

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΠΘ΄

Τρίτη 28 Ιουλίου 2020

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 17255, 17355
2. Ανακοινώνεται ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και τον νόμο 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, την 27/7/2020, ποινική δικογραφία που αφορά στον πρώην Υπουργό Ναυτιλίας Γεώργιο Βουλγαράκη, σελ. 17271
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 17255, 17259, 17264, 17272, 17275, 17285, 17287, 17291, 17299, 17303, 17304, 17311, 17312, 17314, 17321, 17338, 17339, 17341, 14342
4. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 17312

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Τετάρτης 29 Ιουλίου 2020 , σελ. 17262

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Εκσυγχρονισμός της ιδιωτικής εκπαίδευσης και άλλες επείγουσες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων», σελ. 17255 - 17345

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. ,	σελ. 17328 - 17355
ΒΙΤΣΑΣ Δ. ,	σελ. 17279 - 17298
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 17255 - 17264
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 17298 - 17311
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 17264 - 17279
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. ,	σελ. 17311 - 17328

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. ,	σελ. 17338, 17339, 17341, 17342
ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ Γ. ,	σελ. 17287
ΒΙΤΣΑΣ Δ. ,	σελ. 17285, 17287
ΔΕΛΗΣ Ι. ,	σελ. 17255, 17321
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ Σ. ,	σελ. 17314
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 17255, 17259
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. ,	σελ. 17338, 17339
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. ,	σελ. 17255, 17312
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 17291, 17299, 17303, 17304, 17311
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 17264, 17272, 17275
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. ,	σελ. 17255, 17311
ΠΙΠΙΛΗ Φ. ,	σελ. 17259, 17299, 17339
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. ,	σελ. 17312, 17314, 17338
ΦΙΛΗΣ Ν. ,	σελ. 17259, 17312, 17339
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. ,	σελ. 17299

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. ,	σελ. 17312
ΦΙΛΗΣ Ν. ,	σελ. 17312

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων:

ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 17318, 17319
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ Χ. ,	σελ. 17300
ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 17320
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 17314
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι. ,	σελ. 17330
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Σ. ,	σελ. 17266
ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ Γ. ,	σελ. 17283, 17285, 17286, 17287
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ. 17267, 17268, 17171, 17272
ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ Χ. ,	σελ. 17279, 17280
ΒΕΤΤΑ Κ. ,	σελ. 17294
ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β. ,	σελ. 17291
ΔΕΛΗΣ Ι. ,	σελ. 17262, 17277, 17340
ΔΙΓΓΑΛΑΚΗΣ Β. ,	σελ. 17322
ΔΟΥΝΙΑ Π. ,	σελ. 17326
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ Σ. ,	σελ. 17313, 17314
ΖΑΧΑΡΑΚΗ Σ. ,	σελ. 17330, 17332
ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ Κ. ,	σελ. 17327
ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ Π. ,	σελ. 17277, 17278
ΚΑΙΡΙΔΗΣ Δ. ,	σελ. 17336
ΚΑΛΛΙΑΝΟΣ Ι. ,	σελ. 17289, 17290
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ Α. ,	σελ. 17292
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. ,	σελ. 17333, 17339
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,	σελ. 17274, 17275
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. ,	σελ. 17285, 17286, 17305, 17307, 17310, 17312, 17313, 17316, 17317, 17323, 17338, 17341
ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ Χ. ,	σελ. 17260, 17262, 17317, 17340
ΚΟΥΒΕΛΑΣ Δ. ,	σελ. 17332
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ. ,	σελ. 17275
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ,	σελ. 17337
ΚΩΤΣΟΣ Γ. ,	σελ. 17298, 17299
ΛΙΒΑΝΟΣ Σ. ,	σελ. 17268, 17271, 17272, 17285, 17311
ΛΙΟΥΠΗΣ Α. ,	σελ. 17273
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Ι. ,	σελ. 17281
ΜΑΚΡΗ Ζ. ,	σελ. 17288
ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ Κ. ,	σελ. 17304
ΜΑΡΚΟΥ Κ. ,	σελ. 17290, 17291
ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ Γ. ,	σελ. 17277, 17315, 17317
ΜΠΑΡΑΛΙΑΚΟΣ Ξ. ,	σελ. 17304
ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ Α. ,	σελ. 17326
ΜΠΛΟΥΧΟΣ Κ. ,	σελ. 17321
ΜΠΟΥΜΠΑΣ Κ. ,	σελ. 17335
ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ Χ. ,	σελ. 17313, 17314, 17317
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. ,	σελ. 17277, 17309, 17311, 17312
ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ Γ. ,	σελ. 17297, 17298
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ Α. ,	σελ. 17278
ΠΑΠΠΑΣ Ι. ,	σελ. 17322
ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 17301
ΠΙΠΙΛΗ Φ. ,	σελ. 17255, 17258, 17259, 17272, 17285, 17339
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. ,	σελ. 17258, 17259, 17328

ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. ,	σελ. 17264, 17338
ΣΚΟΝΔΡΑ Α. ,	σελ. 17296
ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ Π. ,	σελ. 17299, 17300
ΣΚΟΥΦΑ Ε. ,	σελ. 17273
ΣΠΑΝΑΚΗΣ Β. ,	σελ. 17328
ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ. ,	σελ. 17280
ΣΤΥΛΙΟΣ Γ. ,	σελ. 17334
ΤΑΡΑΝΤΙΛΗΣ Χ. ,	σελ. 17282
ΤΖΟΥΦΗ Μ. ,	σελ. 17303
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. ,	σελ. 17295
ΦΙΛΗΣ Ν. ,	σελ. 17257, 17258, 17259, 17290, 17307, 17312, 17128, 17339, 17341
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. ,	σελ. 17299, 17302
ΧΕΙΜΑΡΑΣ Θ. ,	σελ. 17319
ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ Ρ. ,	σελ. 17293
ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ Μ. ,	σελ. 17287
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:	
ΚΕΛΛΑΣ Χ. ,	σελ. 17291

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΠΘ'

Τρίτη 28 Ιουλίου 2020

Αθήνα, σήμερα στις 28 Ιουλίου 2020, ημέρα Τρίτη και ώρα 10.14' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 27-7-2020 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προέδρου τα Πρακτικά της ΡΠΗ' συνεδριάσεώς του, της Δευτέρας 27 Ιουλίου 2020, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Διυπηρεσιακή Μονάδα Ελέγχου Αγοράς, ρύθμιση της οικονομικής δραστηριότητας, αντιμετώπιση του παράνομου εμπορίου, πρόστιμα για τη διακίνηση και εμπορία απομνημονίων/ παραποιημένων προϊόντων, ρύθμιση θεμάτων για τη βιομηχανία, τις ιδιωτικές επενδύσεις, τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, την έρευνα, την καινοτομία και το Οικονομικό Επιμελητήριο Ελλάδος και λοιπές διατάξεις».)

Αν ακούσετε να κάνω και κάποιο λάθος να μου το συγχωρέσετε, γιατί είναι η πρώτη φορά που ανεβαίνω στην Έδρα μετά από μια επέμβαση που έκανα στο μάτι και μπορεί να μου ξεφύγει κάτι, γιατί είμαι σε ανάρρωση.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Περαιτέρω!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Σιδερένιος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστώ πολύ.

Εισερχόμαστε στη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Εκσυγχρονισμός της ιδιωτικής εκπαίδευσης και άλλες επείγουσες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 23 Ιουλίου 2020 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία συνεδρίαση ενιαία επί της αρχής, επί των άρθρων και των τροπολογιών.

Νομίζω ότι επί της βασικής εισήγησης ήταν και ομόφωνη η θέση στη Διάσκεψη των Προέδρων.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Το Σώμα συνεφώνησε.

Οι εγγραφές θα γίνουν ηλεκτρονικά. Μόλις ανέβει, δηλαδή, στο Βήμα η κ. Πιπιλή, θα ανοίξει το σύστημα και μόλις κατέβει ο κ. Φίλης, θα κλείσει. Θα δούμε πόσοι ομιλητές θα έχουν εγγραφεί

και εκεί σε συνεννόηση με την Ολομέλεια, θα ορίσουμε το πέρας της συζήτησης απόψε. Άρα αυτή τη στιγμή δεν εισηγούμαι ώρα, γιατί δεν ξέρω πόσοι συνάδελφοι θα εγγραφούν.

Το δεύτερο που έχω να παρακαλέσω είναι το εξής. Αν κάποιο κόμμα θέλει να κάνει ονομαστική ψηφοφορία, η παράκληση είναι μέχρι τις 14.00' το μεσημέρι να έχει γνωστοποιηθεί στην Έδρα, για να μπορέσουν οι υπηρεσίες της Βουλής να προετοιμάσουν το Σώμα για την ψηφοφορία και να το έχουμε υπ' όψιν μας, ώστε σε σχέση και με το πόσοι θα έχετε εγγραφεί, θα καθορίσουμε την ώρα που θα τελειώσει η συζήτηση για να γίνει η ψηφοφορία.

Εγώ δεν έχω να πω κάτι άλλο.

Έχει ζητήσει επί της διαδικασίας –υποθέτω– τον λόγο η κ. Ξενογιαννακοπούλου.

Ορίστε, κ. Ξενογιαννακοπούλου, έχετε τον λόγο.

Δεν σας βάζω χρόνο, εσείς είστε λιτή.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Θα είμαι πολύ σύντομη, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ και σιδερένιος. Πάνω απ' όλα η υγεία!

Θα ήθελα να απευθυνθώ στην κυρία Υπουργό και στην Κυβέρνηση, επειδή ξέρουμε ότι πάντα την τελευταία εβδομάδα πριν κλείσει η Βουλή, υπάρχουν πάρα πολλές τροπολογίες, που έρχονται και από άλλα Υπουργεία –όχι σχετικά με το νομοσχέδιο– και επειδή ακούσαμε χτες ότι ίσως υπάρξουν κάποιες τροπολογίες του Υπουργείου Εργασίας, να ενημερωθούμε, κυρία Υπουργέ εγκαίρως –παρακαλώ να το μεταφέρετε και στους συναδέλφους σας– και όχι τελευταία στιγμή πριν την ψηφοφορία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εάν η κυρία Υπουργός έχει να πει κάτι τώρα, θα της δώσω τον λόγο –εάν το θέλει– αλλά θα φροντίσω και εγώ να μεταφέρω το αίτημα, κυρία Ξενογιαννακοπούλου.

Έχετε εικόνα, κυρία Υπουργέ;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εγώ δεν έχω καμμία. Δεν το ξέρω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι.

Μέχρι στιγμής δεν έχει ενημερωθεί, αλλά θα το μεταφέρω και εγώ, κυρία Ξενογιαννακοπούλου.

Επομένως, μπορούμε να αρχίσουμε τη συζήτηση.

Η Βουλευτής κ. Φωτεινή Πιπιλή, γενική εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο.

Παρακαλώ να ανοίξει το σύστημα εγγραφών.

Για τους εισηγητές θα υπάρξει μια μικρή ανοχή –το λέω για όλους, αν χρειαστεί– δύο τριών λεπτών.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Καλημέρα σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Η αναβάθμιση της παιδείας αποτελούσε κύριο μέλημα του τότε Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης, Κυριάκου Μητσοτάκη, ο οποίος σε οποιαδήποτε δημόσια παρουσία του έδινε ιδιαίτερη έμφαση στο θέμα αυτό.

Θυμάμαι χαρακτηριστικά την εντύπωση που είχε προκαλέσει η τελευταία ομιλία του, ως Αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, το 2018.

Η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως, με τρόπο μεθοδικό και χωρίς βιασύνες, μόλις πριν από ένα μήνα, αν θυμάμαι καλά, μπήκε στη φάση υλοποίησης των εξαγγελιών με το νομοσχέδιο «Αναβάθμιση του σχολείου και άλλες διατάξεις», ν.4692/2020, που αναμόρφωσε σε πρώτο βαθμό τη δημόσια παιδεία και είμαι σίγουρη ότι θα ακολουθήσουν και άλλες ανάλογες νομοθετικές ρυθμίσεις, γιατί πρώτη στο κατήκον της πολιτείας, πρώτη στο κατήκον του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης, είναι η με κάθε τρόπο αναβάθμιση της δημόσιας παιδείας.

Γιατί για όλους μας η παιδεία αποτελεί κινητήριο μοχλό για την ανάπτυξη και την πρόοδο της χώρας, μιας χώρας της οποίας, όπως απεδείχθη κατά την περίοδο της κρίσης, τα παιδιά της, τα μυαλά της έχουν διασκορπιστεί στην παγκόσμια κοινότητα και ξεχωρίζουν ο καθένας στον τομέα του ελπίζοντας, όπως δηλώνουν οι ίδιοι, όταν με το καλό επιστρέψουν να βρουν μια πατρίδα απαλλαγμένη από το λαϊκισμό, τον ιδεοληπτικό οπισθοδρομισμό και τις παρελθοντολογικές αγκυλώσεις.

Ο ιδιωτικός τομέας, ο πρώτιστος μοχλός χρηματοδότησης και ανάπτυξης της οικονομίας της χώρας, χτυπήθηκε πάρα πολύ από την οικονομική κρίση περισσότερο από όλους τους άλλους τομείς και ειδικότερα από τη στεγνά κρατικίστικη πολιτική της επί τεσεράμισι χρόνια κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, κυνηγήθηκε με φορομηχανικό τρόπο όπου οι ελεύθεροι επαγγελματίες αντιμετώπιζαν συλλήβδην παραδείγματος χάριν στα φορολογικά ή στα ασφαλιστικά ή ως ζάμπλουτοι που έπρεπε να πληρώσουν για τη διατήρηση του δημόσιου status quo ή το πιο απλό, το πιο γυνωστό, το πιο σύνθηρες ως στυγνό εκμεταλλευτές και φοροφυγάδες.

Ο τότε, επί ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, Υπουργός Παιδείας, ο κ. Νίκος Φίλης, ταυτισμένος με την πολιτική αντίληψη του κόμματός του έφερε νομοθετικές διατάξεις χωρίς ίχνος διαβούλευσης τότε με μια πολιτική που γονάτισε την ιδιωτική εκπαίδευση και την υποβάθμισε ολοκληρωτικά.

Και το ξαναλέω, το είπα και στην πρωτολογία μου, ότι ευτυχώς που ανήκουμε στην Ευρώπη, γιατί διαφορετικά από εκείνη την εποχή θα είχε ολοκληρωθεί το όραμα της Αριστεράς και των ακροδεξιών και σκληρών δεξιών να καταργηθεί η ιδιωτική εκπαίδευση αγνοώντας πεισματικά την παγκόσμια αντίληψη για την ελεύθερη βούληση και πρωτοβουλία εκατοντάδων εκατομμυρίων γονέων σε όλο τον πλανήτη να σπουδάσουν σε αυτή την ιδιωτική εκπαίδευση τα παιδιά τους ακόμη και με το υστέρημά τους.

Πραγματικά πόση υποκρισία το ότι πολλοί από το χώρο της Αριστεράς, αλλά και των άλλων κομμάτων της αντιπολίτευσης, που αντιδρούν ολοκληρωτικά στο νομοσχέδιο επιλέγουν, επίσης, τα ιδιωτικά σχολεία για την εκπαίδευση των παιδιών τους.

Με την διάταξη Φίλη, τελικά, δημιουργήθηκαν πολλά και σοβαρά προβλήματα. Αυτά τα ζητήματα που δυσχεραίνουν την εύρυθμη λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης έρχεται να εξομαλύνει το σημερινό νομοσχέδιο.

Επιγραμματικά καταργεί τους περιορισμούς ή τις αναχρονιστικές διατάξεις που έθεταν υπέρμετρα εμπόδια σε ευκαιρίες για καινοτομία στο παρεχόμενο εκπαιδευτικό έργο, ενισχύεται η δυνατότητα και η ευελιξία των ιδιωτικών σχολείων να διαμορφώνουν και να οργανώνουν πιο ελεύθερα το διευρυμένο ωρολόγιο πρόγραμμα τους, ενισχύεται δηλαδή το ζητούμενο όπου κάποιοι αρνούνται πεισματικά την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών, αλλά και των δομών των ιδιωτικών σχολείων, καθώς και γίνεται πραγματικότητα η ελευθερία των ιδιωτικών σχολείων να αξιοποιήσουν αποτελεσματικά τις εγκαταστάσεις και τις υποδομές τους.

Εδώ να τονίσω, γιατί κάποιοι το ξεπερνούν και συντηρούν μύ-

θους, ότι η παιδεία στην ολότητά της δημόσια και ιδιωτική προστατεύεται. Η μεν δημόσια προστατεύεται απαρεγκλίτως στο άρθρο 16, αλλά άλλα άρθρα του Συντάγματος προστατεύουν την ιδιωτική πρωτοβουλία, όπως και το κατοχυρωμένο δικαίωμα επιλογής των γονέων για το πώς και πού θα σπουδάσουν τα παιδιά τους.

Φυσικά με προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται ότι αξιολογούνται, όπως είπα και προηγουμένως και οι δομές των ιδιωτικών σχολείων γιατί κάποια οπωσδήποτε δεν τις τηρούν τις προδιαγραφές και πρέπει να κλείσουν, ενώ ορίζεται και πάλι ότι τα ιδιωτικά σχολεία ακολουθούν το ισχύον εκάστοτε ωρολόγιο και αναλυτικό πρόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, δηλαδή δεν είναι ανεξέλεγκτα.

Πάντως αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι μονοθεματικό και όπως λέει ο τίτλος εμπεριέχει και άλλες επείγουσες διατάξεις, στις οποίες θα μείνω και θα επιμείνω, γιατί οι επείγουσες άλλες διατάξεις αναφέρονται αποκλειστικά στην αναβάθμιση της δημόσιας παιδείας.

Με ειδικό άρθρο θεσμοθετείται για πρώτη φορά στα δημόσια σχολεία της χώρας η συστηματική διδασκαλία των ειδικών μαθημάτων που εξετάζονται στις πανελλαδικές εξετάσεις. Μέχρι σήμερα για την πρόσβαση σε ορισμένες σχολές, τμήματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης οι μαθητές και οι μαθήτριες της τρίτης τάξης των γενικών και επαγγελματικών λυκείων εξετάζονταν κατά τις πανελλήνιες εξετάσεις στα αντίστοιχα ειδικά μαθήματα χωρίς όμως τα ειδικά αυτά μαθήματα να διδάσκονται συνολικά και στοχευμένα στο δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα.

Επίσης, συμπεριλαμβάνεται ρύθμιση με την οποία επιλύεται το χρόνιο πρόβλημα και πολύ συγκινητικό λόγω επικαιρότητας της ισοτιμίας των πιστοποιητικών σπουδών, που χορηγούνται από το ελληνικό γυμνάσιο και λύκειο της Ήμβρου κατόπιν της επαναλειτουργίας του.

Δυστυχώς, θα αναφερθώ σε μια διαχρονική πληγή στον τομέα της εκπαίδευσης στην Ελλάδα, μια πληγή που αγγίζει τα όρια της εμμονικής παραφροσύνης, αποτρέπει κάθε προσπάθεια προσαρμογής της πατρίδας μας στη σύγχρονη εποχή και τις ανάγκες της, δηλαδή στην ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων, μια πληγή που εξακολουθεί να αφαιμάζει τη μέση ελληνική οικογένεια, που είναι κυρίως αυτή που ακόμη και τώρα λόγω της μη αλλαγής του άρθρου 16 στην πρόσφατη αναθεώρηση του Συντάγματος θα συνεχίσει τουλάχιστον για δέκα χρόνια να πληρώνει τη νύφη με τα παιδιά της που αναγκαστικά ξενιτεύονται.

Γιατί κάνω αυτή την ανηφόρα; Διότι η σύγχρονη ελληνική πολιτεία διά της αρμόδιας Υπουργού, κ. Νίκης Κεραμέως, έρχεται με διάταξη του παρόντος νομοσχεδίου να διευκολύνει τους ξένους σπουδαστές, που παρακολουθούν στην Ελλάδα ξενόγλωσσα προγράμματα με την υποσημείωση πως τα τελευταία χρόνια έχει αυξηθεί σημαντικά ο αριθμός ξένων σπουδαστών που τα παρακολουθούν και όπως τονίζεται αυτοί οι ξένοι σπουδαστές όχι μόνο είναι αιμοδοτές στην εθνική μας οικονομία, αλλά το κυριότερο επιστρέφοντας στις πατρίδες τους γίνονται εξαιρετικοί πρεσβευτές της Ελλάδας.

Να το ξαναπώ, φανταστείτε τα τεράστια οικονομικά οφέλη που θα είχαμε έως τώρα με τις χιλιάδες ξένους φοιτητές που θα προτιμούσαν τα μη κρατικά πανεπιστήμια, καλή ώρα που προτιμούν την Κύπρο, ειδικά αυτή την περίοδο, που θα έχει και διάρκεια δυστυχώς, που η Ελλάδα κατάφερε να είναι η χώρα παγκόσμιο πρότυπο στην αντιμετώπιση του κορονοϊού ως χώρα αποκλειστικής ασφάλειας.

Θα μου επιτρέψετε να σταθώ ιδιαίτερα σε ένα κλίμα πολύ δυσάρεστο που δημιουργήθηκε από τη διαβούλευση copy-paste όπου σε σύνολο χιλίων πεντακοσίων είκοσι ενός σχολείων από οκτακόσιους σαράντα πέντε σχολιαστές δημιουργήθηκε μια εικόνα απαράδεκτη για ευρωπαϊκή χώρα με θεσμούς και νόμους, γιατί παρουσιάστηκε το σύνολο των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων να παρανομεί, να εκμεταλλεύεται, να εκβιάζει, να απειλεί, να τρομοκρατεί το σύνολο των εργαζόμενων εκπαιδευτικών. Σε αντίθεση με αυτή την εικόνα στη διαβούλευση οι γονείς, όπως ήταν φυσικό, επικροτούν τις δυνατότητες, που δίνει το νομοσχέδιο για τη βελτίωση της εκπαίδευσης των παιδιών τους.

Το είπα και στην πρωτολογία μου παρουσιάζεται μια ελεεινή

εικόνα για την πατρίδα μας, η οποία στην πραγματικότητα δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι είναι η ευρωπαϊκή χώρα με τη σκληρότερη, την πιο αυστηρή εργατική νομοθεσία και αυτό αποδεικνύεται για όποιους παρακολουθούν αποφάσεις των εργατικών δικαστηρίων στην Ελλάδα ότι τουλάχιστον το 90% των αποφάσεων είναι πάντα υπέρ των εργαζομένων.

Πρέπει, λοιπόν, αυτός ο μύθος ο πλασματικός ότι όλοι του ιδιωτικού τομέα είναι παραβάτες, εκβιαστές, λαμόγια, φοροφυγάδες, ενώ όλοι οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού ή του δημόσιου τομέα είναι πάντα οι καλύτεροι, οι πλέον επιπέδου, οι πιο αποδοτικοί στη δουλειά τους να σταματήσει, όλοι οι άνθρωποι που παρανομούν στην Ελλάδα τιμωρούνται.

Και εδώ, κυρία Υπουργέ, όπως σας είπα και στην πρωτολογία, είναι πολύ σημαντική η διασφάλιση πως οτιδήποτε γίνεται και στην ιδιωτική εκπαίδευση θα περνάει από την αυστηρή κρίση της αρμόδιας δικαστικής αρχής.

Επανερχομαι στο νομοσχέδιο. Κανείς από την Αντιπολίτευση δεν ανέφερε έστω ένα ελάχιστο θετικό, όπως ότι η διεύρυνση των προσφερομένων, πέραν του ωρολογίου προγράμματος που ρυθμίζει το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων, αλλά και αθλητικών, μορφωτικών καλλιτεχνικών και άλλων απασχολήσεων θα δώσουν την ευκαιρία να δημιουργηθούν επιπλέον θέσεις εργασίας στους εκπαιδευτικούς που επιλέγουν την ιδιωτική εκπαίδευση και δίνει στους ίδιους εκπαιδευτικούς, που ήδη εργάζονται στην ιδιωτική εκπαίδευση τη δυνατότητα να αυξήσουν το εισόδημά τους με νόμιμο τρόπο.

Κλείνοντας, θα αναφερθώ σε ένα πολύ ενδιαφέρον άρθρο ενός εξειδικευμένου επιστήμονα, εργατολόγου και πανεπιστημιακού, του κ. Ιωάννη Ληξουριώτη, ομώνυμου καθηγητή του Εργατικού Δικαίου του Παντείου Πανεπιστημίου, που δημοσιεύθηκε στην κυριακάτικη «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» μόλις προχθές. Ο έγκριτος νομικός θέτει, λοιπόν, το εύλογο ερώτημα: «Γιατί είναι «απαράδεκτη»...» -εντός εισαγωγικών- «...όπως υποστηρίζει η ΟΙΕΛΕ...» -το συνδικαλιστικό όργανο των ιδιωτικών εκπαιδευτικών- «...η πρόβλεψη του νομοσχεδίου ότι οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί θα πρέπει να προσλαμβάνονται και να απασχολούνται με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, ότι δηλαδή θα ισχύουν και γι' αυτούς οι εκτεταμένες διασφαλίσεις που εμπεριέχει το εργατικό δίκαιο με την εφαρμογή, παραδείγματος χάριν, των αρχών της μη καταχρηστικής άσκησης του διευθυντικού δικαιώματος, της ίσης μεταχείρισης, της μη διάκρισης, της ισότητας των φύλων, της απαγόρευσης μονομερούς μεταβολής των όρων της σύμβασης εργασίας και άλλων αντίστοιχων προστατευτικών ρητρών, την ίδια στιγμή που δεν αλλάζει η πλήρης εξομίωσή τους με τους εκπαιδευτικούς των δημοσίων σχολείων»;

Το διοριστήριο των ιδιωτικών εκπαιδευτικών από την οικεία δημόσια υπηρεσία παραμένει ως έχει και γενικά δεν θίγονται ουσιαστικά σημεία της ήδη προνομιακής μεταχείρισης των ιδιωτικών εκπαιδευτικών απέναντι στους εργαζόμενους άλλων κλάδων του ιδιωτικού τομέα..., όπως παραδείγματος χάριν, τους γιατρούς του ιδιωτικού τομέα; Αυτό το τελευταίο το συμπληρώνω εγώ.

«Το εργατικό δίκαιο καλύπτει κάθε εργαζόμενο, ανεξαρτήτως μορφωτικού επιπέδου και με κανέναν τρόπο η υπαγωγή σ' αυτό δεν συνιστά υποτίμηση του εργαζομένου, ούτε πλήττει το εκπαιδευτικό έργο»

Γίνεται, λοιπόν, σαφές ότι το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας επαναφέρει την ισονομία και την ισορροπία μεταξύ δημόσιας και ιδιωτικής εκπαίδευσης, μειώνοντας τον κρατικό παρεμβατισμό που οδηγεί προς τα κάτω και ποτέ προς τα πάνω, εισάγοντας όμως παράλληλα και για πρώτη φορά τον θεσμό της αξιολόγησης των ιδιωτικών σχολείων ασκώντας ουσιαστική εποπτεία και αντικαθιστώντας έτσι ένα καθεστώς παρωχημένης αντίληψης για τη διοίκηση και τον έλεγχο των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων.

Η ουσία του παρόντος νομοσχεδίου, αποτέλεσμα μεθοδικής εργασίας, πολύ σωστά, κατά τη γνώμη μου, συμπυκνώνεται στο τρίπτυχο «εμπιστοσύνη- ευελιξία-προστασία». Είναι ένα νομοσχέδιο βασισμένο στις συνταγματικές επιταγές, αλλά και τους ειδικούς νόμους περί παιδείας, σεβόμενο το δικαίωμα της γονεϊκής

επιλογής σχολείου, στηρίζοντας και ενισχύοντας συντεταγμένα, ουσιαστικά και με έλεγχο την ιδιωτική πρωτοβουλία.

Και ολοκληρώνω. Ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και η Κοινοβουλευτική μας Ομάδα παραμένουμε πιστοί στο βασικό δόγμα κάθε σύγχρονου ευρωπαϊκού δημοκρατικού σχηματισμού, στον διαχωρισμό των εξουσιών, στην πίστη στα δικαιώματα όλων των πολιτών, στην τήρηση των νόμων, στον σεβασμό στη δικαιοσύνη, στις πτυχές που συνθέτουν την υπέρτατη αξία, την ελευθερία του ατόμου και των επιλογών του, είτε στην εξέλιξη του είτε στα προσωπικά του δικαιώματα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και τώρα τον λόγο έχει ο γενικός εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, ο συνάδελφος κ. Νικόλαος Φίλης.

Ορίστε, κύριε Φίλη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για ποιον λόγο αποφάσισε η Κυβέρνηση να φέρει εσπευσμένα, βιαστικά και έξω από τον προγραμματισμό που είχε ανακοινώσει, τώρα το καλοκαίρι, το νομοσχέδιο για την ιδιωτική εκπαίδευση, όπως λέει; Είναι τόσο σημαντικό; Αφορά τόσους πολλούς μαθητές και τόσους πολλούς εκπαιδευτικούς; Μόνο το 6% του σχολικού πληθυσμού αφορά.

Γιατί, λοιπόν, η Κυβέρνηση το έφερε βιαστικά και εκτός προγραμματισμού; Πρόκειται για νομοσχέδιο με το οποίο εξοφλεί προεκλογικά γραμμάτια. Είναι γραμμένα στη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» τα ποσά που έχουν δώσει ιδιωτικά εκπαιδευτήρια στον προεκλογικό αγώνα της Νέας Δημοκρατίας και τώρα υπάρχει η αντιπαροχή.

Όμως, δεν είναι μόνο αυτό. Πρόκειται για μια κίνηση με την οποία η Νέα Δημοκρατία μετακινείται και στον χώρο της εκπαίδευσης προς τον ακραίο νεοφιλελευθερισμό. Ξηλώνετε το μεταπολιτευτικό δημοκρατικό, συνταγματικό κεκτημένο, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα του 1975, άρθρο 16, που ήταν έμπνευση και γραφή από τον Ευάγγελο Παπανούτσο. Άραγε, κυρία Υπουργέ, γνωρίζετε τον Ευάγγελο Παπανούτσο; Διότι σε μια προηγούμενη ομιλία του ο κ. Μητσοτάκης είχε πει ότι ακολουθεί τη μεταρρύθμιση Παπανούτσου. Αυτή ξηλώνει, στην ουσία το άρθρο 16. Επίσης, ξηλώνετε τους νόμους Ράλλη -κυβέρνηση Καραμανλή-, καθώς και τους νόμους Ευθυμίου-Γκεσούλη -κυβέρνηση Σημίτη. Ξηλώνετε ακόμα και τη νομοθεσία που εφήρμοσε η κ. Γιαννάκου -κυβέρνηση Καραμανλή-, ενώ βεβαίως ξηλώνετε τους νόμους του ΣΥΡΙΖΑ.

Πρόκειται για ένα νομοθετικό συνεχές με διαφοροποιήσεις, το οποίο ανταποκρίνεται στα μεγάλα προτάγματα της μεταπολιτευτικής περιόδου, στο «Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία» και στην ανάγκη η ελευθερία μαζί με την ισότητα να βρουν έκφραση στο εμβληματικό πεδίο της εκπαίδευσης. Πρόκειται για έκφραση των αγώνων και των αγωνιών για τον εκδημοκρατισμό της εκπαίδευσης στην Ελλάδα και την Ευρώπη. Πρόκειται για μια μεγάλη κατάκτηση των νέων και του λαού μας τα τελευταία πενήντα χρόνια στη χώρα μας. Κι εσείς θεωρείτε ότι χρειάζεται να υπάρξει καταστροφή αυτού του συνταγματικού κεκτημένου.

Βεβαίως, η επικαιρότητα είναι μεγάλη. Δεν είναι αξιολογία η συζήτηση για το Σύνταγμα του 1975 και τις νομοθετικές πρωτοβουλίες. Όχι! Διότι βρισκόμαστε μπροστά σε νέες διακρίσεις και ανισότητες που σαρώνουν τον πλανήτη και τη χώρα μας. Και εσείς συμπράττετε σε αυτή την κατάσταση της αποδιοργάνωσης των συνταγματικών και νομοθετικών δικαιωμάτων των πολιτών και της νεολαίας. Το Σύνταγμα και αυτοί οι νόμοι κατοχύρωναν και διέπυναν το κοινωνικό κράτος, αυτό που εσείς συστηματικά υπονομεύετε.

Ας μην είμαι, όμως, άδικος. Επαναφέρετε επί τα χείρω τη νομοθεσία που ψηφίστηκε από την τρόικα, από την κυβέρνηση Σαμαρά, με Υπουργό τον Αρβανιτόπουλο, μια νομοθεσία που ικανοποιούσε τα βασικά αιτήματα της εργοδοσίας των σχολείων, των σχολαρχών.

Εμείς, κόντρα στην τρόικα, προχωρήσαμε στο ξήλωμα αυτής της αντιδημοκρατικής παρέκβασης και στην εφαρμογή της συνταγματικής νομιμότητας.

Επαναφέραμε, λοιπόν, τις αιτιολογημένες απολύσεις και, μά-

λιστα, κατοχυρώσαμε να υπάρχει κρίση από τριμελές Δικαστικό Συμβούλιο, το οποίο θα αποφασίσει εντός ενενήντα ημερών για το αν είναι νόμιμη ή καταχρηστική μια απόλυση.

Φέραμε συγκεκριμένες διατάξεις για την κρατική εποπτεία, όπως ορίζει το Σύνταγμα, γιατί το Σύνταγμα μιλάει για μη κρατική εκπαίδευση που τελεί υπό την εποπτεία του κράτους.

Κατοχυρώσαμε σαφανάωρο ωράριο –τριάντα δύο, όπως είναι στο δημόσιο, συν οκτώ, αν θέλει ένα ιδιωτικό σχολείο- και διεύρυνση ωραρίου μετά από σύμφωνη γνώμη της διεύθυνσης εκπαίδευσης, αυτό που εσείς ονομάζετε «έλεγχος σκοπιμότητας» και το καταδιώκετε. Είναι έλεγχος που απορρέει από την κρατική εποπτεία. Δεν κάνει κάθε σχολάρχης στο σχολείο του ό,τι του υπαγορεύει κέρδος. Και αυτός ο νόμος λειτούργησε χωρίς προβλήματα.

Μ' αυτόν τον νόμο, λοιπόν, εσείς σήμερα μετατρέπετε ένα σχολείο σε μία κοινή ιδιωτική επιχείρηση. Σφαγιάζετε τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Μα, θα μου πείτε, το σχολείο υπάρχει για τους μαθητές και όχι για τους εκπαιδευτικούς. Πλάνη μεγάλη! Το σχολείο για να υπάρξει για τους μαθητές, πρέπει να είναι κατοχυρωμένη η αξιοπρέπεια και η διασφάλιση η επαγγελματική του εκπαιδευτικού. Με φοβισμένο και καταδικασμένο εκπαιδευτικό δεν μπορεί να υπάρξει σχολείο υπέρ του μαθητή. Και εσείς, με αυτές τις διατάξεις που έχετε, με την περιβόητη «ευελξία», όπως λέτε, που εφαρμόζει πάντοτε το δικαίωμά του και το προνόμιό του ο εργοδότης, προσβάλλετε την ελευθερία στη διδασκαλία, την αξιοπρέπεια του εκπαιδευτικού, δημιουργείτε κλίμα εκφοβισμού και κατατρομοκράτησης και υπονομιεύετε το δικαίωμα στη μόρφωση.

Τι μέτρα προβλέπετε; Προβλέπετε ακόμη και απόλυση ενός εκπαιδευτικού στο μέσο της χρονιάς, επειδή δεν συνεμορφώθη προς τας υποδείξεις, για παράδειγμα δεν έβαλε την αρεστή βαθμολογία. Υπάρχουν καταγγελίες για αυτά παλαιότερα για το τι γινόταν στα ιδιωτικά σχολεία. Ένα τέτοιο απολυτήριο, όμως, στα ιδιωτικά σχολεία –επαναλαμβάνω, όχι σε όλα, αλλά σε αρκετά- αποσταθεροποιεί συνολικά την εκπαίδευση και δημιουργεί έναν αθέμιτο ανταγωνισμό –σας αρέσουν αυτές οι φράσεις, έτσι κι αλλιώς- ανάμεσα στα παιδιά του δημόσιου και του ιδιωτικού σχολείου, διότι ο βαθμός του απολυτηρίου λαμβάνεται υπ' όψιν στις εισαγωγικές εξετάσεις στα πανεπιστήμια, όπως επίσης και στις εξετάσεις του ΑΣΕΠ.

Μας λέτε «Ας πάνε στα δικαστήρια οι απολυμένοι, βρε αδερφέ, όπως όλοι». Δηλαδή, όχι λύση σε ενενήντα ημέρες, όπως προβλέπει η νομοθεσία κατ' επιταγήν του Συντάγματος με την έννοια της ιδιαίτερης κρατικής εποπτείας που πρέπει να υπάρχει στην εκπαίδευση, αλλά σε τρία έως πέντε χρόνια. Και με ποια νομοθεσία; Απόλυση χωρίς αιτιολογία! Αυτό, όμως, αντίκειται στην κρατική εποπτεία. Ακόμα και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, έστω στρογγυλεμένα, διατυπώνει μία αίτηση: «Να δούμε πώς θα εφαρμοστεί η κρατική εποπτεία από τον νόμο».

Άρα, λοιπόν, όταν μας λέτε: «Να πάνε στα δικαστήρια», προβλέψατε να υπάρξει και μία διάλυση του εργατικού δικαίου, γιατί η πρώτη πράξη που κάνατε τον Σεπτέμβρη που βγήκατε κυβέρνηση, ήταν η κατάργηση των αιτιολογημένων απολύσεων. Αυτό που εμείς ως Υπουργείο Παιδείας το κατορθώσαμε μέσα στα μνημόνια –ειδικά στον χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης- και αυτό που μετά η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ το επεξέτεινε σε όλο το φάσμα των εργασιακών σχέσεων, το καταργείτε και βάλλετε εναντίον της κρατικής εποπτείας στον χώρο της εκπαίδευσης.

Σχολεία με απόλυτο έλεγχο του ιδιοκτήτη είναι ελεύθερα και αυτόνομα, όπως λέτε; Αυτό θα αποφασίζει προσλήψεις και απολύσεις, χωρίς καμμία παρεμβολή του αρμόδιου δικαστικού τριμελούς οργάνου που είχαμε συγκροτήσει. Μάλιστα, η συγκρότηση δεν ήταν του Υπουργείου, αλλά γινόταν με απόφαση του δικαστηρίου.

Δεύτερον, ο εργοδότης είναι αυτός ο οποίος αποφασίζει την αξιολόγηση, όπως λέτε. Μιλάμε, όμως, για την εκφοβιστική αξιολόγηση, διότι την αξιολόγηση –τσάτρα, πάτρα, διαφωνούμε όπως την είπατε- την έχετε κατοχυρώσει και στη δημόσια εκπαίδευση. Μάλιστα. Γιατί επιπλέον στοιχεία αξιολόγησης στην ιδιωτική και ποια είναι αυτά; Ποιος τα κατοχυρώνει; Ποιος τα βάζει; Τα βάζει ο εργοδότης. Αυτή η διαδικασία είναι εκφοβιστική.

Τρίτον, υπάρχει το επιπλέον πρόγραμμα, χωρίς να υπάρχει η σύμφωνη γνώμη του διευθυντή εκπαίδευσης.

Τέταρτον, μιλάμε για τη λειτουργία ξένων γλωσσών μέσα στον χώρο του σχολείου και άλλες δραστηριότητες όχι αμιγώς εκπαιδευτικές, το περιβόητο «εργοδοτικό δικαίωμα», όπως ασκείται με έναν τρόπο κερδοσκοπικό, υπεράνω της μόρφωσης των παιδιών. Αυτό είναι το μήνυμα που δίνετε με το νομοσχέδιο αυτό.

Το νομοσχέδιό σας είναι πρόγραμμα για ακόμη πιο αντιδραστικές ρυθμίσεις στη δημόσια εκπαίδευση: μερικές εκατοντάδες σχολεία με υψηλό επίπεδο, όπως λέτε και τα υπόλοιπα εγκαταλελειμμένα. Στο βάθος –το ακούσαμε εχθές από Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας- υπάρχουν τα περίφημα voucher, δηλαδή τα κουπόνια της δήθεν ελεύθερης γονεϊκής επιλογής. Δίνουμε κουπόνια στον γονιό να επιλέγει σε ποιο σχολείο θα πάει, δημόσιο ή ιδιωτικό –προσέξτε, και στο ιδιωτικό με voucher και στο δημόσιο- και την πλειοψηφία των σχολείων την αφήνουμε να βουλιάζει.

Είναι προφανές ότι σε αυτή την αντίληψη του βουλιγματος της δημόσιας εκπαίδευσης είναι και η ρύθμιση με την οποία τα καλλιτεχνικά μαθήματα τα οποία υπήρχαν –όχι επαρκώς- στο πρόγραμμα της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, τα βγάλατε από το πρόγραμμα της υποχρεωτικής και προαιρετικής παρακολούθησης και τα βάζετε στη λεγόμενη «αντισταθμιστική αγωγή», δηλαδή με κονδύλια από τα ΕΣΠΑ, εντελώς υποβαθμισμένα, προσωρινά, εκτός από την εκπαίδευση. Αυτό κάνετε. Το ίδιο κάνατε και με την Κοινωνιολογία και με τις πολιτικές επιστήμες. Έχετε ένα σχολείο στο μυαλό σας κλασικού εγγραμματος μακριά από την πραγματικότητα και τις ανάγκες τις σημερινές, μακριά από ένα όραμα σύγχρονης και δημοκρατικής διαπαιδαγώγησης των παιδιών μας.

Η φράση «μη κρατική εκπαίδευση» δεν υπάρχει στο νομοσχέδιο. Μιλάτε συνέχεια για ιδιωτική. Το Σύνταγμα μιλάει για μη κρατική εκπαίδευση. Θα μου πείτε τώρα, θα αρχίσουμε τους βυζαντινισμούς;

Ακούστε. Στη συζήτηση τότε για το Σύνταγμα είχαν διατυπωθεί απόψεις για την ανάγκη κατάργησης της ιδιωτικής εκπαίδευσης και η διατύπωση «μη κρατική εκπαίδευση», που ήταν, επαναλαμβάνω, μία συμβιβαστική πρόταση –ρηθιζέλευθη, όμως- του Ευάγγελου Παπανούτσου και συμπεριελήφθη στο Σύνταγμα, αφορούσε ακριβώς στην ανάγκη κρατικής εποπτείας και όχι ιδιωτικών σχολείων με την έννοια της ιδιωτικής επιχείρησης.

Υπήρξαν και άλλες ρηθιζέλευθες προτάσεις τότε. Αναφέρομαι σε ένα άρθρο ενός ανθρώπου, όχι από τον χώρο της Αριστεράς που είχαμε όλοι τις απόψεις μας –και ο Ανδρέας Παπανδρέου είχε τις απόψεις του, όπως και το ΚΚΕ και το ΚΚΕ Εσωτερικού και η ΕΔΑ- και μιλούσαμε τότε για πιο ριζικές λύσεις, αλλά ενός ανθρώπου που είναι υπεράνω συριζαϊκής υποψίας, του Παύλου Μπακογιάννη, στις 7 Ιανουαρίου του 1976. Ζητεί να υπάρξει πρόγραμμα κατάργησης της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Και όσο, όμως, υπάρχει η ιδιωτική εκπαίδευση, λέει, η πολιτεία έχει χρέος να εξασφαλίσει τη μονιμότητα του διδακτικού της προσωπικού.

Ποιος τα λέει αυτά; Ο ΣΥΡΙΖΑ; Όχι! Ο Παύλος Μπακογιάννης το 1976.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Το 1976...

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και υπάρχει κάποια αλλαγή στις αξίες σας; Αυτός είναι ο ριζοσπαστικός φιλελευθερισμός. Αλλάζετε τώρα εσείς; Γίνεστε ακραία νεοφιλελεύθεροι; Λέτε άλλα πράγματα;

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Οι εποχές έχουν αλλάξει τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ήρεμα!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Έχει σημασία, διότι –προσέξτε κάτι- εσείς μπορεί να αλλάξετε διότι έχετε...

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, κύριε Πλεύρη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: ...από τους εργοδότες, αλλά η ΔΑΚΕ που είναι οργάνωση των εκπαιδευτικών της Νέας Δημοκρατίας, με ανακοίνωσή της καταγγέλλει αυτόν τον νόμο και απορρίπτει το πολιτικάντικο επιχείρημα ότι δήθεν νομοθετείτε με βάση τις προεκλογικές σας δεσμεύσεις. Πράγματι, υπάρχουν δεσμεύσεις, αλλά τέτοιες, οικονομικές και άλλες, όπως η ιδεολογική τύφλωση. Αυτές είναι οι δεσμεύσεις σας και όχι το συμφέρον το

δημόσιο, το συμφέρον των παιδιών μας και το συμφέρον της εκπαίδευσης.

Δεν είναι τυχαίο ότι όλοι, όλα τα κόμματα εδώ μέσα στη Βουλή, όλοι οι εκπαιδευτικοί φορείς, η ΟΙΕΛΕ, η ΟΛΜΕ, η ΔΟΕ, η ΓΣΕΕ, η ΑΔΕΔΥ, όλη η κοινωνία είναι εναντίον αυτής της νομοθετικής ρύθμισης. Όλοι! Είστε μόνοι! Κι επειδή δεν σας άρεσε που η μεγάλη πλειοψηφία, οκτώ στους δέκα πολίτες, που μπήκαν στη διαβούλευση ήταν εναντίον του νομοσχεδίου, ακούσαμε την εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας να μιλά για ελεεινή διαβούλευση, δηλαδή ελεεινή κοινοβουλευτική διαδικασία.

Ελεεινή διαβούλευση! Λυπάμαι!

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Δεν είπα «ελεεινή»! Να μη λέτε ψέματα!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Θα μιλήσετε μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Πιπιλή, δεν έχετε τον λόγο. Μην κάνετε διάλογο!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κυρία Πιπιλή, δέχομαι, έστω μετά από τέσσερις-πέντε ημέρες, τη διόρθωση ότι η εικόνα που σχηματίζεται από τη διαβούλευση είναι ελεεινή. Και πάλι αυτό είναι το στοιχείο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Το ίδιο είναι;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ακριβώς το ίδιο. Είναι ελεεινή η διαβούλευση.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Α, το ίδιο είναι; Η εικόνα που σχηματίζετε εσείς είναι ελεεινή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν γράφονται ούτως ή άλλως στα Πρακτικά. Ηρεμία!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση αδιαφορεί για εκατοντάδες χιλιάδες μαθητές. Δυσφημεί το δημόσιο σχολείο. Άκουσα τον εκπρόσωπο των ιδιοκτητών να λέει ότι είναι δύο χρόνια ανώτερο το ιδιωτικό σχολείο από το δημόσιο και δεν απαντούσε η Κυβέρνηση. Το θεωρούσε αυτονόητο. Έχετε μετατρέψει το Υπουργείο Παιδείας σε διαφημιστικό γραφείο της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Είστε μεσίτρια συμφερόντων. Συγκαλύπτετε σκάνδαλα που διερεύνθησαν η δικαιοσύνη και η εκπαίδευση και εσείς τους προσφέρετε πολιτική κάλυψη και προστασία. Τους αναβαθμίζετε σε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής. Έχουμε και ονόματα, αν μας προκαλέσετε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Πες τα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Νομοθετείτε πρόχειρα. Διπλασιάσατε το νομοσχέδιο, ακόμα και σήμερα, με την τροπολογία για τον διορισμό διευθυντών εκπαίδευσης. Μόλις πριν λίγο καιρό με τον ν.4920/2020 εσείς οι ίδιοι είπατε ότι παρατείνεται η θητεία των στελεχών της εκπαίδευσης και τώρα σπεύδετε με μία τροπολογία της τελευταίας στιγμής να το ξηλώσετε. Γιατί; Για ποιον λόγο;

Και όχι μόνο αυτό, αλλά προβλέπετε τον διορισμό προσωρινών, όπως λέτε, διευθυντών εκπαίδευσης. Ξέρετε, όμως, ότι ουδέν μονιμότερον του προσωρινού. Τουλάχιστον ένας χρόνος θα είναι γιατί δεν αλλάζουν μέσα στη χρονιά οι διευθυντές εκπαίδευσης. Προβλέπετε, δηλαδή, τον διορισμό μόνιμων διευθυντών εκπαίδευσης χωρίς διαδικασία μοριοδότησης, με απόφαση κομματικής υπουργικής επιτροπής. Ταυτόχρονα καταργείτε από τα υπηρεσιακά συμβούλια τα μέλη των οποίων η θητεία θα έληγε σε τρεις, τέσσερις μήνες, δηλαδή πλήρες κομματικό κράτος. Αυτό είναι το περιβόητο επιτελικό σας κράτος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παραλάβετε από τον ΣΥΡΙΖΑ ένα σημαντικό έργο στην εκπαίδευση. Φέραμε τη δημοκρατία στο σχολείο. Θυμάστε; Χιλιάδες διαθεσιμότητες και απολύσεις με υπογραφη Κυριάκου Μητσοτάκη. Δώσαμε μάχη για την αναβάθμιση της εκπαίδευσης σε συνθήκες μνημονιακών καταναγκασμών. Ανοιξαμε τον δρόμο για διορισμούς. Σας θυμίζω ότι εγγράψαμε τεσσερεσίμισι χιλιάδες διορισμούς για την ειδική αγωγή στον προϋπολογισμό του 2019. Τα κονδύλια ήταν εκεί, για να γίνουν το 2019 οι διορισμοί στην ειδική αγωγή. Με πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου προβλέψαμε δέκα χιλιάδες πεντακόσιους διορισμούς για το 2020 και το 2021.

Καταψηφίσατε τον νόμο για τους διορισμούς, αλλά δεν τολμήσατε να τον αλλάξετε. Λόγια. Αδίστακτη αντιπολίτευση. Μετά τα ξεχνάμε.

Επίσης, καταψηφίσατε τους διορισμούς ως Αντιπολίτευση με

το σχήμα ότι κάθε πέντε που φεύγουν ένας θα προσλαμβάνεται. Αυτά λέγατε -τα θυμάστε- και προεκλογικά. Εμείς τότε είχαμε συμφωνήσει «ένας προς ένας» με τους θεσμούς. Ένας φεύγει, ένας προσλαμβάνεται. Τώρα αναγκάζεστε να προχωρήσετε με μεγάλες καθυστερήσεις: Έναν χρόνο μετά για την ειδική αγωγή και να δούμε τι θα γίνει για τις άλλες δέκα χιλιάδες διορισμούς στη γενική εκπαίδευση.

Κυρίες και συνάδελφοι, δημόσιο αγαθό, κοινό καλό η εκπαίδευση. Αυτή είναι η αντίληψή μας. Χρειάζεται συναίνεση στη βάση του Συντάγματος, όχι της ιδεολογικής τυφλότητας της Κυβέρνησης. Ποιότητα, ισότητα, ελευθερία. Αυτό είναι ένα τρίπτυχο, το οποίο πρέπει να υπηρετεί το δημοκρατικό σχολείο, το δημόσιο σχολείο, αλλά και το ιδιωτικό εκπαιδευτήριο. Αυτά σας στοιχειώνουν και τα κατεδαφίζετε συστηματικά.

Οι πολίτες τον αντιλαμβάνονται. Γι' αυτό στο χώρο της εκπαίδευσης η Νέα Δημοκρατία αποδοκιμάζεται. Το ίδιο και εσείς προσωπικά, κυρία Υπουργέ, σε όλες τις δημοσκοπήσεις. Εκεί που η Νέα Δημοκρατία, η Κυβέρνηση λόγω του κορωνοϊού εμφανίζει υψηλά ποσοστά αποδοχής, ειδικά στην εκπαίδευση χάνει δέκα μονάδες η αποδοχή της κοινωνίας απέναντι στην Κυβέρνηση και εσείς καταποντίζετε από την τρίτη θέση στην ενδέκατη της δημοφιλίας των Υπουργών. Κάτι σημαίνει αυτό.

Σας αναγνωρίζω μία ικανότητα -επιτρέψτε μου, το λέω με όλο το σεβασμό στο αξίωμά σας-, να λέτε ψέματα με τον πιο φυσικό τρόπο του κόσμου και να είστε ευγνώμων στα συμφέροντα, που σας ανέδειξαν και σας στηρίζουν.

Κορωνοϊός. Αρνηθήκατε τον διάλογο και τα μέτρα που σας προτείναμε. Δεν συγκαλέσατε και δεν συγκαλείτε την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Και πάλι σας προτείνουμε να το κάνετε. Αύριο, μεθαύριο. Σύγκληση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων για να ετοιμαστεί το σχολείο για τον κορωνοϊό.

Σας προτείναμε δέκα συγκεκριμένα μέτρα για υποδομές, καθαριότητα, επιπλέον διδακτικό προσωπικό και τρόπο οργάνωσης του σχολείου και των μαθημάτων σε περίπτωση νέου κύματος πανδημίας ανά περιοχή, όχι γενικά.

Επίσης, να στηρίζετε την εξ αποστάσεως εκπαίδευση με δημόσιο δίκτυο και όχι «δουλίτσες» με μεγάλες ξένες επιχειρήσεις για τις οποίες να σημειώσω ότι ακόμη δεν μας έχετε δώσει να διαβάσουμε τις συμβάσεις, με ενίσχυση των παιδιών που δεν έχουν τεχνολογική υποδομή στο σπίτι τους, ώστε να μην προστεθούν στις υπάρχουσες ανισότητες και τα χάσματα του ψηφιακού χάσματος. Πόσες ηλεκτρονικές συσκευές από δημόσιο χρήμα, όχι από χορηγίες και δωρεές, έχετε προμηθευτεί; Ακούμε νούμερα. Τίποτα δεν έχει πάει ακόμα στα σχολεία. Κρίσιμος παράγοντας η αναδιάρθρωση της ύλης. Τι κάνει το ΙΕΠ γι' αυτό;

Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ για την κατανόηση. Τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Φίλη, πρέπει να κλείσετε αμέσως.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τελειώνω.

Το νομοσχέδιο αυτό επαναλαμβάνω δεν αφορά μόνο τον χώρο της μη κρατικής εκπαίδευσης. Είναι πρόπλασμα για γενικότερη αντιδραστική υποτροπή σε όλη την εκπαίδευση.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλει να κλείσει τα ιδιωτικά σχολεία. Τα σχολεία δεν θα κλείσουν με διατάγματα. Σοβιετικό καθεστώς και κρυφά σχολεία μας είπαν οι εκπρόσωποι των σχολάρχων που μίλησαν εδώ. Ανοησίες! Γραφικότητες! Η μάχη που δίνει μια κυβέρνηση είναι υπέρ του δημοσίου συμφέροντος και το δημόσιο συμφέρον σημαίνει πρώτα απ' όλα ένα δημόσιο σχολείο που θα είναι καλύτερο και τότε πράγματι τα ιδιωτικά δεν θα είναι αυτά που θα πηγαίνουν, έστω και λίγα παιδιά, ικανοποιώντας τις προσδοκίες των γονέων τους. Αυτό είναι το μέλλον. Δημόσιο σχολείο που συνεχώς να αναβαθμίζεται, δημοκρατικό δημόσιο σχολείο και κρατική εποπτεία όπως λέει το Σύνταγμα και στα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ να κλείσει το σύστημα εγγραφής. Προς ενημέρωσή σας, για να ξέρετε και να προγραμματίσετε τις δουλειές σας, έχουν εγγραφεί σαράντα δύο συνάδελφοι. Με έναν πρόχειρο υπολογισμό, που κάναμε εδώ με τις Υπηρεσίες της Βουλής η ψηφοφορία ανεξάρτητα αν θα είναι ονομαστική, αν προκύψει, ή κανονική, υπολογίστηκε τη

γύρω στις 10:00 το βράδυ. Αν είναι ονομαστική χρειάζομαστε όλοι όσοι θέλουμε να ψηφίσουμε. Εάν δεν είναι, θα έχουμε το γνωστόν. Θα είναι παρόντες οι εισηγητές για να πούνε για τα άρθρα κ.λπ.. Χονδρικά γύρω στις 10:00 το βράδυ.

Τον λόγο έχει η κ. Κεφαλίδου, ειδική αγορήτρια από το Κίνημα Αλλαγής.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Καλημέρα σε όλους τους συναδέλφους!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εκπαίδευση είναι μία. Σε όλες τις σύγχρονες χώρες λειτουργεί βάσει ενός σαφούς εθνικού κανονιστικού πλαισίου. Δημόσια ή ιδιωτική αποτελεί παροχή του δημόσιου αγαθού της παιδείας, που είναι πρωταρχική υποχρέωση της πολιτείας και ασκείται μέσα από τον ρυθμιστικό της ρόλο είτε ως στρατηγική χάραξη, ως προσανατολισμός είτε ως εποπτεία ως προς την ποιότητά της.

Η σύγκριση του θεσμικού πλαισίου, που έχουμε οικοδομήσει για την ιδιωτική εκπαίδευση σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη είναι δυστυχώς απογοητευτική. Σε όλη την Ευρώπη ο ρόλος της παραμένει ισχυρός. Πανίσχυρη, όμως, ταυτόχρονα είναι και η εξουσία και η ευθύνη της πολιτείας να διασφαλίζει την τήρηση των νόμων και των αρχών που πάνω τους οικοδομείται η εκπαίδευση.

Στην Ελλάδα το ιδιωτικό σχολείο, έννοια παρεξηγημένη, φορτωμένη με βαρίδια ιδεολογίας, ταξικότητας, διχαστικής λογικής -όχι μόνο για ιστορικούς αλλά κυρίως πολιτικούς λόγους-, έχει διαχρονικά προσφέρει εξαιρετικές υπηρεσίες.

Μας το θύμισε στη συζήτηση στην επιτροπή ο καλός συνάδελφος Γιάννης Λοβέρδος, αναφερόμενος σε ιστορικές φυσιογνωμίες προσοδευτικών δασκάλων, όπως ο Μωραΐτης, ο Ι. Μ. Παλαιωτόπουλος, μεγάλοι δάσκαλοι που μέσα από τα ιδιωτικά σχολεία μόρφωσαν, αλλά κυρίως διαπαιδαγόγησαν, γενιές Ελλήνων.

Για αυτό ακριβώς είναι καλό και είναι απαραίτητο, να μιλάμε και για τα ιδιωτικά σχολεία. Σύγκρουση, έτσι κι αλλιώς, ανάμεσα σε δημόσια και ιδιωτικά υπάρχει μόνο στο μυαλό φανατικών μικρονοϊκών. Τα δύο συστήματα είναι εξίσου απαραίτητα. Κινούνται παράλληλα και όπου χρειαστεί, ενισχύονται μεταξύ τους.

Στο διεθνές σύμφωνο για τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα ξέρετε καλά ότι προβλέπεται ρητά το ατομικό δικαίωμα της παιδείας, που περιλαμβάνει το δικαίωμα να επιλέγουν οι πολίτες το σχολείο για τα παιδιά τους ελεύθερα και την αντίστοιχη υποχρέωση του κράτους να διευκολύνει την επιλογή αυτή. Αυτή η θεμελιώδης υποχρέωση του κράτους υλοποιείται μέσα από το Υπουργείο Παιδείας, που κύρια δουλειά και αποστολή του είναι ο έλεγχος και η εποπτεία της τήρησης τόσο του γράμματος όσο και του πνεύματος του νόμου σε ό,τι αφορά και τη δημόσια και την ιδιωτική εκπαίδευση.

Η προστασία του δικαιώματος του επιχειρείν -επίσης προστατευμένου από το Σύνταγμα- για το οποίο τόσο κόπεται το Υπουργείο Παιδείας, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι είναι η κύρια δουλειά και αποστολή του αρμόδιου Υπουργείου Ανάπτυξης. Για το Υπουργείο Παιδείας είναι και πρέπει να παραμένει δευτερεύουσα.

Δεν μπορεί λοιπόν, σε ένα νομοσχέδιο για την ιδιωτική εκπαίδευση η συζήτηση να ξεκινά και να τελειώνει με τη διασφάλιση του δικαιώματος του επιχειρείν των ιδιοκτητών ιδιωτικών σχολείων και το πώς αυτή θα υλοποιηθεί μέσω της απελευθέρωσης των απολύσεων των εκπαιδευτικών. Δεν τιμά κανέναν μας, με πρώτη την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Δεν τιμά, όμως, ούτε τους ίδιους τους ιδιοκτήτες ιδιωτικών σχολείων και το αποδεδειγμένο σημαντικό έργο που προσφέρουν, παρέχοντας αξιόλογη, συχνά πρωτοποριακή εκπαίδευση και με τεράστιο κόπο μέσα σε αυτό το ασφυκτικό περιβάλλον που φρόντισε να δημιουργήσει η προηγούμενη διακυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.

Διατυπώθηκε, άλλωστε, και από τον εκπρόσωπο των ιδιοκτητών των ιδιωτικών σχολείων, τον κ. Κυραϊλίδη, κατά τη συζήτηση στην επιτροπή με τους φορείς. Είπε ο κ. Κυραϊλίδης: «Τα αποτελέσματα των Ελλήνων μαθητών των ιδιωτικών σχολείων στον σχετικό πανευρωπαϊκό διαγωνισμό είναι πάνω από το μέσο όρο των ιδιωτικών σχολείων της Ευρώπης.» Και συνέχισε: «Αποδείχθηκε ότι οι μαθητές των ιδιωτικών σχολείων είναι δύο εκπαιδευ-

τικά έτη πιο μπροστά από τους μαθητές των δημόσιων σχολείων.» Και ενημέρωσε την Επιτροπή Μορφωτικών ότι σύμφωνα με άρθρο της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ», όπου υπάρχουν κάποια στατιστικά στοιχεία, τα ιδιωτικά σχολεία βρίσκονται μιάμιση μονάδα πιο πάνω ακόμη και από τα πρότυπα και τα πειραματικά σχολεία.

Και κάνει πολύ καλά ο εκπρόσωπος των ιδιωτικών σχολείων και περηφανεύεται για αυτά τα αποτελέσματα. Δείχνουν ότι εκπαιδευτικά, σε ό,τι αφορά τα ιδιωτικά σχολεία, στην πλειονότητά τους κάνουν σοβαρή δουλειά και εκπαιδεύουν σωστά τα παιδιά μας.

Ταυτόχρονα, όμως, δείχνει και κάτι άλλο. Δείχνει την κατάσταση που επικρατεί στο δημόσιο σχολείο, αυτή που θα έπρεπε να κάνει το ΣΥΡΙΖΑ και την προηγούμενη ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να κρύβεται και την τωρινή ηγεσία, που βρίσκεται ένα χρόνο στο τιμόνι του Υπουργείου Παιδείας, τουλάχιστον να χαμηλώνει το κεφάλι για όλα αυτά που δεν έκανε, για τις προτεραιότητες που προέταξε, για τα μπαλώματα που κάθε τρεις και λίγο φέρνει και τα ονομάζει με ψευδεπίγραφους, βαρύνδουπους τίτλους μπας και θαμπώσει τους πολίτες με την ελπίδα -όλοι μας ζούμε με αυτή την ελπίδα- ότι, επιτέλους, κάτι θα αλλάξει από την παγιδευμένη, παρωχημένη και ελλιπή εκπαίδευση που προσφέρει η ελληνική πολιτεία στα παιδιά της.

Και η ερώτησή μου παραμένει: Αυτά τα αποτελέσματα είναι κάτι για το οποίο το Υπουργείο νιώθει εθνικά υπερήφανο και δικαιωμένο;

Εγώ προσωπικά -και σας το λέω με κάθε ειλικρίνεια ως Βουλευτής και τομεάρχη Παιδείας- ως εκπρόσωπος του Νομού Δράμας, που δεν έχει ούτε ένα ιδιωτικό σχολείο -δεν είχε ποτέ- αλλά και ως γονιός νιώθω ντροπή για μια τέτοια διαπίστωση, που λέει ότι εδώ κι ένα χρόνο το Υπουργείο Παιδείας δεν έχει καταφέρει να αντληφθεί -πόσο μάλλον να ανταποκριθεί- στην πρωταρχική του αποστολή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Κυραϊλίδης είπε και κάτι άλλο: σχολείο μαθητοκεντρικό, όχι εκπαιδευτοκεντρικό.

Ό,τι και να είναι, σχολείο εξακολουθεί να σημαίνει δάσκαλος. Χωρίς άξιους, ασφαλείς, αφοσιωμένους δασκάλους η κοινωνία του αύριο είναι εκ προοιμίου καταδικασμένη. Όσα νέα αντικείμενα και να προστεθούν, όσες ρομποτικές, όσες κάμερες, όσες καλοκαιρινές δραστηριότητες και όσοι νέοι, ελεύθεροι κανονισμοί λειτουργίας, καλό σχολείο χωρίς καλούς δασκάλους δεν γίνεται. Και καλός δάσκαλος δεν μπορεί να είναι ο αναλφάβητος, ούτε αυτός που προκειμένου να κρατήσει τη δουλειά του, θα γίνει λάστιχο μεταξύ των επιχειρήσεων του ιδιοκτήτη, ούτε εκείνος που του ανακοινώνεται η μείωση ωρών με την αντίστοιχη μείωση μισθού κατά το δοκούν του επιχειρηματία.

Η ασφυκτική παρέμβαση του κράτους, σε κάθε έκφανση δημοσίου βίου, οικοδομημένη με εμμονική προσήλωση τα τελευταία σαράντα χρόνια, δεν άφησε ούτε την εκπαίδευση αλώβητη, από τον τρόπο της αδειοδότησης, από τον τρόπο της λειτουργίας, στα εκπαιδευτικά προγράμματα που εφαρμόζονται, στα ωρολόγια προγράμματα των ιδιωτικών σχολείων. Τα εργασιακά των εκπαιδευτικών της ιδιωτικής εκπαίδευσης είναι το τελευταίο.

Το Υπουργείο προβάλλει μια κοινά αποδεκτή, για τους περισσότερους, ανάγκη. Προβάλλει την ανάγκη για μεγαλύτερη ευελιξία και αυτονομία στις ιδιωτικές εκπαιδευτικές δομές και φέρνει το παρόν νομοσχέδιο, που όλο, όμως, το κέντρο βάρους του, τελικά, περιορίζεται σε δύο άρθρα, το 9 και το 10, και τους δορυφόρους τους. Αυτά οπωσδήποτε θέλει να τα περάσει το Υπουργείο, λες και όλα τα προβλήματα και όλες οι δυσλειτουργίες στην ιδιωτική εκπαίδευση, θα λυθούν ως δια μαγείας μόλις απελευθερωθούν οι απολύσεις των εκπαιδευτικών και οι ιδιοκτήτες των ιδιωτικών σχολείων -με τις ευλογίες πάντα της πολιτείας- αποκτήσουν τη δυνατότητα να μετατρέψουν αυτούς στους οποίους εμπιστευόμαστε τη διαπαιδαγώγηση και τη μόρφωση των παιδιών μας, σε ξεθεωμένους διανομείς γνώσης.

Διαφημίστηκε ότι το παρόν νομοσχέδιο εισάγει ένα νέο τοπίο στην ιδιωτική εκπαίδευση με ρυθμίσεις, που προωθούν την απελευθέρωση του ιδιωτικού σχολείου από τον ασφυκτικό κλοιό ελέγχου του κράτους, εμπνεύσεως και υλοποιήσεως ΣΥΡΙΖΑ με τον ν.4415/2016: Διευρυμένο ωρολόγιο πρόγραμμα, απογευματινά φροντιστήρια στα ιδιωτικά σχολεία, εξωσχολικές δραστη-

ριότητες κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους, αλλά και κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού -όλα αυτά θα οργανώνονται από εκπαιδευτικούς, που, σύμφωνα με το Υπουργείο, θα έχουν πρόσθετες δυνατότητες για αμειβόμενη απασχόληση- ελεύθερη επιλογή διευθυντών, εσωτερικός κανονισμός. Όλα αυτά είναι μερικές εύηχες ρυθμίσεις που ανατρέπουν το σημερινό τοπίο, που κληρονομήσαμε από την προηγούμενη διακυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας τρομάζει η ανάγλυφη, στα άρθρα 9 και 10 του νομοσχεδίου, λογική του Υπουργείου Παιδείας για την αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών που εργάζονται στα ιδιωτικά σχολεία. Είναι αυτοί οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί -σας θυμίζω- πάνω στους οποίους στηρίχθηκε το Υπουργείο -στη φιλοτιμία και την υπερπροσπάθειά τους- για να κρατήσουν όρθιο το σύστημα τηλεκατάρτισης την περίοδο του κορωνοϊού. Για αυτούς τους δασκάλους μιλάμε σήμερα, που έκαναν τη νύχτα, μέρα για να είναι έτοιμοι και να μπορέσουν να κρατήσουν τρεις μήνες σχεδόν τα παιδιά μας εντός εκπαιδευτικής διαδικασίας. Γιατί η εξ αποστάσεως εκπαίδευση από τους εκπαιδευτικούς των ιδιωτικών σχολείων ξεκίνησε. Ας μην κοροϊδεύμαστε, αυτοί είχαν το «know how».

Και πάω στο άρθρο 9, για την απασχόληση των εκπαιδευτικών.

Κυρία Υπουργέ, το ιδιωτικό σχολείο πρέπει να παραμείνει σχολείο, όπως ορίζει το Σύνταγμα, άρθρο 16 παράγραφος 8. Και αυτό είναι ευθύνη της πολιτείας. Υπό αυτή την έννοια, δεν γίνεται να είναι έρμαιο των αναγκών του κάθε πολίτη - γονιού, που εκβιαστικά πιέζει τον επιχειρηματία, για να κάνει με τη σειρά του το ίδιο προς την πολιτεία. Ο ρόλος σας -το ξαναλέω- είναι ρυθμιστικός και ως τέτοιος δεν επιτρέπεται σε κανέναν Υπουργό να γίνεται υποχείριο καμίας ομάδας συμφερόντων. Απαράδεκτη η ρύθμιση που προβλέπει τη δυνατότητα βλαπτικής μεταβολή των όρων εργασίας με τις ευλογίες του Υπουργείου, μια ρύθμιση που δημιουργεί ανασφάλεια και διαταραχή του σχολικού και παιδαγωγικού κλίματος, χωρίς να προβλέπεται η παραμικρή προϋπόθεση, μόνο και μόνο γιατί έτσι θα το κρίνει ο επιχειρηματίας.

Αναρωτιέμαι πόσο καλά μπορεί να συνεχίσει το εκπαιδευτικό του έργο ένας δάσκαλος - μαριονέτα και για πόσο. Βέβαια, αυτό δεν απασχολεί την Υπουργό ούτε κάποιους από τους ιδιοκτήτες των ιδιωτικών σχολείων. Το πρόβλημά τους το λύνει το άρθρο 10 για την απελευθέρωση των απολύσεων. Όποιος δεν συνεχίζει να είναι καλός έστω και με αυτές τις συνθήκες, απλά τον αλλάζουμε. Αυτό εννοούμε όταν λέμε ότι μεταβάλλετε τους ανθρώπους που υπηρετούν σε ένα από τα πιο σοβαρά λειτουργήματα για το αύριο του κοινωνικού συνόλου, σε αναλώσιμα προϊόντα.

Δηλαδή πολύ απλά το Υπουργείο επιτρέπει να γίνει «μπαλάκι» και «λάστιχο» ο εκπαιδευτικός, να τρέχει από μονάδα σε μονάδα του επιχειρηματία, για να μπορέσει να δικαιολογήσει τον πενιχρό μισθό του.

Και όλα αυτά τα ωραία λόγια της αιτιολογικής έκθεσης τι τα θέλατε, κυρία Υπουργέ; Γιατί δεν τα φυλάτε για κανένα άλλο νομοσχέδιο; Έτσι κι αλλιώς, εσείς ακολουθείτε ως στρατηγική σχεδιασμό στην εκπαίδευση τη μέθοδο της σαλαμοποίησης, κάθε λίγο και λιγάκι ένα νομοσχέδιο-μπάλωμα. Τι σχέση μπορεί να έχει η απελευθέρωση και η εύρυθμη λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων, η ενίσχυση της ευελιξίας και της αυτονομίας τους, η διασφάλιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας, η κτήρηση περιοριστικών ή αναχρονιστικών διατάξεων, που εμποδίζουν τις ευκαιρίες για καινοτομία με τον δάσκαλο-«Τιραμόλα» του Τζιοργιο Ρέμφοι, που προσδοκά να δημιουργήσει το παρόν νομοσχέδιο;

Άρθρο 10. Συμβάσεις εργασίας ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Με μία φράση «easy hire, easy fire». Κι ακόμα παραπέρα, το Υπουργείο προχωρά ακόμη πιο μπροστά και καθορίζει, προσδιορίζει, περιορίζει ανεπίτρεπτα το έργο του φυσικού δικαστή, λες και δεν ξέρει ο δικαστής τη δουλειά του και χρειάζεται την επέμβαση του Υπουργείου για να του την υποδείξει.

Μέχρι σήμερα ο ιδιοκτήτης ενός ιδιωτικού εκπαιδευτηρίου μπορούσε να απολύσει κάποιον μόνο όταν υπήρχε μείωση τμημάτων ή πειθαρχικό. Ασφυκτικό και ακραίο πράγματι. Από εκεί μέχρι το άκρο όμως της ανεξέλεγκτης απελευθέρωσης των απολύσεων υπάρχει μια τεράστια απόσταση: απόσταση λογικής, συναισθησης του ρόλου του εκπαιδευτικού, συνταγματικής προστασίας που το

νομοσχέδιο παρακάμπτει με πρωτοφανή αδιαφορία.

Στην ουσία δημιουργεί πολλών ταχυτήτων και πολλών κατηγοριών εκπαιδευτικούς και ανοίγει το χάσμα ανάμεσα σε αυτούς που απασχολούνται στο δημόσιο και το ιδιωτικό σχολείο. Η συνταγματική επιταγή για ισότιμη αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών πάει περίπατο.

Επέμεινα και στη συζήτηση στην επιτροπή. Το Υπουργείο οφείλει να απαντήσει με ειλικρίνεια στο θεμελιώδες ερώτημα. Είναι οι εκπαιδευτικοί όπως οι άλλοι εργαζόμενοι; Εσείς, κυρία Υπουργέ, απαντήσατε πως είναι. Αν είναι, τότε γιατί επιφυλάσσετε σε αυτούς τους ανθρώπους τις διατάξεις της κοινής εργατικής νομοθεσίας;

Η δική μας αντίστοιχη ρύθμιση -θέλω να το θυμίσω- λάμβανε υπ' όψιν και τον επιχειρηματία της ιδιωτικής εκπαίδευσης και τον γονιό που επιλέγει από το υστέρημά του ένα ιδιωτικό σχολείο γιατί θέλει έναν καλό δάσκαλο και τον εκπαιδευτικό στην ιδιωτική εκπαίδευση που δίνει κάθε μέρα εξετάσεις σε όλους μας.

Η πρότασή μας είναι κατατεθειμένη. Κάθε χρόνο και ανά βαθμίδα μπορεί ο ιδιοκτήτης να κάνει μία ανατιολόγηση απόλυση, όλες οι άλλες απολύσεις να είναι απόλυτα αιτιολογημένες. Σε κάποιους επιχειρηματίες είναι αλήθεια δεν πολυάρεσε και λογικό. Ο δικός σας ρόλος δεν είναι αυτός του προστάτη των επιχειρηματιών της εκπαίδευσης.

Κλείνοντας, θέλω να σταθώ μόνο σε ένα από τα υπόλοιπα άρθρα, στο άρθρο 2 για την αξιολόγηση. Τι το θέλατε, κυρία Υπουργέ; Αυτή την καταραμένη αξιολόγηση τι τη λέτε και την ξαναλέτε και τη λιβανίζετε σε κάθε νομοσχέδιο και σε κάθε δεύτερη ανακοίνωση στα ΜΜΕ τη διαφημίζετε, αλλά ποτέ δεν την τολμάτε;

Έρχεστε και την κάνετε, λέτε, σημαία στην ιδιωτική εκπαίδευση. Ο ΣΥΡΙΖΑ όντως την κατήγγειλε από κάθε μορφή εκπαιδευτικού συστήματος, ξεκινώντας από τους θεσμούς, που θα μπορούσαν να την ασκήσουν και δεν είναι άλλοι από τους σχολικούς συμβούλους. Ήρθατε εσείς ως νέα Κυβέρνηση και τι κάνετε; Αυτό που δεν τολμήσατε στο δημόσιο σχολείο το εισάγετε στο ιδιωτικό. Σύστημα, λέτε, αξιολόγησης που θα γίνεται αντίστοιχα με αυτό που υπάρχει στο δημόσιο σχολείο. Άρα, κανένα σύστημα αξιολόγησης, εφόσον δεν υπάρχουν σχολικοί σύμβουλοι. Ποιος θα την κάνει;

Κι επειδή αναρωτηθήκατε και ρητορικά αν στο Κίνημα Αλλαγής είμαστε αντίθετοι με την αξιολόγηση, εάν δηλαδή ο πολιτικός χώρος, που εισήγαγε την έννοια της αξιολόγησης και την εφάρμοσε με τον ν.3848/2010 στα πρότυπα και τα πειραματικά, σήμερα τη στηρίζει, θα το ξαναπώ για να το ακούσουν οι πολίτες. Είναι αυτοί που παρακολουθούν και σε αυτούς τελικά λογοδοτούμε. Το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα εξακολουθεί να στερείται πραγματικών αξιολογικών διαδικασιών. Γιατί; Γιατί δεν το τολμάτε.

Παλινδρομείτε ανάμεσα σε μεταρρυθμιστικές προσπάθειες και αντιπρόσες που προβάλλονται τόσο στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών όσο και στην αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας. Ποια είναι η πρόχειρη λύση; Η αξιολόγηση στην κρίση του ιδιοκτήτη ιδιωτικού εκπαιδευτηρίου και καθαρίσατε.

Ούτε αυτό το νομοσχέδιο, αγαπητοί συνάδελφοι, γλίτωσε τις νυχτερινές τροπολογίες. Σας το είπα και χθες στην επιτροπή, ήμουν προάγγελος φαίνεται αυτού που θα ακολουθήσει. Σας είπα λοιπόν και σας το λέω και σήμερα. Σας σέρνουν τα γεγονότα. Έχει μαλλιάσει η γλώσσα μας να σας το λέμε, με τέσσερις ερωτήσεις και πλήθος τοποθετήσεων που καταθέσαμε -φυσικά οι ερωτήσεις ουδέποτε απαντήθηκαν- και να σας ρωτάμε ένα πράγμα.

Σας λέμε ότι εφόσον υπάρχει αδιέξοδο στη διαχείριση του εκπαιδευτικού προσωπικού, τι σκοπεύετε να κάνετε; Πώς θα προχωρήσετε το μεταρρυθμιστικό σας έργο με όλο αυτό το προσωπικό, διευθυντές εκπαίδευσης που επιλέχθηκαν αντισυνταγματικά από τον νόμο Γαβρόγλου που σας κληροδότησε ο ΣΥΡΙΖΑ; Εσείς όμως απτόητοι συνεχίζετε.

Και χθες μέσα στον πανικό ίσως λόγω της μεγάλης δημοσιότητας που πήρε το θέμα του συντονιστή, που προ ημερών κατονόμασε τον Γιάννη Αντετοκούνμπο πύθηκο κι εσείς τον είχατε

μόλις ανανεώσει με παράταση θητείας για τρίτη φορά, αισθάνεστε και είστε εκτεθειμένοι. Τι να κάνετε; Ήρθατε λοιπόν με την εύκολη λύση. Ξηλώνουμε τους προηγούμενους, βάζουμε τους δικούς μας. Το θέμα είναι σίγουρο ότι πρέπει να λυθεί γιατί κακοφόρμισε, αλλά όχι έτσι.

Περιμέναμε νομοσχέδιο και μας καταθέσατε άρπα κόλλα τροπολογία. Περιμέναμε διαυγείς, αξιοκρατικές και νόμιμες διαδικασίες και έχουμε νομοθέτηση από τα παλιά. Δική μας πρόταση είναι ο νόμος 3848/2010. Σας ζητούμε να αποσύρετε αυτή την τροπολογία, γιατί δυστυχώς αυτή τη στρεβλή ιεράρχηση στην πολιτική του Υπουργείου Παιδείας, την ανικανότητα και την ατολμία του την πληρώνουμε όλοι, την πληρώνει η διοίκηση της εκπαίδευσης, τα σχολεία, οι μαθητές και οι πολίτες.

Είμαστε στο κατώφλι μιας νέας εποχής που η ανάγκη για περισσότερη Ευρώπη αναγνωρίζεται ως μονόδρομος και η ανάγκη για γεφύρωση του χάσματος μεταξύ των κρατών μελών προβάλλει αδήριτη. Η παιδεία λοιπόν είναι ο ιδανικός πιλότος. Η εκπαιδευτική σύγκλιση είναι ο βατός, σίγουρος δρόμος για να γίνει μια αρχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Κεφαλίδου!

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ολοκληρώνω. Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Χρειαζόμαστε λοιπόν εκπαιδευτικές πολιτικές, που μας φέρνουν κοντά με τους Ευρωπαίους εταίρους μας. Τα απολυτήριά μας, το εξεταστικό μας σύστημα και τα προγράμματα σπουδών πρέπει σταθερά να κινούνται σε αυτή την κατεύθυνση. Αυτό όμως απαιτεί συνολικό σχεδιασμό της ελληνικής εκπαιδευτικής διαδικασίας είτε στο δημόσιο είτε στο ιδιωτικό σχολείο. Απαιτεί όμως κυρίως τη θέληση και την αποφασιστικότητα του Υπουργείου να ξεφύγει από τα δεσμά του βραχυχρόνιου εντυπωσιασμού, που οδηγεί σε πολιτικές πρόχειρων επιδιορθώσεων στα γρήγορα, σαν αυτό το νομοσχέδιο.

Και κλείνω με ένα καταπληκτικό που διάβασα στη συνέντευξη της Ελένης Γλύκατζη - Αρβελέρ που λέει ότι «η παιδεία χρειάζεται μεταρρυθμίσεις, η παιδεία χρειάζεται συναινέσεις, η παιδεία δεν είναι σαλάμι να την κόβουμε και να της κάνουμε αλλαγές ανά βαθμίδα». Ούτε ανά πάροχο, θα προσέθετα εγώ.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έχω την τιμή να ανακοινώσω το Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Τετάρτης 29^{ης} Ιουλίου 2020.

A. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 130 παράγραφοι 2 και 3 και 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 966/27-7-2020 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Κινήματος Αλλαγής κ. Βασιλείου Κεγκερογλου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης (ΚΥΑ) για τον καθορισμό των όρων, των προϋποθέσεων και των διαδικασιών για την εφαρμογή του άρθρου 123 του ν.4674/2020».

2. Η με αριθμό 960/27-7-2020 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Κουμμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Μανώλη Συντυχάκη προς τον Υπουργό Τουρισμού, με θέμα: «Τον κίνδυνο για τη δημόσια υγεία και την έναρξη της τουριστικής περιόδου, λόγω ελλείπων μέτρων προστασίας».

3. Η με αριθμό 952/22-7-2020 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Σερρών της Ελληνικής Λύσης κ. Κωνσταντίνου Μπούμπα προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, με θέμα: «Ενδειξη μεροληψίας του δικαστικού συστήματος κατά των δανειοληπτών που επιθυμούν να υπαχθούν στο διάδοχο σχήμα του νόμου Κατσέλη».

B. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρα 130 παράγραφοι 2 και 3 και 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 962/27-7-2020 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Κουμμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Μανώλη Συντυχάκη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Λήψη μέτρων για την στέγαση περίπου τετρακοσίων Ρομά στον Ασπρόπυργο μετά την κατεδάφιση των καταλυμάτων τους. Λήψη έκτακτων μέτρων για την προστασία της υγείας».

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, κ. Ιωάννης Δελής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ.

Υπάρχει, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μια κανονικότητα η οποία δεν διαταράσσεται ποτέ και με τίποτα. Ποια είναι αυτή; Όλοι οι σημαντικοί εκπαιδευτικοί νόμοι, όλα τα σκληρά αντικειμενικά μέτρα να ψηφίζονται μέσα στο κατακαλόκαιρο, με τα σχολεία κλειστά.

Έτσι και με το σημερινό νομοσχέδιο για την ιδιωτική εκπαίδευση, το οποίο, εκτός των άλλων, αντικειμενικά υποβοηθά και ενισχύει, επιταχύνει ακόμη περισσότερο τη συγκέντρωση του κεφαλαίου το οποίο επενδύουν οι καπιταλιστές στον χώρο της παιδείας, νομοσχέδιο το οποίο ικανοποιεί όλες τις μέχρι τώρα απαιτήσεις των επιχειρηματιών της εκπαίδευσης -προχτές έσταζαν μέλι στην επιτροπή για το κυβερνητικό νομοσχέδιο όλοι οι εκπρόσωποι αυτών των επιχειρηματιών- απαιτήσεις βεβαίως τις οποίες η Κυβέρνηση άμεσα ικανοποιεί, εφόσον, όπως λέει, είναι και συμβατές και με τις διακηρύξεις της.

Επείγεται, μάλιστα, η Κυβέρνηση να το ψηφίσει άρον άρον αυτό το νομοσχέδιο, ώστε με την καινούργια σχολική χρονιά το θεσμικό πλαίσιο της λειτουργίας των ιδιωτικών σχολείων να είναι έτσι όπως ακριβώς το θέλουν οι σχολάρχες, δηλαδή και να έχουν λυμένα τα χέρια τους για να εντείνουν την εκμετάλλευση των εργαζόμενων ιδιωτικών εκπαιδευτικών, και μεγαλύτερα πεδία επιχειρηματικής δραστηριότητας να ανοίγονται μπροστά τους στον ευρύτερο εκπαιδευτικό τομέα, με όχημα την αξιοποίηση των κτιριακών τους εγκαταστάσεων.

Μακάρι, την ίδια βιασύνη και την ίδια ζέση, που δείχνει η Κυβέρνηση για να ικανοποιήσει τις επιθυμίες των σχολαρχών να την έδειχνε η Κυβέρνηση και στο ζήτημα της προετοιμασίας για το ξεκίνημα της νέας σχολικής χρονιάς. Πέντε εβδομάδες πριν το άνοιγμα των σχολείων και οι βασικές προϋποθέσεις για την ομαλή τους λειτουργία στην εποχή του COVID βρίσκονται ακόμη στον αέρα.

Μιλάμε βέβαια για το κρίσιμο ζήτημα της σχολικής στέγης, την έλλειψη αιθουσών ή την ακαταλληλότητά τους όταν είναι βέβαιο ότι θα χρειαστούν πολύ περισσότερες τέτοιες σχολικές αίθουσες. Μιλάμε για τις προσλήψεις των πολύ περισσότερων εκπαιδευτικών που θα χρειαστούν και οι οποίες πρέπει να ολοκληρωθούν έγκαιρα και όχι να «σέρνονται» μέχρι τα Χριστούγεννα. Μιλάμε για την ουσιαστική επίλυση του ζητήματος της καθαριότητας των σχολείων με την ανάληψη αυτής της ευθύνης από το ίδιο το κράτος και με τις αναγκαίες μόνιμες προσλήψεις των καθαριστών και όχι το μπαλάκι αυτών των ευθυνών να το πετάει η Κυβέρνηση ξανά στους δήμους.

Μια και μιλάμε για προσλήψεις εκπαιδευτικών, να αναλάβετε τις ευθύνες σας, κυρία Υπουργέ, και να αποκαταστήσετε την αδικία, που υφίστανται πάνω από δύο χιλιάδες νέοι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι χωρίς δική τους ευθύνη αποκλείονται από τους πίνακες διορισμών, καθώς και από το δικαίωμα στη δουλειά για τα επόμενα τρία χρόνια, λόγω ενός παράβολου 3 ευρώ και της μη σωστής λειτουργίας του ηλεκτρονικού συστήματος.

Το ΚΚΕ κατέθεσε εχθές μια τροπολογία η οποία λύνει το ζήτημα αυτό και κάλεσε την Κυβέρνηση να την κάνει δεκτή. Η Υπουργός απάντησε με υπεκφυγές και φτηνές δικαιολογίες του στυλ «αυτό δεν είναι θέμα του Υπουργείου Παιδείας, αλλά είναι θέμα του Υπουργείου Εσωτερικών». Η τροπολογία, λοιπόν, που κατέθεσε το ΚΚΕ απευθύνεται στην Κυβέρνηση, διά μέσου του Υπουργείου Παιδείας. Και μπορούν μια χαρά, αν θέλουν, να συνηνεχθούν μεταξύ τους τα Υπουργεία και να αποδεχτούν την τροπολογία του ΚΚΕ για ένα τόσο στοιχειώδες ζήτημα που βασανίζει χιλιάδες νέους εκπαιδευτικούς.

Ας γυρίσουμε, όμως, στο νομοσχέδιο, για το οποίο σηκώθηκε και ένας μεγάλος κουρνιαχτός στην επιτροπή τόσες μέρες από την αντιπαράθεση εδώ στη Βουλή ανάμεσα στην Κυβέρνηση και το ΣΥΡΙΖΑ, που φαίνεται ότι βρήκαν επιτέλους μετά από καιρό και ένα θέμα για να τσακωνονται. Οι αλληλοκατηγορίες τους δίνουν και παίρνουν. Τι για νεοφιλελευθερισμό άγριο ακούμε από τον ΣΥΡΙΖΑ! Με κατηγορίες για διωγμό της ιδιωτικής εκπαίδευσης απαντά η Νέα Δημοκρατία! Φτάνοντας, μάλιστα, να κατηγορεί ο ΣΥΡΙΖΑ -ορισμένοι Βουλευτές της- ακόμα και για σοβιετική πολιτική. Ποιών, τον ΣΥΡΙΖΑ! Που από τη θέση του απλού απολογητή του καπιταλιστικού συστήματος, που εδώ που τα λέμε

πάντα είχε, εξελίχθηκε και προβιβάστηκε και σε ικανό υπηρέτη και διαχειριστή αυτού του συστήματος, και μάλιστα σε μια εποχή αρκετά δύσκολη για το σύστημα.

Ξέρετε, πολύ τον βολεύει τον ΣΥΡΙΖΑ να του χρεώνετε τέτοιες θέσεις που δεν έχει. Όπως βολεύει, επίσης, και τη δικομματική σας αντιπαράθεση την κούφια. Γιατί για σταθείτε! Στο κύριο, στο βασικό διαφωνείτε; Στο να υπάρχει δηλαδή επιχειρηματική δράση στην παιδεία διαφωνείτε; Όχι βέβαια. Συμφωνείτε και οι δυο σας. Αυτή είναι η κοινή σας πολιτική βάση, απλώς τσακνέστε για το πώς θα γίνεται αυτή η επιχειρηματική δράση και για το πώς θα είναι πιο κερδοφόρα αυτή για τους επιχειρηματίες της. Αυτή, όμως, ξέρετε, είναι ακριβώς και η ρίζα των προβλημάτων για τους εργαζόμενους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, όπως και η ρίζα του προβλήματος και για το ίδιο το περιεχόμενο και για την ποιότητα της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Σύμφωνα, λοιπόν, με την Κυβέρνηση, στο θεσμικό πλαίσιο που ισχύει υπάρχουν διατάξεις οι οποίες δυσχεραίνουν την εύρυθμη λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων. Υπάρχουν διατάξεις, σύμφωνα με την Κυβέρνηση, αναχρονιστικές που τα εμποδίζουν ως τώρα να καινοτομήν, αλλά κυρίως -και εδώ είναι όλη ουσία- να διαχειρίζονται το σχετικό επιχειρηματικό κίνδυνο.

Με όλα αυτά καταπιάνεται το σημερινό νομοσχέδιο που είναι, όπως είπαμε, κομμένο και ραμμένο στα μέτρα και τα συμφέροντα των επιχειρηματιών της παιδείας. Γι' αυτό ακριβώς είναι και αταίριαστο και δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Κάθε του άρθρο, από τα πρώτα δεκατρία, που αναφέρονται στα ιδιωτικά σχολεία, είναι και μια διευκόλυνση, είναι και ένα δώρο για τους καπιταλιστές της παιδείας. Και ταυτόχρονα είναι και μια επίθεση, είναι και ένα σάρωμα των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζόμενων εκπαιδευτικών. Άλλωστε έτσι δουλεύει η μηχανή των κερδών σε οποιαδήποτε καπιταλιστική επιχείρηση.

Ποια είναι τα εμπόδια, παρακαλώ, και οι αναχρονισμοί για να προχωρήσει η επιχειρηματική διείσδυση στην παιδεία και να αυξηθούν τα κέρδη των εμπόρων της μόρφωσης; Πρώτα-πρώτα είναι τα λιγοστά εργασιακά δικαιώματα, που απέμειναν στους εκπαιδευτικούς των ιδιωτικών σχολείων. Φρόντισε, βλέπετε, για αυτό η πολιτική όλων των κυβερνήσεων, πολιτική που τα τελευταία χρόνια, μάλιστα, πήρε και μια άγρια μορφή με τα μνημόνια υπέρ του κεφαλαίου που ψηφίσατε είτε χωριστά είτε όλοι μαζί.

Αυτά τα λιγοστά εναπομείναντα δικαιώματα τσακίζει το κυβερνητικό νομοθέτημα. Δικαιώματα βέβαια που και ο ΣΥΡΙΖΑ υπονόμωσε ως κυβέρνηση. Είναι χαρακτηριστικό ότι συλλογική σύμβαση χρόνια έχουν να δουν οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί. Και ο ΣΥΡΙΖΑ ως κυβέρνηση τότε, μαζί με τα υπόλοιπα κόμματα ασφαλώς, πεισματικά αρνήθηκαν να υιοθετήσουν την πρόταση νόμου εκατοντάδων σωματείων που κατέθεσε το ΚΚΕ για ουσιαστική επαναφορά, μα και για ελεύθερη συλλογική διαπραγμάτευση των συλλογικών συμβάσεων.

Για να δούμε, όμως, πώς αυτά που είναι θετικά για τους σχολάρχες γίνονται αρνητικά για τους εργαζόμενους εκπαιδευτικούς. Περισσότερη ελευθερία ζητούν οι επιχειρηματίες της εκπαίδευσης. Και η Κυβέρνηση ανταποκρίνεται στο αίτημά τους και καμαρώνει, μάλιστα, για αυτό. Παραχωρεί, λοιπόν, το ελεύθερο στους σχολάρχες να απολύουν από τα σχολεία τους όποτε θέλουν και όποιον εκπαιδευτικό θέλουν, εξαφανίζοντας ακόμα και την όποια αιτιολόγηση, ακόμα ακόμα και την απαραίτητη εκείνη σύμφωνη γνώμη μιας επιτροπής των δικαστικών που υπήρχε μέχρι τα τώρα.

Πώς γίνεται αυτό στο νομοσχέδιο; Με μια εξαιρετικά απλή κίνηση, με την υποβολή των εργασιακών συμβάσεων των ιδιωτικών εκπαιδευτικών από το Υπουργείο Παιδείας, στο Υπουργείο Εργασίας, δηλαδή με την υπαγωγή αυτών των συμβάσεων στο κοινό εργατικό δίκαιο, το οποίο ίσως περισσότερο θα ταίριαζε να το λέμε εργοδοτικό δίκαιο.

Από τη μια, ελευθερία στους εργοδότες να απολύουν όποτε θέλουν και για όποιο λόγο θέλουν. Τους αναπληρωτές, μάλιστα, μπορούν να τους απολύουν ακόμα και στη διάρκεια της ίδιας σχολικής χρονιάς. Αυτό και αν είναι υπερεργαλείο εκβιασμών και πιέσεων στους εκπαιδευτικούς. Και από την άλλη, αιχμαλωσία στο φόβο και ανασφάλεια και άγχος για τους εκπαιδευτικούς,

κάτω από τη μόνιμη απειλή της απόλυσης τους, αλλά και αμφισβήτησης στην πράξη του παιδαγωγικού τους ρόλου, ρόλου που δεν ευδοκιμεί βεβαίως σε συνθήκες πιέσεων και εργοδοτικής τρομοκρατίας. Ξέρετε κάτι όμως; Φοβισμένοι δάσκαλοι μόνο φοβισμένους μαθητές μπορούν να βγάλουν.

Για να μην αδικούμε, όμως, την Κυβέρνηση, παραχωρεί και στους εκπαιδευτικούς μία ελευθερία. Τους δίνει την ελευθερία, τη δυνατότητα, λέει, να παραιτούνται από ένα μέρος του ωραρίου τους, που σημαίνει να παραιτούνται και από ένα μέρος του μισθού τους. Θα ήταν απλώς αστείο, αν δεν ήταν τόσο προκλητικό και τόσο αντεργατικό.

Στην πραγματικότητα, αυτή η διάταξη προορίζεται για φερετζές της εργοδοτικής αυθαιρεσίας, η οποία ουσιαστικά θεσμοθετείται με το άρθρο αυτό.

Δεν έχουν, όμως, τελειωμό οι ελευθερίες, που παραχωρούνται στους ιδιοκτήτες των σχολείων. Δίνετε το ελεύθερο στους ιδιοκτήτες των ιδιωτικών σχολείων να εφαρμόζουν -πέραν των όσων ισχύουν στη δημόσια εκπαίδευση- και πρόσθετα και άλλα, επιπλέον κριτήρια αξιολόγησης, τελείως αυθαίρετα. Τους επιτρέπετε, δηλαδή, να φτιάχνουν ένα δικό τους σύστημα αξιολόγησης για το σχολείο τους και για τους εκπαιδευτικούς του, ταιριαστό φυσικά με τα επιχειρηματικά συμφέροντα του ιδιοκτήτη ή των μετόχων -γιατί έχουν προχωρήσει τα επιχειρηματικά πράγματα και στην ιδιωτική εκπαίδευση- μιας εκπαιδευτικής σχολικής επιχείρησης.

Για μισό λεπτό, όμως! Τι ακριβώς μας λέτε εδώ; Ότι η αξιολόγηση της επαγγελματικής επάρκειας, που θα πει η αξιολόγηση της επιστημονικής συγκρότησης ενός εκπαιδευτικού, αυτή η αξιολόγηση εδώ θα γίνεται με κριτήρια επιχειρηματικά και οικονομικά; Ξέρετε τι είναι όλο αυτό; Εκτός από αντιφατικό και αντιπαιδαγωγικό, βέβαια, ολοφάνερα, είναι κυρίως και αντεργατικό. Διότι η σκόπιμη ασάφεια και η εργοδοτική αυθαιρεσία -την οποία όχι μόνο επιτρέπει, μα και ενθαρρύνει ένα τέτοιο εργοδοτικό σύστημα αξιολόγησης για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς- όλα αυτά αποτελούν ένα πολύ χρήσιμο εργαλείο για τους εργοδότες να δημιουργούν εύκολα, όποτε και όταν θέλουν, τους κατάλληλους εκείνους λόγους απόλυσης των μη αρεστών εκπαιδευτικών, που συνήθως τέτοιοι είναι όσοι επιμένουν να διεκδικούν τα δικαιώματά τους και να μη σωπαίνουν ή όσοι υπερασπίζονται τόσο την παιδαγωγική τους υπόσταση και το εκπαιδευτικό τους έργο όσο και την αντικειμενικότητα της κρίσης τους. Και αυτό έχει και μια κρίσιμη σημασία, αν ληφθεί υπ' όψιν ότι οι τίτλοι σπουδών των ιδιωτικών σχολείων είναι ισότιμοι με αυτούς των δημοσίων.

Οι διευκολύνσεις της Κυβέρνησης στους επιχειρηματίες της παιδείας, όμως, δεν σταματούν εδώ. Με το άρθρο 3, ένα από τα σημαντικότερα άρθρα, αλλά για την περαιτέρω αύξηση βασικά των εσόδων των ιδιωτικών σχολείων, εγκαινιάζεται και με τη βούλα του νόμου η μετατροπή τους σε «σουπερμάρκετ εκπαιδευτικών προϊόντων και υπηρεσιών», που θα λειτουργούν, όπως και η υπόλοιπη αγορά, από το πρωί μέχρι το βράδυ, ακόμα και τις Κυριακές, ακόμα και τις αργίες, όπου θα μπορούν να πουλούν πάσης φύσεως δραστηριότητες και δράσεις εκπαιδευτικού και μορφωτικού περιεχομένου, αθλητικές, πολιτιστικές, καλλιτεχνικές και να λειτουργούν φροντιστηριακές ή άλλες μορφές άτυπης εκπαίδευσης. Και όλα αυτά μετά το πέρας του κανονικού ωραρίου του σχολείου, ακόμα και σε αργίες, διευρύνοντας το πελατολόγιό τους, προσελκύοντας μαθητές, ακόμα και από δημόσια σχολεία κατά τις απογευματινές ώρες και σε ανταγωνισμό με τα μικρότερα φροντιστήρια της περιοχής, στο όνομα της αξιοποίησης πάντα των κτηριακών εγκαταστάσεων και της ευελιξίας.

Με λίγα λόγια, το ιδιωτικό σχολείο μετά το πέρας του κανονικού του ωραρίου, μπορεί να μετατρέπεται εκτός των άλλων και σε φροντιστήριο, είτε στο πλαίσιο της ίδιας επιχείρησης είτε σε συνεργασία με μεγάλους φροντιστηριακούς οργανισμούς. Παράλληλα, δίνεται η δυνατότητα συστέγασης των ιδιωτικών σχολείων με κέντρα ξένων γλωσσών και φροντιστήρια, που ίσχυε βεβαίως, ενώ επιτρέπεται πλέον και η συστέγαση και με άλλα ιδιωτικά σχολεία, με ξένα σχολεία, με κέντρα διά βίου μάθησης, καθώς και με άλλους φορείς.

Ποιοι είναι αυτοί που θα τις λειτουργήσουν με όλες αυτές τις ωραίες πρόσθετες εκπαιδευτικές υπηρεσίες, όπως τις ονομάζει

το σχέδιο νόμου, όλες αυτές τις δραστηριότητες, τις αθλητικές, τις πολιτιστικές, τις καλλιτεχνικές, καθώς και φιλοξενίας; Μα, φυσικά οι εκπαιδευτικοί αυτών των ιδιωτικών σχολείων, τελείως εθελοντικά όμως! Απλώς, με μια δαμόκλειο σπάθη της απόλυσης να κρέμεται πάνω από το κεφάλι τους, αν τολμήσουν να αρνηθούν.

Στους ιδιοκτήτες των ιδιωτικών σχολείων, όμως, όλες αυτές οι δραστηριότητες θα τους βγαίνουν αρκετά φθηνά, αφού θα γλιτώνουν και τις πληρωμές για τις υπερωρίες, μιας και θα λογίζονται ως κανονικές διδακτικές ώρες.

Συνοπτικά, είναι πόσο γενναιόδωρη η Κυβέρνηση με τους επιχειρηματίες και τους εμπόρους της παιδείας που όχι μόνο τους χαρίζει το δικαίωμα να χρησιμοποιούν όποιο σύστημα αξιολόγησης επιθυμούν και να σκαρώνουν όποιον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας του σχολείου τους βολεύει, αλλά στην ουσία εξαφανίζει το νομοσχέδιο οποιαδήποτε υποψία ελέγχου από το Υπουργείο Παιδείας για όλες αυτές τις πολύμορφες δραστηριότητες των ιδιωτικών σχολείων, μετά το πέρας του υποχρεωτικού τους προγράμματος.

Σύμφωνα με το νομοσχέδιο, δεν απαιτείται καν η σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου για το περιεχόμενο όλων αυτών των δραστηριοτήτων. Απλώς μια γνωστοποίηση, μια κοινοποίηση δηλαδή είναι αρκετή, όπως χαλαρώνει βεβαίως και όποιος έλεγχος στο ίδιο το υποχρεωτικό πρόγραμμα του ιδιωτικού σχολείου.

Μετά από όλα αυτά, δεν είναι καθόλου υπερβολικό νομίζουμε να πούμε ότι η Κυβέρνηση δίνει στους επιχειρηματίες της εκπαίδευσης όλα όσα ζητήσαν.

Είναι, όμως, γεγονός ότι οι εργαζόμενοι στα ιδιωτικά σχολεία ζουν εδώ και χρόνια και με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο τις πιέσεις και τις απειλές των εργοδοτών, ζουν τις καθυστερήσεις στην πληρωμή τους. Εδώ η Κυβέρνηση με την ευκαιρία, ας κοιτάξει λίγο να βοηθήσει και τους εκπαιδευτικούς των εκπαιδευτηρίων «Ζηρίδη», που περνούν δύσκολες ώρες, που πέφτουν, από ό,τι φαίνεται, θύμα του καπιταλιστικού ανταγωνισμού των εκπαιδευτικών επιχειρήσεων. Ζουν όλοι αυτοί οι εκπαιδευτικοί τις εξωφρενικές απαιτήσεις της εργοδοσίας για ένταση της δουλειάς, που συχνά είναι μαύρη και απλήρωτη.

Αυτό που γίνεται σήμερα με το νομοσχέδιο δεν είναι παρά η άρση και των τελευταίων εμποδίων στον δρόμο για την πλήρη κατάργηση κάθε δικαιώματος. Και βεβαίως, το νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά σχολεία είναι και ο προπομπός για συνολικότερες, ανάλογες αλλαγές και στα φροντιστήρια, στο πλαίσιο πάντα της εξίσωσης με τον υπόλοιπο ιδιωτικό τομέα, αλλά -και ας το προσέξουμε αυτό- και στη δημόσια εκπαίδευση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ**)

Ένα μικρό σχόλιο θέλω να κάνω για την ενισχυτική διδασκαλία των ειδικών μαθημάτων, μια διάταξη για την οποία επαίρεται το Υπουργείο. Πριν από δύο - τρεις εβδομάδες, με τα ωρολόγια προγράμματα αφαιρέσε από το κανονικό πρόγραμμα του λυκείου πανελλαδικά εξεταζόμενα μαθήματα, όπως το Ελεύθερο και το Γραμμικό Σχέδιο. Τώρα, τα συγκεκριμένα μαθήματα, καθώς και άλλα μαθήματα, πράγματι, τα οποία δεν διδάσκονταν -είναι αλήθεια- τα φέρνει με τη μορφή της ενισχυτικής διδασκαλίας. Δηλαδή, «να σε κάψω Γιάννη, να σ' αλειψώ λάδι».

Η εμπειρία, όμως, που υπάρχει από την ενισχυτική διδασκαλία, αλλά και από την πρόσθετη διδακτική στήριξη τι λέει; Ότι συνήθως ξεκινάνε στα μέσα της χρονιάς στην καλύτερη περίπτωση, στελεχώνονται με συμβασιούχους εκπαιδευτικούς και όλο αυτό δεν μας δημιουργεί την αίσθηση ότι, πράγματι, θα στηριχθούν οι μαθητές επαρκώς από αυτά τα μαθήματα.

Κατά την άποψή μας, λύση είναι αυτά τα μαθήματα να ενταχθούν στο πρόγραμμα του σχολείου, να διδάσκονται ισότιμα σε όλα τα παιδιά, πολύ περισσότερο όταν πρόκειται για μαθήματα πανελλαδικά εξεταζόμενα και βεβαίως, να στελεχωθούν και αυτά τα μαθήματα και να διδασκούνται από μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό.

Καταψηφίζουμε ασφαλώς και με τα δυο μας χέρια τα πρώτα δεκατρία άρθρα του νομοσχεδίου για την ιδιωτική εκπαίδευση. Στο υπόλοιπο μισό μέρος του νομοσχεδίου έχουμε και διαφωνίες, έχουμε και ορισμένες συμφωνίες εκεί που πρέπει. Συνολικά, όμως, επί της αρχής καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Δελή.

Να καλέσω στο Βήμα την ειδική αγορήτρια και Αντιπρόεδρο της Βουλής του ΜέΡΑ25, την κ. Σακοράφα. Έγινε μια συμφωνία μεταξύ των δύο τελευταίων εισηγητών να προηγηθεί η κ. Σακοράφα για λόγους υποχρεώσεων που έχει εκτός Κοινοβουλίου.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω και τη συνάδελφο, γιατί πραγματικά έχω μια επιτροπή και θα πρέπει να είμαι εκεί και έχω ήδη καθυστερήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητούμε ένα νομοσχέδιο που λόγω τυπικής αρμοδιότητας, το εισηγείται η Υπουργός Παιδείας. Από άποψη ουσίας και λόγω του περιεχομένου του, πιστεύω ότι θα έπρεπε να οργανώσετε την κοινοβουλευτική διαδικασία, ώστε να το εισάγει το Υπουργείο Ανάπτυξης, του Εμπορίου, που λέγαμε παλιότερα.

Το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, κατά το μέρος που αφορά την ιδιωτική εκπαίδευση, καθορίζεται από μία και μόνο σκοπιμότητα. Την άνευ όρων ενίσχυση της επιχειρηματικότητας των ιδιοκτητών των ιδιωτικών σχολείων. Εκεί εξαντλείται η νομοθέτησή σας αυτή και μάλιστα, με επιδεικτική περιφρόνηση του πολύπλευρου κοινωνικού κόστους που θα επιφέρει η εφαρμογή της. Σε κάθε ένα από τα άρθρα του βλέπεις εμπόριο, βλέπεις κρατικές και νομοθετικές επεμβάσεις για την προνομιακή εξασφάλιση της κερδοφορίας των επιχειρήσεων όλων των ιδιωτικών σχολείων, πρόνοιες για την εκπαιδευτική και παιδαγωγική διαδικασία δεν θα βρεις πουθενά. Και αυτό θέλετε να το ονομάσετε εκσυγχρονισμό. Καμμία έκπληξη. Χρησιμοποιείτε και πάλι αυτή τη μαγική λέξη, που ταιριάζει παντού και μπορεί να χρησιμοποιείται χωρίς κανείς να χρειάζεται να ορίσει το πραγματικό της περιεχόμενο. Πρόκειται για τη γνωστή νεοφιλελεύθερη συνταγή: Αποδόμηση θεσμών προς όφελος συγκεκριμένων συμφερόντων με πλήρη αδιαφορία για τις ευδιάκριτες και βέβαιες αρνητικές κοινωνικές συνέπειες.

Με τέτοια νομοσχέδια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, γεννώνται υπαρκτά ερωτήματα για τη λειτουργία της δημοκρατίας και του κοινοβουλευτισμού, όπως και για το ρόλο της Συμπολίτευσης και της Αντιπολίτευσης. Ξέρετε ότι η Αντιπολίτευση -για εμάς- δεν αποτελεί αυτοσκοπό. Θα θέλαμε -σας το είπα και στην επιτροπή- κύριε Υπουργέ, να αντιμετωπίζουμε θετικές νομοθετικές πρωτοβουλίες και να συμμετέχουμε στη διαδικασία με διορθωτικές, κοινωνικές παρεμβάσεις και μόνο.

Εδώ, όμως, δεν έχουμε να κάνουμε με κάτι τέτοιο. Εδώ θέλετε να επικυρώσουμε μία εξωθεσμική πρωτοβουλία πρωτοφανούς εξυπηρέτησης συγκεκριμένων συμφερόντων. Φαίνεται ότι μία δρόκα επιχειρηματιών θέλει να νομοθετήσει χρησιμοποιώντας απλώς ως εργαλείο τους πολιτειακούς θεσμούς. Και εκτός απροόπτου, δυστυχώς, μάλλον θα τα καταφέρει.

Η εκτελεστική εξουσία εμφανίζεται προκλητικά πρόθυμη και η νομοθετική εξουσία, με τη δεδομένη κυβερνητική αυτοδυναμία, θα νομιμοποιήσει θεσμικά το αποτέλεσμα ευτελίζοντας, για μία ακόμη φορά, τη λειτουργία της δημοκρατίας μας.

Κυρία Υπουργέ, ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας. Εδώ δεν έχουμε μία κυβερνητική νομοθετική πρωτοβουλία. Η κυβερνητική συμμετοχή είναι απλώς συμπληρωματική, αν και απολύτως αναγκαία. Και η απλή ακόμα ανάγνωση του νομοσχεδίου, για κάποιον που έχει επαφή με το αντικείμενο, δίνει την εικόνα ότι δεν πρόκειται για το προϊόν μιας κάποιας θεσμικής νομοπαρασκευαστικής διαδικασίας. Δεν συμμετείχε καν στη διαμόρφωση του η διοικητική εμπειρία και η τεχνογνωσία των υπηρεσιών του Υπουργείου Παιδείας. Και όσο το μελετήσετε ενισχύεται το συμπέρασμα: Πρόκειται για διατάξεις που έχουν εκπονήσει άξιοι νομικοί εκπρόσωποι συγκεκριμένων επιχειρηματιών που δραστηριοποιούνται στον τομέα της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Άλλοι τους λένε «σχολάρχες», αλλά μάλλον και οι ίδιοι θεωρούν τον όρο παρωχημένο. Η επιχειρηματικότητά τους δεν θέλουν να καθορίζεται από τον τρόπο που λειτουργεί ή πρέπει να λειτουργεί, ένα σχολείο.

Θα ήθελα πραγματικά και ειλικρινά, να μπορούσατε να με πεί-

σετε για το αντίθετο από αυτό που είναι προφανές. Εδώ η νομοθετική πρωτοβουλία ανήκει ουσιαστικά σε άλλους και οι δημοκρατικοί θεσμοί χρησιμοποιούνται απλώς σαν όχημα για την επίτευξη του ιδιοτελούς στόχου τους. Και μέχρι να μας πείσετε γι' αυτό, εμείς θα έχουμε το δικαίωμα να μένουμε στην αρχική μας βεβαιότητα. Όμως, αν αυτό είναι αληθές, τότε τα πράγματα είναι πολύ άσχημα. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να ευτελίζει με τέτοιο τρόπο τους πολιτειακούς θεσμούς και τις συνταγματικές διαδικασίες. Είναι έξω από τη λειτουργία της δημοκρατίας και είναι έξω από τη συνταγματική λογική η νομοθέτηση μονομερώς υπαγορευμένων διατάξεων.

Και ξεκαθαρίζω κάτι. Όποτε στη συνέχεια θα αναφερθώ στον νομοθέτη να είναι σαφές ότι δεν το λέω με τη θεσμική έννοια της λέξης. Αναφέρομαι στους εξωθεσμικούς συντάκτες αυτών των διατάξεων για την ιδιωτική εκπαίδευση. Σε κάθε περίπτωση βέβαια, την απόλυτη πολιτική ευθύνη γι' αυτή τη νομοθέτηση την έχει η ίδια η Κυβέρνηση. Εσείς αναλαμβάνετε την πλήρη ευθύνη ως εκτελεστική εξουσία και ιδιαίτερα μέσω των προσώπων των αρμόδιων, Υπουργών και Πρωθυπουργού, αλλά και ως κοινοβουλευτική πλειοψηφία, που νομοθετεί με την αυτοδυναμία της.

Το νομοσχέδιο έχει μία και μόνο κατεύθυνση που την υπηρετεί με ειλικρίνεια και χωρίς κανένα πρόσχημα: Υποβάθμιση της δημόσιας εποπτείας και αποδυνάμωση κάθε συναφούς θεσμικού πλαισίου, στο βωμό της ανέλεγκτης παντοδυναμίας του ιδιοκτήτη του ιδιωτικού σχολείου. Αν και -όπως ξαναείπα- τη λέξη «σχολείο» το συγκεκριμένο νομοσχέδιο θέλει μάλλον να την ξεχάσουμε. Ενέχει όμως, μία βασική και ανυπέρβλητη αντίφαση: Δεν είναι δυνατόν να παραβλέπετε ότι η ιδιωτική εκπαίδευση αποτελεί τον έναν από τους δύο πυλώνες των υποδομών παιδείας στη χώρα μας, όπως και οπουδήποτε αλλού. Εκδίδει τίτλους σπουδών ισότιμους μ' αυτών των δημόσιων σχολείων. Και όλοι μπορούμε να καταλάβουμε ποια ουσιαστική αξία θα έχουν οι τίτλοι σπουδών που εκδίδονται με βάση διαδικασίες που καθορίζει η νομοθετούμενη κυριαρχία της επιχειρηματικής λογικής.

Εσείς ακριβώς, θέλετε σήμερα να θεσμοθετήσετε την απόλυτη κυριαρχία της επιχειρηματικής σκοπιμότητας και μάλιστα, με την πιο στενή σημασία της έννοιας σ' όλη τη δομή της ιδιωτικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Οι παιδαγωγικοί και εκπαιδευτικοί όροι απουσιάζουν εντελώς, από αυτό το νομοσχέδιο. Αυτό θα ήταν, υπό κανονικές συνθήκες, αδιανόητο. Γι' αυτό και η μόνη δυνατή ερμηνεία είναι οι ανεπίτρεπτες σχέσεις αλληλεξάρτησης, που προανέφερα. Δεν αρκεί για τη δικαιολόγηση μιας τέτοιας νομοθέτησης η παιδαγωγική επίκληση του όποιου δήθεν νεοφιλελεύθερου ιδεολογήματος.

Θα αναφέρω, ενδεικτικά και μόνο, ορισμένες χαρακτηριστικές ρυθμίσεις που θέλετε να εισάγετε μ' αυτό το νομοσχέδιο:

Άλλη μια επικοινωνιακά προβαλλόμενη λέξη, χωρίς προσδιορισμένο περιεχόμενο είναι η περίφημη αξιολόγηση. Στο άρθρο 2 προβλέπεται ότι «η εφαρμογή πρόσθετων κριτηρίων αξιολόγησης από τα ιδιωτικά σχολεία είναι δυνατή». Αυτό δεν είναι νόμος, κυρία Υπουργέ. Προβλέπεται καθορισμός κριτηρίων, χωρίς έλεγχο, χωρίς έγκριση, χωρίς καν υποχρέωση σύνταξης πλαισίου αξιολόγησης, χωρίς διαδικαστικές προβλέψεις και χωρίς καμμία πιστοποίηση. Αυτό που θεσμοθετείτε δεν μπορεί με κανένα τρόπο να συνιστά πραγματική αξιολόγηση. Θα πρέπει να εξηγήσετε, κυρία Υπουργέ, για ποιον λόγο η πολιτεία δεν έχει τη βούληση να θεσπίσει ένα πλαίσιο πραγματικής αξιολόγησης, με αντικειμενικά και επιστημονικά κριτήρια από ανεξάρτητη επιτροπή, με πλήρη αναφορά στον εκπαιδευτικό και παιδαγωγικό χαρακτήρα των υπηρεσιών που παρέχουν τα σχολεία; Και σε κάθε περίπτωση δεν είναι δυνατόν ο νομοθέτης να αφήνει ανέλεγκτη τη βούληση της ιδιοκτησίας σ' αυτό το κρίσιμο πεδίο. Με ποια βάση άραγε αποδίδετε τέτοια εξουσία στην ατομική βούληση του ιδιοκτήτη και πώς την θεωρείτε, εξ ορισμού και εξ αρχής, απολύτως αξιόπιστη; Θα είχε πολύ ενδιαφέρον να ακούσουμε μία λογική σκέψη, που να δικαιολογεί αυτή την απόλυτη εμπιστοσύνη του νομοθέτη προς την προσωπική διάθεση του ιδιοκτήτη, και εργοδότη παράλληλα, που ανάγεται ανέλεγκτα σε θεσπίζουσα αυθεντία.

Αντίστοιχη θεσμοθέτηση ανέλεγκτης δράσης της ιδιοκτησίας εισάγεται και με την πλήρη απελευθέρωση των εκπαιδευτικών

προγραμμάτων και δραστηριοτήτων, χωρίς καμμία θεσμική εγγύηση για την εκπαιδευτική και παιδαγωγική τους αξία. Ο νομοθέτης αφαιρεί από το πλαίσιο της διαμόρφωσης του προγράμματος τον ελεγκτικό ρόλο του διευθυντή εκπαίδευσης, αλλά και την επιστημονική συμμετοχή του συντονιστή εκπαίδευσης. Και πάλι, πλήρης εξουσία στον ιδιοκτήτη, χωρίς καμμία πρόνοια ως προς τα παιδαγωγικά κριτήρια του προγράμματος. Και εκτός από αυτό, απουσιάζει εντελώς οποιαδήποτε ρύθμιση, έστω και στοιχειώδης, για την εξασφάλιση της ορθολογικής κάλυψης των αντίστοιχων αναγκών, χωρίς καταχρηστικές πρακτικές σε βάρος του προσωπικού.

Προχωράμε στο άρθρο 4. Εδώ δεν έχουμε καμμία έκπληξη. Ο εσωτερικός κανονισμός συντάσσεται από το σχολείο, δηλαδή από τον ιδιοκτήτη και απλώς κοινοποιείται στον διευθυντή εκπαίδευσης. Αυτός δικαιούται να τον αναπέμψει μόνο εάν αντιβαίνει σε ρητή διάταξη νόμου. Καμμία πρόβλεψη βέβαια, για συμμετοχή του συλλόγου διδασκόντων στην κατάρτιση του κανονισμού. Τα εκπαιδευτικά και παιδαγωγικά κριτήρια επαφίενται και πάλι στην ατομική βούληση της ιδιοκτησίας.

Ας έρθουμε και στο άρθρο 5. Εδώ ο εντός εισαγωγικών «νομοθέτης» μας ειρωνεύεται κιόλας. Βάζει τίτλο στο άρθρο: «Υποχρεώσεις του ιδιοκτήτη» και στο κείμενο αναφέρει ότι αυτός μπορεί να παρίσταται σε οποιαδήποτε συνεδρία του συλλόγου των διδασκόντων εφόσον είναι εκπαιδευτικός. Να ένα ακόμα χαρακτηριστικό δείγμα του ευτελισμού των θεσμών.

Ας μιλήσουμε όμως και για την ουσία. Ακόμη και αν είναι ο ίδιος και εκπαιδευτικός, η αναμφισβήτητη κυρίαρχη ιδιότητά του είναι αυτή του ιδιοκτήτη. Ποια σκοπιμότητα, λοιπόν, μπορεί να εξυπηρετεί η συμμετοχή του; Όλοι, κι αυτοί που συμφωνούν και αυτοί που διαφωνούν με τη διάταξη, έχουν ένα κοινό τόπο: Η παρουσία του ιδιοκτήτη θα επηρεάσει τη διαδικασία λήψης αποφάσεων από το συλλογικό όργανο. Αυτό θέλετε να νομοθετήσουμε, τη φαλκίδευση της αυτόνομης και ανεπηρέαστης λειτουργίας του συλλόγου των διδασκόντων. Δεν χρειάζεται να προσθέσω εδώ τίποτα άλλο.

Άρθρο 6 με τίτλο: «Αξιοποίηση κτηριακών εγκαταστάσεων». Εδώ προβλέπεται ότι οι κτηριακές εγκαταστάσεις και το σύνολο των λοιπών υποδομών των ιδιωτικών σχολείων, μπορούν να αξιοποιούνται για την παροχή αλλότριων υπηρεσιών και μάλιστα, ακόμη και για την διαμονή και φιλοξενία νέων έως και 25 ετών καθώς και των συνοδών τους, με σκοπό τη διοργάνωση εκπαιδευτικών ψυχαγωγικών ή αθλητικών δραστηριοτήτων και την παράλληλη παροχή καταλύματος σ' αυτούς. Πάλι καλά που προβλέπεται ότι αυτά θα γίνονται σε χρόνους εκτός διδακτικών ημερών.

Για όλες αυτές τις δράσεις αρκεί απλή γνωστοποίηση προς την οικεία διεύθυνση εκπαίδευσης. Εδώ θεσμοθετείται ευθαρσώς η επέκταση της επιχειρηματικής δράσης των ιδιωτικών σχολείων και σε εξωεκπαιδευτικά αντικείμενα. Εκτός από τα φροντιστήρια, τις ξένες γλώσσες κ.λπ., θα ανταγωνίζονται ακόμη και τα ξενοδοχεία, τα camp και ό,τι άλλο.

Για τη νομιμοποίηση και εξασφάλιση της εργασίας του προσωπικού σε αλλότριο αντικείμενο και πέρα από τα χρονικά όρια της εκπαιδευτικής απασχόλησης φροντίζει ο νομοθέτης να συμπεριλάβει και ειδική διατύπωση στο άρθρο 3, ότι η απασχόληση των εργαζομένων σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι νόμιμη. Δηλαδή, ομολογεί ότι κατά τα λοιπά δεν είναι νόμιμη, γι' αυτό και την νομιμοποιεί με μόνο αυτήν τη διατύπωση.

Από το άρθρο 7 θα σταθώ ιδιαίτερα στην τελευταία πρόταση. Είναι δυνατή η μη επανεγγραφή μαθητή στο σχολείο σε περίπτωση μη ολοσχερούς εξόφλησης διδάκτρων δύο σχολικών ετών. Δηλαδή, ο μαθητής δεν θα επανεγγραφεί στο σχολείο, ακόμα και αν απομένει απλώς οφειλόμενο υπόλοιπο διδάκτρων, εάν υπάρχει δηλαδή μερική εξόφληση. Ο ίδιος ο νομοθέτης, λοιπόν, εδώ μας λέει ότι σύμφωνα με τη δική του προτεραιότητα στην ιδιωτική εκπαίδευση η εμπορευματική πλευρά υπερισχύει της παιδαγωγικής.

Θεσμοθετείται ανατροπή της εκπαιδευτικής πορείας του μαθητή και επιβάλλεται αλλαγή σχολικού περιβάλλοντος στο παιδί, λόγω υπολοίπου οφειλής των γονέων του προς το σχολείο. Για μια οικονομική διαφορά, δηλαδή, αστικού δικαίου, ενοχικού δι-

καίου, ο νομοθέτης βάζει ενέχυρο το παιδί. Φαίνεται ότι δεν του αρκούν οι νομικοί και δικαστικοί τρόποι, για να διεκδικήσει το σχολείο την ικανοποίηση της οφειλής. Δεν θέλει ο νομοθέτης να συνεχίζεται η φοίτηση του παιδιού και να διεκδικηθούν οι οφειλές των γονέων όπως προβλέπει ο νόμος. Τι περισσότερο αντιπαιδαγωγικό θα μπορούσατε να φανταστείτε;

Επανερχομαι αναγκαστικά στην αρχική μου διαπίστωση. Αυτό το νομοσχέδιο καταχρηστικά και μόνο παρουσιάζεται ως νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας. Στο άρθρο 8 υποτίθεται ότι τίθεται το πλαίσιο επιλογής και τοποθέτησης διευθυντών και υποδιευθυντών στα ιδιωτικά σχολεία. Είναι μάταιο να αναζητήσουμε κριτήρια ή προϋποθέσεις. Ακολουθείται ο χρυσός κανόνας του «νομοθέτη» μας. Όλα εξαρτώνται από τη βούληση του ιδιοκτήτη του. Ποιος θα θέσει, άραγε, τα αναγκαία και σαφή αξιολογικά κριτήρια, ανάλογα με εκείνα των διευθυντών και υποδιευθυντών των δημοσίων σχολείων; Θα έχει ενδιαφέρον να μας το εξηγήσει ο συντάκτης του νομοσχεδίου. Για ποιον λόγο είναι δυνατόν η συντεταγμένη πολιτεία να κρίνει ότι δεν χρειάζονται κριτήρια για τους διευθυντές στην ιδιωτική εκπαίδευση;

Προχωράμε με τη νομοθέτηση που συνεχίζεται στην ίδια κατεύθυνση. Ελεύθερες και ανεπίρριστες απολύσεις των διδασκόντων κατά την αποκλειστική βούληση του ιδιοκτήτη, χωρίς καμμία θεσμική εγγύηση για τη νομιμότητα ή την καταχρηστικότητα της, με μόνη την παραπομπή στις δικαστικές καλές ενδξεις. Πάλι καλά που ο νομοθέτης δεν προσπάθησε να αποκλείσει και τον δικαστικό έλεγχο! Είναι, όμως, προφανές ότι αδιαφορεί εντελώς για τις επιπτώσεις τέτοιων προβλέψεων στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Ένα ακόμα βήμα είναι και η οικειοθελής μείωση της απασχόλησης και των αποδοχών του προσωπικού. Τι θα πει οικειοθελής, κυρία Υπουργέ; Σας το ξαναρωτήσω και στην επιτροπή. Υποκρίνεστε ότι αγνοείτε τις σχέσεις εξάρτησης που αναπτύσσονται στην επαγγελματική απασχόληση με βάση τις ανάγκες της επιβίωσης του καθενός μας. Αυτό το «οικειοθελές» αποτελεί, θα μου επιτρέψετε να πω, απαράδεκτη υποκρισία και να αναδεικνύει το θράσος της συγκεκριμένης νομοθέτησης.

Χαρακτηριστικό της μονομέρειας του συγκεκριμένου νομοσχεδίου είναι και το ζήτημα με τα φροντιστήρια των ξένων γλωσσών. Καταδικάζετε μια ολόκληρη επαγγελματική και επιχειρηματική τάξη, αφού της επιβάλλετε συνθήκες αδυσώπητου, αθέμιτου και άνισου ανταγωνισμού. Έτσι επανερχόμαστε και εδώ στο αρχικό μας συμπέρασμα. Νομοθετείτε στοχευμένα, περιφρονώντας το βαρύ και αχρείαστο κόστος στην κοινωνία.

Εν τέλει, για ποιον λόγο οι επενδυτές και επιχειρηματίες των ιδιωτικών σχολείων αξίζουν αυτήν την προνομιακή νομοθετική μεταχείριση και όχι οι επιχειρηματίες των φροντιστηρίων, των ξένων κέντρων γλωσσών, των κέντρων διά βίου μάθησης; Μετέχουν και αυτοί στο σύστημα της ελεύθερης οικονομίας. Πώς, άραγε, δικαιολογεί ο περίφημος φιλελευθερισμός σας την κρατική επέμβαση σε βάρος τους; Εγκαινιάζετε τη δυνατότητα πρόσθετης επιχειρηματικής δράσης στα ιδιωτικά σχολεία και προσθέτετε έναν εξ ορισμού κυρίαρχο ανταγωνιστή στο πεδίο της επιχειρηματικής δράσης όλων των υπολοίπων. Και όποιος αντέξει.

Όμως, ακόμα και μέσα στο πλαίσιο των ίδιων των ιδιωτικών σχολείων εισάγετε συνθήκες άνισου ανταγωνισμού. Τα μικρά ιδιωτικά σχολεία -προφανώς και το γνωρίζετε- δεν θα μπορέσουν να αντεπεξέλθουν, στις συνθήκες αυτής της πλήρους απελευθέρωσης, απέναντι στις δυνατότητες των μεγάλων εκπαιδευτικών συγκροτημάτων.

Είναι περιττό να πω ότι για προφανείς λόγους αρχών δεν υπάρχει για εμάς καμμία άλλη δυνατότητα, εκτός από την καταψήφιση του νομοσχεδίου.

Κλείνοντας, κυρία Υπουργέ, θα επαναφέρω το ζήτημα της αποκατάστασης της αδικίας των αδιόριστων εκπαιδευτικών φυσιικής αγωγής της προκήρυξης ΑΣΕΠ 3Π/2008 και θα μου επιτρέψετε να πω ότι δεν θα κουραστώ να επανερχομαι, όσο βρίσκομαι σ' αυτό το Κοινοβούλιο, μέχρι να αποκατασταθεί αυτή η κατάφωρη αδικία που κρατάει έντεκα ολόκληρα χρόνια.

Κυρία Υπουργέ, είμαι βέβαιη ότι γνωρίζετε ότι η αδικία αυτή από την πλευρά της πολιτείας είναι προφανής. Η παρανομία της, με το να τους παραλείψει και να πάει στους επόμενους, έχει κριθεί

αμετάκλητα με δικαστικές αποφάσεις, με τελευταία αυτήν του Συμβουλίου της Επικρατείας, τη με αριθμό 216/2019 του Γ' Τμήματος, η οποία ακύρωσε τη με αριθμό Φ3621/232/95221/Δ1/23-8-2011 με ΦΕΚ Γ' 188 απόφαση της Υπουργού Παιδείας που τους είχε παραλείψει.

Η αποκατάσταση είναι, πολιτικά και ηθικά, μονόδρομος και έχει να κάνει με την επιβολή του σεβασμού της πολιτείας στις δικαστικές αποφάσεις. Γνωρίζετε ότι έχω καταθέσει τη σχετική τροπολογία, στην οποία δεν τίθεται κανένα θέμα αντισυνταγματικότητας, όπως είχατε πει την τελευταία φορά, όταν σας την είχα καταθέσει, και σας παρακαλώ να ανταποκριθείτε όπως πρέπει και να την κάνετε δεκτή. Θυμηθείτε αυτό που είχατε πει στις 8-1-2019, ότι διορίζουμε τους δικαιωθέντες από δικαστικές αποφάσεις του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ του 2008. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν μείνει αδικώς απ' έξω και θα πρέπει να τους αποκαταστήσετε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Καλώ στο Βήμα την ειδική αγορήτρια της Ελληνικής Λύσης, την κ. Σοφία-Χαϊδω Ασημακοπούλου.

ΣΟΦΙΑ - ΧΑΪΔΩ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία από τις σημαντικότερες περιόδους της ζωής μας είναι εκείνη που συνδέεται με τη φοίτησή μας στο σχολείο. Οι πλούσιες εμπειρίες και τα ποικίλα εφόδια, που εκείνο μας προσφέρει, αποτελώντας ένα δεύτερο, πνευματικό σπίτι, είναι καθοριστικά για την ανάπτυξη της προσωπικότητάς μας και για την περαιτέρω εξέλιξή μας ως ενηλίκων. Γι' αυτό, η προσοχή που πρέπει να δίνουμε, όταν συζητούμε για τον εκσυγχρονισμό του, είναι μείζονος σημασίας, είτε αυτός αφορά το ιδιωτικό είτε το δημόσιο σχολείο.

Η μόρφωση συνδυάζεται, όχι μόνο με γνώσεις και με αρετές, αλλά και με σταθερή απαίτηση την καλλιέργεια εθνικής συνειδήσης. Το σύγχρονο σχολείο πρέπει να προσπαθεί συνεχώς να εκσυγχρονίζει τις μεθόδους του, να γίνεται περισσότερο ελκυστικό και ενδιαφέρον και ιδίως να φέρνει σε επαφή τον μαθητή με την πραγματικότητα γύρω του.

Βασικές στοχεύσεις είναι απαραίτητο να αποτελούν η δημιουργική μάθηση, η καλλιέργεια της κριτικής ικανότητας, η ανάπτυξη των ενδιαφερόντων και των ικανοτήτων των μαθητών. Η αξιοποίηση όλων των κλάδων της οικονομίας είναι πολύ βασική για την ανάπτυξη και η ποιοτική εκπαίδευση συμβάλλει σημαντικά σ' αυτή.

Ιδιαίτερα σημαντική, φυσικά, είναι η συμβολή των δασκάλων και των καθηγητών στην εκπαιδευτική διαδικασία. Είναι εκείνοι που καθοδηγούν τους μαθητές, που αποτελούν το στήριγμά τους καθ' όλη τη διάρκεια του σχολικού βίου. Γι' αυτό, λοιπόν, η αξιολόγησή τους είναι καθοριστικής σημασίας.

Ο τρόπος που τίθεται στο άρθρο 2 η αξιολόγηση των ιδιωτικών σχολείων κατ' αναλογία με των δημοσίων, αλλά και με την ταυτόχρονη δυνατότητα εφαρμογής πρόσθετων κριτηρίων από τα ιδιωτικά σχολεία χρήζει διευκρινίσεων.

Αναντίρρητα, οι διδάσκοντες πρέπει να διακρίνονται από υπευθυνότητα και ευσυνειδησία, να διαθέτουν γνώσεις και επιστημονική κατάρτιση, η οποία θα εμπλουτίζεται συνεχώς, να μεταλαμπαδεύουν τις παραδοσιακές αξίες, να προωθούν πρότυπα και ιδανικά. Ο στόχος τους, εν τέλει, να είναι να κάνουν τους μαθητές τους καλύτερους από εκείνους. Γι' αυτό η ποιότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας είναι απαραίτητο να ελέγχεται, να αποτιμάται και να αξιολογείται.

Εμείς στην Ελληνική Λύση, αναγνωρίζοντας τη σπουδαιότητα της αξιολόγησης, έχουμε προτείνει την καθιέρωση συστήματος αξιολόγησης και ελέγχου των εκπαιδευτικών.

Ο αριθμός των εν λειτουργία ιδιωτικών σχολείων από ιδιωτικά νηπιαγωγεία και δημοτικά μέχρι γυμνάσια και λύκεια είναι πραγματικά σημαντικός. Είναι λογικό το καθένα από αυτά να θέτει τους δικούς του επιπλέον στόχους και με βάση αυτούς να διαμορφώνει τα δικά του κριτήρια αξιολόγησης. Δεν θα πρέπει, όμως, από την αρχή να κοινοποιούνται από το διευθυντή του ιδιωτικού σχολείου στον οικείο διευθυντή εκπαίδευσης, όπως

ακριβώς και ο εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας του σχολείου; Βλέπουμε ότι παρέχεται μια ευελιξία ως προς την οργάνωση και το πρόγραμμα των ιδιωτικών σχολείων. Η αναγκαιότητα της ελληνοκεντρικής μαθησιακής μεθόδου βεβαίως πρέπει να αποτελεί μονόδρομο. Ο εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας αποτελεί μία ρύθμιση θεμιτή στο πλαίσιο της εσωτερικής οργάνωσης του σχολείου, ο οποίος θα ελέγχεται σε επίπεδο νομιμότητας.

Όσον αφορά στις υποχρεώσεις του ιδιοκτήτη, υπάρχει ένα ζήτημα σοβαρό και αυτό δεν είναι άλλο από το εξής: Ποιος θα μπορεί να είναι ο ιδιοκτήτης; Το έχουμε αναφέρει και κατά τις συνεδριάσεις της επιτροπής, αλλά ακόμη δεν μας το έχετε ξεκαθαρίσει. Και ερχόμαστε πάλι να ρωτήσουμε: Θα είναι ΜΚΟ ή και αλλοδαποί με συμφέροντα που θα στρέφονται κατά του έθνους; Αυτό είναι πολύ σημαντικό και πρέπει να απαντηθεί.

Σχετικά με τη ρύθμιση κατά την οποία η δυνατότητα συμμετοχής στις συνεδριάσεις του συλλόγου διδασκόντων επεκτείνεται στα μέλη, στους εταίρους και στους μετόχους του νομικού προσώπου του ιδιοκτήτη, υπό την προϋπόθεση ότι είναι εκπαιδευτικοί, είναι επόμενη και συντελεί στην από το πρώτο χέρι γνώση των ζητημάτων και των στοχεύσεων του σχολείου από τον ιδιοκτήτη.

Τόσο η αξιοποίηση των κτηριακών εγκαταστάσεων για συναφείς δραστηριότητες εκτός διδακτικού ωραρίου ή και διδακτικών ημερών για την παροχή υπηρεσιών, όσο και η ρύθμιση που προβλέπει τη διεύρυνση της δυνατότητας μετεγγραφών μαθητών, αποτελούν θετικά βήματα. Ιδίως η δυνατότητα μετεγγραφών από ιδιωτικό σχολείο σε δημόσιο και το αντίστροφο φαίνεται να απλοποιεί τη διαδικασία και να μειώνει τη γραφειοκρατία.

Η προσθήκη της δυνατότητας ύπαρξης περισσότερων υποδιευθυντών, ώστε να γίνεται καλύτερα και αποτελεσματικότερα η κατανομή των καθηκόντων, κινείται θετικά.

Σχετικά με την απασχόληση των εκπαιδευτικών ζητούμε διευκρινίσεις στο κομμάτι που αφορά στο εάν και πόσο η μείωση των ωρών του διοριστηρίου θα είναι συμφωνημένη στο διοριστήριο. Θα είναι προσυμφωνημένη ή θα γίνεται αναγκαστική μείωση μοιρασμένης των αποδοχών από τον ιδιοκτήτη;

Όσον αφορά στις συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, αυτές θα υπάγονται στις διατάξεις της κοινής νομοθεσίας, αλλά ταυτόχρονα εισάγονται και περαιτέρω εγγυήσεις. Πάνω σ' αυτές τις εγγυήσεις, όμως, θέλουμε να ξεκαθαριστεί περισσότερο το πλαίσιο τους.

Όσον αφορά στην αντικατάσταση του αναπληρωτή δεν είναι ξεκάθαρο αν η αντικατάσταση αυτή θα γίνεται με τη θέλησή του. Δεν προκύπτουν οι όροι και οι προϋποθέσεις της αντικαταστάσεως. Ομοίως δεν ξεκαθαρίζονται και στο επόμενο άρθρο που αναφέρεται στην επέκταση της δραστηριότητας και σε σχολική μονάδα άλλης βαθμίδας.

Ένας ακόμα βραχνάς στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο είναι η απουσία προσδιορισμού της εθνικότητας των αλλοδαπών εκπαιδευτικών. Θα μας φέρετε Τούρκους και Σκοπιανούς στα ιδιωτικά σχολεία; Και οι Έλληνες διδάσκοντες γιατί δεν προτιμώνται; Περιμένετε πάλι από εμάς να σας πούμε πόσες χιλιάδες είναι οι αδιόριστοι Έλληνες εκπαιδευτικοί;

Η ενισχυτική διδασκαλία ειδικών μαθημάτων κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Δεν είναι ένας και δύο οι Έλληνες μαθητές που οι οικογένειές τους αδυνατούν να ανταποκριθούν στα έξοδα των φροντιστηρίων. Είναι λυπηρό να βλέπεις σπουδαία μυαλά να χάνονται και η πολιτεία να μην τους βοηθά να επιτύχουν τις επιδιώξεις και τους στόχους τους.

Η λειτουργία των Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης κατά το σχολικό έτος 2020-2021 όπως αναπτύσσεται στο άρθρο 15 φαίνεται πως είναι διαδικαστικής φύσεως.

Αναφορικά με τα ζητήματα ομογενειακών σχολείων Κωνσταντινούπολης και Ελληνικού Γυμνασίου-Λυκείου Ίμβρου, η αναγνώριση των τίτλων τους και η ισοτιμία προς τα απολυτήρια γυμνασίου και λυκείου της ημεδαπής είναι ευπρόσδεκτη, αρκεί, βεβαίως, να εξασφαλίζεται ότι θα συμβαδίζει με την αντίστοιχη ύλη των ελληνικών σχολείων.

Η κατά προτεραιότητα πρόσληψη εκπαιδευτικών με πιστοποιημένη γνώση της γραφής Μπράιλι σε σχολεία όπου φοιτούν τυφλοκωφοί μαθητές ήταν πράγματι αναγκαίο να ρυθμιστεί. Οι

τυφλοκωφοί μαθητές έχουν αυξημένες ανάγκες και φυσικά μια τέτοια ρύθμιση μόνο θετικά μπορεί να αντιμετωπιστεί. Η παροχή ίσων ευκαιριών στην εκπαίδευση και για εκείνους είναι κομβική. Η λήψη μέτρων, ώστε να διασφαλίζονται οι ιδιαίτερες ανάγκες των μαθητών αυτών, καθώς και οι συνθήκες για την επιτυχή εφαρμογή της εκπαιδευτικής διαδικασίας, θα έπρεπε να ήταν αυτονόητη εδώ και δεκαετίες.

Ορίζεται νέα προθεσμία δώδεκα μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου για την έναρξη του κανονισμού λειτουργίας του Ινστιτούτου Τεχνολογίας Υπολογιστών και Εκδόσεων «ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ», κυρίως διαδικαστικό θέμα, με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων και Εσωτερικών, βέβαια.

Σημαντική είναι και η ρύθμιση σχετικά με το μητρώο ωρομίσθιου εκπαιδευτικού προσωπικού, συμβούλων σταδιοδρομίας και συμβούλων ψυχολόγων των σχολείων δεύτερης ευκαιρίας. Δεν πρέπει να ξεχνάτε, όμως και τα υπόλοιπα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα σχολεία αυτά και τα οποία πρέπει να ρυθμιστούν.

Το 20^ο άρθρο είναι η απόλυτη πρόφαση. Θα δίνεται ταχεία άδεια διαμονής σε αλλοδαπούς, οι οποίοι θα έχουν τη δυνατότητα να φοιτούν σε ιδιωτικά σχολεία, κολέγια και ΙΕΚ. Αυτό, πραγματικά, τι σημαίνει; Οδηγούμαστε και πάλι σε έναν ακόμα τρόπο απόκτησης ιθαγένειας. Αυτό δεν πρέπει να γίνεται για καμία διαμονή. Τους διευκολύνετε με την άδεια διαμονής. Πραγματικά, ανήκουστο. Και φυσικά, δεν διευκρινίζονται οι τρίτες χώρες και οι σχολές στις οποίες θα μπορούν εκείνοι να φοιτούν. Ξεφραγο αμπέλι.

Η καλύτερη ρύθμιση της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης σε όλες τις σχολικές μονάδες θα έπρεπε ήδη να είχε δρομολογηθεί. Βάζετε και αφηρημένα κληρονομικά κληρονομικά στην κεντρική εξεταστική επιτροπή του Κρατικού Πιστοποιητικού Γλωσσομάθειας, μην μείνει κανείς παραπονεμένος.

Στο άρθρο 23, ιδιαίτερα ως προς τις νέες διευθετήσεις συμβάσεων που θα υπογραφούν μέσα στο 2021, γιατί αυτές μετατρέπονται σε αορίστου χρόνου; Για ποιον λόγο εισάγετε αυτήν την άνιση μεταχείριση;

Η έλλειψη ενιαίας εκπαιδευτικής πολιτικής οδηγεί σε συχνές μεταρρυθμίσεις. Κάθε φορά που αλλάζει κυβέρνηση, έχουμε και αλλαγές, μικρές ή μεγάλες, στην εκπαίδευση. Όλα θυσιάζονται στον βωμό της μεταρρύθμισης.

Μην αποκόπτετε τους νέους από την αρχαία ελληνική γλωσσική παράδοση και την ιστορία μας. Με αυτό τον τρόπο χάνεται η γλωσσική και ιστορική συνέχεια και η εξελικτική τους πορεία. Ιδίως τα αρχαία ελληνικά αποτελούν τη μήτρα της νεοελληνικής μας γλώσσας και είναι τεράστιο σφάλμα η μουσειοποίηση τους. Η γλώσσα που κάθε λαός έχει διαμορφώσει ήταν και είναι ο άξονας γύρω από τον οποίο στρέφεται ο εθνικός βίος. Είναι καταλυτικός ο ρόλος της εκπαίδευσης στη διαμόρφωση ορθής εθνικής συνειδήσεως. Η εκπαίδευση και το σπουδαίο έργο που παράγεται μέσα στις σχολικές αίθουσες πρέπει να υπηρετεί τους στόχους της πατρίδας μας.

Ο μηδενιστικός κοσμοπολιτισμός δεν οδηγεί πουθενά. Η εκπαίδευση δεν γαλουχεί τους νέους με τα στοιχεία της ιδιοσυστασίας μας. Η άκριτη υιοθέτηση ξένων πολιτιστικών στοιχείων εγκυμονεί κινδύνους για την εθνική μας φυσιογνωμία. Έτσι είναι αναγκαίο, ίσως πιο αναγκαίο από ποτέ, η εκπαιδευτική διαδικασία να συμβάλλει στη διαμόρφωση της εθνικής μας ταυτότητας, στην προβολή των αξιών του έθνους και στην ενίσχυση του αισθήματος διατήρησης της εθνικής μας ελευθερίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε θερμά. Να καλέσω στο Βήμα τον Πρόεδρο της Ελληνικής Λύσης κ. Βελόπουλο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζω και πιστεύω τελικά ότι είμαστε το μοναδικό κόμμα, το οποίο έχει μία άλλη φιλοσοφία για την παιδεία. Η άποψή μας είναι ότι πρέπει να επενδύσουμε στην παιδεία και να επενδύσουμε εν τοις πράγμασι και όχι στη

θεωρία. Θεωρώ ότι η παιδεία μας απαξιώθηκε εβδομήντα ολόκληρα χρόνια από εκκολλημένους Βουλευτές, από τη μητέρα πολιτικών στελεχών στα διάφορα πανεπιστήμια, οι οποίοι δεν ενδιαφέρθηκαν ποτέ να μάθουν, αλλά ήθελαν περισσότερο είτε να τραμπουκίζουν είτε να δημιουργούν προβλήματα στην εκμάθηση των υπόλοιπων συμφοιτητών τους.

Κοιτάξτε, εμείς έχουμε μία αντίληψη ότι η παιδεία μπορεί να γίνει ένα οικονομικό εργαλείο, κυρία Υπουργέ. Πραγματικά, οικονομικό εργαλείο. Πρότυπό μας η Κύπρος, η Μεγάλη Βρετανία και πολλές άλλες χώρες που η ιδιωτική παιδεία είναι ένας συγκεκριμένος πυλώνας οικονομικής ανάπτυξης.

Ξέρετε, με προβληματίζει ένα γεγονός το οποίο είναι αναμφισβήτητο. Δεν έχουμε καταλάβει εδώ μέσα ότι πολλά Ελληνόπουλα σπουδάζουν στο εξωτερικό, που σημαίνει εκροή συναλλάγματος και ταυτοχρόνως, όταν έχει εκροή και δεν μπορείς να προσελκύσεις εσύ άλλους φοιτητές από άλλες χώρες, έχεις και έλλειμμα συνολικά στην οικονομία σου.

Δυστυχώς, η Αριστερά επειδή έχει μία ηγεμονική αντίληψη σε μία ψευδοϊδεολογία εκπαίδευσής, έχει επιβάλλει τη μη οριοθέτηση συγκεκριμένων κανόνων συνολικά στην παιδεία, αλλά κυρίως στην ιδιωτική παιδεία. Στόχος μας, θα έλεγα ότι είναι η εξίσωση της ποιότητας της γνώσεως, αλλά προς τα πάνω και του δημόσιου σχολείου και του ιδιωτικού. Όχι να φτιάξουμε, δηλαδή, μία ιδιωτική παιδεία, ώστε η δημόσια να υποβιβαστεί, αλλά ο Υπουργός, η πολιτεία, η Κυβέρνηση, να δημιουργήσουν όλες τις προϋποθέσεις, ώστε και η δημόσια παιδεία και η ιδιωτική να ανανήσουν.

Ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, το όνειρο πολλών νέων στην εποχή μας για τα πτυχία ή το όνειρο των πτυχίων, γίνεται εφιάλτης της ανεργίας. Και αυτό είναι το οικτρό που έκανε το ΠΑΣΟΚ από το 1981 και μετά και η Νέα Δημοκρατία πριν, αλλά και αργότερα, ότι δεν συνέδεσε την παιδεία με την εργασία. Βγάζαμε συνεχώς πτυχιούχους, βγάzaμε παιδιά με μεταπτυχιακά και διδακτορικά. Δεν δημιουργήσαμε εκείνη την υποδομή, ώστε αυτοί να αφομοιωθούν, να τους πάρει η παραγωγή και να τους χρησιμοποιήσει. Έτσι βλέπουμε τριάντα πέντε ετών, σαράντα ετών ανθρώπους να έχουν δύο-τρία πτυχία και να είναι άνεργοι. Γιατί η υποχρέωση της πολιτείας δεν είναι μόνο να έχει δωρεάν δημόσια ή ιδιωτική παιδεία, είναι και να συνδέσει την παιδεία με την παραγωγή και την εργασία. Ποτέ καμμία κυβέρνηση δεν το έκανε. Καμμία, μα καμμία! Και το λέω, για να το καταλάβουν εδώ μέσα ορισμένοι.

Πρέπει να αποφασίσουμε, τελικά τι θέλουμε σ' αυτή τη χώρα. Ειλικρινά, κυρία Υπουργέ, είναι λίγο αμφίσημο το νομοσχέδιό σας. Νομοθετείτε στην Κυβέρνηση fast truck τις τελευταίες εβδομάδες. Το αντιλαμβάνομαι, θέλετε να πάτε διακοπές. Αλλά γιατί να πάτε διακοπές; Να δουλέψουμε και τον Αύγουστο. Δεν κατάλαβα; Άμα, είναι για την παιδεία γιατί όχι; Με ενοχλεί που το παίρνουμε τόσο ελαφριά. Η παιδεία είναι ο ακρογωνιαίος λίθος μίας κοινωνίας. Αυτό το νομοσχέδιο θα έπρεπε να συζητηθεί επί βδομάδες και κυρίως, η Αριστερά που λείπει πάντοτε, αφού τόσο κόπτεται για την παιδεία, θα έπρεπε να ήταν όλη εδώ. Όλοι τους! Και όλοι οι άλλοι. Για το μέλλον των παιδιών μας μιλάμε τώρα, για το αύριο της Ελλάδας! Και είμαστε λίγοι, περίπου είκοσι. Το λέω, για να καταλάβετε ότι μερικά πράγματα γίνονται στο πόδι.

Κυρία Υπουργέ, περίμενα από τη Νέα Δημοκρατία που έχει μεταρρυθμιστική αντίληψη να μου καταθέσει ένα σχέδιο νόμου, όπου θα υπάρχουν οι νέες σχολές του μέλλοντος. Εσείς, με τη συγκεκριμένη δομή των πανεπιστημίων με την παλαιά νοοτροπία των σχολών, δημιουργείτε νομοσχέδιο. Αλλάξτε τις σχολές. Φτιάξτε τις καλύτερες. Να συνδεθεί το σχέδιο νόμου με τα επαγγέλματα του μέλλοντος. Δεν χρειαζόμαστε πλέον δικηγόρους, έχει γεμίσει η Ελλάδα από δικηγόρους και γιατρούς. Χρειαζόμαστε και άλλου είδους σπουδές. Δεν λέω ότι είναι αχρείαστοι οι δικηγόροι και οι γιατροί, αλλά είναι άνεργοι οι περισσότεροι. Χιλιάδες δικηγόροι είναι άνεργοι. Χιλιάδες γιατροί είναι άνεργοι και πηγαίνουν στο εξωτερικό και δουλεύουν. Άρα, τι έπρεπε να κάνει η πολιτεία; Πριν διογκωθεί περαιτέρω το πρόβλημα να βρει για απορρόπηση άλλες σχολές και να οδηγήσει τα παιδιά εκεί. Και υπάρχουν τέτοιες σχολές. Παραδείγματος χάριν, νέες τεχνολογίες, πληροφορική, βοτανολογία –που δεν έχει πανεπιστημιακή έδρα η χώρα μας, πραγματικά σοβαρή- τεχνολογία τροφίμων.

Να οδηγήσουμε εκεί τα παιδιά, γιατί αυτό είναι το μέλλον. Η ποιότητα νερού, το νερό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΣΠΗΛΙΟΣ) ΛΙΒΑΝΟΣ: Το κάνει. **ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης):** Σας λέω ότι πρέπει να σχεδιάσουμε σοβαρά. Δεν λέω εάν το κάνει ή δεν το κάνει, κύριε Λιβανέ. Θα δούμε στην πορεία εάν το κάνει. Έχουν περάσει –μετρώσα προχθές- εκατόν εβδομήντα νομοσχέδια για την παιδεία. Όχι εσείς, έχουν περάσει εδώ και χρόνια. Δεν λέω για τη φορολογία. Ας μην πούμε για τα φορολογικά νομοσχέδια, γιατί χάνεται η μπάλα. Αυτό σημαίνει τι; Ότι πλημμελώς λειτουργεί ο προηγούμενος και έρχεται ο επόμενος να βάλει ένα λιθαράκι. Βάλε-βάλε λιθαράκι, έγινε γιοφύρι της Άρτας. Ολημερίς το χτίζουν, το βράδυ γκρεμίζεται.

Για το άρθρο 2 να συμπεριλαμβάνονται στον κανονισμό τα πρόσθετα κριτήρια αξιολογήσεως.

Στο άρθρο 20 η αποσύνδεση διαμονής με κτήση ιθαγένειας. Μας ακούσατε. Εγώ πρέπει να πω κάτι. Έχει αδυναμία ο κ. Βιλιάρδος στον Υφυπουργό Οικονομικών, που λέτε ότι σας ακούει; Η κ. Κεραμέως μας ακούει. Αυτό της το πιστώνω. Ακούει. Είναι από τους λίγους Υπουργούς στη Νέα Δημοκρατία που ακούει. Δεν είναι, παραδείγματος χάριν, Χατζηδάκης, που έρχεται εδώ και είτε του λες κάτι είτε δεν του λες είναι σαν να μην ακούει τίποτα, περνάει την ώρα του. Σκοπός είναι να υπάρχει ζύμωση, όσμωση μεταξύ κομμάτων, ώστε να βγει κάτι καλό. Ακόμη και από το αρνητικό μπορούμε να βελτιώσουμε κάτι. Η σύνθεση γίνεται από την αντίθεση. Δεν γίνεται διαφορετικά.

Και ξέρετε, η ιδεολογική ηγεμονία της Αριστεράς οδηγεί σε φοβικά σύνδρομα στη Νέα Δημοκρατία εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Φοβάστε. Εγώ το είπα. Είμαστε υπέρ της λογικής εκβιομηχάνισης της εκπαίδευσης, όπως η Κύπρος και η Μεγάλη Βρετανία. Και το λέω, τεκμηριώνοντάς το στην Αριστερά. Θα κερδίσουμε χρήματα, θα έχουμε έναν άλλον πυλώνα αναπτυξιακό, που λέγεται γνώση και εκπαίδευση. Πού το κακό; Και δεν είναι υποχρεωτικό να πάνε όλα τα παιδιά στο πανεπιστήμιο, στο ιδιωτικό πανεπιστήμιο ή στο ιδιωτικό σχολείο.

Βέβαια, δεν καταλαβαίνω την Αριστερά, ούτε την ψευτοαριστερά, διότι ξεχνούν ότι φτιάξαμε πολιτισμό ως Έλληνες, ο αρχαίος ελληνικός πολιτισμός, που τόσο κοπτόμεθα όλοι, κύριε συνάδελφε, με βάση την ιδιωτική παιδεία. Η ιδιωτική παιδεία ήταν στην αρχαιότητα. Ιδιώτες ήταν οι δάσκαλοι, πληρώνονταν, δεν ήταν τζάμπα. Κανονικά πληρώνονταν, όχι από το δημόσιο. Όχι. Από τον ιδιώτη!

Δεν θα μπω σε προσωπικές επιθέσεις. Δεν το έκανα ποτέ στη ζωή μου, ούτε στον έναν χρόνο που είμαι εδώ και δεν θα το κάνω ποτέ, πιστέψτε με. Να πω, δηλαδή, πόσο από εμάς στέλνουν τα παιδιά τους στα ιδιωτικά σχολεία, πόσοι αριστεροί, πόσοι ψευτοαριστεροί. Δεν θα το κάνω ποτέ. Είναι δικαίωμα του καθενός να στέλνει το παιδί του όπου θέλει. Αν νομίζει ότι το δημόσιο είναι καλύτερο σχολείο, το στέλνει στο δημόσιο. Αν νομίζει ότι το ιδιωτικό είναι καλύτερο σχολείο, στο ιδιωτικό. Είναι επιλογή του καθενός. Το να κόπτομαι, όμως, εγώ για το δημόσιο σχολείο, αλλά το παιδί μου να το στέλνω –γιατί το έστειλα εγώ, που είχα τη δυνατότητα, στο ιδιωτικό σχολείο- και να γκρινιάζω στην κυβέρνηση, να μιλώ για τα δημόσια σχολεία ότι δεν τα κάνει καλά και ότι είμαι εναντίον των ιδιωτικών, υπάρχει μια αντίφαση πολιτική, στην οποία εγώ δεν θα μπω, ούτε θα αναφέρω –επαναλαμβάνω- ονόματα, γιατί προσωπικές επιθέσεις δεν θα κάνω ποτέ.

Είστε και εναντίον των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Έχω έναν προβληματισμό για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, το πώς μπορούν να λειτουργήσουν ως μη κερδοσκοπικά. Το συζητάμε αυτό, αλλά οι περισσότεροι στα ιδιωτικά πανεπιστήμια του εξωτερικού σπουδάζατε. Οι περισσότεροι εδώ μέσα ή αρκετοί εδώ μέσα –αυτοί που αντιδρούν, δεν λέω για αυτούς που δεν αντιδρούν- σπούδασαν στο εξωτερικό. Υπάρχουν πολλοί που αντιδρούν για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, τα θεωρούν ιδιωτική παιδεία, αλλά οι ίδιοι έχουν σπουδάσει σε ιδιωτικά πανεπιστήμια στο εξωτερικό.

Θέλω να καταλάβουμε, λοιπόν, ότι έξω, όταν μας ακούει ο κόσμος, για να είμαστε πειστικοί, πρέπει να καταλάβουμε το εξής αντιφατικό που συμβαίνει εδώ στη Βουλή. Παιδιά της εγγύτητας πολιτικής και οικονομικής ελίτ –όπως το ακούτε, είτε Αριστεράς είτε Δεξιάς είτε Κεντρώας- σπουδάζουν έξω και γυρίζουν εδώ σε

θέσεις εξουσίας. Όμως, παιδιά του ελληνικού λαού φτωχά ή μέτρια σπουδάζουν εδώ και φεύγουν στο εξωτερικό, γιατί δεν έχουν δουλειά. Πόσο έντιμο είναι αυτό με την πολιτεία μας; Πόσο σωστό είναι από την πολιτεία μας; Ρωτώ εσάς, τους αριστερούς, τους δεξιούς. Γιατί για εμένα δεν υπάρχει ούτε Αριστερά ούτε Δεξιά, υπάρχει η κοινή λογική και το τονίζω αυτό. Από τον Βελόπουλο και από την Ελληνική Λύση ποτέ προσωπικές αιχμές.

Θα μπορούσα να παραθέσω πολλά και έβαλα τον εαυτό μου. Ναι, η κόρη μου πήγε σε ιδιωτικό σχολείο, στο πανεπιστήμιο πήγε σε δημόσιο πανεπιστήμιο. Βλέπω τα χάλια τους και είναι ένα από τα καλά πανεπιστήμια εκεί που σπουδάζει η κόρη μου, στο «Δημοκρίτειο». Είναι από τα καλύτερα, πιστεύω, αλλά υπάρχουν χάλια, γιατί ακόμη και οι καθηγητές συνδικαλιστικά συμπεριφέρονται πολλές φορές, ανάλογα με το κόμμα το οποίο ψηφίζουν ή στηρίζουν. Και αυτό είναι λάθος. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Επειδή είναι η κόρη του Βελόπουλου, στο δημόσιο πανεπιστήμιο κάποιοι καθηγητές δεν την «πηγαίνουν». Μου το λέει και η ίδια με παράπονο, αλλά δεν έχει σημασία, είναι η ιδιοσυγκρασία των καθηγητών, είναι η αλαζονεία της εξουσίας. Η όποια εξουσία τα έχει αυτά.

Και βέβαια, προσπερνώ όλους αυτούς που σπούδασαν στα πανεπιστήμια στο Λονδίνο, στη Γερμανία. Και εσείς, κύριε Βιλιάρδο, στη Γερμανία και τους αριστερούς που σπούδασαν στη Γερμανία, στην Αγγλία, στην Ιταλία ή δεν ξέρω πού, το προσπερνώ και μπαίνω στην ουσία. Η ουσία ποια είναι; Θέλουμε πραγματικά μια παιδεία ελληνική; Θέλουμε να είναι ανταγωνιστική η δημόσια με την ιδιωτική; Να βρούμε έναν τρόπο. Θέλουμε να φέρουμε χρήματα στη χώρα μας, ώστε η ιδιωτική παιδεία να γίνει πόλος έλξης χρημάτων, να φέρουμε χρήματα για να αναπτυχθεί πραγματικά;

Η Κύπρος, κύριοι συνάδελφοι, κάθε χρόνο αυξάνει το ΑΕΠ της από την ιδιωτική παιδεία κατά 5,5%. Διάβασα χθες ένα άρθρο, ότι η Κύπρος αυξάνει μέσω της ιδιωτικής παιδείας -χιλιάδες Ελληνόπουλα σπουδάζουν εκεί- το ΑΕΠ της. Και εσείς είστε εμμονικοί, «όχι ιδιωτική εκπαίδευση, όχι ιδιωτική παιδεία». Αντί να πούμε «ναι στην ιδιωτική εκπαίδευση με προϋποθέσεις, προσπαθούμε να οργανωθούμε, με σχέδιο» εσείς λέτε «όχι». Το «όχι» πέθανε. Η σύνθεση θέλει «ναι» και βελτίωση των κακώς κειμένων της όποιας κυβέρνησης, είτε είναι ΣΥΡΙΖΑ είτε είναι ΚΚΕ είτε είναι Ελληνική Λύση είτε είναι Νέα Δημοκρατία.

Πάμε και στα των ψευτοσυγκρούσεων των κομμάτων, γιατί πιέζει ο χρόνος.

Από προχθές ασχολείστε με τα ελικόπτερα του Πρωθυπουργού, αν είναι δύο ή τρία. Δεν ξέρω αν είναι δύο ή τρία, ξέρω, όμως, ότι το «ραδιοταξί Μέγαρο Μαξίμου» λειτουργούσε και πριν. Έπαιρνε τηλεφώνω ο άλλος και έλεγε «θέλω Falcon για να πάω Πουέρτο Ρίκο...» -λέω εγώ τυχαία- «...να πάω Γαλλία». Δυστυχώς, αυτή είναι η πολιτική ηθική των πολιτικών μας, διότι όταν βγάζεις την ηθική από την πολιτική, αυτό δημιουργείς. Τρία ελικόπτερα για να πάει ο κύριος Πρωθυπουργός από Επίδαυρο, Αντίπαρο, Πάρο, Νάξο όπου θέλει και χρησιμοποιεί τον εύσημο τρόπο για τη δουλειά του. Εντάξει. Έβγαίνει ο άλλος και έπαιρνε το Falcon, πήγαινε στο Παρίσι, έβλεπε τον Ροτσάιλντ.

Αυτά δείχνουν ότι αν αφαιρέσεις την ηθική από την πολιτική και την υποκρισία, τότε υπάρχει πραγματικό πρόβλημα. Δηλαδή, σταματήστε να υποκρίνεστε. Ίδιοι είστε και οι δύο.

Και, βέβαια, διαφωνείτε στα ελάσσονα, διότι στα μείζονα συμφωνείτε στα περισσότερα. Στο Σκοπιανό συμφωνεί η Νέα Δημοκρατία μαζί σας, στην οικονομία δεν έχετε διαφοροποιήσεις. Σε όλα αυτά φαίνεται ότι η βουλευτική συμπεριφορά πολλών πολιτικών μας για εξουσία, τους οδηγεί να κάνουν ταξί το ελικόπτερο. Αυτό είναι βουλευτική συμπεριφοράς της πολιτικής εξουσίας. Έπαιρνε ο Υπουργός Άμυνας παλιά, ο κ. Καμμένος, το ελικόπτερο και έκανε βόλτα. Πήγαινε Πεντάγωνο - Βούλα, Βάρη - Βούλα - Βουλιαγμένη, πήγαινε Πειραιά.

Ξέρετε, χαμογελούμε πολλοί εδώ μέσα, αλλά είναι πραγματικοίτητες που πρέπει να εκλείψουν. Αποδεδειγμένα τα χρειαζόταν ο Πρωθυπουργός το ελικόπτερο για να πάει στην Επίδαυρο, για να πάει στην Αντίπαρο; Με βάση τη λογική το χρειαζόταν; Αν το χρειαζόταν, να το πάρει. Εάν δεν το χρειαζόταν, θα ήμουν ο τελευταίος που θα του έκανε κουβέντα εγώ και θα τον χειροκροτούσα -ακόμα και αν ο Πρωθυπουργός λέγεται Τσίπρας ή Μητσοτάκης-

αν έπαιρνε ιδιωτικό ελικόπτερο και πλήρωνε τρία, τέσσερα χιλιάδικα, αλλά από την τσέπη του.

Αυτά, όμως, απομακρύνουν τον πολίτη από την πολιτική.

Εγώ ειλικρινά λέω ευθέως -και θα το ξαναπώ- ότι η βουλμία της χλιδής, η βουλμία της πείνας της εξουσίας, σας οδηγεί σε λάθος επιλογές όλους σας. «Ραδιοταξί Μαξίμου» λεγόταν και λέγεται το Μαξίμου. Αυτή είναι η αλήθεια. Μην κοροϊδευόμαστε!

Και, επιτέλους, ας πούμε και την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Τα παραμύθια καταρρέουν σιγά-σιγά, δυστυχώς για τη Νέα Δημοκρατία. Από το Ταμείο Ανάκαμψης θα μας μείνουν καθαρά 6,42 δισεκατομμύρια ευρώ. Ξέρετε κάτι, κύριοι συνάδελφοι; Αν έχετε τέτοιους φίλους, τι τους θέλεις τους εχθρούς; Μας λέγατε για τα 750 δισεκατομμύρια, ότι θα πάρουμε τζάμπα επιχορηγήσεις. Τελικά 6,42.

Καταρρέουν τα παραμύθια και φοβάμαι ότι από Οκτώβριο θα καταρρέουν και το αφήγημά σας. Δεν είναι εύκολα τα πράγματα. Με μειωμένα τουριστικά έσοδα, με ελλείμματα στον προϋπολογισμό θα καταρρεύσουμε όλοι μαζί. Και όταν λέω όλοι μαζί! Και όταν λέω «όλοι μαζί», εννοώ όλοι μαζί! Γιατί να φοβάστε τον πεινασμένο λαό, να φοβάστε αυτόν που δεν έχει να χάσει τίποτα γιατί πεινάει. Να μην φοβάστε τον χορτάτο. Όμως, ο Έλληνας από χορτάτος έγινε πεινασμένος, οπότε εγώ τον φοβάμαι γι' αυτά που έρχονται.

Και προειδοποιώ: Πρέπει να βρούμε τρόπο, ώστε, επιτέλους, να ανανήψει η ελληνική οικονομία. Την έχετε κλινικά διασωληνωμένη, δυστυχώς. Ασχολείστε μόνο με νούμερα και όχι με την ουσία. Και αυτό είναι το πρόβλημα. Και ανάνηψη της οικονομίας σημαίνει οργάνωση, παραγωγική ανασυγκρότηση, νέες δομές, νέοι σχεδιασμοί για να παράγουμε πλούτο. Δεν το κάνατε. Το έχω προτείνει στον Υπουργό, τον κ. Βορίδη, στον Πρωθυπουργό. Του είπα να κάτσουμε να βάλουμε εμπειρογνώμονες να τον βοηθήσουν για την παραγωγή του πλούτου.

Πήγατε και δώσατε τρεις χιλιάδες στρέμματα -το έκανε ο Βορίδης συμπτωματικά- για τα φωτοβολταϊκά σε έναν μεγάλο ολιγάρχη στη Θεσσαλία. Αγόρασε τρεις χιλιάδες στρέμματα για να βάλει φωτοβολταϊκά και αυτός ο ολιγάρχης τρώει και πίνει μαζί του κάθε μέρα. Αυτά δεν γίνονται σε μια σοβαρή χώρα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Δεν ξέρετε; Δεν ξέρετε ποιος είναι, κύριε Υπουργέ; Εύκολο όνομα. Και προεκλογικά, όταν ήσασταν κυβέρνηση, τον βρίζατε. Είναι από τον Πειραιά μεριά. Και ο ολιγάρχης κάνει τη δουλειά του. Δεν είναι κακό. Ολιγάρχης είναι, τη δουλειά του θα κάνει ο άνθρωπος. Δεν είναι κακό να κάνει τη δουλειά του. Όμως, το να είναι υποχείριο ο πολιτικός ή οι πολιτικοί ή ένα κόμμα ή εμείς ή οι άλλοι στις όποιες επιλογές του ολιγάρχη, κάτι δεν πάει καλά. Αντί να αρχίζουμε να καλλιεργούμε τη Θεσσαλία -στοποβλώνα θέλετε, οπωροκηπευτικά θέλετε;- για να ταΐζει όλη την Ευρώπη, πηγαίνετε και βάζετε φωτοβολταϊκά σε τρεις χιλιάδες στρέμματα. Ο Χριστός και η Παναγία! Και φέρνεται νομοσχέδιο ειδικά κομμένο και ραμμένο γι' αυτήν την επένδυση.

Και δεν με ενδιαφέρει ο ολιγάρχης. Ο Μυτιληναίος κάνει δουλειές, ο Κοπελούζος κάνει δουλειές, ο Μαρινάκης κάνει δουλειές. Συγκεκριμένοι άνθρωποι είναι, παιδιά. Έφυγε η εποχή του Μπόμπολα, που κατηγορούσαμε, και του Λαμπράκη και ήρθε η εποχή των νέων ολιγαρχών στη χώρα μας, τους οποίους υποθάλπετε οι ίδιοι. Και δεν ξέρω γιατί τους υποθάλπετε, ποιος είναι ο λόγος.

Κυρία Υπουργέ, δεν είναι μόνο δική σας αρμοδιότητα. Θα ήθελα να κάνετε κάτι. Επειδή έχουμε ένταση με την Τουρκία, εκείνα τα δύο τζαμιά που δώσατε στην Κω και στη Ρόδο, που κάνατε λάθος, τραβήξτε τα πίσω. Μπορείτε. Κυβέρνηση δεν είστε; Όπως έκαναν την Αγιά Σοφιά αυτοί τζαμί, κάντε εσείς τα τζαμιά να μην λειτουργήσουν ακόμα. Παγώστε τα.

Στον Βοτανικό πήγατε και δώσατε ένα εκατομμύριο ευρώ την ώρα που κλιμακώνει η Τουρκία. Εγώ λέω να μην τα δώσετε. Εσείς τα δίνετε κιόλας. Δεν έχετε πρόβλημα. Εγώ, βέβαια, διαφωνώ. Παγώστε, όμως, τον Βοτανικό, να μην ανοίξει τον Σεπτέμβριο ο Βοτανικός. Κάντε κάτι για την Ελλάδα.

Υπάρχει κι ένα άλλο θέμα το Βαλιδέ τζαμί. Ο Περιφερειάρχης στη Λέσβο διαφωνεί. Μην το κάνετε. Ο Περιφερειάρχης διαφωνεί, ο τοπικός άρχοντας.

Και επειδή είστε αρμόδια εσείς για τα τζαμιά, κυρία Υπουργέ -και θέλω ειλικρινά να είμαστε λίγο σοβαροί- θα πω το εξής: Δεν γίνεται να προκαλούν οι Τούρκοι, να ζητάμε ένωση, συναίνεση, εθνική ομοψυχία κι εμείς να κάνουμε λάθη συνεχώς. Τους δίνουμε τη μπάλα και βάζουν γκολ μόνοι τους. Πάρτε τη μπάλα! Αυτογκόλ. Όχι. Τα παγώνουμε όλα μέχρι να βάλει μυαλό ο Τούρκος, ο φασίστας ο Ερντογάν, ο ναζιστής ο Ερντογάν.

Επίσης, ήμουν από τους πρώτους που χειροκρότησα την επιτροπή για την Θράκη. Τώρα έχουν ψηφοφορία επάνω. Έχω μια απορία, κύριοι συνάδελφοι. Στη Θράκη γιατί μπαίνουν τρεις πρόεδροι, αντιπρόεδροι, γραμματείς εξ Αθηνών, κύριε Καστανίδη; Ο κ. Κατρούγκαλος, ο κ. Λοβέρδος, η κ. Μπακογιάννη. Δεν μπορούσαμε να βάλουμε έναν Θρακικό; Τον κ. Στυλιανίδη ας πούμε. Γιατί έπρεπε να μπουν Αθηναίοι; Το αθηνοκεντρικό κράτος ακόμη και στα θέματα της Θράκης πρέπει να είναι μπροστά; Εγώ δεν το καταλαβαίνω. Για θέματα της Μακεδονίας, της Θράκης γιατί το αθηνοκεντρικό κράτος πρέπει να έχει δικούς του μόνο εκπροσώπους και να μην έχουμε έναν βορειοελλαδίτη, ρε παιδί μου; Έναν! Δεν θέλω πολλούς! Έναν! Και συμπτωματικά όλοι ήταν πρώην Υπουργοί Εξωτερικών.

Ακούστε το έγκλημα που κάναμε επί δεκαετίες. Στα θέματα της Θράκης είχαμε υπεύθυνους στο Υπουργείο Εξωτερικών, που είναι θέμα εσωτερικό και δεν έχει καμμία σχέση το Υπουργείο Εξωτερικών. Και οι τρεις Εξωτερικών.

Αν κάνω λάθος, ειλικρινά να ζητήσω συγγνώμη. Όμως, για τα θέματα της Θράκης θα ασχοληθούν άνθρωποι από το Κολωνάκι και την Αθήνα και από τη Βούλα και από τη Βάρη και από τη Βουλαγμένη και τη Βάρκιζα και από τα βόρεια προάστια; Έχουμε άπομα.

Και εδώ αναρωτιέμαι γιατί το αθηνοκεντρικό κράτος συνεχίζει να λειτουργεί, κυρία Υπουργέ μου. Ακόμη και τώρα λειτουργείτε αθηνοκεντρικά. Και αυτή την πικρία της περιφέρειας την αντιλαμβάνομαι, την ακούω. Εσείς δεν την ακούτε;

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω κάτι που έλεγε ο Βίκτωρ Ουγκώ, μία μεγάλη μορφή. Φαντάζομαι ότι τον ξέρετε όλοι σας. Έγραφε, λοιπόν, σε ένα σημειωματάριο, το οποίο έμεινε στην ιστορία: «Οι Τούρκοι είναι Τούρκοι. Δεν τους συνδέει τίποτα με τις αξίες του ανθρωπισμού. Είναι άγριοι ιμπεριαλιστές. Θέλουν να κατακτούν, να κυριαρχούν, να εξουσιάζουν και να εκμεταλλεύονται τα άλλα έθνη. Ποτέ δεν σεβάστηκαν την αξιοπρέπεια αλλοεθνών». Και εμείς ακόμη επιμένουμε στο εμμονικό ψευτοεπιχείρημα του κατευνασμού, του «θα τα βρούμε», «θα κάνουμε διάλογο»! Βγαίνουν κάποιοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και μιλούν περιέργως για διάλογο. Και εγώ αναρωτιέμαι: Διάλογο με τον Ερντογάν που λέει «έλα να κάνω διάλογο για να σου πάρω τα μισά τα δικά σου»; Τι είδους διάλογος είναι αυτός;

Και θα πω και κάτι στην Κυβέρνηση. Ο μέγας Ελευθέριος Βενιζέλος, η μεγάλη αυτή ηγετική φυσιογνωμία, ξέρετε γιατί ήταν ηγέτης, με τα λάθη του; Έκανε και λάθη. Διότι αν υπάρχει πολιτικός που δεν έχει κάνει λάθη, τότε είναι Θεός. Ο μέγας αυτός άνδρας είχε ένα πλεονέκτημα, που δεν έχει κανένας εδώ μέσα δυστυχώς, μόνο ο Ζουράρις μπορεί να το έχει: είχε καταλάβει δύο βασικά πράγματα. Πρώτον, ότι με τη Γερμανία δεν μπορείς να είσαι φίλος -το αντιλήφθηκε- και δεύτερον, ήξερε τι σημαίνει εξωτερική πολιτική. Γιατί όμως; Διότι είχε ο ίδιος κάνει απόδοση του Θουκυδίδη.

Έχω άδικο, κύριε Καστανίδη; Έκανε την απόδοση του Θουκυδίδη, που σημαίνει ότι την μελέτησε. Ο κάθε Υπουργός ή ο κάθε Βουλευτής όταν μπαίνει εδώ μέσα, πρέπει να διαβάσει Θουκυδίδη, κυρίως οι αρμόδιοι του Υπουργείου Εξωτερικών. Γι' αυτό και ο Βενιζέλος μεσουράνησε, με τα λάθη του επαναλαμβάνω, γιατί έκανε και λάθη.

Θα πω και το εξής για να ξεκαθαρίσουμε: Είπε ο Χένρι Κίσινγκερ κάτι πριν μια εβδομάδα. Δεν ξέρω αν το διαβάσατε, κύριε Υπουργέ. Είπε πως όποιος ελέγχει τη Μεσόγειο -το επανέλαβε, ήταν παλιό- ορίζει τον κόσμο όλο.

Ακούστε τι είπε ο Χένρι Κίσινγκερ, το γεράκι της εξωτερικής πολιτικής των Ηνωμένων Πολιτειών, παγκοσμίως: Όποιος ελέγχει τη Μεσόγειο ελέγχει και ορίζει όλο τον κόσμο! Και μόνο αυτή η ρήση αναβαθμίζει τη χώρα μας γεωστρατηγικά, οικονομικά και γεωπολιτικά. Όμως, εθνικά είμαστε μόνοι μας. Αυτό είναι κάτι

που θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε. Καμμία Μέρκελ, κανένας Πούτιν, κανένας Τράμπ, κανένας Μακρόν δεν θα μας βοηθήσει αν μόνοι μας δεν αντιληφθούμε ότι είμαστε μόνοι και μπορούμε να δώσουμε μάχες. Και όταν λέω «μάχες», εννοώ και οικονομικές. Δεν εννοώ μόνο τις πολεμικές, που αν χρειαστεί, θα τις δώσουμε.

Και απορώ με τη Νέα Δημοκρατία που άφησε τον Μακρόν και τη Γαλλία. Και αυτό είναι ένα θέμα που έθεσα στον Πρωθυπουργό, αλλά δεν θα πω τι μου είπε, γιατί ήταν μία προσωπική κουβέντα. Γι' αυτό λέω καμμία φορά ότι δεν μπορούμε να τα πούμε όλα. Απορώ, λοιπόν, με τη Νέα Δημοκρατία που ακύρωσε τις φρεγάτες και γύρισε την πλάτη στη Γαλλία, τη μοναδική χώρα που έχει ταυτόσημα συμφέροντα με την Ελλάδα. Δεν μπόρεσα να το καταλάβω ποτέ. Το έκανε με άλλοθι τα αναδρομικά των συνταξιούχων. Άλλοθι! Αυτό είναι το άλλοθι της Νέας Δημοκρατίας, ότι επειδή υπάρχουν τα αναδρομικά, δεν μπορούμε να πάρουμε γαλλικές φρεγάτες.

Ξέρετε για ποια Γαλλία μιλάμε; Για τη Γαλλία που είναι η δεύτερη οικονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μόνιμο μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, πυρηνική δύναμη και έχει και συμβατικό στρατό. Διότι κάποιοι λένε για τη Γερμανία. Κάνετε λάθος, η Γερμανία δεν έχει στρατό. Η Γαλλία έχει και στρατό, άρα, λοιπόν, είναι ισχυρότερη από τη Γερμανία, γιατί δεν είναι μόνο η οικονομία. Όπως έλεγε ο Θουκυδίδης, για να επιβάλω την πολιτική και την οικονομική μου εξουσία, πρέπει να έχω στρατιωτική. Τον ερμηνεύω. Αυτό έλεγε. Χωρίς στρατιωτική ισχύ, δεν μπορείς να επιβληθείς πολιτικά. Ό,τι και να λείει η Γερμανία, δεν έχει στρατό. Και να πω και το καλύτερο, φίλες και φίλοι: Η Γαλλία με τη γλώσσα της έχει επιρροή και στην Αφρική. Έχει πολλές αφρικανικές χώρες υπό την ομπρέλα της.

Αυτά τα λέω, γιατί κάνουμε λάθος. Κάνουμε λάθος! Αρχίζω και πιστεύω ότι υπάρχει ένας караγκιοζοπαίχτης από πάνω, όπως στον караγκιόζη, που κινεί τα νήματα και θέλει να μας οδηγήσει στη συνεκμετάλλευση στο Αιγαίο. Όπου «караγκιοζοπαίχτης», θεωρώ ότι είναι η Γερμανία και η Μέρκελ. Και το λέω για να το καταλάβετε. Θέατρο σκίων μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδος -δεν θα πω Πρωθυπουργών ή Προέδρων- δόθεν κόντρες και αντιπαράθεσεις, για να συρθούμε σε έναν διάλογο χωρίς ουσία.

Χθες ο Υπουργός τους έθεσε και θέμα Κρήτης. Χθες το απόγευμα έθεσαν και θέμα Κρήτης, να συζητήσουμε για την Κρήτη. Στο τέλος, θα συζητήσουμε για το ελληνικό Κοινοβούλιο! Θα συζητάμε εμείς με το Κολωνάκι για το Σύνταγμα. Ζητούν δέκα για να πάρουν τα δύο! Η Ελλάς δεν διεκδικεί τίποτα, δεν ζητάει τίποτα. Θα θέσετε θέμα Ίμβρου και Τένεδου, αποζημιώσεις Ελλήνων για τα έτη '55-'65, το αυτοδιοίκητο Ίμβρου και Τένεδου και απόσυρση των τουρκικών στρατευμάτων κατοχής από την Κύπρο, για να σκεφτούμε αν θα κάνουμε διάλογο. Να γίνουν πρώτα «καλά παιδιά»!

Και επειδή ελέγχετε τα μέσα -και καλά κάνετε, είναι δικαίωμά σας- στη Νέα Δημοκρατία το πετύχατε, για πρώτη φορά αυτή η παράταξη ελέγχει τα μέσα, έμμεσα, όχι άμεσα, δεν λέω ότι είναι δικά σας, αλλά «Ζήτη ο Μητσοστάκης» την άλλη μέρα!

Όλοι μας λέτε για το «ORUC REIS». Το «BARBAROS» πού είναι, κύριοι συνάδελφοι; Γιατί δεν λέει κάποιος πού είναι το «BARBAROS»; Για πείτε μου! Ξέρει κάποιος εδώ μέσα; Θέλω να ακούσω τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο να μου πει πού είναι αυτή τη στιγμή το «BARBAROS». Το «YAVUZ» πού είναι; Ξέρει κάποιος; Γιατί το κρύβουν τα μέσα ενημερώσεως; Γιατί τα ελληνικά μέσα κρύβουν την ύπαρξη άλλων δύο ερευνητικών πλοίων, του «YAVUZ» και του «BARBAROS», νοτίως της Κύπρου; Για πείτε μου! Να σας πω εγώ; Γιατί η Κύπρος κείται μακριά ακόμη και τώρα, ενώ υπάρχει το ενιαίο αμυντικό δόγμα που καθιέρωσε ο Ανδρέας Παπανδρέου και ακυρώσατε όλοι οι υπόλοιποι.

Όλοι, λοιπόν, μιλάτε για το «ORUC REIS», ενώ υπάρχουν ακόμα δύο ερευνητικά πλοία που αλωνίζουν σε κυπριακή ΑΟΖ, ελληνική για εμένα, γιατί για μένα η Κύπρος είναι Ελλάδα, όπως και η Βόρειος Ήπειρος είναι Ελλάδα. Όπου υπάρχει Ελληνισμός, είμαστε υποχρεωμένοι γεωπολιτισμικά να προστατεύουμε τους Έλληνες που υπάρχουν εκεί. Το επαναλαμβάνω, γεωπολιτισμικά! Κι όμως, κανείς δεν μιλάει γι' αυτό. Πού είναι; Για πείτε μου! Όλοι μιλάτε για το «ORUC REIS», λες και έχετε συμφωνήσει με την Τουρκία -δεν λέω ότι συμφωνήσατε- ή ότι σας λείει η Γερμανία

να μιλάτε γι' αυτό, γιατί αυτό είναι ακόμα αγκυροβολημένα στην Αττάλεια. Και δεν θα πω για τη NAVTEX του κ. Παναγιωτόπουλου. Δεν θα πω, γιατί θέλω να κλεισώ.

Και επειδή μπορεί να μην ξέρετε πού είναι το «YAVUZ» και το «BARBAROS», σας δείχνω τον ακριβή χάρτη, για να δείτε ότι είναι ακριβώς νοτιοδυτικά από την Κύπρο, κοντά στην ελληνική ΑΟΖ. Όμως, κανείς δεν μιλάει! Κανείς δεν μιλάει εδώ μέσα! Κανείς! Όλοι μιλάνε για το «ORUC REIS». «YAVUZ» και «BARBAROS» τριγυρνούν.

Και έρχομαι στα κακά νέα. Μάθατε τα κακά νέα για την Αλβανία, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, που τους βάλανε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αφού δεν βάλανε βέτο, και παίρνουν και κονδύλια; Τα μάθατε; Χθες έκαναν στρατιωτική συμφωνία με την Τουρκία, να παίρνουν οπλικά συστήματα από την Τουρκία! Οι αγάριοι οι Αλβανοί! Γιατί είναι αγάριοι! Δεν φτάνει που καταπιέζουν και παραβιάζουν δικαιώματα της ελληνικής μειονότητας που υπάρχει εκεί επί αιώνες, τι έκαναν χθες; Υπογράφουν με τον Ερντογάν όχι μόνο για βάσεις -όχι!-, αλλά να παίρνουν οπλικά συστήματα από την Άγκυρα. Και βέβαια, προσπαθώντας να κάνει τη «γαλάζια» πατρίδα, ξεχνάει ο κ. Ερντογάν ότι για τους Έλληνες υπάρχει ένα γαλάζιο χρώμα, η «γαλάζια» Ελλάδα! Η «γαλάζια» Ελλάδα! Ό,τι και να λέει, η «γαλάζια» Ελλάδα θα είναι εδώ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Όσον αφορά στον Βοτανικό, περιμένω από την κυρία Υπουργό.

Και έρχομαι και σε κάτι τελευταίο. Δεν ξέρω αν το μάθατε, αλλά και η Παναγία Σουμελά και η Αγία Σοφία Τραπεζούντος, εκ Πόντου, αγαπητέ συνάδελφε, μετατρέπονται σε τζαμιά με έναν βίαιο εξισλαμισμό από χθες. Όχι μόνο η δική μας Αγία Σοφία, αλλά με απόφαση του Ερντογάν ακόμη και η Παναγία Σουμελά και η Αγία Σοφία Τραπεζούντος μετατρέπονται σε τζαμιά.

Καλώ, λοιπόν, την Υπουργό σε Κω και Ρόδο τα τζαμιά «πάγωμα», στον Βοτανικό «πάγωμα», στη Λέσβο «πάγωμα», για να τελειώνει η ιστορία. Και το 1 εκατομμύριο ευρώ μην το δώσετε, κυρία Υπουργέ, για το τζαμί στον Βοτανικό, για να τελειώνει η ιστορία!

Κύριοι συνάδελφοι, κλείνω εδώ λέγοντας στη Νέα Δημοκρατία να πάρει τα μηνύματα από τη Σαουδική Αραβία.

Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν μπορεί η Σαουδική Αραβία, τα κρατικά της μέσα, να κάνουν διαφήμιση για εμπόργκο τουρκικών προϊόντων και ακόμη και τώρα η Νέα Δημοκρατία να μην έχει κάνει το παραμικρό, ώστε να επιβάλλουμε αντίμετρα στην τουρκική οικονομία που καταρρέει. Στην τουρκική οικονομία έμειναν μόνο 21 δισεκατομμύρια! 21 δισεκατομμύρια! Το καταλαβαίνετε; Η ταμειακή ρευστότητα που έχουν είναι 21 δισεκατομμύρια. Αυτά έχουν απομείνει! Η λίρα είναι 1 προς 8! Το καταλαβαίνετε; Εάν τους χτυπήσουμε εκεί, θα γονατίσει ο Ερντογάν!

Και η Σαουδική Αραβία έβγαλε, και ο εμίρης, και ο κακομοιρης, και όλοι οι πολίτες της, εμπόργκο εναντίον της Τουρκίας -συννιτική είναι η Σαουδική Αραβία, συννιτική και η Τουρκία- ώστε ούτε ταξίδια να πηγαίνουν εκεί, ούτε εμπορικές συναλλαγές να έχουν. Και εμείς συνεχίζουμε ακόμη και τώρα να παίρνουμε ρούχα από τουρκικές κλωστοϋφαντουργίες, να παίρνουμε πράγματα από την Τουρκία και δεν κάνουμε το αυτονόητο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Ναι, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Αν δεν αλλάξουμε εμείς, δεν θα αλλάξει η Ελλάδα. Αν δεν κάνουμε μία κίνηση εμείς, δεν πρόκειται να κερδίσουμε τίποτα. Στα σοβινιστικά, φασιστικά, ναζιστικά μέτρα που λαμβάνει η Τουρκία εις βάρος μας θα απαντήσουμε με ελληνικά οικονομικά αντίμετρα, με αντίμετρα για να μπορέσουμε να δώσουμε απάντηση στο πρόβλημα.

Φαντάζομαι ότι μάθατε τι έγινε με τη Μάλτα. Η Μάλτα, ρε παιδιά! Ποια; Η Μάλτα, κυρία Υπουργέ! Η Μάλτα τώρα που μιλάμε κάνει κοινές ασκήσεις με την Τουρκία! Η Μάλτα, κύριοι συνάδελφοι! Η Μάλτα! Αυτή η κουτσουλιά κράτους! Η Μάλτα! Και τη λέω «κουτσουλιά», γιατί είναι πολύ μικρή! Ναι, κάνουν κοινές τουρκομαλτικές, μαλτέζικες ασκήσεις τώρα που μιλάμε!

Αυτή είναι η περήφανη εξωτερική πολιτική της χώρας μας! Να τη χαϊρόμαστε! Αν δεν μπορείτε, ακούστε εμάς! Πρέπει να μας ακούσετε, όλα τα κόμματα και τις προτάσεις τους. Και θα πρέπει να κάνετε επιτέλους ένα συμβούλιο πολιτικών αρχηγών, όπως έκανε ο κ. Αναστασιάδης σήμερα. Ειλικρινά, δεν καταλαβαίνω γιατί το αποφεύγει ο Πρωθυπουργός. Σήμερα η Κύπρος διά του κ. Αναστασιάδη συνεκάλεσε συμβούλιο πολιτικών αρχηγών. Ο Πρωθυπουργός το αρνείται πεισματικά. Μην κάνετε το λάθος και μας οδηγήσετε σε διάλογο με την Τουρκία χωρίς συμβούλιο πολιτικών αρχηγών, γιατί μετά την προδοσία της Μακεδονίας, ακολουθεί και η προδοσία του Αιγαίου και του Καστελόριζου. Για μας το Καστελόριζο είναι Ελλάδα και είναι κοντά, δεν είναι μακριά!

(Ορθοί οι Βουλευτές της Ελληνικής Λύσης χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και τον νόμο 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, την 27-7-2020, ποινική δικογραφία που αφορά στον πρώην Υπουργό Ναυτιλίας Γεώργιο Βουλγαράκη.

Ζήτησε τον λόγο για μια μικρή παρέμβαση ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Λιβανός.

Ορίστε, κύριε Λιβανέ, έχετε τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΣΠΗΛΙΟΣ) ΛΙΒΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζήτησα τον λόγο μόνο για δύο λεπτά για να μιλήσω για τα θέματα που έθιξε ο κ. Βελόπουλος εκτός της συζήτησης του νομοσχεδίου.

Θα ήθελα να ξεκινήσω με το τελευταίο κομμάτι. Απ' ό,τι αντιληφθήκαμε όλοι, κύριε Βελόπουλε, στη συνάντηση που είχατε με τον Πρωθυπουργό ενημερωθήκατε πλήρως για τις εξελίξεις στο Αιγαίο. Δεν κατάλαβα και δεν καταλάβαμε να έχετε κάποια ουσιαστική και μεγάλη διαφωνία.

Ο ελληνικός λαός έχει δει και έχει πειστεί ότι η εθνική μας πολιτική είναι συντονισμένη και πολυδιάστατη και αυτή τη στιγμή φέρνει αποτελέσματα σε όλα τα μέτωπα σε σχέση με την τουρκική προκλητικότητα, είτε για το θέμα της Αγίας Σοφίας είτε για τη NAVTEX στο Καστελόριζο.

Πάντοτε επιδιώκουμε τον διάλογο με τους γείτονές μας και την ειρήνη στην περιοχή. Αυτή είναι πάγια θέση της χώρας μας με όλες τις ελληνικές κυβερνήσεις. Προφανώς, αυτήν την περίοδο με την προκλητικότητα της Τουρκίας δεν μπορεί να υπάρξει διάλογος, οπότε μην το θέτουμε σε αυτό το επίπεδο και αφήνουμε υπόνοιες για τον ελληνικό λαό και τον μπερδεύουμε. Προφανώς, αυτή τη στιγμή δεν είναι δυνατόν να μπούμε σε έναν διάλογο. Όταν και αν έρθει η ώρα του διαλόγου επί τη βάση του διεθνούς δικαίου, αυτό θα αφορά στη μία και μόνη διαφορά που έχουμε με τη γείτονα που είναι η υφαλοκρηπίδα.

Όσον αφορά στο κομμάτι της ετοιμότητας της Ελλάδας, νομίζω ότι αυτό έχει καταστεί σαφές τους τελευταίους μήνες. Εμείς είμαστε πάντοτε προετοιμασμένοι. Η δουλειά η οποία γίνεται, χωρίς να φαίνεται στα φώτα της δημοσιότητας, είναι συντονισμένη. Φάνηκε στον Έβρο, φάνηκε στο Αιγαίο. Έχουμε δει πώς κινούνται οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις. Έχουμε ξαναπει σ' αυτήν την Αίθουσα, το έχει πει και ο Πρωθυπουργός, πως εάν χρειαστεί, θα προασπίσουμε με κάθε μέσο κάθε σπιθαμή ελληνικής γης και θάλασσας.

Όσον αφορά στην ευρύτερη πολιτική μας στη Μεσόγειο, η πολυδιάστατη δραστηριότητα της Κυβέρνησης, του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εξωτερικών φέρνει ήδη αποτελέσματα. Είδαμε τη θέση της Υπουργού Εξωτερικών της Ισπανίας χθες στην Τουρκία και τα προβλήματα που εκεί δημιούργησε. Σήμερα, η Ισπανίδα Υπουργός Εξωτερικών είναι στην Ελλάδα και συζητά με τον Κυριάκο Μητσοτάκη για τα θέματα της Μεσογείου και για τα θέματα, βεβαίως, της ανάπτυξης μετά την κρίση του κορωνοϊού, όπως σωστά είπατε, καθώς συνδέονται απόλυτα τα ζητήματα της οικονομίας με την εξωτερική πολιτική.

Στόχος μας δεν είναι να καταστραφεί οικονομικά η Τουρκία. Στόχος μας είναι να καταδειχθεί ότι είναι λάθος η προσπάθεια του Ερντογάν να διώξει τον κοσμικό χαρακτήρα της Τουρκίας και ότι είναι λάθος να ασκεί επιθετικότητα προς την Ευρώπη την ίδια. Η προσπάθειά μας είναι να πείσουμε τη διεθνή κοινή γνώμη

–και τα καταφέρνουμε– ότι τα ζητήματα αυτά είναι απαράδεκτα απέναντι σε ολόκληρο τον δυτικό πολιτισμό και δεν αποτελούν απλές ελληνοτουρκικές διαφορές.

Όσον αφορά στο κομμάτι του ελλείμματος, το κακό αυτό νέο επιβεβαιώνει τη θέση του Υπουργού Οικονομικών πολλές φορές εδώ μέσα, που είχε δεχθεί σκληρή αντίδραση τόσο από τον ΣΥΡΙΖΑ, όσο και από τον κ. Βαρουφάκη, που του έλεγε να τα δώσει όλα τα λεφτά μπροστά. Η κρίση αυτή είναι μεγάλη, πρωτόγνωρη και δεν ξέρουμε πού θα οδηγήσει. Γι' αυτό, η συντονισμένη προσπάθεια του Υπουργού Οικονομικών, της Κυβέρνησης ολόκληρης και του Πρωθυπουργού, να υπάρχουν πάντοτε ταμειακά αποθέματα αποδεικνύεται ότι είναι σοφή.

Σίγουρα χρειαζόμαστε –κι έχετε δίκιο σ' αυτό– ένα οργανωμένο σχέδιο, όπως είπατε, για την παραγωγική ανασυγκρότηση και την ανάνηψη της ελληνικής οικονομίας. Μα, αυτό ακριβώς σχεδιάζει η Κυβέρνηση και σε αυτήν την κατεύθυνση είναι οι προτάσεις της επιτροπής Πισσαρίδη. Σ' αυτήν την κατεύθυνση είναι ο δημόσιος διάλογος που εγκαινιάζουμε και σ' αυτήν την κατεύθυνση, βεβαίως, περιμένουμε τις προτάσεις όλων των κομμάτων γι' αυτήν την κοινή μας προσπάθεια.

Όσον αφορά στο κομμάτι αυτό που υπαινιχθήκατε –που κανείς δεν ήξερε εδώ ότι εμπεριέχει οσμή σκανδάλου, όπως αφήσατε να εννοηθεί– για κάποια επένδυση στη Θεσσαλία, πρόθεση της Κυβέρνησης είναι να πρωτοπορήσει στο κομμάτι της απεξάρτησης από το λιγνίτη. Πρόθεση της Κυβέρνησης είναι να τρέξουμε μπροστά και να δημιουργήσουμε την πράσινη Ελλάδα πρωτόπορο στην Ευρώπη. Πρόθεση της Κυβέρνησης, προφανώς, είναι να ενισχύσουμε την παραγωγή ενέργειας από άλλους τρόπους, πλην των παραδοσιακών που μολύνουν την ατμόσφαιρα.

Αυτό, βεβαίως, δεν σημαίνει ότι δεν θέλουμε παράλληλα να ενισχύσουμε την ελληνική παραγωγή στα αγροτικά μας προϊόντα, να στηρίξουμε τον Έλληνα αγρότη και να τον κάνουμε επιχειρηματία έτσι ώστε να μπορέσει, εκτός από την παραγωγή, να μπει και στην εκμετάλλευση των προϊόντων του στον δευτερογενή τομέα και να στηρίξουμε όχι μόνο την αγροτική παραγωγή, αλλά και όλη την περιφερειακή ανάπτυξη μέσω αυτής.

Τέλος, θα ήθελα να κλείσω μ' αυτό στο οποίο αναφερθήκατε που θεωρώ ότι δεν αρμόζει στον πολιτικό σας λόγο που είναι συνηθώς πολιτικός. Προφανώς δεν έχουμε καμμία σχέση με τον ΣΥΡΙΖΑ και προφανώς δεν έχει και η πάγια θέση του κ. Κυριάκου Μητσοτάκη από την πρώτη στιγμή που μπήκε στην πολιτική στο πώς διαχειρίζεται τη δημόσια περιουσία, τα δημόσια αγαθά, τα οποία έχει στη διάθεσή του. Είναι ένας πολύ σοβαρός και ευπρεπής πολιτικός. Το έχει δείξει από την πρώτη στιγμή, όπως είπα, που μπήκε στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Χρειάστηκε να κάνει δύο παρουσίες μέσα στο Σαββατοκύριο. Στην πρώτη, πήγε στην Πάρο με το αεροπλάνο της γραμμής, όπου συναντήθηκε, ίσως με τον κορυφαίο, διεθνώς ηθοποιό και του παρέδωσε το ελληνικό διαβατήριό. Οι εικόνες αυτές έκαναν το γύρο του κόσμου και είναι η καλύτερη καμπάνια που θα μπορούσε να σκεφτεί και να κάνει οποιοσδήποτε για τη χώρα μας και τον τουρισμό μας φέτος, σε μία τόσο δύσκολη περίοδο.

Στη συνέχεια, υπήρξε η πρωτοβουλία του να είναι παρών στην Επίδαυρο σε μία τόσο σημαντική παράσταση του Αισχύλου η οποία έχει αυτή τη διάσταση της πολιτιστικής διπλωματίας, της πολιτιστικής ανάπτυξης για την Ελλάδα, πάλι μέσα σ' αυτό το ιδιαίτερο κλίμα. Νομίζω ότι αντιλαμβανόμαστε ότι δεν υπήρχε άλλος τρόπος παρά να χρησιμοποιήσει ένα ελικόπτερο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Μεταδιδόταν και σε όλον τον κόσμο!

ΣΥΡΙΖΑΝ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΣΠΗΛΙΟΣ) ΛΙΒΑΝΟΣ: Σωστό λέει η κυρία Πιπιλή. Μεταδιδόταν live σ' όλον τον κόσμο εκείνη τη στιγμή, γι' αυτό και η παρουσία του ήταν σημαντική.

Δεν θα παρασυρθούμε να μπορούμε σ' αυτήν τη σύγκριση. Όλοι θυμόμαστε τη χρήση των δημόσιων μέσων από τα κυβερνητικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν υπάρχει αυτό στην Κυβέρνησή μας. Το αντίθετο ακριβώς υπάρχει. Υπάρχει απόλυτος σεβασμός στο μέτρο και απόλυτος σεβασμός σε κάθε ευρώ φορολογούμενου Έλληνα πολίτη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ο κ. Βελόπουλος έχει ζητήσει τον λόγο.

Θα σας δώσω τον λόγο με την παράκληση, κύριε Πρόεδρε, να το κλείσουμε εδώ το θέμα, γιατί ακούστηκαν εκατέρωθεν οι απόψεις και ο κόσμος βγάζει τα συμπεράσματά του. Υπάρχει παράκληση θερμή να είστε όσο γίνεται πιο σύντομος.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Είναι ιδιαίτερα ευγενής ο κ. Λιβανός, οπότε δεν χρειάζεται να ανεβάσω εγώ τους τόνους. Απλώς, θα δώσω μερικές επεξηγήσεις.

Εγώ δεν είπα ποτέ ότι συμφώνησα με τον Πρωθυπουργό. Εγώ είπα ότι ομονοούντες οι Έλληνες είναι τα ισχυρότερα τείχη από οποιοδήποτε τείχος και χρειαζόμαστε εθνική ομοψυχία. Το τι είπα στον Πρωθυπουργό δεν το είπα δημοσίως. Κατέθεσα εγγραφή, με πρωτόκολλο, τις προτάσεις μου στον Έλληνα Πρωθυπουργό.

Το πού συμφωνούμε, λοιπόν, ή το πού διαφωνούμε καλύτερα να μην το λέτε εσείς, γιατί έτσι προκαταλαμβάνετε τη θέση της Ελληνικής Λύσης. Δεν είπα «Συμφωνώ». Συμφωνούμε στην εθνική ομοψυχία, ναι. Φαντάζομαι ότι όλοι συμφωνούμε σε αυτό. Δεν μπορεί να συμφωνεί μόνο η Ελληνική Λύση.

Επίσης, διάλογο για τον διάλογο, το λένε οι Βουλευτές σας στα κανάλια. Άκουσα εγώ με τα αυτιά μου εχθές για διάλογο, όχι για υφαλοκρηπίδα που λέτε εσείς.

Στην τελική, κύριε Λιβανέ, γιατί να κάνετε διάλογο; Κάντε ΑΟΖ με την Κύπρο. Δεν χρειάζεται. Κάντε ΑΟΖ με την Κύπρο και τελειώνει το «παράμυθι».

Και, βέβαια, εδώ διαφωνώ μαζί σας. Στόχος της ελληνικής Κυβέρνησης θα έπρεπε να είναι να πτωχεύσει η Τουρκία. Σοβαρά μιλάτε; Σε μία εχθρική Τουρκία που κάνει τζαμιά, ακόμα και τώρα την Παναγία Σουμελά; Αυτός πρέπει να είναι ο στόχος μας. Ο στόχος μας είναι να τη χτυπήσουμε εκεί που πονάει και είναι η οικονομία της. Αφού στρατιωτικά δεν θέλουμε και δεν πρέπει να κάνουμε πόλεμο εμείς, δηλαδή να χτυπήσουμε εμείς, θα χτυπήσουμε εκεί που πρέπει, με αντίμετρα στην Τουρκία. Μάλλον έχετε λάθος αντίληψη.

Και βέβαια, επιμένουμε στο συμβούλιο των πολιτικών αρχηγών. Δεν αλλάζουμε άποψη, γιατί είναι πολύ κρίσιμες οι στιγμές. Η μικρή Κύπρος, η αδελφή Κύπρος να κάνει συμβούλιο και να μην κάνουμε εμείς;

Όσον για το έλλειμμα, μάλλον λάθος κάνετε, κύριε Λιβανέ. Το έλλειμμα προέρχεται από το ότι δεν ακούσατε εμάς και τον ΣΥΡΙΖΑ και τον κ. Βαρουφάκη. Αυτή είναι η αλήθεια. Το έλλειμμα προέρχεται από την κατανάλωση που δεν υπήρχε. Αν το ψάξετε οικονομικά, θα δείτε ότι γι' αυτό έλεγε κι ο Βαρουφάκης –και εμείς με τον κ. Βιλιάρδο ειδικά– ότι πρέπει να δώσουμε λεφτά στην αγορά για να κινηθεί η οικονομία. Είχε δίκιο ο ΣΥΡΙΖΑ εκείνη την περίοδο που έλεγε ότι αν τα δίνουμε, δεν θα είχαμε το έλλειμμα τώρα. Δεν δώσαμε στην αγορά χρήματα, δεν υπήρχε καταναλωτική δύναμη, με συνέπεια να έχουμε τα ελλείμματα.

Και βέβαια, κλείνοντας, να πω το εξής: Εγώ δεν είπα κανένα σκάνδαλο. Εσείς είπατε για το σκάνδαλο στη Θεσσαλία. Εγώ είπα ότι ο επιχειρηματίας κάνει μία επένδυση σε 3.000 στρέμματα και εκεί που μπορώ να καλλιεργήσω εγώ στη μάνα ελληνική γη, θα μου βάλει σίδερα και φωτοβολταϊκά. Έχω άλλη αντίληψη.

Όσο για την απολιγνιτοποίηση, είπε και ο Πρωθυπουργός εξάλλου ότι κλείνει τις μονάδες στην Κοζάνη, για να δουλεύουν οι γερμανικές εταιρείες. Δεν το είπα εγώ αυτό. Το είπε. Είπε: «Για να δουλεύουν οι γερμανικές εταιρείες», να δουλεύουν οι Γερμανοί. Εγώ δεν θέλω την απολιγνιτοποίηση. Να κλείσουν, όπως η Πολωνία και η Γερμανία, το 2038. Γιατί να τα κλείσουμε τώρα;

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και τώρα θα μπορούμε στον κατάλογο των ομιλητών συναδέλφων Βουλευτών. Θα ήθελα να πω μόνο ότι έχουν εγγραφεί σαράντα οκτώ συνάδελφοι. Όπως βλέπετε –και θα δείτε και στη συνέχεια– υπάρχουν και ομιλίες πολιτικών Αρχηγών, Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, της κυρίας Υπουργού, Υφυπουργού, κ.λπ.. Επομένως, υπάρχει παράκληση θερμή να τηρούμε τον χρόνο των επτά λεπτών.

Καλώ στο Βήμα τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιο Λιούπη.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για 7 λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΙΟΥΠΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώ με το αυτονόητο: Η ιδιωτική εκπαίδευση βρίσκεται υπό την εποπτεία του κράτους, όπως ορίζει το Σύνταγμα. Όμως αυτό σε καμμία περίπτωση δεν σημαίνει ότι το κράτος πρέπει να παρεμβαίνει ασφυκτικά σε όλα τα θέματα της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Όσοι προτιμούν τον έντονο κρατισμό στα ζητήματα των ιδιωτικών σχολείων προβάλλουν ανεπαρκή επιχειρήματα υπέρ των επιλογών που έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση. Και αυτό γιατί καμμία βελτίωση δεν υπήρξε, αντίθετα σημειώθηκε μόνο αδικαιολόγητος περιορισμός.

Το σημερινό νομοσχέδιο δίνει στην ιδιωτική εκπαίδευση την απαραίτητη ελευθερία κινήσεων που χρειάζεται για να εξελιχθεί, πάντα εντός των ορίων της νομιμότητας. Η πρώτη μεγάλη αλλαγή που φέρνει το σχέδιο νόμου είναι η εισαγωγή της αξιολόγησης, με ελάχιστο περιεχόμενο την αντίστοιχη αξιολόγηση που γίνεται στα δημόσια σχολεία.

Δεν μπορεί κάποιος να σταθεί στη λογική και δεν υπάρχει κανένα αντεπιχείρημα γιατί να μην υπάρχει αξιολόγηση και στα ιδιωτικά σχολεία. Τα ιδιωτικά σχολεία ακολουθούν υποχρεωτικά το ωρολόγιο πρόγραμμα που καθορίζει το Υπουργείο Παιδείας. Ωστόσο αποκτούν πάλι τη δυνατότητα να προσφέρουν πρόσθετες εκπαιδευτικές υπηρεσίες εκτός του διευρυμένου ωρολογίου προγράμματος, όπως η ενισχυτική διδασκαλία και περισσότερες ξένες γλώσσες. Οι δε εκπαιδευτικοί που απασχολούνται σ' αυτά με τα επιπλέον μαθήματα αμείβονται κανονικά για τις πρόσθετες ώρες εργασίας τους.

Σημαντική διεύρυνση των παρεχόμενων υπηρεσιών προσφέρει η διοργάνωση δραστηριοτήτων για τους μαθητές απογευματινές ώρες, Σαββατοκύριακα ή σε περίοδο διακοπών. Και σ' αυτήν την περίπτωση οι εκπαιδευτικοί θα λαμβάνουν επιπλέον αμοιβή για την απασχόλησή τους πέραν του ωραρίου.

Τα ιδιωτικά σχολεία θα μπορούν πλέον να συστεγάζονται με ξένα σχολεία, κέντρα διά βίου μάθησης και κέντρα ξένων γλωσσών. Οι περιορισμοί που είχαν μπει και σε αυτές τις ρυθμίσεις ήταν και πάλι αναχρονιστικοί. Απελευθερώνεται η δυνατότητα να ορίζει το σχολείο έναν ή περισσότερους υποδιευθυντές αναλόγως με το πώς θα αξιολογήσει τις ανάγκες του. Σε κάθε περίπτωση ο διευθυντής εκπαίδευσης δικαιούται να κάνει μόνο έλεγχο νομιμότητας στην επιλογή του διευθυντή και υποδιευθυντή, δηλαδή να εξετάσει μόνο εάν και κατά πόσον πληρούνται τα ποιοτικά κριτήρια του νόμου.

Ως γνωστόν οι περισσότερες αντιδράσεις έχουν προκύψει αναφορικά με τις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών. Εισάγεται η δυνατότητα να ζητήσουν οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί να έχουν μειωμένο ωράριο. Σε αυτό το σημείο να τονίσω ότι είναι ανεδαφικό το κλασικό επιχείρημα πως ο επιχειρηματίας μπορεί μ' αυτόν τον τρόπο να αναγκάσει τους εκπαιδευτικούς να δηλώσουν μειωμένο ωράριο και να τους απασχολεί πλήρως. Αυτό μπορεί πράγματι να συμβεί έτσι κι αλλιώς σε κάθε επιχείρηση. Γι' αυτό υπάρχουν και οι ελεγκτικοί μηχανισμοί προκειμένου να διαπιστώνουμε εάν τηρείται ή όχι η εργατική νομοθεσία και σε περίπτωση παραβάσεων να επιβάλλονται τα ανάλογα πρόστιμα. Η προηγούμενη κυβέρνηση επέλεξε έναν άλλο τρόπο για να προστατεύσουν τους εκπαιδευτικούς. Έκανε υποχρεωτική τη σύναψη συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου διάρκειας δύο ετών.

Με τις σημερινές διατάξεις οι εκπαιδευτικοί προσλαμβάνονται από την αρχή με συμβάσεις αορίστου χρόνου, δηλαδή η εργασιακή σχέση εκπαιδευτικών και σχολείου ξεκινά στη λογική της σταθερής μακροχρόνιας συνεργασίας χωρίς συγκεκριμένο ορίζοντα λήξης. Εξάλλου κάθε επιχείρηση που διαθέτει έναν αξιο εργαζόμενο, προφανώς επιδιώκει τη συνέχιση της μεταξύ τους συνεργασίας. Μάλιστα προκειμένου να προστατευτούν οι εκπαιδευτικοί από καταχρηστικές απολύσεις προστίθεται ξεκάθαρα στο νομοσχέδιο η υποχρέωση των δικαστών να εξετάζουν τυχόν αθέμιτη εργοδοτική αντίδραση σε νόμιμες συμπεριφορές εκπαιδευτικών.

Από τις λοιπές διατάξεις του νομοσχεδίου ξεχωρίζει για τους μαθητές της Γ' λυκείου η διδασκαλία των ειδικών μαθημάτων που εξετάζονται σε πανελλαδικό επίπεδο. Μέχρι σήμερα για τα επι-

πλέον αυτά ειδικά μαθήματα, όπως ξένες γλώσσες, μουσική και σχέδιο, οι γονείς πλήρωναν φροντιστηριακά μαθήματα για τα παιδιά τους, αφού δεν διδάσκονταν στα σχολεία.

Επίσης, μία φαινομενικά μικρή προσθήκη, όμως στην πραγματικότητα πολύ σημαντική για την ευαισθησία με την οποία αντιμετωπίζουμε στην παιδεία και τα παιδιά με αναπηρίες είναι η εξής: Στα σχολεία όπου φοιτούν μαθητές τυφλοί και κωφοί θα διορίζονται πλέον κατά προτεραιότητα εκπαιδευτικοί με πιστοποιημένη γνώση της γραφής Μπράιγ και της νοηματικής γλώσσας. Έτσι, τα παιδιά αυτά θα διαθέτουν εξειδικευμένους εκπαιδευτικούς, γεγονός που τους επιτρέπει να φοιτούν σε σχολεία όπου θα αλληλεπιδρούν με μαθητές χωρίς προβλήματα ακοής και όρασης.

Τέλος, μία μικρή αναφορά, κυρία Υπουργέ, στο άρθρο 29 για ένα ζήτημα που σας είχαμε θέσει προ καιρού. Ικανοποιείτε πολύ σωστά το δίκαιο αίτημα των καθηγητών και των υπηρετούντων λεκτόρων στα πανεπιστήμια να εξαιρεθούν από την παρακράτηση του 7% υπέρ του ΕΛΚΕ τα εισοδήματα που αποκτούν από ακαδημαϊκή δράση και δεν αφορούν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα.

Μόνο μία διευκρίνιση σ' αυτό το σημείο, κυρία Υπουργέ: Αν η τροπολογία περιλαμβάνει, καταλαμβάνει και εξαιρεί από την παρακράτηση και τις αμοιβές των πανεπιστημιακών γιατρών και λοιπών επιστημόνων που εισπράττονται από τα δημόσια νοσοκομεία από την άσκηση κλινικού έργου, καθώς και από τη συμμετοχή τους στην ολόκληρη λειτουργία νοσοκομείων για ιατρικές επισκέψεις ή πράξεις ή απογευματινά ιατρεία.

Κλείνοντας, να πω ότι όταν ανεβαίνουν οι τόνοι της πολιτικής αντιπαράθεσης, όπως σήμερα, πρέπει να βλέπουμε τα πράγματα αντικειμενικά και από απόσταση. Πρωτίστως ποιους αφορούν οι αλλαγές που φέρνει το σημερινό νομοσχέδιο; Αφορούν τους μαθητές, τους γονείς, τους εκπαιδευτικούς, τους ιδιοκτήτες των ιδιωτικών σχολείων.

Στη μεγάλη τους πλειονότητα οι γονείς που επιλέγουν ένα ιδιωτικό σχολείο για τα παιδιά τους υποδέχονται με θερμά λόγια τις σημερινές ρυθμίσεις και αυτό γιατί βίωσαν το σημερινό καθεστώς με τις αγκυλώσεις που καμμία βελτίωση δεν έφερε στην εκπαιδευτική εμπειρία των παιδιών τους. Οι εκπαιδευτικοί θα έχουν τη δυνατότητα εφόσον το επιθυμούν να εργάζονται λιγότερες ή περισσότερες ώρες αναλόγως με τις προσωπικές τους ανάγκες και πάντοτε προστατευόμενοι από την εργατική νομοθεσία. Οι ιδιοκτήτες των ιδιωτικών σχολείων αποκτούν ευελιξία ώστε να προσφέρουν πολύπλευρες υπηρεσίες και δραστηριότητες στους μαθητές τους.

Εν τέλει το σχολείο λειτουργεί σαν ένας ζωντανός οργανισμός, που πρέπει διαρκώς να εξελίσσεται. Και το ιδιωτικό σχολείο πρέπει να διαθέτει μία γκάμα επιλογών σε δράσεις πέραν του ωρολογίου προγράμματος. Διαφορετικά δεν επιτελεί τον σκοπό του, δηλαδή να είναι ένας χώρος μάθησης, δημιουργίας και ψυχαγωγίας για τους μαθητές, με προσφορά διευρυμένων γνώσεων και καλλιέργεια δεξιοτήτων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Λιούπη.

Καλούμε στο Βήμα την Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ελισσάβετ Σκούφα για επτά λεπτά.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ ΣΚΟΥΦΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου, αγαπητοί συνάδελφοι, να ξεκινήσω με μία γενική διαπίστωση την οποία διατυπώνω εντελώς καλοπροαίρετα. Βρισκόμαστε στον ναό της δημοκρατίας, η οποία προϋποθέτει τον γόνιμο και δημιουργικό διάλογο και τον σεβασμό της διαφορετικής άποψης. Αυτό προϋποθέτει φυσικά και το να είμαστε εμείς, τα μέλη της, το υπόδειγμα, να λειτουργούμε ως πρότυπο για όλη την κοινωνία.

Παρ' όλα αυτά μετά λύπης μου το τελευταίο κυρίως διάστημα διαπιστώνω, όπως διαπιστώνει και η μεγάλη πλειοψηφία των συμπολιτών μας, ότι στις συζητήσεις στο πλαίσιο της Βουλής οι όποιες πολιτικές αντιπαράθεσεις, αντιλήψεις και διαφωνίες μετατρέπονται σε προσωπικές επιθέσεις κατά μελών της ελληνικής Βουλής. Θεωρώ και θεωρούμε ότι είναι πολύ αρνητικό όλο αυτό

και ότι πρέπει με την αυτοδέσμευση και τον αυτοπεριορισμό όλων μας να αλλάξει.

Πηγαίνω στο νομοσχέδιο. Το προκείμενο νομοσχέδιο δεν αφορά μόνο στο χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης, όπως την ορίζετε εσείς, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν αφορά στο χώρο της μη κρατικής εκπαίδευσης, όπως τόνισε ο εισηγητής μας, η οποία σύμφωνα με το άρθρο 16 του Συντάγματος τελεί υπό τη δημόσια και κρατική εποπτεία.

Όλες, λοιπόν, οι αλλαγές που φέρνετε, δεν αφορούν μόνο στην ιδιωτική εκπαίδευση. Αυτό ομολογείται ξεκάθαρα σε πρόσφατη ερμηνεία, όπως για παράδειγμα το άρθρο του κ. Αρβαντίνη που έχει τίτλο «Το νέο ιδιωτικό σχολείο θα αλλάξει και το δημόσιο».

Τις όποιες αλλαγές σκοπεύετε να τις φέρετε, να τις επεκτείνετε -αν σας το επιτρέψει ο ελληνικός λαός- σε όλο το χώρο της παιδείας και εκπαίδευσης.

Μεγάλο μέρος των συζητήσεων στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων κατέλαβε και η πολιτική διαφορά μας σε σχέση με την ερμηνεία του άρθρου 16 του Συντάγματος και πιο ειδικά, σε σχέση με το εύρος και τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της εποπτείας που ασκείται βάσει του Συντάγματος και πρέπει να ασκείται βάσει του Συντάγματος πάνω στις μη κρατικές σχολικές μονάδες.

Τι μας λέτε, λοιπόν; Μας λέτε, ότι εμείς με τη νομοθεσία μας είχαμε στραγγαλίσει την ιδιωτική πρωτοβουλία των ιδιοκτητών των μη κρατικών σχολικών οντοτήτων σε βάρος, μάλιστα, των μαθητών, του παρεχόμενου εκπαιδευτικού και παιδαγωγικού έργου και των αναγκών της κοινωνίας. Αυτό διατείνεστε.

Μας λέτε ότι εσείς παρέχετε μεγαλύτερους βαθμούς ελευθερίας. Η κ. Ανγνωστοπούλου, όμως, εχθές στην τοποθέτησή της στην επιτροπή διαχώρισε -και υιοθετώ κατά γράμμα την τοποθέτησή της- τόνισε την τεράστια διαφορά που έχει η ελευθερία από την ασυδοσία.

Θέλω να θέσω, όμως, το ερώτημα και φιλοσοφικά, με βάση τη φιλοσοφία του δικαίου. Αλήθεια, τι πιστεύετε ότι επιδιώκει ο πραγματικός νομοθέτης όταν προβλέπει ρητά την κρατική εποπτεία; Σκοπεύει να την περιορίσει και να την καταργήσει ή μήπως να τη διασφαλίσει. Είναι ρητορικό το ερώτημα.

Με το παρόν νομοσχέδιο αποσύρετε, λοιπόν, παντελώς την οργανωμένη πολιτεία, το κράτος από την εποπτεία των συγκεκριμένων σχολικών μονάδων, καταργείτε τον ίδιο το ρόλο του Υπουργείου Παιδείας, το οποίο -αν δεν κάνω λάθος- θα πρέπει να εκπονεί το γενικό σχεδιασμό, τους κανόνες λειτουργίας, το πλήθος και το είδος των διδακτέων μαθημάτων, τους κανόνες πρόσληψης των εκπαιδευτικών λειτουργών, την υπηρεσιακή τους κατάσταση κ.λπ. σε όλες και για όλες τις σχολικές δομές.

Κυρίως, όμως, το Υπουργείο Παιδείας είναι το κέντρο και πρέπει να παραμείνει το κέντρο εκπόρευσης και εποπτείας όσον αφορά στην υλοποίηση ενός συνεκτικού παιδαγωγικού και εκπαιδευτικού οράματος. Συνεκτικό, όχι εξαιρετικό.

Εσείς περιορίζετε αυτή την εποπτεία. Δεν την περιορίζετε, βέβαια, μόνο στο χώρο των σχολικών μονάδων. Θα αναφερθώ αργότερα σε αυτό το σημείο. Επιπλέον, απορυθμίζετε τις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών λειτουργών στις συγκεκριμένες σχολικές μονάδες, μη κρατικές σχολικές μονάδες, καθώς υπάγετε όλο το εκπαιδευτικό προσωπικό κάτω από τους κανόνες κοινής εργατικής νομοθεσίας, αφού, βέβαια, ήδη έχετε ξηλώσει μια σειρά ευεργετικών εργατικών διατάξεων, όπως, για παράδειγμα, το βάσιμο λόγο απόλυσης.

Με πλάγιο τρόπο, βέβαια, το Υπουργείο Εργασίας έχει ήδη θεσμοθετήσει την κατάργηση του κατώτατου μισθού, ενώ επέκτεινε πάλι νομοθετικά την αναστολή της εργασίας και την εκ περιτροπής εργασία.

Προσπαθείτε, δε, να καλλιεργήσετε για μια ακόμη φορά τον κοινωνικό αυτοματισμό και να στρέψετε την κοινωνία ενάντια στους εκπαιδευτικούς. Είστε, όμως, ανήκετε στο Υπουργείο Παιδείας και ως τέτοιο οφείλετε να επανεκπαιδεύσετε όλη την κοινωνία στην κατεύθυνση, όμως, της ανάδειξης και του σεβασμού του έργου, του ρόλου, της προσωπικότητας των εκπαιδευτικών και παιδαγωγικών λειτουργών.

Ανέφερα προηγουμένως ότι βασική πολιτική σας επιδίωξη

είναι να αποσύρετε παντελώς την κρατική εποπτεία και το ρυθμιστικό ρόλο της από όλους τους τομείς της δημόσιας σφαίρας, από όλους, δηλαδή, τους τομείς εποπτείας, την οποία εποπτεία οφείλει να παρέχει ένα κράτος δικαίου, ώστε οι πολίτες του να αισθάνονται ασφαλείς και προστατευμένοι απέναντι σε κάθε μορφή αυθαιρεσίας.

Πιστεύετε, επιπλέον, στην αυτορρύθμιση -όπως λέτε- της αγοράς. Σκέφτεστε, όμως, καθόλου τις οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες που έχει αυτή η αυτορρύθμιση; Σας αφορά κατ' ουσίαν να επιβιώσει μόνο το 20% των επιχειρήσεων, να επιβιώσει, δηλαδή, το μεγάλο ψάρι τρώγοντας το μικρό, γιατί, από ό,τι διαπιστώνουμε, αυτό εφαρμόζετε ως Κυβέρνηση σε όλους τους τομείς της οικονομίας. Τώρα έχουμε αυτή την πρακτική του κλεισίματος των πολλών χιλιάδων μικρών, τον αφανισμό της ευρείας κοινωνικής πλειοψηφίας και στο χώρο της εκπαίδευσης.

Στέλνετε στον καιάδα τα πολυάριθμα κέντρα ξένων γλωσσών, τα φροντιστήρια μέσης εκπαίδευσης και εγώ δεν ξέρω τι άλλο με το άρθρο 3 του νομοσχεδίου, φυσικά όχι προς όφελος των μαθητών και της κοινωνίας, αλλά προς όφελος μόνο των μεγάλων εκπαιδευτηρίων και των ιδιοκτητών τους. Ο λόγος προφανής και εύλογος: σας ενδιαφέρει η ευημερία των λίγων, των ημετέρων και του μεγάλου κεφαλαίου, η ευημερία, δηλαδή, των χρηματοδοτών και υποστηρικτών σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε την κυρία Σκούφα.

Τον λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Κεγκερογλου, Βουλευτής του Κινήματος Αλλαγής. Αμέσως μετά θα πάρει τον λόγο ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Γενικός Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο κ. Κουτσούμπας.

Ορίστε, κύριε Κεγκερογλου, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Παρακολουθώντας κάποιος τη συζήτηση τόσο στην επιτροπή, αλλά και στην Ολομέλεια μέχρι τώρα, είναι μπροστά στην εξής πραγματικότητα: Η μεν Νέα Δημοκρατία λέει πόσο κακά τα έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ και πόσο καλά τα κάνει η ίδια, ο δε ΣΥΡΙΖΑ λέει πόσο καλά τα έκανε αυτός και πόσο χειρότερα τα κάνει η Νέα Δημοκρατία. Συναγωνίζεστε, δηλαδή, ποιος κάνει το καλύτερο.

Η δική μας εικόνα, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ότι μάλλον συναγωνίζεστε προς το χειρότερο, ποιος τα έκανε χειρότερα ή τα κάνει χειρότερα.

Είναι ένα δράμα που αφορά την εκπαίδευση και την παιδεία όταν εδώ και καιρό έχει να γίνει διάλογος ουσιαστικός για το πώς πρέπει να διαμορφωθεί το εκπαιδευτικό μας σύστημα, ούτως ώστε να συγχρονιστεί με τις εξελίξεις, με την 4^η Βιομηχανική Επανάσταση, με τις ανάγκες της κοινωνίας, με τις ανάγκες της χώρας. Και είναι πολλά τα χρόνια που δεν γίνεται αυτό, θα έλεγα από την περίοδο που ένα νομοσχέδιο πήρε διακόσιες σαράντα τρεις ψήφους σε αυτό το Κοινοβούλιο.

Σε καμία περίπτωση, λοιπόν, δεν μπορούμε να συζητήσουμε στη βάση που τοποθετείτε και οι δύο τα ζητήματα.

Έχουμε ένα νομοσχέδιο που αφορά την ιδιωτική εκπαίδευση με τον τίτλο «Εκσυγχρονισμός της ιδιωτικής εκπαίδευσης». Είχαμε το προηγούμενο διάστημα ένα νομοσχέδιο που έλεγε «Αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου». Πιστεύετε ειλικρινά, ότι αυτοί οι δύο τίτλοι δικαιώνονται από το περιεχόμενο των νομοσχεδίων; Πιστεύετε, δηλαδή, ότι η αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου επετεύχθη με εκείνο το νομοσχέδιο που ψηφίσαμε τότε; Και αν ναι, γιατί φέρνετε σήμερα τροπολογία που αφορά το διοικητικό σύστημα της εκπαίδευσης; Γιατί δεν το προβλέψατε τότε;

Είναι ένας χρόνος λίγο διάστημα για να μπορέσετε να οργανώσετε μια συζήτηση που να αφορά το σύστημα διοίκησης της εκπαίδευσης, το οποίο θα μπορούσε να έχει συζητηθεί, να έχει συμφωνηθεί και να έχει έρθει με ένα θεσμικό τρόπο στο Κοινοβούλιο, προκειμένου να νομοθετηθεί και όχι με μια τροπολογία της τελευταίας στιγμής -γιατί εξ ανάγκης της τελευταίας στιγμής είναι, αφού χθες κάναμε επιτροπή και σήμερα Ολομέλεια- αλλά με μια τροπολογία η οποία αποδεικνύει ότι δεν έχετε συνολικό σχέδιο για την εκπαίδευση και ότι προχωράτε «βλέποντας και κάνοντας»;

Και βέβαια, πιστεύω ακράδαντα ότι ήρθατε προ του Σεπτεμ-

βρίοι μέσα στον Αύγουστο να βάλετε τις διαδικασίες για προσωρινούς διευθυντές. Θα μπορούσε λοιπόν να έχει γίνει θεσμικά αυτή η διαδικασία και πιστεύω ότι η Κυβέρνηση επιλέγει το χειρότερο τρόπο γιατί ακριβώς θέλει απλά να αντικαταστήσει τους ροζ διευθυντές σε κάθε νομό με τους μπλε διευθυντές.

Βεβαίως, να διευκρινίσω ότι και η προηγούμενη κατάσταση και η τωρινή δεν θα μπορέσει να καλύψει το σύνολο των στελεχών με κομματικούς ή θα επιλέξει να έχει και κάποιους από άλλους χώρους για να επιβεβαιώνεται. Διότι στις διευθύνσεις σήμερα υπάρχουν κάποια στελέχη που ξεφεύγουν από τον κανόνα του κομματικού και αύριο θα υπάρχουν ακόμη κάποια στελέχη, αλλά αυτό δεν αλλάζει τη συνολική αντίληψη που πάτε να περάσετε.

Συζητάμε το νομοσχέδιο λοιπόν, για την ιδιωτική εκπαίδευση και ακούστε τι ακούμε από τις δύο πλευρές. Η μεν Κυβέρνηση μάς λέει ότι η ιδιωτική εκπαίδευση δεν πρέπει να έχει κανόνες σύμφωνα με αυτά τα οποία ισχύουν, αλλά ταυτόχρονα πρέπει να δίνει ισότιμους τίτλους. Και από την πλευρά της Αντιπολίτευσης ακούμε ότι ουσιαστικά η ιδιωτική εκπαίδευση δεν είναι «ισότιμη» με τη δημόσια και θα πρέπει να είναι ουσιαστικά κάτω από ασφυκτικό κρατικό έλεγχο.

Δεν μπορεί στην Ελλάδα του 2020 που η δημόσια εκπαίδευση, είτε παρέχεται από κρατικές δομές είτε παρέχεται από μη κρατικές δομές -ιδιωτικές και άλλες- αποδίδει ισότιμους τίτλους, να μην θεωρείται ότι παρέχει δημόσια εκπαίδευση.

Κατά την άποψή μου, πρέπει απόλυτα να θεωρήσουμε ότι παρέχει δημόσια εκπαίδευση και με την έννοια αυτή, θα πρέπει να υπάρχουν κανόνες που έχουν να κάνουν σαφώς με το εκπαιδευτικό κομμάτι, το επιστημονικό, απόλυτα ίδιους με αυτούς των κρατικών δομών και βέβαια, η διαφοροποίηση όσον αφορά την ιδιοκτησία, είτε αυτή είναι φορέας μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα είτε είναι ιδιωτικός φορέας, να μην οδηγήσει στο γεγονός να υπάγεται στη διεύθυνση εμπορίου της οικείας περιφέρειας, διότι περί αυτού πρόκειται.

Εάν λέτε ότι είναι μια ιδιωτική επιχείρηση και δεν υπάγεται σε κανόνες και σε σχέση με το εργασιακό είναι σαν μια ιδιωτική καθαρά επιχείρηση, είναι σαν να αναγνωρίζετε ότι δεν παρέχει ισότιμους τίτλους. Είναι μια αντίφαση που πρέπει να λύσετε και οι δύο και ιδιαίτερα, όσοι στην πράξη αναγνωρίζουν την ιδιωτική εκπαίδευση, πηγαίνοντας και τα παιδιά τους εκεί, που είναι και από την Κυβέρνηση και από τα άλλα κόμματα και από την Αντιπολίτευση, και την ίδια ώρα καταριούνται την ιδιωτική εκπαίδευση. Αυτό πια και αν είναι τρέλα! Την καταριούνται γενικώς και αορίστως.

Άκουσα πάλι σήμερα τον φίλο μου τον Φίλη να λέει τα μύρια όσα. Και αν δούμε στο 4% που σπουδάζει στην ιδιωτική εκπαίδευση ποιοι είναι, θα δούμε ότι προέρχονται από όλο το πολιτικό φάσμα. Άρα, δεν είναι ζήτημα που μπορείς να τοποθετηθείς με αυτόν τον τρόπο.

Δημόσιο συμφέρον υπάρχει; Βεβαίως και υπάρχει. Πώς διασφαλίζεται το δημόσιο συμφέρον; Αυτό πρέπει να είναι το ζητούμενο για όλους μας. Κανόνες λοιπόν σεβαστούς για όλους με τη διαφοροποίηση η οποία εκ των πραγμάτων υπάρχει σε σχέση με τον ιδιοκτησιακό καθεστώς, αλλά και τη βασική αρχή ότι παρέχουν ίδια εκπαίδευση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε, και ολοκληρώνω.

Για εμάς λοιπόν το πρώτο συμφέρον είναι της εκπαίδευσης των μαθητών, των οικογενειών και αυτό θέλουμε να διασφαλίσουμε και στη συνέχεια, μέσα στο πλαίσιο αυτό, η συνύπαρξη στην ιδιωτική εκπαίδευση και αυτών, που έχουν πάρει την πρωτοβουλία και έχουν κάνει σχολεία και αυτών που εργάζονται σε αυτά.

Αλλά δεν ξεκινάμε από τα επιμέρους συμφέροντα. Ο κεντρικός μας στόχος είναι άλλος. Και υπό αυτό το πρίσμα τοποθετούμαστε και καταθέτουμε τις προτάσεις μας. Δύο τροπολογίες έχουμε καταθέσει. Η μία αφορά τους υποψηφίους εκείνους που λόγω του παράβολου των 3 ευρώ που δεν φάνηκε ή δεν ήταν δυνατόν να κατατεθεί, έχουν τεθεί εκτός πινάκων κατάταξης. Και αυτό είναι σημαντικότερο πρόβλημα που έπρεπε να έχει λυθεί ήδη. Γιατί είναι σημαντικό πρόβλημα;

Δεν αφορά τον πίνακα αναπληρωτών μόνο της φετινής χρονιάς. Δυστυχώς, διαμορφώνεται για τρία χρόνια. Είναι λοιπόν ένα θέμα το οποίο σήμερα μπορείτε να το λύσετε. Δείξετε τη διάθεση, προκειμένου να προχωρήσει στη σωστή βάση ένα σημαντικό ζήτημα που αφορά τη δημόσια εκπαίδευση. Συζητάμε νομοσχέδιο για την ιδιωτική.

Επίσης, υπάρχει το θέμα που σας έχουμε ξαναθέσει, της συμμόρφωσης της διοίκησης με τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας. Πρέπει να σας πω ότι έχοντας την τιμή να μετέχω στη Διάσκεψη των Προέδρων, ότι το προηγούμενο διάστημα είχαμε ακρόαση υποψηφίων για τη θέση του Προέδρου των Αντιπροέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Η ερώτηση την οποία υπέβαλα στους περισσότερους των υποψηφίων ήταν σχετική με το θέμα της συμμόρφωσης και μάλιστα, έφερα και το συγκεκριμένο παράδειγμα της διοίκησης προς το Συμβούλιο της Επικρατείας. Δεν υπήρξε ούτε ένας που να μου πει ότι δικαιούται η διοίκηση, εν προκειμένω του Υπουργείου Παιδείας, να αρνείται αυτή τη συμμόρφωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κύριε Κεγκερογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ολοκληρώνω με αυτό.

Σας έχουμε υποβάλει λοιπόν μια τροπολογία. Θεωρούμε ότι πρέπει να τη δείτε έστω και σήμερα. Η τροπολογία λέει το εξής απλό. Υπάρχει νόμος ο οποίος λέει ότι όσες δικαστικές αποφάσεις έχουν βγει τις αναγνωρίζουμε και τις διορίζουμε και λέμε ότι οι δικαστικές αποφάσεις βγήκαν και μετά από αυτή τη νομοθέτηση, παρακαλώ πολύ να ισχύσει το ανάλογο. Δεν μπορεί να υπάρχουν εξαιρέσεις σε αυτήν την περίπτωση. Πρέπει να συμμορφωθεί η διοίκηση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Παρακαλώ να ετοιμαστεί υγειονομικά το Βήμα, προκειμένου να καλέσω τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Γενικό Γραμματέα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας τον κ. Κουτσούμπα, να πάρει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρίες και κύριοι, γνωρίζετε πολύ καλά ότι βρισκόμαστε έναν μήνα σχεδόν πριν από την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς.

Οφείλατε αυτήν την περίοδο να παίρνατε όλα τα μέτρα για το άνοιγμα των σχολείων με όρους υγιεινής και ασφάλειας για τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς, να παρουσιάζατε συγκεκριμένα μέτρα για την ανάπτυξη των σχολικών υποδομών, τη στελέχωση των σχολείων με όλους τους εκπαιδευτικούς από την πρώτη μέρα λειτουργίας των σχολείων με μόνιμη βέβαια και σταθερή εργασία, την πρόσληψη προσωπικού για την καθαριότητα, τη δημιουργία σύγχρονων δομών σχολιατρικών υπηρεσιών, ώστε να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά ένα νέο πιθανό κύμα εξάπλωσης της πανδημίας.

Όλα αυτά σας τα έχουν επισημάνει εδώ και μήνες οι φορείς των γονέων και οι φορείς των εκπαιδευτικών. Τίποτε από αυτά δεν φαίνεται να σας απασχολεί, εκτός και αν σκοπεύετε να κάνετε το σχολείο και πάλι προαιρετικό όπως τους μήνες μετά την καραντίνα, φορτώνοντας όλα τα βάρη στο όνομα της περιβόητης ατομικής ευθύνης, στους ίδιους τους γονείς και τους εκπαιδευτικούς.

Κυβέρνηση και Αξιωματική Αντιπολίτευση πανηγυρίζατε πριν από λίγες μέρες για την περίφημη συμφωνία που επετεύχθη στη Σύνοδο Κορυφής, τη συμφωνία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα δισεκατομμύρια του Ταμείου Ανάκαμψης.

Σας ρωτάμε ευθέως μιας και αρέσκεστε σε μεγάλα λόγια περί αναβάθμισης του σχολείου, για την επένδυση, για τη γνώση και άλλα τέτοια. Από τα ποσά αυτά είναι επιλέξιμες οι δαπάνες για τη δημιουργία εκατοντάδων νέων σχολείων, ειδικά νηπιαγωγείων, ώστε τα παιδιά να μην κάνουν μάθημα σε αποθήκες και κοντίνερ;

Χωράνε μέσα σε αυτόν τον στενό κορσέ της χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι δαπάνες για τους μόνιμους διορισμούς, που τόσο ανάγκη έχουν τα σχολεία ή θα συνεχίσετε την

πολιτική της γενίκευσης των ελαστικών εργασιακών σχέσεων;

Η απάντηση, φυσικά, είναι γνωστή. Αυταπάτες δεν έχουμε για το ποιος θα ξεκοκαλίσει για μια ακόμη φορά αυτά τα πακέτα. Ο μεγάλος κερδισμένος και αυτή τη φορά θα είναι το μεγάλο κεφάλαιο, οι μεγάλες επιχειρήσεις. Οι εργαζόμενοι για μια ακόμη φορά θα πληρώσουν τον λογαριασμό με νέα μέτρα, με περικοπές, μνημόνια διαρκείας.

Η ίδια η πραγματικότητα μας δείχνει ότι μόνο η σύγκρουση με τη στρατηγική αυτή του μεγάλου κεφαλαίου, τις κυβερνήσεις του, την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα μνημόνια τους είναι ο δρόμος για να μην πληρώσει ο λαός την κρίση, τη νέα κρίση που βρίσκεται σε εξέλιξη και να περάσει, βεβαίως, σε συνολική αντεπίθεση για την ίδια τη ζωή του.

Κυρίες και κύριοι, αντί να δώσετε λύσεις στα οξυμένα προβλήματα της εκπαίδευσης συνολικά, φέρνεται στη Βουλή ένα ακόμα αντικειμενικό σχέδιο νόμου, που προχωρά σε σαρωτικές αλλαγές στη λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων και στις εργασιακές σχέσεις των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Άλλο ένα νομοσχέδιο που αφορά χιλιάδες εργαζόμενους έρχεται αιφνιδιαστικά εν μέσω θερινών διακοπών. Ο προφανής στόχος του Υπουργείου Παιδείας είναι να ξεμπερδέψει με την ψήφισή του, χωρίς πάρα πολλές αντιδράσεις.

Οι διατάξεις του νομοσχεδίου, όπως και οι ίδιοι ομολογείτε μέσα από την αιτιολογική έκθεση, αποτελούν συνέχεια της κυβερνητικής πολιτικής στην παιδεία, δηλαδή συνέχεια των απαράδεκτων αντικειμενικών νομοθετημάτων για τη δημόσια εκπαίδευση, για τις κάμερες μέσα στις αίθουσες διδασκαλίας, για τις αντεπισημονικές αλλαγές στα ωρολόγια προγράμματα κ.λπ.. Είναι ρυθμίσεις που στο σύνολό τους προκάλεσαν μεγάλες δικαιολογημένες αντιδράσεις από τους συλλόγους των εκπαιδευτικών, από γονείς, από μαθητές και φοιτητές.

Το παρόν σχέδιο νόμου για την ιδιωτική εκπαίδευση είναι ένα νομοθέτημα που πλήττει βάνουσα τον παιδαγωγικό ρόλο, αλλά και τα εργασιακά δικαιώματα χιλιάδων ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Συσιστά παρέμβαση υπέρ των εργοδοτών, υπονομεύοντας καίρια τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων εκπαιδευτικών, αλλά και ευρύτερα τον εποπτικό ρόλο του κράτους στη λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων. Παράγει, ως εκ τούτου, όρους ανισοτιμίας, που στρέφονται και κατά των μαθητών που φοιτούν στα δημόσια σχολεία.

Οι εργαζόμενοι μετατρέπονται κυριολεκτικά σε έρμα της εργοδοτικής αυθαιρεσίας. Ανοίγεται, έτσι, τον δρόμο για ακόμα μεγαλύτερες ανατροπές στα εργασιακά δικαιώματα συνολικά και όχι μόνο των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Κατακτημένα δικαιώματα χάνονται μέσα από τους ίδιους τους αγώνες των εργαζομένων, για εσάς αποτελούν βαρίδια στο νέο περιβάλλον της απόλυτης εργασιακής ζούγκλας, που θέλετε να διαμορφώσετε και διαμορφώνετε, ανοίγοντας το πεδίο προς τη μεγάλη εργοδοσία.

Όταν μιλάτε για ελευθερία στην άσκηση του επιχειρείν στην ιδιωτική εκπαίδευση ή για την αυτονομία και την ευελιξία που πρέπει να παρέχεται στους εργοδότες, ένα πράγμα εννοείτε: Απόλυτη ελευθερία των σχολάρχων να εκμεταλλεύονται όσο θέλουν, όποτε θέλουν και με όποιον τρόπο θέλουν και επιθυμούν τους εργαζόμενους. Όλες οι συμβάσεις των ιδιωτικών εκπαιδευτικών θα είναι σύμφωνες με το γενικό Εργατικό Δίκαιο και θα συνάπτονται εξαρχής ως αορίστου χρόνου, καταργώντας στην πράξη κατακτήσεις χρόνων στον χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Νομοθετείτε για λογαριασμό των εργοδοτών ελεύθερες απολύσεις χωρίς έλεγχο από οποιοδήποτε όργανο θα έκρινε την καταχρηστικότητα της καταγγελίας σύμβασης, πριν αυτή γίνει αποδεκτή από την οικεία Διεύθυνση Εκπαίδευσης. Αορίστου χρόνου σύμβαση σημαίνει σε συνδυασμό με το παραπάνω ότι θα μπορεί ο εργοδότης να απολύει τον εκπαιδευτικό, ακόμα και στο μέσον της χρονιάς.

Οι εκπαιδευτικοί, με άλλα λόγια, δεν θα έχουν την ελάχιστη προστασία για να αποκρούσουν εκβιασμούς της εργοδοσίας, αν αυτή κρίνει ότι συμφέρον της επιχείρησής της είναι όλοι οι μαθητές, για παράδειγμα, να αποφοιτούν με «άριστα» ή αντιστρόφως, αν κρίνει ότι πρέπει να δημιουργήσει ένα σχολείο σκληρής αριστεράς, με αποκλεισμό όσων παιδιών δεν μπορούν να ακολουθήσουν.

Στο πλαίσιο της δέθεν ελεύθερης και ωραίας σχέσης εργοδότη-εργαζόμενου, ο εργαζόμενος δύναται να δεχθεί υπερωριακή εργασία σε απογευματινές ώρες ή σε μέρες που το σχολείο αργεί, πάντα βέβαια με τη νόμιμη αμοιβή, να παραιτηθεί από μέρος του ωραρίου και του μισθού του. Βέβαια, πάντα όλα αυτά οικειοθελώς.

Ρωτάμε, λοιπόν, το εξής: Ποιος εκπαιδευτικός θα αρνηθεί αυτή την τόσο ελεύθερη επιλογή, με το πιστόλι στον κρόταφο, που λέγεται «απόλυση, χωρίς έλεγχο και χωρίς χρονικό περιορισμό»;

Δίνεται η δυνατότητα -βλέπε «ελεύθερη επιλογή»- σε κάθε σχολείο να ορίζει δικό του σύστημα αξιολόγησης, με δικά του κριτήρια και διαδικασίες. Σε συνδυασμό με το νέο πλαίσιο απολύσεων δημιουργείται μια εφιαλτική προοπτική όχι μόνο της απόλυσης, αλλά και της απόλυσης με τη ρετινιά του ανεπαρκούς, στη βάση των κριτηρίων που θα καθοριστούν με ξεκάθαρα επιχειρηματικά κριτήρια, κέρδους δηλαδή.

Τα σχολεία έχουν τη δυνατότητα να λειτουργούν μετά το πέρας του κανονικού ωραρίου, ως χώροι φροντιστηριακής ή οποιασδήποτε άλλης μορφής άτυπης εκπαίδευσης, είτε υπό τη σκέπη της ίδιας επιχείρησης είτε με οποιοδήποτε άλλο επιχειρηματικό σχήμα, προσελκύοντας μαθητές από δημόσια σχολεία κατά τις απογευματινές ώρες.

Επιπλέον, με αυτόν τον τρόπο, χιλιάδες αυτοαπασχολούμενοι, ιδιοκτήτες μικρών φροντιστηρίων θα οδηγηθούν στο λουκέτο, στο κλείσιμο, στην ανεργία, μη μπορώντας να αντεπεξέλθουν στον ανταγωνισμό με τα μεγαθήρια που υπάρχουν στον χώρο.

Αποτυπώνει πλήρως την πραγματικότητα ο χαρακτηρισμός ως «οδοστρωτήρας» για αυτό το νομοσχέδιό σας. Οι εργαζόμενοι στον χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης έχουν και μνήμη, έχουν και κρίση. Η πολιτική διαχρονικά όλων των κυβερνήσεων έχει δημιουργήσει ένα απαράδεκτο εργασιακό καθεστώς στον χώρο.

Η Υπουργός Παιδείας, όμως, δεν λειτουργεί μόνη της ούτε η σημερινή Κυβέρνηση είναι η μοναδική υπεύθυνη για όσα συμβαίνουν στα εργασιακά γενικά και σε αυτά των ιδιωτικών εκπαιδευτικών ειδικότερα. Η στρατηγική επιλογή πρόσδεσης όλων των κυβερνήσεων στις επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ για την εκπαίδευση είναι δεδομένη. Δεν ξεχνάμε ότι το 2017 ο κ. Γαβρόγλου, επικαλούμενος πιέσεις της τρόικας, άλλαξε τον νόμο που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ είχε περάσει για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού μερικούς μήνες πριν, ανοίγοντας έτσι την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού από τον εργοδότη του, δηλαδή κρίση εκπαιδευτικής επάρκειας, με καθοριστικό τον ρόλο του διευθυντή της σχολικής μονάδας.

Οι εργαζόμενοι στα ιδιωτικά σχολεία ζουν εδώ και χρόνια σε καθεστώς έμμεσων και άμεσων απειλών, καθυστερήσεων στην καταβολή μισθών, εξωφρενικών απαιτήσεων της εργοδοσίας για ένταση της εργασίας, ενίοτε μαύρης και απλήρωτης.

Όλα αυτά, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, ίσχυαν και με τη δική σας Κυβέρνηση και γι' αυτό, δεν μπορείτε να παριστάνετε σήμερα τις «μωρές παρθένες»! Ακόμα και με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο, όλα αυτά ήταν καθημερινότητα για πολλούς εργαζόμενους σε ιδιωτικά σχολεία. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ υπηρέτησε με μεγάλη συνέπεια την παιδεία-εμπόρευμα και στάθηκε αρωγός στις απαιτήσεις μεγάλων σχολάρχων. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σήμερα αίρει και τα τελευταία εμπόδια για την πλήρη κατάργηση κάθε δικαιώματος.

Για όλους τους παραπάνω λόγους απαιτούμε την απόσυρση του απαράδεκτου αυτού σχεδίου νόμου. Καλούμε όλον τον κόσμο της ιδιωτικής εκπαίδευσης να συσπειρωθεί στα σωματεία του, στους συλλόγους του και να δώσει μαχητική απάντηση σε αυτούς τους κυβερνητικούς σχεδιασμούς, να καταδικάσει όλα τα κόμματα, που συνεχώς κουτσουρεύουν δικαιώματα των εργαζομένων και τσακίζουν τη μόρφωση των παιδιών μας.

Στον αγώνα αυτόν το ΚΚΕ με τις επεξεργασμένες θέσεις του, με την πρότασή του για το σχολείο, για την κοινωνία, με τα μέλη και τα στελέχη του μέσα στο κίνημα θα είναι πάντα μπροστά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κουτσούμπα.

Δίνω τον λόγο τώρα στον Υπουργό, τον κ. Θεοδωρικάκο, προ-

κειμένου να τοποθετηθεί επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 421 και ειδικό 34, όπως έχει κατατεθεί.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παίρνω τον λόγο για να παρουσιάσω περιεκτικά και επιγραμματικά τις τροπολογίες του Υπουργείου Εσωτερικών στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, οι οποίες, όμως, έχουν άμεση σχέση με την ομαλή και κανονική λειτουργία των σχολικών μονάδων από την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς.

Το πρώτο θέμα αφορά την επίλυση του προβλήματος που έχει υπάρξει με τις σχολικές καθαρίστριες τα προηγούμενα χρόνια. Δίνουμε μια αποτελεσματική και δίκαιη λύση. Κατ' αρχάς, όπως γνωρίζετε, περνά στους δήμους πλήρως η διαδικασία πρόσληψης, πληρωμής και του συνόλου των εργασιακών σχέσεων των καθαριστών και καθαριστριών με το κράτος στην τοπική αυτοδιοίκηση. Έως τώρα ίσχυε ότι ήταν στο ΙΝΕΔΙΒΙΜ, νομικό πρόσωπο το οποίο αναφέρεται στο Υπουργείο Παιδείας. Περνάει, λοιπόν, στην αυτοδιοίκηση.

Η λύση που δίνουμε είναι ότι οι δήμοι έχουν πλέον τη δυνατότητα να κάνουν συμβάσεις ορισμένου χρόνου με τους άνδρες ή τις γυναίκες που θα αναλαμβάνουν τον καθαρισμό των σχολείων. Και ο ορισμένος χρόνος θα είναι από την έναρξη της σχολικής χρονιάς μέχρι την ολοκλήρωση της σχολικής χρονιάς.

Οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες σε αυτόν τον χώρο θα έχουν όλοι τα ίδια εργασιακά δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις. Μπαίνει οριστικό τέλος σε ένα καθεστώς που διήρκεσε πολλά χρόνια, κατά το οποίο αναπτύσσονταν πελατειακές σχέσεις μεταξύ των ενδιαφερομένων να εργαστούν και των δήμων και ένα καθεστώς ανομοιομορφίας και ανομοιογένειας στην εργασία. Είναι γνωστά πράγματα και καταστάσεις, τα οποία είχαμε συζητήσει σε κατ' επανάληψη επικοινωνίες και συζητήσεις που είχα με τους εκπροσώπους των εργαζομένων σε αυτόν τον χώρο από ολόκληρη την Ελλάδα. Έχουν όλοι τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζουμε την καθαριότητα στις σχολικές μονάδες, διασφαλίζουμε την κανονική εργασία των εργαζομένων σε αυτόν τον χώρο.

Θέλω δε ιδιαίτερα να ευχαριστήσω για τη συνεργασία του το Υπουργείο Οικονομικών, το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, διότι η λύση που δίνουμε οδηγεί σε αύξηση των εξόδων για το κράτος. Υπολογίζουμε ότι το κόστος από την προηγούμενη λύση που είχαμε, κυρία Υπουργέ, είναι περίπου συν 20 εκατομμύρια ευρώ, τα οποία μας δίνει τη δυνατότητα το Υπουργείο Οικονομικών να τα καλύψουμε. Επομένως να είμαστε σίγουροι και για την αποτελεσματική δουλειά στην καθαριότητα στα σχολεία και για τις κανονικές ανθρώπινες εργασιακές σχέσεις, όπως αρμόζουν σε μια χώρα-κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το δεύτερο είναι μια ρύθμιση που αφορά τους σχολικούς τροχονόμους για την περίοδο που είχαμε την καραντίνα. Αρκετοί δήμοι είχαν πληρώσει τους ανθρώπους, οι οποίοι είχαν μια ενδιάμεση σχέση. Δεν είναι μισθωτή εργασία. Είναι εθελοντισμός. Και είναι ένα ποσό πολύ μικρό στην πραγματικότητα για ένα σημαντικό κοινωνικό έργο που προσφέρουν αυτοί οι άνθρωποι. Πολλοί δήμοι είχαν πληρώσει τους σχολικούς τροχονόμους.

Με τη ρύθμιση που κάνουμε, προβλέπουμε υποχρεωτικά να πληρωθούν όλοι, διότι πρέπει να αρθεί μία αδικία, όπου σε άλλους δήμους πληρώθηκαν οι άνθρωποι και σε άλλους δήμους δεν πληρώθηκαν. Οι πόροι έτσι και αλλιώς υπήρχαν, διότι προβλέπονται μέσω των ΚΑΠ και της επιχορήγησης που δίνουμε ως Υπουργείο Εσωτερικών σε όλους τους δήμους.

Το τρίτο θέμα αφορά το ζήτημα της μεταφοράς των μαθητών. Δίνουμε μια άμεση και πρακτική λύση εκεί όπου διαγωνισμοί που έχουν γίνει από τις περιφέρειες έχουν κριθεί άγονοι ή δεν έχουν γίνει ή προκύπτουν νέες ανάγκες εξαιτίας του κορωνοϊού και της ανάγκης μετακινήσεων. Επειδή αυτό που πρυτανεύει είναι όλα τα παιδιά να έχουν τη δυνατότητα να πάνε στο σχολείο κανονικά και να λειτουργήσει κανονικά η σχολική μονάδα από την έναρξη του νέου χρόνου, δίνουμε τη δυνατότητα είτε παράτασης προηγούμενων συμβάσεων είτε πραγματοποίησης με αιτιολογημένη απόφαση από τις οικονομικές επιτροπές των περιφερειών, δια-

πραγμάτευση με κλειστό αριθμό, προκειμένου να προλάβουν να κάνουν τις αναθέσεις προτού αρχίσει η σχολική χρονιά. Έτσι θα εξασφαλίσουμε ότι το έργο της μεταφοράς των παιδιών στα σχολεία θα ολοκληρωθεί με απόλυτη ασφάλεια και σιγουριά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Έχει ζητήσει τον λόγο επί της τροπολογίας η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, η κ. Ξενογιαννακοπούλου.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας θέσω ένα ερώτημα και να ζητήσω και την υποστήριξή σας σε μία τροπολογία που έχουμε καταθέσει.

Το ερώτημα είναι σχετικά με τις σχολικές καθαρίστριες. Από ό,τι έχουμε καταλάβει, υπήρχε ένα πρόβλημα όσον αφορά τον προϋπολογισμό. Θα θέλαμε να μας ενημερώσετε πώς έχει διασφαλιστεί η μεταβίβαση των πόρων στην αυτοδιοίκηση και η οικονομική διασφάλιση η για την τροπολογία που προτείνετε.

Σχετικά με την τροπολογία. Είναι μια τροπολογία την οποία υποστηρίζουν τα περισσότερα κόμματα. Γιατί και ο εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας προηγούμενως την ανέπτυξε και η εισηγήτρια του Κινήματος Αλλαγής. Αφορά και μία ερώτηση που έχει κάνει και ο κ. Φίλης. Έχουμε καταθέσει και τροπολογία. Είναι για ένα διαγωνισμό, για μια προκήρυξη του ΑΣΕΠ -στον οποίο εσείς είσατε ο υπεύθυνος εποπτεύων Υπουργός- την 1ΓΕ/2019, όπου για τεχνικό πρόβλημα που προέκυψε, όσον αφορά την καταβολή του παραβόλου, αυτήν τη στιγμή έχουν αποκλειστεί χίλιοι οχτακόσιοι τριάντα επτά εκπαιδευτικοί.

Εμείς θεωρούμε -είναι και ευκαιρία που είσατε εδώ- ότι πρέπει να υπάρξει μια συνεννόηση στην Κυβέρνηση, εσείς ως υπεύθυνος του ΑΣΕΠ και η κ. Κεραμέως ως υπεύθυνη Υπουργός Παιδείας, ώστε να δοθεί μία λύση σε αυτό το πρόβλημα που είναι μια κατάφωρη αδικία και που, σύμφωνα με την απάντηση του ίδιου του ΑΣΕΠ προς τον κ. Φίλη, η οποία διαβιβάστηκε από την Κυβέρνηση, μόνο με νομοθετική ρύθμιση μπορεί να λυθεί.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Δίνω τον λόγο στον κ. Δελη, ειδικό αγορητή του ΚΚΕ, προκειμένου να ρωτήσει τον Υπουργό κάτι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Μία ερώτηση θέλω να σας κάνω, κύριε Υπουργέ. Δεν θα σας ρωτήσω βέβαια «Γιατί και εσείς αρνείστε, το δικαίωμα αυτών που εργάζονται στην καθαριότητα σε μια μόνη και σταθερή δουλειά;». Το αρνείστε πολύ απλά γιατί αυτή είναι η πολιτική σας, όπως ήταν και η πολιτική των προηγούμενων, όπως είναι και η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Νομίζω ότι το έχουμε συζητήσει πάρα πολλές φορές αυτό.

Θα σας ρωτήσω, όμως, εάν αυτή η μεταφορά της αρμοδιότητας στους δήμους, να προσλαμβάνουν δηλαδή με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, συνοδεύεται και από μεταφορά πόρων από το κράτος προς τους δήμους. Ή θα πείτε στους δήμους «κόψτε το λαίμό σας, βρείτε εσείς τα λεφτά με τα οποία θα πληρώσετε αυτές τις καθαρίστριες»; Εν τω μεταξύ, όπως είναι φανερό, οι καθαριστές και οι καθαρίστριες που θα χρειαστούν, θα είναι αρκετοί με ένα πολύ πιθανό ενδεχόμενο εξάρσης της πανδημίας του COVID.

Τέλος, μια που είστε εδώ, με αυτήν την ευκαιρία θέλουμε να σας ρωτήσουμε -γιατί χθες η κυρία Υπουργός της Παιδείας είπε ότι είναι ένα ζήτημα του Υπουργείου Εσωτερικών- σχετικά με την τροπολογία για αυτό το έργο το παράβολο των τριών ευρώ που καταδικάζει χιλιάδες νέους εκπαιδευτικούς, όχι από το να μη διοριστούν απλώς, αλλά και από το να χάσουν το δικαίωμα να δουλέψουν ως αναπληρωτές για τα επόμενα τρία χρόνια. Για αυτό συζητάμε. Περιμένουμε με αγωνία την απάντησή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Δίνω τον λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κινήματος Αλλαγής, τον κ. Μουλκιωτη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Κύριε Υπουργέ, πράγματι με την τροπολογία σας οι συμβάσεις έργου γίνονται συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου. Αυτό είναι γεγονός. Βεβαίως θα υπάρχουν συνεχείς ανανεώσεις με τις διακοπές οι οποίες προβλέπονται να υπάρχουν.

Όμως, σε συναντήσεις στις οποίες είχατε κάνει και με εκπρο-

σώπους του σωματείου καθαριστών και καθαριστριών, είχε μπει το θέμα της συνέχισης της απασχόλησης αυτών των ατόμων, τα οποία δουλεύουν πάνω από πέντε χρόνια και φτάνουν μέχρι και είκοσι χρόνια συνεχώς. Δεν διασφαλίζεται ότι θα υπάρξει η δυνατότητα συνέχισης για περαιτέρω χρονικό διάστημα, το οποίο και εσείς από ό,τι φαίνεται σε συναντήσεις που είχατε κάνει το είχατε αναγνωρίσει ότι είναι δίκαιο και εύλογο ως αίτημά τους.

Πέραν τούτου, με τη σημερινή διαδικασία που πράγματι μεταβιβάζετε στους δήμους την αρμοδιότητα, τίθενται και μερίζονται ζητήματα ίσως και άλλων επιλογών.

Μήπως οι καθαριστές και οι καθαρίστριες θα είναι με τις γενικότερες διαδικασίες που υπάρχουν θύματα κάποιων καταστάσεων προσωπικών επιλογών, ρουσφετιών και αδυναμίας θέσεως αυτών που είναι πέντε, δέκα, δεκαπέντε χρόνια και που δουλεύουν συνέχεια ως σχολικοί καθαριστές και καθαρίστριες σε απειλές ή πιέσεις κάποιων τέτοιων θεμάτων.

Και βεβαίως συμφωνούμε σε σχέση με το θέμα, το οποίο ετέθη, για τον προϋπολογισμό και τους πόρους. Υπάρχουν τόσοι πόροι που θα έχουν τη δυνατότητα οι δήμοι, άραγε να έχουν τη δυνατότητα αξιοποίησης για τον καθαρισμό; Θα ήθελα μία απάντηση επ' αυτού γιατί θα είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Και τέλος, για το θέμα του e-παραβόλου που ακούστηκε και από την πλευρά της Κοινοβουλευτικής Εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ, υπάρχει τροπολογία και από το Κίνημα Αλλαγής, είναι ένα θέμα μεζόν, ένα θέμα το οποίο είναι δίκαιο και εύλογο να ληφθεί κάτι, να ληφθεί μία απόφαση, μία πολιτική κάλυψη. Είναι στην αβεβαιότητα και το αντιλαμβάνεστε. Από κάθε άποψη είναι μία αδικία. Νομίζουμε ότι πρέπει αυτές οι τροπολογίες σήμερα, που είναι κοινές και είναι ίδιο το αίτημα, να γίνουν δεκτές, να γίνει αποδεκτό και από το Υπουργείο Παιδείας, μην υπάρχει αυτή η αδικία και συνεχίζεται.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Υπουργέ, κύριε Θεοδωρικάκο, έχετε τον λόγο να απαντήσετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δύο θέματα ετέθησαν, νομίζω και από τους τρεις συναδέλφους ταυτίζονται, άρα προφανώς απαντώνται όλα μαζί.

Σε ότι αφορά το θέμα με την καθαριότητα στα σχολεία, με τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες που θα προσληφθούν. Η απάντηση είναι σαφής και κατηγορηματική: Τα χρήματα προβλέπονται από τον προϋπολογισμό. Υπήρχε ήδη πρόβλεψη στη νομοθεσία ότι από φέτος η διαδικασία αυτή θα περάσει στους δήμους. Μπορεί να έχει υπάρξει συζήτηση το τελευταίο διάστημα για το αν είμαστε έτοιμοι ή πώς ακριβώς θα γίνει, αλλά αυτό είχε ήδη προβλεφθεί. Κι άρα βρίσκονται στον προϋπολογισμό. Άρα τα χρήματα δίνονται κανονικά από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Έχει γίνει η άσκηση εργασίας και γι' αυτό μίλησα για συγκεκριμένο ποσό ότι θα χρειαζόμαστε περίπου 20.000.000 ευρώ παραπάνω, τα οποία προβλέπονται και θα δοθούν κανονικά στους δήμους προκειμένου να λειτουργήσει πλήρως και αποτελεσματικά το μέτρο, στο οποίο αναφέρθηκα παρουσιάζοντας την τροπολογία.

Όπως έχετε δει σε αυτήν την τροπολογία οι λεπτομέρειες της διαδικασίας πρόσληψης ρυθμίζονται με υπουργική απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών. Θέλω να είμαι ξεκάθαρος. Θεωρώ λογικό και δίκαιο ότι άνθρωποι οι οποίοι εργάζονται δέκα, δεκαπέντε και παραπάνω χρόνια μερικές φορές, οι οποίοι προφανώς βρίσκονται σε άσχημη οικονομική κατάσταση και σε δύσκολα δεδομένα ζωής, θα πρέπει να φροντίσουμε -και θα φροντίσουμε- με την υπουργική απόφαση να έχουν το απόλυτο προβάδισμα.

Κύριε Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπε του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, γνωρίζετε ότι με βάση το Σύνταγμα της Ελλάδας δεν θα μπορούσε να γίνει μονιμοποίηση αυτών των ανθρώπων. Ήταν ένα θέμα που το εξήγησα πάρα πολλές φορές στις αντιπροσωπείες των εργαζομένων. Ενδιαφερόμαστε ουσιαστικά και πρακτικά για τους εργαζόμενους. Με το να τους πει κανείς ότι θα σας μονιμοποιήσω, όταν δεν μπορεί να τους μονιμοποιήσει απλώς τους κοροϊδεύει.

Εμείς θέλαμε να δώσουμε πρακτική και όσο γίνεται πιο δίκαιη λύση. Και αυτό κάναμε, διότι στην πράξη διασφαλίζεται η συνέχεια αυτών των εργαζομένων, βελτιώνονται τα εργασιακά τους

δικαιώματα και γίνονται κανονικά δικαιώματα κανονικών εργαζομένων και όχι αυτό το καθεστώς, το οποίο δεν θέλω να το χαρακτηρίσω που υπήρχε το προηγούμενο χρονικό διάστημα. Ήταν απολύτως απαράδεκτο. Το λιγότερο που μπορεί να πει κάποιος είναι ότι πρόκειται για άγριες πελατειακές σχέσεις. Το λιγότερο μπορεί να πει κανείς είναι αυτό. Μπαίνει τέλος σε όλα αυτά. Ρυθμίζεται το πρόβλημα. Λύνουμε το πρόβλημα των εργαζομένων. Λύνουμε το πρόβλημα των σχολείων και των παιδιών μας που πηγαίνουν στα σχολεία και πρέπει να βρίσκονται, να μορφώνονται και να βιώνουν τις εμπειρίες τους μέσα στην εκπαιδευτική κοινότητα σε ένα καθαρό και ασφαλές σχολείο, με διασφαλισμένους πόρους από το Υπουργείο οικονομικών και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους.

Τώρα, σε ότι αφορά το δεύτερο θέμα, είχε απασχολήσει το ζήτημα την επικαιρότητα πριν από μήνες, δεν είναι τωρινό το θέμα. Θα επανέλθω αφού πρώτα συζητήσω το θέμα με τον Πρόεδρο του ΑΣΕΠ, διότι είναι ένα θέμα, το οποίο αφορά τις διαδικασίες και τις λειτουργίες του ΑΣΕΠ. Το ΑΣΕΠ έχει τη δική του λειτουργία. Είναι αυτοτελές όργανο. Δεν είναι νομικό πρόσωπο στο οποίο δίνει εντολή ο Υπουργός ούτε είναι, ούτε και θα έπρεπε να είναι. Θα συζητήσω μαζί του για να δούμε ποια είναι η λύση που θεωρεί ο Πρόεδρος και η διοίκηση του ΑΣΕΠ, που θα δείτε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Συνεχίζουμε τον κατάλογο των ομιλητών συναδέλφων Βουλευτών.

Καλώ στο Βήμα την κ. Αικατερίνη Παπακώστα - Παλιούρα, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, για επτά λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη σημερινή ψήφιση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων ενώ εμείς προχωράμε στην προσέλαση των αγκυλώσεων στον τομέα της ιδιωτικής εκπαίδευσης στην προσθήκη των διατάξεων με γνώμονα την βελτίωση των παρεχόμενων εκπαιδευτικών υπηρεσιών από το ιδιωτικά εκπαιδευτήρια όπως επίσης, και τη διασφάλιση ενός πιο σταθερού επαγγελματικού καθεστώτος για τους εκπαιδευτικούς και πιο αξιόπιστου εκπαιδευτικού συστήματος για τους γονείς, εσείς κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, από την άλλη, με σταθερές τις ιδεοληψίες σας κάνετε τον λόγο για σουπερμάρκετ και Mall εμπορευματοποίησης, ανισότητας, ανάμεσα στις κοινωνικές τάξεις.

Για να γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν σκεφτόμαστε σε βάρος της δημόσιας εκπαίδευσης. Πρώτα φροντίσαμε να νομοθετήσουμε για τα αυτονόητα -που δεν παίζατε τόσα χρόνια ως ένθερμο υποστηρικτές της- και έπειτα διασφαλίζουμε ένα καλύτερο πλαίσιο για την ιδιωτική εκπαίδευση. Εξορροπούμε το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας και δεν το χωρίζουμε σε στρατόπεδα καλών και κακών, αριστερών και δεξιών. Έχοντας ως βασικό στόχο την κατάργηση των περιορισμών και των αναχρονιστικών διατάξεων που κώλυαν έως σήμερα την αναβάθμιση της εκπαίδευσης, οργανώνουμε το παρών νομοθετικό πλαίσιο με βάση το τρίπτυχο: Εμπιστοσύνη, ευελιξία, προστασία.

Οι παρούσες διατάξεις, λοιπόν, αποσκοπούν στην ευελιξία του σχολικού προγράμματος μέσω της πρόσθετης διδακτικής στήριξης, της ενίσχυσης της γλωσσολογίας, αλλά και της διδασκαλίας γνωστικών αντικειμένων, πέραν των οριζόμενων από το υποχρεωτικό ωρολόγιο πρόγραμμα.

Επιπρόσθετα, διαφυλάττοντας την αξιοπιστία των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων μέσω της αξιολόγησης οδηγούμεστε ταυτόχρονα και στην εμπιστοσύνη του κράτους, αλλά και των πολιτών, προς την ιδιωτική εκπαίδευση. Νομοθετούμε ώστε στο ετήσιο σχολικό πρόγραμμα των εκπαιδευτηρίων να προστίθενται επιπλέον εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Βέβαια οι ώρες απασχόλησης των εκπαιδευτικών της ιδιωτικής σχολικής μονάδας στις πρόσθετες υπηρεσίες, εφόσον τους ανατεθούν, υπολογίζονται ως ώρες κανονικής εβδομαδιαίας διδασκαλίας, δηλαδή αποτελούν ώρες διοριστηρίου. Δίνουμε την ευκαιρία με αυτόν τον τρόπο τους εκπαιδευτικούς να αυξήσουν το εισόδημά τους μέσω της συμμετοχής τους στις πρόσθετες εκπαιδευτικές δραστηριότητες.

ητες, αλλά επίσης προβλέπουμε συμβάσεις αορίστου χρόνου σε αντίθεση με τις συμβάσεις διετίας που τους καθιστούσαν σε αμφίβολη θέση για το επαγγελματικό τους μέλλον. Αποδεδειγμένο από τον κρατικό έλεγχο τον διορισμό διευθυντών και υποδιευθυντών. Άλλωστε είναι πρωταρχικός μας στόχος η μείωση του κρατικού παρεμβατισμού και η ενίσχυση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Εν συνεχεία, φέρνουμε μία καινοτόμο διάταξη για το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα που αφορά την δευτεροβάθμια εκπαίδευση και συγκεκριμένα την Γ' λυκείου. Τα εξεταζόμενα ειδικά μαθήματα στις πανελλαδικές εξετάσεις δεν διδάσκονταν έως σήμερα στο σχολείο. Πλέον μέσω της ενισχυτικής διδασκαλίας των ειδικών μαθημάτων μπορούν οι μαθητές να παρακολουθούν τα εξεταζόμενα αυτά μαθήματα, χωρίς να επιβαρύνονται οι γονείς τα πρόσθετα έξοδα. Ακόμα με ιδιαίτερη ευαισθησία μεριμνούμε για τα σχολεία που φοιτούν τυφλοκωφοί μαθητές, όπου θα διοριστεί πρόσθετο ειδικευμένο προσωπικό και εκπαιδευτικοί για την ποιοτικότερη και πιο αποτελεσματική εκπαίδευση των παιδιών αυτών.

Αναφορικά δε με τους ξένους σπουδαστές -των οποίων η φοίτηση έχει πολλαπλά οφέλη και για την ελληνική οικονομία, αλλά και για την εικόνα της χώρας μας στο εξωτερικό- απλοποιούμε τη σχετική διαδικασία για την χορήγηση άδειας διαμονής στους σπουδαστές που έως σήμερα λειτουργούσε αποτρεπτικά.

Τέλος, με αφορμή το άρθρο 21 έρχεται στην επιφάνεια, για ακόμη μία φορά, η ετοιμότητα της Κυβέρνησης σε ότι αφορά τις επιπτώσεις του κορωνοϊού στην εκπαιδευτική καθημερινότητά της χώρας. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο βελτιώνουμε την εξ αποστάσεως εκπαίδευση με την χρήση μέσων νέων τεχνολογιών στους μαθητές όλων των τύπων σχολικών μονάδων και εκπαιδευτικών δομών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ίδρυση και λειτουργία ιδιωτικών σχολείων έχει απασχολήσει την ελληνική πολιτεία ήδη από το πολιτικό Σύνταγμα του 1827 με το άρθρο 20, στο οποίο θεσπίστηκε η αρχή της ελευθερίας της ιδιωτικής εκπαίδευσης, «Οι Έλληνες έχουν δικαίωμα να ιδρύουν σχολεία και να επιλέγουν δασκάλους για να μορφώνονται. Και η Βουλή επαγρυπνεί για τη δημόσια εκπαίδευση με την έννοια ότι φροντίζει την παροχή δωρεάν υποχρεωτικής εκπαίδευσης». Η πολιτεία είναι επομένως, υποχρεωμένη να προσπαθεί συνεχώς για την παροχή της βέλτιστης εκπαίδευσης σε όλους τους πολίτες της και ειδικά στο επίπεδο της υποχρεωτικής εκπαίδευσης.

Υπ' αυτό το πρίσμα, όμως, εφόσον υπάρχουν ιδιώτες οι οποίοι επιλέγουν να επενδύουν στην εκπαίδευση και να υποστηρίξουν τη διαδικασία αναβάθμισης του βιοτικού επιπέδου της χώρας, θα πρέπει να αντιμετωπίζονται τουλάχιστον ως ισότιμοι συνομιλητές και ως αρωγοί της πολιτείας.

Τις τελευταίες ημέρες -και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- ακούστηκε σε κάποια από τις συνεδριάσεις της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων πως η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ό,τι είναι ιδιωτικό το θεωρεί καλό και ό,τι είναι δημόσιο το έχει για πέταμα.

Να σας θυμίσω, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, πως μέσα σ' έναν μήνα νομοθετήσαμε για την αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης και την αναπροσαρμογή της στις επιταγές του σήμερα, με δυνατότητα σε κάθε εκπαιδευτική βαθμίδα οι μαθητές να καλλιεργούν και να αναπτύσσουν τις δεξιότητές τους, να έρχονται σε επαφή με την τεχνολογία και τη γλωσσική διδασκαλία, δυνατότητες που επί πενήντα χρόνια διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ANEL οι γονείς πλήρωναν από την τσέπη τους, προκειμένου να τις παρέχουν στα παιδιά τους.

Όμως, παρ' όλα αυτά, εσείς στηρίζατε την δημόσια εκπαίδευση, ακρωτηριάζοντάς την και σπλητεύνοντας τις παρεχόμενες γνώσεις στους μαθητές. Δείχνατε με το δάχτυλο όσους επέλεγαν την ιδιωτική εκπαίδευση και στέλνατε και στέλνατε και σήμερα πολλοί από εσάς τα παιδιά σας σε ιδιωτικά σχολεία. Με αυτόν τον τρόπο το μόνο που καταφέρατε ήταν να βάλετε απέναντί σας εκπαιδευτικούς, γονείς και μαθητές.

Ως μια φιλελεύθερη και ορθολογιστική Κυβέρνηση, λοιπόν, φέρνουμε τα νομοσχέδια του Υπουργείου Παιδείας, με στόχο μας να προάγουμε τους μαθητές στο υψηλότερο βάθρο, να στη-

ρίζουμε τους εκπαιδευτικούς για τη συνεισφορά τους στην κοινωνία και να καταστήσουμε αξιόπιστο το εκπαιδευτικό σύστημα για τους γονείς. Για την όποια τους επιλογή έχουμε νομοθετήσει υπεύθυνα και με γνώμονα τη βέλτιστη παροχή γνώσης στα παιδιά μας. Επομένως, ό,τι ήταν για πέταμα, κύριοι συνάδελφοι, το απέβαλε η κοινωνία από μόνη της πριν από έναν χρόνο στις βουλευτικές εκλογές του 2019.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Καλώ στο Βήμα τον Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Χριστόφορο Βερναρδάκη για επτά λεπτά.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω, κατ' αρχάς, από τα χθεσινά. Έχουμε μία διαφωνία με την Υπουργό. Δεν την βλέπω εδώ, αλλά θέλω να ρωτήσω: Ήταν για πρώτη φορά η ενίσχυση των διοικητικών των πανεπιστημίων; Δεν βρήκατε τα στοιχεία. Απορώ πραγματικά πώς δουλεύουν τα γραφεία σας και οι υπηρεσίες.

Θέλω να σας καταθέσω, λοιπόν, εδώ την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της 10^{ης} Οκτωβρίου 2016, το τεύχος του ΑΣΕΠ, με αριθμό 2ΕΓ, προκήρυξη εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την πλήρωση των θέσεων που αφορούν το διοικητικό προσωπικό των πανεπιστημίων. Από τη σελίδα 150 και μετά ανά πανεπιστήμιο και ανά τμήμα είναι όλες οι διοικητικές θέσεις.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χριστόφορος Βερναρδάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έχω εδώ τα excel του ΑΣΕΠ. Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού, προκήρυξη 2ΕΓ/2016 κ.λπ., αναμορφωμένος αλφαριθμητικός πίνακας διοριστέων. Να δω τους τρεις πρώτους μόνο, για να μην σας απασχολώ. Το πρώτο είναι στο Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο, ΔΕ Διοικητικού-Λογιστικού. Το δεύτερο είναι στο ΤΕΙ Δυτικής Μακεδονίας, ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων. Το τρίτο είναι στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο, ΔΕ Διοικητικού-Λογιστικού.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χριστόφορος Βερναρδάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τυχαία, ψάχνοντας, βλέπω και στο φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως τα διοριστήρια. Βρήκα του ΑΠΘ στις 15 Ιουνίου 2017, την ένταξη των εργαζομένων στη διοίκηση του ΑΠΘ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χριστόφορος Βερναρδάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ)

Δεν θα διαφωνήσουμε. Καλά κάνετε και στηρίζετε τα διοικητικά ζητήματα, αλλά η έπαρση με την οποία έρχεστε και λέτε «πρώτη φορά» είναι πρωτόγνωρη. Εσείς, η οποία απολύσατε τόσους διοικητικούς από τα πανεπιστήμια και τα διαλύσατε και επανήλθαν με την κυβέρνηση μας, να λέτε «για πρώτη φορά» με αυτήν την έπαρση! Δεν θα διαφωνήσουμε, καλά κάνετε.

Έρχομαι στα ουσιαστικά ζητήματα. Έχετε τη νομοθεσία για τα διακόσια μέλη ΔΕΠ. Σας είπα και χθες ότι έχουμε αποχωρήσει τουλάχιστον τέσσερις με πέντε χιλιάδες μέλη ΔΕΠ την τελευταία τετραετία-πενταετία. Νομοθετήσαμε, ακριβώς διότι πλέον το πρόβλημα είναι ζωτικής σημασίας για τη λειτουργία των πανεπιστημίων, τη δυνατότητα για καθέναν που συνταξιοδοτείται από τα μέλη ΔΕΠ το τμήμα να μπορεί να προσλάβει αμέσως για την αναπλήρωσή του. Έχετε νομοθετικό πλαίσιο γι' αυτό το πράγμα και αντί γι' αυτό, μας λέτε για διακόσια μέλη ΔΕΠ, τα οποία δεν φτάνουν για να καλύψουν τις ανάγκες -είναι αστείο να το συζητάμε αυτό- και το εμφανίζετε ως επιτυχία; Αστεία πράγματα!

Το χειρότερο είναι ότι γίνεται πραγματικά ένας διάλογος κωφών. Δηλαδή, γίνεται ένας διάλογος που δεν καταλαβαίνουμε

τι λέει ο καθένας. Πρέπει να χρησιμοποιούμε και τη νοηματική, προφανώς, διότι δεν γίνεται διαφορετικά να συμφωνήσουμε σε κάτι σταθερό.

Πάμε λίγο στο νομοσχέδιο. Ζήτημα πρώτο. Σύγκρουση συμφερόντων. Μεγάλα ιδιωτικά σχολεία γίνονται σπόνσορες κομμάτων. Προφανώς, σκέφτεται κανείς, αν θα υπάρξει ανταπόδοση. Τα σχολεία, επαναλαμβάνω, τα σχολεία ως επιχειρήσεις έδωσαν χρήματα και δικαιούται κάποιος να σκεφτεί, μήπως ζητάνε ευνοϊκά νομοθετήματα; Είναι παράνομο να είναι κάποιος χορηγός πολιτικού φορέα; Όχι. Όταν όμως ένας φορέας είναι εποπτευόμενος από το Υπουργείο Παιδείας και ελέγχεται, για να εκδίδει ισότιμους τίτλους σπουδών, είναι ηθικά επιλήψιμο να κάνει δωρεές στο οποιοδήποτε κόμμα πρόκειται να κυβερνήσει. Και το ηθικά επιλήψιμο κινδυνεύει να γίνει διαπλοκή, διότι εδώ βλέπουμε την ενσωμάτωση του συνόλου των θέσεων των ιδιοκτητών. Δεν βλέπουμε ένα νομοθέτημα ισορροπίας, αν το δούμε καλόπιστα, αλλά βλέπουμε ένα νομοθέτημα το οποίο ενσωματώνει πάγιες και σκληρές θέσεις για τα εργασιακά των ιδιοκτητών των εκπαιδευτηρίων. Παλιά το λέγαμε διαπλοκή. Άλλοι το λένε υποταγή της πολιτικής σε οικονομικά συμφέροντα. Είναι σοβαρό πρόβλημα κοινωνικοελευθετικής τάξης, πάνω απ' όλα.

Δεύτερο ζήτημα. Η εισογήτρια με μία άγνοια κινδύνου έθεσε στην πρωτολογία της και το θέμα των ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Κυρία Υπουργέ, εάν είναι και στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, τα οποία σκέφτεστε και θέλετε να φτιάξετε ή οραματίζεστε, να νομοθετήσετε με τον ίδιο τρόπο που νομοθετείτε για τα ιδιωτικά σχολεία, τότε ουαί και αλίμονο μας! Ευέλικτες θέσεις απασχόλησης, χωρίς εκλεκτορικά, χωρίς ακαδημαϊκά προσόντα, χωρίς θεσμικό πλαίσιο, χωρίς έλεγχο νομιμότητας, κατ' αναλογία δηλαδή αυτών που διεκδικούν σήμερα οι ιδιοκτήτες των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων για τους διευθυντές των σχολείων τους;

Παρεμπιπτόντως δε, έχουμε και μία καραμπινάτη σύγκρουση συμφερόντων. Ιδιοκτήτρια ιδιωτικού σχολείου συμμετέχει στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής. Όχι μια οποιαδήποτε όμως, αλλά μια ιδιοκτήτρια η οποία ελέγχεται για σωρεία πειθαρχικών παραβάσεων, ακόμα και πολεοδομικών για το σχολείο της. Καθένας μπορεί να βγάλει τα συμπεράσματά του.

Εργασιακά. Το «μαύρο κουτί» αυτού του νομοσχεδίου. Θέλετε ένα σχολείο, που να βασίζει τις δραστηριότητες σε εργαζόμενους χωρίς διοριστήρια; Γιατί έχουν υπάρξει αυτές οι περιπτώσεις. Δεν θα ασκηθεί εποπτεία από το κράτος; Θέλουμε αδήλωτους εργαζόμενους, που είτε θα δουλεύουν το απόγευμα ή απλήρωτους πρωινούς δασκάλους που θα εκβιάζονται -εντός ή εκτός εισαγωγικών- για την απογευματινή βάρδια; Θέλουμε μονομερή βλαπτική μεταβολή των όρων εργασίας; Αυτός ο ανθρωπότυπος που εμφανίστηκε ως παράδειγμα, που λέει ότι μια δασκάλα που δούλεψε μέχρι τώρα τον Ιούνιο ένα πλήρες ωράριο, ξαφνικά θα δηλώσει ότι θέλει να δουλέψει λιγότερο με μείωση μισθού, αυτό, ξέρετε, λέγεται εθελοδουλία υπό την απειλή προφανώς της ελεύθερης απόλυσης, που εσείς κατοχυρώνετε σήμερα. Η νομοθέτηση της εθελοδουλίας θα μπορούσε να είναι ο τίτλος του νομοσχεδίου.

Γιατί δεν πρέπει να γίνει αυτό; Γιατί οι εκπαιδευτικοί υπογράφουν δημόσια έγγραφα, τίτλους σπουδών, βαθμούς, απουσίες. Τα υπογράφουν με βάση τους νόμους και σύμφωνα με τη συνείδησή τους. Γι' αυτό ακριβώς ο νόμος τους δίνει και μια στοιχειώδη αυτονομία, για να μπορούν να εκπληρώσουν αυτόν τον δημόσιο ρόλο, τον οποίο έχουν.

Όλα τα ιδιωτικά σχολεία; Προφανώς όχι. Μιλάτε για την ιδιωτική εκπαίδευση και αγνοείτε βασικές συντεταγμένες της ιστορίας της ιδιωτικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Σε μεγάλο βαθμό η ιδιωτική εκπαίδευση φτιάχτηκε από εκπαιδευτικούς που ασφυκτιούσαν σ' ένα αρχαϊκό εκπαιδευτικό σύστημα. Ειδικά δε, μετά τον εμφύλιο πόλεμο σ' ένα πολύ συντηρητικό, υπερσυντηρητικό εκπαιδευτικό σύστημα. Και πάντοτε αυτά τα σχολεία είχαν σαν επίκεντρο τον εκπαιδευτικό.

Πλάι, όμως, σε αυτά τα σχολεία, αναπτύχθηκε και μια μεγάλη μερίδα εύκολων ιδιωτικών σχολείων και η νομοθεσία της κρατικής εποπτείας, για την οποία αναφέρθηκε διαχρονικά ο Νίκος ο Φίλης, αυτό ακριβώς προσπάθησε να εξασφαλίσει ότι δεν μπορούσαμε να έχουμε δύο ταχύτητες τίτλους σπουδών.

Πριν από λίγα χρόνια ένα σχολείο ενεπλάκη σε υπόθεση αγοραπωλησίας θεμάτων στις εξετάσεις του IB, του International Baccalaureate. Τι θα κάνατε εσείς; Δεν θα ασκήσετε κρατική εποπτεία; Θα αφήσετε να γίνονται τέτοια θέματα και να τα δεχόμαστε στο πλαίσιο της ελευθερίας των ιδιοκτητών;

Αυτές τις ημέρες γίνεται έλεγχος για διαγραφή τετρακοσίων απουσιών και καταστροφή αποσπολογίων σε ένα άλλο ιδιωτικό σχολείο. Δεν σας ενδιαφέρει; Δεν μας ενδιαφέρει σαν πολιτικό σύστημα και σαν κρατική εποπτεία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Βερναρδάκη, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Ένα λεπτό, παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν από μερικά χρόνια επιτρεπόταν η απασχόληση συνταξιούχων εκπαιδευτικών ελαστικά απασχολουμένων. Ήταν δικαίωμα των ιδιοκτητών, το οποίο βεβαίως καταργήθηκε.

Με την απελευθέρωση των διδασκων; Εσείς που μιλάτε για τη μεσαία τάξη, δεν έχετε ακούσει ότι αυτόν τον καιρό πολλοί σύλλογοι γονέων διαμαρτυρήθηκαν, ότι εφόσον το σχολείο δεν λειτουργήσει κανονικά, έπρεπε να πάει σε μία πολιτική μείωσης των διδασκων; Και υπήρξαν πιέσεις, αλλά εκ μέρους των ιδιοκτητών συνάντησαν καθολική άρνηση. Τι θα γίνει με την απελευθέρωση των διδασκων; Είναι και αυτό στο πλαίσιο της ελευθερίας του ιδιοκτήτη και όχι της κρατικής εποπτείας;

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με αυτό. Το επίκεντρο της εκπαίδευσης -ακούστηκε πολλές φορές κατά κόρον στις επιτροπές- δεν είναι ο μαθητής. Κάνετε λάθος. Ο μαθητής είναι ο αποδέκτης. Το επίκεντρο της εκπαιδευτικής διαδικασίας και της παιδαγωγικής διαδικασίας ήταν, είναι και θα είναι πάντοτε ο εκπαιδευτικός, ο ελεύθερος εκπαιδευτικός, ο μορφωμένος εκπαιδευτικός, ο εκπαιδευτικός που πρέπει να καινοτομεί. Αυτός είναι το επίκεντρο της διαδικασίας. Αυτός είναι ο διαμεσολαβητής. Και γι' αυτό ακριβώς τον λόγο και τα καλά μεγάλα ιδιωτικά σχολεία πάντοτε σεβάστηκαν αυτήν την ιδιότητα, όπως προφανώς πρέπει να τη σεβεται και το δημόσιο σχολείο. Βασική αρχή, που την έχουμε ξεχάσει.

Κοιτάτε, έρχεται μια μεγάλη νύχτα όχι μόνο για τους εκπαιδευτικούς των ιδιωτικών σχολείων, αλλά και για τους εργαζόμενους. Διότι δεν είναι μόνο οι εκπαιδευτικοί. Είναι και οι οδηγοί, είναι και οι τραπεζοκόμοι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Παρακαλώ, κλείστε, κύριε Βερναρδάκη.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Θα κοιτάξουμε αυτή τη νύχτα να είναι όσο το δυνατόν πιο σύντομη. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ και εγώ.

Ο κ. Σταμενίτης από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο. Θα ακολουθήσει ο κ. Λοβέρδος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, θα αργήσουμε πολύ να δούμε τον νόμο για την ιδιωτική τριτοβάθμια εκπαίδευση με επιλογή σας και έτσι τα παιδιά να συνεχίζουν να σπουδάζουν στη Βουλγαρία, στην Κύπρο και στις υπόλοιπες χώρες που έχουν ιδιωτικά πανεπιστήμια. Θα είναι μια οικονομική αιμορραγία για τη χώρα.

Σήμερα συζητάμε το νομοσχέδιο «Εκσυγχρονισμός της ιδιωτικής εκπαίδευσης», του οποίου ο τίτλος θα μπορούσε κάλλιστα να είναι «Η νέα σελίδα στην ιδιωτική εκπαίδευση στην Ελλάδα». Μετά τη νομοθετική πρωτοβουλία για τον εκσυγχρονισμό και την αναβάθμιση της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, το νομοσχέδιο για τη σύγχρονη διοίκηση και οργάνωση των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων συμπληρώνει και ολοκληρώνει τον συνολικό σχεδιασμό της σημερινής Κυβέρνησης για τη δημιουργία ενός σύγχρονου ποιοτικού και αναβαθμισμένου εκπαιδευτικού συστήματος.

Στους τρεις βασικούς άξονες του σχεδίου νόμου για την απλοποίηση του πλαισίου λειτουργίας, την αποτελεσματική διαχείριση του ανθρωπίνου δυναμικού και τη στήριξη των εκπαιδευτικών και τέλος, την ελευθερία στην αξιοποίηση των κτηριακών εγκαταστάσεων, αποκρυσταλλώνονται με σαφήνεια οι βασικές θέσεις

και αρχές της Κυβέρνησης, της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας και του κόμματος Νέας Δημοκρατίας για το ποιο εκπαιδευτικό σύστημα θέλουμε και στην πραγματικότητα, ποιο εκπαιδευτικό σύστημα αξίζουμε να έχουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προηγούμενη κυβέρνηση νομοθετώντας με το βλέμμα στο χθες, ναρκοθετώντας το αύριο, δημιούργησε ένα ασφυκτικό πλαίσιο λειτουργίας των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων στη χώρα μας. Όπως και στη δημόσια εκπαίδευση, έτσι και στην ιδιωτική οι επιλογές της προκάλεσαν πάρα πολλές στρεβλώσεις, οι οποίες με τη σειρά τους δημιούργησαν μια σειρά από προβλήματα στον τρόπο οργάνωσης και διοίκησης των ιδιωτικών σχολείων.

Το παρόν σχέδιο νόμου, λοιπόν, έρχεται να θεραπεύσει τις πληγές που άνοιξε η νομοθέτηση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, δίνοντας στην ιδιωτική εκπαίδευση τα εργαλεία που χρειάζεται, ώστε να αναπτυχθεί και να προσφέρει σε μαθητές, εκπαιδευτικούς και σχολικές μονάδες τα μέγιστα δυνατά οφέλη.

Στο πλαίσιο αυτό, παρουσιάζει το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας τους βασικούς στόχους που είναι η ισόρροπη και αρμονική συνύπαρξη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και του κρατικού ελέγχου, προσβλέποντας στην ενίσχυση της πρώτης και στη μείωση του δεύτερου. Άλλη βασική στόχευση είναι η ουσιαστική αυτονομία της σχολικής μονάδας σε θέματα οργάνωσης και διοίκησης, δίνοντας με τον τρόπο αυτό τη δυνατότητα ανάπτυξης και εξέλιξης. Επίσης, η ενίσχυση του δικαιώματος στους γονείς να επιλέξουν το σχολείο που θέλουν να πάει το παιδί τους. Και τέλος, η βέλτιστη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού που διαθέτει κάθε σχολική μονάδα, καθώς όμως και η ουσιαστική στήριξη των εκπαιδευτικών.

Με το παρόν σχέδιο νόμου το Υπουργείο στοχεύει να δώσει μεγαλύτερη αυτονομία στις σχολικές μονάδες, ώστε να αναπτύξουν το δικό τους εκπαιδευτικό πρόγραμμα και να μπορέσουν να ρυθμίσουν τις σχέσεις με το ανθρώπινο δυναμικό τους, να έχουν τη δυνατότητα για παράλληλες και επιπρόσθετες εκπαιδευτικές δραστηριότητες, να εισάγουν δράσεις εκτός των προκαθορισμένων ημερών λειτουργίας του σχολείου και να εστιάσουν σε συγκεκριμένα γνωστικά αντικείμενα.

Άραγε, είναι κακό να δημιουργηθούν σχολεία που να φημίζουν για την εξειδικευμένη γνώση που παρέχουν, για παράδειγμα, στη φυσική ή στη φιλολογία; Είναι κακό ένας μαθητής που έχει από νωρίς αποφασίσει ή που έχει από νωρίς δείξει δείγματα της κλίσεις του σε ένα συγκεκριμένο γνωστικό αντικείμενο, να μπορεί να επιλέξει ένα σχολικό ίδρυμα που θα ενισχύει αυτή τη δεξιότητα ή το ενδιαφέρον του για ένα συγκεκριμένο πεδίο γνώσης; Άραγε, είναι ταξικό να μπορεί ένας εκπληκτικός -εφόσον το επιθυμεί- να απασχοληθεί σε πρόσθετες δραστηριότητες εκτός σχολικού ωραρίου, με αύξηση του εισοδήματος του; Είναι ανεργιακό ένας εκπαιδευτικός να ζητήσει τη μείωση του ωραρίου; Προτιμάτε να παραιτηθεί, να χάσει τη δουλειά του, γιατί δεν μπορεί να αντεπεξέλθει για προσωπικούς λόγους σε ένα πλήρες ωράριο; Είναι ερωτήματα που πρέπει να απαντηθούν.

Σε αυτό το σημείο, μάλιστα, θα ήθελα να κάνω μία παρένθεση και να αναφερθώ στις διατάξεις του άρθρου 14, με το οποίο θεσμοθετείται στα δημόσια σχολεία της χώρας για πρώτη φορά η συστηματική διδασκαλία των ειδικών μαθημάτων πανελλαδικώς εξεταζομένων. Είναι μία ουσιαστική ρύθμιση που αποκαθιστά μια στρέβλωση του εκπαιδευτικού συστήματος, καθώς μέχρι σήμερα είχαμε μια αποσπασματική διδασκαλία αυτών των μαθημάτων, που σε πολύ μεγάλο βαθμό όριζαν την πορεία των μαθητών που τα επέλεγαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περισσότερο από κάθε άλλη συζήτηση που διεξάγεται στη δημόσια σφαίρα, η συζήτηση για την παιδεία και τα χαρακτηριστικά που πρέπει να έχει ένα εκπαιδευτικό σύστημα είναι αυτή που αποτυπώνει τις βασικές ιδεολογικές θέσεις κάθε πολιτικής δύναμης της χώρας. Το έχουμε δει στο πέρασμα των χρόνων μέσα από τις θέσεις που έχουν διατυπωθεί σε μεγάλα ζητήματα, όπως το άσυλο στα πανεπιστήμια, η ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων, αλλά και σε θέματα που αφορούν όπως η αριστεία, η αξιολόγηση και η αξιοκρατία. Οι τοποθετήσεις των πολιτικών δυνάμεων της χώρας είναι γνωστές.

Αν έπρεπε επιγραμματικά να περιγράψουμε τις διαφορές που

υπάρχουν ανάμεσα στον κόσμο της προόδου και της εξέλιξης, που πιστεύουμε ότι παραδοσιακά είναι η Νέα Δημοκρατία ή στον κόσμο της στασιμότητας και της οπισθοδρόμησης, που προσβέει ο ΣΥΡΙΖΑ, αυτές θα συνοψίζονταν σε πέντε αντιθέσεις: Καινοτομία απέναντι στον αναχρονισμό. Ευελιξία απέναντι στον περιορισμό. Ελευθερία απέναντι στον ισχυρό παρεμβατισμό. Εκσυγχρονισμός απέναντι στην οπισθοδρόμηση. Αυτονομία απέναντι στο ασφυκτικό πλαίσιο. Μια διαμάχη που τη βλέπουμε να διαδραματίζεται και σήμερα, με αφορμή τη συζήτηση για το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα από τις νομοθετικές πρωτοβουλίες της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων αποδεικνύεται ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη μένει πιστή στο όραμά της για την παιδεία, όπως το είχε παρουσιάσει προεκλογικά. Είναι φανερό ότι εμείς επενδύουμε σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα δημόσιο και ιδιωτικό με ανοικτούς και μακρινούς ορίζοντες, το οποίο μπορεί να λαμβάνει τα μηνύματα των καιρών και να απαντά στις σύγχρονες προκλήσεις.

Δεν θα πω ότι ήρθε η ώρα για μεγάλες αλλαγές, γιατί έχουμε αργήσει πάρα πολύ. Η ευθύνη για την καθυστέρηση στον τομέα της παιδείας στην Ελλάδα έχει ονοματεπώνυμο: ΣΥΡΙΖΑ και Αριστερά.

Όμως, θα πω ότι τώρα τολμούμε και είμαστε αποφασισμένοι για να μη χαθεί άλλος χρόνος. Διότι γνωρίζουμε πολύ καλά ότι κάθε προσπάθεια που γίνεται για ανάπτυξη, πρόοδο και εκσυγχρονισμό της χώρας μας, κάθε προσπάθεια δηλαδή που στοχεύει στον σχεδιασμό ενός καλύτερου αύριο, περνάει μέσα από την παιδεία και το εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Για εμάς η επένδυση στην παιδεία είναι μια επένδυση στο μέλλον, στο αύριο. Αυτό κάνει το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου: Επενδύει στο αύριο της εκπαίδευσης στη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Λοβέρδος από τη Νέα Δημοκρατία και ακολουθεί ο κ. Ταραντίλης.

Ορίστε, κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ - ΜΙΧΑΗΛ (ΓΙΑΝΝΗΣ) ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το έχω ξαναπεί ότι τα θέματα της παιδείας είναι αυτά που προκαλούν τις πιο έντονες ιδεολογικοπολιτικές αντιπαραθέσεις, ανάμεσα στο δικό μας χώρο και στον χώρο της Αριστεράς, περισσότερο ίσως και από την οικονομία. Και είναι κατανοητό αυτό γιατί συμβαίνει. Έχουμε άλλη αντίληψη για τον ρόλο του ιδιωτικού και άλλη αντίληψη για τον ρόλο του δημόσιου τομέα στη χώρα μας και σε ολόκληρο τον κόσμο.

Κατανόω ότι η Αριστερά αισθάνεται λίγο άβολα με ό,τι είναι ιδιωτικό. Αποδεκτό. Δεν κατέχουμε μια απόλυτη αλήθεια, ούτε εσείς την κατέχετε, κανείς μας δεν την κατέχει, έχουμε τις ιδεολογικοπολιτικές μας αντιλήψεις, έχετε εσείς τις δικές σας και τελικός κριτής πάντα είναι ο ελληνικός λαός, του οποίου η σκέψη εξελίσσεται, δεν μένει σταθερή. Κάποτε ήταν πιο έντονος ο δημόσιος φορέας, ο δημόσιος χαρακτήρας και στην εκπαίδευση. Γι' αυτό ενδεχομένως, επειδή το ανέφερε ο κ. Φίλης επανειλημμένως, το 1976 ο Παύλος Μπακογιάννης να είχε γράψει εκείνο το άρθρο στο οποίο αναφερθήκατε. Σήμερα, αν ζούσε ο αείμνηστος Παύλος Μπακογιάννης και αν δεν του είχαν στερήσει τη ζωή κάποιοι φανατικοί, με τρόπο άθλιο και φρικτό, σας βεβαιώω ότι ο Παύλος Μπακογιάννης θα ήταν υπέρμαχος των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Γιατί η ζωή εξελίσσεται, εσείς δυστυχώς στην Αριστερά, φοβάμαι, ότι μένετε στο παρελθόν και αυτό είναι ένα από τα μεγάλα σας προβλήματα, κατά τη γνώμη μου πάντα. Όπως, επίσης, έχουμε και διαφορετική αντίληψη για τα πράγματα.

Άκουσα προηγουμένως τον αγαπητό τον κ. Βερναρδάκη, να λέει ότι επίκεντρο του εκπαιδευτικού συστήματος είναι ο εκπαιδευτικός. Όχι, είναι ο μαθητής. Όλοι, σχολείο, Υπουργείο Παιδείας, κόμματα, Βουλή, εκπαιδευτικοί, γονείς, όλοι εργαζόμαστε για την εκπαίδευση των παιδιών, για το πώς θα γίνουν καλύτερα τα πράγματα για τα παιδιά μας, πώς θα μάθουν καλύτερα γράμ-

ματα τα παιδιά μας. Ο εκπαιδευτικός είναι το μέσο, όπως και ο γονιός είναι το μέσον για την καλύτερη ανατροφή των παιδιών. Δεν είναι ο σκοπός. Σκοπός είναι να γίνουν καλύτεροι οι μαθητές, ώστε να έχουμε καλύτερες γενιές στην πατρίδα μας, να έχουμε καλύτερη ποιότητα του λαού μας στα χρόνια που θα έρθουν. Και εκεί βλέπουμε ότι έχουμε μια μεγάλη διαφορά, πολύ μεγάλη διαφορά. Εμείς, έχουμε αυτήν την άποψη, εσείς έχετε τη δική σας, πάλι επαναλαμβάνω ότι θα κριθεί εν τέλει από τον ίδιο τον ελληνικό λαό.

Πράγματι, η ιδιωτική εκπαίδευση, στη χώρα μας είναι ένα μικρό κομμάτι της συνολικής εκπαίδευσης. Εμείς δεν είμαστε εναντίον της δημόσιας εκπαίδευσης όπως θέλετε να το παρουσιάσετε, αντίθετα θέλουμε μια ισχυρή δημόσια εκπαίδευση αποτελεσματική, γι' αυτό και προσπαθήσαμε να ενισχύσουμε και με πειραματικά και πρότυπα σχολεία τη δημόσια εκπαίδευση. Η δημόσια εκπαίδευση, άλλωστε, στο ένα εκατομμύριο τριακόσιες εξήντα χιλιάδες, που είναι περίπου οι μαθητές στη χώρα μας, μόνο το 4% πηγαίνουν σε ιδιωτικά σχολεία. Αυτό δεν σημαίνει, όμως, ότι πρέπει να στερήσουμε την επιλογή στον γονιό και στον μαθητή να πάει σε ένα ιδιωτικό σχολείο. Και μάλιστα, σε ένα σχολείο το οποίο θα είναι καλό σχολείο. Σε ένα σχολείο που θα μαθαίνουν γράμματα. Και γι' αυτό πάρα πολλοί, ακόμη και από τον χώρο της Αριστεράς – και καλά κάνουν οι άνθρωποι, διότι θέλουν το καλό των παιδιών τους – στέλνουν τα παιδιά τους σε ιδιωτικά σχολεία. Δεν είναι όλα τα ιδιωτικά σχολεία το ίδιο. Δεν είναι όλα σαν το κολλέγιο ή σαν του «Μωραΐτη» ή σαν τα Αρσάκεια. Όχι, υπάρχουν και της πλάκας σχολεία. Όσα σχολεία ιδιωτικά δεν κατορθώνουν να επιβιώσουν, θα κλείσουν. Πρόσφατα είχαμε, δυστυχώς, το κλείσιμο ενός παλιού εκπαιδευτηρίου του «Ζηρίδη». Δεν μπόρεσε να ανταποκριθεί στις συνθήκες των καιρών μας και έκλεισε. Λυπηρό, αλλά έγινε.

Συνεπώς το ιδιωτικό σχολείο υπάρχει, για να ενισχύει τον μαθητή και την επιλογή του. Και ξέρετε πολύ καλά ότι πάρα πολλοί συμπολίτες μας στέλνουν τα παιδιά τους με πάρα πολύ μεγάλο κόπο σε ιδιωτικό σχολείο, γιατί δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα.

Κάνετε κι ένα κακό εσείς στην Αριστερά. Με τις καταλήψεις των προηγούμενων δεκαετιών υποχρεώσατε πάρα πολλούς γονείς να πουν «είναι κλειστά τα σχολεία, ας τα στείλω τα παιδιά μου σε ένα ιδιωτικό σχολείο, μπας και μάθουν γράμματα». Υπονομούσατε τον ίδιο τον χαρακτήρα του δημόσιου σχολείου με τη στάση σας τα προηγούμενα χρόνια και για αυτό ίσως κάποια στιγμή θα πρέπει και εσείς στην Αριστερά να κάνετε την αυτοκριτική σας, γιατί αν υπάρχει ένας λόγος που υπονομεύθηκε το δημόσιο σχολείο, είναι αυτός. Δεν υπάρχει πια καμμία αξιολόγηση, δεν υπήρχε μέχρι πρόσφατα, των δημοσίων λειτουργιών της εκπαίδευσης, με αποτέλεσμα να υποβαθμίζεται η ποιότητα του δημόσιου σχολείου.

Γινόντουσαν καταλήψεις, γινόντουσαν φασαρίες, γινόταν το έλα να δεις! Και όλα αυτά, τα πληρώνει το δημόσιο σχολείο σήμερα, αλλά εξαιτίας της πολιτικής της Αριστεράς, όχι της πολιτικής της Δεξιάς.

Κάποτε λέγαμε –όταν ήμασταν μικροί, αγαπητέ κύριε Φίλη– ότι ελάχιστα είναι τα καλά ιδιωτικά σχολεία, όπως το κολλέγιο ή του «Μωραΐτη» ή το Αρσάκειο. Τα περισσότερα μαθαίνουν γράμματα στο δημόσιο σχολείο και φθάσαμε στο σημείο σήμερα να επιδιώκει ο μικρομεσαίος άνθρωπος, που δεν έχει να ζήσει καλά-καλά και να λείει «Μήπως μπορώ να βρω τρόπο να στείλω το παιδί μου σε ιδιωτικό σχολείο;». Γιατί; Γιατί υποβαθμίσατε τη δημόσια εκπαίδευση. Τώρα ελπίζω να αλλάξουν τα πράγματα και ελπίζω να αλλάξουν και στο δημόσιο σχολείο, που επαναλαμβάνω, θέλουμε να το στηρίξουμε και το ιδιωτικό σχολείο.

Η αξιολόγηση είναι κάτι που προφανώς σας ενοχλεί και σαν έννοια, αλλά η αξιολόγηση υπάρχει στη ζωή. Δεν υπάρχει άνθρωπος που να εργάζεται και να μην αξιολογείται. Εδώ οι Βουλευτές δεν αξιολογούνται; Δεν χάνουν εκλογές; Τα κόμματα δεν χάνουν εκλογές; Δεν αξιολογούνται από τον ελληνικό λαό; Υπάρχει άνθρωπος στον ιδιωτικό τομέα που να μην αξιολογείται; Γιατί να μην αξιολογείται ο εκπαιδευτικός; Δεν το καταλαβαίνω αυτό. Υπάρχουν πολύ σπουδαίοι καθηγητές στα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, όπως και στα δημόσια. Αυτοί δεν πρόκειται σε καμμία περί-

πτωση να απολυθούν. Ποιος σχολάρχης, όπως τους αποκαλείτε, θα απολύσει έναν αξιο εκπαιδευτικό, όταν ξέρει ότι σε αυτόν στηρίζεται το σχολείο του; Θα απολύσει, αν χρειαστεί εκείνον ο οποίος δεν βελτιώνεται. Δεν γίνεται καλύτερος, γιατί δεν χρησιμοποιεί καλύτερα μέσα για την προκοπή και τη διδασκαλία των παιδιών. Είναι κοινή λογική. Το ίδιο συμβαίνει παντού στον ιδιωτικό τομέα. Εσείς αρνείστε απλώς να το καταλάβετε. Εμείς το καταλάβαμε. Φέρνουμε ένα νομοσχέδιο. Δεν λέω ότι είναι το τέλει νομοσχέδιο, όχι. Δεν έχουμε τελειότητες στη ζωή μας. Θα το δούμε όταν θα εφαρμοστεί στην πράξη. Αλλά η κατεύθυνση, την οποία θέλουμε να δώσουμε, είναι αυτή που σας είπαμε. Να ενισχύσουμε και το ιδιωτικό σχολείο, αλλά και τη δημόσια εκπαίδευση. Θα τα καταφέρουμε; Θα κριθούμε και εμείς εκ του αποτελέσματος σε τρία χρόνια που θα γίνουν οι εκλογές. Και ελπίζω να τα έχουμε καταφέρει, όχι για το καλό της Νέας Δημοκρατίας, αλλά για το καλό της πατρίδας μας και των παιδιών μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Τον λόγο έχει ο κ. Ταραντίλης από τη Νέα Δημοκρατία και αμέσως μετά θα δώσω τον λόγο στον κ. Βαρουφάκη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΑΡΑΝΤΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα εστιάσω την ομιλία μου στις θεμελιώδεις αξίες που αναδεικνύονται, καθώς και στις οργανωσιακές ικανότητες που μπορούν να αναπτυχθούν σε κάθε ιδιωτική εκπαιδευτική μονάδα με την εφαρμογή του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αγωνίζεται καθημερινά για μια κοινωνία ελευθερίας, για μια κοινωνία αλήθειας, χωρίς άγονους και αντιπαραγωγικούς κρατικούς παρεμβατισμούς. Δυστυχώς, το πλαίσιο λειτουργίας ιδιωτικής εκπαίδευσης στη χώρα μας, έτσι όπως έχει διαμορφωθεί μέχρι σήμερα πλήττει τον θεμελιώδη χαρακτήρα της αυτονομίας και της ελευθερίας, που έχουν ανάγκη άλλωστε, έτσι ώστε να έχουν τη δυνατότητα να εξελιχθούν και να προσαρμόζονται ένγαιρα στις αλλαγές.

Η αναγκαιότητα, λοιπόν, του παρόντος νομοσχεδίου πηγάζει ακριβώς από την αναγκαιότητα άρσης της ακαμψίας, η οποία δημιουργεί και παράγει αγκυλώσεις, πολλές φορές παράλογες αγκυλώσεις, μια ακαμψία που κρατά δέσμια την ιδιωτική πρωτοβουλία. Επομένως, ο εκσυγχρονισμός του πλαισίου λειτουργίας της ιδιωτικής εκπαίδευσης είναι επιβεβλημένος, διασφαλίζοντας προφανώς, την τήρηση της νομιμότητας, όσον αφορά το ύψιστο αγαθό της παιδείας, αλλά και μειώνοντας σημαντικά τον κρατικό παρεμβατισμό, σε θέματα που έχουν να κάνουν με τη λειτουργία και την οργάνωση των ιδιωτικών εκπαιδευτικών μονάδων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας είμαστε ειλικρινείς, συνολικά η ισχύουσα ελληνική νομοθεσία δεν επιτρέπει αυτονομία στα ιδιωτικά σχολεία όχι μόνο όσον αφορά τον τρόπο διαχείρισης των εκπαιδευτικών, αλλά και στην υιοθέτηση του ωρολογίου και αναλυτικού σχολικού προγράμματος. Ξέρετε αυτό έρχεται σε ευθεία αντίθεση με όλες τις διεθνείς επιστημονικές μελέτες που δείχνουν τι; Δείχνουν ότι σημαντικός και καθοριστικός παράγοντας της επιτυχίας για την επιτυχία των παιδιών μας, δηλαδή των μαθητών μας, είναι το υψηλό επίπεδο αυτονομίας στον καθορισμό του προγράμματος σπουδών.

Αξίζει να σημειωθεί ότι αν και προβλέπεται η αναγνώριση παρεκκλίσεων από το πρόγραμμα σπουδών ή διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούν είναι τόσο γραφειοκρατικές και τόσο δύσκολες που ουσιαστικά αποθαρρύνουν τους πάντες να υλοποιήσουν μια τέτοιου τύπου παρέκκλιση. Κατά συνέπεια η ακαμψία για την οποία σας μίλησα οδηγεί για άλλη μια φορά στην αδυναμία ανάπτυξης καινοτόμων πρωτοβουλιών ή και πειραματικών εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων.

Επιπλέον, η υψηλή κρατική παρεμβατικότητα στην ελληνική ιδιωτική εκπαίδευση έρχεται για άλλη μια φορά σε ευθεία αντίθεση με ότι ισχύει σε όλη την Ευρώπη ξέρετε. Τι ισχύει σε όλη την Ευρώπη; Μεταξύ όλων των κρατών της Ευρώπης, όπου μπορούν να λειτουργήσουν μη επιχορηγούμενα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα στην οποία πραγματοποιείται ένας ασφυκτικός πραγματικά έντονα γραφειοκρατικός κρατικός έλεγχος, όπου εξετάζονται και ελέγχονται όλες οι περιοχές των

κανονισμών και οι υποκατηγορίες τους μαζί. Καταλαβαίνετε αυτό τι μπορεί να προκαλέσει.

Και εδώ, πραγματικά, αναρωτιέμαι αν λοιπόν αντί να δαιμονοποιείτε το ιδιωτικό σχολείο ως αναγκαίο κακό, όπως έχει ειπωθεί από πολιτικές δυνάμεις, που τρέφει, όπως χαρακτηριστικά, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, έχετε πει, μια στεγνά κερδοσκοπική επιχειρηματικότητα δεν θα ήταν πολύ καλύτερο έντιμα και ανυπόκριτα να αναγνωρίσετε τον ρόλο και τη θέση του ιδιωτικού σχολείου; Αν αντί να καταπνίξετε τη δυναμική που έχει το ιδιωτικό σχολείο δίνουμε στο ιδιωτικό σχολείο την ελευθερία να αναπτυχθεί δεν είναι πάρα πολύ λογικό, όπως το έχουμε δει πολλές φορές, αυτό το όφελος να επιστρέφεται στην κοινωνία;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η βελτίωση της παρεχόμενης εκπαίδευσης είναι σίγουρα ένα συνεχές σύστημα όποια κι αν είναι η πολιτική εξουσία. Και γιατί είναι ένα συνεχές σύστημα; Γιατί η προστιθέμενη αξία που δίνει η παιδεία είναι πραγματικά ανυπολόγιστη. Είναι δεδομένο ότι ο πρωταρχικός στόχος των κυβερνητικών παρεμβάσεων θα πρέπει να είναι η αναβάθμιση της παιδείας συνολικότερα και προφανώς αυτό περιλαμβάνει τόσο τη δημόσια εκπαίδευση όσο και την ιδιωτική εκπαίδευση. Σκεπτόμενοι ακριβώς αυτό και σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να βλέπουμε ουσιαστικά την ιδιωτική εκπαίδευση σαν ένα συμπληρωματικό πυλώνα θα έλεγα στην εκπαίδευση και σε καμμία περίπτωση σαν ένα ανταγωνιστικό κομμάτι αυτής.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι η λέξη «ευελιξία» πραγματικά είναι μια εύχρηστη λέξη, δεν είναι όμως μια μόνο εύχρηστη λέξη, αποτελεί μια από τις σημαντικότερες οργανωσιακές ικανότητες που πρέπει να χαρακτηρίζει μια χώρα, μια εκπαιδευτική μονάδα, επιδίωξη έτσι ώστε να μπορέσει να επιλύει προβλήματα, να αντιμετωπίζει προκλήσεις, να υλοποιεί στρατηγικές.

Σε μια ελεύθερη οικονομία, σε μια ελεύθερη κοινωνία οι όροι ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης δεν γίνονται, δεν πρέπει να καθλώνονται δεσμευτικά στο όνομα μιας ιδιότητας προς τα κάτω. Πραγματικά στη Νέα Δημοκρατία εμείς αυτό το οποίο ευαγγελιζόμαστε για το μέλλον είναι μια παιδεία με όραμα την ισότητα προς τα πάνω.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΜέΡΑ25, ο κ. Βαρουφάκης, έχει τον λόγο.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό μας δίνει μια καλή ευκαιρία να ξανασκεφτούμε τον ρόλο, τη λειτουργία, τη σημασία των ιδιωτικών σχολείων. Παγκοσμίως, υπάρχουν δύο προσεγγίσεις προς την ιδιωτική εκπαίδευση. Μια προσέγγιση, που δεν έχει πολύ μεγάλη σχέση με τα ελληνικά πράγματα εφαρμόζεται περισσότερο στην Αγγλοσαξονία, ταυτίζει την ιδιωτική εκπαίδευση με το αναφαίρετο δικαίωμα του ανθρώπου να αποδρά από το κρατικό σχολείο, από τη δημόσια σφαίρα, είναι η ελευθεριάζουσα προσέγγιση το άκρο της οποίας, όπως ξέρετε σε χώρες όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, οδηγεί κάποιες οικογένειες στην κατ'οίκον εκπαίδευση των παιδιών, έτσι ώστε να μην υπάρχει καμμία απολύτως επαφή με τη δημόσια παιδεία, το λεγόμενο «homeschooling».

Υπάρχει μια έμφυτη ελευθεριάζουσα αντίθεση με την κρατική εξουσία σε αυτήν την προσέγγιση. Υπάρχει βέβαια και μια άλλη διάστασή της που έχει να κάνει με τα θρησκευτικά σχολεία που ιδρύουν εκκλησίες, δόγματα και τα εθνοτικά σχολεία. Μην ξεχνάμε τα ελληνικά σχολεία στην Αυστραλία, στην Γερμανία που έχουν άλλους στόχους, αλλά και αυτά εντάσσονται εντός της ιδιωτικής προσέγγισης.

Η δεύτερη προσέγγιση είναι η λεγόμενη δεύτερη καλύτερη επιλογή, το «second best». Σε μια χώρα όπου το δημόσιο σχολείο χωλαίνει υπάρχει -και είναι και εύλογη- η θέση κάποιων ότι δεν μπορείς, δεν έχεις το δικαίωμα να μην επιτρέψεις σε οικογένειες, σε γονείς να στέλνουν τα παιδιά τους σε ένα ιδιωτικό σχολείο που θα τους παράσχουν καλύτερες μορφωτικές εκπαιδευτικές παιδευτικές υπηρεσίες.

Τώρα επί της ουσίας για να έρθουμε στην ελληνική πραγματι-

κότητα η ιδιωτική εκπαίδευση πηγάει από ένα συνδυασμό του «δικαιώματος» των πλουσίων να προσφέρουν στα παιδιά τους μόρφωση, που δεν έχουν όρεξη να πληρώσουν για το παιδί της εργάτριας, για το παιδί του μπακάλη, για το παιδί των μεταναστών μαζί με μια εύλογη φιλοδοξία μικρομεσαίων, μικροαστών να ξεχωρίσει έστω και λίγο το παιδί τους στέλνοντάς το σε ένα δεύτερο ιδιωτικό σχολείο ελπίζοντας ότι τα δίδακτρα, τα οποία με πολύ μεγάλο κόπο βάζουν στην άκρη, θα αποδειχθούν ότι είναι μια καλή επένδυση και ότι είναι λίγο ακριβότερα από τα έξοδα των φροντιστηρίων που καθιστά στα μάτια τους απαραίτητα η χαμηλή ποιότητα των δημόσιων σχολείων.

Έως τώρα η ελευθεριάζουσα προσέγγιση, η προσέγγιση των ιδιωτικών σχολείων μέσα από την φιλοσοφία του «laissez faire», της ελεύθερης αγοράς, αυτή η προσέγγιση είχε απορριφθεί και από τη συντηρητική παράταξη για πάρα πολλές δεκαετίες. Και η Νέα Δημοκρατία και προηγουμένως η ΕΡΕ έβλεπαν τα ιδιωτικά σχολεία σαν μέρος ενός δημόσιου συστήματος, τα οποία όμως υπόκεινταν σε ιδιωτική διαχείριση.

Η πολιτεία και επί των ημερών προηγούμενων κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας δεν εμπιστευόταν τον ιδιοκτήτη για το πρόγραμμα σπουδών, δεν εμπιστευόταν τον ιδιοκτήτη για τη μεταχείριση των καθηγητών σαν να ήταν ιδιωτικοί υπάλληλοι, σαν να ήταν οικοδόμοι ενός εργολάβου, τραπεζικοί υπάλληλοι, υπάλληλοι σε ένα κατάστημα σουπερμάρκετ και δεν εμπιστευόταν τον ιδιοκτήτη βεβαίως για τη βαθμολογία, γιατί προφανώς υπάρχουν πάντοτε ένα κίνητρο για πληθωρισμό βαθμών όταν πληρώνει κατευθείαν ο γονιός τον καθηγητή μέσω βεβαίως του ιδιοκτήτη.

Θυμάμαι όταν ήμουν σε ιδιωτικό σχολείο ως παιδί, ως τελειόφοιτος στον «Μωραϊτή» η επιτροπή δημοσίου των καθηγητών ερχόταν -δεν ξέρω αν ισχύει αυτό, δεν νομίζω να ισχύει- και τότε αν ο καθηγητής του ιδιωτικού σχολείου σου έβαζε «18» και του δημοσίου «10», το «18» γινόταν «12» και έβγαине ο μέσος όρος του «12» και του «10» το «11».

Αυτό το λέω, γιατί ήταν επί υπουργίας Γεωργίου Ράλλη, αν δεν κάνω λάθος, αυτή η εμπειρία. Άρα, η παράταξή σας με αυτό το νομοσχέδιο ξεφεύγει από την παράδοσή σας. Έχετε κάθε δικαίωμα να το κάνετε, αλλά να το σημειώσουμε όμως αυτό και να το αξιολογήσουμε.

Το ιδιωτικό σχολείο δεν ήταν σαν μια ιδιωτική επιχείρηση στα μάτια ακόμα και της συντηρητικής παράταξης. Η ιδιωτική διάσταση των ιδιωτικών σχολείων έπαιρνε τη μορφή καλύτερων κτηρίων, περισσότερων γλωσσών που μπορούσαν να μάθουν τα παιδιά τα οποία φοιτούσαν στα ιδιωτικά σχολεία, αθλητικών εγκαταστάσεων, ομίλων, βιβλιοθηκών, οπτικοακουστικών μέσων, αργότερα υπολογιστών. Αυτός ήταν ο ρόλος του ιδιωτικού σχολείου σύμφωνα με τη δική σας παράταξη, με τη δική σας μέθοδο.

Είναι σφάλμα να κάνουμε έναν απλό διαχωρισμό μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών. Οι ταξικές διαφορές διχοτομούνται και πολλαπλασιάζονται. Μπορούμε να τις δούμε και μέσα στην ιδιωτική παιδεία. Για να είμαι σαφής, υπάρχουν τουλάχιστον τριών ειδών ιδιωτικά σχολεία. Τα πρώτα είναι τα σχολεία της ολιγαρχίας, τα οποία είναι πολύ δυνατά. Το λέω για όσους δεν στέλνουν τα παιδιά σας εκεί. Για να είμαι ξεκάθαρος, εγώ έχω αποφοιτήσει από ένα από αυτά. Μπορείτε να δείτε στις 8.00' το πρωί τα τεράστια, σχεδόν τεθωρακισμένα, οχήματα με σωματοφύλακες που πηγαίνουν τα παιδιά έξω από το κολλέγιο, κάτι που γνωρίζετε πολύ καλά, όπως και τις πισίνες μέσα στα σχολεία και το μεγάλο ποσοστό VIP, το οποίο έχω τονίσει ξανά μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά κανένας δεν θέλει να με ακολουθήσει σε αυτή τη συζήτηση. Θεωρώ ότι είναι εθνικής σημασίας ζήτημα το γεγονός ότι ένα πολύ μεγάλο ποσοστό των παιδιών της άρχουσας τάξης φεύγουν από το ελληνικό σύστημα εκπαίδευσης από τα δεκαπέντε τους, ακόμα και όταν μένουν στην Ελλάδα. Αυτά είναι τα σχολεία, τα γνωρίζετε ποια είναι.

Υπάρχουν όμως και μεσαίες σχολές ή ιδιωτικά σχολεία της μεσαίας τάξης με ρίζες σε κάποιους σημαντικούς ανθρώπους, σε κάποιους σημαντικούς μεταρρυθμιστές εκπαιδευτικούς μιας περασμένης εποχής που σήμερα έχει ξεχαστεί. Τέλος, υπάρχουν και τα μικρομεσαία ιδιωτικά, επιχειρήσεις χαμηλών εκπαιδευτικών και μορφωτικών προδιαγραφών και βλέψτε.

Το νομοσχέδιό σας, κυρία Υπουργέ, δεν αφορά σχεδόν καθό-

λου τα σχολεία της ολιγαρχίας, όπως τα ονομάζουν. Αφορά, όμως, και πλήττει το μέλλον αυτής της χώρας. Επιτρέψτε μου να εξηγήσω τι εννοώ. Ας πάρουμε μερικά από τα άρθρα αυτού του νομοσχεδίου, όπως το άρθρο 2. Το άρθρο αυτό εισάγει επιπλέον κριτήρια αξιολόγησης στα ιδιωτικά σχολεία. Σε αυτό που πήγα εγώ υπήρχαν πάντα κριτήρια αξιολόγησης. Ο Αντώνης Μωραΐτης κοσκινίζει κάθε δάσκαλο, κάθε καθηγητή με σύστημα αξιολόγησης πολύ προσωπικό, αλλά πάρα, πάρα πολύ αυστηρό. Δεν νομίζω ότι χρειαζόταν το νομοσχέδιό σας για να εισάγετε κάτι τέτοιο. Στο «Κολλέγιο Αθηνών» σίγουρα υπάρχουν συστήματα αξιολόγησης, τα οποία μπορεί να είναι και πολύ ενδιαφέροντα.

Και έρχομαι στο άρθρο 3 με το οποίο εισάγετε περισσότερες ώρες ξένων γλωσσών, μουσικής, παραστατικών τεχνών, υπολογιστών και επιπλέον μαθήματα τα απογεύματα. Πάντοτε τα ιδιωτικά σχολεία της ολιγαρχίας προσέφεραν αυτές τις υπηρεσίες στα παιδιά που φοιτούσαν εκεί. Δεν είναι κάτι καινούργιο. Δεν βλέπω γιατί πρέπει να νομοθετούμε για κάτι το οποίο ισχύει εδώ και δεκαετίες. Ακόμα και η δυνατότητα εσωτερικών μαθητών υπήρχε σε ξενώνες για απόντες γονείς ή για γονείς που, όπως η βρετανική αριστοκρατία, αντιπαθούν τα παιδιά τους και θέλουν να τα στείλουν κάπου εσωτερικά. Πάντα υπήρχε αυτή η δυνατότητα.

Πάμε στην παράγραφο 6 του άρθρου 3, για την οποία έχει γίνει πολλή συζήτηση, και αφορά τη συστέγαση με φροντιστήρια και σχολές ξένων γλωσσών, τη διά βίου εκμάθηση, τα εντευκτήρια κ.λπ.. Είναι εκτός θέματος για το «Κολλέγιο», για το «Ανατόλια», για το «Μωραΐτη». Σιγά μη συστεγαστεί ποτέ το «Κολλέγιο» με φροντιστήριο ξένων γλωσσών.

Συνεπώς το νομοσχέδιό σας αφορά τα μεσαία και πολύ περισσότερο τα μικρομεσαία, τα ιδιωτικά σχολεία χαμηλών προδιαγραφών, τον κλάδο που ενισχύετε περισσότερο όσο αποδυναμώνετε και ευτελίζετε το δημόσιο σχολείο. Ας είμαστε, λοιπόν, ξεκάθαροι σχετικά με το τι αφορά, ποιον αφορά, ποιον κλάδο αφορά το νομοσχέδιό σας.

Ας δούμε τώρα ποιος θα είναι ο αντίκτυπος των βασικών σας άρθρων σε αυτά τα ιδιωτικά σχολεία. Έρχομαι στο άρθρο 5, που είναι πολυσυζητημένο, αλλά αξίζει άλλη μία αναφορά. Η παρουσία του ιδιοκτήτη ή και απλού μετόχου ενός σχολείου, εφόσον έχει κάποιο πτυχίο Φιλοσοφικής, είναι εκπαιδευτικός, στη συνέλευση των διδασκόντων, προφανώς αντίθετα στη θέληση των διδασκόντων. Διότι αν οι διδάσκοντες ενός ιδιωτικού σχολείου ήθελαν τον ιδιοκτήτη να είναι μαζί και να συζητήσουν, τότε δεν θα χρειαζόταν το δικό σας νομοσχέδιο. Αυτό που κάνετε εσείς είναι να επιβάλλετε το δικαίωμα του ιδιοκτήτη να παρευρίσκεται στις συνελεύσεις των διδασκόντων. Αυτό, βέβαια, δεν αφορά το «Κολλέγιο», ούτε το «Μωραΐτη». Αφορά πάλι τα μικρομεσαία, τα σχολεία-μαγαζιά των μικρομεσαίων. Και προκαλεί ανατρίχλα σε εμάς το ότι βάζετε τον ιδιοκτήτη-έμπορο να μπορεί να είναι, να παρευρίσκεται στις συνελεύσεις των καθηγητών, των διδασκόντων. Όμως, θα επανέλθω σε αυτό.

Τώρα όσον αφορά τη συστέγαση των ιδιωτικών σχολείων με κέντρα ξένων γλωσσών, με φροντιστήρια, δεν αφορά, όπως είπα, και πάλι το «Κολλέγιο», το «Ανατόλια» στη Θεσσαλονίκη. Ουσιαστικά προαναγγέλλετε μία επέκταση των φροντιστηρίων, προαναγγέλλετε την υφαρπαγή της ιδιωτικής παιδείας, ενός μεγάλου κομματιού της ιδιωτικής παιδείας, από την ιδιωτική παραπαιδεία. Θα κάνετε, δηλαδή, ουσιαστικά το αντίθετο από αυτό που κάνει το «Κολλέγιο», «Μωραΐτη» και το «Ανατόλια», τα σχολεία της ολιγαρχίας. Εκείνα εντάσσουν στο εσωτερικό τους ξένες γλώσσες, ουσιαστικά φροντιστήρια. Εσείς τώρα λέτε ότι θα ενταχθούν σχολεία στα φροντιστήρια. Για σκεφτείτε το αυτό.

Όμως, πριν σκεφτείτε αυτό, ας έρθουμε στην πεμπτούσια, στην αιχμή του δόρατος του νομοσχεδίου σας, στα άρθρα 9 και 10. Ελεύθερες απολύσεις και ουσιαστική υποτίμηση της υπόστασης του διδάσκοντα σε εξαρτημένη εργασία εργαζομένου, όπως ακριβώς και ενός εργαζομένου σε σουπερμάρκετ, σε τράπεζα ή σε οικοδομή.

Και πάλι, κυρία Κεραμώς, δεν θα υπάρξει άμεσος αντίκτυπος στο «Κολλέγιο», στη «Σχολή Μωραΐτη», στο «Ανατόλια». Δεν θα αλλάξει κάτι εκεί μέσα. Όμως, το σαράκι που εισάγετε στα μικρομεσαία, χαμηλών προδιαγραφών ιδιωτικά σχολεία, αφού κάνει την καταστροφική του δουλειά εκεί, θα προχωρήσει και στα

μεσαία ιδιωτικά σχολεία, πριν επεκταθεί βλάπτοντας τα δημόσια σχολεία.

Κυρία Υπουργέ, δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία -και το καταλαβαίνω αυτό- ότι ένας ιδιοκτήτης σχολείου θα ήθελε να μην έχει κανέναν περιορισμό στο πότε θα απολύσει κάποιον και ποιον θα απολύσει. Ο κάθε άνθρωπος θα ήθελε να μην έχει περιορισμούς στην ελευθερία των κινήσεών του. Προφανώς ισχύει ακριβώς το ίδιο και για τον εργοδότη. Όμως, θα πρέπει αναρωτηθείτε γιατί έως τώρα οι Υπουργοί Παιδείας της Νέας Δημοκρατίας στο παρελθόν, γιατί η πολιτεία όλα αυτά τα χρόνια, τις προηγούμενες δεκαετίες, δεν εμπιστευόταν τον ιδιοκτήτη να διαχειρίζεται τους διδάσκοντες, όπως ένας εργολάβος διαχειρίζεται τους οικοδόμους του. Γιατί; Δύο ήταν οι βασικοί λόγοι.

Ο πρώτος λόγος ήταν ότι γιατί, αντίθετα με τον οικοδόμο που δουλεύει με τούβλα, ο δάσκαλος δουλεύει με ψυχές και μυαλά νέων ανθρώπων. Καλείται να τους εμπνεύσει, να τους εμπνεύσει, να τους βοηθήσει να οραματιστούν πράγματα μεγαλύτερα και καλύτερα από αυτά που βλέπουν στο ίδιο τους το σπίτι, στον περίγυρό τους. Όμως, για να μπορεί να το κάνει αυτό ο δάσκαλος είναι προαπαιτούμενη η αυτονομία του, είναι προαπαιτούμενο να μπαίνει στην τάξη με τον αέρα ενός ανθρώπου που φέρνει κάτι δικό του και όχι ενός φοβισμένου εντολοδόχου κάποιου επιχειρηματία, όχι ενός ανθρώπου που ανά πάσα στιγμή κινδυνεύει να απολυθεί αν απορρίψει τη λογική του δικού σας νομοσχεδίου, κυρία Υπουργέ, τη λογική που θέλει εν πολλοίς τον δάσκαλο, τον καθηγητή «σήκω-σήκω», «κάτσε-κάτσε».

Κάποιος είπε προηγουμένως ότι η Αριστερά έβλαψε το δημόσιο σχολείο. Ας το παραδεχτώ, όπως γενικά η Αριστερά έχει βλάψει πολλά από τα αγαθά τα οποία εμείς θεωρούμε σπουδαία. Εσείς, λοιπόν, τώρα πάτε να βλάψετε ακόμα και τα ιδιωτικά σχολεία, έτσι για να υπάρξει ένα παλατζάρισμα μεταξύ των αστοχιών της λεγόμενης «Αριστεράς» και των δικών σας αστοχιών.

Δεν υπάρχει τίποτα πιο καταστροφικό, πιο συντριπτικό για την ψυχή των μαθητών από το να εξαρτάται η μόρφωσή τους από ετερόνομο δάσκαλο, που λειτουργεί και βιώνει υπό τας εντολές και τον φόβο του εργοδότη-ιδιοκτήτη, του εμπόρου της εκπαίδευσης.

Ο δεύτερος λόγος που μέχρι να έρθει το νομοσχέδιό σας η πολιτεία δεν εμπιστευόταν τον εργοδότη-ιδιοκτήτη να απολύει κατά το δοκούν είναι ο εξής: Όταν η απόλυση απαιτεί -σκεφτείτε το αυτό, κυρία Υπουργέ- αιτιολόγηση, όταν η απόλυση είναι μια δύσκολη διαδικασία, δεν είναι αυτόματα, ο εργοδότης αναγκάζεται, επειδή ξέρει ότι είναι δύσκολη η απόλυση, να «ψειρίσει» πολύ κάποιον πριν τον προσλάβει για δάσκαλο στο σχολείο του ή στο σχολείο της. Αναγκάζεται να επιλέξει προσεκτικά. Αν η απόλυση απελευθερωθεί, όπως εσείς επιμένετε, αυτό το κίνητρο εξαφανίζεται. Ελεύθερες απολύσεις ισοδυναμούν με επιπόλαιες προσλήψεις. Επιπόλαιες προσλήψεις ισοδυναμούν με τη μετατροπή της τάξης σε μια πασαρέλα διερχόμενων διδασκόντων. Είναι η θεμελίωση του εξευτελισμού της διδακτικής διαδικασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Γραμματέα του ΜέΡΑ25)

Γι' αυτό, αξίζει να πω άλλη μία φορά ότι αυτός ο εξευτελισμός διδασκόντων, διδακτικής διαδικασίας και της υπόστασης του δασκάλου δεν αφορά -τουλάχιστον αρχικά- τα σχολεία στα οποία στέλνετε εσείς και εμείς τα παιδιά μας, τα σχολεία της ολιγαρχίας. Αφορά τον κλάδο της ιδιωτικής εκπαίδευσης που είναι τριτοκλασάτος και απευθύνεται σε λαϊκά στρώματα που πασχίζουν, όπως είπε ένας Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας που μίλησε προηγουμένως, ναβάλουν δέκα δεκάρες στην άκρη να στείλουν το παιδί τους σε ιδιωτικό σχολείο. Με το νομοσχέδιό σας ενισχύετε την παρασιτική παραπαιδεία, ώστε να εισβάλει στον χώρο της παιδείας με δούρειο ίππο σ' αυτής της τρίτης κατηγορίας τα ιδιωτικά σχολεία, τα οποία θα πολλαπλασιαστούν και στον αριθμό.

Επιλέξατε κυνικά, κυρία Υπουργέ, να απομακρυνθείτε από την έως τώρα σοφή σπουδή της πολιτείας και προηγούμενων κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας να προστατεύει τον δάσκαλο του ιδιωτικού σχολείου από την υποβάθμισή του σε ιδιωτικό υπάλληλο.

Έτσι, με τρία αμείλικτα χτυπήματα πλήττετε τη μορφωτική διαδικασία. Πρώτον, απελευθερώνοντας τις απολύσεις, καταργείτε τον αυτόνομο, τον περήφανο δάσκαλο. Δεύτερον, βάζοντας στο

τσεπάκι του εργοδότη-ιδιοκτήτη την απόλυση και επιβάλλοντάς τον στις συνελεύσεις των διδασκόντων να παρακολουθεί τι λένε οι υπάλληλοι, τους οποίους μπορεί να απολύσει ανά πάσα στιγμή, καταργείτε τη συλλογικότητα, καταργείτε τον ελεύθερο διάλογο μεταξύ των διδασκόντων.

Τρίτον, με την ίδια απόλυση που έχετε βάλει στο τσεπάκι του εργοδότη μ' αυτό το νομοσχέδιο και την πρόβλεψη του νομοσχεδίου σας για μειωμένες ώρες διδασκαλίας –και, βεβαίως, μειωμένο μισθό- εφόσον το επιλέξει ο δάσκαλος, ποιος θα το επιλέξει; Ο δάσκαλος ο οποίος τώρα γνωρίζει με το δικό σας νομοσχέδιο ότι μπορεί να απολυθεί ανά πάσα στιγμή, χωρίς δικαιολογία, μας λέτε ότι θα αποδεχθεί εθελοντικά τη μείωση των ωρών διδασκαλίας –και βεβαίως του μισθού- και ότι αυτό είναι ο ορισμός του εθελοντισμού; Είναι μαφιόζικη η μέθοδος. Θα σου κάνω μία πρόταση, την οποία εθελοντικά θα την αποδεχτείς, γιατί δεν έχεις επιλογή. Αυτό κάνετε με τον συνδυασμό της εθελούσιας –υποτίθεται- μείωσης των ωρών διδασκαλίας με την απελευθέρωση των απολύσεων.

Κυρία Υπουργέ, έχοντας καταργήσει τον αυτόνομο, περήφανο δάσκαλο, σε μία συνομοταξία ιδιωτικών σχολείων που εγώ ονομάζω «τρίτοκλασάτα», ο μακροπρόθεσμος αντίκτυπος του σαρακιού που εισάγετε θα επεκταθεί και στα υπόλοιπα σχολεία. Σύντομα τα μεσαία ιδιωτικά σχολεία θα μολυνθούν και αυτά από το σαράκι αυτό, καθώς δεν θα είναι ανταγωνιστικά, όχι όσον αφορά τη μόρφωσή τους, αλλά το κόστος τους. Κι όταν η κοινωνία λίγο-λίγο εθιστεί στον δάσκαλο-πιόνι, που μπορεί να απολυθεί ανά πάσα στιγμή, θα έρθει η ώρα που το σαράκι θα καταστρέψει ό,τι έχει μείνει από την εμπνευσμένη μόρφωση πεφωτισμένων αυτόνομων δασκάλων στα δημόσια σχολεία.

Αλήθεια, τι θα σας σταματήσει, κυρία Υπουργέ, στο πλαίσιο των πολυαγαπημένων σας ΣΔΙΤ, των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, να προχωρήσετε σε ενοικιαζόμενους διδάσκοντες στα δημόσια σχολεία; Γιατί έρχεται σε αντίθεση με τη δική σας νοστοπρία αυτό; Γιατί δεν προτείνετε μία εταιρεία να νοικιάζει, να υπενοικιάζει καθηγητές, που και αυτοί θα υπάγονται στο Υπουργείο Εργασίας, όπως και οι καθηγητές των ιδιωτικών σχολείων από σήμερα, αν ψηφίσετε αυτό το νομοσχέδιο; Να τους υπενοικιάζει στα δημόσια σχολεία και έτσι να έχουμε όλους τους καθηγητές, δηλαδή και τους δημόσιους –γιατί μόνο τους ιδιωτικούς;- στο Υπουργείο Εργασίας.

Ποιος θα σας σταματήσει από αυτό το εξάμβλωμα; Μόνο εμείς και μόνο η οργή της κοινωνίας. Η συνείδησή σας έχει αποδείξει ότι δεν έχει αυτή την ικανότητα, αυτά τα φρένα. Λειτουργείτε ως αν πασχίζετε να αναδειχθείτε στην κυνικότερη και χειρότερη ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας στη μεταπολιτευτική περίοδο και, από ό,τι φαίνεται, περιμένουμε το επόμενο νομοσχέδιο που θα υπενοικιάσετε και τους δημόσιους λειτουργούς.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΣΠΗΛΙΟΣ) ΛΙΒΑΝΟΣ: Για ποιον λόγο το κάνουμε όλο αυτό; Δεν έχει λογική αυτό που λέτε.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Χαίρομαι πάρα πολύ που μπορείτε να εκλογικεύετε αυτό το παράλογο νομοσχέδιο, λέγοντας ότι δεν έχει λογική αυτό που μόλις είπα.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Το δικό σας είναι παράλογο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Παρακαλώ να μη γίνεται διάλογος;

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Δεν έχω κανένα πρόβλημα να έχω διάλογο μαζί σας. Εφόσον σηκωθείτε και απαντήσετε, εγώ σας υπόσχομαι ότι θα σας απαντήσω. Θέλετε να το κάνουμε έτσι;

Κλείνοντας, απ' ό,τι φαίνεται –το είδαμε τώρα- ούτε οι συνάδελφοί σας Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ούτε πρώην Υπουργοί Παιδείας, εξαιρετικοί συνάδελφοι σε αυτή την Αίθουσα –όπως η κ. Γιαννάκου, που ποτέ δεν θα αγκάλιαζε αυτή τη χυδαία ιδιωτικομανία που βλέπω εδώ- ούτε και αυτοί φαίνεται να μπορούν να σας πείσουν ότι η ζημιά που κάνετε στην παιδεία και ουσιαστικά στο μέλλον αυτού του τόπου είναι πιο μακροπρόθεσμη από τη ζημιά που μπορεί να κάνει οποιοσδήποτε άλλος Υπουργός.

Συμπερασματικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ιδίως της Συμπολίτευσης, υπερψηφίζοντας αυτό το νομοσχέδιο γίνεστε συμμέτοχοι στην κατασκευή διά νόμου του φοβισμένου ετερόνομου δασκάλου, που εκ κατασκευής και εξ ορισμού δεν μπορεί να εμ-

πνεύσει, δεν μπορεί να ανεβάσει, δεν μπορεί να μορφώσει τους νέους και τις νέες αυτής της χώρας.

Εγώ θεωρώ ότι δεν έχετε το δικαίωμα να το κάνετε αυτό, ούτε καν στον εαυτό σας. Έχετε τη δυνατότητα σήμερα να γράψετε κοινοβουλευτική ιστορία, απαιτώντας από την Υπουργό σας να αποσύρει αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΜέΡΑ25 και του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστούμε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω τον λόγο για λίγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Βαρουφάκη, επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε ορισμένα σημεία που επισημάνετε.

Σημείο πρώτο: Είπατε συγκεκριμένα: «Μα, στο «Μωραϊτή» υπάρχει σύστημα αξιολόγησης».

Κύριε Βαρουφάκη, με όλον τον σεβασμό, η προηγούμενη κυβέρνηση στην οποία ήσασταν σημαίνον στέλεχος, Υπουργός και μέλος, έχει στείλει εγκυκλίους που αντιμετωπίζει την αξιολόγηση στα ιδιωτικά σχολεία ως αν να είναι ποινικό αδίκημα. Άρα σήμερα, ως έχει και χωρίς να ψηφιστεί αυτός ο νόμος, υπάρχει ακριβώς αυτή η πραγματική κατάσταση την οποία σας περιγράψω. Άρα δεν ισχύει αυτό το οποίο λέτε, το οποίο ίσχυε παλαιότερα.

Σημείο δεύτερο: Είπατε –αν είναι δυνατόν- ότι καταργούμε τη συλλογικότητα, επειδή προβλέπουμε την παρουσία του ιδιοκτήτη στον σύλλογο διδασκόντων.

Εδώ, κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να σας επισημάνω ότι και πάλι το κόμμα στο οποίο ήσασταν –ο κ. Φίλης συγκεκριμένα- είχε ψηφίσει διάταξη στην οποία προβλεπόταν ακριβώς αυτό, δηλαδή η παρουσία του ιδιοκτήτη. Τι αλλάζει με το δικό μας νομοσχέδιο; Απλά προσαρμόζεται στην περίπτωση που ο ιδιοκτήτης δεν είναι φυσικό πρόσωπο, αλλά είναι νομικό πρόσωπο. Άρα αυτό είναι στο έργο του ΣΥΡΙΖΑ, στον οποίο ήσασταν Υπουργός.

Σημείο τρίτο: Είπατε για απογευματινές δραστηριότητες. Μα, γίνονται κανονικά. Θα σας επισημάνω το άρθρο 4 που είναι σήμερα σε ισχύ του ν.682, το οποίο προβλέπει συγκεκριμένα για τις απογευματινές δραστηριότητες ότι επιτρέπονται μόνο κατόπιν ελέγχου νομιμότητας ως προς το πρόγραμμα σπουδών και το παιδαγωγικό περιεχόμενο της διδασκαλίας. Από ποιους; Από τις διευθύνσεις εκπαίδευσης.

Κύριε Πρόεδρε, αυτά ισχύουν σήμερα, χωρίς να ψηφισθεί αυτός ο νόμος.

Σημείο τέταρτο: Είπατε ότι εγκαθιστούμε τον φοβισμένο δάσκαλο και ότι δεν θα υπάρχουν περιορισμοί σ' αυτό το καθεστώς. Φυσικά και θα υπάρχουν. Υπάρχουν, πρώτα από όλα, από τον βασικό πυλώνα της δημοκρατίας μας, που είναι η δικαστική εξουσία. Η δικαστική εξουσία, ένας εκ των τριών θεμελιωδών πυλώνων της διάκρισης εξουσιών, προβλέπει αυστηρότατη εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας. Υπάρχει, πρώτον, λοιπόν, πολύ συγκεκριμένη προστασία, που δίνει εν γένει το εργατικό δίκαιο, η εργατική νομοθεσία, τα δικαστήριά μας, σε κάθε εργαζόμενο ιδιωτικού δικαίου.

Πέρα, όμως, απ' αυτό, δίνουμε και επιπλέον προστασία με την παράγραφο 2 του άρθρου 10, που προβλέπει ακριβώς την περίπτωση για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, άρα ένα καθεστώς ιδιαίτερα προστατευτικό μόνο για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, σε περίπτωση αθέμιτης πρακτικής εκ μέρους του εργοδότη.

Και αν, κύριε Πρόεδρε, δεν πιστεύετε εμένα, θα σας διαβάσω τον έγκριτο εργατολόγο, τον κ. Ιωάννη Σουλιάτη, ο οποίος σε άρθρο του προχθές στην κυριακάτικη «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» λέει τα εξής: «Γιατί να είναι απαράδεκτη η πρόβλεψη του νομοσχεδίου ότι οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί θα πρέπει να προσλαμβάνονται και να απασχολούνται δυνάμει συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου και ότι αυτοί θα υπάγονται στις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις της κοινής εργατικής νομοθεσίας; Γιατί δεν αρκούν για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς οι εκτεταμένες δια-

σφαλίσεις που εμπεριέχει το εργατικό δίκαιο, με την εφαρμογή, για παράδειγμα, των αρχών της μη καταχρηστικής άσκησης διευθυντικού δικαιώματος, της ίσης μεταχείρισης και διάκρισης, της ισότητας των φύλων, της απαγόρευσης μονομερούς μεταβολής των όρων σύμβασης εργασίας και άλλων προστατευτικών ρητρών; Πώς μπορεί να χαρακτηριστεί απαράδεκτη η πρόθεση της Κυβέρνησης να εφαρμόσει τη συνταγματική αρχή της ισότητας, της ισότητας μεταξύ ιδιωτικών εκπαιδευτικών και λοιπών υπαλλήλων του ιδιωτικού τομέα;».

Και θα κλείσω με το εξής, κύριε Πρόεδρε. Μιλήσατε κι εσείς, όπως και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, για απολύσεις. Εγώ να σας ρωτήσω: Γιατί ένας ιδιοκτήτης ενός σχολείου να θέλει να απολύσει; Γιατί να θέλει μαζικά να απολύσει εκπαιδευτικούς; Μα, χωρίς εκπαιδευτικούς δεν μπορεί να κάνει τη δουλειά του, δεν μπορεί να παράσχει τις υπηρεσίες.

Ο καλός εκπαιδευτικός, κύριε Βαρουφάκη, είναι η καλύτερη διαφήμιση για το σχολείο. Είπατε προηγουμένως ότι είστε απόφοιτος του «Μωραΐτη». Είπατε ότι στο «Μωραΐτη» γινόταν πάρα πολύ αυστηρή αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Εγώ λοιπόν σας ρωτώ, αν στο «Μωραΐτη» ένας εκπαιδευτικός δεν κάνει τη δουλειά του, δεν παρέχει την εκπαίδευση που πρέπει να παρέχει στα παιδιά, διδάσκει αλλά αντί άλλων, τι πρέπει να κάνουμε. Να τον έχουμε στο σχολείο;

Εν τέλει, αν το κάνουμε αυτό, σε ποιον κάνουμε κακό; Μήπως κάνουμε στον μαθητή, που θα πρέπει να είναι το πρώτο μέλημα όλων μας εδώ, πώς θα λάβει ο μαθητής τις καλύτερες εκπαιδευτικές υπηρεσίες; Αλλά και στον εκπαιδευτικό, γιατί στέλνοντάς του ένα μήνυμα οιονεί μονιμότητας, δεν του δίνουμε κανένα, μα κανένα, κίνητρο για βελτίωση;

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Τον λόγο έχει ο κ. Βαρουφάκης για δύο λεπτά και, βεβαίως, μετά θα ξαναμιλήσει η κ. Κεραμέως.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜΕΡΑ25): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, αναφερθήκατε σε μία εγκύκλιο του κ. Φίλη, όταν ήταν Υπουργός. Μια εγκύκλιος ανατρέπεται με μια εγκύκλιο. Δεν χρειάζεται να νομοθετήσετε γι' αυτό, για κάτι το οποίο εσείς είπατε ότι ίσχυε πριν από την εγκύκλιο του κ. Φίλη. Εγώ δεν γνωρίζω την εγκύκλιο του κ. Φίλη.

Θέλω να σας θυμίσω, για να μην μπερδεύεστε κιόλας, ότι ήρθα σε έντονη αντίθεση με τον ΣΥΡΙΖΑ και αποχώρησα και φτιάξαμε και ένα άλλο κόμμα, το οποίο μπήκε στη Βουλή, επειδή είμαστε σε μεγάλη σύγκρουση βασικών προγραμματικών αρχών με τον ΣΥΡΙΖΑ. Οπότε, να σας το θυμίσω, γιατί κάποιες φορές φαίνεται να το ξεχνάτε.

Εάν είχατε περάσει ένα νομοσχέδιο εδώ στο οποίο απλά μιλούσατε για την επιπλέον αξιολόγηση στα ιδιωτικά σχολεία, δεν θα ήμουν αντίθετος να το συζητήσουμε. Δεν νομίζω ότι χρειάζεται, γιατί στο «Κολλέγιο», στα καλά σχολεία της ολιγαρχίας, όπως λέω εγώ, ξέρουν και κάνουν την αξιολόγηση χωρίς να χρειάζεται να νομοθετεί το κράτος. Εδώ σας βγαίνω, αν θέλετε, από δεξιά, ως πιο φιλελεύθερος από εσάς. Δεν χρειάζεται να νομοθετήσετε για την αξιολόγηση των ιδιωτικών σχολείων. Ξέρουν πώς να το κάνουν.

Αναφερθήκατε και στην περίπτωση της «Σχολής Μωραΐτη». Εγώ θυμάμαι τον Αντώνη Μωραΐτη, για να απαντήσω και το ερώτημά σας, γιατί να θέλει ένας σχολάρχης να απολύσει έναν καλό δάσκαλο. Να σας πω γιατί; Θα σας δώσω ένα παράδειγμα.

Διότι μπορεί αυτό το σχολείο να μην είναι «Μωραΐτη», να είναι από αυτά τα σχολεία στα οποία εγώ αναφερόμουν, τα πολλά τριτοκλασάτα. Μπορεί να είναι ένας ιδιοκτήτης και, όπως είπατε, μπορεί να είναι και μέτοχος και άρα δεν έχει καμμία ανάγκη για την ψυχική και εκπαιδευτική ανάταση των παιδιών και το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι να πουλάει και έχει έναν δάσκαλο που μπορεί να είναι εξήντα χρονών, να είναι εξαιρετικός δάσκαλος και να δημιουργεί προβλήματα στον ιδιοκτήτη, γιατί απαιτεί καλύτερες συνθήκες δουλειάς για τους νεοεισερχόμενους δασκάλους, τους εικοσιοκτάχρονους.

Να γιατί μπορεί να θέλει κάποιος ιδιοκτήτης να απολύσει έναν εξαιρετικό δάσκαλο: Γιατί τον ενδιαφέρει πολύ περισσότερο να

σπάσει την αλληλεγγύη μεταξύ των μεγαλύτερων και των μικρότερων, παρά να κρατήσει έναν εξηντάχρονο, που έτσι κι αλλιώς σε μερικά χρόνια θα τον χάσει στη σύνταξη.

Αναφερθήκατε στις συνελεύσεις. Κι εγώ πάλι δεν πρόκειται να υπερασπιστώ αυτό που έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ. Θέλω να σας πω μόνο, μιας και αναφέρθηκε στον αείμνηστο Αντώνη Μωραΐτη, ότι τότε δεν θα ήθελε ο ίδιος να βρίσκεται μέσα στη συνέλευση των διδασκόντων. Αυτό το θέλουν μόνο κάποιοι που θέλουν να αστυνομεύσουν τις συζητήσεις μεταξύ των διδασκόντων.

Γιατί αν θέλει ο γυμνασιάρχης και λυκειάρχης ιδιοκτήτης να συζητήσει με τους καθηγητές, μπορεί κάλλιστα να τους καλέσει εκείνος σε μια σύσκεψη του προσωπικού. Δεν χρειάζεται να επιβάλλει ο νόμος και η Υπουργός Παιδείας την υποχρεωτική παρουσία του ιδιοκτήτη ή του εργοδότη, κόντρα στη θέληση των μελών του συλλόγου των διδασκόντων.

Μιλήσατε για το θέμα της ισότητας και αναφερθήκατε σε έναν εργατολόγο. Άρα, με άλλα λόγια, επιβεβαιώνετε αυτό που έλεγα. Επιμένετε ότι ένας καθηγητής σε ιδιωτικό σχολείο δεν διαφέρει υπαρκτά και οντολογικά από έναν ιδιωτικό υπάλληλο. Με άλλα λόγια, μίλησα για τη διαφορά μεταξύ του εργολάβου και του οικοδόμου, που δουλεύουν με τούβλα, και του δασκαλού, που δουλεύει με ψυχές, ο οποίος πρέπει να μπαίνει μέσα στην τάξη με τον αέρα του ανθρώπου που δεν είναι υπό απόλυση ανά πάσα στιγμή και, αν απολυθεί, έχει την Υπουργό να λέει «δεν πειράζει, θα πας στα δικαστήρια, θα βρεις το δίκιο σου σε πέντε χρόνια».

Το σύστημα το οποίο είχαμε μέχρι σήμερα ήταν πολύ καλύτερο. Και απολύσεις γινόντουσαν. Κυρία Κεραμέως, εγώ δεν έχω καμμία αντίρρηση να απολύονται καθηγητές που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις της μαθησιακής διαδικασίας, αλλά αυτό που εσείς κάνετε, που εισάγετε την απόλυση κατά βούληση, κατά το δοκούν, σαν να είναι εργολάβος που απολύει οικοδόμο ή τραπεζίτη που απολύει τραπεζικό υπάλληλο, είναι η αρχή της δημιουργίας του φοβικού, εξαρτημένου, ετερόνομου δασκαλού, είναι η αρχή του τέλους του συστήματος παιδείας σε αυτή τη χώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Έχετε τον λόγο, κυρία Υπουργέ, αλλά σας παρακαλώ σύντομα, γιατί θα μιλήσετε και κανονικά.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα είμαι πολύ σύντομη, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ πολύ.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για τα σχόλια. Τέσσερις μικρές επισημάνσεις.

Πρώτα απ' όλα, αυτό που αναφέρατε για την περίπτωση που θα ήθελε ένας ιδιοκτήτης να απολύσει, η περίπτωση που αναφέρετε, εφόσον συνιστά αθέμιτη πρακτική, γι' αυτή υπάρχουν τόμοι νομολογίας, κύριε Πρόεδρε, για το πώς μια τέτοια καταγγελία νομιμοποιείται, καταγγέλλεται, καταχρηστική καταγγελία και ελέγχεται ακριβώς υπό αυτό το πρίσμα.

Είπατε ότι είναι ίδιο και το αυτό οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί και οι λοιποί εργαζόμενοι. Όχι. Γιατί υπάρχει μια θεμελιώδης διαφορά και αυτή πηγάζει από το άρθρο 16 παράγραφος 8 του Συντάγματος, που προβλέπει κρατική εποπτεία επί των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων. Πώς θεμελιώνεται και σε τι διαφέρει τελικά ο ιδιωτικός εκπαιδευτικός; Στο ότι το κράτος εποπτεύει συνολικά ζητήματα που αφορούν στην περιουσιακή του κατάσταση.

Για παράδειγμα θέματα που αφορούν στην επετηρίδα, την πρόσληψη, τους βαθμούς προαγωγής, τις άδειες, τις αναπληρώσεις, τις αποδοχές, τις ελάχιστες αποδοχές, τον πειθαρχικό έλεγχο, τον τρόπο λύσης, όλα αυτά είναι ζητήματα που ρυθμίζονται με ειδικό καθεστώς, γιατί το άρθρο 16 παράγραφος 8 προβλέπει ακριβώς ένα ειδικό καθεστώς για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς.

Όμως, το Σύνταγμα προβλέπει και κάτι άλλο. Προβλέπει και κάτι που λέγεται «επιχειρηματική ελευθερία». Και η επιταγή όλων μας εδώ μέσα είναι να συνδυάσουμε αυτές τις συνταγματικές επιταγές, να συνδυάσουμε δηλαδή την επιταγή για την κρατική εποπτεία επί των ιδιωτικών σχολείων, ταυτοχρόνως να τη συνδυάσουμε με την επιχειρηματική ελευθερία.

Και θεωρούμε ότι αυτό το οποίο κάνουμε υπάγει τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς στο εργατικό δίκαιο, με όλη την προστασία της νομολογίας και επιπλέον, θεσπίζει κάτι παραπάνω. Τι είναι το παραπάνω; Βάζει μια ειδική δικλίδα που δεν υπήρχε, μια ειδική

δικλίδα που υπάρχει πλέον στον νόμο και δεν εξαρτάται από τη νομολογία, που ρητά αναφέρεται σε αθέμιτες πρακτικές εκ μέρους του εργοδότη, σε αθέμιτες πρακτικές, ενδεχόμενη εμπόλη, εκδικητικότητα και ούτω καθεξής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δίνουμε, λοιπόν, ένα ξεκάθαρο στίγμα αναφορικά με τέτοιου είδους καταγγελίες.

Και κλείνω με το εξής.

Ρωτήσατε, κύριε Πρόεδρε, γιατί χρειάζεται να νομοθετήσουμε. Κύριε Πρόεδρε, όταν πιστεύεις σε κάτι, όπως η Νέα Δημοκρατία πιστεύει στον θεσμό της αξιολόγησης, θα το νομοθετήσουμε, για να εφαρμοστεί παντού και πάντοτε. Αξιολόγηση εκπαιδευτικού έργου, σχολικών μονάδων και εκπαιδευτικών.

Ευχαριστώ πολύ.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο θα ήθελα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Με συγχωρείτε, κύριε Βαρουφάκη, δεν γίνεται.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Για είκοσι δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Δηλαδή, θα μιλήσετε εσείς, θα ξαναμιλήσει η Υπουργός.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Είκοσι δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Εντάξει, μιλήστε είκοσι δευτερόλεπτα.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Πραγματικά θα είναι είκοσι δευτερόλεπτα.

Κυρία Υπουργέ, εφόσον δεν αποσύρετε το άρθρο που απελευθερώνει τις απολύσεις, το άρθρο 16 του Συντάγματος και όλα τα άλλα που λέτε περί εποπτείας, είναι άδαιο πουκάμισο. Όταν ο άλλος ξέρει ότι μπορεί να βρεθεί στον δρόμο και μετά θα πρέπει να πάει στα δικαστήρια σαν ένας τραπεζικός υπάλληλος, ότι είπατε ουσιαστικά αναιρείται. Πάρτε πίσω αυτό το άρθρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Να προχωρήσουμε νομίζω. Ήρθε η ώρα του κ. Χρυσόμαλλη, ο οποίος περιμένει υπομονετικά και μετά η κ. Μακρή από τη Νέα Δημοκρατία.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ (ΜΙΛΤΟΣ) ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε του ΜέΡΑ25, πριν αποχωρήσετε από την Αίθουσα, να σας πω ότι και λόγω επαγγέλματος καθημερινώς συνεργάζομαι με οικοδόμους, τους σέβομαι και τους τιμώ και καλό είναι να μην τους υποτιμάτε ούτε να τους θεωρείτε δεύτερης κατηγορίας πολίτες.

Όσον αφορά το ότι θέλετε σήμερα να αποποιηθείτε τη σχέση σας με τον ΣΥΡΙΖΑ, κανείς δεν εχχνάει ότι τον βοηθήσατε να ανέβει στην εξουσία και μαζί καταστρέψατε και κάνατε αυτή τη μεγάλη ζημιά στη χώρα κατά το πρώτο εξάμηνο. Άρα μην αποποιείστε τις ευθύνες σας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Παιδείας έχει αποτελέσει, από ό,τι βλέπουμε, μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για την Αξιωματική Αντιπολίτευση να θυμηθεί τις ιδεολογικές αγκυλώσεις διακυβέρνησής της, αλλά και να παίξει εν ου παικτοίς.

Η κατά το δοκούν ερμηνεία του Συντάγματος -από εσάς, μάλιστα, που λέγατε ότι θα ήσασταν και κάθε λέξη του Συντάγματος, μην το εχχνάμε- και η επιλεκτική αναφορά στη δικαιοσύνη και τις αποφάσεις της, είναι από τα κυρίαρχα χαρακτηριστικά σας, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Και πιστεύετε ότι η νομοθετική πρωτοβουλία της κ. Κεραμέως αποτελεί προνομιακό σας πεδίο, για να καταγγείλετε δήθεν νεοφιλελεύθερες πρακτικές και μεθοδεύσεις υπέρ των ιδιοκτητών των ιδιωτικών σχολείων και, βέβαια, εναντίον των εργαζομένων εκπαιδευτικών. Ας εξηγηθούμε, λοιπόν:

Το Σύνταγμα στην παράγραφο 8 του άρθρου 16 ορίζει ρητά ότι οι προϋποθέσεις και οι όροι χορήγησης άδειας για την ίδρυση και λειτουργία εκπαιδευτηρίων που δεν ανήκουν στο κράτος, τα σχετικά με την εποπτεία που ασκείται πάνω σε αυτά, καθώς και με την υπηρεσιακή κατάσταση του διδακτικού τους προσωπικού, ορίζονται με νόμο. Αυτό για εμάς στη Νέα Δημοκρατία σημαίνει

ελευθερία στην ίδρυση ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων, που θα εντάσσονται μέσα στο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας, θα απονείμουν ισότιμους τίτλους σπουδών, ακολουθώντας το πρόγραμμα σπουδών των δημοσίων σχολείων. Παράλληλα, όμως, θα λειτουργούν με τους κανόνες της ελεύθερης οικονομίας, θα έχουν την ελευθερία να διαμορφώνουν επιπλέον δράσεις και εκπαιδευτικές δραστηριότητες, θα έχουν την ελευθερία να διαμορφώνουν τη λειτουργία τους σύμφωνα με τις γενικές εποπτικές αρχές που επιβάλλει το Υπουργείο Παιδείας, αλλά χωρίς οι αρχές αυτές να καταλήγουν σε ασφυκτικό έλεγχο, που δεν επιτρέπει την ανάπτυξη της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Από την άλλη, εσείς, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ με τον ν.4415/2016 -αν θυμάμαι καλά- του κ. Φύλη, προσπαθήσατε να κάνετε πράξη τις ιδεοληψίες σας για τον ασφυκτικό έλεγχο της ιδιωτικής εκπαίδευσης, παρεμβαίνοντας δραστηρικά στη δυνατότητα επιλογής και αξιοκρατικής αντιμετώπισης του εκπαιδευτικού προσωπικού αλλά και στις δυνατότητες διαφοροποίησης του εκπαιδευτικού προγράμματός τους, που αποτελεί σημαντικό πλεονέκτημα των ιδιωτικών σχολείων.

Είναι ενδιαφέρον -και σας καλώ να το κάνετε- να ανατρέξατε στα πρακτικά της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, για να θαυμάσετε την ονειροπόληση του τότε Βουλευτή σας, του κ. Μηταφίδη, που ανακάλεσε στη μνήμη του αγώνες -να το πω αυτούσια- για την κοινωνικοποίηση της ιδιωτικής εκπαίδευσης και την εθνικοποίηση των ιδιωτικών σχολείων. Τι ωραίο ήταν αυτό!

Η ιδιωτική εκπαίδευση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οφείλει να είναι μια επιλογή που απευθύνεται σε όσους επιθυμούν και μπορούν να προσφέρουν στα παιδιά τους κάτι παραπάνω από το δημόσιο σύστημα. Ο αγώνας μας -και τον δίνουμε αυτόν τον αγώνα- θα πρέπει να είναι η εξομείωση των δύο συστημάτων στο επίπεδο των παρεχόμενων υπηρεσιών και όχι ο στραγγαλισμός της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Ήδη εμείς ως Νέα Δημοκρατία και ως Κυβέρνηση έχουμε ξεκινήσει προσπάθειες βελτίωσης των δημοσίων σχολείων, δημιουργίας των προτύπων, έναν βασικό ιμάντα κοινωνικής κινητικότητας. Και κινούμαστε προς αυτή την κατεύθυνση, δηλαδή στο να βελτιώσουμε και να εξομείωσουμε τα δημόσια σχολεία με τα καλά ιδιωτικά σχολεία.

Δεν ακούσαμε εσάς και τον εισηγητή σας να πει κάτι προς αυτή την κατεύθυνση. Αντίθετα, πολλή συζήτηση έγινε αναφορικά με την αξιολόγηση των ιδιωτικών εκπαιδευτικών και, βέβαια, για το εργασιακό καθεστώς τους.

Το Σύνταγμα προέβλεψε για την υπηρεσιακή κατάσταση των ιδιωτικών εκπαιδευτικών και η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, νομίζω, ξεκαθάρισε το τοπίο.

Η εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας σε σχέση με το δικαίωμα του ιδιοκτήτη να επιλέγει το εκπαιδευτικό προσωπικό, είναι δεδομένη, με όρους, βέβαια, και προϋποθέσεις. Προφανώς, όχι με τους όρους μέχρι αυτού που ονειρεύεστε, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά μέχρι ενός ορίου που προβλέπει ότι οι προϋποθέσεις και οι όροι αυτοί υπαγορεύονται από λόγους δημοσίου συμφέροντος αναγόμενους στη διασφάλιση και βελτίωση της παρεχόμενης από τα ιδιωτικά σχολεία εκπαίδευσης και να μην αναιρούν ούτε να περιορίζουν υπέρμετρα τη συνταγματικώς προστατευόμενη ελευθερία ιδρύσεως ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων και τη συνακόλουθη ελευθερία του ιδιοκτήτη του εκπαιδευτηρίου να επιλέγει το διδακτικό προσωπικό του σχολείου του. Απλά, λιτά και ξεκάθαρα.

Όσο για την αξιολόγησή τους, προφανώς και αυτή αποτελεί μια εσωτερική διαδικασία του ιδιωτικού σχολείου, η οποία, και μεν τελεί και αυτή, ως διαδικασία, υπό την εποπτεία του κράτους, είναι, όμως, σε κάθε περίπτωση αποτέλεσμα των εσωτερικών αναγκών και απαιτήσεων του ιδιωτικού σχολείου. Άλλωστε, είναι γνωστή η δυσανεξία σας στην έννοια της αξιολόγησης και η ιδεοληπτική ροπή σας τα τελευταία τεσσάραιμι χρόνια που είχατε σαν διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL σε συστήματα αυτοαξιολόγησης και αυτοαναγνώρισης της αξίας και των ικανοτήτων των εκπαιδευτικών, λες και η αξιακή ικανότητα είναι θέμα προσωπικής άποψης του αξιολογούμενου και όχι η απόδοση της αξίας που του αναλογεί ακριβώς γιατί αποδεδειγμένα έχει πετύχει στον χώρο του.

Εν κατακλείδι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ιδιωτική εκπαίδευση είναι κεκτημένο της φιλελεύθερης κοινωνίας μας. Προσφέρει ένα δημόσιο αγαθό κάτω από την εποπτεία του κράτους, αλλά δεν παύει να λειτουργεί σύμφωνα με τους κανόνες και τη λογική της αγοράς. Θα έλεγα, μάλιστα, ότι αυτή η λειτουργία της είναι που την κάνει ανταγωνιστική και θελκτική απέναντι στους γονείς, που αναζητούν το καλύτερο για τα παιδιά τους.

Αυτό το πλεονέκτημα εμείς δεν θα το ανακόψουμε. Αντίθετα, θα το αφήσουμε να αναπτυχθεί.

Αν θέλουμε, όμως, να είμαστε σωστοί και δίκαιοι και να δούμε και τους γονείς των παιδιών που πηγαίνουν στα ιδιωτικά σχολεία ως Έλληνες φορολογούμενους που είναι, οφείλουμε, κυρία Υπουργέ, να δίνουμε σε αυτά τα παιδιά δωρεάν τα βιβλία που δίνονται και στα δημόσια σχολεία. Είναι ηθικό και πρέπει να γίνει και νόμος. Φυσικά, θα αναπτυχθεί η ποιοτική παιδεία, προστατεύοντας την ποιότητα των παρεχόμενων εκπαιδευτικών υπηρεσιών, πάντα σεβόμενοι το δικαίωμα του εκπαιδευτικού φορέα στον καθορισμό του προσανατολισμού του σχολείου, πάντα προστατεύοντας τον εργαζόμενο εκπαιδευτικό και διαφυλάσσοντας τα δικαιώματά του, όπως άλλωστε κάνουμε για όλους τους Έλληνες εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα.

Είμαι σίγουρος ότι, παράλληλα, η προσπάθεια του Υπουργείου Παιδείας μέσα από τη δημιουργία περισσότερων πειραματικών και πρότυπων σχολείων, θα οδηγήσει σε ένα ισχυρό, παράλληλο με τα ιδιωτικά σχολεία, πόλο για τα παιδιά μας, που θα συνεχίσει να προάγει την αριστεία, που τόσο μισείτε.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αριστεράς, όπως εύγλωττα τόνισε ο αριστερός, πέραν πάσης αμφιβολίας, φιλόσοφος και κοινωνιολόγος Πιερ Μπουρντιέ, είναι αυτή η αριστεία που δίνει τη δυνατότητα στα παιδιά μιας αγροτικής ή μικροαστικής οικογένειας να σπάσουν τα δεσμά της κοινωνικής τους καταγωγής και να κατακτήσουν τη θετική διάκριση και τα όνειρά τους. Και σας το λέει αυτό ο εγγονός ενός χωροφύλακα, πατέρα οκτώ παιδιών και ο εγγονός ενός αναπήρου πολέμου και αγρότη, πατέρα τεσσάρων παιδιών. Οι γονείς μου μέσα από τα δημόσια και πρότυπα σχολεία, την «Ευαγγελική» -και ο κ. Φίλης την έχει τελειώσει- κατάφεραν να ακολουθήσουν τα όνειρά τους και να προσφέρουν κι αυτοί στα παιδιά τους το καλύτερο για αυτά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Τον λόγο έχει η κ. Μακρή από τη Νέα Δημοκρατία και θα ακολουθήσει ο κ. Καλλιάνος, επίσης από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κυρία Μακρή, έχετε τον λόγο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, τους τελευταίους μήνες το Υπουργείο Παιδείας έχει επιδοθεί σε έναν αγώνα δρόμου, προκειμένου να υλοποιήσει μια σειρά από εξαιρετικά σημαντικές, ορθολογικές και καινοτόμες νομοθετικές πρωτοβουλίες, απολύτως επιβεβλημένες, για τον εκσυγχρονισμό της παιδείας. Αυτό είναι μια μεταρρύθμιση που ήταν εξαιρετικά ψηλά στις προεκλογικές δεσμεύσεις του Κυριάκου Μητσοτάκη και της Νέας Δημοκρατίας, αφού η αναβάθμιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας αποτελεί κύριο μοχλό ανάπτυξης της χώρας.

Ξεκινήσατε, κυρία Υπουργέ, πολύ ορθά από την κορυφή της πυραμίδας, δηλαδή από την Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, την αναδιάρθρωση, την αναβάθμισή της, προκειμένου τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και τα ερευνητικά κέντρα να μετασχηματιστούν σε πυλώνες -τόσο σε τοπικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο- που θα αναπτύξουν και θα βελτιώσουν τις συνεργασίες και τις δικτυώσεις με τον κόσμο της παραγωγής και της επιχειρηματικότητας, με τους κοινωνικούς φορείς και με τα ιδρύματα του εσωτερικού και του εξωτερικού.

Συνεχίσατε με την αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου, καλύπτοντας όλα τα επίπεδα της νηπιακής αλλά και της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με την οποία φροντίσατε εγκαίρως να ανασχεύσετε τη φθίνουσα και παρακμιακή πορεία του σχολείου, που τα τελευταία χρόνια είχε πληγεί από τη λογική της ήσσονος προσπάθειας, τον εξισωτισμό προς τα κάτω και τη δαιμονιοποίηση της αριστείας.

Σήμερα συζητείται η τρίτη νομοθετική μεταρρυθμιστική πρω-

τοβουλία για τον εκσυγχρονισμό της ιδιωτικής εκπαίδευσης και του ιδιωτικού σχολείου και την προστασία των νομίμως και αξιοπρεπώς λειτουργούντων ιδρυμάτων -φαντάζομαι αυτά είναι τα «πρωτοκλασάτα», που είπε ο Πρόεδρος του ΜέΡΑ25-, για τη θωράκιση και την απελευθέρωση της ιδιωτικής εκπαίδευσης από τα δεσμά της κρατικής γραφειοκρατίας και εξάρτησης.

Με αυτή σας την παρέμβαση συμπληρώνετε και ολοκληρώνετε την προηγούμενη πρωτοβουλία σας για το νέο σχολείο, προσδίδοντάς του χαρακτηριστικά ενεργού και επίκαιρης κινητήριας δύναμης για την ανάκαμψη και ανάπτυξη του τόπου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νέα νομοθετική πρωτοβουλία επιτέλους απελευθερώνει την ιδιωτική εκπαίδευση από ιδεολογικές στρεβλώσεις που εγκλωβίζουν και δυσκόλευαν, αν δεν ακύρωναν, την ιερή και σημαντική αποστολή των ιδιωτικών σχολείων, δηλαδή την παροχή εκπαίδευσης υψηλού επιπέδου. Την αποδεδειγμένη από τον ασφυκτικό και συγκεντρωτικό έλεγχο, που έπνιγε κάθε ανάσα πρωτοβουλίας και δραστηριότητας. Το Υπουργείο παρεμβαίνει γόνιμα πλέον στον ευαίσθητο αυτόν χώρο, που υπέστη αναρίθμητα δεινά από τις ψευδαισθήσεις και τις ιδεοληψίες των εξουσιών και παρεμβαίνει μόνο για λόγους νομιμότητας και όχι για λόγους σκοπιμότητας.

Υπήρξαν στο παρελθόν αρμόδιοι, που -άλλοι με περισσότερο και άλλοι με λιγότερο μένος- μυωπικά και αναχρονιστικά δεν ενίσχυσαν την εκπαίδευση, αλλά τον έλεγχο της. Δεν ενεθάρρυναν καινοτόμες πρωτοβουλίες, αλλά πρόσθεσαν γραφειοκρατία. Διοικητικές παρεμβάσεις και διαδικαστικοί περιορισμοί εγκλωβίζουν τον ευαίσθητο αυτόν χώρο, που έχει άλλους ρυθμούς και άλλα σχέδια από εκείνους που θέλουν ολοκληρωτική επικράτηση και πολλές φορές άκρατη παρέμβαση του κράτους.

Αυτή την παρεξηγημένη και με τους όρους της δεκαετίας του '70 έννοια της ιδιωτικής εκπαίδευσης, που το θεσμικό της πλαίσιο είναι στις μέρες μας παντελώς αναχρονιστικό και ταυτόχρονα απογοητευτικό σε σχέση με αυτό που ισχύει στην υπόλοιπη Ευρώπη, έρχεται να διορθώσει και να απεκδύσει από τις στρεβλώσεις το νέο σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα.

Επιδιώκεται, λοιπόν, η μείωση του κρατικού παρεμβατισμού και η ενίσχυση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Το κράτος δεν επιβάλλεται παντού με το στανιό. Μόνον ο νόμος.

Επιδιώκεται ακόμη η ενίσχυση της ουσιαστικής αυτονομίας της σχολικής μονάδας και η μεγαλύτερη ευελιξία, όσον αφορά στην οργάνωση του σχολείου και στη λειτουργία της σχολικής μονάδας.

Επιδιώκεται να διαμορφώνεται και να οργανώνεται πιο ελεύθερα και πιο αποδοτικά το διευρυμένο ωρολόγιο πρόγραμμα, παρέχοντας πρόσθετες εκπαιδευτικές υπηρεσίες, όπως ενισχυτική διδασκαλία, πρόσθετη διδακτική στήριξη, ενίσχυση της γλωσσολογίας, καθώς και να υπάρχει ελευθερία να αξιοποιούνται καλύτερα οι εγκαταστάσεις και οι υποδομές.

Παράλληλα, επιδιώκεται η αποτελεσματικότερη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού, γιατί οι εκπαιδευτικοί δίνουν το στίγμα της ποιότητας και της καλύτερης λειτουργίας του σχολείου. Οι επιστήμονες, οι πνευματικοί αυτοί άνθρωποι, πρέπει να εκτιμώνται από την κοινωνία και να προστατεύονται από την πολιτεία. Το παρόν νομοσχέδιο φροντίζει αυτή την ανάγκη προς όφελος πάντα και κυρίως των μαθητών.

Επιδιώκεται η μείωση του ωραρίου και η πρόσθετη αμειβόμενη απασχόληση.

Τέλος, επιδιώκεται και η αξιολόγηση -τόσο δαιμονοποιημένη και τόσο απαραίτητη- με τους όρους που γίνεται και στο δημόσιο σχολείο, αξιολόγηση επιβεβλημένη προς όφελος τόσο της εκπαιδευτικής κοινότητας όσο και του τελικού αποδέκτη, του εκπαιδευόμενου. Η αξιολόγηση δεν είναι ποτέ, μα ποτέ, σε βάρος των καλών και φιλότιμων εκπαιδευτικών. Η ασφαλιστική δικλίδα του δικαστικού ελέγχου τυχόν καταχρηστικής συμπεριφοράς σε βάρος τους εξορθολογίζει το σύστημα, μειώνει τις στρεβλώσεις, καλύπτει τυχόν θιγόμενους. Αναφέρθηκε αναλυτικά και εμπειροστατωμένα σε αυτό και η Υπουργός αλλά και η εισηγήτριά μας.

Επίσης, δεν θέλω να παραλείψω και την ορθότατη πρόβλεψη της διδασκαλίας των ειδικών μαθημάτων στα δημόσια σχολεία, που βοηθά στον περιορισμό της παραπαιδείας.

Το υπό εξέταση σχέδιο νόμου δεν είναι παρά μια γέφυρα από

την ακαμψία στην ευελιξία, από τον υπερσυγκεντρωτισμό στην αποκέντρωση, από την αμφισβήτηση στην εμπιστοσύνη, προκειμένου να προστατεύεται απαρνεγκλίτως το κατοχυρωμένο από το Σύνταγμα δικαίωμα επιλογής των γονέων για το πώς και πού θα σπουδάσουν τα παιδιά τους.

Αρμοδιότητα της πολιτείας είναι να αντιμετωπίζει ισότιμα και με ευρύτητα πνεύματος την ιδιωτική εκπαίδευση χιλιάδων Ελληνόπουλων. Με μεγάλη αίσθηση ευθύνης, με προστασία διδασκόντων και διδασκομένων, με στήριξη όλων των εμπλεκόμενων στα ιδιωτικά σχολεία, μαθητών, γονέων, εκπαιδευτικών, ιδιοκτητών -πολύ σωστά είπε ο κ. Χρυσομάλλης ότι οι γονείς πληρώνουν για τα βιβλία, δεν έχουν καμμία φορολογική απαλλαγή και πληρώνουν και για μία παροχή την οποία το κράτος δεν τους ανταποδίδει-, αλλά και με πνεύμα ελευθερίας πρωτοβουλιών, το νομοσχέδιο αυτό που παρεμβαίνει στην ιδιωτική εκπαίδευση. Άλλωστε με τη σύγχρονη αντίληψη το ιδιωτικό σχολείο δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα σχολείο μεταξύ προτύπου -αφού προσβλέπει κατά το δυνατόν στην αριστεία- και πειραματικού, διότι στην πράξη προπορεύεται των εξελίξεων και των εκπαιδευτικών τάσεων, δοκιμάζοντας νέες μεθόδους, διευρύνοντας αντικείμενα και υιοθετώντας διαδικασίες που εφαρμόζονται διεθνώς.

Αναλάβετε, κυρία Υπουργέ, τις ευθύνες σας και προστατέψατε με την πρωτοβουλία σας, αλλά και θωρακίσατε τη λειτουργούσα ιδιωτική εκπαίδευση. Οφείλουμε όλοι να σας συγχαρούμε και να ενισχύσουμε αυτή την προσπάθεια υπερψηφίζοντας το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ο κ. Καλλιάνος από τη Νέα Δημοκρατία. Ακολουθεί ο κ. Μάρκου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΛΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Παιδείας για τα ιδιωτικά σχολεία έρχεται μετά από την ψήφιση του νομοσχεδίου για την αναβάθμιση και τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας εκπαίδευσης. Πρέπει να σας πω ότι έχω υπάρξει καθηγητής σε ιδιωτικά σχολεία για πάρα πολλά χρόνια. Επομένως ξέρω ακριβώς τι γίνεται όλο αυτό το χρονικό διάστημα εκεί. Αποτυπώνεται έτσι και η αντίληψη που έχει η Κυβέρνηση για το εκπαιδευτικό σύστημα στην ολότητά του, διότι μόνο υπό αυτό το πρίσμα μπορεί να διεξαχθεί και η συζήτηση που κάνουμε σήμερα.

Θυμάμαι ήταν περίπου το 2007, 2008 όταν πέρασα μία αξιολόγηση για ένα σημαντικό εκπαιδευτικό ίδρυμα το οποίο πλέον έκλεισε δυστυχώς, τα εκπαιδευτήρια «Νέα Γενιά Ζηρίδη». Ήταν μία διαδικασία συγκεκριμένη. Ακολουθούσε δεύτερο στάδιο και τρίτο στάδιο συνεντεύξεων. Ήταν πολύ επίπονη η διαδικασία. Στο τέταρτο στάδιο με έβαλαν και έκανα μάθημα τότε ως καθηγητής Μαθηματικών σε μία τάξη συγκεκριμένη, όπου πίσω, στο τέλος της αίθουσας, όπως θυμάμαι πάρα πολύ καλά, ήταν ο διευθυντής του σχολείου, ο λυκειαρχής, ο γυμνασιάρχης, συγκεκριμένα και σημαντικά στελέχη του σχολείου, οι οποίοι είδαν τότε το μάθημα που έκανα. Μετά από διάφορες αξιολογήσεις και τέτοιες διαδικασίες ήρθε η ευτυχισμένη μέρα που με ενημέρωσαν ότι πραγματικά προσλήφθηκα στο συγκεκριμένο σχολείο. Δούλεψα αρκετά χρόνια και στεναχωριέμαι πολύ που το συγκεκριμένο σχολείο είχε τη συγκεκριμένη κατάληξη, όπως μάθαμε όλοι μας, το τελευταίο χρονικό διάστημα.

Θέλω να πω ότι ήταν εξαιρετικές αυτές οι διαδικασίες που γίνονταν και θα συνεχίσουν να γίνονται στα ιδιωτικά σχολεία, ύστερα και από τις συγκεκριμένες παρεμβάσεις της Υπουργού μας κ. Κεραμέως. Είναι πολύ συγκεκριμένο και πολύ σημαντικό να υπάρχει ελευθερία στο εκάστοτε ιδιωτικό σχολείο να εργαστεί όπως αυτό θέλει. Είναι πολύ συγκεκριμένο και πολύ σημαντικό, αξιόλογο, να δίνεται το χρονικό περιθώριο αλλά και η δυνατότητα στο κάθε ιδιωτικό σχολείο να δουλέψει με τους κανόνες που αυτό θέλει. Ξέρετε, ενισχύεται και ο ανταγωνισμός με αυτόν τον τρόπο και όταν ενισχύεται ο ανταγωνισμός, όλα τα ιδιωτικά σχολεία πηγαίνουν προς τα πάνω. Αυτό είναι πάρα πολύ λογικό και νομίζω ότι το καταλαβαίνουμε όλοι μας. Μόνο, λοιπόν, υπό αυτό το πρίσμα μπορεί να διεξαχθεί και η συζήτηση που κάνουμε σήμερα, έχοντας, δηλαδή, τη συνολική εικόνα και σύμφωνα και με

το προηγούμενο νομοσχέδιο που είχαμε ψηφιστεί πριν από λίγο χρονικό διάστημα.

Το σύστημα παιδείας, αγαπητοί συνάδελφοι, αποτελείται από δύο πυλώνες, τον δημόσιο και τον ιδιωτικό, και ως εκ τούτου θα πρέπει να στηριχθούν και να εκσυγχρονιστούν εξίσου, ώστε τα παιδιά -είτε αυτά φοιτούν σε δημόσια είτε σε ιδιωτικά σχολεία- να μπορέσουν να αξιοποιήσουν πλήρως τις δυνατότητές τους.

Το παρόν νομοσχέδιο είναι ένα νομοσχέδιο που βασίζεται σε μία βασική αξία, αυτή που σας είπα προηγουμένως, στην ελευθερία. Είναι ένα φιλελεύθερο νομοσχέδιο και όχι νεοφιλελεύθερο, όπως άκουσα πάρα πολλές φορές στις επιτροπές να λέτε. Ξέρετε τι σημαίνει νεοφιλελεύθερο; Σημαίνει ακραία φιλελεύθερο. Δεν νομίζω ότι χαρακτηριζόμαστε ως Κυβέρνηση ως ακραία φιλελεύθερη. Δεν νομίζω ότι χαρακτηριζόμαστε ως νεοφιλελεύθεροι. Μάλλον μας μπερδεύεται με κάποια άλλα κόμματα.

Είναι, λοιπόν, ένα ξεκάθαρο φιλελεύθερο νομοσχέδιο, σε αντίθεση με το προηγούμενο ασφυκτικό πλαίσιο το οποίο είχε μπει από την προηγούμενη κυβέρνηση στην ιδιωτική εκπαίδευση, εφαρμόζοντας μία πολιτική άμετρου κρατικού παρεμβατισμού, η οποία στο τέλος της ημέρας, όμως, ποιον εξυπηρετούσε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ; Πάντως όχι τα παιδιά και τους εκπαιδευτικούς. Εξυπηρετούσε μόνο τις ιδεοληψίες σας και την αποστροφή σας σε οτιδήποτε έχει να κάνει με την ιδιωτική πρωτοβουλία, αλλά κυρίως με την ελευθερία στην επιλογή. Είναι ασφαλώς πάρα πολύ σημαντικόι παράγοντες αυτοί.

Την αποστροφή σας εξάλλου την αποδείξατε και στο προηγούμενο νομοσχέδιο, ξετυλίγοντάς την πλήρως κατά τη συζήτηση για τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία. Ξετυλίξατε, όμως, και την υποκρισία σας, καταψηφίζοντας τη δυνατότητα ανέλιξης στα παιδιά των λαϊκών οικογενειών, θέλοντας να ρίξετε τη σκάλα της κοινωνικής κινητικότητας την οποία υπηρετούν τα πρότυπα σχολεία. Σε κάθε πολιτική σας επιχειρείτε τον εξισωτισμό προς τα κάτω.

Την ίδια αντίληψη δυστυχώς φανερώνετε και στη σημερινή συζήτηση για τα ιδιωτικά σχολεία, στα οποία προσπαθήσατε επί των ημερών σας να στερήσετε κάθε ελευθερία και αυτονομία που είναι απαραίτητη για την ανάπτυξη όχι μόνο των ιδιωτικών σχολείων, αλλά και των παιδιών.

Το παρόν νομοσχέδιο, λοιπόν, έρχεται να δημιουργήσει τον απαραίτητο χώρο αυτονομίας, περιορίζοντας τον άγονο κρατισμό, παρεμβατισμό, όπως και τις αγκυλώσεις και τους περιορισμούς που υπήρχαν στο πλαίσιο λειτουργίας, στη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού, στα εβδομαδιαία ωρολόγια προγράμματα και στη χρήση των εγκαταστάσεων.

Στον αντίποδα όλων αυτών, το εν λόγω νομοσχέδιο στοχεύει στη μείωση του κρατικού παρεμβατισμού, στην ενίσχυση της ουσιαστικής αυτονομίας της σχολικής μονάδας, στην ενίσχυση της ευελιξίας, στην οργάνωση και στη λειτουργία των σχολείων και στην αποτελεσματικότερη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού. Με λίγα λόγια, απελευθερώνει τα ιδιωτικά σχολεία από τον ασφυκτικό κρατικό κορσέ.

Είμαι σίγουρος ότι τα οφέλη που θα προκύψουν από αυτή την νομοθετική αλλαγή σύντομα θα γίνουν αντιληπτά από τα παιδιά και θα μας το πουν τα ίδια τα παιδιά.

Επιμένω στα παιδιά, γιατί, όταν μιλάμε για παιδεία, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, όπως έχω ξαναπεί, μιλάμε στην ουσία για τα παιδιά, το μέλλον, δηλαδή, της πατρίδας μας. Γι' αυτό και είναι θλιβερό να αναλωνόμαστε σε συζητήσεις που πολλές φορές έχουν να κάνουν όχι με το πώς θα βοηθήσουμε τα παιδιά να χτίσουν το μέλλον που επιθυμούν, αλλά με το πώς θα υποστηρίξουμε συνδικαλιστικά συμφέροντα, τα οποία πολλές φορές -και πρέπει να είμαστε ειλικρινείς σε αυτό- εχθρεύονται κάθε αλλαγή που δίνει ώθηση στο μέλλον και αναβαθμίζει την παρεχόμενη εκπαίδευση.

Το παρόν νομοσχέδιο αναβαθμίζει στην πράξη την παρεχόμενη εκπαίδευση, τόσο με την εισαγωγή συστήματος αξιολογήσεως του εκπαιδευτικού έργου όσο και με την παροχή μεγαλύτερου βαθμού ελευθερίας και αυτονομίας. Όμως οφέλη δεν θα δουν μόνο τα παιδιά, αλλά και οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί, καθώς μπαίνει τέλος στις συμβάσεις διετίας, οι οποίες -ας μην

κρυβόμαστε- καθιστούσαν τους εκπαιδευτικούς ομήρους. Πλέον θα υπάρχουν συμβάσεις αορίστου χρόνου από την αρχή, ενισχύοντας έτσι τη μακροχρόνια εργασία, κάτι για το οποίο εσείς μας χτυπάτε. Λέτε ότι θέλουμε να απολύονται οι καθηγητές.

Το αντίθετο θέλουμε. Θέλουμε με τις συμβάσεις αορίστου χρόνου να έχουν μια συγκεκριμένη σύμβαση, που να τους δίνει τη δυνατότητα να κάνουν το όνειρό τους πραγματικότητα και να δουλέψουν όσο το δυνατό περισσότερο στα ιδιωτικά σχολεία, εάν είναι καλοί, βέβαια. Διότι είτε προηγουμένως και η κυρία Υπουργός, η κ. Κεραμέως: «Αν ένας καθηγητής δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα του σχολείου...». Με ποια έννοια τα συμφέροντα; Αν είναι καλός στο μάθημά του. Αν δεν εξυπηρετεί αυτό για το οποίο προσλήφθηκε, για ποιον λόγο να είναι καθηγητής στο ιδιωτικό;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Επίσης, δίνονται νέες ευκαιρίες απασχόλησης στους εκπαιδευτικούς με πρόσθετη αμοιβή.

Επομένως είναι ένα νομοσχέδιο που έχει στον πυρήνα του τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς μας, δίνοντας περισσότερες ελευθερίες αξιοποίησης των δυνατοτήτων τους, περισσότερες ελευθερίες και στα σχολεία αναφορικά με τη διαχείριση του προσωπικού, των δραστηριοτήτων και των εγκαταστάσεων, αλλά και στους γονείς, οι οποίοι έχουν κάθε δικαίωμα να επιλέγουν ό,τι θεωρούν καλύτερο για τη μόρφωση των παιδιών τους, οι γονείς και όχι ο εκάστοτε Υπουργός Παιδείας.

Αυτό που σας φοβίζει τελικά, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι ακριβώς αυτή καθαυτή η ελευθερία επιλογής. Τα υπόλοιπα που επικαλείστε είναι απλά προσχήματα, για να δικαιολογήσετε τη φοβία σας αυτή. Και φοβάστε την ελευθερία επιλογής, διότι πολύ απλά φοβάστε την απόρριψη των ιδεολογιών σας, που θέλουν το κράτος εξουσιαστή και όχι υπηρέτη των πολιτών.

Σας είπα προηγουμένως ότι για δεκαπέντε χρόνια υπήρξα καθηγητής σε ιδιωτικά φροντιστήρια, φροντιστήρια μέσης εκπαίδευσης, ιδιωτικά φροντιστήρια. Είδα και εκεί πώς δουλεύει το σύστημα. Είναι, βέβαια, ένα άλλο θέμα αυτό. Όμως, ήμουν και για αρκετά χρόνια καθηγητής σε ιδιωτικά σχολεία και έχω δει από μέσα ποιες είναι οι παθογένειες που έπρεπε να ξεριζωθούν.

Η κ. Κεραμέως βοηθάει αυτή τη στιγμή με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και, βεβαίως, η κ. Ζαχαράκη και όλη η ομάδα του Υπουργείου.

Τελειώνοντας, ας με συγχωρήσει ο κύριος Πρόεδρος, αλλά θα χρησιμοποιήσω λίγο την ιδιότητα του μετεωρολόγου και θέλω από το Βήμα της Βουλής να σας ενημερώσω και θέλω να σας παρακαλέσω να με προσέξετε όλοι, επειδή έρχονται δύσκολες μέρες από την Πέμπτη και στη συνέχεια. Πέμπτη, Παρασκευή και Σάββατο έρχεται ένας καύσωνας, ο οποίος θα επηρεάσει τις περισσότερες περιοχές της χώρας. Να ενημερώσετε και εσείς στις περιοχές σας τους αρμόδιους φορείς και τους τοπικούς άρχοντες. Έρχεται ισχυρός καύσωνας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Αέρας;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΛΙΑΝΟΣ: Κύριε Φίλη, έρχεται και αέρας πολύ δυνατός 7 με 8 μποφόρ, με αποτέλεσμα να πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί για τις πυρκαγιές. Ας μην καεί άλλο η Ελλάδα. Το λέω, είναι και η Υπουργός εδώ. Με ακούν όσοι πρέπει να με ακούσουν.

Άρα, λοιπόν, σας ενημερώνω να ξέρετε ότι έρχονται τρεις δύσκολες ημέρες Πέμπτη, Παρασκευή και Σάββατο. Από την Κυριακή πέφτει η θερμοκρασία και έρχονται ενδεχομένως και βροχές.

Σας ενημέρωσα, λοιπόν και μετεωρολογικά. Να είστε καλά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΜΑ (Δημήτριος Βίτσας): Νομίζω ότι καλά έκανε ο κ. Καλλιάνος και μας ενημέρωσε. Φαντάζομαι ότι πρώτα και κύρια πρέπει να το πάρει υπ' όψιν της η Κυβέρνηση. Βεβαίως, όλοι μας!

Τον λόγο έχει ο κ. Μάρκου από τον ΣΥΡΙΖΑ και ακολουθεί ο κ. Βιλάρδος από την Ελληνική Λύση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, ξεκινώντας την τοποθέτησή μου, νιώθω την ανάγκη -και παρακαλώ να μου επιτρέψετε τον προσωπικό τόνο- να τοποθετηθώ για το επεισόδιο στο οποίο ενεπλάκη την προηγούμενη εβδομάδα.

Θα μιλήσω ξεκάθαρα και χωρίς περιστροφές. Ναι, έχασα την ψυχραιμία μου. Λυπάμαι και απολογούμαι για αυτό. Έχασα την ψυχραιμία μου, όταν άκουσα να με αποκαλούν «διαπλεκόμενο και βουτηγμένο στη λάσπη». Δεν εκστόμισα απρεπείς εκφράσεις, ωστόσο η ένταση της αντίδρασής μου και οι χειρονομίες μου έδωσαν αφορμή για ερμηνείες που δεν ήταν στην πρόθεσή μου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ**)

Ας έρθουμε τώρα στο νομοσχέδιο που συζητάμε. Η σημερινή πολιτική της Νέας Δημοκρατίας έρχεται να ξαναπιάσει το νήμα της νεοφιλελεύθερης επίθεσης στη δημόσια παιδεία εκεί που είχε μείνει το 2014. Λυπάμαι που θα στεναχωρήσω τον συνάδελφο που μίλησε πριν από εμένα, αλλά είναι μια καθαρά νεοφιλελεύθερη πολιτική και θα εξηγηθώ.

Εκείνη η περίοδος εξαντλήθηκε στη ραγδαία υποβάθμιση της χρηματοδότησης και των δαπανών, στην αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων και στη δίωξη ενός προσωπικού, εκπαιδευτικού και διοικητικού. Ο κυνικός οικονομικός δαρβινισμός που θέλετε να εφαρμόζετε με συστηματική συνέπεια και μοναδική επιμονή στην εκπαίδευση μεγεθύνει τις ανισότητες και προκαλεί τεκτονικές κοινωνικές ανακατατάξεις.

Η κοινωνιολογία, που τόσο δεν σας αρέσει, κυρία Υπουργέ, ακριβώς αυτό διδάσκει, ότι τον δαρβινισμό -που σημαίνει ότι επικρατεί ο ισχυρότερος, ο δυνατότερος, ο ανθεκτικότερος- οι κοινωνίες οφείλουν, ως πολιτισμένοι οργανισμοί, να μην επιτρέπουν κάτι τέτοιο και να δημιουργούν προϋποθέσεις ισορροπών.

Η πνευματική μητέρα αυτής της πολιτικής είναι η Μάργκαρετ Θάτσερ, η οποία κατηγορήθηκε δριμύτατα για την επικράτηση του άκρατου ατομικισμού και του περιορισμού του κοινωνικού κράτους. Στόχευε στη γενική ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης, με επιχείρημα το δικαίωμα των γονιών να επιλέγουν σχολείο για τα παιδιά τους, το ίδιο ακριβώς δικαίωμα που φέρνετε εσείς ως επιχείρημα.

Αυτή την πολιτική συνέχισε και ο κ. Μπλερ όσον αφορά την εκπαίδευση, καθιερώνοντας το λεγόμενο «μοντέλο των ακαδημιών», όσο και αν ήθελε να παρουσιάσει ένα πιο φιλολαϊκό προφίλ, με μια αύξηση του ποσοστού του ΑΕΠ που διέθεσε για την παιδεία.

Μπλερ και Θάτσερ: Αυτή η συνέχεια της αντίληψης μήπως σας θυμίζει τίποτα για τα πράγματά μας; Υπάρχει μια αφθονία δεδομένων ότι οι εν λόγω ακαδημίες δεν βελτίωσαν την εκπαίδευση των παιδιών της κοινωνίας, ενώ αντίστοιχες είναι και οι μελέτες για τα παρόμοια σχολεία των Ηνωμένων Πολιτειών, που ξεκίνησαν την ίδια περίπου εποχή με τη Θάτσερ, με τον Ρέινγκαν. Στην πορεία δημιουργήθηκαν επιχειρηματικοί κολοσσοί σχολείων, που βασικό στόχο και κίνητρο είχαν όχι τη βελτίωση της εκπαίδευσης, των πιο αδύναμων κοινωνικών ομάδων, αλλά τη μεγιστοποίηση του κέρδους σε βάρος της μόρφωσης των παιδιών. Υπερτιμολογήσεις, άθλιες εργασιακές σχέσεις, πολύ λίγοι δουλεύουν πάνω από δύο χρόνια στο ίδιο σχολείο, υπερβολικές αμοιβές για τα στελέχη των συγκεκριμένων επιχειρήσεων, συντηρητικό εκεί -ακόμα χειρότερα- έως και αντιδραστικό πρόγραμμα.

Ξέρετε ότι πολλά από αυτά θέλουν να διδάξουν τη θεωρία του Δαρβίνου; Υπάρχουν σκάνδαλα, κακοδιαχείριση, εμπορική εκμετάλλευση. Αυτό είναι ελευθερία; Να σας θυμίσω το πρόσφατο λουκέτο, στο οποίο όλοι αναφέρθηκαν, των ιστορικών εκπαιδευτηρίων, ύστερα από κακοδιαχείριση, που προκάλεσε σοβαρά οικονομικά προβλήματα και χρέη υπέρογκων ποσών σε τράπεζες και σε ασφαλιστικά ταμεία; Άφησε στον δρόμο μαθητές και δασκάλους. Πώς θα ρυθμίσει η ελεύθερη αγορά τον ευαίσθητο τομέα της παιδείας; Προφανώς με όρους προσαρμογής στις εκάστοτε ανάγκες της παραγωγής.

Το νυν Υπουργείο που οδεύει σιγά-σιγά να είναι κατ' ευφημισμόν τελικά «Παιδείας» δεν λαμβάνει υπ' όψιν του τους ειδικούς, οικονομικούς και κοινωνιολογικούς όρους της χώρας. Η Ελλάδα και ιστορικά αλλά και για λόγους δεδομένων συνθηκών της δεν είναι η Αγγλία της Θάτσερ και του Μπλερ. Η απαξία για τα διδάγ-

ματα της κοινωνιολογίας που καταλαμβάνει και τη στρατηγική του Υπουργείου, εκτός από το πρόγραμμα που εφαρμόζεται, οδηγεί σε αυτό. Η απαξία αυτή θα αποδειχθεί μοιραία για τις πολιτικές σας. Και αυτό θα το βρείτε μπροστά σας. Εμείς εκείνο που ελπίζουμε είναι να μην αποδειχθεί μοιραία και θα αγωνιστούμε για αυτό, για την κοινωνία.

Ρώτησαν προηγούμενοι ομιλητές για τις καταλήψεις στα σχολεία. Έχετε αναρωτηθεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί τα τελευταία τέσσερα-πέντε χρόνια δεν έχουμε καταλήψεις στα σχολεία, παρά το ότι κάποιοι επιτηδείοι μακεδονομάχοι προσπάθησαν για κάτι τέτοιο; Δεν έχουμε καταλήψεις γιατί δεν ήρθε κανένα νομοσχέδιο τύπου «Αρσένη», που είχε έρθει τότε που άρχισαν οι καταλήψεις. Και το οποίο νομοσχέδιο ζητούσε από τα παιδιά να δίνουν εξετάσεις για δεκατέσσερα μαθήματα, προκειμένου να μπουκνέ στις πανελλήνιες στη σχολή που επιδίωκαν. Γι' αυτό δεν έχουμε καταλήψεις. Δεν είναι ότι δεν έχουμε καταλήψεις «γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ υποκινούσε». Είχαμε καταλήψεις γιατί υπήρχε το αντικειμενικό πρόβλημα και το οποίο το δημιούργησαν αυτές οι πολιτικές.

Θα πω και κάτι άλλο. Όλοι οι συνάδελφοι εδώ από τη συντηρητική παράταξη είναι περήφανοι για την Κύπρο. Κρατηθείτε λιγάκι, κύριοι συνάδελφοι, με την υπερηφάνειά σας για την Κύπρο και το εκπαιδευτικό ιδιωτικό πρόγραμμα που έχει. Υπάρχουν πολλές μαρτυρίες ότι η ποιότητά του είναι χαμηλή και ότι υπάρχει και δεσπόζει το οικονομικό δίδακτρο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν θα αργήσω, κύριε Πρόεδρε. Σε ένα λεπτό τελειώνω.

Και επειδή είστε από αυτούς που παρακολουθούν την αγορά, θα δείτε ότι τα μεταπτυχιακά προγράμματα της Κύπρου ήδη έχουν απαξιωθεί. Είναι προγράμματα που χρειάζεται κάποιος για να πάρει ένα χαρτί. Και στις επιλογές εσείς οι άριστοι των προγραμμάτων, τα προγράμματα της Κύπρου τα ορίζετε ως τα τελευταία. Δεν είναι καλό παράδειγμα η Κύπρος. Και να το θυμηθείτε αυτό, η εξέλιξη της θα είναι ακόμα χειρότερη.

Τελειώνω με έναν πάλι προσωπικό τόνο. Με βάση το εισόδημα της προηγούμενης εβδομάδας, ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος ανακοίνωσε την κατάργηση του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας, του οποίου έχω την τιμή να είμαι τεσσεράμισι χρόνια Πρόεδρος. Είναι το χρονικό ενός προδιαγεγραμμένου θανάτου, δεδομένου ότι εδώ και έναν χρόνο ο Υπουργός Υγείας μου το έχει ανακοινώσει, δεδομένου ότι δεν ήταν αρεστή η παρουσία μου στη θέση της Προεδρίας του. Και σαν αποτέλεσμα δήλωσε ότι θα το καταργήσει.

Σας δηλώνω αυτή τη στιγμή από αυτό το Βήμα ότι αύριο το πρωί θα καταθέσω την παραίτησή μου από Πρόεδρος του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Γιατί;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Και καλώς από αυτό το Βήμα τον κύριο Υπουργό, τον κ. Κικίλια, να μην καταργήσει έναν θεσμό εξαιρετικά χρήσιμο και εξαιρετικά παραγωγικό σε αυτή τη φάση που τον αφήνω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς στο Βήμα τον κ. Βασίλειο Βιλιάρδο, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Ελληνικής Λύσης.

Κύριε Βιλιάρδο, θα σαςβάλω τον μισό χρόνο, διότι μίλησε και ο Πρόεδρος σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, έχω εννιά λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ναι. Δικαιούστε έξι λεπτά συν τρία λεπτά που είναι η δευτερολογία και πάει λέγοντας.

Έχετε τον λόγο, κύριε Βιλιάρδο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης αναφέρθηκε στη σπουδαιότητα της συμβολής της ιδιωτικής εκπαίδευσης στο ΑΕΠ της χώρας μας, ειδικά σήμερα που η Ελλάδα βρίσκεται οικονομικά στη χειρότερη οικονομική θέση στην ιστορία της, κυρίως ως αποτέλεσμα της υπογραφής του PSI. Θυμίζουμε πως πριν από το PSI είχαμε όλες τις δυνατότητες

να αποφύγουμε την κυλιόμενη χρεοκοπία που βιώνουμε σήμερα και θα βιώνουμε για πολλές δεκαετίες, η οποία συνοδεύεται από τη λεηλασία των δημοσίων περιουσιακών μας στοιχείων, από την υποθήκευσή τους για ενενήντα εννέα χρόνια, από τον πλειστηριασμό της ιδιωτικής ακίνητης περιουσίας, από την κατάρρευση του βιοτικού μας επιπέδου και από πολλά άλλα.

Ποιες ήταν αυτές οι δυνατότητες; Πρώτον, η αναβολή πληρωμών και η διαπραγμάτευση με τους ιδιώτες, τότε, πιστωτές, με στόχο τη διαγραφή ενός μεγάλου μέρους τους, όπως έχει συμβεί σε πολλές χώρες στο παρελθόν, εντός της Ευρωζώνης, φυσικά, που ασφαλώς δεν απαγόρευε κάτι τέτοιο. Δεύτερον, εναλλακτικά, η μετατροπή όλων των χρεών μας σε εθνικό νόμισμα, εκτός της Ευρωζώνης αυτή τη φορά, με μία απλή απόφαση της Βουλής, αφού το 90% ήταν σε Εθνικό Δίκαιο. Έκτοτε έκλεισαν, δυστυχώς, όλες οι πόρτες. Φυσικά πάντως θα μπορούσαμε να εξυπηρετήσουμε τότε το χρέος μας σε εθνικό νόμισμα πληθωριστικά, όπως έχει συμβεί πολύ συχνά στο παρελθόν.

Τόνισε, επίσης, το παράδειγμα της Κύπρου που έχουμε στο πρόγραμμά μας, επειδή η ιδιωτική εκπαίδευση εκεί συμβάλλει στο 5% του ΑΕΠ της, κάτι που θα αντιστοιχούσε σε 9 δισεκατομμύρια ευρώ στην Ελλάδα, αν και η χώρα μας έχει πολύ μεγαλύτερες δυνατότητες, αν μη τι άλλο, λόγω του τεράστιου πολιτισμικού της πλούτου.

Τέλος, τόνισε την ανάγκη σύνδεσης γενικότερα της παιδείας με την αγορά εργασίας. Επιπλέον τη δρομολόγηση μιας σωστής επαγγελματικής εκπαίδευσης μετά την Γ' γυμνασίου, όπως συμβαίνει σε όλες τις προηγμένες χώρες.

Παραμιπτόντως η αναφορά του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας σχετικά με την οικονομική στήριξη της Τουρκίας και η ευχή του να μη βιώσει δύσκολα οικονομικά προβλήματα μας φάνηκε περίεργη, αφού κανένας δεν εύχεται την ισχυροποίηση του εχθρού του, πόσω μάλλον της Τουρκίας, που κλιμακώνει τις προκλήσεις και τις διεκδικήσεις της εναντίον μας.

Τέλος, αναφέρθηκε στην επιδότηση του Ταμείου Ανασυγκρότησης των 19,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, από τα οποία 19,5 δισεκατομμύρια ευρώ πρέπει να αφαιρεθεί η συμμετοχή μας στην αποπληρωμή του δανείου των 750 δισεκατομμυρίων ευρώ, που υπολογίζεται στο 1,67%. Ενώ τα υπόλοιπα είναι δάνεια, καθώς επίσης τα κανονικά ΕΣΠΑ και ΚΑΠ, θυμίζοντας πως μόνο από το ΕΣΠΑ έχουν εισρεύσει στην Ελλάδα κατά το παρελθόν περί τα 200 δισεκατομμύρια ευρώ, τα οποία σπαταλήθηκαν σε μεγάλο μέρος τους από το διεφθαρμένο κομματικό πελατειακό κράτος. Δεν αναφερθήκαμε πούθενά σε κόμματα, αφού όλοι γνωρίζουμε ποιοι κυβερνούσαν στις συγκεκριμένες εποχές, συμπληρώνοντας πως η σημερινή Αξιοματική Αντιπολίτευση έδωσε τη χαριστική βολή στην Ελλάδα, ειδικά το πρώτο εξάμηνο του 2015.

Πάμε στο θέμα μας τώρα. Το Υπουργείο Παιδείας έχει καταθέσει έως σήμερα τα εξής κύρια νομοσχέδια, τα οποία χαρακτηρίζουν την πολιτική κατεύθυνση της Νέας Δημοκρατίας.

Πρώτον τον ν.4653/2020 για την αξιολόγηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και για κονδύλια έρευνας, με το οποίο άνοιξε τον δρόμο για τη μείωση της χρηματοδότησης των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, των ΑΕΙ. Ενώ εξίσωση επαγγελματικά τα πτυχία τους με αυτά των κολλεγίων και των ΤΕΕ, σημειώνοντας την ύπαρξη μερικών διατάξεων στον αναπτυξιακό νόμο, τον ν.4635/2019.

Δεύτερον, τον ν.4692/2020 με την αναβάθμιση του σχολείου, με τον οποίο προώθησε την αλλαγή του προγράμματος στα δημοτικά, όπως την αύξηση των μαθημάτων ξένων γλωσσών εις βάρος άλλων και τη δημιουργία περισσότερων προτύπων σχολείων ως ένα είδος ιδιωτικού για τους πολλούς.

Με τα ξενόγλωσσα τώρα τμήματα για αλλοδαπούς καθώς επίσης με τις αποσπασματικές ρυθμίσεις για άδειες παραμονής σε υπηκόους τρίτων χωρών σε άλλα νομοσχέδια, όπως, για παράδειγμα, στον ν.4666/2020, δημιουργήθηκαν συνθήκες ανάπτυξης ενός παραπανεπιστημιακού συστήματος, τόσο στα ΑΕΙ όσο και στα κολλέγια, αφού δεν επετράπη η ίδρυση ιδιωτικών ΑΕΙ με την Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Συνεχίζοντας, με το παρόν νομοσχέδιο συμπληρώνονται οι ρυθμίσεις προς όφελος του ιδιωτικού τομέα, αποκαθιστώντας

κάποιες ενδεχόμενες αδικίες, καθώς επίσης βελτιώνοντας την ανταγωνιστικότητα των ιδιωτικών σχολείων, αφού πλέον θα ιδρυθούν περισσότερα πρότυπα και πειραματικά, που σε σημαντικό βαθμό έχουν το ίδιο αντικείμενο.

Σήμερα λειτουργούν εξήντα πρότυπα και πειραματικά, ενώ με τον πρόσφατο νόμο του Υπουργείου Παιδείας θα αυξηθούν στα εξήντα δύο. Με την μετατροπή, όμως, πολλών πειραματικών σε πρότυπα και με την ίδρυση νέων στην επαρχία. Όλα αυτά πάντως είχαν σε κάποιο βαθμό προαναγγελθεί στο εικοσασέλιδο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, την ιδιαίτερη σελίδα του οποίου θα καταθέσουμε στα Πρακτικά.

Στο περιεχόμενο τώρα του σημερινού νομοσχεδίου, ενώ τα πρώτα δέκα περίπου άρθρα κινούνται σε λογικό πλαίσιο για την ιδιωτική εκπαίδευση, για παράδειγμα όσον αφορά την εκμετάλλευση των εγκαταστάσεων και τα διευρυμένα τμήματα μαθημάτων στη συνέχεια, κυρίως όταν υπεισέρχεται σε εργασιακές σχέσεις, έχει έναν νεοφιλελεύθερο χαρακτήρα ξεκάθαρα, με την έννοια πως τα πάντα, τα διδάκτρα, ο αριθμός των μαθητών και οι εργασιακές σχέσεις, αφήνονται ελεύθερα στις διαδικασίες της προσφοράς και της ζήτησης, χωρίς καμμία απολύτως κρατική ρύθμιση.

Σε σχέση δε με τις ρυθμίσεις για τη λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων, διακατέχονται από μία επιχειρηματική λογική, που είναι μεν εύλογη εάν αποσκοπεί στην τόνωση των μικρότερων προβληματικών ιδιωτικών σχολείων, αλλά όχι των μεγαλύτερων. Οφείλουμε να τονίσουμε εδώ πως δεν απευθύνονται όλα τα ιδιωτικά σχολεία στις ελίτ, αφού υπάρχουν πολλά μικρότερα για τη μεσαία τάξη, που θέλει ένα καλύτερο περιβάλλον καθώς, επίσης, ένα βελτιωμένο επίπεδο διδασκαλίας για τα παιδιά της. Εκτός αυτού συμπεριλαμβάνονται εκείνα τα ιδιωτικά για ειδικές περιπτώσεις μαθητών καθώς, επίσης, τα ξένα, που εξυπηρετούν επιπλέον τα ξενόγλωσσα παιδιά στελεχών, ενώ ενισχύονται από προεβίσεις.

Τα ιδιωτικά, πάντως, σχολεία εξαπλώθηκαν στην επαρχία κυρίως μετά το 1999 και το κίνημα των καταλήψεων, αριστερής, κυρίως, έμπνευσης. Περαιτέρω, συγκριτικά με το εξωτερικό, η Ελλάδα έχει ένα πολύ χαμηλό ποσοστό διείσδυσης ιδιωτικών σχολείων, μόλις στο 5%, στο σύνολο των μαθητών, όταν ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι 15% και του ΟΟΣΑ 18%, όπως θα καταθέσουμε στα Πρακτικά. Σε πολλά κράτη του εξωτερικού, όμως, συμμετέχει το δημόσιο στη χρηματοδότηση των ιδιωτικών σχολείων, όπως επίσης θα καταθέσουμε στα Πρακτικά, ενώ στην Ελλάδα καθόλου.

Σε κάθε περίπτωση, η δαπάνη για την παιδεία στην Ελλάδα, τόσο όσον αφορά τη δημόσια όσο και την ιδιωτική, είναι χαμηλότερη του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με κριτήριο μελέτη του IOBE και τον πίνακα που θα καταθέσουμε στα Πρακτικά. Δηλαδή στις 6.314 ευρώ με στοιχεία του 2011, όσον αφορά την ιδιωτική εκπαίδευση και στις 4.350 για τη δημόσια, χωρίς το κόστος των φροντιστηρίων που επιβαρύνουν σε μεγάλο βαθμό τους Έλληνες. Επομένως αυτό θα έπρεπε να μας απαχολεί κυρίως, η αύξηση της δαπάνης για την παιδεία και η δημιουργία συνθηκών που δεν θα υποχρεώνουν τους γονείς να στέλνουν τα παιδιά τους στα φροντιστήρια, τεκμηριώνοντας πως μόνον δωρεάν δεν είναι η δημόσια παιδεία στην Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ)

Κλείνοντας, τα ιδιωτικά σχολεία έχουν καλύτερες επιδόσεις τόσο με κριτήριο τις πανελλαδικές όσο και το διαγωνισμό PISA του 2015, στον οποίο τα δημόσια σχολεία είχαν χαμηλότερο σκορ από τα ιδιωτικά, 452 σε σχέση με 520. Σε κάθε περίπτωση τα ιδιωτικά επιβίωσαν ως θεσμός στην κρίση, με τις μειώσεις των διδασκτρών, όπου μπορεί μεν κάποια να χρεοκόπησαν, αλλά ο αριθμός των μαθητών τους παρέμεινε αμετάβλητος στις εννήντα τρεις χιλιάδες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος κατέθετε για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επειδή τώρα η παράταξή μας είναι υπέρ της ιδιωτικής εκπαίδευσης, ακόμα και σε επίπεδο ΑΕΙ, προφανώς δεν είμαστε αντίθετοι με τον θεσμό, αρκεί να υπηρετεί τους στόχους του εθνικού

κράτους καθώς, επίσης, τους αναπτυξιακούς στόχους της πατρίδας μας, χωρίς να προπαγανδίζει υπέρ της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης ή και να την εφαρμόζει, όπως στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου. Ήταν δε ένας από τους βασικότερους λόγους που μας προβληματίσαν ως προς την ψήφισή του.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Η κ. Καραμανλή από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο και ακολουθεί η κ. Χρηστίδου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ANNA KAPAMANLIH: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εκπαίδευση στην Ελλάδα χαρακτηρίζεται από την έμφαση στον έλεγχο των διαδικασιών και όχι των παραγομένων αποτελεσμάτων. Το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα είναι υπερβολικά συγκεντρωτικό. Αποτέλεσμα αυτής της προσέγγισης είναι η αποθάρρυνση των δημιουργικών πρωτοβουλιών, η δημιουργία ανορθολογικών στρεβλώσεων και, εν τέλει, η χαμηλή αποτελεσματικότητα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι, σύμφωνα με σχετική έρευνα του ΟΟΣΑ, η Ελλάδα καταλαμβάνει την τελευταία θέση μεταξύ των χωρών του συγκεκριμένου οργανισμού ως προς την ικανοποίηση των πολιτών από την ποιότητα του εκπαιδευτικού συστήματος και των σχολείων. Γι' αυτό άλλωστε και η Κυβέρνησή μας έχει αναλάβει μία σειρά από νομοθετικές πρωτοβουλίες που αφορούν την εκπαίδευση, απολύτως συμπορευόμενη με το προεκλογικό μας πρόγραμμα.

Τα ιδιωτικά σχολεία λειτουργούν κάτω από ένα ασφυκτικό και συγκεντρωτικό πλαίσιο κρατικού παρεμβατισμού. Σε ό,τι αφορά το διδακτικό προσωπικό και τα εκπαιδευτικά προγράμματα σπουδών, διαπιστώνεται αδυναμία αποτελεσματικής διαχείρισης του ανθρώπινου δυναμικού καθώς και έλλειψη ευελιξίας στα εβδομαδιαία ωρολόγια προγράμματα και σε πρόσθετες εκπαιδευτικές και άλλες δραστηριότητες.

Ασφυκτικός είναι και ο έλεγχος των ιδιωτικών σχολείων σε ό,τι αφορά τις εργασιακές σχέσεις των υπηρετούντων εκπαιδευτικών. Η πρόσληψη ενός ταλαντούχου καθηγητή σε ιδιωτικό σχολείο είναι εξίσου δύσκολη με την απομάκρυνση ενός κακού εκπαιδευτικού, γεγονός που καθιστά την ουσιαστική αξιολόγηση του έργου τους πάρα πολύ δύσκολη έως αδύνατη.

Επιπρόσθετα, οι ιδιοκτήτες των σχολείων, παρά το γεγονός ότι λειτουργούν στην ιδιωτική ελεύθερη οικονομία, επί της ουσίας δεν έχουν τη δυνατότητα να ασκήσουν τα διευθυντικά τους δικαιώματα, αντίθετα, ακόμη και στον ορισμό διευθυντών των σχολικών μονάδων τις οποίες έχουν δημιουργήσει. Ο διευθυντής, ο σύλλογος διδασκόντων, ο σύλλογος γονέων, όλα δηλαδή τα ενδιαφερόμενα μέλη, δεν έχουν δυνατότητα να εντάξουν εκπαιδευτικά αντικείμενα στο πρόγραμμα του σχολείου, πέρα από κάποιες προαιρετικές δράσεις το απόγευμα. Οι εκπαιδευτικοί απλώς υλοποιούν σε αυστηρά καθορισμένη τροχιά το αναλυτικό πρόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας.

Επομένως δεν πρέπει να μειωθεί ο κρατικός εναγκαλισμός με την ενίσχυση της ουσιαστικής αυτονομίας της σχολικής μονάδας, όσον αφορά την οργάνωση και τη λειτουργία της και την αποτελεσματικότερη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού σύμφωνα με τις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες και τη φιλοσοφία του σχολείου;

Σύμφωνα με το σχέδιο νόμου, που αποτελεί τομή για την ιδιωτική εκπαίδευση και απομακρύνει το ασφυκτικό πλαίσιο του κρατικού παρεμβατισμού με αυτό της κρατικής εποπτείας, οι δομές, το εκπαιδευτικό έργο και οι εκπαιδευτικοί των ιδιωτικών σχολείων αξιολογούνται με ανάλογη εφαρμογή των κριτηρίων για την αξιολόγηση των δομών του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών των δημόσιων σχολείων. Η εφαρμογή πρόσθετων κριτηρίων αξιολόγησης από τα ιδιωτικά σχολεία είναι δυνατή, ώστε να παρέχεται η ελευθερία στις σχολικές μονάδες να εμβαθύνουν ανάλογα με την φυσιογνωμία τους, τις ιδιαιτερότητές τους, τη γεωγραφική θέση της σχολικής μονάδας και τις ιδιαίτερες ανάγκες της τοπικής κοινωνίας.

Ειπώθηκε ότι για τα πρόσθετα αυτά κριτήρια πρέπει να οριστεί ένα σαφές πλαίσιο, εντός του οποίου θα κινούνται τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια. Εμείς, όμως, νομοθετούμε στηριζόμενοι στο πλαι-

σιο: εμπιστοσύνη, ευελιξία, προστασία.

Εμπιστοσύνη, λοιπόν, στους φορείς σχολικής μονάδας για τη δημιουργία συνθηκών αυτορρύθμισης και αυτοαξιολόγησης, καθώς γνωρίζουν τον χώρο εντός του οποίου δημιουργούν και εργάζονται, τις ανάγκες του και τις ιδιαιτερότητές του. Επίσης είναι προφανές ότι οι οποίες εργοδοτικές αποφάσεις αναφορικά με τη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού των ιδιωτικών σχολείων δεν επιτρέπεται να παραβιάζουν τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις του εργατικού δικαίου, καθώς και τις ειδικότερες διατάξεις για τους εκπαιδευτικούς των ιδιωτικών σχολείων.

Ας μην ξεχνούμε ότι ο αποτελεσματικός έλεγχος τυχόν καταχρηστικής άσκησης της καταγγελίας συμβάσεων εργασίας των εκπαιδευτικών διασφαλίζεται πλήρως από τα αρμόδια προς τούτο δικαστήρια. Δεδομένης της δυνατότητας δικαστικής αμφισβήτησης του κύρους κάθε καταγγελίας και της εκτεταμένης προστασίας, που η νομολογία παρέχει στο σύνολο των εργαζομένων, ποιος ο λόγος να υφίσταται παρέκκλιση από τις γενικές διατάξεις του εργατικού δικαίου για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς;

Οι μέχρι σήμερα αγκυλώσεις στρεβλώνουν στην πράξη τα κίνητρα των ιδιοκτητών ιδιωτικών σχολείων να απασχολήσουν εκπαιδευτικούς για μεγαλύτερη διάρκεια ή εξαρχής για αόριστο χρόνο καθώς και για να επενδύσουν στην επιμόρφωση και επαγγελματική τους ανέλιξη σε πιο μακροπρόθεσμο ορίζοντα.

Εμπιστευόμαστε τον ιδιοκτήτη ενός ιδιωτικού εκπαιδευτηρίου, ο οποίος λειτουργεί με βάση το βέλτιστο για τους μαθητές πρωτίστως. Στο πλαίσιο της αυτόνομης λειτουργίας της εκπαιδευτικής μονάδας τού παρέχουμε τη δυνατότητα να προσλαμβάνει εκπαιδευτικούς που προσδίδουν προστιθέμενη αξία στο σχολείο. Δεν είναι, άλλωστε, προς το συμφέρον των μαθητών, πρωτίστως, και της ίδιας εκπαιδευτικής μονάδας στο σύνολό της η πρόσληψη και η συνέχιση της συνεργασίας με άξιους και ικανούς εκπαιδευτικούς αλλά και η δημιουργία ενός περιβάλλοντος συνεχούς βελτίωσης τους; Από την άλλη, προστατεύονται και οι εκπαιδευτικοί από παράνομες και καταχρηστικές συμπεριφορές.

Από το νομοσχέδιο απορρέουν σημαντικά οφέλη για τους μαθητές, τους εκπαιδευτικούς και τα σχολεία. Για τους εκπαιδευτικούς με την παροχή ευκαιριών πρόσθετης απασχόλησης, με δυνατότητα αύξησης του εισοδήματός τους, καθώς δίνεται η δυνατότητα στους εκπαιδευτικούς να εργάζονται και σε πρόσθετες εκπαιδευτικές δραστηριότητες μετά το πέρας του υποχρεωτικού ή διευρυμένου ωραρίου με πρόσθετη αμοιβή, να εργάζονται με πρόσθετη αμοιβή σε δραστηριότητες της σχολικής μονάδας και κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού. Για τα σχολεία με την παροχή μεγαλύτερης ελευθερίας και περισσότερων επιλογών στην οργάνωση και λειτουργία της σχολικής μονάδας, στη διαχείριση ανθρώπινου δυναμικού, στη χρήση των κτηριακών εγκαταστάσεων, με την απλοποίηση του πλαισίου λειτουργίας, με την παροχή ευρύτερης ευελιξίας και λιγότερων περιορισμών.

Το εν λόγω νομοσχέδιο μετουσιώνει την πολιτική επιλογή μας να απελευθερώσουμε το ιδιωτικό σχολείο από τον ασφυκτικό κρατικό εναγκαλισμό, την υπερρύθμιση και τον περιορισμό των δυνατοτήτων του. Επιδιώκουμε το ιδιωτικό σχολείο να αποκτήσει μεγαλύτερη ευελιξία και αυτονομία, να μπορεί να αναπτύσσει τον πολύπλευρο ρόλο του, να ενισχύει τις καινοτομίες του. Όλα αυτά πάντοτε στο πλαίσιο της αυστηρής εφαρμογής του νόμου και της προβλεπόμενης κρατικής εποπτείας.

Ολοκληρώνω με αυτά που είπε ο Ελευθέριος Βενιζέλος στα εγκαίνια του «Μπενάκειου Διδαστηρίου» του «Κολλεγίου Αθηνών»: «Είς τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια γίνεται δυνατόν όπως πραγματοποιούνται αι μεγαλύτεραι και επιτυχέστεραι καινοτομιαί, διότι τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια τελούνται απλώς υπό την εποπτεία του κράτους και συμμορφούμενα μόνον προς τα γενικάς κατευθύνσεις του έχουν την ελευθερίαν, της οποίας στερούνται τα δημόσια και διά τούτο δύνανται να επιτελέσουν μεγαλύτερας προόδους.».

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Η κ. Χρηστίδου από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο και στη συνέχεια ακολουθεί η κ. Βέττα, επίσης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα στην Ολομέλεια ένα νομοσχέδιο με το οποίο καταστρατηγούνται σε βάρος των μαθητών βασικές παιδαγωγικές αρχές και «εξατμίζονται» θεμελιώδη εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών που εργάζονται στα ιδιωτικά σχολεία.

Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο, το οποίο είναι εξόφληση γραμματιών προς τους ιδιοκτήτες, των οποίων οι απαιτήσεις χρόνων έγιναν απολύτως δεκτές από την Υπουργό, χωρίς να κρατηθούν ούτε καν τα προσχήματα. Και σαν να μην έφθανε αυτό, η ηγεσία του Υπουργείου επέλεξε να είναι και επιθετική στην τελευταία συνεδρίαση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, όπου δήλωσε ότι νιώθει να ανατριχιάζει και να σοκάρεται τρεις μέρες μετά την ακρόαση φορέων, επειδή ο εκπρόσωπος των ιδιοκτητών ιδιωτικών σχολείων δήθεν κατήγγειλε ότι η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ είναι η αναβάθμιση της δημόσιας παιδείας, ώστε να φτάσουμε, λέει, στο σημείο να μη χρειάζονται καν τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια.

Κοιτάτε να δείτε, τη δήθεν καταγγελία, όπως φαίνεται και στα πρακτικά, δεν τόλμησε ούτε καν ο ίδιος να την επαναλάβει, αλλά η αγαπητή κυρία Υπουργός την επανέλαβε ως απόδειξη της μεγάλης ιδεολογικής διαφοράς που χωρίζει τον νεοφιλελεύθερο χώρο, τον οποίο στηρίζετε με πάθος, από τις δικές μας αριστερές και προοδευτικές ιδέες.

Ας μην κουράζεται, λοιπόν, το Υπουργείο. Το ομολογούμε πρώτοι εμείς, χωρίς τα ψεύδη που ακούστηκαν όλες αυτές τις ημέρες. Θέλουμε, πράγματι, ποιοτική δημόσια παιδεία για όλα τα παιδιά και όχι παιδεία-εμπόρευμα για όσους γονείς πληρώνουν, είτε επειδή έχουν την οικονομική άνεση είτε επειδή με χίλιες δυο στερήσεις στέλνουν τα παιδιά τους στα ιδιωτικά σχολεία. Και απευθυνόμενη πρωτίστως σε αυτούς, στους τελευταίους γονείς, που νοιάζονται για τη μόρφωση του γιου τους και για τη μόρφωση της κόρης τους, σε αυτούς τους γονείς που αναγνωρίζουν την αξία του αγαθού της μόρφωσης και υποβάλλονται σε οικονομικές θυσιές, σε θυσιές ζωής στο όνομά της, σε αυτούς τους γονείς, όπως ήταν και οι δικοί μου γονείς, οφείλω να κρούσω μαζί με τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ το καμπανάκι του κινδύνου.

Αναρωτηθείτε: Πώς θα λειτουργεί στην πράξη ο εκπαιδευτικός που γνωρίζει ότι μπορεί να απολυθεί ανά πάσα στιγμή, επειδή κανένας νόμος πια δεν θα τον προστατεύει απέναντι στις απαιτήσεις κάθε γονέα, κάθε επίδοξου μιμητή τύπου Παπασταύρου «βεβαίως, βεβαίως», που θα σηκώνει το τηλέφωνο ζητώντας την απόλυση, παραδείγματος χάριν, όπως ακριβώς καταγράφει και η κωμική ταινία, κατά τα άλλα, «Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο»; Αναρωτηθείτε: Πώς θα λειτουργεί στην τάξη ο εκπαιδευτικός, που κανένας νόμος δεν θα τον προστατεύει απέναντι στις απαιτήσεις του σχολάρχη, του εταίρου, του μετόχου; Γιατί, πράγματι, εδώ δεν έχουμε μόνο συμμετοχή ιδιοκτητών σχολείων, έχουμε και των μετόχων. Νομικό πρόσωπο, λέτε. Πώς σας φαίνεται, λοιπόν, και η συμμετοχή του μετόχου σ' αυτό το σχολείο, στο σχολείο-επιχείρηση, στις συνεδριάσεις, για παράδειγμα, του συλλόγου διδασκόντων; Πώς σας φαινόταν την ώρα μιας παιδαγωγικής διαδικασίας οι μέτοχοι του σχολείου, που δεν έχουν πατήσει ποτέ σε σχολική τάξη ή που έχουν πατήσει τελευταία φορά πριν από είκοσι ή είκοσι πέντε χρόνια, να μιλάνε με τον νέο νόμο σας και να μπορούν να εξηγούν τι χρειάζεται το σχολείο σε σχέση με τους πελάτες του; Προσέξτε, όχι τους μαθητές, που δήθεν τους έχετε στο επίκεντρο του νομοσχεδίου σας, γιατί τους μαθητές τούς αντιμετωπίζετε ως πελάτες. Αυτό θα είναι οι μαθητές, πελάτες. Αυτό, άλλωστε, είναι και το όραμα της Υπουργού και δεν το κρύβει: η συνταγματική επιταγή της ελεύθερης άσκησης του επιχειρείν. Αυτή επικαλείται κάθε φορά από το Βήμα. Παραλείπει, όμως, βέβαια να μας πει και να σας πει ότι το ιδιωτικό σχολείο-πολυκατάστημα εκπαίδευσης που σχεδιάζει να δημιουργήσει σταδιακά, με ολιγοπώλια σχήματα, θα πετάξει πολλά μικρά φροντιστήρια εκτός αγοράς. Όμως, δεν πειράζει, στο όνομα των φίλων μας, στο όνομα των «ημετέρων», ας πάει στο καλό και η ελεύθερη αγορά. Κατά τα άλλα, υπέρ του επιχειρείν!

Αναρωτηθείτε, λοιπόν, πώς θα λειτουργεί στην τάξη ο εκπαιδευτικός, που ανά πάσα στιγμή μπορεί να του ζητηθεί να δεχθεί, οικειοθελώς πάντα, μείωση του ωραρίου, ώστε να δοθεί μέρος

από τις ώρες του σε άλλον, νεοπροσλαμβανόμενο, πιο φθηνό υπάλληλο και όχι εκπαιδευτικό; Πιο φθηνό, πιο υπάκουο. Αυτούς, αλήθεια, τους εκπαιδευτικούς θέλετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Αυτούς θέλουμε; Εκπαιδευτικούς ανυπεράσπιστους, με σκυμμένες πλάτες, υποκείμενους σε κάθε είδους εκβιασμό;

Ισχυρίζεται το Υπουργείο ότι με τη ρύθμιση που φέρνει επιτρέπει την απομάκρυνση του ανεπαρκούς εκπαιδευτικού από την τάξη. Ισχυρίζεται πως κάτι τέτοιο δεν ήταν δυνατό μέχρι τώρα. Η Υπουργός μάς εγκάλεσε κιόλας ότι δεν έχουμε, λέει, εμπιστοσύνη στη δικαιοσύνη, που θα ελέγχει τις απολύσεις, και ότι θέλουμε ανελεύθερα τα ιδιωτικά σχολεία, εγκλωβισμένα στον δημόσιο και κρατικό έλεγχο.

Ψεύδεται η κυρία Υπουργός. Προσποιείται πως δεν γνωρίζει ότι υπάρχει με το ισχύον νομικό πλαίσιο νομοθετημένη επί ΣΥΡΙΖΑ διαδικασία απόλυσης εκπαιδευτικών. Υπάρχει επιτροπή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που αποτελείται από τρεις πρωτοδικές, υπηρετούντες στο Τμήμα Εργατικών Διαφορών, οι οποίοι υποδεικνύονται από Τριμελές Συμβούλιο Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου, επιτροπή ανεξάρτητη, που δεν διορίζεται από την Υπουργό, όπως ανέφερε η κ. Κεραμέως στην ομιλία της. Αναρωτιόμαστε και εμείς, να ανατριχιάσουμε με τη σειρά μας, να συγκλονιστούμε και εμείς, που η Υπουργός δεν δείχνει εμπιστοσύνη σ' αυτή την ανεξάρτητη δικαστική επιτροπή, που εξέταζε το βάσιμο ή το αυθαίρετο των απολύσεων;

Ακόμη και ο εκπρόσωπος των ιδιωτικών σχολείων, παρά τις δικαιολογίες που χρησιμοποίησε λόγω της κοιμητικής του ιδιότητας, ακόμη και εκείνος παραδέχθηκε ότι στη συντριπτική τους πλειοψηφία στις περιπτώσεις που οι ίδιοι προσήλθαν στην επιτροπή με αίτημα απόλυση εκπαιδευτικού, ακόμα και αυτό έγινε δεκτό στις περισσότερες των περιπτώσεων. Όμως, αυτή η δικλίδα ασφαλείας, όπως και κάθε είδους εργατικό δικαίωμα, προκαλεί αλλεργία στο νεοφιλελεύθερο μυαλό σας.

Έτσι, η νέα ρύθμιση στο άρθρο 10 αντί για τον έλεγχο της δικαιοσύνης, το μόνο που φέρνει είναι η δυνατότητα πλήρους ασυδοσίας στις απολύσεις των εκπαιδευτικών στα ιδιωτικά σχολεία. Και αυτό είναι κάτι που δεν ανατριχιάζει την Υπουργό. Την προκαλούμε, λοιπόν, αφού έχει απόλυτη εμπιστοσύνη στη δικαιοσύνη -όπως και εμείς άλλωστε- ας κρατήσει την Ανεξάρτητη Επιτροπή των Πρωτοδικών Ειδικευμένων στο Εργατικό Δίκαιο που υπάρχει τώρα και που εξέταζε τις διαφορές εργοδοτών και εκπαιδευτικών. Αλλά δεν θα την κρατήσει, γιατί είναι φανερό ποιος θέλει να «ξεδοντιάσει» τη δικαιοσύνη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό μόνο!

Και βέβαια αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι το μόνο δώρο προς τους «ημέτερους». Στο όνομα της δήθεν καταπολέμησης του ασφυκτικού κρατικού εναγκαλισμού, καταργείται η υποχρέωση να υποβάλει το ιδιωτικό σχολείο στην Περιφερειακή Διεύθυνση Εκπαίδευσης κατάλογο με τον αριθμό των μαθητών που μετέχουν στις εκτός σχολικού ωραρίου δραστηριότητες αλλά και τον κατάλογο με τα ονόματα των εκπαιδευτικών που έχουν την ευθύνη υλοποίησης αυτών των δραστηριοτήτων. Απελευθερώνεται, λοιπόν, έτσι -και κρατήστε το αυτό- πλήρως η μαύρη αδήλωτη εργασία, επιτρέπεται η απόκριψη ασφαλιστικών εισφορών και εξυπηρετείται το ξεζούμισμα των εκπαιδευτικών, που θα βρεθούν να δουλεύουν σε ωράριο «λάστιχο». Πρόκειται για μία από τις πιο γνήσιες νεοφιλελεύθερες ρυθμίσεις που επέτρεψε στους ιδιοκτήτες πολλών ιδιωτικών σχολείων να ανοίξουν σαμπάνιες όταν τις διάβασαν.

Από αυτές, όμως, τις σαμπάνιες εμείς δεν πρόκειται να πιούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και να σας θυμίσουμε ότι έτσι άνοιξαν σαμπάνιες και με άλλον νόμο κάποιοι φίλοι σας τραπεζίτες και ήρθαν τώρα τα δύο δικαστικά βουλεύματα και έκριναν τον νόμο αμνήστευσης των τραπεζικών στελεχών αντισυνταγματικό.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -κλείνω με αυτό, κυρίες Πρόεδρε- ως κυβέρνηση έφερε νόμους υπέρ της παιδείας και όχι υπέρ κάποιων φίλων. Και επειδή είμαστε συνεπείς με την αντλήψη μας, υπερασπιζόμαστε την παιδεία ως πολύτιμο αγαθό για όλα τα παιδιά και των δημόσιων και των ιδιωτικών σχολείων, θα

καταψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο, όπως άλλωστε έχετε καταλάβει ότι το καταψηφίζει και ολόκληρη η κοινωνία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Τον λόγο έχει η κ. Βέττα από τον ΣΥΡΙΖΑ. Θα ακολουθήσει ο κ. Φάμελλος από τον ΣΥΡΙΖΑ, επίσης.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΒΕΤΤΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σημερινό νομοσχέδιο αποδεικνύεται για μια ακόμη φορά ότι για την Κυβέρνηση η παιδεία είναι ένα προϊόν, όπως όλα τα άλλα. Μπορεί να πωληθεί ή να αγοραστεί, ανάλογα με το τίμημα που είναι διατεθειμένος κανείς να καταβάλει.

Οι εκπαιδευτικοί είναι αναλώσιμοι, οι μαθητές είναι πελάτες και οι γονείς ανεξάντλητοι χρηματοδότες των απαιτήσεων της αγοράς των ιδιωτικών σχολείων. Θα μπορούσε, δηλαδή -αν και ήδη το εφαρμόζει στην πράξη η Κυβέρνηση- να καταργήσει το Υπουργείο Παιδείας και να εντάξει όλες τις αρμοδιότητες στο Υπουργείο Ανάπτυξης. Έτσι και αλλιώς, δεν έχετε πλέον σχέδιο και μέριμνα για την παιδεία, καθώς όλα τα ρυθμίζει η αγορά. Όπως εξάλλου είπατε δημόσια, είναι αναχρονισμός να εμποδίζεται ο σχολάρχης να κάνει ό,τι θέλει με τους εργαζομένους του, τους μαθητές και τους γονείς τους. Όλα είναι δικά του και τα χειρίζεται όπως θέλει.

Εξάλλου, όπως φάνηκε και στην ακρόαση των φορέων, οι διαπύρσοι υποστηρικτές του νομοσχεδίου, θα έλεγα κανείς οιονεί εισηγητές, ήταν οι εκπρόσωποι των ιδιωτικών σχολείων. Οι συγκεκριμένοι μηρύκαζαν τις τετριμμένες κορώνες περί «σοβιετίας» και «ανελευθερίας» κατά τη διακυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, τότε οι διακεκριμένοι συνομιλητές τους ήταν οι τροϊκανοί, ενώ σήμερα είναι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, την οποία εξάλλου χρηματοδοτούν, όπως οι ίδιοι παραδέχτηκαν ευθαρσώς την προηγούμενη Παρασκευή. Γιατί το κάνουν αυτό; Γιατί είναι δικαίωμά τους. Αντιγράφω επί λέξει από τα Πρακτικά: «Τι θα κάνει ο καθένας με το πορτοφόλι του, είναι δικός του λογαριασμός». Έτσι είπε ο εκπρόσωπος των ιδιοκτητών σχολείων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την υγεία, τον πολιτισμό, την ενέργεια έρχεται με γοργά βήματα η αποψίλωση της παιδείας. Εμείς το περιμέναμε. Τώρα το διαπιστώνει και η ελληνική κοινωνία. Να επαναλάβω κάτι που έχει ακουστεί ήδη, αλλά είναι σημαντικό. Στη διαβούλευση υπήρξε πολύ μεγάλος σχολιασμός, πάνω από χίλια πεντακόσια σχόλια, στη συντριπτική τους πλειοψηφία αρνητικά. Εσείς, όμως, αδιαφορείτε για τη βάση της εκπαιδευτικής κοινότητας, καθώς χαρακτηρίσατε τα σχόλια υποβολιμαία. Όταν η πραγματικότητα δεν συμφωνεί με εμάς, τόσο χειρότερα για την πραγματικότητα, κατά τον Μπρεχτ. Αυτό είναι το μότο σας τόσο στην παιδεία όσο και παντού.

Πριν ξεκινήσω τον σχολιασμό των επιδικών σημείων του νομοσχεδίου, θέλω να αναφερθώ σε ένα ζήτημα που φαίνεται μεν διαδικαστικό, αλλά δεν είναι. Το νομοσχέδιο κατατέθηκε δύο ημέρες μετά το κλείσιμο των σχολείων, ενώ ψηφίζεται τρεις ημέρες πριν το κλείσιμο της Βουλής, τέλος Ιουλίου, σχεδόν εν κρυπτώ. Η μεθόδευση θυμίζει έντονα μια άλλη μαύρη στιγμή της Κυβέρνησης, παρόμοιες μέρες με αυτές που διανύουμε, την κατάθεση την ύστατη κυριολεκτικά στιγμή, λίγα λεπτά πριν κλείσει η Βουλή -πέρυσι τον Αύγουστο δηλαδή-, της τροπολογίας που είχε υπογορεύσει ο ΣΕΒ για τις απολύσεις των εργαζομένων, τη μονομερή ανατιώδη απόλυση, όπως θα θυμάστε. Το ίδιο κάνετε και σήμερα, καθώς παραδίδετε τους εκπαιδευτικούς των ιδιωτικών σχολείων βορά στις διαθέσεις των ιδιοκτητών, χωρίς καμμία προστατευτική μέριμνα, όπως ισχύει εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Πλέον ο ιδιωτικός εκπαιδευτικός μπορεί να απολύεται όποτε θέλει ο ιδιοκτήτης, ακόμα και μέσα στη σχολική χρονιά, προκαλώντας με αυτόν τον τρόπο, εκτός των άλλων, ισχυρή διάρρηξη στους δεσμούς παιδιού-εκπαιδευτικού, που είναι απαραίτητοι για τη γνωσιακή ανάπτυξη του μαθητή.

Και γιατί να θέλει, αναρωτήθηκε πριν από λίγο η κυρία Υπουργός, να απολύσει ο σχολάρχης έναν δάσκαλο που κάνει καλά τη δουλειά του; Αφελής είναι; Όχι, απλώς υπολογίζει το συμφέρον του. Δηλαδή, γιατί θα το κάνει; Για να προσλάβει έναν πιο οικονομικό εργαζόμενο, πιο εύλογο και πιο φρόνιμο, με λιγότερες απαιτήσεις, για τήρηση του ωραρίου και των μισθολογικών δε-

σμεύσεων. Θα το κάνει για να προσλάβει κάποιον που θα είναι διατεθειμένος να δουλεύει πρωί και απόγευμα στις έξτρα δραστηριότητες, που ανεξέλεγκτα πλέον μπορεί να υλοποιεί ο σχολάρχης, χωρίς έγκριση από τον περιφερειακό διευθυντή εκπαίδευσης. Θα το κάνει, επίσης, για να τον βάλει να εργαστεί σε δραστηριότητες του Σαββατοκύριακου, σε θερινά camp που γίνονται τον Ιούλιο ή τον Αύγουστο, να τον έχει διαρκώς διαθέσιμο για να προσφέρει τις υπηρεσίες του, χωρίς χρόνο για την προσωπική ή οικογενειακή του ζωή. Θα το κάνει, επίσης, για να μπορεί να τον αξιολογήσει όπως και όποτε θέλει, με δικά του κριτήρια, χωρίς να λαμβάνει υπ' όψιν την υφιστάμενη νομοθεσία. Για να τον βάλει κατά το δοκούν να διδάσκει σε διάφορα σχολεία ή δομές του ιδιοκτήτη, σύμφωνα με τη δυνατότητα που του παρέχεται πλέον από το σημερινό νομοσχέδιο. Ακριβώς γι' αυτό θα το κάνει. Γιατί πλέον μπορεί.

Επίσης, προβληματικά σημεία του νομοσχεδίου είναι τα εξής: Το δικαίωμα του ιδιοκτήτη ή των μετόχων, αρκεί να έχουν φοιτήσει κάποτε σε μια πανεπιστημιακή σχολή, να παρακολουθούν τις συνεδριάσεις του συλλόγου διδασκόντων. Φίμωση, ανελευθερία, περιορισμός.

Επίσης, το δικαίωμα ίδρυσης φροντιστηρίων, δομών ενισχυτικής διδασκαλίας, κέντρων γλωσσών, ΚΕΚ στα ιδιωτικά σχολεία, γεγονός που εκτός των άλλων επιτίθεται και στις υφιστάμενες εκπαιδευτικές δομές που λειτουργούν στην αγορά, όπως για παράδειγμα τα μικρά φροντιστήρια ξένων γλωσσών ή τα ωδεία που βρίσκονται σε κάθε γειτονιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειπώθηκε και προηγουμένως ότι και με το παρόν νομοσχέδιο η παιδεία γίνεται σουπερμάρκετ. Μπορούν οι ενδιαφερόμενοι να ψωνίσουν, ό,τι θέλουν από την αγορά. Έτσι αντιμετώπιζει η Κυβέρνηση την παιδεία, κατάκτηση, επίθεση σε δικαιώματα, διεύρυνση της αγοράς, νεοφιλελευθερισμός. Η αγορά θα τα ρυθμίσει όλα. Ο πελάτης κινεί τα νήματα. Όλοι υπάρχουν για να τον υπηρετούν. Καμμία παιδαγωγική στόχευση, καμμία αξία.

Και επειδή για σας ο πελάτης έχει πάντα δίκιο, θα κλείνετε τα αυτιά σας στις καταγγελίες για προνομιακή μεταχείριση συγκεκριμένων μαθητών, γόνων των φίλων σας. Η επιλογή σας να καταστρέψετε την παιδεία θα φέρει δικαιολογημένες αντιδράσεις από την εκπαιδευτική κοινότητα και την ελληνική κοινωνία.

Εμείς θα είμαστε μαζί τους στα σχολεία, στους δρόμους ή όπου αλλού χρειαστεί. Γιατί και στην παιδεία δεν είμαστε όλοι ίδιοι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Τον λόγο έχει ο κ. Φάμελλος από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά. Ακολουθεί η κ. Σκόνδρα.

ΣΚΟΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο δεν είναι αποκαλυπτικό μόνο για τις προεκλογικές συμφωνίες της Νέας Δημοκρατίας, αγαπητέ συνάδελφε Νίκο Φίλη. Είναι αποκαλυπτικό και για την ταυτότητα της Νέας Δημοκρατίας. Γιατί με ένα νομοσχέδιο πολύ περιορισμένου οράματος, πολύ επιφανειακό και χυδαίο, με ρυθμίσεις που εξυπηρετούν απλώς κάποιους από τους ιδιοκτήτες ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων -και πάλι όχι όλων- οδηγεί σε ζημία και σε αρνητικές επιπτώσεις στο σύνολο της παιδείας. Διότι, είναι άποψή μου ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι εις βάρος και των εργαζομένων στην παιδεία και των μαθητών και των ιδιοκτητών εκπαιδευτηρίων και της παιδείας συνολικά και πλήττει την παιδεία ως δημόσιο αγαθό και ως δημόσια πολιτική.

Κατ' αρχάς πρέπει να ομολογήσετε ότι ήταν προσβλητικό για τη Βουλή αυτό που κάνατε, να φτάσει χτες να τελειώσουν οι επιτροπές, να το φέρετε άρον-άρον, χωρίς επεξεργασίες εδώ, μην επιτρέποντας στους Βουλευτές να συμβάλουν στην επεξεργασία που χρειάζεται ένα σημαντικό νομοσχέδιο, με περιορισμό των φορέων, με φίμωση κάποιων φορέων, προφανώς σε αντάλλαγμα του συμβολαίου που έχετε ήδη προεκλογικά για την αντιπαροχή που πρέπει να δώσετε σε κάποιους, επαναλαμβάνω, ιδιοκτήτες εκπαιδευτηρίων, με αποτέλεσμα να έχουμε ένα νομοσχέδιο εις βάρος πρώτα απ' όλα των εκπαιδευτικών, των εργαζομένων. Όμως, για να σας πω και την προσωπική μου εμπειρία, το scho-

λείο το διαλέγει ο γονιός για τον δάσκαλο και τη δασκάλα. Ο δάσκαλος και η δασκάλα, ο καθηγητής και η καθηγήτρια φτιάχνουν το σχολείο και τα παιδιά και δίνουν αξία και στον ιδιοκτήτη κάποιες φορές. Αν, όμως, εμείς διαλέγουμε το σχολείο μόνο για την κερδοφορία του και εσείς αξιολογείτε ένα σχολείο μόνο για την κερδοφορία του, ως εμπορική επιχείρηση, σίγουρα δεν μιλάτε για παιδεία. Δεν μιλάτε γι' αυτό που γνωρίζει η παγκόσμια επιστημονική κοινότητα ως παιδεία. Και αυτή την απαξιώτική αντίληψη για την παιδεία δεν την περιορίζετε μόνο στο ιδιωτικό σχολείο. Είναι συνολικά για τα θέματα παιδείας. Αυτή είναι η αντίληψη της κ. Κεραμέως. Γιατί λειτουργείτε αυταρχικά, απαξιώτικά και υποβαθμίζοντας τη γνώση, την επιστήμη, την πρόοδο. Γιατί η άποψή σας δεν συνάδει με το αναβαθμισμένο ποιοτικό σχολείο. Ούτε η πολιτική σας, διότι δεν θα ξεκινάγατε με ελαστικές σχέσεις εργασίας, με αυταρχισμό, με μεταφορά στο Υπουργείο Εργασίας, με εξίσωση δικαιωμάτων προς τα κάτω, με ανισοτιμία και υποκειμενικότητα στην αξιολόγηση, με βλαπτική μεταβολή λιγότερων ωρών εργασίας και λιγότερων αμοιβών, με συστέρηση και στην απασχόληση και όλα τα υπόλοιπα που έχετε για τους εκπαιδευτικούς, αν θέλατε να αναβαθμίσετε και το ιδιωτικό σχολείο.

Η ρύθμιση της κ. Κεραμέως υποβαθμίζει και το ιδιωτικό σχολείο, γιατί υποβαθμίζει αυτούς που παρέχουν τη γνώση και την αναβάθμιση της προσωπικότητας και των δεξιοτήτων των παιδιών μας. Άρα υποβαθμίζει και τη σοβαρή επιχειρηματικότητα και τα ιδρύματα που θέλουν να επενδύσουν στην ιδιωτική παιδεία. Ποιοι γονείς θα θέλουν να στείλουν τα παιδιά τους σε ένα σχολείο ευέλικτης εργασίας; Ποιοι γονείς θα επέλεγαν να στείλουν τα παιδιά σε ένα σχολείο που δουλεύουν ωρομίσθιοι με χαμηλή αμοιβή, πρωί-απόγευμα, καλοκαίρι, όπως θέλει ο επιχειρηματίας και όχι τους καλύτερους εκπαιδευτικούς;

Ο σκοπός του νομοσχεδίου θα ήταν πώς θα πληρώσετε περισσότερο τους εκπαιδευτικούς για να δώσουν καλύτερη παιδεία, αν θέλετε να αναβαθμίσετε την ιδιωτική παιδεία. Είναι δυνατόν να εμπορευτεί, αν θέλετε, ο γονιός το παιδί σε εκπαιδευτικούς που θα δηλώσουν πεισμένοι; Ότι εθελοντικά, ναι, θα δουλέψουν περισσότερες ώρες με λιγότερη αμοιβή ή θα δουλέψουν λίγο το πρωί και λίγο το απόγευμα ή μπορεί να δουλέψουν και το Σαββατοκύριακο και ίσως να κάνουν και λίγο ξένες γλώσσες στο περσίωμα των δέκα-δώδεκα ωρών;

Δεν γίνεται ποιοτική εκπαίδευση με εργαζόμενους λάστιχο, γιατί αυτοί οι εργαζόμενοι θα είναι πιο ευάλωτοι και σε άλλες πιέσεις για τον βαθμό, για το απουσιολόγιο και τότε θα πρέπει να απολογηθείτε συνολικά στη νεολαία και δεν μπορείτε να απολογηθείτε στην νεολαία.

Εγώ θα το πω ξεκάθαρα. Ο νόμος αυτός θα αποτύχει, γιατί οι περισσότεροι γονείς -και θα δανειστώ εδώ την άποψη του Κωστή Παπαϊωάννου, του πρώην γενικού γραμματέα, που είδα πριν δέκα μέρες δημοσιευμένη- θα προτάξουν την ιδιότητα του γονέα και όχι την ιδιότητα του πελάτη, γιατί έτσι με αυτή τη στάση στη ζωή προχωρά η κοινωνία μας. Κάτι που δεν έχει η Δεξιά και δεν είχε ποτέ. Και, βέβαια, δεν μπορώ να φανταστώ ότι μπορεί να έχετε φτάσει στο όριο της πολιτικής χυδαιότητας να πιστεύετε σε μια κοινωνία που ο γονέας θα προτάσσει ότι μπορεί να αγοράσει ιδιωτική αριστεία και να μην έχει αξίες, να μην έχει για το παιδί του αρχές και να μη βάζει όρους στο πώς θα προχωρήσει το παιδί του.

Όμως, εκτός από τους εκπαιδευτικούς στα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια και το ίδιο το εκπαιδευτήριο, το νομοσχέδιο αυτό είναι εις βάρος και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Έχουμε πάρει επιστολές από όλο το δίκτυο των ιδιοκτητών των κέντρων ξένων γλωσσών, με νομική γνωμοδότηση μάλιστα, γιατί βάλατε και ψεύτικες, αν θέλετε, δικαιολογίες που όλοι οι επιστήμονες της μικρομεσαίας επιχειρηματικότητας που έχουν τα φροντιστήρια ξένων γλωσσών διαφωνούν με τις ρυθμίσεις αυτές. Άρα και η επιχειρηματικότητα των ιδιωτικών σχολείων πλήττεται και η μικρομεσαία επιχειρηματικότητα πλήττεται και οι εργαζόμενοι πλήττονται και τα παιδιά μας. Και όλα αυτά, ξέρετε, γίνονται εις βάρος της αριστείας, εις βάρος της αξιοκρατίας. Διότι έρχεστε με μια τροπολογία να επιβεβαιώσετε ότι δεν υπάρχει αξιοκρατία στην επιλογή

των διευθυντών εκπαίδευσης. Άρα και εις βάρος της αριστείας το νομοσχέδιο της κ. Κεραμέως;

Πώς τα καταφέρατε να είστε κατά εργαζόμενων, μαθητών, γονέων, μικρομεσαίων επιχειρηματιών και της ίδιας της παιδείας, αλλά και της αξιοκρατίας και της αριστείας; Να επιλέξετε, δηλαδή, να βάλετε διευθυντές σχολείων μόνο με κομματικά κριτήρια; Μέχρι πού μπορεί να φτάσει η χυδαιότητα αυτή της Νέας Δημοκρατίας και η προσβολή των δημοτικών αρχών; Βέβαια, δεν είναι περίεργο. Η δυσανεξία προς τη γνώση της Νέας Δημοκρατίας αποδείχθηκε από την πρώτη βδομάδα, τότε που βάλατε στην ΕΥΠ διοικητή, νομίζω, έναν κύριο που δεν έχει πτυχίο και μετά ήρθατε εδώ και τολμήσατε να ψηφίσετε -ψηφίσατε εσείς- να υπάρχει διοικητής στην Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών χωρίς πτυχίο. Και μετά θα πούμε στα παιδιά μας διεκδίκησε τη γνώση; Θα πούμε στους εκπαιδευτικούς δώσε καλύτερη γνώση; Θα πούμε στους ιδιοκτήτες σχολείων διεκδικήστε την ποιότητα και την αξιοκρατία, όταν εσείς διορίζετε διευθυντές εκπαίδευσης, χωρίς κριτήρια και χωρίς αξιολόγηση; Αυτούς τους προσωρινούς που θα βάλετε τώρα. Εις βάρος, λοιπόν, της παιδείας και της γνώσης! Για να μην πω για τον Γενικό Γραμματέα Τουρισμού, για όλα τα «γαλάζια παιδιά» που έχουν γεμίσει το δημόσιο επί Νέας Δημοκρατίας. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά ο «πράσινος» Πρωθυπουργός επέλεξε στο άρθρο 15 να μην προχωρήσει ούτε στην αναβάθμιση της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, ενώ υπήρχε νόμος για τη διύρυνση της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης. Και εδώ έχετε και εσείς, κυρία Υφυπουργέ, προσωπική εμπλοκή.

Για να αναβαθμιστεί η περιβαλλοντική εκπαίδευση ίσως τα Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης να συνδεθούν με τις αρχές βιώσιμης ανάπτυξης που ο ΟΗΕ έχει ως βασικό εργαλείο να γίνουν να συνδεθούν με την υγεία και τον πολιτισμό. Να συμβληθούν με τις βιώσιμες λύσεις για τα τοπικά ζητήματα για να γίνουν κέντρα αειφορίας. Αυτή την πολιτική παρέμβαση έρχεστε με έναν πολύ συντηρητικό τρόπο, αντιεπιστημονικό και να κάνετε πίσω, ενώ η παγκόσμια κοινότητα πάει μπροστά προς τη βιώσιμη ανάπτυξη και να μην αναλάβετε την πολιτική πρωτοβουλία να έχετε κέντρα αειφορίας στα σχολεία μας. Άρα τα παιδιά των Ελλήνων και των Ελληνίδων να μείνουν πίσω. Τα παιδιά της πατρίδας μας να μείνουν πίσω και ως προς την περιβαλλοντική πολιτική και ως προς την ολιστική προσέγγιση προς το περιβάλλον και ως προς τη βιώσιμη ανάπτυξη; Και, μάλιστα, αυτό σας το λέω προσωπικά, γιατί έχετε επισκεφθεί τον Δήμο Θέρμης, εκεί που κρατήσατε, μαζί με άλλα έξι κέντρα αειφορίας. Κλειστά ιδρυμένα κέντρα αειφορίας. Φέτος αυτή ήταν η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Φέτος έμειναν κλειστά έξι κέντρα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, κέντρα εκπαίδευσης αειφορίας, γιατί δεν βάλαμε εκπαιδευτικούς πιθανά, γιατί όπως λέει η συζήτηση στους εκπαιδευτικούς κάποια στελέχη της Νέας Δημοκρατίας θίγονταν από την τοποθέτηση εκπαιδευτικών στα κέντρα εκπαίδευσης. Και για τον λόγο αυτό κατασκευασμένα σχολεία περιβαλλοντικής εκπαίδευσης από τους δήμους της χώρας μας τα κρατήσατε κλειστά; Είχατε ευθύνη γι' αυτό. Γνωρίζω ότι το ΦΕΚ ίδρυσε είχε βγει με τον αείμνηστο Γιάννη Παντή, που οφείλουμε να αναφέρουμε τη μνήμη του σήμερα εδώ του πρώην γενικού γραμματέα από τις 27-2-2018.

Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, κλείνει την περιβαλλοντική εκπαίδευση και έρχεται να επιβεβαιώσει με αυτό το νομοσχέδιο ότι αυτή είναι η ταυτότητά της. Για ποιον λόγο; Γιατί θέλει, άραγε, καταδικασμένο, φοβισμένο και υποταγμένο τον εκπαιδευτικό; Γιατί θέλει τη νεολαία μας φοβισμένη και υποταγμένη; Θέλει τη νέα γενιά φοβισμένη και υποταγμένη και δεν την ενδιαφέρει το εθνικό και πατριωτικό καθήκον να έχουμε παιδεία που να δυνάμυνει την Ελλάδα και να την κάνει ανταγωνιστική στην παγκόσμια κοινότητα. Ούτε με τους εργαζόμενους ούτε με τους ιδιοκτήτες ούτε με τους μικρομεσαίους επαγγελματίες ούτε με το περιβάλλον ούτε με τους μαθητές ούτε με την παιδεία. Αλλά αντίθετα, μια σκοτεινή, μοχθηρή και απαράδεκτη πολιτική ηγεσία, σκοταδιστική, η οποία πάει πίσω την παιδεία κι έρχεται σε αντίθεση με την Ελλάδα που έχουμε ανάγκη και αυτή η Ελλάδα που έχουμε όλοι ανάγκη θα βρεθεί πολύ σύντομα μπροστά σας και στους δρόμους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Τον λόγο έχει η κ. Σκόνδρα από τη Νέα Δημοκρατία και ακολουθεί ο κ. Παπαηλιού από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι αλήθεια ότι στη διαστρέβλωση διαπρέπετε.

Καλό θα ήταν, όμως, κύριε Φάμελλε, να μη μας λέτε εδώ μέσα και να διαστρεβλώνετε την πραγματικότητα ότι δεν τηρήθηκαν οι διαδικασίες για το νομοσχέδιο και ότι έγιναν εν κρυπτώ. Οι διαδικασίες ακολουθήθηκαν κανονικά. Η διαβούλευση έγινε κανονικά. Οι κοινοβουλευτικές εργασίες έγιναν κανονικά στις επιτροπές και η συζήτηση εξαντλήθηκε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ό,τι αφορά τη νέα γενιά, τα παιδιά μας και το μέλλον τους, που είναι συνυφασμένο με το μέλλον της Ελλάδος, για την Κυβέρνηση και τη Νέα Δημοκρατία είναι εξ ορισμού κυρίαρχο και αδιαπραγμάτευτο. Τα δε δικαιώματα στην παιδεία πρωτίστως τα έχουν οι μαθητές. Η εκπαίδευση τους είναι ένας θεμελιώδης τομέας, ώστε να μπορέσουν να ανταποκριθούν στο άκρως ανταγωνιστικό περιβάλλον της εποχής μας.

Η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως, υπό την καθοδήγηση και την έγκριση του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη, πήρε τις πρωτοβουλίες και προχώρησε σε μεταρρυθμίσεις που θα ευθυγραμμίσουν την εκπαίδευση με τις απαιτήσεις των καιρών, εξασφαλίζοντας τη γνώση, την κοινωνική ενσωμάτωση και τη δυναμική ένταξη των νέων μας στην αγορά εργασίας.

Μετά, λοιπόν, το νομοσχέδιο που ψηφίσαμε για την αναβάθμιση όλων των βαθμίδων του δημοτικού σχολείου και προηγούμενων των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων σειρά πήρε το σημερινό νομοσχέδιο για την ιδιωτική εκπαίδευση. Διορθώνει τις στρεβλώσεις που δημιούργησε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και ρυθμίζει τα αυτονόητα και όσα επιβάλλει η κοινή λογική, διότι είναι λογικό και αυτονόητο τα ιδιωτικά σχολεία να ακολουθούν το πλαίσιο που θα καθορίζεται από το κράτος και να ελέγχονται γι' αυτό. Εξίσου αυτονόητο, όμως είναι να υπάρχει ευελιξία, να διαφοροποιείται, να αναπτύσσει δράσεις, να υπάρχει αυτονομία που θα το κάνει ακριβώς να διαφέρει από τα δημόσια.

Αν το κράτος, κύριοι συνάδελφοι, ρυθμίζει τα ιδιωτικά, όπως και τα δημόσια, γιατί να υπάρχουν τα ιδιωτικά; Η Κυβέρνησή μας συμμορφώνεται πλήρως με τη συνταγματική επιταγή που με σαφήνεια αναφέρεται και προστατεύει το δημόσιο και το ιδιωτικό αγαθό της εκπαίδευσης, δίνοντας την ελευθερία της επιλογής σε γονείς και παιδιά. Αυτό το δικαίωμα βρίσκεται στον πυρήνα της ιδεολογικής μας ταυτότητας του κοινωνικού φιλελευθερισμού. Πρέπει να δίνεται η δυνατότητα στον ιδιωτικό τομέα να αναπτυχθεί με τις επιχειρηματικές ελευθερίες που θα τελούν βέβαια υπό την κρατική εποπτεία. Ο ιδιωτικός τομέας να αφήνεται να δημιουργήσει και να μεγαλοουργήσει, ώστε να απελευθερώνονται πόροι προς τον δημόσιο τομέα και την κοινωνία.

Θα έχουν κέρδη οι ιδιώτες, λένε ορισμένοι. Βεβαίως και να έχουν κέρδος, διαφορετικά δεν θα είναι η ίδια η επιχείρηση, είτε είναι σχολική μονάδα είτε οτιδήποτε άλλο, βιώσιμη.

Εμείς δεν δαιμονοποιούμε το κέρδος, το καλωσορίζουμε αρκεί να παράγεται μέσα στα πλαίσια της νομιμότητας και με θεμιτούς τρόπους. Από έναν ιδιωτικό τομέα υγιή και εύρωστο κερδίζουν όλοι, κυρίως η κοινωνία με τις θέσεις εργασίας που δημιουργούνται.

Σκεφτήκατε ποτέ στην Αντιπολίτευση τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια πόσες θέσεις εργασίας δημιουργούν; Αυτό το παραβλέπετε και περνάτε κατευθείαν στο πολυφορεμένο κλισέ σας «του εργασιακού μεσαίωνα», επειδή εισάγουμε την αξιολόγηση. Ο ιδιωτικός τομέας τροφοδοτεί το δημόσιο, κύριοι της Αντιπολίτευσης. Γι' αυτό όταν εσείς τον εξοντώσατε με την υπερφορολόγηση, όταν με την ακραία ιδεολογία σας δώξατε επιχειρήσεις και κλείσατε εργοστάσια και το κράτος το πλήρωσε, τότε και θέσεις εργασίας χάθηκαν και ολόκληρες οικογένειες έμειναν στον δρόμο.

Είστε, όμως, πραγματικά αδιόρθωτοι και το ζήσαμε σε όλο του το μεγαλείο στις επιτροπές αυτού του νομοσχεδίου, κύριε Φάμελλε, που έγιναν κανονικά. Στιγμές απείρου κάλλους με ύβρεις

και απειλές και έχει ιδιαίτερη σημασία ότι ειπώθηκαν από έναν πρώην Υπουργό Παιδείας, ο οποίος αν μη τι άλλο έπρεπε να σεβαστεί τον θεσμό που υπηρέτησε.

Αποστρέψετε ό,τι έχει σχέση με ελευθερία, αυτονομία και δημιουργία. Επιζητάτε τον σφιχτό εναγκαλισμό των πάντων με το κράτος «πατερούλη», τη στασιμότητα και την οπισθοδρόμηση και με οδηγό αυτή τη νοσταλγία κατά τη διακυβέρνησή σας, αφού δεν μπορούσατε λόγω της Ευρωπαϊκής Ένωσης να κλείσετε εντελώς τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, προσπαθήσατε να τα ισοπεδώσετε. Η βαθιά νοσηρή ιδεολογία σας δεν σας αφήνει να δεχθείτε τίποτα το ανεξάρτητο, το ελεύθερο, τίποτα που να μην ελέγχεται από την εκτελεστική εξουσία.

Σήμερα στις στρεβλώσεις αυτές μπαίνει τέλος με το νομοσχέδιο που απλοποιεί την λειτουργία, επιφέρει αυτονομία και ευελιξία στην οργάνωση των ιδιωτικών σχολείων. Δίνει τη δυνατότητα στη σχολική μονάδα να κρίνει και να διαχειρίζεται το προσωπικό σύμφωνα με τις ανάγκες και τη φιλοσοφία του σχολείου και πάντα προς όφελος των μαθητών και με σεβασμό στα δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Επιτρέπει την ευελιξία του ωραρίου με πρωτοβουλία του ίδιου του εκπαιδευτικού και δίνει το δικαίωμα της ελευθερίας στην αξιοποίηση κτηριακών εγκαταστάσεων. Μειώνει, δηλαδή, τον κρατικό παρεμβατισμό δημιουργώντας ένα πιο αυτόνομο, σύγχρονο και καινοτόμο σύστημα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Σημαντική, επίσης, είναι η ρύθμιση που θεσμοθετεί τη διδασκαλία των ειδικών μαθημάτων των πανελλαδικών. Το κράτος ήταν ανακόλουθο, από τη μία έβαζε τα ειδικά μαθήματα στις πανελλαδικές και από την άλλη δεν παρείχε την ανάλογη διδασκαλία, αναγκάζοντας τα παιδιά να απευθύνονται στα φροντιστήρια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πνεύμα του νομοσχεδίου για την ιδιωτική εκπαίδευση κινείται στη σφαίρα της κοινής λογικής και του αυτονόητου. Θα μπορούσαμε να συνηγορήσουμε, κύριοι της Αντιπολίτευσης, θα μπορούσαμε αν και εσείς κινούσαταν με την ίδια σφαίρα να καταλήξουμε. Θα μπορούσατε ως Αντιπολίτευση να καταθέσετε προτάσεις και να προσθέσετε ή και να βελτιώσετε πράγματα. Πώς, όμως, να συνηγορήσουμε όταν αντί της λογικής επικρατεί η υποκρισία;

Αποκαλείτε σχολάρχες τους ιδιοκτήτες των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων. Σχολάρχες όχι γιατί το συνηθίζετε να το λέτε στην καθημερινότητά σας, το λέτε στη συγκεκριμένη περίπτωση για να απαξιώσετε και να υποβαθμίσετε το ιδιωτικό εκπαιδευτικό σύστημα. Δεν είναι υποκρισία αυτό όταν σ' αυτά τα σχολαρχεία στέλνουν πολλοί από εσάς στα παιδιά σας αρχής γενομένης από τον Αρχηγό σας, τον κ. Τσίπρα; Δεν είναι αισχρή υποκρισία όταν στερείται από τη χώρα και τους πολίτες τα ιδιωτικά πανεπιστήμια την ίδια στιγμή που τα δικά σας παιδιά τα στέλνουν στο εξωτερικό για σπουδές;

Παριστάνετε ότι ενδιαφέρεστε για τη χώρα, αλλά της στερείτε τα οφέλη και τη λάμψη που θα αποκτούσε αν γινόταν διεθνές κέντρο επιστημών, γραμμάτων και τεχνών, όπως το δικαιούται η πατρίδα μας, γιατί σε αυτόν εδώ τον τόπο γεννήθηκαν οι επιστήμες και μεγαλούργησαν οι σπουδαίοι που έδωσαν τα φώτα στον δυτικό κόσμο. Δεν υπάρχει, λοιπόν, συζήτηση και συνεννόηση με υποκριτές.

Συγχαίρω για την ιδεολογική της καθαρότητα την Υπουργό Παιδείας -και όλους τους συνεργάτες και τους Υφυπουργούς- για την προσήλωσή της στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, για τις μεταρρυθμιστικές της πρωτοβουλίες και τον δρόμο που ανοίγει στην εκπαίδευση.

Όσο για τις προσωπικές επιθέσεις που έγιναν στο πρόσωπό της από τον ΣΥΡΙΖΑ, πιστεύω ότι θα πρέπει να τις αγνοήσει, διότι πηγάζουν από την εμπάθεια που τους κατάργησε το άσυλο.

Στη Νέα Δημοκρατία και την Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η παιδεία, όχημα της οποίας είναι οι εκπαιδευτικές δομές της χώρας, αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο μιας ευνομούμενης πολιτείας, ακολουθούμε πολιτικές αναβάθμισης και εκσυγχρονισμού και αναγνωρίζουμε την παιδεία ως βασικό πυλώνα ανάπτυξης, πνευματικής καλλιέργειας και ευημερίας της χώρας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Τον λόγο έχει ο κ. Παπαηλιού από τον ΣΥΡΙΖΑ και ακολουθεί ο κ. Κωτσός από τη Νέα Δημοκρατία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εκπαίδευση στη χώρα μας ρυθμίζεται συνταγματικά.

Στο άρθρο 16 παράγραφος 8 του Συντάγματος προβλέπεται ότι νόμος ορίζει τις προϋποθέσεις και τους όρους χορήγησης άδειας για την ίδρυση και λειτουργία εκπαιδευτηρίων που δεν ανήκουν στο κράτος, δηλαδή μη κρατικών, ιδιωτικών, όπως τα αναφέρει η νεοφιλελεύθερη Νέα Δημοκρατία, εκπαιδευτηρίων και τα σχετικά με την εποπτεία που ασκείται από το κράτος και την υπηρεσιακή κατάσταση του διδακτικού προσωπικού.

Αυτό το ειδικό συνταγματικό κατοχυρωμένο καθεστώς των μη κρατικών - ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων, στο οποίο μάλιστα αναφέρθηκε και το οποίο επικαλέστηκε η κυρία Υπουργός, αναφέρεται με το παρόν νομοσχέδιο, με τις ρυθμίσεις του και ιδίως με την καθιέρωση της μη αιτιολογημένης απόλυσης, της αυθαίρετης απόλυσης των ιδιωτικών εκπαιδευτικών.

Σε αυτό το πλαίσιο, τα μη κρατικά εκπαιδευτικά ιδρύματα δεν μπορεί να είναι ιδιωτικές επιχειρήσεις, όπως όλες οι υπόλοιπες. Εποπτεύονται και ελέγχονται από το Υπουργείο Παιδείας. Το γεγονός ότι η κρατική εποπτεία υπάρχει και στο δημόσιο, αλλά και στο μη κρατικό σχολείο αποτελεί εκείνο το στοιχείο που κατοχυρώνει την ισοτιμία του τίτλου σπουδών δημόσιων και μη κρατικών εκπαιδευτηρίων.

Αυτή η ισοτιμία κλονίζεται ή μάλλον ανατρέπεται με το υπό κρίση νομοσχέδιο, ειδικά όταν προβλέπεται ότι ο εκπαιδευτικός στη μη κρατική εκπαίδευση δεν είναι λειτουργός που επιτελεί παιδαγωγική αποστολή, όπως στο δημόσιο σχολείο, αλλά απλά ιδιωτικός υπάλληλος.

Καμμία πολιτική ηγεσία μέχρι σήμερα δεν είχε αποτολμήσει αυτή την αλλαγή. Το πράττει η σημερινή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, πράγμα βέβαια που δεν προξενεί εντύπωση, αφού ο ίδιος ο Πρωθυπουργός είχε αποκαλέσει «πελάτες» τους μαθητές των μη κρατικών -για τον ίδιο ιδιωτικών σχολείων- στο 1^ο Συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας μετά την εκλογή του. Έτσι, και θεσμικά με το υπό κρίση νομοσχέδιο το μη κρατικό σχολείο καθίσταται μία κοινή ιδιωτική εμπορική επιχείρηση.

Στο νομοσχέδιο αποτυπώνεται η νεοφιλελεύθερη πολιτική που εφαρμόζει η Νέα Δημοκρατία και στον ευαίσθητο τομέα της εκπαίδευσης. Οι εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών παύουν να ρυθμίζονται από το Υπουργείο Παιδείας, το οποίο δεν θα εκδίδει διοριστήρια, αλλά θα υπάγονται και θα ρυθμίζονται από το κοινό Εργατικό Δίκαιο. Έτσι, καταργούνται οι διειστικές συμβάσεις των εκπαιδευτικών, απελευθερώνονται οι απολύσεις και δίδεται η δυνατότητα στον επιχειρηματία να προβαίνει σε απολύσεις με απόλυτη ελευθερία, αφού θα μπορεί να το πράττει χωρίς αιτιολόγηση.

Επιπλέον, καταργείται η διετής σύμβαση των ιδιωτικών εκπαιδευτικών που θα ίσχυε μέχρι το 2021, ώστε οι ιδιοκτήτες των ιδιωτικών, των μη κρατικών σχολείων να έχουν τη δυνατότητα άμεσων απολύσεων με μικρότερες αποζημιώσεις.

Ο συνδικαλισμός στην ιδιωτική εκπαίδευση καταργείται, οι σχολάρχες λύνουν και δένουν. Συνεπεία όλων αυτών, δημιουργείται ένα συγκεντρωτικό και ασφυκτικό ως προς τη δομή και την οργάνωσή του σχολείο, ένα σχολείο μη δημοκρατικό και ανελεύθερο, αφού μάλιστα υπονομεύεται ο ρόλος του συλλόγου διδασκόντων, οι συνεδριάσεις των οποίων θα εποπτεύονται και θα ελέγχονται από τους ιδιοκτήτες του εκάστοτε σχολείου, οι οποίοι θα έχουν τη δυνατότητα να παρίστανται σε αυτές, ακόμα και αν δεν είναι οι ίδιοι οι διδάσκοντες. Έτσι, υποτιμάται η υπόσταση των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, απαξιώνεται και υποβαθμίζεται ο ρόλος τους, καθώς και η ποιότητα του έργου τους, αφού η αξιοπρέπεια και η ασφάλειά τους πάνε περίπατο.

Τι εκπαίδευση θα παρέχει στους μαθητές ένας εκπαιδευτικός που θα εργάζεται υπό την απειλή της απόλυσης, αφού θα μπορεί να απολύεται ακόμα και εντός του σχολικού έτους;

Το νέο εργασιακό καθεστώς των εκπαιδευτικών αποτυπώνεται σε συγκεκριμένες διατάξεις-ρυθμίσεις. Ενδεικτικά προβλέπεται ότι οι διδάσκοντες στα ιδιωτικά και στα ισότιμα σχολεία εκπαιδευτικοί προσλαμβάνονται και απασχολούνται δυνάμει συμβά-

σεων εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και υπάγονται ως προς τα ζητήματα πρόσληψης, απασχόλησης και λύσης των εργασιακών σχέσεων στις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις της κοινής εργατικής νομοθεσίας.

Με τις προβλεπόμενες πρόσθετες εκπαιδευτικές υπηρεσίες ο κάθε ιδιοκτήτης σχολείου θα μπορεί να μετατρέπει το σχολείο του, κατά τις απογευματινές ώρες, σε φροντιστήριο ξένων γλωσσών ή φροντιστήριο ενίσχυσης της απόδοσης στα μαθήματα του ημερήσιου προγράμματος, με τους καθηγητές να υποχρεούνται να απασχολούνται σε αυτό «εθελοντικά», χωρίς αμοιβή υπερωριακής απασχόλησης, προφανώς υπό την απειλή της απόλυσης.

Το γράμμα του νομοσχεδίου είναι σαφές και δεν αφήνει περιθώρια παρερμηνειών. Η παροχή πρόσθετων εκπαιδευτικών υπηρεσιών υπολογίζεται ως ώρες κανονικής εβδομαδιαίας διδασκαλίας.

Σε αυτό το πλαίσιο, τα μη κρατικά εκπαιδευτήρια ανταγωνίζονται άνισα και συνακόλουθα αθέμιτα τα φροντιστήρια ξένων γλωσσών και άλλα φροντιστήρια. Αυτό, βέβαια, ανταποκρίνεται στη γενικότερη πολιτική που ασκεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για τη συγκέντρωση όλων των οικονομικών δραστηριοτήτων στους ολίγους, στους μεγάλους και τους ισχυρούς.

Επιπλέον, στο νομοσχέδιο προβλέπεται ότι οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί, εφόσον επιθυμούν να εργαστούν λιγότερες ώρες από αυτές του διοριστηρίου τους, υποβάλλουν σχετική αίτηση προς τον ιδιοκτήτη της σχολικής μονάδας. Αλήθεια, ποιος εκπαιδευτικός θα θελήσει να αμειβεται με μικρότερο μισθό εάν και εφόσον ζητήσει να απασχοληθεί λιγότερες ώρες; Και όλα αυτά, χωρίς την επιδίωξη συναίνεσης, αλλά με απόφαση του εκάστοτε ιδιοκτήτη, ο οποίος κατανέμει τις ώρες του προγράμματος κατά βούληση, κάτι το οποίο θα οδηγήσει με βεβαιότητα σε μείωση αποδοχών.

Παράλληλα, οι σχολάρχες θα μπορούν να διαθέτουν ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, κατά το δοκούν, σε συσχετιζόμενες ή όμορες σχολικές μονάδες της ίδιας βαθμίδας, δικής τους ιδιοκτησίας, για την κάλυψη λειτουργικών και υπηρεσιακών αναγκών. Εν προκειμένω, πρόκειται για μονομερή βλαπτική μεταβολή των όρων εργασίας των υπηρετούντων εκπαιδευτικών με κατάργηση του διοριστηρίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε όλα αυτά να συνυπολογιστεί και η δυνατότητα αυθαίρετης αξιολόγησης του έργου των εκπαιδευτικών με κριτήρια που θα ορίζουν οι ίδιοι οι ιδιοκτήτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ευελιξία που επαγγέλλεται το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας είναι ευελιξία για απολύσεις. Η ευελιξία για την υπηρετήση του παιδαγωγικού ρόλου των μη κρατικών εκπαιδευτηρίων υπήρχε πάντοτε. Γι' αυτή, όμως, δεν ενδιαφέρεστε. Αυτό που δεν υπήρχε και αλλάζει με το παρόν νομοσχέδιο είναι η πλήρης κυριαρχία των σχολάρχων και η απόλυτη υποταγή των ιδιωτικών εκπαιδευτικών σε αυτούς, αφού μάλιστα οι απολύσεις θα γίνονται χωρίς αιτιολόγηση.

Τελειώνω, λέγοντας το εξής: Το περιεχόμενο του υπό κρίση νομοσχεδίου με τη δημιουργία «σχολείων-mail» και «σχολείων all-inclusive», σχολείων που περιλαμβάνουν και κέντρα ξένων σπουδών και φροντιστήρια μαζί, συνδέεται, εκτιμώ, με τις αποκαλύψεις για χρηματοδότηση του κυβερνώντος κόμματος από ισχυρούς σχολάρχες. Η Νέα Δημοκρατία είχε υπογράψει προεκλογικά γραμμάτια και τα εξοφλεί, όπως γίνεται και με όλα σχεδόν τα νομοσχέδια και τις τροπολογίες που εισάγονται προς ψήφιση από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την περίοδο των μνημονίων επιβλήθηκε το δίκαιο των ιδιοκτητών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, κάτι που η προηγούμενη κυβέρνηση, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, είχε επιτύχει να ανατρέπει. Με το υπό κρίση νομοσχέδιο οι μνημονιακές ρυθμίσεις επαναφέρονται, επιχειρούμενης της πλήρους εμπορευματοποίησης της εκπαίδευσης εις βάρος των μαθητών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Παπαηλιού, θα πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, κάνετε μεγάλη ζημία στην εκπαίδευση, αφού αναδεικνύετε -και αυτό είναι πολύ σημαντικό-

τον ετερόνομο, φοβισμένο, υποταγμένο στις επιθυμίες του σχολάρχη δάσκαλο. Δυστυχώς αυτό είναι το πρότυπο που προωθείται για τους μαθητές, για τους νέους ανθρώπους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Κωτσός από τη Νέα Δημοκρατία και ακολουθεί ο κ. Σκουρολιάκος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι το σημερινό σχέδιο νόμου προσφέρεται για ιδεολογικοπολιτική αντιπαράθεση. Εξάλλου, οι έννοιες «ιδιωτικότητα», «ιδιωτική παιδεία», «κέρδος» είναι «κόκκινες γραμμές» για την Αριστερά, για εκείνους που πρεσβεύουν τον έντονο κρατικισμό, τον έντονο δημοσιοϋπαλληλισμό.

Βέβαια, θα περίμενα από την πλευρά σας πιο ισχυρά, πιο στιβαρά επιχειρήματα στη φρασεολογία σας και στην υποστήριξη των θέσεών σας, διότι είναι αλήθεια πως επιχειρήματα του επιπέδου από τη μία να επιλέγεται το σχολείο με κριτήριο τον καλό δάσκαλο, την καλή δασκάλα και από την άλλη το ιδιωτικό σχολείο που θέλει να έχει πολλούς μαθητές να επιλέγει τους χειρότερους δασκάλους για να μην τους πληρώσει καλά, δεν στέκει. Είναι οξύμωρο και δεν μπορεί να έχει και στιβαρό αντίκτυπο.

Επιστρατεύτηκε ακόμη και ο μακαρίτης ο Τσαγανέας, για να υποστηριχθεί η αντίληψη ότι οι καθηγητές ή οι δάσκαλοι θα απολύονται αδικαιολόγητα. Μόνο που ξεχνάτε ότι αφορούσε μία κωμωδία τότε. Μία φαρσοκωμωδία είναι και τα επιχειρήματα που χρησιμοποιείτε προκειμένου να στηρίξετε τις έωλες πολιτικές και ιδεολογικές απόψεις σας.

Εξάλλου και το γεγονός ότι αναγκάστηκε ο εισηγητής να χρησιμοποιήσει εξαιρετικά οξείες εκφράσεις, όπως «μεσίτρια συμφερόντων» ή «delivery boy», δείχνουν πενία επιχειρημάτων και, αν μη τι άλλο, δεν συμβάλλουν και στον δημόσιο διάλογο που θα περιμέναμε όλοι μας μέσα από τη σύγκρουση ιδεών, μέσα από την αντιπαράθεση ιδεών, να προαχθεί ο πολιτικός λόγος. Αν μη τι άλλο, από την Αριστερά που ήθελε να έχει μέχρι πρότινος το πολιτικό και ιδεολογικό πλεονέκτημα, θα περίμενε κανείς πιο συνετή, πιο προσηγή και πιο φιλική, αν θέλετε, προσέγγιση σε όλο αυτό το ζήτημα.

Είναι γεγονός ότι για πάρα πολλά χρόνια η αριστερή ιδεολογική αντίληψη κυριαρχούσε στον πολιτικό διάλογο, αλλά, βλέπετε, μετά την ευκαιρία που είχε η Αριστερά να κυβερνήσει τον τόπο και να αποδείξει στην πράξη πόσο μπορούν να συνδεθούν οι ιδεολογικές της απόψεις με την πολιτική του πεδίου, κατέρρευσε και το πλεονέκτημα και όλη αυτή η διαδικασία. Βρίσκεται σε μειονεκτική θέση και γι' αυτό προσπαθεί με τέτοιου είδους ευτελή επιχειρήματα να ορθώσει πολιτικό λόγο, που από ό,τι όμως γίνεται αντιληπτό, στην κοινωνία δεν βρίσκει πρόσφορο έδαφος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ**)

Αυτό αποδείχθηκε και στις πρόσφατες εκλογές, γιατί, αν μη τι άλλο, για το μόνο που δεν μπορείτε να κατηγορήσετε την Κυβέρνηση και την Υπουργό είναι ότι αιφνιδιάζει και απέχει από τις προεκλογικές δεσμεύσεις και τους προεκλογικούς μας λόγους. Βρισκόμαστε σε πλήρη ευθεία, σε πλήρη εναρμόνιση. Όλα αυτά που σήμερα ψηφίζουμε, όλα αυτά που διαχρονικά στον έναν χρόνο της διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία ψηφίζουμε, είναι ζητήματα που είχαν αναλυθεί επαρκώς προεκλογικά και κέρδισαν και την εμπιστοσύνη και την ψήφο των πολιτών, δίνοντας μία μεγάλη εκλογική νίκη στη Νέα Δημοκρατία.

Άρα το επιχείρημα ότι εσπευσμένα έρχεται το νομοσχέδιο να ψηφιστεί, όταν μέχρι πρότινος θυμάμαι ότι κατηγορούσατε την Υπουργό ότι δεν νομοθετεί και ότι έρχεται με τροπολογίες για να περάσει ζητήματα για την εκπαίδευση, καταρρέει. Καταρρέει το επιχείρημα που σήμερα λέτε ότι εσπευσμένα φέρνει μετά από έναν χρόνο το νομοσχέδιο για την ιδιωτική εκπαίδευση, για τον εκσυγχρονισμό και την αναβάθμιση της ιδιωτικής εκπαίδευσης, διότι η ιδιωτική εκπαίδευση από το 1975 είναι συνταγματικά κατοχυρωμένη. Είναι συνταγματικά κατοχυρωμένη διαδικασία στη

χώρα μας, συνταγματικά κατοχυρωμένη εκπαιδευτική διαδικασία για τους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές μας.

Βέβαια, προσπαθείτε εντέχνως να δημιουργήσετε μία αντιδιαστολή ανάμεσα στη δημόσια εκπαίδευση και στην ιδιωτική εκπαίδευση, σαν εμείς να είμαστε εχθροί της δημόσιας εκπαίδευσης. Θέλω να σας διαβεβαιώσω πως κυρίαρχος στόχος μας είναι μία ισχυρή, επαρκής, πλήρης δημόσια εκπαίδευση, διότι η δημόσια εκπαίδευση λειτουργεί υπέρ των πολιτών, υπέρ των μαθητών και έρχεται και συμπληρωματικά ως δικαίωμα του πολίτη να επιλέξει εάν θέλει και την ιδιωτική εκπαίδευση. Υπάρχει ως αναφαίρετο δικαίωμα, το οποίο δεν μπορεί κανείς να του το στερήσει. Είμαι βέβαιος ότι ένα καλό δημόσιο σχολείο λειτουργεί υπέρ και του καλού ιδιωτικού σχολείου. Και μη μου πείτε ότι ο σχολάρχης, όπως τον λέτε εσείς υποτιμητικά, επιθυμεί να έχει μειωμένης αντίληψης και απόδοσης εκπαιδευτικό δυναμικό, διότι κατ' αυτή την έννοια θα ερχόταν σε αντίθεση με αυτό που έλεγε ο κ. Φάμελλος, δηλαδή ότι ο γονιός επιλέγει το σχολείο με βάση τον καθηγητή. Άρα και ο σχολάρχης που έτσι εσείς τον αποκαλείτε, θέλει καλό δάσκαλο, καλό καθηγητή, επαρκή καθηγητή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Βέβαια, σε καμμία περίπτωση κανείς από μας δεν θέλει φοβισμένο, αλυσοδεμένο και λογοκριμένο εκπαιδευτικό. Θέλουμε στιβαρό, επαρκή, σοβαρό εκπαιδευτικό που θα τα δίνει όλα μέσα στην τάξη, για να μην έχουμε το φαινόμενο που παρατηρείται στο δημόσιο σχολείο, ιδιαίτερα στο τέλος του χρόνου για τη Γ' λυκείου, να έχουμε άδειες αίθουσες διότι όλα έχουν επενδυθεί στο φροντιστήριο.

Νομίζω ότι δεν θέλει κανείς μας αυτό το σχολείο, γιατί δεν τιμά κανέναν μας και πάνω και πέρα από όλα, δεν τιμά τον δημόσιο εκπαιδευτικό λειτουργό, που πολλές φορές -και είναι κοινό μυστικό μεταξύ μας- κρατά δυνάμεις το πρωί, για να μπορεί να αποδώσει το απόγευμα στο ιδιαίτερο φροντιστήριο στο σπίτι.

Και, βέβαια, είναι έωλο και το επιχείρημα που χρησιμοποιείτε αναφορικά με τη μειωμένη δυνατότητα ωραρίου που δίνεται στους καθηγητές, όταν δεν υπάρχουν οι δυνατότητες να συμπληρωθεί πλήρες ωράριο στην ειδικότητά τους. Γι' αυτό και βλέπετε σε πολλά δημόσια σχολεία, κυρίως της περιφέρειας, καθηγητές έτερων ειδικοτήτων προκειμένου να συμπληρώσουν το ωράριό τους να διδάσκουν κι άλλα μαθήματα.

Ε, αυτό, τουλάχιστον στην ιδιωτική εκπαίδευση που έχει μια μεγαλύτερη ευελιξία, πρέπει να το αποφύγουμε. Σίγουρα δεν συνιστά καταστρατήγηση και της εργασιακής σχέσης, αλλά ταυτόχρονα να σας θυμίσω ότι το ζήτημα της μερικής απασχόλησης -το είπα και στην επιτροπή- το επικροτήσατε και το προωθήσατε κυρίως στο επίπεδο της τοπικής αυτοδιοίκησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, επειδή, ξέρετε, καμιά φορά παρεκκλίνουμε της ουσίας, επισημαίνω πως υποκείμενο και αντικείμενο της εκπαιδευτικής διαδικασίας δεν είναι ούτε ο Υπουργός ούτε ο καθηγητής ούτε ο Βουλευτής ούτε ο σχολάρχης. Είναι ο μαθητής, στον οποίο επιβάλλεται να παρέχουμε την καλύτερη δυνατή εκπαίδευση, την πληρέστερη γνώση, διότι δεν πρέπει να μας διαφεύγει πως η εκπαίδευση είναι ένας σοβαρός παράγοντας κοινωνικής κινητικότητας. Και την επιθυμούμε την κοινωνική κινητικότητα μέσα από την εκπαίδευση, μέσα από τον σωστά ενημερωμένο δάσκαλο που μπορεί να έχει καλούς μαθητές, χρηστούς και χρήσιμους πολίτες για την κοινωνία μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Πριν καλέσουμε στο βήμα τον κ. Σκουρολιάκο από τον ΣΥΡΙΖΑ -το λέω με την έννοια να προετοιμαστεί- βλέποντας και τον κατάλογο των ομιλητών που υπολείπονται, διαπιστώνουμε ότι είναι άλλοι είκοσι οκτώ ομιλητές, για να περατωθεί ο κατάλογος. Υπάρχουν δυνητικά -δεν ξέρω αν θα μιλήσουν, αλλά πρέπει να τους υπολογίσουμε- άλλοι πέντε Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, δεν έχει μιλήσει η Υπουργός και ενδεχομένως οι Υφυπουργοί.

Άρα, λοιπόν, ο αρχικός στόχος που ειπώθηκε το πρωί από τον

Προεδρεύοντα για τη δεκάτη βραδινή να περατωθεί περίπου εκεί το νομοσχέδιο, είναι στόχος ο οποίος, αν πάμε με αυτούς τους χρόνους και με αυτή την ανοχή του χρόνου από τον εκάστοτε Προεδρεύοντα -μιλώ συνολικά για το Προεδρείο- δεν θα ισχύσει, γιατί θα φτάσουμε στις δώδεκα η ώρα τουλάχιστον.

Θα πρότεινα λοιπόν -είναι δοκιμασμένο μέτρο εξάλλου- να βάλουμε έξι λεπτά -δεν λέω από τον επόμενο ομιλητή, αλλά από τον μεθεπόμενο- με μία ανοχή.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Πάει να γλιτώσει ο κ. Σκουρολιάκος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριοι συνάδελφοι, δείξτε μια κατανόηση.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Εγώ έξι λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ακούστε, να σας το πω ξεκάθαρα. Δεν είναι προσωπικό του θέμα. Εάν θέλετε να συνεχίσουμε κατά αυτόν τον τρόπο, δεν έχω κανένα πρόβλημα εγώ.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, δικό σας είναι το θέμα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όχι, με συγχωρείτε! Προτείνω στο Σώμα και το Σώμα αποφασίζει. Δεν αποφασίζω εγώ.

Εάν συμφωνείτε, λοιπόν, να βάλουμε το εξάλεπτο με μια μικρή ανοχή, ούτως ώστε να είμαστε πιο κοντά έστω στον στόχο που θέσαμε το πρωί για την περάτωση του νομοσχεδίου. Αυτό είναι. Συμφωνούμε, λοιπόν.

Κύριε Σκουρολιάκο, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν ξεκινήσω την ομιλία μου για το νομοσχέδιο, θα ήθελα να κάνω μια έκκληση στην απύουσα, πάλι, Υπουργό...

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Πίσω σας είναι! Έλεος!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Με συγχωρείτε, κυρία Κεραμέως, αλλά σας είχα συνηθίσει εκεί.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Δεν είναι τώρα αντιπολίτευση αυτό το επίπεδο!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ελάτε, κυρία Πιπιλή, με το «έλεος»! Πολλά λιπαρά!

Θα ήθελα να κάνω μια έκκληση, κυρία Υπουργέ, να αποδεχθείτε τη νομοθετική ρύθμιση του ΣΥΡΙΖΑ για την ατυχία κάποιων εκπαιδευτικών που μπλέχτηκαν στις διαδικασίες του ΑΣΕΠ και από λάθος δεν καταχωρήθηκε το παράβολο των 3 ευρώ της πρώτης φοράς, ενώ μετά από λίγα λεπτά καταχωρήθηκε και έχουν μείνει έξω από τον διαγωνισμό, με κίνδυνο για φέτος, αλλά και για τα επόμενα χρόνια να μην μπορούν να διεκδικήσουν μια θέση.

Πραγματικά, μην το βλέπετε με αδιαφορία. Δείτε το με την προσήκουσα σημασία που έχει αυτή η ιστορία. Αφορά ανθρώπους που θα πάνε σε μικρά νησιά, σε μακρινούς προορισμούς της πατρίδας μας να δουλέψουν εκεί πέρα, στον χώρο της παιδείας και δεν πρέπει να τους αφήσουμε με αυτή την αδικία που συμβαίνει αυτή τη στιγμή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, λοιπόν, ζητούμε σήμερα το νομοσχέδιο για τον εκσυγχρονισμό της ιδιωτικής εκπαίδευσης, με την προσοχή μας στραμμένη στην αποστολή της εκπαίδευσης και εδώ, στην προκειμένη περίπτωση, την αποστολή της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Δεν μπορώ να φανταστώ την εκπαίδευση, δημόσια και ιδιωτική, ως εκπαίδευση διαφορετικών ταχυτήτων. Και η δημόσια και η ιδιωτική θα πρέπει να συγκεντρώνουν στοιχεία υψηλού επιπέδου όσον αφορά την παρεχόμενη γνώση, με επιστημοσύνη, παιδαγωγική γνώση και φροντίδα.

Ας ξεκαθαρίσουμε από την αρχή, λοιπόν -γιατί το λέμε και το ξαναλέμε- ότι κανένας ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι a priori απέναντι στην ιδιωτική εκπαίδευση. Το λέμε, το ξαναλέμε. Ουδείς το ακούει, ίσως γιατί τα bullets από τα non papers που παίρνουν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας είναι πιο δυνατά από τον διάλογο.

Πιστεύουμε -το έχω πει και στην επιτροπή- ότι υπάρχουν και λειτουργούν σπουδαία ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, αλλά υπάρχουν και λιγότερο σπουδαία και καθόλου σπουδαία. Το κράτος ασκεί δημόσια εποπτεία στον χώρο των δημόσιων, αλλά και ιδιωτικών σχολείων και οφείλει να νομοθετεί, ώστε τα σχολεία -και δημόσια και ιδιωτικά- να είναι όλα σπουδαία.

Προφανώς ο Έλληνας γονιός μπορεί να επιλέξει για το παιδί του σχολείο είτε με δημόσιο είτε με ιδιωτικό καθεστώς λειτουργίας. Το 6% των μαθητών φοιτούν στα ιδιωτικά σχολεία. Τα παιδιά και οι γονείς που προσέρχονται σε αυτά τα ιδιωτικά, προφανώς, αναζητούν ένα σχολείο στο οποίο βαρύνει η εκπαιδευτική και όχι η οικονομική διάσταση. Ουδείς αναζητά για την εκπαίδευση των παιδιών του ένα mall ή ένα σουπερμάρκετ γνώσεων.

Διαμαρτυρηθήκατε για τους χαρακτηρισμούς. Μα, αυτό είναι το νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο παραπέμπει σε εμπορικά πολυσχολεία. Μακάρι να φέρνατε ένα άλλο νομοσχέδιο, να λέγαμε τι οραματικό είναι, τι σημαντικό είναι. Αυτό το νομοσχέδιο που φέρνετε, αυτό κρίνουμε. Δεν θέλει κανένας γονιός να πάει το παιδί του σε ένα σουπερμάρκετ γνώσεων ή κατάρτισης ή απόκτησης δεξιοτήτων. Θέλει να πάει σε ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα που διαθέτει πρόγραμμα, αρχές και εκπαιδευτικό ήθος, γιατί τα ιδιωτικά σχολεία δεν είναι μια οποιαδήποτε ιδιωτική επιχείρηση. Ο σχολάρχης δεν μπορεί να είναι ανεξέλεγκτος, απόλυτος άρχων.

Και επειδή διαμαρτυρηθήκατε για τους σχολάρχες, αυτό το νομοσχέδιο κάνει τους σχολάρχες. Όταν τους δίνει αυτές τις εξουσίες που έχουν, να προσλαμβάνουν, να δίδουν χωρίς αιτιολόγηση, να κάνουν το πρόγραμμα, τότε άρχουν επί του σχολείου, είναι σχολάρχες. Όπως ο ιδιώτης που έχει μια κλινική, που κάνει ό,τι θέλει στην κλινική του, είναι κλινικάρχης και στο θέατρο έχουμε τον θιασάρχη. Αυτό το νομοσχέδιο κάνει τους σχολάρχες.

Οι καθηγητές, επίσης, δεν είναι απλώς ιδιωτικοί υπάλληλοι. Είναι εκπαιδευτικοί λειτουργοί και, βέβαια, ο μαθητής δεν είναι πελάτης, όπως είχε πει σε συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας ο σημερινός Αρχηγός της. Ο μαθητής είναι ο αυριανός πολίτης, που θα πρέπει να τον αντιμετωπίζουμε με σεβασμό, φροντίδα και παιδαγωγική επάρκεια.

Και επειδή ακούστηκε ποιος είναι το κέντρο, το παιδί, ο δάσκαλος, ο γονιός, θα πω ότι όλοι είναι μαζί. Το σχολείο είναι ένα. Δεν είναι μόνο οι μαθητές ή μόνο οι δάσκαλοι. Όλοι έχουν τον ρόλο τους και πρέπει να λειτουργήσουν αρμονικά, για να έχουμε ένα καλό σχολείο.

Με αυτό το νομοσχέδιο, δυστυχώς, κατοχυρώνετε όλα τα αρνητικά σημεία που περιέγραφα. Δυστυχώς, με την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου, τα ιδιωτικά σχολεία αποκτούν χαρακτηριστικά μεγάλων επιχειρήσεων, ένα είδος μεγάλων εκπαιδευτικών σουπερμάρκετ. Αυτό λέει το νομοσχέδιό σας και μακάρι να έλεγε κάτι άλλο. Εμπορεύεται κάθε είδους εκπαιδευτική υπηρεσία.

Χαρακτηριστικό είναι ότι στον ίδιο εκπαιδευτικό χώρο θα μπορούν να στεγάζονται δημόσιο σχολείο, νηπιαγωγείο, γυμνάσιο, λύκειο, ινστιτούτο ξένων γλωσσών, κέντρο κατάρτισης και επιμόρφωσης, αθλοπαιδιές και ποιος ξέρει τι άλλο θα ανακαλυφθεί στην πορεία προς τη συστέγαση για εμπορική χρήση στο όνομα της εκπαίδευσης.

Το νομοσχέδιο ασχολείται και με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, κάτι που πρωτίστως επιζητούν και οι ίδιοι. Συμφωνεί και ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά δεν το ακούτε αυτό, γιατί τα bullets από τα νοη papers λένε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλει την αξιολόγηση ή τη θέλει.

Ακούστε, συμμετέχετε στον διάλογο που γίνεται εδώ πέρα.

Η ρύθμιση που φέρνετε, όμως, κυρία Υπουργέ, δεν αναφέρει ούτε κριτήρια ούτε άξονες που θα καθορίζουν την αξιολόγηση. Θα είναι στην απόλυτη δικαιοδοσία του σχολάρχη. Τα πάντα είναι στα χέρια του παντοδύναμου επιχειρηματία. Μια ιδιωτική επιχείρηση αξιοποιεί το προσωπικό της για την εύρυθμη, όπως λέμε, λειτουργία, με την προσοχή στραμμένη στις οικονομικές παραμέτρους. Μια εκπαιδευτική δομή, όμως, ακόμα και αν είναι επιχείρηση, θα πρέπει να έχει στραμμένο το βλέμμα της στις εκπαιδευτικές παραμέτρους.

Εδώ, λοιπόν -και για να έχουν ευχέρεια κρίσεων οι επιχειρηματίες σχολάρχες- φέρνετε διατάξεις που μεταβαίνουν προς το χειρότερο τους όρους εργασίας των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, χωρίς καν να το συζητούν μεταξύ τους. Ως απλό εξάρτημα της εκπαιδευτικής διαδικασίας ο ιδιωτικός εκπαιδευτικός υποχρεούται να διδάσκει σε όποια δομή του πολυεκπαιδευτηρίου που φέρνετε, χωρίς δικαίωμα αντίρρησης, δηλαδή και στο γυμνάσιο και

στο ινστιτούτο ξένων γλωσσών και στα Προγράμματα Ενισχυτικής Διδασκαλίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η συγκέντρωση του εκπαιδευτικού στο αντικείμενό του, η προετοιμασία, η εργασία που έχει να κάνει ο δάσκαλος εκτός αίθουσας πάνε περίπατο. Και ποιος χάνει; Προφανώς ο μαθητής, αλλά ο δάσκαλος, ο οποίος αναγκάζεται να επιτελέσει το λειτουργήμα του εκ του προχείρου. Ποιος κερδίζει; Ο επιχειρηματίας, που πληρώνεται για όλες τις επιμέρους εκπαιδευτικές δραστηριότητες.

Ακούσαμε, μάλιστα, στην ακρόαση των φορέων την πρόταση να επιδοτηθούν με voucher οι γονείς των παιδιών που φοιτούν στα ιδιωτικά για να αντιμετωπίσουν τις επιπλέον παροχές του σχολείου, ξένες γλώσσες, αθλοπαιδιές κ.λπ.. Και οι μαθητές των δημοσίων;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Σκουρολιάκο, ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτοί που μαθαίνουν ξένες γλώσσες στο ινστιτούτο της γειτονιάς, όσοι αθλούνται στο γυμναστήριο της περιοχής τους;

Κυρία Υπουργέ, η εκπαιδευτική κοινότητα εκφράστηκε αρνητικά για το νομοσχέδιο που φέρατε. Ακόμα και οι εκπαιδευτικοί της Νέας Δημοκρατίας, η ΔΑΚΕ, τόνισαν πως με αυτό το νομοσχέδιο υποβαθμίζεται η παρεχόμενη εκπαίδευση στα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, διαλύονται οι εργασιακές σχέσεις, τίθεται θέμα νομιμότητας της έκδοσης τίτλων σπουδών, προκύπτει θέμα ισονομίας ανάμεσα στους μαθητές.

Τελικά, πολύ σωστά επώθηκε από τους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι καλούνται να λειτουργήσουν εντός του, ότι αυτός ο νόμος νομιμοποιεί την παραπαιδεία μέσα στο επίσημο εκπαιδευτικό σύστημα. Είναι, άλλωστε, ο κρυφός σας πόθος.

Στις επιτροπές μάθαμε ότι κάποιος από τους ιδιοκτήτες φιλοδώρησαν, προέκριναν με 100.000 ευρώ προεκλογικά τη Νέα Δημοκρατία. Τι άλλο να σκεφτούμε από το ότι εξοφλούνται τα γραμμάτια, που κάνουν κακό στην εκπαίδευση, κάνουν κακό στους μαθητές, κάνουν κακό στους γονείς και κάνουν κακό στα καλά ιδιωτικά σχολεία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα ακολουθήσει η κ. Αλεξόπουλου από τη Νέα Δημοκρατία. Μετά την κ. Αλεξοπούλου θα ακολουθήσει ο κ. Πασχαλίδης, ο κ. Φωτήλας, η κ. Τζούφη και μετά θα πάρει τον λόγο η Υπουργός.

Ελάτε, κυρία Αλεξοπούλου, έχετε τον λόγο. Θερμή παράκληση για την τήρηση του χρόνου.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα την εσφαλμένη εντύπωση πως οι εμμονικές αντιλήψεις για την ιδιωτική εκπαίδευση ήταν μόνο χαρακτηριστικό του ΚΚΕ. Οι συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, όμως, είναι τουλάχιστον συνεπείς στις απόψεις τους. Δεν θέλουν ιδιωτική εκπαίδευση. Και αν ακόμα, λόγω συνθηκών, αναγκάζονται να την αποδεχθούν, θέλουν να την έχουν κάτω από τον ασφυκτικό έλεγχο του κράτους. Από τον ΣΥΡΙΖΑ, όμως, ο οποίος θεωρητικά είχε αντιληφθεί και αποδεχθεί την παγκόσμια πραγματικότητα, και που πλείστα όσα κορυφαία στελέχη του έχουν σπουδάσει τα ίδια ή τα παιδιά τους, όπως του Αρχηγού σας κ. Τσίπρα, στα καλύτερα ιδιωτικά σχολεία Ελλάδας και εξωτερικού, περίμενα λίγο μεγαλύτερη σεμνότητα, τουλάχιστον στην κριτική.

Το σχέδιο νόμου που παρουσίασε η Υπουργός κ. Κεραμέως είναι ένα πραγματικά σύγχρονο ευρωπαϊκό προσανατολισμού νομοθέτημα. Αναδομεί δραστηκώς την ιδιωτική εκπαίδευση, θέτοντας ένα ρεαλιστικό θεσμικό πλαίσιο. Απεναντίας, τα επιχειρήματα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εναντίον του, αντί για την απαραίτητη σοβαρότητα, κυμαίνονται από τον ταξικό διαχωρισμό μέχρι την πολιτική υποκρισία. Γιατί τι άλλο μπορεί να είναι εκτός από ταξικός διαχωρισμός ο επιχειρήματα πως στα ιδιωτικά σχολεία φοιτούν μόνο γόνιμοι πλουσιών οικογενειών; Κι, όμως, όπως

καλά γνωρίζουν όσοι μας ακούν, πάρα πολλές οικογένειες μεσαίου εισοδήματος επιλέγουν συνειδητά να στερηθούν σχεδόν τα πάντα από τη ζωή τους, ώστε να στείλουν τα παιδιά τους τελικά σε ιδιωτικό σχολείο.

Η επήρεια της αριστερής ιδεολογίας στην παιδεία τα τελευταία σαράντα έξι χρόνια, κατάφερε να μην έχει η δημόσια εκπαίδευση πάντα τη θέση που της αξίζει, κάνοντας την ιδιωτική να φαίνεται καλύτερη. Ακόμα και τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία, τα δημόσια σχολεία με το υψηλό ακαδημαϊκό προφίλ, προσπαθήσατε να τα φέρετε στα δικά σας, χαμηλά αξιολογικά επίπεδα. Ευτυχώς με τον προηγούμενο νόμο για τη δημόσια παιδεία ξεκίνησε το τρένο της δημόσιας εκπαίδευσης να μπαίνει και πάλι στις σωστές ράγες από τις οποίες το εκτροχιάσατε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φοίτησα σε δημόσιο σχολείο στην Πάτρα, σε ένα σχολείο το οποίο παρείχε ακαδημαϊκή και κοινωνική μόρφωση παράλληλα με το χτίσιμο αξιών για όλους τους μαθητές. Τότε που η αξιολόγηση των δασκάλων ήταν δεδομένη και η δημόσια παιδεία ήταν ψηλά στα μάτια των πολιτών. Σε ένα τέτοιο δημόσιο σχολείο θέλω να στείλω και το δικό μου παιδί. Αυτή είναι η δική μας αγωνία, των νέων γονιών που έχουμε γνωρίσει μια διαφορετική δημόσια εκπαίδευση απ' αυτή που έχουμε σήμερα. Τα παιδιά μας υπηρετούμε, γι' αυτά νοιαζόμαστε, γι' αυτά αγωνιούμε. Όμως, για τις οικογένειες που επιλέγουν να στείλουν τα παιδιά τους σε ιδιωτικό σχολείο έχουμε την υποχρέωση να προσπαθήσουμε την ποιότητα του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου και αυτό γίνεται μόνο μέσα από την αξιολόγηση.

Όπως κάθε επιχείρηση έχει το δικαίωμα να επιλέγει τους καλύτερους για το δυναμικό της, έτσι ακριβώς και σε ένα ιδιωτικό σχολείο πρέπει η διοίκηση να μπορεί να επιλέγει τους καλύτερους καθηγητές. Και αυτό αποδίδει δικαιοσύνη προς τους δασκάλους εκείνους, οι οποίοι δίνουν το είναι τους για τους μαθητές τους, σε αντίθεση με τους αδιάφορους και τους ανεπαρκείς. Σε αυτό είστε αντίθετοι, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι, επίσης, αντίθετος στην αξιοποίηση των εγκαταστάσεων των σχολείων για άλλες δραστηριότητες εκτός των καθαρά ακαδημαϊκών, ακόμα και όταν αυτές δεν επηρεάζουν ούτε στο ελάχιστο τη λειτουργία του σχολείου. Αυτό δεν έχει καμία λογική. Για παράδειγμα ένα συνέδριο το οποίο θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί στις εγκαταστάσεις ενός ιδιωτικού σχολείου και το οποίο θα αποδώσει χρήματα για αναγνώριση στο εκπαιδευτικό ίδρυμα, γιατί είναι κακό; Και από την άποψη των δικαιωμάτων, μια τέτοια παρέμβαση αποτελεί παραβίαση του δικαιώματος στη νόμιμη χρήση ιδιωτικής περιουσίας. Και σε αυτό είστε αντίθετοι, κύριοι συνάδελφοι.

Τέλος, η Αντιπολίτευση αντιτίθεται στις ρυθμίσεις για τις συμβάσεις εργασίας των εκπαιδευτικών των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων. Θεωρεί, δηλαδή, την πρακτική των διετών συμβάσεων ως επιτυχημένη. Αντίθετα, εμείς θέλουμε ο εκπαιδευτικός να μπορεί να αυξήσει το εισόδημά του είτε εργαζόμενος υπερωριακά στο ίδιο σχολείο είτε σε άλλη εκπαιδευτική εργασία. Θέλουμε να αναπτύξει τις ικανότητές του, αυξάνοντας ταυτόχρονα τη διαπραγματευτική του δύναμη απέναντι στον εργοδότη. Διότι, ο καλός δάσκαλος θα μπορεί να διεκδικήσει μεγαλύτερη αμοιβή όταν ο ιδιοκτήτης θα έχει τον φόβο μην του φύγει για άλλο σχολείο. Και σε αυτό είστε αντίθετοι, κύριοι συνάδελφοι.

Ολοκληρώνοντας, εμείς επιθυμούμε ιδιωτική εκπαίδευση υψηλού επιπέδου, η οποία θα συμπαρασύρει προς τα πάνω και τη δημόσια. Άλλωστε, στον πρόσφατο νόμο για τη δημόσια παιδεία που ψηφίσαμε, τονίσαμε πως έχουμε στόχο την αναβάθμισή της και τη συνεργασία της, βέβαια, με την ιδιωτική.

«Η Κυβέρνηση θα υπηρετήσει και τις δύο συνταγματικές επιταγές και την κρατική εποπτεία και την επιχειρηματική ελευθερία» είπε η Υπουργός κ. Κεραμέως. Αναβαθμίζουμε συνολικά την παιδεία, παρέχοντας ανεξαρτησία επιλογής εργασιακού περιβάλλοντος και ασφάλεια στους καλούς εκπαιδευτικούς των ιδιωτικών σχολείων. Διότι όταν εσείς μιλάτε για απολύσεις, εμείς διορίζουμε, όπως κάνουμε τώρα με τους εκπαιδευτικούς 3ΕΑ του 2020 και της 4ΕΑ του 2020, με τους διακόσιους καθηγητές μέλη ΔΕΠ στα ΑΕΙ και όσοι ακόμα ακολουθήσουν.

Αυτό που πετυχαίνει η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη με

τις παρεμβάσεις της στην εθνική παιδεία και γι' αυτό έχετε χάσει τον ύπνο σας είναι ότι απομακρύνει εργαζομένους και μαθητές της δημόσιας και της ιδιωτικής εκπαίδευσης από το κομματικό και ιδεολογικό σας ακροατήριο. Ο μαθητής ο οποίος θα λαμβάνει υψηλού επιπέδου εκπαίδευση, είτε στο δημόσιο είτε στο ιδιωτικό σχολείο, θα είναι κριτικά σκεπτόμενος μελλοντικός πολίτης. Ο εκπαιδευτικός, ο οποίος θα αμείβεται καλά και θα μπορεί να διαφημίζει την ποιότητά του δεν θα είναι πλέον υποψήφιο ιδεολογικό θύμα σας. Γιατί αυτό ακριβώς επιθυμείτε. Εξαθλιωμένους, πένητες εκπαιδευτικούς και ανεκπαίδευτους πολίτες, έρμια του λαϊκισμού. Και αυτός είναι ο πραγματικός εξισωτισμός που επικαλέστηκε χθες η κ. Αναγνωστοπούλου. Ο εξισωτισμός της Αριστεράς, το μοναδικό εργαλείο διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά κι αυτό ακόμα, ευτυχώς ήταν αποτυχημένο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να κοιτάμε μπροστά. Να μην ξεχνάμε πλέον ότι βρισκόμαστε στον 21^ο αιώνα. Όχι στον 20^ο, ούτε στον 19^ο. Πρέπει να δώσουμε στα παιδιά μας τα σύγχρονα και προοδευτικά εργαλεία που χρειάζονται για να προκόψουν στη ζωή τους, σε ένα όλο και πιο περίπλοκο εργασιακό και κοινωνικό περιβάλλον.

Το σχέδιο νόμου για την ιδιωτική εκπαίδευση, το οποίο συζητάμε εδώ, υπηρετεί ακριβώς αυτόν τον σκοπό. Κοιτάζει προς το αύριο, υπηρετεί τα παιδιά μας. Αξίζει, λοιπόν, και τη στήριξη και την ψήφο μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής ο Ιωάννης Πασχαλίδης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί μια ακόμη υλοποίηση των δεσμεύσεων του προγράμματος του κ. Μητσοτάκη για αναβάθμιση της παιδείας, έτσι ώστε να αποτελέσει τον κύριο μοχλό της ανάπτυξης στην Ελλάδα. Και πράγματι η εκπαίδευση θεωρείται ως ένα από τα κύρια μέσα για να αποκτήσουν οι πολίτες δεξιότητες, ικανότητες και γνώσεις απαραίτητες για την αντιμετώπιση των νέων προκλήσεων και της αβεβαιότητας που προκαλείται από τις ταχύτατες εξελίξεις, την παγκοσμιοποίηση της οικονομίας και την ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών.

Έτσι, μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου που αφορούσε τον εκσυγχρονισμό του εκπαιδευτικού συστήματος όλων των βαθμίδων της δημόσιας εκπαίδευσης, ήρθε η ώρα για τον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας και των ιδιωτικών σχολείων με ένα νομοθέτημα που επιφέρει μια υγιή ισορροπία, μεταξύ αφ' ενός της κρατικής εποπτείας και της αυστηρής τήρησης του νόμου και αφ' ετέρου της αυτονομίας που οφείλει το κράτος να αποδώσει στα ιδιωτικά σχολεία.

Αναλυτικότερα, με το παρόν νομοσχέδιο αναβαθμίζεται το ιδιωτικό σχολείο μέσω της απλοποίησης του πλαισίου λειτουργίας της αποτελεσματικότερης διαχείρισης του ανθρωπίνου δυναμικού, αλλά και της αξιοποίησης των κτηριακών εγκαταστάσεων με γνώμονα πάντα το ότι η ορθολογική λειτουργία μιας οποιασδήποτε ιδιωτικής μονάδας εξυπηρετεί όλες τις πλευρές: τους μαθητές, τους γονείς, τους εκπαιδευτικούς, τους ιδιοκτήτες.

Το ιδιωτικό σχολείο αναβαθμίζεται, ελεύθερο πια να στελεχωθεί με άξιους και ικανούς εκπαιδευτικούς που δεν φοβούνται καμία αξιολόγηση, αντιθέτως θα κινητοποιηθούν με σκοπό την καινοτομία και την παροχή βελτιωμένου εκπαιδευτικού έργου.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 2 με το οποίο θεσμοθετείται η διαδικασία της αξιολόγησης ενός θεσμού που μόνο καλά έχει να προσφέρει στην αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαιδευτικής διαδικασίας και που άλλωστε ισχύει με τα ίδια κριτήρια και για τους εκπαιδευτικούς της δημόσιας εκπαίδευσης.

Με το άρθρο 3 ρυθμίζονται η οργάνωση και το πρόγραμμα των ιδιωτικών σχολείων προβλέποντας ότι ακολουθούν το εκάστοτε ισχύον ωρολόγιο και αναλυτικό πρόγραμμα του Υπουργείου, ωστόσο, επιτρέπεται πλέον στα ιδιωτικά σχολεία η παροχή πρόσθετων εκπαιδευτικών υπηρεσιών στο πλαίσιο διευρυνμένου προγράμματος όπως: Η ενισχυτική διδασκαλία, η πρόσθετη διδακτική στήριξη, η ενίσχυση της γλωσσομάθειας. Αυτές οι πρόσθετες διδακτικές υπηρεσίες που παρέχονται επιπλέον του ωρολογίου προ-

γράμματος θα αποφασίζονται από τον ιδιοκτήτη της σχολικής μονάδας μετά από εισήγηση του διευθυντή της και εν συνεχεία γνωστοποιούνται εγκαίρως στην οικεία διεύθυνση εκπαίδευσης.

Με την παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου επαναφέρεται τη δυνατότητα συστέγασης των ιδιωτικών σχολείων με κέντρα ξένων γλωσσών και φροντιστήρια και δίνεται πλέον η δυνατότητα συστέγασης και με άλλα ιδιωτικά σχολεία.

Καινοτόμες είναι και οι ρυθμίσεις που αφορούν το εκπαιδευτικό προσωπικό των ιδιωτικών σχολείων. Συγκεκριμένα:

Πρώτον, η δυνατότητα που δίνεται στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς να εργάζονται και σε πρόσθετες εκπαιδευτικές δραστηριότητες μετά το πέρας του υποχρεωτικού ή διευρυμένου ωραρίου με πρόσθετη αμοιβή.

Δεύτερον, η δυνατότητα να εργάζονται παράλληλα σε κέντρα ξένων γλωσσών και άλλους φορείς εκπαίδευσης με πρόσθετη αμοιβή.

Τρίτον, η δυνατότητα να εργάζονται με πρόσθετη αμοιβή σε δραστηριότητες της σχολικής μονάδας και κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού και όχι μόνο μέχρι 30 Ιουνίου.

Επιπλέον, με το παρόν νομοσχέδιο επιτρέπεται η ίδρυση και λειτουργία δημοτικών σχολείων από ξένα σχολεία καλύπτοντας έτσι ένα κενό πολλών ετών, δοθέντος ότι ξένα εκπαιδευτήρια με μακρόχρονη πορεία στον ελληνικό χώρο στερούνταν της δυνατότητας ίδρυσης σχολείου στοιχειώδους εκπαίδευσης.

Αξιοσημείωτη είναι και η διάταξη του άρθρου 14 δεδομένου ότι θεσμοθετείται για πρώτη φορά η συστηματική διδασκαλία στα δημόσια σχολεία των ειδικών μαθημάτων που εξετάζονται στις πανελλαδικές εξετάσεις θεραπεύοντας επιτέλους χρόνιο πρόβλημα να εξετάζονται μαθήματα τα οποία δεν διδάσκονται καθόλου στα δημόσια σχολεία.

Επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ και στο άρθρο 20 του νομοσχεδίου, σύμφωνα με το οποίο απλοποιείται η διαδικασία χορήγησης βίβας και άδειας διαμονής των ξένων σπουδαστών που προέρχονται όχι μόνο από κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και από τρίτες χώρες.

Θα ήθελα να εκφράσω τα θερμά μου συγχαρητήρια στην κ. Κεραμέως και στους συνεργάτες της γι' αυτό το νέο νομοσχέδιο, που θα φέρει μια νέα πνοή στον τομέα της ιδιωτικής εκπαίδευσης, που επικοινωνεί με τα σύγχρονα ρεύματα για τις γνώσεις και τις δεξιότητες, που επικοινωνεί με τις ευρωπαϊκές και διεθνείς τάσεις και είναι ανοιχτό στην κοινωνία αποτινάσσοντας την ασφυκτική παρουσία του κράτους από τη λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε, κύριε Πασχαλίδη, και για την τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Ιάσων Φωτήλας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΙΑΣΩΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόσο κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων τις προηγούμενες ημέρες, όσο, όμως, και σήμερα στην Ολομέλεια μάς δίνεται η δυνατότητα να αναπτύξουμε τις ιδεολογικές μας διαφορές. Κι έχω πει στο παρελθόν ότι δεν είναι κακό τα κόμματα να έχουν ιδεολογικές διαφορές. Άλλωστε, αυτό είναι θα έλεγα η πεμπτούσια της δημοκρατίας. Αυτό, όμως, που είναι προβληματικό είναι όταν έρχεται ένα κόμμα και στέκεται με υποκρισία απέναντι σε ένα ζήτημα.

Δεν είναι εδώ ο κ. Φίλης. Θα ήθελα πολύ να είναι εδώ, αλλά δεν πειράζει, μπορεί και να με ακούει απ' έξω.

Ρώτησε, λοιπόν, προχθές ο κ. Φίλης τον κ. Κυραϊλίδη στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων να του πει πόσα προσφυγόπουλα έχουν πάρει τα ιδιωτικά σχολεία. Δεν ξέρω αν του απάντησε ο κ. Κυραϊλίδης, γιατί δεν κατάφερα να μείνω σε όλη τη συνεδρίαση, είχαμε και άλλες επιτροπές, άλλωστε. Όμως, η αλήθεια είναι ότι ήθελαν τα ιδιωτικά σχολεία να πάρουν προσφυγόπουλα, αλλά δεν μπορούσαν, διότι δεν το επέτρεπε η κείμενη νομοθεσία.

Κι έχω εδώ ένα έγγραφο το οποίο είναι από τα τέλη του 2016, όταν δηλαδή Υπουργός Παιδείας ήταν ο κ. Φίλης, όπου μια σειρά

από ιδιωτικά σχολεία ζητάνε και δηλώνουν έτοιμα να ιδρύσουν τάξεις υποδοχής για προσφυγόπουλα, μεταξύ των οποίων η Γερμανική Σχολή, ελληνογαλλικά σχολεία και άλλα σχολεία. Μάλιστα λένε ότι εμείς μπορούμε όχι μόνο να αναλάβουμε τα προγράμματα και την εκπαίδευσή τους, αλλά μπορούμε να αναλάβουμε τη μετακίνησή τους με τα δικά μας λεωφορεία και μπορούμε να αναλάβουμε και τη σίτισή τους με δικά μας μέσα.

Όμως, έπρεπε να γίνει μια νομοθετική πρωτοβουλία, μια τροπολογία την οποία τους είχε υποσχεθεί ο κ. Φίλης ότι θα την περάσει ώστε να μπορούν να το κάνουν αυτό. Ακόμα περιμένουν από τον κ. Φίλη αυτή την τροπολογία. Σε αντίθεση ο κ. Φίλης έρχεται προχθές να ρωτήσει τον κ. Κυραϊλίδη: «Πόσα προσφυγόπουλα έχετε πάρει;» Εξαντλώντας όλο το παλμαρέ του λαϊκισμού του. Αυτή, λοιπόν, είναι η υποκρισία. Να έχουμε λίγη ντροπή!

Σε κάθε περίπτωση, αυτό που θα είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον θα ήταν ο κ. Φίλης να ρωτήσει τον κ. Κυραϊλίδη όχι πόσα προσφυγόπουλα έχουν πάρει τα ιδιωτικά σχολεία, αλλά να τον ρωτήσει πόσα παιδιά Βουλευτών και Υπουργών του κόμματός σας φοιτούν σε ιδιωτικά σχολεία και τότε θα βλέπατε ότι το νούμερο είναι τόσο μεγάλο, που η υποκρισία θα ξεχειλίζει από τα μπατζάκια του κ. Φίλη!

Σε κάθε δε περίπτωση ο κ. Κυραϊλίδης ασχολείται με τα σχολεία και με την εκπαίδευση, άλλοι αγοράζουν σπίτια και μάλιστα με εισοδήματα που προέρχονται από δημόσιες θέσεις για να τα νοικιάσουν σε πρόσφυγες και να πλουτίσουν και αυτός δεν ήταν ο κ. Κυραϊλίδης, αν μου επιτρέπτε να πω.

Τώρα, το αν είπε ο κ. Φίλης ή δεν είπε ο κ. Φίλης ότι αφού δεν μπορούμε να κλείσουμε τα ιδιωτικά σχολεία, θα το πράξουμε διά των νόμων μας, θα ήθελα να πω πως δεν με ενδιαφέρει αν το είπε και δεν έχει σημασία, διότι δεν έχει σημασία αν το είπε. Σημασία έχει ότι προσπάθησε να το κάνει. Ο κ. Φίλης πρότεινε το 2015 να μπει ΠΠΑ 24% στα ιδιωτικά σχολεία, κάτι που όλοι καταλαβαίνουμε ότι θα έκλεινε τα περισσότερα από τα ιδιωτικά σχολεία, χωρίς να το έχει ζητήσει καμιά τρούκα και απεσύρθη τελευταία στιγμιά από την κατακραυγή η διάταξη. Διότι αν το απαιτούσε η τρούκα, αντιλαμβάνεστε ότι δεν θα μπορούσατε καν να αποσύρτε τη διάταξη. Εκτός κι αν μου πείτε ότι θα διαπραγματευόσασταν γερά και θα αποσύρατε τη διάταξη όπως αποσύρατε ένα σωρό από αυτές που ήθελε και έφερε η τρούκα.

Λυσσαλέα παλέψατε και παλεύετε για να μην περάσουν τα εργασιακά των ιδιωτικών εκπαιδευτικών στο Υπουργείο Εργασίας, αλλά να παραμείνουν στο Υπουργείο Παιδείας. Γιατί όλη αυτή η αντίδραση; Γιατί κάποιοι επιθυμούν να λειτουργεί το ιδιωτικό σχολείο όπως ακριβώς και το δημόσιο. Συγγνώμη, αλλά σε μια ελεύθερη οικονομία, αυτό δεν γίνεται. Οι γονείς που επιλέγουν το ιδιωτικό σχολείο για τα παιδιά τους, το κάνουν γιατί θέλουν το κάτι παραπάνω, είτε αυτό είναι μια ξένη γλώσσα παραπάνω, είτε αυτό είναι ένα γνωστικό αντικείμενο που θα συμβαδίζει με τη νέα εποχή και θέλουν εκπαιδευτικούς που επιθυμούν να αξιολογούνται, γιατί θέλουν να βελτιώνονται.

Και τα στοιχεία είναι η καλύτερη απόδειξη για την ποιότητα της εκπαίδευσης που παρέχεται από τα ιδιωτικά σχολεία. Τα στοιχεία δείχνουν ότι πολλά -όχι όλα, αλλά πολλά από τα ιδιωτικά σχολεία- παρουσιάζουν δείκτες επιτυχίας εισαγωγής των μαθητών στα πανεπιστήμιά μας άνω του 90%. Δεν μπορεί να είναι τυχαίο. Κάτι κάνουν καλά ή πιο οργανωμένα. Προφανώς, λοιπόν, προς αυτή την κατεύθυνση πρέπει να κινηθούν και τα δημόσια σχολεία και αυτό κάνουμε ως Κυβέρνηση.

Όμως, εδώ, θα κλείσω με αυτό, τίθεται ένα ερώτημα, που πραγματικά στο τέλος της ημέρας είναι και ταξικό ερώτημα. Ποια είναι τα μόνα δημόσια σχολεία που παρουσιάζουν ανάλογους δείκτες επιτυχίας πάνω από 90%, όπως τα καλά ιδιωτικά σχολεία; Τα πρότυπα και τα πειραματικά. Αυτό δείχνουν τα στοιχεία. Είναι τα μόνα δημόσια σχολεία που παρουσιάζουν τέτοιους δείκτες.

Και τι λέει ο κ. Φίλης; Ότι πρέπει να τα κλείσουμε, γιατί αποτελούν καρκίνωμα στη δημόσια εκπαίδευση. Συνεπώς τι λέει; Όχι, όλοι οι μικροί, οι λιγότερο ή οι μη εύποροι να μην μπορούν να πάνε τα παιδιά τους σε ένα άριστο σχολείο, σύμφωνα με τα στοιχεία, αλλά μόνο οι εύπορες οικογένειες να μπορούν να πάνε τα παιδιά τους στα καλά και άριστα σχολεία, στα ιδιωτικά σχολεία. Οι υπόλοιποι να μην μπορούν.

Εδώ, βέβαια, θα πει κάποιος ότι υπάρχει ένα παράδοξο. Αυτό συμφέρει, άρα είναι σύμμαχος του κ. Κυραιλίδη. Πράγματι, την περίοδο που προσπάθησε και πολέμησε και έκλεισε τα δημόσια πρότυπα και πειραματικά, οι περισσότερες οικογένειες στράφηκαν στα ιδιωτικά, αλλά αυτό δεν το έκανε γιατί αγαπάει τα ιδιωτικά ή τον κ. Κυραιλίδη. Το έκανε γιατί στην άκρη του μυαλού του είχε ότι θα τα κλείσει όλα και ιδιωτικά και πρότυπα και πειραματικά και ό,τι καλό έχουμε σε αυτή τη χώρα, γιατί θέλει παιδιά και νέους οι οποίοι θα είναι ημιαπαισθημένοι και θα βολεύονται σε ένα επίδομα-χαρτζιλίκι του κ. Τσίπρα.

Εμείς, λοιπόν, δεν το θέλουμε αυτό. Εμείς θέλουμε νέους δυνάστες, που θα λάβουν την καλύτερη δυνατή μόρφωση, ώστε να ανοίξουν τα φτερά τους και να δημιουργήσουν οικονομικά και επαγγελματικά. Αυτό υποσχθήκαμε, αυτό κάνουμε και δεν το βάζουμε κάτω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα δώσουμε τον λόγο τώρα στην κ. Μερόπη Τζούφη και μετά θα ακολουθήσει μια ολιγόλεπτη διακοπή της διαδικασίας, για να γίνει η απαραίτητη απολύμανση του Αίθουσας με βάση το υγειονομικό πρωτόκολλο και τις υγειονομικές κατευθύνσεις των υπηρεσιών υγείας. Μετά θα επανέλθουμε με την ομιλία της κυρίας Υπουργού και όπως πάει η σειρά, Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, όπως έχουν δηλωθεί και ομιλητές.

Ορίστε, κυρία Τζούφη, έχετε τον λόγο.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα ακολουθήσω το κρεσέντο του προηγούμενου συναδέλφου, θα απαντήσω μόνο στην τελευταία του ερώτηση. Πολλά δημόσια σχολεία στον Νομό Ιωαννίνων πρωτεύουν διαχρονικά στις εισαγωγικές πανελλαδικές εξετάσεις. Αυτή είναι η πραγματικότητα και πολλοί εξ ημών πέρασαν από πολλά δημόσια σχολεία της χώρας και κατάφεραν να μπορέσουν να προχωρήσουν στον δύσκολο δρόμο της ζωής.

Η δεύτερή μου παρατήρηση είναι σχόλια που ακούστηκαν περί αριστείας που μισεί ΣΥΡΙΖΑ. Μάλιστα υπήρξε συνάδελφος που είπε: «Η αριστεία που μισείτε». Θα πω ότι σήμερα αυτό είναι τελειώς ειρωνικό. Δεν θα αναφερθώ στις αλλαγές των προσόντων των μετακλητών που ελαττώθηκαν για να ταιριάζουν με τα προσόντα τους. Δεν θα αναφερθώ στους επικεφαλής κρίσιμων φορέων του κράτους που καταλαμβάνουν θέσεις χωρίς τα απαιτούμενα εκ του νόμου προσόντα και εκ των υστέρων γίνεται νομοθέτηση τακτοποίησης. Θα αναφερθώ στην τροπολογία που έχει κατατεθεί σήμερα και αφορά την επιλογή τοποθέτησης διευθυντών εκπαιδευσης. Πώς θα γίνει χωρίς μοριοδότηση ή αναφορά σε συγκεκριμένα προσόντα; Η επιτροπή επιλογής μπορεί να συνεκτιμήσει, μιλάμε για επτακόσιους πενήντα φακέλους, άρα με έναν τρόπο πλήρους αδιαφάνειας και αναξιοκρατίας. Αυτά για την απόδοση της αλήθειας.

Και πάω στο καθαυτό κομμάτι της ομιλίας μου. Πράγματι εδώ και έναν χρόνο θα έλεγα ότι ο νεοφιλελεύθερος ιός της κυβερνητικής πολιτικής εξαπλώνεται και απειλεί τη δημόσια παιδεία και σήμερα φαίνεται ότι η μόλυνση διαδίδεται και στην ιδιωτική εκπαίδευση. Είναι μια νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου που έχει προκαλέσει πολύ μεγάλες αντιδράσεις και δεν επιτυγχάνει αλλά, δυστυχώς, θα έλεγα ότι δεν επιδιώκει και συναινέσεις, διότι επιλέγει να αντιμετωπίζει το κοινωνικό αγαθό της παιδείας ως ένα ακόμα εμπορικό προϊόν, το οποίο παράγεται και καταναλώνεται σύμφωνα με τους κανόνες της ελεύθερης, αλλά στην ουσία ανελεύθερης, αγοράς.

Έχουν αναφερθεί και άλλοι συνάδελφοί μου στις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου ότι: Τα ιδιωτικά σχολεία αποκτούν χαρακτηριστικά μεγάλων επιχειρήσεων που θα ξεκινούν από το νηπιαγωγείο μέχρι και τη διά βίου μάθηση και κατάρτιση, με προσφορά πακέτων εκπαίδευσης. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι απελευθερώνονται οι απολύσεις και οι εκπαιδευτικοί μπορούν να χάνουν και αναπαινώματα και μέσα στη σχολική χρονιά τη δουλειά τους. Μεταφέρεται η εποπτεία των ιδιωτικών εκπαιδευτικών στο Υπουργείο Εργασίας. Πρωτοφανές! Και μάλιστα χρησιμοποιήθηκε το παράδειγμα των γιατρών.

Εδώ να θυμίσω ότι οι γιατροί που βρίσκονται με τέτοιες θέσεις

εργασίας είναι κυρίως ειδικευόμενοι, είναι σπάνιο φαινόμενο και, εν πάση περιπτώσει, δεν έχουν την ευθύνη να χορηγήσουν ισότιμους τίτλους σπουδών. Δεν συμβαίνει τα ιδιωτικά θεραπευτήρια να έχουν τέτοιου τύπου δυνατότητες και ικανότητες. Αυτό είναι η ειδοποιός διαφορά και το ξέρει η κυρία Υπουργός γιατί είναι νομικός με πολύ υψηλές δυνατότητες και ικανότητες.

Βλέπουμε, γιατί μίλησαν και για την αξιολόγηση, ότι εμείς δεν την θέλουμε. Εμείς λέμε ότι εδώ μπαίνουν από το παράθυρο χειρότερες εξωθεσμικές διαδικασίες αξιολόγησης, κομμένες και ραμμένες στις επιθυμίες των ιδιοκτητών και, βεβαίως, με αυτόν τον τρόπο ενισχύονται και οι μηχανισμοί πίεσης, ελέγχου και χειραγώγησης, με ό,τι αυτό συνεπάγεται μέσα στο εκπαιδευτικό περιβάλλον.

Το σύνολο των διατάξεων, θυμίζω, ήταν τα πάγια αιτήματα των σχολάρχων και, βεβαίως, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έδωσε, παρά τις ειρωνείες που ακούσαμε εδώ, σκληρή μάχη ώστε να μπορέσει να υπάρξει επάνοδος μιας στοιχειώδους κανονικότητας στην ιδιωτική εκπαίδευση προς όφελος των πολλών, των μαθητών των οικογενειών και των εργαζομένων.

Εδώ θα καταθέσω την καταγγελία ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων από τα Γιάννενα για παράνομες και αντισυμβατικές συμπεριφορές κάποιων σχολάρχων της πόλης μας, οι οποίες, βεβαίως, δεν βρήκαν τη δικαίωσή τους αφού ακόμη και διοικητικά, και το ξέρει η κυρία Υπουργός γιατί της έχει κατατεθεί αυτή η καταγγελία, δεν έχουν εδώ και πολλά χρόνια συνέλθει τα πειθαρχικά συμβούλια.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Μερόπη Τζούφη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άρα το θέμα είναι υπαρκτό και παρόν πόσω μάλλον τώρα που αλλάζουν τα πλαίσια με τη νομοθετική αυτή ρύθμιση που φέρνει η Υπουργός.

Ειπώθηκαν πολλά για το για ποιον λειτουργούν τα σχολεία. Βεβαίως τα σχολεία λειτουργούν για τους μαθητές, άλλα σχολεία χωρίς ελεύθερους εκπαιδευτικούς με φοβισμένους και χειραγωγούμενους λειτουργούς σημαίνει σχολεία χαμηλής εκπαιδευτικής ποιότητας.

Η κυρία Υπουργός μίλησε τις προηγούμενες μέρες για τις αγκυλώσεις μας. Τη ρώτησα και την ξαναρωτώ: Είναι αγκύλωση η διατήρηση της εργασιακής ειρήνης και της ασφάλειας των εκπαιδευτικών που εργάζονται στα ιδιωτικά σχολεία; Είναι αγκύλωση η λειτουργικά και συνταγματικά κατοχυρωμένη εποπτεία της πολιτείας, την οποία παραχωρείται στα ιδιωτικά συμφέροντα και στους σχολάρχες;

Δεν μου δώσατε κάποια συγκεκριμένη απάντηση. Προσπαθήσατε να μας πείσετε ότι όλα αυτά γίνονται στο όνομα της μείωσης του κρατικού παρεμβατισμού και της ενίσχυσης της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Θα έλεγα ότι αυτό είναι βαθιά ιδεολογικό. Δεν δώσατε σημασία ότι πάρα πολλά αρνητικά σχόλια που υπήρχαν στην διαβούλευση την οποία προσπαθήσατε να απαξιώσετε. Στις επιτροπές είδαμε ότι δεν είχαμε την αντιπροσώπευση που θα θέλαμε. Ήταν, κυρίως, εργοδότες εις βάρος των εργαζομένων. Ακόμη και η ΔΑΚΕ σας ασκεί εντονότατη κριτική για έλλειψη διαλόγου, λέγοντάς σας μάλιστα πως «νόμος πονηρός, ανομία παρεισφρέει».

Στο ίδιο μήκος, βέβαια, είναι και οι εργαζόμενοι στα ιδιωτικά σχολεία διά της ΟΙΕΛΕ, της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕΔΥ, της ΔΟΕ, της ΟΛΜΕ, οι πάντες. Παρ' όλα αυτά συνεχίζετε να προχωρήσετε και να μιλάτε για επιχειρηματική ελευθερία. Η ελευθερία, όμως, που περιγράφετε, σας το είπε και η κ. Αναγνωστοπούλου, δεν είναι τίποτε άλλο από την ασυνδοσία των εργοδοτών και των χορηγών.

Επειδή ο χρόνος τρέχει, θα τελειώσω. Θα μπορούσα να πω πολλά πράγματα, τελειώνω όμως με το εξής. Εδώ μας παρουσιάσατε, με έναν καινοφανή τρόπο, ρυθμίσεις που ξέρετε ότι είχαν υπάρξει. Εξαγγείλατε ότι προχωρείτε στις τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιες προσλήψεις στην ειδική αγωγή. Καλώς κάνετε, απλώς αποκορύπτετε ότι αυτές οι προσλήψεις κατοχυρώθηκαν από τον ΣΥΡΙΖΑ και εσείς καθυστέρησατε ένα χρόνο να υλοποιήσετε την ψηφισμένη νομοθεσία.

Μας μιλήσατε για προσλήψεις μελών ΔΕΠ και διοικητικών στα

πανεπιστήμια. Για τους διοικητικούς να θυμίσω ότι ο κ. Μητσοτάκης ήταν εκείνος που προχώρησε στην απόλυση και διαθεσιμότητα εκατοντάδων διοικητικών υπαλλήλων στα ΑΕΙ. Σας κατέθεσε τα σχετικά έγγραφα ο κ. Βερναρδάκης.

Εγώ σας είπα και για προγραμματισμένες χιλίες εξακόσιες πενήντα θέσεις μελών ΔΕΠ και εφαρμογή του κανόνα ένα προς ένα, τον οποίο έχετε παγώσει. Επίσης, αναφέρθηκα και στις εβδομήντα οκτώ θέσεις ΔΕΠ που δόθηκαν στις ιατρικές σχολές και με αυτόν τον τρόπο κατάφεραν να δώσουν τη σκληρή μάχη απέναντι στον κορωνοϊό, μαζί με το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Ήθελα να τελειώσω με μια μικρή παραίνεση -για να μην πάρω περισσότερο χρόνο- και προς την εξουσία αλλά και προς τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Το φάντασμα του ηττημένου Δαρειού στους Πέρσες του Αισχύλου -που ανέβηκαν και στην Επίδαυρο- θυμίζει στους νικητές «όταν ανθίζει η έπαρση, καρπίζει στάχυ θυμού, συμφορά εσοδεύει».

Σκεφτείτε το, κυρία Υπουργέ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε την κ. Τζούφη.

Θα κάνουμε την απαραίτητη διακοπή της συνεδρίασης για απολύμανση του χώρου, όπως προείπαμε και θα επανέλθουμε σε λίγα λεπτά.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζεται η συνεδρίαση.

Τον λόγο έχει ο κ. Μπαρλιάκος από τη Νέα Δημοκρατία. Μετά θα συνεχίσουμε με την κυρία Υπουργό και τους υπόλοιπους ομιλητές.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΞΕΝΟΦΩΝ (ΦΩΝΤΑΣ) ΜΠΑΡΛΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατά τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου ξεγυμνώθηκε για ακόμη μια φορά όχι μόνο η πολιτική ολιγωρία της Αριστεράς, για να συμβαδίσει με τις προκλήσεις της σύγχρονης εποχής που ανατέλλει στη εκπαίδευση, αλλά και η βαθιά ιδεολογική της υποκρισία.

Η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας, με βαθύ κοινωνικό αποτύπωμα, εκφράζει με συνέπεια τις αγωνίες και τα αιτήματα της πλατιάς μάζας των Ελλήνων πολιτών, χωρίς ταξικό πρόσημο, διότι για εμάς πρωτίστως μετράει η εθνική ενότητα και η ισότητα ευκαιριών, όχι η εξίσωση όλων προς τα κάτω, αλλά η δυνατότητα οικονομικής και κοινωνικής ανόδου για όλους, ανεξαρτήτως της αφετηρίας που εκκινούν.

Το ασφαλέστερο μέσο, που παράλληλα λειτουργεί και ως αυτοσκοπός για την επίτευξη της κοινωνικής κινητικότητας, κυρίες και κύριοι, είναι η παιδεία. Προσέξτε, όμως, για να μην υπάρχει καμμία παρερμηνεία. Πρώτα και πάνω από όλα για μας είναι η δημόσια παιδεία, το δημόσιο σχολείο, το δημόσιο πανεπιστήμιο. Γι' αυτό και η δική μας παράταξη είναι εκείνη η οποία προασπίζει, θωρακίζει και αναβαθμίζει τη δημόσια εκπαίδευση.

Εμείς είμαστε εκείνοι που παλεύουμε για ανοιχτά και προσβάσιμα σχολεία και πανεπιστήμια για όλους. Γι' αυτό καταργήσαμε το άσυλο ανομίας, γι' αυτό θεσμοθετήσαμε την εισαγωγή νέων τεχνολογιών και ψηφιακών δεξιοτήτων ήδη από τις πρώτες βαθμίδες της εκπαίδευσης. Γι' αυτό συνεχώς προσθέτουμε εργαλεία και μεθόδους που τοποθετούν τη δημόσια παιδεία, όχι στο επίκεντρο της πολιτικής μας αλλά στην αιχμή της πρωτοπορίας.

Όλα αυτά για μας, κυρίες και κύριοι, είναι αδιαπραγμάτευτα. Και από αυτούς που στηρίζουν πολιτικά και ηθικά τις καταλήψεις, που η πολιτική τους στη νεολαία επιδιώκει κλειστές σχολές με λουκέτα, που οι συνδικαλιστικοί τους φορείς απορρυθμίζουν την εκπαιδευτική διαδικασία κάθε τρεις και λίγο με απεργίες, δεν δεχόμαστε να μας κουνάνε το δάχτυλο.

Δεν δικαιούστε να κάνετε κήρυγμα κοινωνικής ευαισθησίας, όταν επί τεσεράμισι χρόνια διακυβέρνησης και επί σαράντα χρόνια ιδεολογικής τρομοκρατίας στους εκπαιδευτικούς χώρους, διαλύσατε κάθε έννοια δημόσιας παιδείας, αριστείας και μόχθου.

Με το παρόν νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν

κάνουμε κανενός είδους διάκριση μεταξύ ιδιωτικής και δημόσιας εκπαίδευσης. Ίσα-ίσα, διασφαλίζουμε ότι το Σύνταγμα τηρείται με όρους ισότητας και αναλογικότητας. Η συνταγματική εγγύηση της εύρυθμης λειτουργίας ιδιωτικών σχολείων παράλληλα με την δημόσια εκπαίδευση έτεινε προς την φαλκίδευση και την οιονεί καταστρατήγησή της.

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ εφάρμοσε μια ιδεοληπτική πολιτική. Συνόψισε το πολιτικό της δόγμα στην εκπαίδευση, τόσο στη δημόσια όσο και στην ιδιωτική, στη φράση «η αριστεία είναι ρετινιά». Όλοι ίσοι, αλλά όλοι ίσοι προς τα κάτω, να χαμηλώσουμε τον πήχη, να επιβάλλουμε τη λογική της ήσσονος προσπάθειας. Τι έκανε, λοιπόν, η αριστερή πολιτική κυβέρνηση; Απαγόρευση αξιολόγησης στα ιδιωτικά σχολεία. Περιορισμός στη δυνατότητα για εκπόνηση πρόσθετων εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων. Μονιμοποίηση επί της ουσίας εκπαιδευτικών στην ιδιωτική εκπαίδευση. Ανεπιτυχής, ευτυχώς, απόπειρα για αύξηση του ΦΠΑ στο 23%. Με απλά λόγια ποιοτική ισοπέδωση και οικονομική εξόντωση. Κι εδώ ακριβώς έγκειται η βαθιά υποκρισία της ελληνικής αλλά αν θέλετε και της Αριστεράς παγκοσμίως.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσωπικά φοίτησα σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες τη δημόσια εκπαίδευση κι αισθάνομαι ιδιαίτερα υπερήφανος γι' αυτό. Σημαντικό μέρος αυτών που έχω κάνει, οφείλεται στους δασκάλους μου στο δημόσιο σχολείο. Την ίδια επιλογή έκανα και για τα παιδιά μου, διότι είμαι πεπεισμένος και για το υψηλό επίπεδο παρεχόμενης γνώσης, αλλά και για το ήθος της ελληνικής δημόσιας εκπαίδευσης.

Πόσοι, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αριστεράς, μπορείτε να πείτε το ίδιο; Πώς γίνεται από τη μια να αντιμάχεστε με τέτοια σφοδρότητα και με τέτοιο ιδεολογικό μένος τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια και παρ' όλα αυτά να επιλέγετε αυτά τα ίδια τα σχολεία -και καλά να κάνετε φυσικά- για να μορφώνετε τα παιδιά σας; Εάν αυτό δεν είναι η ιδεολογική και πολιτική υποκρισία, τότε τι είναι; Εάν αυτό δεν είναι μια διαρκής και εμπράγματη νίκη της φιλελεύθερης αντίληψης, τότε τι είναι; Εάν αυτό δεν είναι μια εκφαντική παραδοχή της ιδεολογικής σας ήττας και της πολιτικής σας ανακολουθίας, τότε αλήθεια αναρωτιέμαι τι άλλο μπορεί να συμβαίνει.

Με τις διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτυγχάνεται το απαραίτητο μείγμα φιλελευθεροποίησης των ιδιωτικών σχολείων σε όλα τα επίπεδα, με την αναγκαία πάντα κρατική εποπτεία. Σπάει το απόστημα του κρατικού παρεμβατισμού και ενισχύει την αυτονομία. Αξίζουν συγχαρητήρια στην ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας που συνεχίζει την τολμηρή και οραματική πολιτική μας στην εκπαίδευση σε όλα τα επίπεδα, σε όλες τις πτυχές της.

Η παιδεία είναι ο θεματοφύλακας της ανέλιξης όλων και ο εγγυητής της επίτευξης των εθνικών μας στόχων κι εμείς είμαστε εδώ για να την περιφρουρήσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα δώσουμε τον λόγο τώρα στον κ. Μαραβέγια Κωνσταντίνο από τη Νέα Δημοκρατία. Θα ακολουθήσει η Υπουργός, η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ και μετά θα συνεχίσουμε με τον κατάλογο ομιλητών.

Ορίστε, κύριε Μαραβέγια, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα για ένα νομοσχέδιο που αφορά το σύνολο της ιδιωτικής εκπαίδευσης, μια νομοθετική πρωτοβουλία που διευκολύνει τη λειτουργία όλων των ιδιωτικών σχολείων και την εργασία όλων των εκπαιδευτικών της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Πρόκειται για ένα νέο ρυθμιστικό πλαίσιο που έρχεται να επιλύσει με ευθύ τρόπο προβλήματα και δυσλειτουργίες δεκαετιών. Γι' αυτό και μόνο αξίζει έπαινος στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, τόσο στην Υπουργό την κ. Κεραμώς όσο και στην Υφυπουργό την κ. Ζαχαράκη, για την εργώδη προσπάθειά τους να συγκεράσουν απόψεις και να συνταιριάξουν λύσεις που βοηθούν τόσο τους εργοδότες όσο και τους εργαζόμενους στα ιδιωτικά σχολεία.

Ταυτόχρονα, με διατάξεις όπως το άρθρο 2 για την αξιολόγηση των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων, η πολιτεία έρχεται να εξασφαλίσει και για τους μαθητές ότι λαμβάνουν την κατάλληλη εκπαίδευση, με ανάλογη εφαρμογή των κριτηρίων αξιολόγησης των δημόσιων σχολείων. Προφανώς, η εφαρμογή πρόσθετων κριτηρίων αξιολόγησης από τα ίδια τα ιδιωτικά σχολεία θα είναι δυνατή.

Με το άρθρο 3, εισάγεται μια σημαντική καινοτομία στην οργάνωση και στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα των ιδιωτικών σχολείων. Συγκεκριμένα, επιπλέον του υποχρεωτικού ωρολόγιου προγράμματος διδασκαλίας, τα ιδιωτικά σχολεία επιτρέπεται να παρέχουν πρόσθετες εκπαιδευτικές υπηρεσίες στο πλαίσιο ενός διευρυμένου προγράμματος. Τέτοιες υπηρεσίες μπορούν να είναι η ενισχυτική διδασκαλία, η πρόσθετη διδακτική στήριξη, η ενίσχυση της γλωσσομάθειας ή η διδασκαλία επιπλέον γνωστικών αντικειμένων.

Κατά τη διάρκεια του διευρυμένου αυτού προγράμματος οι ώρες απασχόλησης των εκπαιδευτικών στις πρόσθετες εκπαιδευτικές υπηρεσίες υπολογίζονται ως ώρες κανονικής διδασκαλίας και άρα οι δάσκαλοι και οι καθηγητές δεν θα επιβαρύνονται με οποιαδήποτε εργασία.

Ένας άλλος πολύ πρακτικός τρόπος με τον οποίο το παρόν νομοσχέδιο διευρύνει το ωρολόγιο πρόγραμμα των ιδιωτικών σχολείων είναι η δυνατότητα που τους δίνει να διδάσκουν παράλληλα περισσότερες ξένες γλώσσες και να επιλέγουν ποιες και πόσες ξένες γλώσσες θα διδάσκονται πέραν αυτών που ορίζονται από το Υπουργείο Παιδείας.

Πολύ σημαντική είναι και η συμπεριληφθείσα πρόβλεψη τα ιδιωτικά σχολεία να μπορούν να διοργανώνουν και άλλες συμπληρωματικές φύσης δραστηριότητες, με την αξιοποίηση των κτηριακών εγκαταστάσεων τους σε χρόνους εκτός διδακτικού ωραρίου και διδακτικών ημερών. Είναι αξιοσημείωτο πως αυτή η αξιοποίηση μπορεί να αφορά στη διαμονή και φιλοξενία νέων με σκοπό τη διοργάνωση εκπαιδευτικών, ψυχαγωγικών και αθλητικών δραστηριοτήτων.

Οι εκδηλώσεις αυτές θα μπορούν να υποστηρίζονται από εκπαιδευτικούς, οι οποίοι προφανώς θα λαμβάνουν πρόσθετες αμοιβές για την επιπλέον εργασία τους. Πρόκειται για καθαρά προαιρετική συμμετοχή, που φυσικά μπορεί να αφορά μόνον όσους εκδηλώσουν τέτοιο ενδιαφέρον.

Αντιστρόφως, δίνεται η δυνατότητα στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, εφόσον επιθυμούν να εργαστούν λιγότερες ώρες από αυτές του διοριστηρίου τους, να υποβάλλουν προς τούτο σχετική αίτηση στον ιδιοκτήτη της σχολικής μονάδας. Δίνεται, επομένως, η δυνατότητα σε δασκάλους και καθηγητές της ιδιωτικής εκπαίδευσης να διαμορφώνουν οι ίδιοι, σε συνεργασία με το σχολείο, ένα πρόγραμμα απασχόλησης προσαρμοσμένο στις ατομικές τους ανάγκες.

Ταυτόχρονα, καθίσταται δυνατή η παράλληλη απασχόληση του ιδιωτικού εκπαιδευτικού σε σχολείο, φροντιστήριο, κέντρο ξένων γλωσσών ή και σε άλλους φορείς εκπαίδευσης, αφού πλέον δεν αποτελεί κώλυμα διορισμού.

Ίσως, όμως, η πιο σημαντική ρύθμιση του νομοσχεδίου είναι το άρθρο 10, με το οποίο όλοι πλέον οι διδάσκοντες στα ιδιωτικά και στα ισότιμα σχολεία εκπαιδευτικοί θα προσλαμβάνονται και θα απασχολούνται δυνάμει συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Πρόκειται για καίριας σημασίας παρέμβαση υπέρ των εργασιακών δικαιωμάτων των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, που δείχνει την κοινωνική ευαισθησία της Κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Κυρία Υπουργέ, σε σχέση με την τροπολογία σας για τη διευθέτηση των εκκρεμών μεταθέσεων και τοποθετήσεων εκπαιδευτικών δημοσίων σχολείων, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε πως λύνει ένα υπαρκτό ζήτημα.

Εξίσου μεγάλο ζήτημα, όμως, είναι και η μόνιμη επίλυση του προβλήματος των μεταθέσεων και τοποθετήσεων των εκπαιδευτικών δημοσίων σχολείων που είναι γονείς ΑΜΕΑ. Γνωρίζω την ευαισθησία σας και την προσοχή με την οποία εξετάζετε τα σχετικά υπομνήματα. Γι' αυτό είμαι βέβαιος πως πολύ σύντομα το Υπουργείο θα δώσει λύσεις στο απολύτως δίκαιο αυτό αίτημα των εκπαιδευτικών γονέων ΑΜΕΑ.

Ένα άλλο δίκαιο αίτημα που σας έχει κοινοποιηθεί αφορά τη

χορήγηση δωρεάν σχολικών βιβλίων και μαθητικού πάσο για τις μετακινήσεις των μαθητών της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Γνωρίζω πως σας έχουν κοινοποιηθεί οι σχετικές επιστολές από τους γονείς και κηδεμόνες των ογδόντα πέντε χιλιάδων μαθητών και μαθητριών που φοιτούν σε ιδιωτικά εκπαιδευτήρια όλης της χώρας.

Προσωπικά συμφωνώ ότι η πολιτεία οφείλει να προσφέρει τις ίδιες παροχές προς όλους τους μαθητές είτε δημόσιων είτε ιδιωτικών σχολείων, στο πλαίσιο της ισότιμης αντιμετώπισης των παιδιών και των οικογενειών τους. Άρα, είναι όντως απόλυτα εύλογο να δίνει το κράτος τα σχολικά βιβλία σε δημόσια και ιδιωτικά σχολεία, χωρίς επίσης να κάνει καμμία διάκριση στη δυνατότητα μετακίνησης των παιδιών με τα δημόσια μέσα μεταφοράς.

Θα ήθελα να κλείσω με ένα εξίσου δίκαιο αίτημα που θα απαιτήσει όμως τη συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομικών για να ικανοποιηθεί. Αφορά την ένταξη στον χαμηλό συντελεστή ΦΠΑ όλων των εποπτικών μέσων της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, όπως είναι οι σχολικοί χάρτες, οι υδρόγειες σφαίρες κ.λπ.. Εδώ θα ήθελα να επισημάνω την άδικη επιβάρυνση γονέων και σχολικών επιτροπών από την απότομη αύξηση του συντελεστή ΦΠΑ που επέβαλε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ για τα σχολικά εποπτικά μέσα ανεβάζοντάς την στο 24%. Το γεγονός αυτό προκάλεσε αναίτια οικονομικά βάρη τόσο στις οικογένειες όσο και στα ίδια τα σχολεία που προμηθεύονται τα παραπάνω εκπαιδευτικά βοηθήματα, καθιστώντας αυτά τα εποπτικά μέσα που είναι απαραίτητα για τους μαθητές ουσιαστικά απρόσιτα.

Δεδομένου ότι το κόστος του μέτρου για τα δημόσια έσοδα είναι αμελητέο, ευελπιστώ ότι η προσεχής συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομικών θα αντιμετωπίσει θετικά το παραπάνω αίτημα χιλιάδων οικογενειών. Είμαι δε βέβαιος πως η δική σας άμεση προσωπική παρέμβαση θα έχει μόνο όφελος, όφελος για τους γονείς και τους μαθητές που δεν διαθέτουν την οικονομική άνεση να αποκτήσουν σήμερα όλα αυτά τα αναγκαία μέσα λόγω και της υπερφορολόγησής τους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Μαραβέγια.

Θα δώσουμε τον λόγο τώρα στην Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως.

Έχετε τον λόγο, κυρία Υπουργέ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον περασμένο μήνα ψηφίσαμε νομοσχέδιο που αφορούσε την αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου από τη βάση της πυραμίδας, από το νηπιαγωγείο, μέχρι και το λύκειο. Το παρόν νομοσχέδιο για την ιδιωτική εκπαίδευση έρχεται να συμπληρώσει τη σημαντική αυτή παρέμβαση που έγινε στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Έρχεται να ολοκληρώσει τον πρώτο αυτό κύκλο παρεμβάσεων που αφορούν στην αναβάθμιση, στον εκσυγχρονισμό των σχολείων, έναν πρώτο κύκλο παρεμβάσεων για τον οποίο και η Υφυπουργός κ. Σοφία Ζαχαράκη και η Γενική Γραμματέας κ. Σίσσυ Γκίκα έχουν εργαστεί πάρα πολύ σκληρά όλο αυτό το διάστημα.

Σήμερα επιτρέψτε μου να σας μιλήσω για τις δέκα αλήθειες του νομοσχεδίου.

Αλήθεια πρώτη. Το Σύνταγμα προστατεύει την παιδεία σε όλες τις εκφάνσεις της, είτε αυτή είναι δημόσια είτε είναι ιδιωτική. Κατοχυρώνει και εγγυάται ως βασική αποστολή του κράτους την παιδεία, με δωρεάν πρόσβαση σε όλες τις βαθμίδες της και εγγυάται και τη λειτουργία ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων, όπως επίσης προστατεύει την επιχειρηματική ελευθερία.

Αλήθεια δεύτερη. Η ιδιωτική εκπαίδευση λειτουργεί σήμερα σε ένα ασφυκτικό και συγκεντρωτικό πλαίσιο λειτουργίας, αποτέλεσμα σε μεγάλο βαθμό των παρεμβάσεων της προηγούμενης κυβέρνησης. Χαρακτηρίζεται από έλλειψη ευελιξίας στα εβδομαδιαία ωρολόγια προγράμματα, από έλλειψη ευελιξίας σε πρόσθετες εκπαιδευτικές δραστηριότητες, από αδυναμία αποτελεσματικής διαχείρισης του ανθρώπινου δυναμικού, από περιορισμούς στις δυνατότητες απασχόλησης των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, από περιορισμούς ακόμη και στη χρήση των εγκαταστάσεων. Με λίγα λόγια, το σημερινό καθεστώς χαρακτηρίζεται από

υπέρμετρο κρατικό παρεμβατισμό εις βάρος της ελευθερίας, εις βάρος της αυτονομίας που οφείλει να έχει η ιδιωτική εκπαίδευση.

Αλήθεια τρίτη. Έχει έρθει η ώρα για μία γενναία τομή στον χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Συνεπείς στις προεκλογικές μας δεσμεύσεις και εδώ, εισάγουμε ένα νομοσχέδιο που διασφαλίζει αφ' ενός την κρατική εποπτεία επί των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων, αλλά ταυτόχρονα τους δίνει την ελευθερία, τους δίνει την αυτονομία να αναπτύξουν τη δράση τους, να προσφέρουν το εκπαιδευτικό τους έργο, να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις και στις προσδοκίες των γονέων και των μαθητών.

Αλήθεια τέταρτη. Τι ακριβώς επιδιώκουμε με το νομοσχέδιο αυτό; Επιδιώκουμε τη μείωση του κρατικού παρεμβατισμού και την ενίσχυση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, την ενίσχυση της ουσιαστικής αυτονομίας της σχολικής μονάδας, την ενίσχυση της ευελιξίας όσον αφορά στην οργάνωση και τη λειτουργία της σχολικής μονάδας. Επιδιώκουμε την αποτελεσματικότερη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού. Επιδιώκουμε τη συνολικότερη αναβάθμιση και του ιδιωτικού σχολείου και της παρεχόμενης εκπαίδευσης εν γένει.

Με το νομοσχέδιο, λοιπόν, αυτό εκσυγχρονίζουμε τη λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων, περνάμε από τον υπέρμετρο κρατικό παρεμβατισμό στη γόνιμη εποπτεία, με αυστηρή προφανώς τήρηση της νομοθεσίας. Περνάμε από την ακαμψία στην ευελιξία, από τον συγκεντρωτισμό στην αποκέντρωση, από την αμφισβήτηση στην εμπιστοσύνη και δίνουμε νόημα, δίνουμε υπόσταση στο δικαίωμα της γονεϊκής επιλογής που προβλέπει το Σύνταγμα, στο δικαίωμα που έχει κάθε γονέας να επιλέξει, αν θα στείλει το παιδί του στο δημόσιο ή στο ιδιωτικό σχολείο. Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν όλα τα σχολεία, δημόσια και ιδιωτικά είναι ίδια, αν το επιβάλλει αυτό ο νομοθέτης, η πολιτεία, τότε τι νόημα έχει η ύπαρξη της επιλογής;

Αλήθεια Πέμπτη. Το νομοσχέδιο αυτό ωφελεί τους μαθητές. Πώς; Αναβαθμίζει την παρεχόμενη εκπαίδευση με την εισαγωγή συστήματος αξιολόγησης εκπαιδευτικού έργου, σχολικής μονάδας και εκπαιδευτικών. Και εδώ ακούσαμε κριτική που ασκήθηκε αναφορικά με τα επιπλέον κριτήρια αξιολόγησης και έχει ήδη γίνει νομοτεχνική βελτίωση προκειμένου τα επιπλέον αυτά κριτήρια να προβλέπονται ήδη στον εσωτερικό κανονισμό του κάθε σχολείου.

Δεύτερον, με τη δυνατότητα για διευρυμένο υποχρεωτικό ωρολόγιο πρόγραμμα διαμορφωμένο από το σχολείο με ευελιξία, με τη δυνατότητα του σχολείου να διαχειριστεί με μεγαλύτερη ελευθερία και αυτονομία το ανθρώπινο δυναμικό του προς όφελος της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Για παράδειγμα, να μπορεί να προβλέπει τη διδασκαλία μαθημάτων από ειδικότητες συγκεκριμένου κλάδου. Και ναι, παρ' ότι η συντριπτική πλειοψηφία προφανώς είναι εξαιρετικοί εκπαιδευτικοί, να έχει τη δυνατότητα να απομακρύνει και έναν εκπαιδευτικό ο οποίος είναι ανεπαρκής, είναι ακατάλληλος.

Με τη δυνατότητα να ορίζει το ίδιο το σχολείο τους διευθυντές και υποδιευθυντές του, να καταρτίζει τον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας του, χωρίς έλεγχο σκοπιμότητας από κρατικούς παράγοντες.

Το νομοσχέδιο προσφέρει περισσότερες επιλογές για απογευματινές δραστηριότητες χάρη στην ευελιξία διαμόρφωσης του σχετικού προγράμματος και πρόσληψη εκπαιδευτικών και άλλων διδασκόντων ανάλογα με τις ανάγκες και διευρύνει τη δυνατότητα συμμετοχής μαθητών σε δραστηριότητες και το καλοκαίρι, εφόσον το επιθυμούν.

Τονίζω τα οφέλη αυτά για τους μαθητές, γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο μαθητής είναι αυτός που είναι στο επίκεντρο της εκπαιδευτικής μας πολιτικής, ο μαθητής μάς ενδιαφέρει περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον. Γιατί; Γιατί είναι ο αποδέκτης, είναι αυτός που λαμβάνει τις εκπαιδευτικές υπηρεσίες και γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε όλοι για ποιους εργαζόμαστε. Κατ' αρχάς όλοι εμείς, όλα τα στελέχη εκπαίδευσης, όλη η εκπαιδευτική κοινότητα εργαζόμαστε για να βελτιώσουμε το επίπεδο της παρεχόμενης εκπαίδευσης, προς όφελος του μαθητή.

Έχω ακούσει εδώ τα non papers που λέτε εσείς του ΣΥΡΙΖΑ, να αναπαράγουν συνέχεια ότι μόνο οι ιδιοκτήτες στηρίζουν αυτό το νομοσχέδιο. Τι λένε οι οικογένειες που είναι οι αποδέκτες των

εκπαιδευτικών υπηρεσιών; Γιατί για αυτό δεν έχω ακούσει κουβέντα από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Τι λέει ο Σύλλογος Γονέων των Ιδιωτικών Σχολείων; Διαβάζω: «Οι γονείς και κηδεμόνες των ογδόντα πέντε χιλιάδων μαθητών και μαθητριών που έχουν εμπιστευθεί τα παιδιά τους σε χίλια διακόσια ιδιωτικά εκπαιδευτήρια σε όλη την επικράτεια, καλωσορίζουν τη δυνατότητα των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων να έχουν την ελευθερία να διαμορφώσουν το παρεχόμενο εκπαιδευτικό έργο ανταποκρινόμενοι στις ανάγκες των μαθητών, χωρίς να εμποδίζονται από γραφειοκρατικές διαδικασίες, βασικός λόγος για τον οποίο έχουν επιλέξει την ιδιωτική εκπαίδευση».

Καταθέτω στα Πρακτικά το σχετικό δελτίο Τύπου της συντονιστικής επιτροπής Συλλόγων Γονέων Ιδιωτικών Σχολείων.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο ίδιος αυτός σύλλογος κατέθεσε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων Βουλής ότι με το νομοσχέδιο αυτό «καθίσταται έτσι το πρόγραμμα σπουδών ευέλικτο και δυναμικό, προσαρμοσμένο στις απαιτήσεις των καιρών, χωρίς να αφαιρεί βέβαια και τον εποπτικό ρόλο της πολιτείας, όταν και όπου απαιτείται». Και συνεχίζει ο σύλλογος γονέων -οι γονείς, οι μαθητές, οι αποδέκτες δηλαδή- λέγοντας ότι «δίνει απάντηση το νομοσχέδιο σε χρόνια αιτήματα των γονέων των ιδιωτικών σχολείων, όπως ενδεικτικά είναι η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού προσωπικού, η ύπαρξη υποχρεωτικού εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας, με βάση τις ανάγκες του κάθε σχολείου και, κυρίως, μετά από έλεγχο νομιμότητας και όχι σκοπιμότητας και η διευκόλυνση των εγγραφών και μετεγγραφών μεταξύ των σχολείων κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους».

Καταθέτω στα Πρακτικά το σχετικό απόσπασμα.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αλήθεια έκτη. Το νομοσχέδιο αυτό ωφελεί τους εκπαιδευτικούς, τους δίνει ευκαιρίες πρόσθετης απασχόλησης με δυνατότητα αύξησης του εισοδήματός τους. Πώς; Με τη δυνατότητα να εργάζονται και σε πρόσθετες εκπαιδευτικές δραστηριότητες μετά το πέρας του ωραρίου με πρόσθετη αμοιβή, με τη δυνατότητα να εργάζονται άνευ περιορισμών με βάση πάντοτε την κείμενη εργατική νομοθεσία, παράλληλα σε κέντρα ξένων γλωσσών και άλλους φορείς εκπαίδευσης και πάλι με πρόσθετη αμοιβή. Με τη δυνατότητα επίσης να εργάζονται όλοι χωρίς περιορισμούς με βάση την κείμενη νομοθεσία, με πρόσθετη αμοιβή σε δραστηριότητες της σχολικής μονάδας και κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού κι όχι μόνο μέχρι τις 30 Ιουνίου και μετά πάλι από την 1^η Σεπτεμβρίου, πάντοτε εάν και εφόσον το επιθυμούν.

Και προβλέπεται η μετατροπή των συμβάσεων των ιδιωτικών εκπαιδευτικών σε αορίστου χρόνου. Συμβαίνουν οι συμβάσεις διέτας που νομοθέτησε ο ΣΥΡΙΖΑ και τους οδηγούσαν σε δυσμενή θέση.

Αλλά ας πούμε τα πράγματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είναι. Πολλοί από σας στέλνετε τα παιδιά σας σε ιδιωτικά σχολεία -ας μην κρυβόμαστε- και βεβαίως χαίρεστε με τους εξαιρετικούς εκπαιδευτικούς των παιδιών σας αλλά και δυσαρεστείστε όταν για παράδειγμα ένας δάσκαλος ή ένας καθηγητής είναι ανεπαρκής. Αυτός ο εκπαιδευτικός -ρωτώ- πρέπει να παραμένει για πάντα στο σχολείο; Ποιον ευνοούμε εν τέλει με μια τέτοια ρύθμιση; Τον μαθητή ο οποίος γίνεται αποδέκτης κακής εκπαίδευσης; Τον εκπαιδευτικό στον οποίο δεν δίνουμε κίνητρο για να βελτιωθεί; Σκεφτείτε να συνέβαινε το ίδιο στα ιδιωτικά νοσοκομεία όπου εκεί δεν υπάρχει περιορισμός αναφορικά με τη διαχείριση ανθρώπινου δυναμικού, να μην μπορούσε να απομακρυνθεί από ένα νοσοκομείο ένας κακός γιατρός.

Εμείς, λοιπόν, τι λέμε; Λέμε αυξημένη προστασία στο καθεστώς του ιδιωτικού εκπαιδευτικού. Αυξημένη πώς; Με αυστηρή τήρηση της νομοθεσίας υπό τον έλεγχο του δικαστηρίου μας και με επιπλέον δικλίδα ασφαλείας που υπάρχει στην παράγραφο 2 του άρθρου 10 που αφορά συγκεκριμένα σε προστασία των εκ-

παιδευτικών από αθέμιτες πρακτικές εκ μέρους του εργοδότη, όπως περιπτώσεις εκδικητικότητας, εμπάθειας και ούτω καθεξής. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο καλός εκπαιδευτικός δεν χρειάζεται καμμία ρήτρα μονιμότητας. Είναι ο ίδιος η καλύτερη διαφήμιση για το σχολείο.

Από τους σημαντικούς έγκριτους εργατολόγους της χώρας ο καθηγητής κ. Ληξουριώτης γράφει σε άρθρο του στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»: «Μπορεί να χαρακτηριστεί απαράδεκτη ανατροπή η πρόθεση της Κυβέρνησης να εφαρμόσει τη συνταγματική αρχή της ισότητας μεταξύ ιδιωτικών εκπαιδευτικών και λοιπών υπάλληλων του ιδιωτικού τομέα; «Γιατί» ερωτά ο κ. καθηγητής, «είναι απαράδεκτη η πρόβλεψη του νομοσχεδίου ότι οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί θα πρέπει να προσλαμβάνονται και να απασχολούνται δυνάμει συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, και ότι αυτοί θα υπάγονται στις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις της κοινής εργατικής νομοθεσίας»; «Γιατί δεν αρκούν», ρωτά ο κ. καθηγητής, «για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς οι εκτεταμένες διασφαλίσεις που εμπεριέχει το γενικό εργατικό δίκαιο με την εφαρμογή για παράδειγμα των αρχών της μη καταχρηστικής άσκησης του διευθυντικού δικαιώματος, της ίσης μεταχείρισης και μη διάκρισης, της ισότητας των φύλων, της απαγόρευσης μονομερούς μεταβολής των όρων της σύμβασης εργασίας και άλλων προστατευτικών ρητρών»; «Γιατί είναι καλύτερο» ρωτάει ο καθηγητής, «το ισχύον σύστημα που στρεβλώνει τον χαρακτήρα των συμβάσεων εργασίας και καθιστά ουσιαστικά σχολάρχες τους διευθυντές πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης»; Καταθέτω στα Πρακτικά το σχετικό άρθρο του κ. Ληξουριώτη.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, κ. Νίκη Κεραμέως, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εδώ ειρήσθω εν παρόδω δεν μπορώ παρά να σημειώσω ότι στην επιτροπή ειδικά κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, λέγατε το νομοσχέδιο αντισυνταγματικό, ότι θέτει σοβαρότατα ζητήματα συνταγματικότητας. Το κάνετε συστηματικά αυτό. Αλλά μετά όταν έχετε τη δυνατότητα να θέσετε ένσταση αντισυνταγματικότητας, δεν το κάνετε. Το ίδιο κάνετε και στο προηγούμενο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας τον περασμένο μήνα. Άρα συνάγω ότι εν τέλει δεν έχετε κανένα προβληματισμό συνταγματικότητας, όπως άλλωστε δεν είχε και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής.

Κατά την ακρόαση των φορέων από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας της ΟΙΕΛΕ, κ. Κουρουτός, είπε: «Οι ιδιοκτήτες όμως θέλουν να είναι απολύτως βέβαιοι ότι θα μπορούν να απολύουν τους πάντες». Αυτό είπε ο Πρόεδρος της ΟΙΕΛΕ. Καταθέτω στα Πρακτικά το σχετικό απόσπασμα.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, κ. Νίκη Κεραμέως, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κι ερωτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί να θέλουν οι ιδιοκτήτες να απολύουν τους πάντες; Δεν θέλουν εκπαιδευτικούς οι ιδιοκτήτες στα σχολεία τους και δη καλούς εκπαιδευτικούς, που αποτελούν την καλύτερη διαφήμιση για αυτά;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό το στηρίζουν οι ανώνυμοι εκπαιδευτικοί, αυτοί που βλέπουν την αξιολόγηση ως κίνητρο για βελτίωση, αυτοί που θέλουν περαιτέρω ευκαιρίες απασχόλησης, αυτοί που θέλουν ένα σχολείο ελεύθερο, ένα σχολείο πρωτοπόρο, ένα σχολείο με εποπτεία από το κράτος αλλά και με ευελιξία και ελευθερία να αναλάβουν επιπλέον δράσεις.

Η ΟΙΕΛΕ, στο πρώτο βασικό καταστατικό στην παράγραφο 7 του άρθρου 2 έλεγε ρητά και διαβάζω: «Βασικός σκοπός της ΟΙΕΛΕ», σημειώτεον της ομοσπονδίας των ιδιωτικών εκπαιδευτικών! «είναι η κατάργηση της ιδιωτικής εκπαίδευσης». Αυτό έλεγε το πρώτο βασικό καταστατικό της ΟΙΕΛΕ! Η αλήθεια είναι ότι δεν περιμέναμε να συμφωνήσει η ΟΙΕΛΕ στη βάση μόνο και μόνο αυτών των βασικών αρχών. Καταθέτω στα Πρακτικά το σχετικό απόσπασμα.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, κ.

Νίκη Κεραμέως, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Του πότε είναι αυτό;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αλλά και πιο πρόσφατα, κύριε Φίλη, -επειδή καταλαβαίνω ότι έχετε μια ανησυχία για τους χρόνους- στις 2 Αυγούστου 2016 εδώ στη Βουλή των Ελλήνων σημαίνον στέλεχος της ΟΙΕΛΕ και Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Μηταφίδης, έλεγε: «Τότε που στα συνέδρια της ΟΙΕΛΕ γράφαμε τις αποφάσεις για την κοινωνικοποίηση της ιδιωτικής εκπαίδευσης με την δημοσιοποίηση των εκπαιδευτικών», να γίνουν του δημοσίου δηλαδή, «με την εθνικοποίηση των σχολείων χωρίς αποζημίωση, όλο αυτό το πολύπλοκο σχήμα και συμφωνούσαμε όλοι μαζί δεν νομίζαμε ότι είχαμε καμία ιδεοληψία». Καταθέτω στα Πρακτικά το σχετικό απόσπασμα, Αύγουστος του 2016!

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, κ. Νίκη Κεραμέως, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αλήθεια έβδομη. Το νομοσχέδιο αυτό ωφελεί τα σχολεία και την ιδιωτική εκπαίδευση συνολικά. Πώς; Δίνοντας μεγαλύτερη ελευθερία, περισσότερες δυνατότητες επιλογών στην οργάνωση της σχολικής μονάδας, στη λειτουργία της σχολικής μονάδας, στη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού, στη χρήση των κτηριακών εγκαταστάσεων, απλοποιεί το πλαίσιο λειτουργίας, βγάζει γραφειοκρατικές αγκυλώσεις, το κάνει πιο απλό, πιο ευέλικτο, λιγότεροι περιορισμοί κι έτσι επιτρέπει στο σχολείο να ανταποκριθεί στον πολύπλευρο ρόλο του, έναν ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει ως καινοτόμο ιδιωτικό σχολείο.

Αλήθεια όγδοη. Το κράτος διατηρεί ακέραιη την εποπτεία του επί της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Ο νόμος σε ισχύ ορίζει μεταξύ άλλων ποια είναι τα ιδιωτικά σχολεία, τα της εποπτείας του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, την οργάνωση και το πρόγραμμα τους -όλα αυτά τα ορίζει ο νόμος, θέτει ειδικό πλαίσιο- τις αργίες, τη σύνθεση του διδακτικού προσωπικού, τα προσόντα των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, τα προσόντα, καθήκοντα και υποχρεώσεις των διευθυντών των ιδιωτικών σχολείων και του διδακτικού προσωπικού, το ανώτατο όριο των εβδομαδιαίων ωρών εργασίας, τα της επετηρίδας, τα της αποπληρωμής, τα των βαθμών και προαγωγών, τις άδειες κι αναπληρώσεις, τα ελάχιστα όρια αποδοχών, τον πειθαρχικό έλεγχο. Ποιος είπε ότι εξαλείφεται η εποπτεία;

Έχουμε εδώ ένα πλαίσιο το οποίο είναι πραγματικά διαφορετικό από τον λοιπό ιδιωτικό τομέα. Έχουμε ένα ιδιαίτερο πλαίσιο το οποίο, ακριβώς, θεσπίζεται και βάσει του Συντάγματος και βάσει των νομοθετικών εξουσιοδοτικών.

Αλήθεια ένατη. Ποιος εντέλει αντιπαλεύει αυτό το νομοσχέδιο; Οι δυνάμεις της οπισθοδρόμησης, οι δυνάμεις που θέλουν ένα κράτος υπερσυγκεντρωτικό, οι δυνάμεις που θέλουν να χειραγωγήσουν την ιδιωτική εκπαίδευση, οι δυνάμεις που είτε ενδόμυχα είτε ρητώς εκπεφρασμένα, επιθυμούν την κατάργηση της ιδιωτικής εκπαίδευσης, πολιτικές δυνάμεις ή συντεχνιακές δυνάμεις, δυνάμεις που δεν θέλουν την αξιολόγηση, δεν θέλουν την πρόοδο.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση όταν ήταν κυβέρνηση, επέδειξε μια τρομακτική ιδεοληψία και εμμονή απέναντι στην ιδιωτική εκπαίδευση. Θυμίζω την επιλογή της προηγούμενης κυβέρνησης πρώτον, να πολεμήσει την αξιολόγηση στα ιδιωτικά σχολεία. Δεύτερον, να περιορίσει τη δυνατότητα για εκπόνηση πρόσθετων εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων, να εισάγει επί της ουσίας έλεγχο σκοπιμότητας και στις πρόσθετες δραστηριότητες. Τρίτον, να μονιμοποιήσει επί της ουσίας εκπαιδευτικούς στην ιδιωτική εκπαίδευση, αντί να τους δώσει κίνητρα για να γίνουν καλύτεροι. Τέταρτον, θυμίζω ακόμη την απόπειρα -ευτυχώς αποπείρα!- της προηγούμενης κυβέρνησης να επιβάλει ΦΠΑ 23% στην ιδιωτική εκπαίδευση. Ως Υπουργός Παιδείας τότε ο κ. Φίλης είχε χαρακτηρίσει την επιβολή ΦΠΑ ως «πενταροδεκάρες». Αυτό είχε πει ο κ. Φίλης, «πενταροδεκάρες»! Καταθέτω στα Πρακτικά τα σχετικά δημοσιεύματα.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, κ.

Νίκη Κεραμέως, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πενταροδεκάρες, κύριε Φίλη, για την οικογένεια της μεσαίας τάξης που πασχίζει, που κάνει μεγάλες θυσίες για να στείλει τα παιδιά του στο ιδιωτικό σχολείο.

Πρώτα, λοιπόν, είχαμε ισοπέδωση, κατάρνηση της διαφοροποίησης και μετά δυσβάσταχτα βάρη και αγκυλώσεις, που στην ουσία ακυρώνουν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα των ιδιωτικών σχολείων, ώστε να μην έχει κανείς λόγο πλέον να επιλέγει την ιδιωτική εκπαίδευση.

Κατά την ακρόαση φορέων ήταν ιδιαίτερα αποκαλυπτική η καταγγελία του Συνδέσμου Ιδιωτικών Σχολείων, ότι ο κ. Φίλης με βάση την καταγγελία είχε πει στον πρόεδρο του συνδέσμου ότι επειδή δεν μπορούμε να σας κλείσουμε θα σας κάνουμε με τους νόμους μας αχρείαστους.

Καταθέτω στα Πρακτικά το σχετικό απόσπασμα.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Παρ' ότι, ο κ. Φίλης, απέφυγε να τοποθετηθεί επί της ουσίας της καταγγελίας στην Επιτροπή Μορφωτικών, η αλήθεια είναι ότι δεν έχει μεγάλη σημασία όποια απάντηση, διότι η καταγγελία αυτή βεβαιώθηκε στην πράξη. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ έκανε ό,τι μπορούσε για να καταστήσει τα σχολεία αυτά αχρείαστα. Δεν μπορούσε να τα κλείσει. Της το απαγόρευε το Σύνταγμα. Περιορίσε όμως σημαντικά τις δυνατότητες που είχαν τα σχολεία αυτά να διαφοροποιηθούν.

Είχαμε κατάρνηση, λοιπόν, εν τοις πράγμασι της συνταγματικά κατοχυρωμένης δυνατότητας των γονέων να επιλέξουν το σχολείο που θέλουν για τα παιδιά τους. Αυτή ήταν ανέκαθεν η πρόθεση του ΣΥΡΙΖΑ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή τη συζήτηση αυτή στη Βουλή ανέτρεξα σε ένα άρθρο του Βουλευτή ΣΥΡΙΖΑ και πρώην Υφυπουργού Παιδείας, του κ. Τάσου Κουράκη. Θα διαβάσω άρθρο του 2014 στην εφημερίδα «ΑΥΓΗ». Έλεγε ο κ. Κουράκης το 2014 πριν τις εκλογές του 2015: «Θα πρέπει να είναι σαφές, πως για όσο καιρό υφίσταται ιδιωτική εκπαίδευση στη χώρα μας είναι ευθύνη της πολιτείας να περιφρουρεί και να εφαρμόσει το νομικό πλαίσιο που αφορά τις εργασιακές σχέσεις τα δικαιώματα κ.τ.λ.. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι στόχευση του ΣΥΡΙΖΑ είναι η καθολική, δωρεάν και δημόσια παιδεία με υψηλού επιπέδου παρεχόμενη εκπαίδευση». Έρχεται το καλύτερο: «Η αναβάθμιση και ενίσχυση της δημόσιας δωρεάν παιδείας πρέπει να είναι τέτοια...» είπε ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ «...που να καταστήσει περιττή επιλογή για τον καθένα και την καθεμία την ιδιωτική εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες και σε όλα τα επίπεδα, και αυτό όπως όλα δείχνουν, μόνο η κυβέρνηση της Αριστεράς θέλει και μπορεί να το πετύχει».

Ε, λοιπόν, κύριε Φίλη, δεν χρειάζεται καμμία επιβεβαίωση καταγγελίας. Αποδεικνύεται με τον πλέον έμπρακτο τρόπο.

Καταθέτω στα Πρακτικά το σχετικό άρθρο.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η προηγούμενη κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κινήθηκε από μια ιδεολογική εμμονή εναντίον της ιδιωτικής εκπαίδευσης, όπως σε μία ευρύτερη σφαίρα κινήθηκε εναντίον εν γένει της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει όμως και κάτι χειρότερο από την ιδεολογική αυτή εμμονή: Να μην έχεις το κουράγιο να την υπερασπιστείς. Σε εκδήλωση για τα εξήντα χρόνια λειτουργίας της ΟΙΕΛΕ το 2018, ο κ. Φίλης είπε ότι όταν έγινε Υπουργός Παιδείας, είχε ήδη αποφασίσει μέσα του για τις αλλαγές στο εργασιακό καθεστώς των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Δεν είχε όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κουράγιο αυτές να τις υπερασπιστεί και έφερε τις αλλαγές αυτές στο εργασιακό καθεστώς στα κρυφά, Αύγουστο μήνα χωρίς διαβούλευση. Και

αυτή είναι η χειρότερη μορφή της ιδεοληψίας και της εμμονής, αυτής που δεν τολμάς καν να την υπερασπιστείς. Και είναι και το απόγειο της υποκρισίας, γιατί δεν τολμάτε, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, να εφαρμόζετε στην πράξη τις ιδέες σας, γιατί –τάχα– βάλλετε κατά των ιδιωτικών σχολείων και στέλνετε τα παιδιά σε ειδικά σχολεία. Καλά κάνετε. Είναι δικαίωμά σας. Το πρώι στη Βουλή υπερασπίστε την αφαίρεση κάθε βαθμού αυτονομίας και ελευθερίας των ιδιωτικών σχολείων, και το απόγευμα πηγαίνετε στα ιδιωτικά σχολεία και παρακαλάτε και ζητάτε μεγαλύτερη ευελιξία για τις απουσίες τους, παραπονιέστε για κακούς καθηγητές κ.τ.λ..

Όπως επίσης –τάχα– βάλλετε κατά των μη κρατικών πανεπιστημίων, και έχετε χτίσει τα βιογραφικά σας, φοιτώντας ή διδάσκοντας, σε μη κρατικά πανεπιστήμια του εξωτερικού. Δύο μέτρα και δύο σταθμά. Εδώ, λοιπόν, ανήκει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Με έκπληξη ωστόσο διαπιστώσαμε ότι και το Κίνημα Αλλαγής πλησιάζει ολοένα και περισσότερο στις ιδεοληψίες του ΣΥΡΙΖΑ. Τι λέει, λοιπόν, το Κίνημα Αλλαγής; Δεν θέλει την αξιολόγηση; Μάλλον όχι. Γιατί και στο προηγούμενο νομοσχέδιο στην αξιολόγηση του δημοσίου σχολείου, στην αξιολόγηση εκπαιδευτικού έργου, στην αξιολόγηση σχολικής μονάδας ψήφισε όχι το Κίνημα Αλλαγής. Δεν θέλει το Κίνημα Αλλαγής τη μεγαλύτερη ευελιξία και αυτονομία των ιδιωτικών σχολείων; Δεν θέλει το Κίνημα Αλλαγής τις πρόσθετες ευκαιρίες απασχόλησης για τους εκπαιδευτικούς; Θέλει και αυτό, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, το μεγάλο αποπνικτικό κράτος; Θέλει ένα κράτος που διοικεί και όχι απλώς εποπτεύει τον ιδιωτικό τομέα; Με τη στάση του, λοιπόν, το Κίνημα Αλλαγής –και λυπάμαι για αυτό– λέει να στους νόμους Γαβρόγλου και Φίλη για την ισοπέδωση της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Λέει να στην οπισθοδρόμηση. Είναι τελικά λυπηρό, γιατί η μικροπολιτική και τα συνεχιζικά συμφέροντα δεν σας επιτρέπουν, κυρίες και κύριοι του Κινήματος Αλλαγής, να κάνετε το γενναίο βήμα μπροστά.

Αλήθεια δέκατη. Είναι σαφές ότι το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, αφορά περιορισμένη μερίδα του πληθυσμού. Ενέχει όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έναν βαθύ συμβολισμό. Είναι βαθιά ιδεολογικό. Νομίζω συμφωνούμε όλοι σε αυτό. Συγκρούονται δύο κόσμοι. Από τη μία, συγκρούεται ο κόσμος του προοδευτισμού, ο κόσμος που θέλει σχολεία υπό την εποπτεία του κράτος αλλά πιο ελεύθερα και πιο αυτόνομα, σχολεία πρωτοπόρα, σχολεία δυναμικά. Από την άλλη, είναι ο κόσμος της οπισθοδρόμησης, της ήσσονος προσπάθειας, της πολεμικής εναντίον κάθε έννοιας αξιολόγησης, ο κόσμος που θέλει το κράτος να απλώνει τα πλοκάμια του παντού. Συγκρούονται εν τέλει δύο κοσμοθεωρίες για τον ρόλο του κράτους στην ιδιωτική εκπαίδευση και την ιδιωτική πρωτοβουλία ευρύτερα. Θέλουμε, τελικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κράτος να εποπτεύει τα ιδιωτικά σχολεία ή θέλουμε και να τα διοικεί το ίδιο;

Το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, έρχεται να επιφέρει μία πιο υγιή ισορροπία μεταξύ αφ' ενός της κρατικής εποπτείας και της αυστηρής τήρησης του νόμου και αφ' ετέρου του βαθμού ελευθερίας και αυτονομίας που οφείλει το κράτος να αποδώσει στα ιδιωτικά σχολεία. Οι ρυθμίσεις αυτές απελευθερώνουν και το ιδιωτικό σχολείο από αγκυλώσεις και ιδεοληψίες του παρελθόντος. Προσδίδουν και στην ιδιωτική εκπαίδευση τα χαρακτηριστικά εκείνα που την καθιστούν μαζί με το δημόσιο σχολείο μοχλό ανάπτυξης για τη χώρα.

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε, με μία μόνο αναφορά λόγω έλλειψης χρόνου σε μία από τις λοιπές διατάξεις του νομοσχεδίου, στο άρθρο 14. Θεσμοθετείται για πρώτη φορά στα δημόσια σχολεία της χώρας η συστηματική διδασκαλία των ειδικών μαθημάτων που εξετάζονται στις πανελλαδικές εξετάσεις. Το είχαμε εξαγγείλει πρόσφατα στη Βουλή και είχαμε στηλιτεύσει το παράδοξο, να εξετάζονται μαθήματα στις πανελλαδικές εξετάσεις τα οποία δεν διδάσκονται καθόλου στα δημόσια σχολεία. Και αυτό είναι αλήθεια. Συνιστά μια χρόνια παθολογία στη χώρα μας.

Ειδικά μαθήματα, έλεγχος μουσικών, ακουστικών ικανοτήτων, μουσική αντίληψη και γνώση, μουσική εκτέλεση και ερμηνεία, αρμονία, ιταλικά, ισπανικά, γαλλικά, γερμανικά, σχέδιο είτε δεν διδάσκονταν καθόλου στην Γ' τάξη των γενικών και επαγγελματικών λυκείων είτε διδάσκονταν αποσπασματικά και όχι στοχευμένα σε προετοιμασία για τις πανελλαδικές.

Στην πράξη, λοιπόν, οι μαθητές που επιθυμούσαν να εξεταστούν στα ειδικά αυτά μαθήματα έπρεπε να καταφύγουν σε φροντιστήρια για την προετοιμασία τους. Πλέον με νομοθετική ρύθμιση που εισάγει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, θεσπίζεται για πρώτη φορά στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα πρόγραμμα ενισχυτικής διδασκαλίας για τα ειδικά πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα στο δημόσιο σχολείο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Στο νέο αυτό πρόγραμμα θα μπορούν να συμμετέχουν μαθητές της Γ' τάξης γενικών και επαγγελματικών λυκείων οι οποίοι επιθυμούν να εξεταστούν σε αυτά τα ειδικά μαθήματα για να φοιτήσουν στις αντίστοιχες σχολές και τμήματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Πρόκειται για μία πρωτοβουλία που δημιουργεί νέες δυνατότητες και ενισχύει την ισότητα ευκαιριών στη δημόσια εκπαίδευση.

Θα αναφερθώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεχωριστά στις τροπολογίες και στις νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

Θα ακολουθήσει η κ. Ξενογιαννακοπούλου, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ. Μετά, θα ακολουθήσει ο κ. Λιβανός, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας. Μετά θα συνεχίσουμε με τον κατάλογο.

Κυρία Ξενογιαννακοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΛΙΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τις δέκα «αλήθειες» που ανέφερε η κυρία Υπουργός, θα συμφωνήσω με τη δέκατη αλήθεια ότι εδώ συγκρούονται δύο διαφορετικές ιδεολογικές και πολιτικές προσεγγίσεις. Είναι σαφές ότι υπάρχουν οι νέες διαχωριστικές γραμμές, που πλέον σε αυτή τη συγκυρία βλέπουμε συνεχώς κάθε μέρα γλαφυρά να αποτυπώνονται και να αναδεικνύονται.

Έχει συμπληρωθεί πλέον ένας χρόνος διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Τρία είναι τα χαρακτηριστικά τα οποία χαρακτηρίζουν αυτή τη διακυβέρνηση και τα βλέπουμε να αποτυπώνονται κατά κόρον σε κάθε σχέδιο νόμου που έρχεται από το Υπουργείο Παιδείας.

Πρώτο χαρακτηριστικό –το είπε η ίδια η κυρία Υπουργός και το παραδέχτηκε– είναι ο καθαρόαιμος νεοφιλελεύθερος προσανατολισμός. Αυτό είναι σαφές, δηλαδή η λογική της αγοράς, η λογική που βλέπουμε ακόμα και σε περίοδο κρίσης να μη γίνονται, όπως στην υπόλοιπη Ευρώπη, οι αναγκαίες εκείνες εμπροσθοβαρείς πολιτικές για τη στήριξη της πραγματικής οικονομίας αλλά αντίθετα βλέπουμε παντού την αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων, κάτι που πλέον επιχειρείται και με το παρόν νομοσχέδιο.

Το δεύτερο χαρακτηριστικό είναι το περίφημο επιτελικό κράτος, η αριστεία, την οποία έχουμε δει όλους αυτούς τους δώδεκα μήνες που έχουν μεσολαβήσει από τις περσινές εκλογές να αποτυπώνεται ως κράτος που θέλουμε τον κομματικό έλεγχο, τους «ημέτερους» ανεξαρτήτως προσόντων και όπου δεν βολέουν τα προσόντα, να αλλάζει η νομοθεσία και σίγουρα βλέπουμε και στο παρόν νομοσχέδιο να αποτυπώνεται και αυτό.

Το τρίτο χαρακτηριστικό είναι αυτός ο ιδιότυπος βαλκανικός νεοφιλελευθερισμός που ζούμε στη χώρα μας, που ταυτόχρονα πηγαίνει χέρι-χέρι με τις πελατειακές σχέσεις και τις εκλεκτικές σχέσεις με οικονομικά συμφέροντα.

Πώς αποτυπώνονται, λοιπόν, και τα τρία αυτά χαρακτηριστικά στο σχέδιο νόμου για την ιδιωτική εκπαίδευση που συζητάμε σήμερα; Το πρώτο είναι πασιφανές. Εδώ βλέπουμε ότι η κυρία Υπουργός εισηγάει σήμερα –και το προασπίζεται ως αλήθεια αναγκαία για τη χώρα– μια λογική εμπορευματοποίησης της παιδείας, όπου η παιδεία δεν αποτελεί πλέον ατομικό δικαίωμα και κοινωνικό αγαθό –κάτι που το ίδιο το Σύνταγμά μας του 1975 έχει κατοχυρώσει μετά από αγώνες και με το δημοκρατικό και κοινωνικό αίτημα της εποχής της Μεταπολίτευσης– αλλά εδώ βλέπουμε καθαρά μια λογική επιχειρηματιών με την έννοια της ελεύθερης ιδιωτικής πρωτοβουλίας για την παιδεία, μια λογική πελάτη για τους γονείς και τα παιδιά και την παιδεία ως καταναλωτικό αγαθό.

Το δεύτερο χαρακτηριστικό που αναφέραμε πριν, είναι το επιτελικό κράτος, η αριστεία. Με την τροπολογία που έφερε η κ. Κεραμέως σήμερα, βλέπουμε να καταργούνται και να διορίζονται πλέον, να ορίζονται με υπουργική απόφαση οι διευθυντές εκπαίδευσης, μεταβατικά υποτίθεται, αλλά ξέρουμε ότι μέχρις ότου να γίνει αυτή η αλλαγή, είναι σαφές ότι αυτό θα είναι στη λογική της μονιμοποίησης, γιατί όλα τα μέτρα που βλέπουμε ως μεταβατικά αυτή την περίοδο, αποκτούν μόνιμα χαρακτηριστικά και φυσικά και την παράλληλη διαφοροποίηση και ανασύσταση των υπηρεσιακών συμβουλίων.

Το τρίτο χαρακτηριστικό είναι οι πελατειακές σχέσεις. Εκεί δεν χρειάζεται να πάμε μακριά. Ο ίδιος ο εκπρόσωπος των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων είπε και ομολόγησε ότι τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια –όχι όλα αλλά ένας μεγάλος αριθμός– ήταν από τους χορηγούς στον προεκλογικό αγώνα της Νέας Δημοκρατίας.

Υπάρχει και ένα τέταρτο χαρακτηριστικό, το οποίο συνάδει με τη δέκατη αλήθεια που είπε η κ. Κεραμέως. Τι είπε; Ότι αυτό το σχέδιο νόμου έρχεται να χαράξει έναν δρόμο για το μέλλον. Αυτό ίσως είναι το πιο επίφοβο και το πιο επικίνδυνο απ' αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία. Γιατί όπως φάνηκε στις τέσσερις συνεδριάσεις της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, η λογική πίσω απ' αυτό –βλέπουμε και την αρθρογραφία– είναι ότι αυτή η γονεϊκή επιλογή μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού στην ουσία είναι και αρκετοί συνάδελφοι που υποστήριξαν αυτή την αντίληψη, να γίνουν τα δημόσια σαν ιδιωτικά. Βέβαια αυτό υποκρύπτει τη λογική που ειπώθηκε, όπως σε άλλες χώρες που έχουν νεοφιλελεύθερο σύστημα, να υπάρχει η λογική των vouchers όσον αφορά την παιδεία, να το επεκτείνουμε αυτό παραπέρα και να μιλήσουμε και για τα φοιτητικά δάνεια.

Μας κατηγορείτε για εμμονές απευθυνόμενοι, κυρίως, στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, παρ' ότι στο παρόν νομοσχέδιο έχετε απέναντί σας τα περισσότερα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Έχετε όμως απέναντί και τη δική σας παράταξη των εκπαιδευτικών, τη ΔΑΚΕ, που φαντάζομαι ότι δεν θα τους κατηγορήσετε και αυτούς για ιδεοληψία και για όλα αυτά που μας κατηγορήσατε. Επιπλέον και στη διαβούλευση που προηγήθηκε, ήταν συντριπτική η αρνητική προσέγγιση.

Επειδή, λοιπόν, μας κατηγορείτε για εμμονές, κυρία Υπουργέ, θα πρέπει εδώ να σας πω ότι οι εμμονές είναι σε εσάς, γιατί είσατε εκτός κλίματος εποχής, γιατί αυτή τη στιγμή μετά από τη χρηματοπιστωτική κρίση και πολύ περισσότερο μετά την κρίση του κορωνοϊού και της πανδημίας, αυτό που βλέπουμε διεθνώς ακόμα και σε διεθνείς οργανισμούς που είχαν μια νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση, είναι ότι τώρα ξαφνικά μιλάνε για την ανάγκη του κοινωνικού κράτους, μιλάνε για τη δημόσια παρέμβαση στην οικονομία. Βλέπουμε ακόμα και σκληροπυρηνικές θέσεις στην Ευρώπη να αλλάζουν, και χώρες στις οποίες εφαρμόστηκαν αυτά τα σενάρια για τα οποία εσείς λέτε ότι είναι η προοπτική για το μέλλον, δηλαδή τα vouchers ή τα φοιτητικά δάνεια, να έρχονται τώρα και να αναθεωρούνται βάσει των αποτελεσμάτων. Δηλαδή δεν φτάνει που έρχεστε εδώ ως Κυβέρνηση να φέρετε όλες αυτές τις νεοφιλελεύθερες συνταγές είναι και αποτυχημένες και εκτός εποχής.

Να τα πάρουμε, λοιπόν, πιο συγκεκριμένα τα πράγματα. Όσον αφορά το Σύνταγμα, ο εισηγητής μας, κ. Φίλης, έκανε μια πάρα πολύ εύστοχη παρατήρηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ότι το Σύνταγμα του '75, και ιδιαίτερα το άρθρο 16 παράγραφος 8, αποτυπώνει το δημοκρατικό και κοινωνικό συμβόλαιο της Μεταπολίτευσης, ένα συμβόλαιο το οποίο με τις πολιτικές διαφοροποιήσεις όλες οι κυβερνήσεις και της Νέας Δημοκρατίας τότε και του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ στη συνέχεια, το τίμησαν. Μάλιστα η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ –ο εισηγητής μας αναφέρθηκε σ' αυτό– αποκατέστησε όλο αυτό το πλήγμα που υπέστη κατ' αρχάς όλο αυτό το συμβόλαιο και όχι μόνο στην παιδεία αλλά συνολικά και στην οικονομία και στα κοινωνικά δικαιώματα την περίοδο των μνημονίων και της επιβολής των συγκεκριμένων πολιτικών.

Άρα, λοιπόν, το Σύνταγμα στο οποίο αναφέρεστε και λέτε ότι δεν υπάρχει θέμα, είναι ένα ενιαίο σύστημα αυτό που προβλέπει όσον αφορά την παιδεία και γι' αυτόν τον λόγο προβλέπει και μια ισχυρή εποπτεία. Αναφέρεται ρητά όσον αφορά την υπηρεσιακή κατάσταση των διδασκόντων στο ιδιωτικό εκπαιδευτικό σύστημα

και που μάλιστα το ίδιο το Σύνταγμα μιλάει για εκπαιδευτήρια που δεν ανήκουν στο κράτος. Δεν λέει καν τη φράση «ιδιωτικά εκπαιδευτήρια». Φυσικά, αυτό έχει να κάνει με τη λογική ότι ακριβώς η παιδεία είναι ένα κοινωνικό αγαθό, ότι είναι ένα ενιαίο σύστημα και γι' αυτόν τον λόγο, παρ' ότι εσείς διαμαρτυρηθήκατε έντονα που το είπε ο Πρόεδρος της ΟΙΕΛΕ στη διαβούλευση που έγινε με τους φορείς, είναι φυσικά και αναπόσπαστο τμήμα της ισοτιμίας των τίτλων, γιατί μιλάμε για ένα ενιαίο σύστημα που έχει εποπτεία, έχει ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα, μια συγκεκριμένη λειτουργία και φυσικά την αντίστοιχη πρόβλεψη όσον αφορά την υπηρεσιακή κατάσταση των διδασκόντων.

Αναφέρατε –και νομίζω, κυρία Υπουργέ, ότι μόνο ως εμπαιγμός μπορεί να εκληφθεί αυτό– ότι με το παρόν νομοσχέδιο έρχεστε να ικανοποιήσετε τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς και μάλιστα κάνατε μια αναφορά στον εργατολόγο κ. Ληξουριώτη, ο οποίος αναρωτιέται, σύμφωνα μ' αυτά που είπατε εσείς –γιατί εγώ δεν έχω διαβάσει τη δική του γνωμάτευση– γιατί διαμαρτύρονται οι εκπαιδευτικοί σ' αυτό το άρτιο σύστημα εργασιακών σχέσεων που έχουμε. Πρώτα απ' όλα διαμαρτύρονται –και σωστά διαμαρτύρονται– διότι οι εκπαιδευτικοί είναι λειτουργοί της παιδείας και δεν μπορούν να υπάγονται στο Υπουργείο Εργασίας και στην κοινή εργασιακή νομοθεσία.

Επίσης, σε ποια χώρα ζει ο κ. Ληξουριώτης; Δεν ζει στη χώρα που με το πρώτο νομοσχέδιο που ήλθε πέρυσι μετά τις εκλογές, απελευθερώθηκαν οι απολύσεις, καταλύθηκαν οι συλλογικές διαπραγματεύσεις και τώρα την περίοδο της κρίσης είδαμε όλα αυτά τα μέτρα τα οποία ήταν το τελικό χτύπημα στις εργασιακές σχέσεις;

Και αυτά τα μέτρα έρχεστε τώρα εσείς να τα εφαρμόσετε στους εκπαιδευτικούς. Δηλαδή, τι τους λέτε; Δεν φτάνει που τους καταλύετε τις εργασιακές σχέσεις, που υπάρχει πλέον η δυνατότητα ελεύθερης απόλυσης χωρίς καμμία αιτιολογία, χωρίς τις ασφαλιστικές δικλίδες που υπήρχαν για το δικαστικό συμβούλιο προηγουμένως και λέτε να πάνε στη δικαιοσύνη. Και ταυτόχρονα σε αυτή την συγκεκριμένη περίοδο της ανεργίας, της ανασφάλειας, τους κάνετε εσείς να είναι επισφαλείς και τους λέτε εθελοντικά, αν θέλουν, να μειώσουν τις ώρες και άρα τις απολαβές τους και φυσικά, εθελοντικά, να συμμετέχουν στις επιπλέον εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Αλλά, βέβαια, με το πιστόλι στον κρόταφο γιατί όποιος δεν συμφωνήσει, πολύ απλά θα απολυθεί. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Τελικά, επειδή είπατε μέσα στις αλήθειες, τις δικές σας, ότι αυτό είναι υπέρ των μαθητών, ότι είναι υπέρ των γονέων και των οικογενειών, αλήθεια, θα δώσει ποιότητα στην εκπαίδευση την ιδιωτική να υπάρχουν επισφαλείς εργαζόμενοι, να μην υπάρχει η λογική των εργαζομένων οι οποίοι έχουν προοπτική ή των καθηγητών με εμπειρία; Επίσης, νομίζω ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας αναρωτήθηκε γιατί να τους απολύσουν; Θα υπάρχει σοβαρός λόγος. Να πούμε μερικούς λόγους, γιατί μπορεί με βάση το δικό σας νομοσχέδιο να απολύσει ένας εργοδότης σε ιδιωτικό εκπαιδευτήριο; Γιατί μπορεί ο εκπαιδευτικός να συνδικαλιζείται. Γιατί μπορεί να μη θέλει οικειοθελώς να πάει να συμμετάσχει στις επιπλέον δραστηριότητες ή να μη συναινεί στη μείωση των δικών του ωρών διδασκαλίας και επομένως του εισοδήματός του ή πολύ απλά, μιας που τώρα πλέον οι μέτοχοι και οι εταίροι, σύμφωνα με την δική σας ρύθμιση, μπαίνουν ακόμα και στις συνελεύσεις των διδασκόντων, γιατί πολύ απλά μπορεί να θέλει να διατηρήσει –όπως πρέπει να διατηρεί– την αυτονομία του, τον τρόπο συμπεριφοράς στους μαθητές, ενδεχομένως στη βαθμολογία και όλα αυτά τα ζητήματα.

Επειδή τελειώνει ο χρόνος, θα ήθελα να πω ότι το δίλημμα, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν ο ΣΥΡΙΖΑ ή τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης και ο κόσμος που αντιδρά είναι υπέρ ή κατά, του να υπάρχουν σήμερα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, είναι ψευδοδίλημμα. Αυτό το έχει λύσει το Σύνταγμα με συγκεκριμένο τρόπο. Το δίλημμα είναι το εξής: Θέλουμε να σεβαστούμε το Σύνταγμα και την εποπτεία; Θέλουμε να είναι η παιδεία ατομικό δικαίωμα και κοινωνικό αγαθό ή θέλουμε να είναι οι γονείς και τα παιδιά πελάτες και η παιδεία να είναι καταναλωτικό αγαθό; Αυτή είναι η αντίληψή μας σήμερα για το κοινωνικό κράτος, για την παιδεία και για τη χώρα μας;

Η δική μας απάντηση είναι ξεκάθαρη. Νομίζω και η δική σας είναι ξεκάθαρη, αλλά νομίζω ότι αυτό που σήμερα έχει ανάγκη ο τόπος μας, δεν είναι οι ιδεοληψίες του νεοφιλελευθερισμού. Είναι ένα, πραγματικά, ισχυρό κοινωνικό κράτος, μια παιδεία όπως την κατοχυρώνει το Σύνταγμα και όπως οι ίδιοι οι αγώνες των εκπαιδευτικών και του μετώπου παιδείας έχουν κατοχυρώσει όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κυρία Υπουργός.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου σε συνέχεια αυτών που είπε η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, πρώτα απ' όλα, σημείο πρώτο, άρθρο 16, 8 του Συντάγματος, προβλέπει ρητά: «Νόμος ορίζει τις προϋποθέσεις και τους όρους χορήγησης άδειας για την ίδρυση και λειτουργία εκπαιδευτηρίων που δεν ανήκουν στο κράτος, τα σχετικά με την εποπτεία που ασκείται πάνω σ' αυτά καθώς και την υπηρεσιακή κατάσταση του διδακτικού προσωπικού». Τι σημαίνει «νόμος ορίζει»; Είναι κλασική περίπτωση εξουσιοδοτικής που δίνει το Σύνταγμα. Δεν σου λέει να νομοθετήσεις προς μια κατεύθυνση ή την άλλη. Σου λέει απλά να θεσπίσεις ένα ειδικό καθεστώς. Αυτό σου λέει. Δεν σου δίνει κατεύθυνση.

Ο νόμος, λοιπόν, ορίζει ένα ειδικό καθεστώς –το ανέφερα προηγουμένως–, πάρα πολλές πτυχές αυτής της εποπτείας του Συντάγματος. Άρα, ο νόμος ορίζει και τις προϋποθέσεις και τους όρους χορήγησης ίδρυσης και λειτουργίας, όλα αυτά τα οποία αναφέρθηκαν προηγουμένως, ανεξαρτήτως του αν οι συμβάσεις είναι αορίστου ή ορισμένου χρόνου και αδιάφορα με το αν η καταγγελία είναι αιτιώδης ή αναίτιολογητη.

Εμείς τι προβλέπουμε εδώ πέρα; Προβλέπουμε επιπλέον των προβλέψεων του ν.682, πρώτον, ότι οι συμβάσεις θα είναι αναγκαστικά αορίστου χρόνου από εκεί που ήταν ορισμένου διενέργειας, άρα ειδικό καθεστώς. Δεύτερον, ότι οι συμβάσεις αυτές θα υπάγονται στην εργατική νομοθεσία και πάλι ειδική πρόβλεψη και τρίτον, δίνουμε και μια ιδιαίτερη έμφαση στην παράγραφο 2 στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας και καταχρηστικότητας της καταγγελίας, σχετικά με το αν η καταγγελία συνιστά ή όχι αθέμιτη πρακτική. Άρα, με βάση και την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και την απόφαση 622 είναι συμβατή προς το Σύνταγμα τόσο ο νομοθετικός χαρακτηρισμός των συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας, είτε ως ορισμένου είτε ως αορίστου, όσο και η νομοθετική πρόβλεψη υπέρ της αναίτιωδους καταγγελίας.

Άλλα δύο σχόλια, αν μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε. Εγώ θα ρωτήσω, γιατί είπατε ότι μπορεί να εκληφθεί ως εμπαιγμός το γεγονός ότι δίνουμε δυνατότητα στους εκπαιδευτικούς. Εγώ να ρωτήσω: Συμφωνείτε ή διαφωνείτε με τη δυνατότητα για τους εκπαιδευτικούς να εργάζονται και σε κέντρα ξένων γλωσσών και σε φροντιστήρια, πάντοτε σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία; Διαφωνείτε; Διαφωνείτε να έχουν οι εκπαιδευτικοί αυτή την επιπλέον δυνατότητα να αυξήσουν το εισόδημά τους;

Τρίτον, αναφερθήκατε στις δωρεές προς τη Νέα Δημοκρατία. Ο λόγος που μπορούμε να κάνουμε αυτή τη συζήτηση, είναι γιατί η Νέα Δημοκρατία είχε τη γενναιότητα να βγάλει στη δημοσιότητα κάθε δωρεά που έχει λάβει, όλες εκ των οποίων είναι σύνομες με το πλαίσιο που ίσχυε τότε. Γιατί δεν μπορούμε να αναρωτηθούμε ποιες είναι οι δωρεές που έχει λάβει ο ΣΥΡΙΖΑ; Μα, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ δεν τις έχει δημοσιοποιήσει.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Για τον ΣΥΡΙΖΑ βγαίνουν μόνο ιστορίες περί μαγαζιών και παραμάγαζων, ενώ η Νέα Δημοκρατία έχει τη γενναιότητα να δημοσιοποιήσει κάθε στοιχείο σε πλήρη διαφάνεια.

Κλείνω με την τροπολογία που κατατέθηκε εμπροθέσμως και αφορά την επilogή και τοποθέτηση προσωρινών διευθυντών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, όχι μόνιμη, κύριε Φίλη, όπως είπατε. Μέχρι συγκεκριμένη ημερομηνία προβλέπεται στη νομοθετική ρύθμιση, προκειμένου ακριβώς να θεσπιστεί και να ολοκληρωθεί η προγραμματισμένη αναδιοργάνωση των δομών της εκπαίδευσης. Γιατί έγινε αυτό;

Πρώτον, γιατί η θητεία των τωρινών έχει λήξει από τον Ιούλιο

του 2018 επί ΣΥΡΙΖΑ.

Δεύτερον, γιατί οι συγκεκριμένοι που έχουν επιλεγεί έχουν επιλεγεί στη βάση νόμων που έχουν κριθεί αντισυνταγματικοί.

Τρίτον, έχουν υπάρξει αποφάσεις διοικητικών εφετειών που έχουν ακυρώσει αυτές τις τοποθετήσεις, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ νομοθέτησε ένα σύστημα βάσει των οποίων οι διευθυντές ανάμεσα σε άλλα επιλέγονταν και βάσει μυστικής ψηφοφορίας.

Τέταρτον, γιατί δεκάδες διευθύνσεις λειτουργούν με αναπληρωτές. Έχουν χρεωθεί εν ολίγοις οι θέσεις. Άρα, είναι μια προσωρινή ρύθμιση που προβλέπει διαδικασίες διαφανείς από αμερόληπτο συμβούλιο επιλογής, εκτός αν θεωρείτε ότι και τα πανεπιστήμια μας είναι κομματικά όργανα, όπως ειπώθηκε προηγουμένως. Συνεπώς, είναι μια συγκεκριμένη ρύθμιση που γίνεται, γιατί οι επιλογές αυτές του ΣΥΡΙΖΑ κρίθηκαν αντισυνταγματικές από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Και γίνεται λόγος για την τροπολογία με γενικό αριθμό 429 και ειδικό 37.

ΜΑΡΙΛΙΑ ΖΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Θα μπορούσα να έχω τον λόγο, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Ζενογιαννακοπούλου για δύο λεπτά.

ΜΑΡΙΛΙΑ ΖΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ.

Τρεις απαντήσεις: Πρώτον, το άρθρο 16 παράγραφος 8 έχει μια ενότητα κυρία Υπουργέ. Δεν είναι αποκομμένο. Σαφώς χρειάζεται εφαρμοστικός νόμος, αλλά η εποπτεία πηγαίνει και συνάδει με την υπηρεσιακή κατάσταση των διδασκόντων, στη λογική που, ακριβώς, το Σύνταγμα του '75 έρχεται να αναγνωρίσει την παιδεία ως ατομικό δικαίωμα, αλλά, πλέον, και μέσω αυτής της εποπτείας προβλέπεται και ως κοινωνικό αγαθό.

Το δικό σας νομοσχέδιο είναι σε μια τελείως διαφορετική αντίληψη και η λογική ότι η παιδεία είναι εμπορευματοποίηση και οικονομική ιδιωτική πρωτοβουλία -το είπατε ξεκάθαρα- και φυσικά παρατείνεται η αλλαγή των εργασιακών σχέσεων.

Απάντηση δεύτερη: Σαφώς είναι εναντίον των εκπαιδευτικών σε ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, όταν αυτή τη στιγμή τους βάζετε στην κοινή εργατική νομοθεσία, την οποία έχετε ήδη ως Κυβέρνηση καταλύσει. Πολύ περισσότερο είναι εμπαιγμός, όταν τους λέτε ότι εθελοντικά μπορούν να μειώσουν τις ώρες και φυσικά τις απολαβές τους ή εθελοντικά και οικειοθελώς να είναι στις επιπλέον εκπαιδευτικές δραστηριότητες, που μπορούμε να φανταστούμε τι συνέπειες θα έχει με την απελευθέρωση των απολύσεων η μη συμμόρφωση.

Όσον αφορά στα ιδιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα και τη χορηγία, το είπε ο ίδιος ο εκπρόσωπος ότι από το πορτοφόλι τους το δώσαμε. Η κριτική που γίνεται, όμως, εδώ, κυρία Υπουργέ, είναι ότι υπάρχει μια πελατειακή προσέγγιση. Δηλαδή, επέλεξαν να σας χορηγήσουν ως κόμμα στις εκλογές και είναι φανερό ότι έχουν σημαίνοντα ρόλο στις επιλογές της Κυβέρνησης στο νομοσχέδιο που φέρνετε, όπως και στο προηγούμενο ήταν αυτοί που κατ' αρχάς σας υπερασπίστηκαν.

Δεν λέμε ότι είναι παράνομο. Λέμε όμως ότι υπάρχει μια πελατειακή διαπλοκή σε αυτή την υπόθεση. Όσον αφορά στον ΣΥΡΙΖΑ, έχει ορατούς πόρους. Και πρέπει να σας πω ότι και οι υποψήφιοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ κάναμε μόνο κομματικές διαδικασίες. Δεν ξοδεύαμε λεφτά. Υπήρχε συγκεκριμένο πλάφον και φυσικά δεν είχαμε τέτοιου τύπου χορηγίες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς.

Να δώσουμε τώρα τον λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, κ. Λιβανό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΣΠΗΛΙΟΣ) ΛΙΒΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κανένας φαντάζομαι από εμάς, δεν θα διέκοπτε έναν διάλογο δύο κυριών συναδέλφων και δη πάντα τεκμηριωμένων και σοβαρών. Οπότε χαρά μου να σας παρακολουθώ και από αυτό το Βήμα.

Συζητάμε σήμερα τον δεύτερο κρίκο μιας αλυσίδας πρωτοβουλιών από το Υπουργείο Παιδείας. Πριν από ένα μήνα περίπου

είχαμε το νομοσχέδιο για την αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου. Σήμερα έχουμε το νομοσχέδιο για την αναβάθμιση του ιδιωτικού σχολείου. Έτσι το βλέπω εγώ. Όπως και στο προηγούμενο έτσι και σε αυτό ξεσηκώσατε τον κόσμο στις επιτροπές με τα ζητήματα της αντισυνταγματικότητας. Όλοι σας η κριτική στάθηκε εκεί. Είδαμε σήμερα ότι, τελικά, δεν ασκήσατε το δικαίωμα να έρθετε εδώ να συζητήσουμε με την πιθανότητα να κριθεί αντισυνταγματικό αυτό το νομοσχέδιο. Ξέρετε πολύ καλά ότι είναι συνταγματικές οι διατάξεις τις οποίες φέρνει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, τώρα και τότε. Έχει κάνει πολύ καλά τη δουλειά της, διότι εργάζεται συστηματικά με έναν μόνο σκοπό: την ενίσχυση της εκπαίδευσης σε όλο της το φάσμα. Αυτό δείχνει έμπρακτα τη συνέπεια λόγων και πράξεων της Κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη. Στο πλαίσιο αυτό εγώ, προσωπικά, θα ήθελα να συγχαρώ την πολιτική ηγεσία -τόσο την κ. Κεραμέως, την κ. Ζαχαράκη, και τον κύριο πρύτανη που είδα ότι ήρθε τώρα- για την προσπάθειά τους.

Είναι, πραγματικά, υποκριτικό να προσπαθούν κάποιοι να συνδέσουν συμφέροντα και χρηματισμούς με την προσπάθεια αναβάθμισης της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Καταντά κωμικό, επίσης, να αναφέρονται κάποιοι Βουλευτές σας σε ένα ατελείωτο ρουσφέτι, τη στιγμή που πολλοί από εσάς τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ αλλά και του ΜέΡΑ25 επιλέγουν να στείλουν σε αυτά τα ιδιωτικά σχολεία τα παιδιά τους. Είναι νομίζω υποκριτικό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ**)

Είναι όμως χειρότερος αλλά και θλιβερός ο χαρακτηρισμός ως μεσίστριας συμφερόντων για την Υπουργό Παιδείας της πατρίδας μας. Όπως, επίσης, είναι εκτός κοινοβουλευτικής δεοντολογίας η χαρακτηριστική κίνηση των δακτύλων που κάνουνε που υπονοεί χρηματισμούς. Τι εννοείτε αλήθεια μ' αυτό; Ότι υπάρχουν στελέχη της Κυβέρνησής μας που χρηματίζονται; Ότι η ίδια η Νέα Δημοκρατία χρηματίζεται; Αν αυτό εννοείτε, τότε, αγαπητέ κύριε Φίλη, δώστε εδώ μέσα στο Κοινοβούλιο ονόματα και διευθύνσεις. Όχι λάσπη, όχι ψέματα στον ανεμιστήρα. Αν πάλι εννοούσατε κάτι άλλο και στον ειρμό της σκέψης σας σας ξέφυγαν αυτές οι εκφράσεις και αυτές οι κινήσεις, τότε θα σας παρακαλέσω να ανακαλέσετε ειλικρινά με όλον το σεβασμό.

Πραγματικά σας σέβομαι προσωπικά. Το ξέρετε αυτό. Πάντα ακούω με προσοχή τις απόψεις σας ασχέτως αν ιδεολογικά διαφωνώ κάθετα. Διαφωνώ κάθετα με αυτά που προτείνετε, πλην όμως σας σεβόμαστε απολύτως. Αναγνωρίζουμε ότι έχετε το θάρρος της γνώμης σας, το θάρρος της γνώμης ενός πραγματικού Αριστοτέλους που ενίοτε πάει και κόντρα στο ρεύμα της παράταξής σας. Όμως, λυπάμαι που το λέω, αυτή τη φορά εκτραπήκατε. Οι προσωπικές επιθέσεις στην πολιτική επιστρατεύονται μόνο για να υπερκαλύψουν την ένδεια επιχειρημάτων. Αντιλαμβάνομαι ότι αδυνατείτε να αντιπαρατεθείτε με τεχνοκρατικά επιχειρήματα. Αδυνατείτε να αντιπαρατεθείτε με πολιτικά επιχειρήματα. Και γι' αυτό καταφύγατε στις προσωπικές επιθέσεις κατά της κ. Κεραμέως. Σας ενοχλεί μάλλον ότι μία νέα, άρτια καταρτισμένη επιστήμονας και αποτελεσματική πολιτικός στέκεται απέναντί σας. Μα πιο πολύ απ' όλα φοβάμαι ότι σας ενοχλεί ότι έχει δίκιο. Όλες αυτές οι επιθέσεις όμως, τελικά, μειώνουν την αξιοπιστία του ΣΥΡΙΖΑ όχι της Νέας Δημοκρατίας. Η κ. Κεραμέως, προσωπικά και πολιτικά κρίνεται και δικαιώνεται. Ειλικρινά και με όλον το σεβασμό που σας έχω, το καλύτερο γι' αυτή τη διαδικασία αλλά και για την ίδια τη συζήτηση για την παιδεία είναι να ανακαλέσετε αυτούς τους χαρακτηρισμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τεσσεράμισι χρόνια της διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ φανέρωσαν πρακτικά τον ιδεολογικό σας προσανατολισμό αλλά και τα ιδεοληπτικά σας μίση και πάθη. Δείξατε τη μοχθηρία σας στη μεσαία τάξη και στους ελεύθερους επαγγελματίες. Με παρωχημένες αντιλήψεις περί κρατισμού αποκηρύξατε κάθε τι ιδιωτικό και, βεβαίως, στο πλαίσιο αυτό και την ιδιωτική εκπαίδευση. Αφού δεν καταφέρατε να την κλείσετε ολοκληρωτικά, όπως σας είπα η Υπουργός και άλλοι Βουλευτές, αφυδατώσατε την ιδιωτική εκπαίδευση υπό το πρίσμα εξισωτικών αντιλήψεων που ζητούν ουσιαστικά μία και μόνη εκπαιδευτική ομοιομορφία. Ενισχύσατε τον παρεμβατισμό και την υπερσυγκέντρωση, καθιστώντας ασφυκτικό τον κρατικό έλεγχο

στην ιδιωτική εκπαίδευση.

Τα ιδιωτικά σχολεία απογομνώθηκαν από τη δυνατότητα λήψης αποφάσεων ακόμα και για τα πιο απλά καθημερινά πράγματα. Όμως και η σύγκριση του θεσμικού πλαισίου στη χώρα μας ήταν απογοητευτική μέχρι πρότινος σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη. Είμαστε από τις τελευταίες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου επιβάλλεται η ακριβής εφαρμογή ενός εθνικού προγράμματος σπουδών χωρίς τη δυνατότητα καμμίας παρέκκλισης. Θέλετε να ρυθμίζετε τα πάντα, ενώ η τάση σε όλα τα αναπτυγμένα κράτη είναι η παροχή βαθμών ελευθερίας στα σχολεία και η ενίσχυση της ουσιαστικής αυτονομίας τους. Πόσο πίσω στέκεται ακόμα ο ΣΥΡΙΖΑ από την ιστορία; Εάν δεν αφήσουμε τα ιδιωτικά σχολεία -μαζί με τα πειραματικά, για τα οποία συζητούσαμε πριν από ένα μήνα- να αναπτύξουν εναλλακτικές μεθόδους διδασκαλίας, τότε πώς θα ενισχύσουμε την καινοτομία σε αυτόν τον τόπο; Το παρόν νομοσχέδιο πρακτικά έρχεται να θεραπεύσει τις στρεβλώσεις που εσείς επιβάλατε.

Η εισηγήτρια μας, η κ. Πιπιλή, όπως πάντα μίλησε εξαιρετικά. Μίλησε τεχνοκρατικά, πολιτικά και ιδεολογικά και ανέλυσε τις πτυχές του νομοσχεδίου. Το ίδιο έκαναν και οι συνάδελφοι Βουλευτές και η κυρία Υπουργός πριν από λίγο.

Εγώ θέλω απλά -για να σώσουμε χρόνο- να μοιραστώ μαζί σας μία σκέψη. Με το νομοσχέδιο αυτό που ζητάμε και θα υπερψηφίσουμε σήμερα, παρέχεται στα ιδιωτικά σχολεία η απαιτούμενη ευελιξία, προκειμένου να ενισχυθεί η πρωτοβουλία και η καινοτομία, να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα των σχολικών μονάδων προς όφελος των μαθητών τελικά, χωρίς να χάνεται η συνταγματικά προβλεπόμενη εποπτεία από το κράτος. Εδώ είναι πλήρης η διαφωνία μας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εμείς θεωρούμε ότι ο δημόσιος και ιδιωτικός τομέας μπορούν να λειτουργούν παράλληλα και να αλληλοσυμπληρώνονται. Δεν τους βλέπουμε ούτε αντιπαραθετικά ούτε αντιδιασταλτικά. Γι' αυτό άλλωστε το παρόν νομοσχέδιο αντανάκλα τις βαθιές ιδεολογικές διαφορές της πολιτικής μας από αυτές του ΣΥΡΙΖΑ. Για εμάς η αγορά, η ιδιωτική πρωτοβουλία δεν είναι εχθρός. Είναι τομέας κρίσιμος και αναγκαίος για την ευημερία και την πρόοδο της κοινωνίας και της οικονομίας. Με θεμέλιο λίθο της πολιτικής μας την ισότητα των ευκαιριών και την κοινωνική δικαιοσύνη -και αυτό σας το επαναλαμβάνουμε για να το εμπεδώσετε κάθε φορά- οι φιλελεύθερες και προοδευτικές μας προτάσεις είναι τελικά αποτελεσματικές και αναπτυξιακές ιδίως στον ευαίσθητο χώρο της παιδείας, δημόσιας και ιδιωτικής.

Αγαπητή κυρία Ξενογιαννακοπούλου, δεν είμαστε νεοφιλελεύθεροι. Σας το έχουμε πει πολλές φορές. Είμαστε ριζοσπάστες φιλελεύθεροι, προοδευτικοί και συντηρητικοί.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ήσασταν κάποτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Χρόνια πριν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΣΠΗΛΙΟΣ) ΛΙΒΑΝΟΣ: Θα σας αρέσει αυτό που θα πω.

Είμαστε δημοκράτες δεξιοί, κεντρώοι και μιλάμε -δυστυχώς για σας- ευθέως στην καρδιά όλων των προοδευτικών και φιλελεύθερων κεντροαριστερών. Είμαστε η παράταξη του μέτρου, των μεγάλων εθνικών αποφάσεων και τελικά είμαστε η παράταξη -θα μου επιτρέψετε να το πω- της λογικής.

Στην πατρίδα μας, απ' ό,τι διαβάσαμε, το 6% των μαθητών φοιτά σε ιδιωτικά σχολεία. Μπορεί το ποσοστό να είναι χαμηλό, όπως είπε ο κ. Φίλης πριν. Είναι όμως υψηλό συγκριτικά με την υπόλοιπη Ευρώπη όσον αφορά στα μη επιχορηγούμενα από το κράτος ιδιωτικά σχολεία. Είμαστε από τις λίγες χώρες που δεν διαθέτουμε τα επιχορηγούμενα από το κράτος ιδιωτικά εκπαιδευτήρια. Αν δεν κάνουμε λάθος σε αυτά που ψάξαμε να βρούμε, από τη λειτουργία της ιδιωτικής εκπαίδευσης το κράτος εξοικονομεί ετησίως πάνω από 400 εκατομμύρια ευρώ.

Μάλιστα στα παιδιά των ιδιωτικών σχολείων δεν παρέχονται καν δωρεάν τα εκπαιδευτικά, σχολικά βιβλία, κάτι που αν δεν κάνω λάθος δεν έχει διορθωθεί και ίσως η ηγεσία του Υπουργείου θα έπρεπε να το κοιτάξει, καθώς όλοι εμείς οι γονείς που έχουμε την τύχη ή την επιλογή να στέλνουμε τα παιδιά μας σε ιδιωτικά σχολεία, φορολογούμεστε κανονικά και επιβαρυνόμαστε διπλά για την εκπαίδευση των παιδιών μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναβάθμιση της παιδείας

απαιτεί μείωση του κρατικού συγκεντρωτισμού και αύξηση της ελευθερίας του πειραματισμού και του ανταγωνισμού. Ο ανταγωνισμός μεταξύ περισσότερων παρόχων εκπαιδευτικών υπηρεσιών, δημόσιων και ιδιωτικών, οδηγεί σε αναβάθμιση της ποιότητας και μείωση του κράτους. Και τα δύο -και προσέξτε το αυτό- είναι ιδιαίτερα σημαντικά για τους μη προνομιούχους. Τώρα ήλθε και ο κ. Καστανίδης, και ξέρει καλά για τους μη προνομιούχους. Αυτό κάνουμε και αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε.

Στόχος μας είναι η συνολική φυγή της ελληνικής παιδείας προς τα εμπρός, για όλες τις Ελληνίδες και για όλους τους Έλληνες και ειδικά για τους πιο αδύναμους. Διότι η παιδεία είναι το πιο πολύτιμο εργαλείο για την οικοδόμηση της νέας Ελλάδας, που ονειρεύεται η Κυβέρνησή μας και η Νέα Δημοκρατία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Παρακαλώ, κύριε Φίλη, πείτε μου τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ακούσατε. Επί πέντε λεπτά, ο κύριος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας μιλούσε για μένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κάθε φορά που θα αναφέρεται σε κάτι κάποιος συνάδελφος, θα παίρνουμε τον λόγο και θα διακόπτουμε τη διαδίαση;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Από τα έντεκα λεπτά, τα πέντε μιλάγε για μένα. Αν δεν είναι αυτό προσωπικό, τότε τι είναι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας κατηγορήσε σε κάτι; Αυτό θέλω να πω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ένα λεπτό, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Παρακαλώ πολύ, μόνο ένα λεπτό.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ.

Κυρίες Κοινοβουλευτικές Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Λιβανέ, ευχαριστώ για την εκτίμηση προς το πρόσωπό μου. Γι' αυτό μπαίνω στον κόπο να σας απαντήσω αμέσως.

Η κυρία Υπουργός με κατηγορήσε ότι δήλωσα ότι θέλω ως Υπουργός να κάνω τόσο καλό το δημόσιο σχολείο, ώστε να καταστεί περιττό το ιδιωτικό. Είναι αυτό κατηγορία; Και αυτό το πράγμα το λέει η νυν Υπουργός Παιδείας, για να αποδείξει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ υπονομεύει το ιδιωτικό σχολείο. Αυτό θέλει να πει και ψόγος για μας δεν είναι αυτό που είπαμε. Όπως επίσης και η άλλη δήλωση που έφερε εδώ και δεν τη διάβασε ολόκληρη. Είχα δηλώσει ως Υπουργός: Υποχρέωση της πολιτείας είναι να διασφαλίσει το δικαίωμα της μόρφωσης σε όλα τα παιδιά, που σημαίνει να αναβαθμίσει το δημόσιο σχολείο. Εκεί θα κριθούμε. Αυτά είναι ψόγος;

Όταν αυτά τα πράγματα τα λέει η νυν Υπουργός Παιδείας, καταλαβαίνετε ότι παίρνει θέση υπέρ κάποιων -εννοώ των ιδιωτικών σχολείων- και κατά κάποιων, δηλαδή των δημόσιων σχολείων. Και όταν μπροστά της, στη Βουλή μέσα, ο εκπρόσωπος των σχολαρχών των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, των ιδιοκτητών των ιδιωτικών σχολείων λέει ότι τα ιδιωτικά σχολεία είναι καλύτερα κατά δύο χρόνια από τα δημόσια και δεν απαντά η Υπουργός, τότε ποιος διαφημίζει τα ιδιωτικά σχολεία εις βάρος των δημόσιων σχολείων;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Παρακαλώ, κυρία Υπουργέ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Φίλη, δεν θέλησα να δώσω συνέχεια σε αυτά που είπατε το πρωί, παρ' ό,τι ήταν προφανώς άκρως προσβλητικά. Δεν θέλησα να δώσω συνέχεια, γιατί θεώρησα ότι δεν τα εννοείτε να σας πω την αλήθεια. Επειδή όμως δίνετε συνέχεια και επειδή δεν

ανακαλείτε αυτά τα οποία είναι άκρως προσβλητικά, ας βάλουμε τα πράγματα στη σωστή τους διάσταση. Ποια είναι η σωστή διάσταση; Ότι εσείς αντιπαλεύετε κάθε τι το ιδιωτικό, και όταν υπάρχει μια πολιτική δύναμη που λέει «το δημόσιο σχολείο πάνω από όλα, βεβαίως να ενισχύσουμε το δημόσιο σχολείο αλλά ταυτόχρονα και παράλληλα να δώσουμε βαθμούς ελευθερίας και αυτονομίας και στο ιδιωτικό σχολείο και στην ιδιωτική πρωτοβουλία», άπαξ και ασχολούμαστε με κάτι το ιδιωτικό, χρηματιζόμαστε, εξυπηρετούμε συμφέροντα, εξυπηρετούμε κλίκες κ. ο.κ....

Κύριε Φίλη, με όλον το σεβασμό καταλάβετε το. Η ιδιωτική πρωτοβουλία δεν είναι κάτι κακό. Η ιδιωτική πρωτοβουλία υπάρχει στο Σύνταγμα της Ελλάδος. Η ιδιωτική πρωτοβουλία είναι ένας εξαιρετικά σημαντικός τομέας χάρη στον οποίο, μαζί με το δημόσιο, μπορεί η χώρα μας και προοδεύει σε όλους τους τομείς.

Είναι θλιβερό, όμως. Είναι θλιβερό, γιατί άπαξ και ασχολείται η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με οτιδήποτε το ιδιωτικό, επειδή δεν έχετε επιχειρήματα, όπως πολύ σωστά σας είπε ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, επειδή έχετε ένδεια επιχειρημάτων, λέτε «ασχολούνται με το ιδιωτικό, άρα υπάρχει συναλλαγή». Είναι πραγματικά θλιβερό, κύριε Φίλη, και θα συμφωνήσω με τον κ. Λιβανό. Είναι θλιβερό γιατί είστε πραγματικά ένας κοινοβουλευτικός με πολύ μακρά εμπειρία, σημαντικός κοινοβουλευτικός και είναι θλιβερό να καταλήγετε σε τέτοια εγχειρήματα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Τον λόγο έχει η κ. Ελευθεριάδου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι πλέον κοινά αποδεκτό νομίζω μετά και από την δήλωση της κυρίας Υπουργού ότι σήμερα νομοθετείτε για τους χρηματοδοτές σας και αποπληρώνετε τα προεκλογικά σας γραμμάτια. Στη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» είναι αναρτημένα τα ποσά που σας έδωσαν, για να φέρετε προς ψήφιση άρον άρον εν μέσω θέρους και με τα σχολεία κλειστά αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο βρίσκεται αντίθετη όλη την κοινωνία και αφορά το 6% των μαθητών, ενώ μακροπρόθεσμα επηρεάζει το 100% των μαθητών. Ένα νομοσχέδιο στο οποίο αντιτίθεται -σύμφωνα με τα σχόλια κατά τη διάρκεια της διαβούλευσης- το 80% των εμπλεκόμενων φορέων και των ενδιαφερομένων και φυσικά, επειδή δεν σας συνέφεραν τα σχολεία αυτά, η Κοινοβουλευτική σας Εκπρόσωπος στις επιτροπές αποκάλυψε τη διαβούλευση ελεεινή. Δεν ξέρω αν έχετε και εσείς την ίδια άποψη, κυρία Υπουργέ γιατί δεν είδα να κατακρίνετε τη δήλωση της Κοινοβουλευτικής σας Εκπροσώπου.

Σήμερα, στην ομιλία σας, μας φέρατε για να κατατεθούν στα Πρακτικά μόνο την επιστολή των γονέων ιδιωτικών σχολείων. Δεν φέρατε ή δεν λάβατε υπόψη σας ή δεν γνωρίζετε τα σχόλια -πάνω από χίλια πεντακόσια στη διαβούλευση, μέσα σε μια βδομάδα- που το 79,16% αυτών ήταν αρνητικά; Γιατί δεν φέρατε την επιστολή του διοικητικού συμβουλίου της «EUROPALSO», που σας κατηγορεί ότι εξαφανίζετε έναν ολόκληρο κλάδο, αυτόν των φροντιστηρίων ξένων γλωσσών; Γιατί δεν φέρατε το δελτίο Τύπου της Ένωσης Εκπαιδευτικών Εικαστικών Μαθημάτων, που σας αποκαλεί ασοιχείωτη; Γιατί δεν φέρατε το δελτίο τύπου της ΔΑΚΕ, που μιλάει για εργαλειοποίηση της αξιολόγησης, αυθαιρεσία, ανομία και εκβιασμούς; Γιατί δεν φέρατε το δελτίο Τύπου της ΑΔΕΔΥ, που μιλάει για ένα αντιεκπαιδευτικό και αντεργατικό νομοσχέδιο; Γιατί δεν φέρατε την ανακοίνωση της ΔΟΕ, που μιλάει για παραπαιδεία, για διάλυση των εργασιακών σχέσεων, για παραθεσμικές διαδικασίες τιμωρητικής αξιολόγησης; Γιατί δεν φέρατε το δελτίο τύπου της ΓΣΕΕ, το οποίο λέει ότι παραδίδετε το δημόσιο αγαθό της παιδείας στα ιδιωτικά σχολεία και τίθεται ζήτημα νομιμότητας της έκδοσης ισότιμων τίτλων σπουδών;

Επίσης, επικαλεστήκατε ένα χθεσινό άρθρο του κ. Ληξουριώτη στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», το οποίο μόλις διάβασα, και το επικαλεστήκατε με έκπληξη πως δήθεν ένας εργατολόγος υποστηρίζει αυτό το νομοσχέδιο. Εμένα δεν μου προκάλεσε καμμία έκπληξη το ότι ο κ. Ληξουριώτης έκανε αυτό το άρθρο χθες. Δεν θα μου προκαλέσει έκπληξη αν μου πείτε ότι γνωμοδότησε και για σας για κάποιες διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου. Γιατί επικαλείστε άρθρο ενός πανεπιστημιακού εργατολόγου, τον οποίο είχα την τιμή να έχω καθηγητή κιόλας, του οποίου όμως οι απόψεις είναι

γνωστό ότι είναι φίλα προσκείμενες προς τους εργοδότες. Μάλιστα, ο κ. Ληξουριώτης υποστήριξε τον κ. Λαυρέντη Λαυρεντιάδη ως δικηγόρος στην περίφημη υπόθεση για τα λιπάσματα -τον είχα και αντίδικο- όταν ο κ. Λαυρεντιάδης απέλυσε εκατόν ογδόντα εργαζόμενους, χωρίς αποζημίωση, με μήνυση και τους άφησε έξω και τους έχει ακόμα έξω. Ο κ. Ληξουριώτης, ο εργατολόγος τον οποίο επικαλείστε, ήταν ο δικηγόρος του.

Το πρωί σάς ρώτησε η Κοινοβουλευτική μας Εκπρόσωπος αν θα φέρετε τροπολογίες για το Υπουργείο Εργασίας και είπατε όχι. Αυτό το νομοσχέδιο θα έπρεπε να έρθει ως τροπολογία του Υπουργείου Εργασίας, όσον αφορά τους εκπαιδευτικούς. Διότι, εκτός του ότι φέρνει την ανατιολόγηση απόφαση στους λειτουργούς της παιδείας, κάτι το οποίο δεν προϋπήρχε, εκτός ότι για να απολυθούν δηλαδή πλέον δεν χρειάζεται να περάσουν από το δικαστικό συμβούλιο οι εργοδότες και να κρίνουν αν η απόλυση είναι καταχρηστική ή παράνομη, αλλάζετε και όλο Εργατικό Δίκαιο. Δεν σας είπε ο κ. Ληξουριώτης λοιπόν ότι οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου, για να καταγγελθούν, χρειάζεται σπουδαίος λόγος;

Τι κάνετε με αυτό το νομοσχέδιο, κυρία Υπουργέ; Λέτε ότι όταν η σύμβαση ορισμένου χρόνου έληγε μέσα στο 2020, θα λήγει 31 Αυγούστου. Αυτό είναι παράνομο. Τροποποιείτε το Εργατικό Δίκαιο.

Θα έπρεπε αυτή τη στιγμή να είναι εδώ ο κ. Βρούτσης και να φέρνει τροπολογίες του Εργατικού Δικαίου. Λέτε ότι οι συμβάσεις διετείας διάρκειας που λήγουν το 2021 μετατρέπονται αυτομάτως σε αορίστου χρόνου. Επίσης, παράνομο. Χωρίς τη συναίνεση του εργαζομένου; Γιατί το κάνετε αυτό; Το κάνετε γιατί όταν η σύμβαση είναι ορισμένου χρόνου δεν μπορείτε να απολύσετε τους εργαζόμενους πριν τη λήξη της σύμβασης. Κάνετε τις συμβάσεις αορίστου για να μπορούν να απολυθούν άμεσα.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ - ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ: Του διμήνου;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: Αυτό είναι, γιατί είναι ανατιολόγητη απόλυση. Και θα δείτε πόσοι...

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ - ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ: Του διμήνου;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: Ακριβώς αυτό είναι και μην γελάτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας παρακαλώ πολύ, μην συζητάτε μεταξύ σας.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: ...το νομοσχέδιό σας. Λέτε ότι οι διετείες συμβάσεις, οι οποίες αυτή τη στιγμή είναι σε ισχύ, και λήγουν το 2021 μετατρέπονται αυτομάτως σε αορίστου χρόνου. Αυτό λέτε στο νομοσχέδιο. Όταν η σύμβαση είναι ορισμένου χρόνου δεν μπορεί να καταγγελθεί, αν δεν υπάρχει σπουδαίος λόγος. Όταν η σύμβαση είναι αορίστου καταγγέλλεται πλέον ανατιολόγητη. Θα δείτε πόσοι καθηγητές πριν την έναρξη της σχολικής χρονιάς θα απολυθούν ανατιολόγητα.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Άρα, θέλετε να μείνουν άνεργοι οι εκπαιδευτικοί. Εμείς λέμε: «αορίστου χρόνου».

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: Σας λέω το εξής και μην κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε: Σύμφωνα με το εργατικό δίκαιο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κυρία συνάδελφε, συνεχίστε την ομιλία σας και μην συζητάτε σας παρακαλώ ούτε με την κυρία Υπουργό ούτε με τους συναδέλφους.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: Πρέπει να απαντήσω. Σύμφωνα με το Εργατικό Δίκαιο οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου δεν μπορούν να καταγγελθούν πριν τη λήξη τους. Με νόμο τις λήγεται πριν να λήξουν αυτές.

Δεν σας είπε ο κ. Ληξουριώτης ότι το να δουλεύουν οι εργαζόμενοι όπου να 'ναι χωρίς τη συναίνεσή τους -λέτε εδώ: «θα δουλεύουν σε συνεργαζόμενες ή όμορες σχολικές μονάδες της ίδιας ή άλλης βαθμίδας, σε σχολεία, φροντιστήρια του ίδιου ή άλλου εργοδότη»- ότι αυτό είναι βλαπτική μεταβολή και ότι άλλα λέει το Εργατικό Δίκαιο; Δεν σας είπε ότι η μείωση του ωραρίου θα πρέπει να έχει και τη συναίνεση του εργαζόμενου και σε περίπτωση που δόθηκε, όπως λέτε, οικειοθελώς ο εργαζόμενος θα μειώσει το ωράριό του, θα πρέπει να αλλάξει το διοριστήριο; Δεν σας είπε...

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ - ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ: Εκτός αν γίνει συνολικά μείωση ανά ειδικότητα.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: Σας παρακαλώ. Είναι μέσα σε εισαγωγικά η «οικειοθελής μείωση». Δεν θα υπάρξει οικειοθελής μείωση και το ξέρετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρία Πρόεδρε, θα χρειαστώ ακόμα ένα λεπτό.

Με την απορρύθμιση και την προμείωση των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων ανοίγει συνακόλουθα ένα σοβαρότατο ζήτημα νόθευσης και αλλοίωσης της αξιολόγησης και των εκπαιδευτικών αποτελεσμάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κυρία συνάδελφε, δεν έχετε ένα λεπτό. Ήδη έχετε τελειώσει με τον χρόνο.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: Επειδή με διέκοψαν. Θέλω ένα λεπτό ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κυρία συνάδελφε, ας μην σταματούσατε.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: Ένα λεπτό ακόμα, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κυρία συνάδελφε, δεν έχετε ένα λεπτό ακόμα και να σας εξηγήσω γιατί. Ο χρόνος είναι έξι λεπτά. Συζητήσατε και είναι δικό σας θέμα το ότι διακόπτετε τη συζήτηση μόνη σας. Φτάσατε στα έξι λεπτά. Παρακαλώ πολύ ολοκληρώστε. Ας μην απαντούσατε.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: Κλείνω, κυρία Πρόεδρε.

Να χρησιμοποιήσω ένα παράδειγμα για να αντιληφθούν οι γονείς τι θα συμβεί με την εργαλειοποίηση των καθηγητών, τους οποίους πραγματικά τους έχετε κάνει πιόνια. Μαθητής από την Καβάλα πηγαίνει σε δημόσιο σχολείο, διαβάζει, προσπαθεί. Οι γονείς του, από το πενιχρό εισόδημά τους, πληρώνουν και κάποια φροντιστήρια κι επειδή πραγματικά αξίζει, οι καθηγητές του δημοσίου σχολείου του βάζουν δεκαεννιά. Μαθητής στην Αθήνα πηγαίνει σε ιδιωτικό σχολείο. Δεν διαβάζει και δεν προσπαθεί. Οι γονείς του, έχοντας την οικονομική άνεση, πληρώνουν αδρά τον σχολάρχη και μάλιστα, κάνουν και κάποια χορηγία στο σχολείο. Ο σχολάρχης, ικανοποιημένος και κυρίως υποχρεωμένος, δίνει εντολή στους καθηγητές, οι οποίοι πλέον είναι πιόνια και μαριονέτες, να βάλουν είκοσι στο παιδί. Τι θα γινόταν αν αυτά τα δύο παιδιά ανταγωνιστούν για μια θέση στο ίδιο πανεπιστήμιο; Τι θα γινόταν αν αυτά τα δύο παιδιά ανταγωνιστούν για μια θέση στο δημόσιο;

Κυρία Κεραμέως, το δικό μου παιδί, που πάει σε δημόσιο σχολείο στην Καβάλα και είτε έχω είτε δεν έχω την οικονομική δυνατότητα, δεν υπάρχει ιδιωτικό σχολείο στην Καβάλα να βάλει τα είκοσι, γιατί να μην έχει τις ίδιες ευκαιρίες με το δικό σας παιδί;

Πουλάτε, λοιπόν, σήμερα ολοκληρωμένα εκπαιδευτικά πακέτα, για να εξυπηρετήσετε ιδιωτικά συμφέροντα. Αυτός θα έπρεπε να είναι ο τίτλος του νομοσχεδίου σας. Προσβάλλετε τη Βουλή, προσβάλλετε τους εκπαιδευτικούς, προσβάλλετε όλους τους γονείς, που δεν έχουν τη δυνατότητα να στείλουν τα παιδιά τους σε ιδιωτικά σχολεία, προσβάλλετε τους μαθητές που μοχθούν και ονειρεύονται να σπουδάσουν και να βρουν εργασία.

Πουλάτε σήμερα την εκπαίδευση των παιδιών μας, πουλάτε βαθμούς, πουλάτε πτυχία, πουλάτε και θυσιάζετε κάτι ανεκτίμητο. Πραγματικά, τρόμαξα όταν άκουσα την κ. Κεραμέως να μιλάει για πρώτο κύκλο παρεμβάσεων στην εκπαίδευση. Είμαι, όμως, βέβαιη ότι η κοινωνία μας δε θα αφήσει να υπάρξει δεύτερος κύκλος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Κύριοι συνάδελφοι, ο χρόνος ομιλίας σας είναι έξι λεπτά. Θα παρακαλέσω πάρα πολύ να μην απαντάτε σε ερωτήσεις ή σε προκλήσεις που γίνονται από συναδέλφους σας, γιατί χάνετε τον χρόνο σας. Δεν μπορώ να σας δίνω παραπάνω χρόνο, γιατί είναι να μιλήσουν άλλοι είκοσι συνάδελφοι.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Αναγνωστοπούλου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία

Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς, θέλω να ευχαριστήσω την Υπουργό για την τιμή που μου έκανε χθες να ασχοληθεί με την ταπεινότητά μου και με μια ανάρτησή μου στο Facebook. Δεν θα απολογηθώ για την ανάρτησή μου, ειδικά αφού αφορά το πανεπιστήμιό μου, το οποίο υπηρετώ επί πάρα πολλά χρόνια. Φοιτητές μου, άλλωστε, υπήρξαν και από την ίδια τη Νέα Δημοκρατία.

Θα απαντήσω, όμως, σ' αυτό το επικοινωνιακό, το οποίο είπε για τα μέλη ΔΕΠ και αν θεωρώ ότι πρέπει να είναι του δημοσίου ή όχι. Δεν έχω μάθει να λειτουργώ επικοινωνιακά ούτε στην πολιτική ούτε στην ακαδημαϊκή μου καριέρα. Έχω μάθει να λειτουργώ ουσιαστικά.

Απαντώ, λοιπόν, στην κυρία Υπουργό ότι μπορεί να ανατρέξει στα έγγραφα του Υπουργείου και να τα βρει.

Το τι θεωρώ εγώ τα μέλη ΔΕΠ, το απέδειξα με την υπογραφή μου σε δύσκολους καιρούς, όταν εκατοντάδες μέλη ΔΕΠ διορίστηκαν στα πανεπιστήμια, που κατέρρεαν από τις δικές σας κυβερνήσεις. Αποδεικνύεται από τους εκατοντάδες διοικητικούς, που διορίστηκαν ή επανήλθαν μετά τη διαθεσιμότητα στην οποία τους είχε βάλει ο κ. Μητσοτάκης. Άρα, αφήστε τα επικοινωνιακά μαζί μου για το τι θεωρώ τα μέλη ΔΕΠ.

Ας έρθουμε στις αλήθειες της κυρίας Υπουργού:

Αλήθεια πρώτη, πελατειακό σύστημα. Δεν μιλάμε για ιδιωτική πρωτοβουλία ούτε για ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, μιλάμε απλά και μόνο για πελατειακό σύστημα. Γιατί δεν μπορεί να είναι ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, όταν στα ιδιωτικά σχολεία -σε κάποια ιδιωτικά- συγκεντρώνονται όλες οι άλλες ιδιωτικές δραστηριότητες για τις οποίες είμαστε -δεν είμαστε εμείς υπέρ ή εναντίον, αυτό δεν έχει καμία σημασία. Κέντρα ξένων γλωσσών, ωδεία, τα πάντα. Άρα, εδώ μιλάμε κανονικά για πελατεία. Δεν είναι το μόνο δείγμα. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μάς έχει δώσει πάρα πολλά δείγματα.

Δεν θα σχολιάσω καθόλου, το θεωρώ ντροπιαστικό, σύννομο-ξεσύννομο, να έρχεται ο Πρόεδρος των Ιδιοκτητών Ιδιωτικών Σχολείων και να λέει: «Δεν θα μου κάνει κουμάντο στην τσέπη μου το κράτος για το πού θα δίνω τα λεφτά μου για τις χορηγήσεις στη Νέα Δημοκρατία προεκλογικά».

Εμένα αυτή η διατύπωση δεν μου άρεσε καθόλου. Δεν μου άρεσε για λόγους πολιτικούς, για λόγους πολιτισμικούς, για λόγους ηθικούς. Φαίνεται ότι παίρνει το δωράκι της η ιδιωτική εκπαίδευση συγκεντρώνοντας όλα τα άλλα μαζί, όλη την άλλη ιδιωτική επιχειρηματικότητα. Γιατί εκεί δεν τη στηρίζετε; Εσείς το λέτε.

Αλήθεια δεύτερη, η μεγάλη τομή που κάνετε υποτίθεται είναι με τη δική σας φιλελεύθερη παράδοση. Δεν είναι με εμάς. Έτσι κι αλλιώς, εμείς είμαστε ιδεολογικά αντίθετοι. Χάος μας χωρίζει. Κι αυτούς που επικαλείστε, τον Τριαντάφυλλο Μηταφίδη και τον Κουράκη, θα ήθελα να σας πω πως μακάρι όλα τα κόμματα να είχαν πολιτικές μορφές σαν τον Μηταφίδη και σαν τον Κουράκη.

Αλήθεια, λοιπόν, δεύτερη, η τομή που κάνετε είναι με τη δικιά σας φιλελεύθερη παράδοση, με την παράδοση του Παύλου Μπακογιάννη, με την παράδοση του Ράλλη, με την παράδοση του Συντάγματος του 1975, Νέα Δημοκρατία, με την παράδοση Γιαννάκου, με την παράδοση ΠΑΣΟΚ, δηλαδή με την καλύτερη παράδοση της μεταπολίτευσης.

Ποια ήταν αυτή η καλύτερη παράδοση; Η παιδεία ως κοινό αγαθό. Σήμερα δεν συζητάμε για ιδιωτική και δημόσια παιδεία. Συζητάμε για την παιδεία ως δημόσιο αγαθό από όπου και αν χορηγείται. Αυτή είναι η μεγάλη μας διαφορά. Έχετε νεοφιλελεύθερη ιδεολογία ή για να το θέσω καλύτερα έχει επικρατήσει στη Νέα Δημοκρατία η πτέρυγα της νεοφιλελεύθερης ιδεολογίας.

Αλήθεια τρίτη, αντικαθιστάτε τον έλεγχο σκοπιμότητας με δημιουργική εποπτεία. Δεν θα αναφερθώ πολύ γιατί δεν έχω πολύ χρόνο. Τα είπα και στην επιτροπή.

Κυρία Υπουργέ, είναι δεν είναι αλήθεια ότι σύμβουλός σας στο ΙΕΠ από ιδιωτικό εκπαιδευτήριο βρίσκεται σε πειθαρχικό έλεγχο για παραπτώματα πάρα πολύ βαριά, τα οποία θίγουν εργασιακά δικαιώματα, μαύρη και αδήλωτη εργασία, παραπτώματα που θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια των παιδιών, πειθαρχικά παραπτώ-

ματα. Το ποινικό δεν με ενδιαφέρει εμένα εδώ. Δεν είμαι δικαστήριό. Τα πειθαρχικά παραπτώματα εκκρεμούν ή δεν εκκρεμούν; Η δημιουργική εποπτεία -γι' αυτό μίλησα για πελατειακή σχέση- καλύπτει διάφορα τέτοια φαινόμενα.

Αλήθεια τέταρτη, υπάρχει ασυδοσία των σχολαρχών και κατάργηση κάθε έννοιας της παιδείας ως δημόσιου αγαθού. Ξέρετε από πού προκύπτει αυτό; Επειδή λέτε ότι πρέπει να είναι στο επίκεντρο τα παιδιά. Για να είναι στο επίκεντρο τα παιδιά, πρέπει να είναι οι καθηγητές και οι δάσκαλοι. Καταργείται την ειδική επιτροπή στην οποία μπορούν να προσφεύγουν οι εκπαιδευτικοί των ιδιωτικών σχολείων. Είσατε σύγχρονο και προοδευτικό κράτος εσείς; Υπέρ της λογικής, όπως είπε κ. Λιβανός; Πείτε μου αλήθεια, σε όλα τα σύγχρονα ευρωπαϊκά κράτη για να μην αναγκάζεται η ειδική κατηγορία εργαζομένων να προσφύγει στη δικαιοσύνη η οποία είναι χρονοβόρα και όλα αυτά, έχουν προβλέψει για ειδικές κατηγορίες εργαζομένων να προσφύγουν σε τέτοιες ειδικές επιτροπές; Ποιες είναι αυτές οι ειδικές κατηγορίες εργαζομένων; Αυτές που κατ'εξοχήν διαχειρίζονται, χορηγούν δημόσιο αγαθό, δηλαδή η παιδεία.

Αλήθεια, πέρα από όλες τις άλλες αλήθειες, θέλετε να μετατρέψετε την παιδεία σε εμπόρευμα, τους μαθητές με voucher σε πελάτες και τους γονείς σε πελάτες.

Αλήθεια τελευταία: αριστεία. Ποια αριστεία; Κλείνω με αυτό. Μας δώσατε τα δείγματα όλο αυτό το διάστημα με διοικητές, με Υπουργούς. Αυτή είναι η αριστεία που ευαγγελίζεστε; Κατηγορήθηκε ο κ. Κουράκης, καλή του ώρα, ότι είναι ιδεοληπτικός γιατί ήθελε να καταργήσει διάφορα. Η Φιλανδία, λοιπόν, είναι μια ιδεοληπτική χώρα; Ζήσαμε για να το ακούσουμε κι αυτό!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Μουλκιώτης Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παιδεία είναι ένα από τα πιο σημαντικά δημόσια αγαθά και βρίσκεται, βεβαίως, πάντα στο επίκεντρο της συνεχούς διαβούλευσης και ζύμωσης με την κοινωνία, επειδή είναι γνωστό ότι διαδραματίζει τον σημαντικότερο ρόλο στη διαμόρφωση της.

Εδώ και εκατόν πενήντα χρόνια, θα έλεγα, το όνειρο των προοδευτικών παιδαγωγών αφορά στη διαμόρφωση δημιουργικών και ικανών σε αισθητική και συνεργασία ενεργών πολιτών μέσω ενός ανοιχτού δημόσιου σχολικού θεσμού κριτικά σκεπτόμενων ανθρώπων. Αυτό το όνειρο μέσα στις νέες συνθήκες προβάλλει δυναμικά σαν ένας αναγκαίος όρος και λόγος της όλης εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Ωστόσο, κάτω από την ιδεολογική και οικονομική ηγεμονία του κυρίαρχου νεοφιλελευθερισμού για την ανταγωνιστικότητα και υλική αποτμήσιμη και αξιολογούμενη με ανάλογα πριμ, βεβαίως, παραγωγικότητα, η μάθηση από δικαίωμα καθολικό και δημόσιου χαρακτήρα τείνει να μετατραπεί σε χώρο αγοραπωλησίας του «εμπορεύματος» γνώση, σε χώρο που οι μαθητές και σπουδαστές καλούνται να μετατραπούν σε καταναλωτές, χρήστες και πελάτες της γνώσης και εμπειρίας, οι δε δάσκαλοι σε απλούς πωλητές.

Το νομοσχέδιο, που εισάγεται σήμερα σε ψήφιση στην Ολομέλειά μας εξυπηρετεί πιστά αυτή τη λογική, την οποία ανέφερα και προχωρά κι ένα βήμα παραπέρα. Όχι μόνο μετατρέπει το δημόσιο αγαθό της εκπαίδευσης σε επιχειρηματικό προϊόν, αλλά και τους λειτουργούς της εκπαίδευσης σε φοβισμένους υπαλλήλους. Τελικό προϊόν είναι η σοβαρή και σκληρή υποβάθμιση της ίδιας της εκπαίδευσης. Πρόκειται, δηλαδή, για ένα απαράδεκτο νομοσχέδιο, με το οποίο οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί υπάγονται στο Υπουργείο Εσωτερικών και Κοινωνικών Υποθέσεων και στην κοινή εργατική νομοθεσία.

Επομένως, δίνεται η δυνατότητα ανατιολόγητης και ελεύθερης απόλυσης σε οποιοδήποτε σημείο του σχολικού έτους. Επίσης, δημιουργούνται προϋποθέσεις απόλυσης παλαιότερων εκπαιδευτικών και πρόσληψης νεότερων, αλλά με πολύ χαμηλότερο κόστος.

Πρόκειται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για ένα νομοσχέδιο,

το οποίο έχει προκαλέσει θύελλα αντιδράσεων από όλους τους κοινωνικούς φορείς. Η ΔΑΚΕ ακόμα αδειάζει την κυρία Υπουργό. Αυτό είναι μια πραγματικότητα και οι όποιες απαντήσεις δεν αντέχουν σε λογική και κριτική.

Κάθε άρθρο αυτού του νομοσχεδίου αποτελεί ένα επιπλέον βήμα σε μια πλήρη απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών στα ιδιωτικά σχολεία. Να τα πάρουμε από την αρχή. Με το άρθρο 2, που αφορά την αξιολόγηση των δομών εκπαιδευτικού έργου και εκπαιδευτικών ιδιωτικών σχολείων φαίνεται καθαρά ότι ηγεσία του Υπουργείου δεν διαθέτει συνολική προσέγγιση αξιολόγησης και η τελευταία γίνεται μπαλάκι στους ιδιοκτήτες των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων με αποσπασματικές και επιλεκτικές ρυθμίσεις.

Κυρία Υπουργέ, βάλατε ένα δίλημμα στο Κίνημα Αλλαγής. Είναι πλαστό το δίλημμα. Δεν το δεχόμαστε. Απορρίπτεται εξ αρχής. Όχι σε μας τέτοια δίλημματα. Το έχουμε απαντήσει έμπρακτα. Η ισηγήτριά μας απάντησε και τοποθετήθηκε σαφέστατα, άρα γιατί το βάζετε; Εμείς «απαντούσαμε και απαντούμε ναι» στην αξιολόγηση σε όλον τον δημόσιο τομέα, όχι σε βαθμολογία και σε ποσοστά, αλλά σε αξιολόγηση. Μήπως τα θυμάστε; Αυτό φαίνεται και από τον τρόπο που νομοθετούσαμε και νομοθετούμε. Υπενθυμίζω τον ν.3848/2010. Ποτέ άλλοτε δεν είχε υπάρξει αξιολόγηση. Αυτή ήταν και είναι η αξιολόγηση και απαντούμε σαφέστατα σε αυτό.

Όμως, να μου επιτρέψετε να κάνω κι εγώ κάποια ερωτήματα και δεν θα ήθελα να είναι ρητορικά. Ποιος θα ορίσει, λοιπόν, τα κριτήρια; Ποιος θα τα συντάσσει; Από ποιον θα εγκριθούν και από ποιον θα ελέγχεται η αξιοπιστία της διαδικασίας αξιολόγησης κατά το Υπουργείο; Πού θα αποσκοπεί αυτή η αξιολόγηση; Ποιος θα ελέγχει την ασυδοσία της αξιολόγησης; Ποιοι θα αξιολογούν και ποιοι θα αξιολογούν τους αξιολογητές; Πώς θα πιστοποιείται η ικανότητα αυτών; Θα αξιολογούν και οι εκπαιδευτικοί τις διοικήσεις, μιας που δεν θα έχουν αντίρρηση, πιστεύω, γιατί είναι υπέρ της αξιολόγησης. Θα αξιολογούν, λοιπόν, και οι εκπαιδευτικοί τις διοικήσεις των σχολείων; Θα θεσπιστούν κριτήρια και αξιόπιστη διαδικασία από το Υπουργείο, ώστε να ασκεί και αυτό την προβλεπόμενη εποπτεία;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς είναι ξεκάθαρο ότι με αυτόν τον τρόπο, η αξιολόγηση χρησιμοποιείται σαν ένα αποτελεσματικό και αποκλειστικό εργαλείο χειραγώγησης του εκπαιδευτικού και του εκπαιδευτικού έργου, που αποσκοπεί ουσιαστικά στο στιγματισμό, στον ανταγωνισμό, στη μείωση, του μισθολογικού κόστους, στο διαιρεί και βασίλευε, στην επαγγελματική εξάντληση των εργαζομένων και στη διατάραξη του συλλογικού κλίματος.

Με το άρθρο 3 το σχολείο μετατρέπεται σε ένα σουπερμάρκετ ουσιαστικά, με ανασφαλείς εκπαιδευτικούς και εργασιακές σχέσεις-λάστιχο.

Η πρόβλεψη της παραγράφου 5 για απογευματινές δραστηριότητες μετά το διευρυμένο εκτός διδακτικών ημερών του διδακτικού έτους, δηλαδή σαββατοκύριακο ή στις διακοπές, δεν θα πρέπει σίγουρα να λειτουργήσει εκβιαστικά στον εργαζόμενο εκπαιδευτικό. Η συστέγαση των κέντρων ξένων γλωσσών με ιδιωτικά σχολεία συνειδητά καταδικάζει τα κέντρα ξένων γλωσσών και πολλά μικρά φροντιστήρια σε υπολειμτικότητα και αφανισμό και χιλιάδες εργαζόμενους σε υποαπασχόληση και ανεργία ή στη μαύρη εργασία στην καλύτερη περίπτωση.

Αυτό το νομοσχέδιο, αντί να καταργήσει τη δυνατότητα οποιουδήποτε εργοδότη να παρίσταται σε οποιαδήποτε συνεδρίαση συλλόγου διδασκόντων, την επεκτείνει και ουσιαστικά, μπλοκάρει την οποιαδήποτε συνδικαλιστική δράση, την ελευθερία και την αυτονομία του συνδικαλιστικού κινήματος.

Είναι σαφής η αντίθεση της πρότασης του σχεδίου με τις διατάξεις του ν.1264/82, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σχετική πρόβλεψη του νομοσχεδίου αποτελεί ίσως και την κερκόπορτα για την ανάλογη εφαρμογή και στις συνδικαλιστικές οργανώσεις του ιδιωτικού τομέα. Άλλωστε, εάν υπάρξει και εάν ισχύσει αυτή η διάταξη, πρέπει να γίνει τροποποίηση του ν.1264/82. Ίσως να το δούμε και αυτό τις επόμενες μέρες.

Δεν υπάρχει με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο καμμία συμμετοχή των εκπαιδευτικών ή και του συλλόγου των διδασκόντων στη δια-

δικασία εσωτερικής ρύθμισης του σχολείου. Ακόμα, διευκολύνεται η εργοδοσία -το λέμε- να απολύσει όποιον θέλει και κυρίως τους παλιούς εκπαιδευτικούς και να διατηρήσει όσους μάλλον την συμ-φέρουν.

Οι πιο αντεργατικές ρυθμίσεις εντοπίζονται στα άρθρα 9 και 10. Ούτε λίγο ούτε πολύ νομοθετείται η μονομερής βλαπτική μεταβολή των όρων εργασίας, δηλαδή η τροποποίηση επί τα χείρω των εργασιακών σχέσεων.

Στο άρθρο 9 προβλέπεται ότι όσοι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί -σε εισαγωγικά- «επιθυμούν», μπορούν να εργαστούν λιγότερες ώρες από αυτές, που γράφει το διοριστήριό τους. Δηλαδή, τι μας λέει το Υπουργείο; Ότι υπάρχουν εργαζόμενοι, που θέλουν να δουλεύουν πολύ λιγότερο και με χαμηλότερες αμοιβές, για να έχουν μάλλον χαμηλότερες αμοιβές. Στην πραγματικότητα, υπό την απειλή απόλυσης, ο ιδιοκτήτης θα αναγκάζει -είναι σίγουρο- τους εκπαιδευτικούς να ζητούν μείωση των ωρών διδασκαλίας και συνεπώς των αποδοχών τους, με δεδομένο αποτέλεσμα τη διόγκωση της εργασιακής ανασφάλειας, αλλά και του φόβου της απόλυσης.

Αυτή η εργασιακή διαδικασία -δεν θέλω να την πω «γαλέρα», ίσως να φτάσει και σε αυτό το σημείο- επισφραγίζεται με τη δυνατότητα που παρέχεται στους σχολάρχες -είναι σαφές αυτό- οι εκπαιδευτικοί να τοποθετούνται και να διδάσκουν εφεξής αποκλειστικά σε άλλο σχολείο ή σε άλλη σχολική βαθμίδα του ίδιου ιδιοκτήτη, χωρίς καταγγελία της σύμβασης εργασίας.

Δηλαδή, τι κάνει το Υπουργείο; Συνεχίζει το έργο του Υπουργού Εργασίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που εν μέσω lockdown, λόγω και της πανδημίας του κορωνοϊού, τι έκανε; Σας υπενθυμίζω ότι στις 20-3-2020 υπήρξε πράξη νομοθετικού περιεχομένου, που έχει θεσμοθετήσει τη δυνατότητα μεταφοράς προσωπικού σε επιχειρήσεις εντός του ίδιου ομίλου. Το θυμάστε; Αυτό γίνεται και τώρα. Τι μας έλεγε ο κ. Βρούτσος τότε; Ότι αυτό γίνεται λόγω έκτακτων συνθηκών. Η Υπουργός κ. Κεραμέως σήμερα νομοθετεί μόνιμα για αυτούς τους εκπαιδευτικούς των ιδιωτικών σχολείων.

Συνεχίζω με το άρθρο 10. Καταργείται η εποπτεία των εργασιακών σχέσεων των ιδιωτικών εκπαιδευτικών από το Υπουργείο Παιδείας και πάει στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων. Η σύμβαση εργασίας μετατρέπεται σε μια απλή σύμβαση του κοινού εργατικού δικαίου, στην οποία έχουν πλήρη εφαρμογή οι διατάξεις για αναπληρωτή καταγγελία -έχουν πλήρη εφαρμογή!- για τη μισή αποζημίωση σε περίπτωση προειδοποίησης απόλυσης, τακτική καταγγελία δηλαδή, μη καταβολή αποζημίωσης σε περίπτωση απόλυσης εντός του πρώτου δωδεκάμηνου της απασχόλησης, μη καταβολή αποζημίωσης σε περίπτωση μίσωσης του εργοδότη κατά του εργαζομένου.

Η διετής σύμβαση ορισμένου χρόνου καταργείται πρόωρα μόνο αν υπάρξει σπουδαίος λόγος, οπότε σε περίπτωση που είναι ανυπαρξία, οφείλονται οι αποδοχές μέχρι τη λήξη της συμβατικής διάρκειας, ενώ η αποζημίωση της απόλυσης εντός του πρώτου έτους απασχόλησης είναι μηδενική, στο δεύτερο έτος δε, ανέρχεται σε δύο μισθούς.

Απομένει μόνο ο ελάχιστος, ο έλεγχος της καταχρηστικότητας και της νομιμότητας αυτής της καταγγελίας από τα αρμόδια δικαστήρια και μόνο αφού καταγγελλεί και αυτή ακόμα η επιτροπή των δικαστών, που εξετάζει και ζητήματα καταχρηστικότητας. Προβλέπεται ότι ο δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας και καταχρηστικότητας της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας του ιδιωτικού εκπαιδευτικού εξετάζεται ιδίως -ιδίως, έτσι λέει- αν η καταγγελία αποτελεί αθέμιτη εργοδοτική αντίδραση και συμπεριφορά του ιδιωτικού εκπαιδευτή έναντι στις νόμιμες και συμβατικές συμπεριφορές. Δεν προδιαγράφει κάτι, που να υποδεικνύει το έργο του δικαστή, το πώς θα κινηθεί. Γιατί να υπάρχει αυτή η μέριμνα, εγώ δεν κατάλαβα και δεν μπορώ να καταλάβω την οποία εξήγηση δίνετε, γιατί θεωρώ ότι είναι μια ανεπίτρεπτη παρέμβαση στη δικαστική εξουσία.

Ανατρέπεται η ειδική μέριμνα του συνταγματικού νομοθέτη για την προστασία της εργασίας των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, όταν εξυπηρετεί το γενικότερο συμφέρον της εκπαίδευσης, κατά το άρθρο 16 του Συντάγματος. Με δεδομένο ότι σήμερα, μετά την κατάργηση του ν.4623/19, του βάσιμου λόγου απόλυσης, που είχε θεσπιστεί με τον ν.4611/19, δηλαδή σαν πρόσθετος όρος της εγκυρότητας, ίσχυε και εξακολουθεί να ισχύει στο ελληνικό δίκαιο

της καταγγελίας η δυνατότητα της απόλυσης «ad nutum», υπό την επιφύλαξη μόνο της απαγόρευσης κατάχρησης δικαιώματος, με το άρθρο 281 του Αστικού Κώδικα.

Η πρόσθετη με το άρθρο 16.8 του Συντάγματος προστασία της εργασίας δεν μπορεί να διασφαλιστεί τώρα, παρά μόνο με ειδικές ρυθμίσεις, κατά παρέκκλιση από την κοινή εργατική νομοθεσία. Αυτή η προστασία παύει να υφίσταται.

Η εισηγήτρια κ. Κεφαλίδου απέδειξε όλα αυτά τα προβλήματα του νομοσχεδίου και αποκάλυψε το πνεύμα του νομοσχεδίου προς μία λογική που δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά την άποψή μας οδηγεί χρόνια πίσω.

Όσον αφορά την τροπολογία, την οποία καταθέσατε, κυρία Υπουργέ, χθες αναφέρεται στο ότι λήγει η θητεία των διευθυντών εκπαίδευσης και εμβόλιμα επιλέγετε νέους διευθυντές με προσωρινή θητεία. Αλήθεια τώρα, στις 12 Ιουνίου του 2020 δημοσιεύτηκε ο νόμος σας. Τότε είχατε προβλέψει κάποια πράγματα, στο άρθρο 52 συγκεκριμένα και δίνετε παράταση στη θητεία των διευθυντών εκπαίδευσης, για δεύτερη φορά.

Τώρα και πριν περάσουν πενήντα μέρες, έρχεστε και το τροποποιείτε πάλι. Ούτε στο σχέδιο νόμου δεν αναφέρεται αυτό. Δεν υπήρχε πρόβλεψη; Δεν είχε γίνει αντιληπτό από το Υπουργείο αυτό που θέλετε σήμερα να κάνετε; Αυτό -θα μου επιτρέψετε να πω- δεν είναι κακή νομοθέτηση; Μήπως είναι και ευτελισμός της νομοθέτησης, στο τέλος-τέλος; Δεν μπορεί σε πενήντα μέρες να αλλάζουμε αυτό, το οποίο είχαμε ήδη ψηφίσει.

Τι είχε γίνει όμως; Εδώ υπάρχουν κάποια πράγματα. Βλέπουμε ότι οι διευθυντές εκπαίδευσης δημιουργούν κάποια ζητήματα. Υιοθετήσαμε την αντισυνταγματικότητα, η οποία προϋπήρχε επί της προηγούμενης κυβέρνησης και η οποία είχε κριθεί, συνεχίσαμε αυτή την αντισυνταγματικότητα και σήμερα άκουσα ότι, επειδή υπάρχει τέτοιο θέμα, το αλλάζουμε. Τότε δεν υπήρχε; Άραγε, ποια σκοπιμότητα εξυπηρετεί σήμερα αυτή η συγκεκριμένη ρύθμιση, την οποία φέρατε με την τροπολογία;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Νομίζω ότι κάτι δεν πάει καλά. Ίσως θα έχουμε και εκλογές σε λίγο καιρό και ίσως η ΔΑΚΕ πάρει ένα αντίστοιχο μήνυμα στην ανάλογη εκλογική διαδικασία. Όμως αυτό θεωρείται ότι είναι κάτι κατ'εξοχήν κακή νομοθέτηση.

Πέραν τούτου, κυρία Υπουργέ, είναι και δύο τροπολογίες, οι οποίες έχουν κατατεθεί από το Κίνημα Αλλαγής. Δεν θα τις αναφέρω, γνωρίζετε ποιες είναι. Αναφέρονται στην εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 73 του ν.4585/19 σε εκπαιδευτικούς με αμετάκλητη δικαστική απόφαση. Είναι ένα θέμα, το οποίο τρέχει. Δεν μπορεί να συνεχιστεί. Νομίζω ότι κι εσείς υιοθετείτε ότι πρέπει να ξεκαθαρίσει.

Τέλος, είπαμε για το θ-παράβολο ότι η έλλειψη ή η αστοχία ή το προβληματικό του θέματος δημιούργησε κάποια ζητήματα. Νομίζω ότι αυτές είναι τροπολογίες όχι για να είναι, είναι τροπολογίες ουσιαστικές οι οποίες εξυπηρετούν τους πολίτες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αν μου επιτρέπετε δύο πολύ σύντομα σχόλια στον αξιότιμο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κινήματος Αλλαγής. Ανέφερε ότι υπάγονται, λέει, εφεξής οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί στο Υπουργείο Εσωτερικών. Η συνάδελφός σας κ. Κεφαλίδου τις προάλλες έλεγε το Υπουργείο Εργασίας. Θέλω να διευκρινίσω ότι ούτε το ένα ούτε το άλλο ισχύει. Δεν υπάρχει απολύτως καμία αλλαγή αναφορικά με το πού υπάγονται οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί. Ο νόμος είναι σαφέστατος. Προβλέπει συγκεκριμένη εποπτεία του κράτους έναντι των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Δεν αλλάζει τίποτα ως προς αυτό το κομμάτι.

Δεύτερον, μιλήσατε για την παράταση, που είχε δοθεί στο προηγούμενο νομοσχέδιο. Έχετε δίκιο, πλην όμως η παράταση αφορούσε όλα τα στελέχη εκπαίδευσης. Δεν είναι μόνο αυτά. Ας

πούμε, είναι οι διευθυντές των σχολείων. Αφορούσε συνολικά τα στελέχη της εκπαίδευσης.

Εδώ, όπως πολύ σωστά η αγαπητή κ. Κεφαλίδου έχει επισημάνει, τα συγκεκριμένα στελέχη, οι συγκεκριμένοι διευθυντές εκπαίδευσης, η επιλογή τους έχει κριθεί αντισυνταγματική. Υπάρχουν δε, αποφάσεις διοικητικών εφετειών, που έχουν ακυρώσει τις τοποθετήσεις αυτές. Επιπλέον, πολλές θέσεις έχουν χηρεύσει. Άρα, η ρύθμιση αυτή αφορά αποκλειστικά τους διευθυντές εκπαίδευσης και αφορά αποκλειστικά μια προσωρινή ρύθμιση.

Τρίτον, θέλω να επανέλθω σε κάτι για τα Πρακτικά της Βουλής. Παρ'ότι δυστυχώς η κ. Αναγνωστοπούλου έφυγε, φαντάζομαι οι αξιότιμοι συνάδελφοι θα της το μεταφέρουν. Αναφέρθηκε σε μέλος του διοικητικού συμβουλίου του ΙΕΠ, χωρίς να έχει τη γενναιότητα ούτε σήμερα ούτε προχτές να αναφερθεί προσωπικά. Γιατί; Γιατί προφανώς την έχουν συμβουλευσει νομικοί ότι αυτά τα οποία λέει είναι μηνύσιμα και δεν αναφέρει ότι η υπόθεση έχει τεθεί στο αρχείο στο ποινικό της σκέλος και ότι δεν υπάρχει απολύτως καμμία κρίση στο πειθαρχικό σκέλος. Απλά, δημιουργεί εντυπώσεις και το κάνει αυτό, χωρίς να έχει τη γενναιότητα να αναφέρει καν ονόματα, διότι πολύ ξεκάθαρα αυτά τα στοιχεία είναι μηνύσιμα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Κυρία Υπουργέ, όσον αφορά την τροπολογία και το θέμα το οποίο θέσατε -αναφέρθηκα βέβαια στο άρθρο 52 του ν.4692/20, που ψηφίστηκε πριν πενήντα περίπου μέρες- δώστε μια εξήγηση.

Όμως, κυρία Υπουργέ, παραμένει ένα ζήτημα. Είναι μη νόμιμη όλη η διαδικασία, που έχει ακολουθηθεί και εσείς δεν θεωρείτε κάτι διαφορετικό. Λέτε τώρα ότι παρατείνεται η θητεία σε μια κατάσταση, η οποία είναι προβληματική και είναι γνωστή.

Όμως, εσείς δεν επαναφέρετε τον θεσμό του σχολικού συμβούλου, που είναι μια προγραμματική δέσμευση του κ. Μητσοτάκη και η διοίκηση κράτησε ανέπαφο το νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο υπήρχε. Τώρα το λέτε, έτσι όπως το λέτε. Υπάρχει θέμα. Το δικαιολογείτε κατά τη δική σας άποψη έτσι, όμως, κυρία Υπουργέ, η Κυβέρνηση σ' αυτό το θέμα είναι εκτεθειμένη πλήρως. Αυτή η τροπολογία δεν είναι τροπολογία που να έχει εξορθολογική μορφή, κατά τη δική μας άποψη, όπως έρχεται, αλλά και στην κοινωνία των εκπαιδευτικών και γενικότερα στην κοινωνία. Είναι μια τροπολογία-κόλαφος για την Κυβέρνηση, όπως την εισάγετε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κυρία Υπουργέ, θα κλείσουμε, όμως, μ' αυτό.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κλείνουμε.

Κατ' αρχάς, είναι μια εμπρόθεση τροπολογία. Δεύτερον, δεν παρατείνουμε καμμία θητεία μ' αυτήν την τροπολογία. Είμαστε ξεκάθαροι. Προβλέπουμε αντικατάσταση στη βάση ενός αξιόπιστου συμβουλίου επιλογής και μάλιστα, μέσα από ορισμό από τις πρωτανικές αρχές, από τους πρυτάνεις των πανεπιστημίων. Δεν παρατείνουμε καμμία θητεία. Λύνουμε μια κατάσταση.

Ποια θα ήταν η εναλλακτική, όπως έχει πει και το κόμμα σας; Να φέρουμε έναν νόμο για τα στελέχη. Πότε θα μπορούσαμε να τον είχαμε φέρει αυτόν; Εν μέσω COVID. Δηλαδή, με ΠΝΠ να φέρνουν τον νόμο για τα στελέχη για να προλάβουν ακριβώς αυτά τα στελέχη να είναι στη θέση τους;

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Τόσα και τόσα φέρατε, κυρία Υπουργέ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ξέρете από ίδια εμπειρία ότι αυτή η διαδικασία παίρνει μήνες. Άρα, λοιπόν, ποια ήταν η επιλογή μας; Να έχουμε μια νέα σχολική χρονιά με διευθυντές εκπαίδευσης, που έχουν κριθεί αντισυνταγματικοί, που υπάρχουν αποφάσεις διοικητικών εφετειών που έχουν ακυρώσει τον διορισμό τους, άρα δεν υφίσταται πλέον, με θέσεις που έχουν χηρεύσει.

Κάτι τελευταίο: Οι σχολικοί σύμβουλοι θα επανέλθουν. Το

έχουμε πει και θα το δείτε σε λίγο καιρό.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Είστε εκτεθειμένοι ό,τι και να λέτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο κ. Μπουτσικάκης από τη Νέα Δημοκρατία για έξι λεπτά.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ - ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην εποχή μας το αίτημα για αναβάθμιση της παιδείας είναι πιο επίκαιρο από ποτέ. Μέσω της παιδείας, διαμορφώνονται οι αντιλήψεις και οι νοοτροπίες ολόκληρης της κοινωνίας. Αυτές, με τη σειρά τους διαμορφώνουν την κοινωνική και την πολιτική ζωή της χώρας. Η παιδεία είναι άμεσα συνδεδεμένη με το μέλλον της. Χωρίς αυτή δεν έχουμε προοπτική ή μέλλον.

Η εκπαίδευση στην Ελλάδα χρειάζεται ανασυγκρότηση, με βάση τις αρχές της αριστείας, της αξιολόγησης, της ποιότητας, της δημιουργικότητας και της εξωστρέφειας. Χρειάζεται προσαρμογή της εκπαίδευσης στις ανάγκες της σύγχρονης εποχής, όπως συμβαίνει και στον υπόλοιπο κόσμο.

Μετά από το δημόσιο σχολείο, με το προηγούμενο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, ήλθε η ώρα να εκσυγχρονιστεί και το ιδιωτικό. Για άλλη μια φορά, κάνουμε πράξη τις δεσμεύσεις μας. Άλλωστε, γι' αυτά μας ψήφισε ο ελληνικός λαός. Η ιδιωτική εκπαίδευση στην Ελλάδα λειτουργεί κάτω από ασφυκτικό και υπερβολικά συγκεντρωτικό πλαίσιο, ένα πλαίσιο-κατάλοιπο άλλων εποχών, που επιδεινώθηκε ακόμα περισσότερο την αμέσως προηγούμενη περίοδο. Οι ιδεολογικές εμμονές του ΣΥΡΙΖΑ και ο κρατικός παρεμβατισμός, που επέβαλε διόγκωσαν περισσότερο το πρόβλημα.

Αποτέλεσμα: Τα ιδιωτικά σχολεία να μην μπορούν να αξιοποιήσουν ούτε τις εγκαταστάσεις ούτε το ανθρώπινο δυναμικό τους. Δεν υπάρχει ελευθερία ούτε στα εκπαιδευτικά προγράμματα ούτε στις εκτός προγράμματος δραστηριότητες, παθογένειες ετών, που ερχόμαστε σήμερα να αντιμετωπίσουμε.

Ενισχύουμε το δικαίωμα της επιλογής του σχολείου από τους γονείς. Προωθούμε την ευελιξία στην οργάνωση και τη λειτουργία των σχολικών μονάδων. Η πολιτική μας για την ιδιωτική εκπαίδευση βασίζεται στις αξίες της εμπιστοσύνης, της ευελιξίας και της προστασίας. Με βάση αυτήν την αντίληψη, απλοποιούμε το πλαίσιο λειτουργίας για την αποτελεσματική διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού και την αξιοποίηση των κτηριακών εγκαταστάσεων προς όφελος των μαθητών. Σεβασμός, λοιπόν, στις ιδιωτικές επενδύσεις. Διασφαλίζουμε πλήρως τον έλεγχο της νομιμότητας, αλλά επιτρέπουμε το ίδιο το σχολείο να ορίζει τους διευθυντές και τους υποδιευθυντές του, καθώς και να καταρτίζει εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας, χωρίς κανέναν έλεγχο σκοπιμότητας από κρατικούς παράγοντες. Τέλος, λοιπόν, και στις κομματικές επιλογές.

Απελευθερώνουμε το σχολικό πρόγραμμα, ώστε πέρα από το υποχρεωτικό, που καθορίζεται από το Υπουργείο Παιδείας, να μπορεί το κάθε σχολείο να προσθέτει επιπλέον δραστηριότητες και μάλιστα, ακόμα και εκτός ωρολογίου προγράμματος, χωρίς κανέναν περιορισμό στις μέρες και στις ώρες διδασκαλίας. Ενθαρρύνουμε, λοιπόν, τη δημιουργικότητα.

Διευρύνουμε τις δυνατότητες μετεγγραφής των μαθητών, αξιολογούμε τις σχολικές μονάδες, επιτρέπουμε τη συστένωση, χωρίς περιορισμούς, στηρίζουμε τους εκπαιδευτικούς στην πράξη, αφού καταργούμε τις συμβάσεις διετίας και τις κάνουμε αορίστου χρόνου. Επιπλέον τους δίνουμε τη δυνατότητα να απασχολούνται και εκτός σχολικού ωραρίου, ακόμα και τους καλοκαιρινούς μήνες, ώστε να μπορούν να αυξήσουν το εισόδημά τους νόμιμα. Αυτές είναι μερικές μόνο από τις καινοτομίες του νομοσχεδίου.

Έρχεστε πάλι, χωρίς να έχετε κανένα νομικό έρεισμα, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, και μιλάτε για αντισυνταγματικές και μιλάτε για ταξική πάλη, ενώ είναι γνωστό ότι πολλοί από εσάς έχετε παιδιά σε ιδιωτικά σχολεία. Λέτε ότι δήθεν αφήνουμε τα ιδιωτικά σχολεία χωρίς εποπτεία, όταν η εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας είναι σαφής και ξεκάθαρη. Προσπαθείτε διαρκώς

να κάνετε το άσπρο μαύρο. Έχετε καταφέρει να είναι τόσο αβάσιμη και τόσο άσχετη με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου η κριτική σας, που δεν ξέρει κανείς τι να σας απαντήσει για όλα αυτά που λέτε. Ειλικρινά, αναρωτιέμαι σε ποιους απευθύνεστε ή αν υποτιμάτε τόσο πολύ τον ελληνικό λαό. Αναχρονιστικά και οπισθοδρομικά όλα όσα υπηρετείτε. Κομματικό συμφέρον και μικροκομματική σκοπιμότητα είναι όλα αυτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρ' όλο που το νομοσχέδιο αυτό αφορά πρωτίστως την ιδιωτική εκπαίδευση, εισάγει και μια πολύ σημαντική καινοτομία στα δημόσια σχολεία. Για πρώτη φορά θεσμοθετείται η συστηματική διδασκαλία των ειδικών μαθημάτων, που εξετάζονται στις πανελλήνιες εξετάσεις, μαθήματα όπως το σχέδιο, η μουσική και οι ξένες γλώσσες, ώστε και το δημόσιο σχολείο να μπορεί να καλύπτει πλήρως τις ανάγκες των μαθητών, καινοτομία που δεν έχει ξαναγίνει ως σήμερα για να μην αναγκάζονται οι μαθητές να καταφεύγουν υποχρεωτικά σε φροντιστήρια για την προετοιμασία τους στις πανελλήνιες εξετάσεις, όπως συνέβαινε επί σειρά δεκαετιών ως τώρα. Αυτό σημαίνει ισότητα ευκαιριών στην πράξη. Δημόσια εκπαίδευση για όλους και πρωτίστως, για εκείνους που δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν.

Αυτή είναι η ταξικότητα, για την οποία μας κατηγορείτε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, επειδή λαμβάνουμε μέτρα για τους μη προνομιούχους συμπολίτες μας, αυτούς που έχουν ανάγκη και δεν μπορούν να πληρώσουν την ιδιωτική εκπαίδευση;

Για να συνοψίσω, θα πω ότι σ' έναν κόσμο ανταγωνιστικό, που διαρκώς μεταβάλλεται η παιδεία δεν μπορεί να παραμένει προσκολλημένη στο χθες. Χρειάζονται αλλαγές και τομές με το βλέμμα στο μέλλον. Με το νομοσχέδιο αυτό δίνουμε τέλος στην καχυποψία και ελπίζουμε με τα ιδιωτικά σχολεία να έχουμε σχέση εμπιστοσύνης. Τα απελευθερώνουμε από τις αγκυλώσεις και τις ιδεοληψίες του παρελθόντος, ώστε να μπορούν να παρέχουν παιδεία, με όλη τη σημασία της λέξης.

Παιδεία σημαίνει ανάπτυξη της κριτικής σκέψης, καλλιέργεια των ιδεών και των χαρισμάτων, συνολική ανάπτυξη και διαμόρφωση της προσωπικότητας. Αυτό, μόνο με ελευθερία και δημιουργικότητα μπορεί να γίνει. Δίνουμε στην ιδιωτική εκπαίδευση εκείνα τα χαρακτηριστικά, που την αναβαθμίζουν. Μαζί με τη δημόσια εκπαίδευση θα είναι ο μοχλός ανάπτυξης και προόδου της χώρας. Το όραμά μας είναι μια σύγχρονη Ελλάδα, που πρωτοπορεί στην εκπαίδευση, την έρευνα και την καινοτομία. Αυτό το όραμα κάναμε πράξη με το νομοσχέδιο αυτό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Αβραμάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ για έξι λεπτά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, το σημερινό νομοσχέδιο είναι δυστυχώς το αποκορύφωμα μιας σειράς ενεργειών και πολιτικών πρωτοβουλιών της Κυβέρνησης, που αποδεικνύουν τη βαθιά αντιδημοκρατική συνείδηση της πλειοψηφίας της σημερινής εκτελεστικής εξουσίας. Η φιλοσοφία, που ακολουθούν τα στελέχη της Κυβέρνησης δεν έχει καμμία σχέση με τη δημοκρατική παράδοση, με τις αξίες που έχουν υπηρετήσει και υπηρετούν πολλά από τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, εντός και εκτός Βουλής.

Βιτρίνα, επικοινωνία, ασυδοσία, αδιαφάνεια, περιφρόνηση όλων των δημοκρατικών κατακτήσεων, εκ των υστέρων αλλαγή νόμων για την τακτοποίηση των αρεστών, προκλητικές πολιτικές παροχών στους έχοντες, διασπάθιση δημόσιου χρήματος σε κρατικο-διαίτους επιχειρηματίες, καναλάρχεις και δημοσιογράφους, φτωχοποίηση της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, αυταρχισμός, περιορισμός των δικαιωμάτων των εργαζομένων, προσπάθεια κατάργησης των διαδηλώσεων, πλήρης ανικανότητα να στηριχθεί η οικονομία, επιτελικό μπάχαλο στην τουρισμό και την εξωτερική πολιτική, συνεχής παραγωγή ψευδών ειδήσεων είναι μερικά από τα «επιτεύγματα» της σημερινής Κυβέρνησης.

Σήμερα είναι το αποκορύφωμα μιας πρωτοφανούς δημοκρατικής εκτροπής. Τέσσερις ημέρες μετά την επέτειο της αποκατάστασης της δημοκρατίας αποδεικνύονται οι νέες αξίες που υπηρετεί η Κυβέρνηση και όχι, επαναλαμβάνω, το σύνολο του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας. Δεν αποτελεί έκπληξη πλέον το ότι

ο Πρωθυπουργός δεν έκανε οποιαδήποτε αναφορά στον Κωνσταντίνο Καραμανλή στο μήνυμά του για την αποκατάσταση της δημοκρατίας. Οι νέες αξίες των στελεχών της Κυβέρνησης δεν έχουν καμμία σχέση με τα όσα υποστήριζε ο ιδρυτής της.

Δεν είναι η πρώτη φορά, στη σύγχρονη, τουλάχιστον, πολιτική ιστορία του τόπου μας, που έχουμε ένα νομοσχέδιο που υπαγορεύεται από συγκριμένα συμφέροντα. Είναι, όμως, η πρώτη φορά στην ιστορία που οι χορηγοί της Νέας Δημοκρατίας επιχειρηματίες της ιδιωτικής εκπαίδευσης έχουν ζητήσει και έχουν επιβάλει αυτό το νομοσχέδιο. Από μόνο του αυτό το γεγονός θα έπρεπε να είναι αρκετό, για να καταψηφιστεί το νομοσχέδιο στο σύνολό του και να γίνει μια ουσιαστική διαβούλευση, με όλους τους εμπλεκόμενους στην ιδιωτική εκπαίδευση για το αν και σε ποια σημεία χρειάζονται ή όχι αλλαγές στο ισχύον θεσμικό πλαίσιο.

Η Κυβέρνηση, όμως, δεν δίνει σημασία σε τέτοιες λεπτομέρειες. Ο πελάτης έχει αγοράσει συγκεκριμένα πράγματα κι αυτά πρέπει να του παραδοθούν. Οι αντιδράσεις σε αυτό το νομοσχέδιο είναι πολλές και δεν αφορούν μόνο τους άμεσα θιγόμενους εκπαιδευτικούς. Οι ΑΔΕΔΥ, ΓΣΕΕ, ΔΟΕ, ακόμα και η ΔΑΚΕ, καταδίκασαν όλοι το σημερινό νομοσχέδιο για τον υποβιβασμό του σχολείου σε μια επιχείρηση σαν όλες τις άλλες. Κατάργηση εργασιακών δικαιωμάτων, υποβιβασμός των εκπαιδευτικών σε υπαλλήλους, πλήρης ελευθερία στους ιδιοκτήτες να κάνουν ό,τι θέλουν και να παρέχουν ό,τι υπηρεσίες θέλουν, άμεσα ή έμμεσα, σχετιζόμενες με την εκπαίδευση.

Συστέγαση άσχετων μεταξύ τους εκπαιδευτικών δομών, χωρίς να διασφαλίζονται ούτε οι προϋποθέσεις συστέγασης πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων δομών, που ήδη επιτρέπονται. Ανοίγεται τον δρόμο για να βρίσκονται στους ίδιους χώρους από βρέφη παιδικών σταθμών μέχρι σπουδαστές ιδιωτικών κολεγίων και ΙΕΚ ακόμη και Κέντρων Διά Βίου Μάθησης. Αδιαφορείτε για το τι επιπτώσεις παιδαγωγικές μπορεί να έχει ο συγχρωτισμός μικρών παιδιών με ενήλικες.

Επιτρέπετε να συστεγάζονται πλέον ιδιωτικά σχολεία με φροντιστήρια ξένων γλωσσών και λέτε και ψέματα ότι αυτό επιτρεπόταν και το κατηγόρησε ο ΣΥΡΙΖΑ το 2017. Σας διέψευσε ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Ιδιοκτητών Κέντρων Ξένων Γλωσσών, αλλά δεν σας ενδιαφέρει ούτε αυτό. Εσείς έχετε συγκεκριμένους πελάτες να εξυπηρετήσετε, που θέλουν να συγκεντρώσουν πάνω τους όλες τις εκπαιδευτικές κι όχι μόνο υπηρεσίες, στο χαμηλότερο δυνατό κόστος.

Δεν σέβεστε ούτε τον ακρογωνιαίο λίθο κάθε σχολείου, δημόσιου και ιδιωτικού, που είναι ο εκπαιδευτικός. Δίνετε τη δυνατότητα σε ιδιοκτήτες ιδιωτικών σχολείων να απασχολούν εκπαιδευτικούς τα Σαββατοκύριακα, το καλοκαίρι, να εργάζονται περισσότερες ώρες, χωρίς να αμείβονται ανάλογα, απαραίτητα. Απελευθερώνετε τις απολύσεις.

Επιτρέπετε μια αξιολόγηση αυθαίρετη, χωρίς κανόνες και εκχωρείτε τον έλεγχο τήρησης των εργασιακών σχέσεων στο Υπουργείο Εργασίας, αντί να υπόκεινται στον έλεγχο του Υπουργείου Παιδείας.

Επιτρέπετε να διαμορφώνονται εσωτερικοί κανονισμοί λειτουργίας ελεύθερα και δεν μπαίνετε καν στον κόπο να ελέγξετε τον αντίκτυπο, που μπορεί να έχουν αυτοί οι κανονισμοί στην παιδαγωγική διαδικασία.

Επιτρέπετε στους ιδιοκτήτες να ορίζουν όποιον θέλουν ως διευθυντή ή υποδιευθυντή, χωρίς να διασφαλίζεται ότι έχουν την εμπειρία και τα προσόντα, για να λάβουν τέτοιες θέσεις ευθύνης. Σας αρκεί να είναι υπάκουοι οι εκπαιδευτικοί και οι διευθυντές στους εργοδότες τους. Οι εργοδότες τους, άλλωστε, είναι οι πελάτες σας.

Μετατρέπετε τους διευθυντές εκπαίδευσης -που είχαν ουσιαστικό ρόλο στον έλεγχο των όσων συμβαίνουν και στα ιδιωτικά σχολεία- σε ανθρώπους, που απλώς θα επικυρώνουν τα όσα ζητούν οι ιδιοκτήτες-μέτοχοι, χωρίς καμμία δυνατότητα παρέμβασης.

Δημιουργείτε ένα πλαίσιο, που θα έρθει σε πλήρη αντίθεση με κάθε έννοια του σχολείου, της εκπαιδευτικής διαδικασίας, της παιδείας. Οι ιδιοκτήτες θα μπορούν ακόμη πιο ελεύθερα να διώκουν εκπαιδευτικούς, εάν για παράδειγμα επιπλήξουν κάποιο παιδί σημειώνοντας πολιτικού προσώπου επειδή αντέγραφε. Θα μπορούν

να συγκαλύπτουν ακόμα πιο εύκολα περιπτώσεις bullying και διάφορα σκάνδαλα, που έχουν δει το φως της δημοσιότητας, πίσω από τις κλειστές τους πόρτες. Θα μπορούν να συγκεντρώνουν περισσότερες εκπαιδευτικές διαδικασίες, χωρίς κανέναν ουσιαστικό έλεγχο για την τήρηση των κανόνων, που ισχύουν για τις δημόσιες δομές.

Το κυριότερο, όμως, που κάνετε είναι ότι στρέφεστε, δυστυχώς, εναντίον των ιδίων των παιδιών. Ανοίγετε τον δρόμο, για να παραμείνουν σε μια εκπαιδευτική δομή για πάρα πολλά χρόνια, μέχρι ακόμα να αποκτήσουν και πτυχίο ιδιωτικού πανεπιστημίου. Αυτό θα έχει σοβαρές επιπτώσεις στη διαδικασία ενηλικίωσής τους.

Θέλετε να αποκλείσετε αυτά τα παιδιά από οποιαδήποτε κοινωνικοποίηση, να μεγαλώσουν αποκλεισμένα από την πραγματικότητα, πιθανόν γιατί πιστεύετε ότι έτσι θα προστατευθούν από τη ριζοσπαστικοποίηση. Διαμορφώνετε ένα πλαίσιο εκπαίδευσης, που τους διδάσκει ότι οι εκπαιδευτικοί είναι υπάλληλοί τους, που τους διδάσκει ότι όλα εξαγοράζονται, που τους μαθαίνει ότι τα δικαιώματά τους δεν είναι για όλους ίδια, αλλά είναι εξαρτημένα από την οικονομική τους κατάσταση. Τους μαθαίνετε ότι τα κτήρια είναι σταθερά, αλλά οι άνθρωποι αντικαθίστανται με συνοπτικές διαδικασίες, με μια διαπιστωτική πράξη του ιδιοκτήτη των κτηρίων.

Ό,τι και να λέτε, το νομοσχέδιο είναι προϊόν συναλλαγής. Είναι ένα γραμμάτιο, που σήμερα εξοφλείτε. Είναι ένα γραμμάτιο πολιτικής στήριξης με τη μορφή χορηγιών και οικονομικής στήριξης από πλευράς των πολιτικών σας φίλων, που σήμερα εξαργυρώνεται με το παρόν νομοσχέδιο.

Εν κατακλείδι, σας καταγγέλλουμε ότι καταργείτε το αιτιολογούμενο των απολύσεων. Φέρνετε μια τροπολογία, με την οποία παύετε τους διευθυντές της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και δρομολογείτε τη διαδικασία ορισμού νέων -προσωπών μας λέτε, θα δούμε- μέσω μιας διορισμένης πενταμελούς επιτροπής, αφήνοντας, εκτός τους αιρετούς του κλάδου με μια διαβλητή διαδικασία, που καταστρατηγεί κάθε έννοια αξιοκρατίας και δίκαιης αντιμετώπισης, αφού δεν υπάρχουν πλέον αντικειμενικά κριτήρια και μοριοδότηση.

Η στόχευση της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας και της Κυβέρνησης είναι να ορίσει στελέχη της εκπαίδευσης σε κάθε γωνιά της Ελλάδος άτομα του κομματικού τους περιβάλλοντος και φυσικά, να ελέγξει όλους τους αρμούς της εξουσίας και να επαναφέρουν την κανονικότητα της επιβολής του κομματικού κράτους, προχωρώντας στην αντίληψη της νόμιμης ιδιοκτησίας του κράτους και της στελέχωσης της δημόσιας διοίκησης και του κρατικού μηχανισμού με την μετρίότητα των αρίστων της κομματικής πελατείας.

Απελευθερώνετε τις απολύσεις, ελαστικοποιείτε τις εργασιακές σχέσεις, καταλύετε τα εργασιακά δικαιώματα και δίνετε το δικαίωμα στους σχολάρχες να λειτουργούν τα σχολεία τους ως φροντιστήρια. Διακαής πόθος σας είναι η απολιτικοποίηση της νέας γενιάς, η καλλιέργεια του άκρατου νεοφιλελευθερισμού και η επικράτηση της νεοσυντηρητικής δεξιάς αντίληψης με κομματικό έλεγχο κάθε σπιθαμής του κρατικού μηχανισμού. Στόχος σας είναι η αποριζοσπαστικοποίηση της νεολαίας, ώστε από χειραγωγημένη και διεκδικητική να γίνει συζέγιμη και χειραγωγήσιμη.

Δεν θα το καταφέρετε! Ό,τι και να λέτε, πιστεύω ότι έχετε περάσει κάτω από τον πήχη, κυρία Υπουργέ, και είστε πολλαπλώς εκτεθειμένη στην κοινή γνώμη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Χειμάρης από τη Νέα Δημοκρατία για έξι λεπτά.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ (ΘΕΜΗΣ) ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ξεκινήσω λίγο περίεργα. Είχα πριν μία συζήτηση με την κ. Πιπιλή στο εντευκτήριο, όπου μου έλεγε πως πρέπει να κρατιόμαστε και να μην παρασυρόμαστε σε αντιπαραθέσεις ανούσιες, διότι η αλήθεια είναι πως γι' αυτό έχουμε εκλεγεί όλοι εμείς οι νέοι Βουλευτές. Έχετε απόλυτο δίκιο, κυρία Πιπιλή.

Έρχομαι, όμως, στο Βήμα μετά από τον προηγούμενο ομιλητή και άκουσα και πρόλαβα να σημειώσω πάρα πολλά. Πρόλαβα να

σημειώσω «χορηγοί επιβάλλουν το νομοσχέδιο», «ασυδοσία», «λαμογία», «προϊόν συναλλαγής».

«Διασπάθιση...», όμως, «...χορημάτων σε καναλάρχες και δημοσιογράφους»; Αυτό είπατε; «Κλειστά δωμάτια» είπατε σε μας εσείς, όταν πριν λίγο διάστημα βγήκε στην κοινή γνώμη πως ο κ. Παππάς «έστηνε» τον κ. Καλογρίτσα, για να κατέβει στους αγωνισμούς για να ελέγξετε τον τηλεοπτικό χάρτη της χώρας;

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ: Έπαιρνε χρήμα ο κ. Παππάς;

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ (ΘΕΜΗΣ) ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Σας παρακαλώ, κύριε.

Εγώ θα κρατήσω τη συμβουλή της κ. Πιπιλή και θα μπω στην ουσία του νομοσχεδίου.

Μόλις τον περασμένο μήνα, σε αυτήν την Αίθουσα, ψηφίσαμε το νομοσχέδιο, που αφορούσε στην αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου με ρυθμίσεις από τη βάση της εκπαιδευτικής πυραμίδας, δηλαδή από το νηπιαγωγείο μέχρι το λύκειο.

Με το σημερινό νομοσχέδιο συμπληρώνουμε και ολοκληρώνουμε τον πρώτο κύκλο παρεμβάσεων στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Θεσπίζουμε μέτρα για την ιδιωτική εκπαίδευση. Γιατί, όμως, η ιδιωτική εκπαίδευση χρειάζεται τη νομοθετική μας παρέμβαση; Γιατί, δυστυχώς, παρατηρούμε το φαινόμενο του έντονου κρατικού παρεμβατισμού σε αυτό το πεδίο, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται σοβαρές στρεβλώσεις, οι οποίες αναπόφευκτα ακυρώνουν το συνταγματικό δικαίωμα του γονέα στην επιλογή του δημόσιου και του ιδιωτικού σχολείου αντίστοιχα.

Για παλιόν λόγο όμως, παραβιάζεται το συνταγματικό δικαίωμα της ελευθερίας; Για τον απλό λόγο ότι το κράτος επεμβαίνει τόσο πολύ στα ιδιωτικά σχολεία, καταργώντας το δικαίωμα ουσιαστικής διαφοροποίησής τους. Εξηγήστε μου ποιο είναι τότε το νόημα της ύπαρξης ιδιωτικών σχολείων.

Το νομοσχέδιο, που συζητούμε σήμερα, μας οδηγεί από τον υπέρμετρο κρατικό παρεμβατισμό στην αυτονόητη λογική της ωφέλιμης εποπτείας. Στο σημείο αυτό επιτρέψτε μου να διευκρινίσω το εξής. Προφανώς, κανένας δεν υποστηρίζει πως τα ιδιωτικά σχολεία πρέπει να λειτουργούν ανεξέλεγκτα. Και, το κράτος πρέπει να λειτούργει εποπτικά. Πρέπει όμως την ίδια στιγμή να διασφαλίζεται η επιχειρηματική ελευθερία και η αυτονομία. Η αλήθεια είναι πως η προηγούμενη κυβέρνηση θέλησε να ισοπεδώσει και να δαμινοποιήσει την ιδιωτική εκπαίδευση, όταν απαγόρευε την αξιολόγηση στα ιδιωτικά σχολεία, όταν περιόριζε τη δυνατότητα εκπόνησης πρόσθετων εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων, όταν σχεδίαζε να επιβάλλει ΦΠΑ 23% στην ιδιωτική εκπαίδευση. Γιατί όλα αυτά; Μα φυσικά, για να μην επιλέγει κανείς την ιδιωτική εκπαίδευση. Αυτό είναι παράλογο τόσο για τους ίδιους τους γονείς και τα παιδιά τους όσο και για την ίδια την επιχειρηματικότητα και τους εργαζόμενους.

Τι ακούσαμε στην επιτροπή; Ακούσαμε το εξής: «Επειδή δεν μπορούμε να σας πείσουμε, θα σας κάνουμε με τους νόμους μας αχρείαστους». Αυτή η φράση τα λέει όλα.

Να θυμίσω επίσης ότι διευθυντής διευθύνσεως είχε στείλει τότε προς όλα τα ιδιωτικά σχολεία αρμοδιότητάς του έγγραφο, ζητώντας εντός πέντε ημερών να τον ενημερώσουν αν έχουν διενεργήσει αξιολόγηση του εκπαιδευτικού τους προσωπικού. Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης αυτό δεν αρκούσε. Ζητούσε να του αποστείλουν υπεύθυνες δηλώσεις των εκπαιδευτικών που απασχολούν, με τις οποίες οι εκπαιδευτικοί θα δήλωναν ότι δεν έχουν αξιολογηθεί από το ιδιωτικό σχολείο. Η πολιτεία δηλαδή θεώρησε ότι οι ιδιοκτήτες των σχολείων είναι αναξιόπιστοι και χρειάζεται οι εργαζόμενοι εκπαιδευτικοί να πιστοποιήσουν τη μη διεξαγωγή αξιολόγησης, με υπεύθυνη δήλωσή τους, ώστε να επιβεβαιωθεί η θέληση του Υπουργείου. Ο υπερβάλλων ζήλος τότε κάποιων διευθυντών εκπαίδευσης ήταν αποτέλεσμα επίδειξης νομιμοφροσύνης προς το Υπουργείο, μετά τις πρόσφατες αναλήψεις καθηκόντων το 2016. Αυτά τα δύο παραδείγματα αποδεικνύουν περὶτρα την άκρατη ιδεολογία του ΣΥΡΙΖΑ.

Το παρόν νομοθέτημα έρχεται να επιφέρει μία υγιή ισορροπία μεταξύ της κρατικής εποπτείας και της αυτονομίας, που οφείλει το κράτος να αποδώσει στα ιδιωτικά σχολεία. Οι ρυθμίσεις αυτές του νομοσχεδίου απελευθερώνουν το ιδιωτικό σχολείο από αγκυλώσεις και ιδεοληψίες, προσδίδουν και στην ιδιωτική εκπαίδευση τα χαρακτηριστικά εκείνα, που την καθιστούν μαζί με το δημόσιο

σχολείο μοχλό ανάπτυξης για τη χώρα.

Μοχλός ανάπτυξης θα γίνει και η τριτοβάθμια εκπαίδευση, η οποία αποκτά επιτέλους εξωστρέφεια και βεβαίως, εκείνη την ανταγωνιστικότητα που της αρμόζει. Με το νομοσχέδιο για την αναβάθμιση της παιδείας καταστήσαμε τα ελληνικά πανεπιστήμια πόλο έλξης φοιτητών από όλο τον κόσμο. Ήδη θα λειτουργήσουν τα πρώτα ξενόγλωσσα προπτυχιακά και μεταπτυχιακά μας προγράμματα.

Το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόνο ελπίστικο δεν μπορεί να χαρακτηριστεί. Ρυθμίζει την ιδιωτική εκπαίδευση, χωρίς όμως να αφαιρεί την ποιότητα από τη δημόσια εκπαίδευση, την οποία και ενισχύει -επιτρέψτε μου να πω- έτι περαιτέρω με την καινοτομία του άρθρου 14, που αφορά στη συστηματική διδασκαλία των πανελλαδικά εξεταζόμενων ειδικών μαθημάτων στα δημόσια σχολεία.

Κλείνοντας σε αυτό το σημείο, επιτρέψτε μου, ως γονιός πρωτίστως, να απευθύνω ένα θερμό ευχαριστήριο μήνυμα σε όλους εκείνους τους εκπαιδευτικούς μας, που μέσα στη δίνη και την αβεβαιότητα της πανδημίας, έκαναν ό,τι καλύτερο μπορούσαν για τα παιδιά μας, δίνοντας τον καλύτερο εαυτό τους, στηρίζοντας τα παιδιά μας, συνεχίζοντας απρόσκοπτα το έργο τους, υπηρετώντας με αυτοθυσία το πιο σημαντικό καθήκον τους, την ύψιστη παροχή ενός δημοκρατικού κράτους, την παιδεία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρίες συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Αμανατίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ, για έξι λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, χαίρομαι που σας βλέπω και είστε εδώ όλες τις ώρες από ότι βλέπω.

Ωστόσο, κυρία Υπουργέ, επιτρέψτε μου να σας πω ότι γενναιότητα δεν είναι να πείτε «εμείς το βγάλαμε στη «ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ»». Γενναιότητα θα ήταν να πείτε: παρ' ό,τι πήραμε αυτά τα χρήματα, εμείς δεν τους κάνουμε το χατίρι για τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών. Αυτό θα το χαρακτήριζα γενναιότητα. Όμως αυτό που κάνετε δεν είναι γενναιότητα. Δεν το χαρακτηρίζω, ωστόσο δεν είναι γενναιότητα.

Πάντως, το νομοσχέδιό σας είναι αποκαλυπτικό των θέσεων και των διαθέσεων της Κυβέρνησης. Έχετε μία άκαμπτη στάση, τη στιγμή που στο νομοσχέδιο μιλάτε για ευελιξίες, για γόνιμες εποπτείες. Νομίζω ότι αυτή η στάση, κυρία Υπουργέ, οφείλεται σε μια αλαζονεία, που διέπει τη συνολική κυβερνητική πολιτική, αλλά ιδιαίτερα του Υπουργείου σας, από τα εκλογικά αποτελέσματα και βέβαια, των δημοσκοπήσεων.

Τα περασμένα εκλογικά αποτελέσματα δεν μπορεί να είναι η κολυμβήθρα του Σιλβάμ και κάθε φορά, που εδώ όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης λένε «βαδίζετε λάθος», εσείς να λέτε «μα, εμείς πήραμε την εντολή». Αυτό δεν είναι η κολυμβήθρα του Σιλβάμ. Φαίνεται σαν να οδηγείτε σε έναν μονόδρομο. Όλοι σας προειδοποιούν και έρχονται απέναντι τα αυτοκίνητα και εσείς λέτε «όχι, εγώ πηγαίνω καλά και όλοι οι άλλοι έχουν λάθος». Σας ενδιαφέρει μόνο η Ένωση Γονέων των μαθητών στα ιδιωτικά σχολεία.

Σας το λέει η Ανώτατη Συνομοσπονδία Γονέων Ελλάδος -θα καταθέσω τα σχετικά έγγραφα- σας το λέει η ΑΔΕΔΥ, σας το λέει η ΔΟΕ, η ΟΛΜΕ, η ΟΙΕΛΕ, ακόμα ακόμα σας το λέει και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής. Εν πάση περιπτώσει, αν τόσο πολύ θέλετε να τα αφήσετε ελεύθερα στην παιδεία, αυτών που πάνε στα ιδιωτικά οι γονείς να κάνουν ό,τι θέλουν και οι ιδιοκτήτες μόνο, κάντε αυτό που γίνεται στην Ευρώπη. Υπάρχουν δύο ειδών ιδιωτικά σχολεία: αυτά που είναι ελεγχόμενα από το κράτος και στο πρόγραμμά τους και με ασφαλείς εργασιακές σχέσεις κλπ. και αυτά που είναι ελεύθερα και αυτόνομα, που όμως οι τίτλοι σπουδών τους περνάνε μέσα από τη διαδικασία των εξετάσεων, έτσι ώστε να είναι ισότιμοι. Κρούουμε το καμπανάκι του κινδύνου, σε σχέση με την ισοτιμία των πτυχίων.

Κυρία Υπουργέ, εδώ, σχετικά με τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων επιστημαίνει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής το εξής: «με το άρθρο 10 καταργείται το ισχύον ειδικό καθεστώς που

διέπει τη σχέση εργασίας των διδασκόντων στα ιδιωτικά σχολεία εκπαιδευτικών, το οποίο μεταξύ άλλων ορίζει ότι η καταγγελία σύμβασης εργασίας υπόκειται σε πολιτικό έλεγχο νομιμότητας από ανεξάρτητη επιτροπή.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, αντίθετα, ο έλεγχος είναι μόνο δικαστικός και στο πλαίσιο του εξετάζεται ιδίως εάν η καταγγελία αποτελεί αθέμιτη εργοδοτική αντίδραση κ.λπ.. Ως προς τον προσδιορισμό της έννοιας της αθέμιτης αντίδρασης δεν πρέπει να παροράτε ότι ο διδάσκων σε σχολείο ασκεί λειτουργήματα, η απρόσκοπτη επιτέλεση του οποίου προϋποθέτει στοιχειώδη ανεξαρτησία, η άσκηση της οποίας υπόκειται, βέβαια, τόσο σε αυτοέλεγχο όσο και σε εξωτερική αξιολόγηση.»

Μίας και μιλάμε και για αξιολόγηση, αφήνετε τους ιδιοκτήτες να προσθέτουν κριτήρια αξιολόγησης και τώρα βάζετε τον μοναδικό περιορισμό να είναι στον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας; Μα -εδώ δεν πρέπει να μας κοροϊδέυετε- τον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας ποιος τον κάνει; Ο διευθυντής μόνο του σχολείου. Εμπλέκεται πουθενά ο σύλλογος διδασκόντων του σχολείου -μόνο ο διευθυντής του σχολείου!-, στο οποίον μάλιστα σύλλογο διδασκόντων, αν υπήρχε, παρίσταται κιόλας μέλος της εταιρείας ή του σχολείου; Δηλαδή τον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας πάλι τον κάνει ο διευθυντής μόνο, οι υπηρεσίες δεν μπορούν να κάνουν τίποτα παρά να υποβάλουν διάφορα παράπονα και έρχεστε και μας λέτε ότι «ναι, βάζω και αυτό στη διάταξη». Ε, δεν είναι έτσι.

Κυρία Υπουργέ, χρησιμοποιήσατε πολύ καλές λέξεις, όπως «γόνιμη εποπτεία». Αφήστε, λοιπόν, την ελεύθερη επιλογή στους ιδιοκτήτες των ιδιωτικών σχολείων να πάνε ή στη μία κατηγορία ή στην άλλη. Σας ζήτησαν οι ομοσπονδίες να κάνετε έναν μήνα υπομονή, να το αποσύρετε και να πάτε σε διάλογο. Ούτε αυτό το δεχτήκατε. Στο τέλος-τέλος από τις αλήθειες σας ισχύει ότι το Σύνταγμα κατοχυρώνει, το άρθρο 16 βεβαίως, κυρία Υπουργέ, η εκτελεστική εξουσία πάντοτε φέρνει νόμους, που όταν θέλει να αποστεώσει την ουσία των διατάξεων του Συντάγματος πάντοτε την αποστεώνει. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν ο νόμος, που έφερε ο κ. Χρυσόχοϊδης σε σχέση με το δικαίωμα του συναθροίζεσθαι. Αυτό ακριβώς κάνετε και εσείς τώρα.

Μπορούμε να τα αφήσουμε όλα να τα κάνουν οι ιδιοκτήτες των σχολείων; Όχι, γιατί αυτό για το οποίο μιλάμε τώρα, ουσιαστικά, είναι δημόσιο αγαθό και μας ενδιαφέρει ως κράτος, ως κοινωνία, σε τι χώρους διδάσκονται, τι διδάσκονται, από ποιους διδάσκονται και το πώς διδάσκονται. Είναι δημόσιο αγαθό.

Στο τέλος, ελέγχη: «ωφελεί τους εκπαιδευτικούς. Ο καλός εκπαιδευτικός δεν έχει ανάγκη μονιμότητας».

Κυρία Υπουργέ, επιτρέψτε μου τότε να πω να το κάνετε σε όλους, παντού. Ούτε ο καλός δημόσιος υπάλληλος έχει ανάγκη ρήτρης μονιμότητας, κανείς δεν έχει. Αφήστε τα όλα ελεύθερα. Αυτή είναι η τακτική; Να θυμηθούμε ξανά τι έγινε με τις διαθεσιμότητες;

Αξιολόγηση είπατε. Όταν λέτε μόνο αξιολόγηση, αυτό δεν λέει τίποτα για κανέναν. Θα μας πείτε ποιος αξιολογεί, πώς αξιολογεί, με τι κριτήρια αξιολογεί, για ποιο σκοπό αξιολογεί και τότε να συζητήσουμε για την αξιολόγηση. Αν θυμηθώ την αξιολόγηση, όπου έβαζε ένα κατώτατο πλαφόν 10%, που έπρεπε το 10% να έχει κάτω από 5, έτσι ώστε να υπάρξει δεξαμενή των διαθεσιμότητων στις παλαιότερες πολιτικές του κ. Μητσοτάκη, αυτό εμάς, μας υποψιάζει πάρα πολύ.

Τέλος, τι λέμε εμείς για την εκπαίδευση, λοιπόν; Εμείς θέλουμε στα ιδιωτικά σχολεία να υπάρχει μόνιμο διδακτικό προσωπικό, θα ασκείται καλύτερα και αποτελεσματικότερα και η κρατική εποπτεία σε αυτά. Κι όλα αυτά φυσικά, για το μεταβατικό χρονικό διάστημα, που θα υπάρχει ακόμα ιδιωτική εκπαίδευση. Γιατί η μακροχρόνια πολιτική της πολιτείας πρέπει να είναι η κατάργηση και η προσφορά από το κράτος δωρεάν παιδείας. Τα είπε ο κ. Κουράκης ή ο κ. Μηταφίδης αυτά, κυρίες και κύριοι της συμπολίτευσης; Αυτή ήταν η ουσία των λόγων και του κ. Κουράκη και του κ. Μηταφίδη. Αυτά τα είπε ο κ. Μπακογιάννης, όμως, και σας το διάβασε προηγουμένως ο συνάδελφός μας, κ. Φίλης.

Κυρίες και κύριοι, θέλω να πω, με όλη τη συναισθηματική φόρτιση, γιατί είμαι και εκπαιδευτικός -θέλω απ' αυτό το Βήμα να πω ένα ευχαριστώ στους μάχιμους εκπαιδευτικούς στις τάξεις, αλλά και σε αυτούς που έχουν αφυπηρετήσει, γιατί διαμορφώνουν τη

νεολαΐα- ότι δεν φτάνει για ένα κομμάτι ψωμί μόνο η δουλειά. Εδώ τώρα ζητάτε να υπάρχουν οι «πρόθυμοι», όχι για το καλό των μαθητών. Και ανελεύθεροι εκπαιδευτικοί παράγουν ανελεύθερους μαθητές. Όντως, ο στόχος σας είναι οι μαθητές. Αυτό νομίζω ότι δεν πρέπει να το επιτρέψει, όχι ένα, ένα κράτος –το οποίο οδηγείτε με τη συγκεκριμένη ρότα, μετά λύπης μου, στα ζητήματα αυτά- αλλά νομίζω ότι το εκπαιδευτικό κίνημα, το γονεϊκό κίνημα και το μαθητικό κίνημα θα το βρείτε μπροστά σας.

Κύρια Πρόεδρε, δύο λόγια για τους διευθυντές εκπαίδευσης, που καταργείτε. Στο συμβούλιο βάζετε -φυσικά, δεν αμφισβητώ τους πανεπιστημιακούς που έχετε- και λέτε ποια είναι τα κριτήρια, τα οποία όμως, δεν τα μοριοδοτείτε. Το ότι δεν υπάρχει μοριοδότηση των κριτηρίων είναι πολύ σημαντικό, γιατί όλοι θα έχουν αυτά τα κριτήρια. Με πόσα μόρια καθένας, ποια είναι τα μετρήσιμα, ποια είναι η αναλογία; Αυτά δεν αναφέρονται. Αυτό για μας λέγεται κατάληψη του κράτους, «λάφυρο» των εκλογικών αποτελεσμάτων. Σύντομη διάρκεια έχουν αυτά.

Να είστε καλά. Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής, κ. Ιωάννης Αμανατίδης, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκορητήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, τον λόγο για ένα διαδικαστικό θέμα. Να ρωτήσω κάτι την κυρία Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Θέλουμε να ρωτήσουμε την κυρία Υπουργό, κάποια στιγμή, επειδή πλησιάζουμε και στο τέλος της διαδικασίας, να μας πει ποιες από τις βουλευτικές τροπολογίες γίνονται δεκτές από την Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Είπε προηγουμένως ότι θα απαντήσει σε αυτό.

Κυρία Υπουργή θα απαντήσετε τώρα σε αυτό ή αργότερα; Αργότερα, εντάξει.

Τον λόγο έχει ο κ. Μπλούχος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΛΟΥΧΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυο ιεραποστολές, ένα χριστιανικό ιεροδιδασκαλείο, μετέπειτα ένα παρθενγωγείο και τέλος μία γεωργική σχολή. Η γενοκτονία χριστιανικών πληθυσμών της Μικράς Ασίας, η ανταλλαγή πληθυσμών, επανίδρυση των κατεστραμμένων σχολείων για το προσφυγικό και αναγκασμένο πληθυσμό. Τέλος, δύο εκπαιδευτικά ιδρύματα πρότυπα, σταθμοί στην ιστορία της ελληνικής εκπαίδευσης. Ομιλώ για δύο σπουδαίες αξιωματικές ιδιότητες εκπαιδευτικές προσπάθειες, που ξεκίνησαν από την Κωνσταντινούπολη και τη Μερζιφούντα του Πόντου, ενώ τα τελευταία εκατό σχεδόν έτη διαπρέπουν στη Μακεδονία, ετοιμάζοντας νέους και νέες έτοιμους για την επιστήμη, την παραγωγή και τη μεταποίηση, χωρίς θεωρητικές φιοριτούρες.

Πιστεύω πως πολλοί από εμάς ανεξαρτήτως πολιτικής, ιδεολογικής τοποθέτησης κουβαλάμε ένα καμινό και μια στοιχειώδη διάθεση για συμβολή σε κοινωνικό μετασχηματισμό και σε μια νέα αέναη πάλη ενάντια στο χθες, στη σκουριά, στην αγραμματοσύνη και στην οπισθοδρόμηση. Σίγουρα, καλοβλέπουμε την πάλη μέσα στην εκπαίδευση και όποιος δύναται, μέσα από τις δικές του δυνάμεις.

Ιδιωτική εκπαίδευση στην Ελλάδα σημαίνει αυτό ακριβώς το πράγμα, να έχεις ένα όραμα εκπαιδευτικό, κοινωνικό αλλά και επιχειρηματικό, ναι, να αλλάξεις τον κόσμο. Στα ιδιωτικά σχολεία ακόμα και η φιλοδοξία να γίνει ένα ίδρυμα ξακουστό και κραταιό δεν είναι ματαιοδοξία μήτε κερδοσκοπία. Είναι μια προσφορά όμοια με αυτή των μεγάλων ευεργετών. Διότι το ιδιωτικό σχολείο δεν φτιάχνεται, για να προσφέρει μονάχα ό,τι και το δημόσιο. Φτιάχνεται επιπλέον για το εκπαιδευτικό όραμα του ιδιώτη επιτηδευματία και εκπαιδευτικού για το σχολείο μετά το σχολείο, για την ελευθερία να δώσει κανείς ό,τι έχει και δεν έχει στο μαθητή του, πέρα από την ορθή υποχρεωτικότητα και την ορθή συντηρητικότητα του κλασικού πανελληνίου εκπαιδευτικού προγράμματος.

Μιλάμε για ιδρύματα, που δέχονται την απηγή και αμελικτή αξιολόγηση του πολίτη, όπου τα πάντα κρίνονται από την απο-

τελεσματικότητα και την καινοτομία και βέβαια, από την δυνατότητα του πολίτη να ενισχύσει την ιδιωτική προσπάθεια, να την εμπιστευτεί και να την καρπωθεί ως κάτι ιδιαίτερο και σημαντικό.

Με ευθύνες της προηγούμενης διακυβέρνησης τα ιδιωτικά σχολεία, τα σχολεία της ελεύθερης επιλογής κινδύνευαν να καταδικαστούν στην απαξία, μόνο και μόνο επειδή λέγονται ιδιωτικά. Επιβλήθηκε περίπου η απαγόρευση της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου, ο περιορισμός της δυνατότητας πρόσθετων εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων, η μονιμοποίηση των εκπαιδευτικών ωσάν να ήταν δημόσιοι υπάλληλοι με όλη την άσχημη αύρα, που ακολουθεί αυτήν την έννοια, σταμάτησαν να υπάρχουν κίνητρα στην κατεύθυνση της διαρκούς βελτίωσης, ενώ η κρατική εποπτεία τα οδηγούσε στην ασφυξία με απώτερο στόχο την ομογενοποίηση.

Να, γιατί σήμερα ευκαιρίας δοθείσης με το παρόν βιώνουμε την αποτυχία της Αριστεράς και πλέον γίνεται τόσο κρυστάλλινη η αποτύπωσή της. Ξεκάθαρα, είναι ανίκανη να αναλύσει την πραγματικότητα, να την αναγνώσει κατά βάση, να την αναλύσει κατ' επέκταση. Αλλά γιατί είναι η διολίσθησή της ή καλύτερα η εμμονική προσήλωση στην παλαιά Αριστερή πολιτική ορθοφροσύνη και αδυνατεί έτσι να αναδιπλωθεί; Είναι η ψευδαίσθησή της ότι μπορεί διαχρονικά να καπηλεύεται τα κοινωνικά δικαιώματα, όπως αυτό της παιδείας, και ταυτόχρονα να εξαπολύει μύδρους κατά της επιχειρηματικότητας και να τραμπολίζει μεταξύ των;

Η βασική όμως συνισταμένη των παραπάνω προσεγγίσεων είναι και -το αρνείστε αμετανόητα- το ότι δεν εκπροσωπείτε πια τον λαό, διότι δεν είναι πια ο δικός σας λαός. Μετατοπίστηκε ο στόχος σας, η ομάδα αναφοράς σας. Αυτό σημαίνει ότι αυτοκαταδικάζετε στην εσωστρέφεια. Εδώ υφίσταται πλέον η μεγαλύτερη και ουσιαστικότερη διαφοροποίησή μας. Εμείς επενδύουμε στην ανοικτότητα.

Υποχρεώσατε, μέσα από απίστευτους θεατρνισμούς, να ασχολούμαστε στην επιτροπή περί όνου σκιάς, καταδεικνύοντας τον φασίζοντα συμπλεγματοισμό σας. Εμείς, με μεθοδικότητα και αποφασιστικότητα αλλάζουμε τα δεδομένα. Θα χρειαστεί και σημαντική αλλαγή κουλτούρας και επαναπροσδιορισμός των βασικών αξιών μας. Φυσικά, κάποιοι πρέπει τελικά να πείσουν τους κάθε λογής αριστερόστροφους και σοσιαλδικίζοντες πολιτικούς ότι το κοινωνικό κράτος δεν κατοχυρώνεται με την ασφυξία των υγιών δυνάμεων μιας κοινωνίας. Βεβαίως, είναι τα ψιλά γράμματα, όπως είπε η κ. Αναγνωστοπούλου για τους παραδοσιακούς και πεισματικά καθηλωμένους σε άλλη πραγματικότητα Αριστερούς.

Η καταγγελία σας ενάντια στο φαντασιακό νεοφιλελευθερισμό που δημιουργήσατε στο νου σας, καθώς και ενάντια στον ελιτισμό που φαντάζεστε, πήρε μορφή παραληρημάτων. Καταφέρεστε εναντίον της εκπαιδευτικής και επιχειρηματικής ελευθερίας των σχολείων αυτών των ιδιωτικών, εσείς οι θιασώτες αδιαφοροποίησης κοπαδισμού, καταγγέλλοντας τι; Την δυνατότητα της διαφοροποίησης, της επιλογής, της επιπλέον γνώσης, ως θεμέλιου λίθου της δημοκρατίας και της ελευθερίας; Αυτός ο ισοπεδωτικός ιδεολογικός εμμονισμός προδίδει την ένδεια των επιχειρημάτων σας και δηλώνει τον αθεράπευτο καταναγκασμό σας Δεν αντιλαμβάνεστε ότι εκστομίζοντας ηχηρές και πομπώδεις εκφράσεις αυτοπαγιδεύεστε;

Λέτε ή πρεσβεύετε μια θεωρητική ανοικτότητα και έναν πλουραλισμό στην παιδεία, στη λαϊκή παιδεία. Το παρουσιάζετε, ως αγωνιστές της ισότητας και του δημοκρατικού νοήματος στην εκπαίδευση, αλλά η επιχειρηματολογία σας είναι άνευ νοήματος. Η ταξικότητα, ο ελιτισμός, ο φαντασιακός νεοφιλελευθερισμός είναι για τον ΣΥΡΙΖΑ η κολυμβήθρα του Σιλβάμ. Είναι το δογματικό επίχρισμα, που παρά τις μετατοπίσεις, εξακολουθούν να χρησιμοποιούν τα στελέχη του.

Η ινδαλματική και συνάμα εφιαλτική μορφή του Αριστερόσχημου λαϊκιστικού πρότυπου της ισότητας, η αντανάκλαση του οποίου είναι μια κακοφορμισμένη ταξικότητα. Γιατί, τι άλλο είναι από απροκάλυπτη ταξικότητα εναντίον της προσπάθειας, της διαφοροποίησης, της προσφοράς του νέου, του αδιόρατου, του από αλλού φερμένου; Αμφισβητείτε την πραγματικότητα, μέσω των αντιφάσεων και των παραδοξοτήτων σας. Την υποσκάπτετε.

Το παρόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένα νομοθέτημα φίλα προσκείμενο στην ελευθερία, την ελευθερία της επιλογής,

την ελευθερία της επιπλέον προσπάθειας, την ελευθερία της επιπλέον βελτίωσης. Το καλό έχει ως εχθρό το καλύτερο. Το παρόν νομοσχέδιο δίνει τη δυνατότητα στο να φανεί ελεύθερα κάθε τι που είναι καλύτερο, για μια διαφορετική και καλύτερη ζωή, απροσκήνητη σε ιδεολογικές αγκυλώσεις και είδωλα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Διγαλάκης για πέντε λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Συζητείται ένα νομοσχέδιο που αφορά την ιδιωτική εκπαίδευση. Είναι ένα σημαντικό νομοσχέδιο, καθώς μειώνει τον παρεμβατισμό και ενισχύει την ιδιωτική πρωτοβουλία. Πραγματικά, με λυπεί το γεγονός ότι, αντί να ασκείται κριτική επί της ουσίας, επί των διατάξεων, η Αξιωματική Αντιπολίτευση καταφεύγει σε κατηγορίες και θεωρίες και συνωμοσιολογίες.

Εγώ θα επικεντρωθώ στα δικά μου. Θα θυμίσω ότι, πριν ενάμιση μήνα περίπου, σε αυτήν την Αίθουσα συζητούσαμε κάποιες διατάξεις, που αφορούσαν την ανώτατη εκπαίδευση. Μια από αυτές ήταν η ηλεκτρονική ψηφοφορία, η επαναφορά της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας στις εκλογές των πανεπιστημίων. Εκεί, είχαμε ακούσει θεωρίες συνωμοσίας, όπως ότι ο κακός πρωτοβάθμιος θα κλείνει ή θα απειλεί τον επίκουρο καθηγητή, για να εκβιάσει την ψήφο του. Είχαμε ακούσει για το μη αδιάβλητο της ψηφοφορίας, το μη ανεπηρέαστο της ψηφοφορίας.

Τι έγινε; Ενάμιση μήνα μετά, είχαμε πρυτανικές εκλογές σε έξι πανεπιστήμια, που ολοκληρώθηκαν την προηγούμενη εβδομάδα, με απόλυτη επιτυχία. Τα ποσοστά συμμετοχής που είχαμε σε αυτές τις εκλογές είναι τα εξής: Στο Πανεπιστήμιο Πατρών 97%, στο Πάντειο 99,5%, στο Χαροκόπειο 94%, στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο 100%, στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο 99% και στο Πανεπιστήμιο Κρήτης 97%. Είχαμε απόλυτη επιτυχία και δεν υπήρξε κανένα παράπονο. Εξελέγησαν οι καινούριες πρυτανικές αρχές. Τους ευχόμαστε καλή επιτυχία στη θητεία τους. Θα έχουμε μια καλή συνεργασία.

Έρχομαι στις διατάξεις που αφορούν την ανώτατη και θα επικεντρωθώ σε μία, η οποία είναι αλήθεια ότι πραγματικά διέλαθε της προσοχής στη συζήτηση, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι δεν είναι σημαντική. Αφορά το ποσοστό, που παρακρατείται στους ειδικούς λογαριασμούς των πανεπιστημίων από καθηγητές, οι οποίοι ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα. Ο νομοθέτης έχει προβλέψει ότι θα πρέπει να παρακρατείται ένα ποσοστό, το οποίο θα αποδίδεται στο πανεπιστήμιο.

Έγινε μια ρύθμιση από τον ΣΥΡΙΖΑ δύο χρόνια πριν, προσπαθώντας ουσιαστικά να ρυθμίσει τον τρόπο με τον οποίο θα γίνεται αυτή η διαδικασία, θα αποδίδεται το ποσοστό. Παρά το γεγονός ότι έχουν περάσει δύο χρόνια και πάνω από ένας χρόνος από όταν εκδόθηκε η σχετική ΚΥΑ, δεν έχει γίνει τίποτα. Αυτό σημαίνει ότι έχουν χαθεί πόροι από τα πανεπιστήμια. Τα πανεπιστήμια δεν μπορούν να προβούν στις πράξεις προσδιορισμού της οφειλής, ενώ ταυτόχρονα κρατούνται όμηροι και πάρα πολλοί καθηγητές των πανεπιστημίων, απειλούμενοι από καταλογισμούς, ακριβώς για τον λόγο ότι ήταν μια ρύθμιση, η οποία ήρθε πρόχειρα χωρίς προσοχή. Θα εξηγήσω τους λόγους.

Εμείς κάναμε διαβούλευση με τους αρμόδιους φορείς, προκειμένου να λυθούν αυτά τα προβλήματα και οι δυσχέρειες που ανέκυψαν κατά την εφαρμογή της ισχύουσας διάταξης και προκειμένου να προβαίνουμε σε έναν σαφή καθορισμό των εισοδημάτων επί των οποίων θα πρέπει να επιβάλλεται αυτό το ποσοστό. Αυτό είναι αναγκαίο να οριστεί στον νόμο, έτσι ώστε να είναι σύμφωνος με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, αλλά και με το δικαιολογητικό λόγο επιβολής του.

Για παράδειγμα, συμπεριλαμβανόνταν στη διάταξη που είχε φέρει ο ΣΥΡΙΖΑ αμοιβές, οι οποίες είχαν μέλη ΔΕΠ από διδασκαλία στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο γνωρίζουμε ότι είναι ένα πανεπιστήμιο, στο οποίο συνεισφέρουν συνάδελφοι από όλη τη χώρα. Δεν υπήρχε ποτέ η πρόβλεψη στον νόμο ότι θα πρέπει να παρακρατείται οφειλή

από τον ΕΛΚΕ για τη διδασκαλία αυτή. Ακόμη, υπήρχε ρητή πρόβλεψη στον νόμο ότι εξαιρούνται εισοδήματα από τη διδασκαλία σε άλλα ΑΕΙ, δημόσιες σχολές, δημόσια ινστιτούτα ή παροχή δι-οικητικού έργου στο ΙΕΠ. Το διορθώνουμε αυτό.

Δεύτερον, αποσαφηνίζεται ότι ο υπολογισμός του 7% αφορά αποκλειστικά εισοδήματα που προέρχονται από την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας μέσω εταιρείας ή ατομικά η οποία σχετίζεται με το γνωστικό αντικείμενο και την επιστήμη του κάθε υπόχρεου. Η επιβολή του 7% σε εισοδήματα που θα εντάσσονταν από φορολογικής άποψης στην επιχειρηματική δραστηριότητα, για παράδειγμα, μερίσματα, διανομή κερδών από συμμετοχή σε εταιρείες άσχετες με την επιστήμη του μέλους ΔΕΠ, τα οποία όμως δεν σχετίζονται με αυτή θα είχε τον κίνδυνο να κριθούν αντισυνταγματικά.

Παραδείγματος χάριν, κάποιος είναι μέτοχος σε μία οικογενειακή επιχείρηση τελείως άσχετη με το γνωστικό αντικείμενο και την επιστήμη του μέλους ΔΕΠ. Είναι προφανές ότι ήταν τελείως παράλογο να υπάρχει παρακράτηση αυτού του ποσοστού.

Ρυθμίζονται και κάποιες άλλες περιπτώσεις, όπως σε περίπτωση που ένα μέλος ΔΕΠ ασκούσε επιχειρηματική δραστηριότητα για ένα μέρος του χρόνου θα οφείλει να αποδώσει τις οφειλές αυτές, το ποσοστό αυτό για το μέρος του χρόνου.

Θα κλείσω αναφερόμενος σε θέματα που ακούστηκαν σε προηγούμενη τοποθέτηση και αφορούν τους πανεπιστημιακούς γιατρούς. Όσον αφορά την ειδική αμοιβή για άσκηση κλινικού έργου σε πανεπιστημιακές κλινικές, αυτό με βάση την ΑΑΔΕ δεν είναι επιχειρηματική δραστηριότητα, αλλά εισόδημα από μισθωτή εργασία. Άρα εκεί δεν θα παρακρατείται το ποσοστό.

Τέλος, όσον αφορά τα απογευματινά ιατρεία καθηγητών της ιατρικής, αυτό πάλι σύμφωνα με την ΑΑΔΕ είναι επιχειρηματική δραστηριότητα και σωστά θα παρακρατείται ποσοστό με βάση τη ρύθμιση που φέρνουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Υφυπουργέ.

Τον λόγο έχει ο κ. Παππάς από τη Νέα Δημοκρατία για έξι λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Με συγκινεί η αδυναμία και η συμπάθεια της Αριστεράς στη ΔΑΚΕ ξαφνικά μέσα στο Κοινοβούλιο.

Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν περάσω στην ουσία του νομοσχεδίου που συζητάμε και ψηφίζεται σήμερα, θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ σε όσα βλέπουμε να εκτυλίσσονται τις τελευταίες μέρες στο Αιγαίο Πέλαγος.

Τη στιγμή που ο τουρκικός αναθεωρητισμός βρίσκεται στο νότιο σημείο, είμαι περήφανος που είμαι Βουλευτής εκλεγμένος με την ψήφο του λαού της Δωδεκανήσου, των ανθρώπων που κατοικούν στα ακριτικά νησιά μας και με υψηλό φρόνημα κρατάνε ψηλά τη σημαία μας. Είναι άνθρωποι που συνάντησα τις προηγούμενες μέρες κατά τη διάρκεια της περιοδείας μου σε όλα τα νησιά. Είχα την τιμή να περιοδεύσω στη Ρόδο και στο Καστελόριζο με τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, τον κ. Πλακιώτακη και με τον Υπουργό Υγείας, τον κ. Κικιλία στην Κω, στην Πάτμο και στο ακριτικό Αγαθονήσι.

Είναι αυτοί οι άνθρωποι που συνάντησα και που ήταν όλοι με ένα χαμόγελο, διότι δεν φοβούνται και δεν ανησυχούν, γιατί είναι περήφανοι και σίγουροι για το ελληνικό έθνος, για τις Ένοπλες Δυνάμεις και για τους Έλληνες διπλωμάτες. Διότι γνωρίζουν καλά ότι ο Κυριάκος Μητσοτάκης και η Κυβέρνησή του κάνουν καλά και αποφασιστικά τη δουλειά τους. Δεν ακροβατούν. Έχουν εμπιστοσύνη στις δυνάμεις μας, στις συμμαχίες μας και στο δικαίό μας. Νιώθουν σίγουροι ότι θα γίνει το σωστό χωρίς η πατρίδα να κάνει βήμα πίσω, μόνο μπροστά με όπλο το δίκαιο και τη νομιμότητα.

Αυτούς τους ανθρώπους εκπροσωπούμε εδώ, τα δικά τους δίκαια υπερασπιζόμαστε και είναι χρέος μας να μην κάνουμε πίσω χιλιοστό. Ακόμα και αν κάνουν πίσω οι Τούρκοι και καλούν σε διάλογο, εμείς δεν κάνουμε πίσω από όσα προβλέπει η διεθνής νομιμότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλω να πω ότι είδα με ικα-

νοποίηση την Αξιωματική Αντιπολίτευση να αντιμετωπίζει με τη δέουσα ωριμότητα και σοβαρότητα αυτό το εθνικό θέμα. Μακριά από κραυγές και πολύ μακρύτερα από τη λογική την επόμενη φορά θα είναι αλλιώς, μια φράση που έχει γίνει αγαπημένη πολλών συναδέλφων του ΣΥΡΙΖΑ. Και αναρωτιέμαι εδώ και μέρες πώς αλλιώς άραγε θα είναι; Θα είχε μεγάλο ενδιαφέρον να μου εξηγήσετε επακριβώς το σχέδιό σας για την επόμενη μέρα, πώς εσείς το φαντάζεστε. Πώς αλλιώς άραγε θα είναι; Θα στοχοποιείτε ξανά τους πολιτικούς σας αντιπάλους με ψευδείς και κατασκευασμένες κατηγορίες, οι οποίες δεν στέκονται ούτε σαν σενάριο επιστημονικής φαντασίας; Θα εκβιάσετε ανθρώπους για να κατηγορήσουν τις συζύγους των πολιτικών σας αντιπάλων; Θα σπάσετε μήπως και άλλες θυρίδες των πολιτικών αντιπάλων και μελών των οικογενειών τους, που προαναγγέλλατε διώξεις και υποτιθέμενα σκάνδαλα πριν καν υπάρξουν; Θα επιχειρήσετε πιέσεις για να κάνετε μεγαλύτερα «μαγαζιά» την επόμενη φορά καλύτερα αυτήν τη φορά; Τόσο αλλιώς θα είναι;

Θα επιχειρήσετε να βάλετε κάποιους φυλακή για να μπορέσετε να ελέγξετε με ευκολία τους αρμούς της εξουσίας; Θα χρησιμοποιήσετε τις εφημερίδες και τα ΜΜΕ για να ασκήσετε πιέσεις για να κάνετε μεγαλύτερα «μαγαζιά» την επόμενη φορά που θα είναι «αλλιώς»;

Να σας ενημερώσουμε, λοιπόν, ότι τίποτα δεν θα είναι αλλιώς. Στη δημοκρατία οι απειλές δεν έχουν θέση και η δικαιοσύνη αποτελεί το καταφύγιο του κάθε πολίτη, εκεί όπου μπορεί να βρει το δικό του χωρίς να υπάρχουν αυτοί, τα παρακρατικά, τα παραμάγαζα, τα παρακυκλώματα και οι αρμοί. Στη δημοκρατία που έχουμε, οι εξουσίες είναι ανεξάρτητες και η Κυβέρνηση πράττει αυτό το οποίο υποσχέθηκε. Μέχρι τότε πάντως που εσείς θα τα φαντάζεστε αλλιώς, η Ελλάδα έχει κυβέρνηση, την Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, μια Κυβέρνηση η οποία σέβεται τους θεσμούς, τη διάκριση των εξουσιών και τις δεσμεύσεις που ανέλαβε έναντι του ελληνικού λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι μεταρρυθμίσεις και οι αλλαγές που προβλέπονται στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου εντάσσονται στην επίτευξη του σκοπού της Κυβέρνησής μας για ένα σύγχρονο και καινοτόμο σύστημα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Οι μεταρρυθμίσεις αυτές στην ιδιωτική εκπαίδευση έρχονται σε συνέχεια των πρωτοβουλιών που έλαβε το Υπουργείο Παιδείας και η ηγεσία του το προηγούμενο διάστημα για την αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου.

Η βασική φιλοσοφία που διέπει το νομοσχέδιο είναι η περισσότερη αυτονομία και η ελευθερία στην ιδιωτική εκπαίδευση, πάντα βέβαια με γνώμονα την προστασία του αγαθού της εκπαίδευσης. Επιδιώκουμε με τις ρυθμίσεις του παρόντος σχεδίου νόμου να μειώσουμε τον κρατικό παρεμβατισμό στην ιδιωτική εκπαίδευση, να ενισχύσουμε την ευελιξία στην οργάνωση και στη λειτουργία των σχολικών μονάδων.

Παράλληλα οι ρυθμίσεις αυτές θα έχουν άμεσα και σημαντικά οφέλη για τους μαθητές. Θα αναβαθμιστεί η παρεχόμενη εκπαίδευση μέσα από την εισαγωγή συστήματος αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας, αλλά και των εκπαιδευτικών. Το έχουμε ξαναπεί σε κάθε τόνο, ότι η αξιολόγηση είναι ο θεμέλιος λίθος της αξιοκρατίας και της προόδου. Αυτό λέγεται πρόοδος κύριοι της Αριστεράς, η αξιοκρατία και η αριστεία.

Επίσης, σημαντικά οφέλη θα έχουν και οι εκπαιδευτικοί αφού καθορίζεται η δυνατότητα σύναψης συμβάσεων αορίστου χρόνου, ενώ καταργούνται συμβάσεις διετίας που προβλέπονταν

έως και σήμερα, ενώ σημαντική είναι και η δυνατότητα που παρέχεται για την αξιοποίηση και στη χρήση των κτηριακών εγκαταστάσεων των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων.

Πέραν, όμως, των σημαντικών αλλαγών που προβλέπονται για την ιδιωτική εκπαίδευση, το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας εισάγει και άλλες σημαντικές παρεμβάσεις. Τέτοιες είναι η εισαγωγή για πρώτη φορά της συστηματικής διδασκαλίας των ειδικών μαθημάτων που εξετάζονται στις πανελλαδικές εξετάσεις στα δημόσια σχολεία, ενώ επιλύεται και το χρόνιο πρόβλημα της ισοτιμίας των πιστοποιητικών σπουδών που χορηγούνται από το ελληνικό γυμνάσιο λύκειο της Ίμβρου κατόπιν της λειτουργίας του. Εξίσου προβλέπεται και η λειτουργία των κέντρων περιβαλλοντολογικής εκπαίδευσης κατά το 2020 - 2021.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τις μεταρρυθμίσεις που γίνονται και προωθούνται στη δημόσια και στην ιδιωτική εκπαίδευση δεν έχουμε δικαίωμα να τσακωνόμαστε. Έχουμε υποχρέωση να διαφωνούμε και να συζητάμε για να βρεθούν οι καλύτερες ή βέλτιστες λύσεις. Εμείς επενδύουμε στις νέες γενιές, νοιαζόμαστε για τα παιδιά μας και αγωνιζόμαστε γι' αυτά, γιατί το μέλλον, το μέλλον μας, το μέλλον της πατρίδας μας είναι τα παιδιά μας, γιατί χωρίς αυτά δεν υπάρχει ούτε παρόν, αλλά σίγουρα ούτε και μέλλον. Γι' αυτό η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση απαιτεί από όλους μας πολιτική υπευθυνότητα και ωριμότητα. Δεν επιτρέπονται λαϊκισμοί και εξυπηρέτηση πολιτικών συμφερόντων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αξιότιμη κυρία Υπουργέ και κύριοι Υφυπουργοί στο σημείο αυτό θα ήθελα να θέσω υπ' όψιν σας και ένα θέμα ιστορικής και ζωτικής σημασίας για ένα μικρό νησί της Δωδεκανήσου, την ηρωική νήσο Κάσο. Μιλώ για την ίδρυση σχολής караβομαραγκών στην ηρωική νήσο Κάσο. Πρόκειται για ένα όραμα του δήμου και της τοπικής κοινωνίας και των απανταχού Κασίων. Στόχος είναι η ίδρυση σχολής για την αναβίωση μιας πανάρχαιας τέχνης που αργοπεθαίνει σε έναν τόπο με μακρά ναυτική παράδοση. Είναι ένας τρόπος για να παραμείνουν οι νέοι στον τόπο τους και η ηρωική νήσος Κάσος να προσελκύσει νέους που θέλουν να μάθουν την τέχνη, νέους από τα γειτονικά νησιά, νέους από το Αιγαίο, νέους και νέες από την Κρήτη, νέους και νέες που θέλουν να παραμείνουν στην πατρίδα, να εργαστούν, να προσφέρουν και να κάνουν τις οικογενειές τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και της Αριστεράς δεν τρέφω την αυταπάτη ότι θα μπορούσατε να στηρίξετε με την ψήφο σας ένα τόσο φιλελεύθερο νομοσχέδιο όπως αυτό. Μην έχετε όμως και εσείς την αυταπάτη ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη θα σταματήσει το έργο της.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να καταθέσω κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Έχετε τον λόγο, κυρία Υπουργέ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα μόνο να καταθέσω, αν μου επιτρέπετε, κυρία Πρόεδρε, νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

στην Ολομέλεια της 28^{ης} Ιουλίου 2020

στο σχέδιο νόμου με τίτλο

«Εκσυγχρονισμός της ιδιωτικής εκπαίδευσης και άλλες επείγουσες διατάξεις
αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων»

1. Στο άρθρο 13, η εσωτερική περ. ια' αντικαθίσταται ως εξής:

«ια) Εκπαιδευτικοί ξένων σχολείων που λειτουργούν στην Ελλάδα με άδεια του αρμοδίου οργάνου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων. Η ίδια διαδικασία εφαρμόζεται και για τους εκπαιδευτικούς των ιδιωτικών και ισότιμων σχολείων, καθώς και για τους εκπαιδευτικούς των φορέων της υποπαρ. Θ.3 της παρ. Θ του πρώτου άρθρου του ν. 4093/2012 (Α' 222), εφόσον προσκομίζονται έγγραφες συμβάσεις, δυνάμει των οποίων οι εκπαιδευτικοί της παρούσας διδάσκουν μαθήματα στη μητρική τους γλώσσα, η οποία είναι επίσημη γλώσσα κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

2. Στην εσωτερική παρ. 6 του άρθρου 16, μετά τη λέξη «Ιμβρου» προστίθεται η φράση «από την έναρξη λειτουργίας τους».

3. Στην εσωτερική παρ. 2 του 18 η φράση «μέσα σε προθεσμία δώδεκα (12) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος» αντικαθίσταται από τη φράση «το αργότερο έως τις 31.7.2021».

4. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 20 αντικαθίσταται ως εξής:

«Στο άρθρο 44 του ν. 4251/2014 προστίθεται παρ. 6 ως εξής:»

5. Στην εσωτερική παρ. 9 του άρθρου 20, ο αριθμός εννέα («9») της εσωτερικής παραγράφου αντικαθίσταται από τον αριθμό έξι («6»).

6. Η εσωτερική παρ. 6 του άρθρου 20, όπως αναριθμείται, σύμφωνα με την υπ. αρ. 5 βελτίωση του παρόντος, αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Η διαδικασία του άρθρου 37 μπορεί να εφαρμόζεται αναλογικά και για την ταχεία διαδικασία χορήγησης και ανανέωσης αδειών διαμονής σε πολίτες τρίτων χωρών που γίνονται δεκτοί για να φοιτήσουν στους φορείς της παρ. 1. Η διαδικασία αυτή μπορεί να εφαρμόζεται και για την ανανέωση των αδειών διαμονής των πολιτών τρίτων χωρών που φοιτούν στους φορείς αυτούς. Για την εφαρμογή της διαδικασίας της παρούσης συνάπτεται σχετική τριμερής σύμβαση μεταξύ του εκπαιδευτικού φορέα, του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, στη χωρική αρμοδιότητα της οποίας εδρεύει ο εκπαιδευτικός φορέας.

7. Στην εσωτερική παρ. 6 του άρθρου 20, όπως αντικαταστάθηκε με την υπ. αρ. 6 βελτίωση του παρόντος, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Με απόφαση του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου ορίζονται οι κατηγορίες των εκπαιδευτικών φορέων της παρ. 1, στις οποίες εφαρμόζεται η ταχεία διαδικασία της παρούσας, οι ελάχιστες προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν οι εκπαιδευτικοί φορείς ώστε να δικαιούνται την υπαγωγή τους σε αυτή, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο ζήτημα για την εφαρμογή της παρούσας.».

8. Στο τέλος της περ. ιδ' της παρ. 2 του άρθρου 7 της από 24.7.20, με αριθμό 420/33, τροπολογίας προστίθεται β' εδάφιο ως εξής: «Μέχρι την έκδοση της απόφασης της παρούσας, και σε κάθε περίπτωση για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των τριών (3) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, αναστέλλεται η υποχρέωση έκδοσης και κοινοποίησης πράξεων προσδιορισμού οφειλών προς τους καθηγητές και υπηρετούντες λέκτορες πλήρους απασχόλησης, δίδως να υφίσταται ευθύνη των οργάνων διοίκησης των Ε.Λ.Κ.Ε. των Α.Ε.Ι. εξ αυτής της αιτίας.».

9. Στην εσωτερική υποπερ. ββ' της παρ. 1 του άρθρου 2 της από 25.7.2020, με αριθμό 421/34, τροπολογίας του Υπουργείου Εσωτερικών, προστίθεται τρίτο εδάφιο ως εξής:
«Η παρ. 1 του άρθρου δεύτερου του ν. 4528/2018 (Α' 50) εφαρμόζεται και για τις συμβάσεις της παρούσης.».

10. Στην εσωτερική υποπερ. ββ' της παρ. 1 του άρθρου της από 25.7.2020, με αριθμό 421/34, τροπολογίας του Υπουργείου Εσωτερικών, το τέταρτο εδάφιο, όπως αναριθμείται έπειτα από την προσθήκη τρίτου εδαφίου με την βελτίωση υπ' αρ. 9 του παρόντος, αντικαθίσταται ως εξής:

«Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εσωτερικών ρυθμίζονται η διαδικασία πρόσληψης, οι όροι της σύμβασης εργασίας και οι προϋποθέσεις χορήγησής τους, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο ζήτημα για την εφαρμογή της παρούσας.».

11. Στην παρ. 2 του άρθρου 2 της από 27.7.2020 τροπολογίας, με αριθμό 429/37, και μετά τη φράση «τοποθετηθέντες προσωρινούς Διευθυντές Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης,» διαγράφεται το σημείο στίξης του κόμματος (,) και προστίθεται η φράση «και από τους δύο (2) εν ενεργεία διευθυντές σχολικών μονάδων,».

12. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 2 της από 27.7.2020 τροπολογίας, με αριθμό 429/37, προστίθεται η φράση «Στα λοιπά υπηρεσιακά και πειθαρχικά συμβούλια, στα οποία συμμετέχουν Διευθυντές Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, αυτοί αντικαθίστανται από τους προσωρινούς Διευθυντές Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, για το υπόλοιπο της θητείας τους.».

13. Στο τέλος της εσωτερικής υποπερ. γα' της παρ. 1 του άρθρου 3 της από 27.7.2020 τροπολογίας, με αριθμό 429/37, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Έως τη συγκρότηση των σχολικών εφορειών σύμφωνα με την υποπερ. γβ', οι σχολικές εφορείες που ήδη λειτουργούν, προβαίνουν μόνο σε πράξεις τρέχουσας διαχείρισης σχετικές με επισκευές και συντήρηση των σχολικών ακινήτων, καταβολή μισθωμάτων, εξόφληση λογαριασμών κοινής ωφέλειας και καταβολή εξόδων καθαριότητας.».

Αθήνα, 28 Ιουλίου 2020

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Τον λόγο έχει ο κ. Μπαρτζώκας από τη Νέα Δημοκρατία, για έξι λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, πριν εισέλθω στη συζήτηση επί του σημερινού νομοσχεδίου, το οποίο χωρίς αμφιβολία είναι εξαιρετικά σημαντικό, όπως άλλωστε κάθε νομοθέτημα που αφορά την εκπαίδευση, θα κάνω ένα μικρό σχόλιο για ένα άλλο ζήτημα, το οποίο επίσης είναι πολύ σημαντικό και επίκαιρο.

Μιλάμε πολύ συχνά στον δημόσιο λόγο για την απαξίωση της πολιτικής, μιας τάσης που καταγράφεται δυστυχώς διεθνώς, καθώς και για την απομάκρυνση ιδίως των νέων από την ενασχόλησή τους με τα κοινά, είτε αυτή εκφράζεται με την αποχή από τις κάλπες, είτε εκφράζεται με την απομάκρυνσή τους από οτιδήποτε σχετίζεται με γενικότερα ζητήματα που αφορούν τον δημόσιο βίο.

Είναι πραγματικά θλιβερή αυτή η τάση και δεν θα μπω στο θέμα να αναφέρω αυτά που περιγράφονται στις διάφορες πολιτικές αναλύσεις ως αίτια, όμως θεωρώ υποχρέωσή μου ως θεσμικού εκπροσώπου της ελληνικής κοινωνίας να αναφέρω τη σημαντική ευθύνη που έχουμε εμείς οι ίδιοι οι πολιτικοί στη διαμόρφωση αυτής της κατάστασης, κυρίως μέσω της εκφοράς και της ποιότητας του λόγου που χρησιμοποιούμε, όταν μετέχουμε στο Βήμα της Βουλής.

Έχουμε ακούσει, όχι μόνο το τελευταίο διάστημα αλλά και το προηγούμενο, αδιανόητες εκφράσεις στις αιθουσές του Κοινοβουλίου, εκφράσεις που όχι απλά δεν ταιριάζουν με το κοινοβουλευτικό και πολιτικό ήθος που οφείλει να έχει ο καθένας από εμάς, αλλά προσβάλλουν την ίδια την κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Η αποκατάσταση της ζημιάς που υπόκειται η δημοκρατία μας λόγω της απαξίωσης της πολιτικής περνάει πρωτίστως από εμάς τους ίδιους που ασκούμε την πολιτική με συντεταγμένο τρόπο. Ο αήθης πολιτικός λόγος δεν είναι μαγκιά. Είναι πρωτίστως αυτοεξευτελισμός και εξευτελισμός του δημοκρατικού κεκτημένου.

Όσον αφορά το νομοσχέδιο, πριν πούμε οτιδήποτε για τις ειδικότερες διατάξεις, οφείλουμε να απαντήσουμε σε ένα βασικό ερώτημα: Σε ποιον απευθύνεται το ελληνικό σχολείο; Σε ποιον ανήκει; Αν απαντούμε οτιδήποτε διαφορετικό, εκτός από το ότι ανήκει στον μαθητή, τότε σίγουρα όλες οι διαφωνίες που έχουν διατυπωθεί για την ουσία και τις ρυθμίσεις που φέρνει το νομοσχέδιο αυτό έχουν νόημα. Αν απαντούμε, όμως, ότι ο πυρήνας του σύγχρονου σχολείου, ανεξάρτητα από το αν είναι ιδιωτικό ή δημόσιο, είναι ο μαθητής, τότε καταλαβαίνουμε ότι η σύγκρουση επί των διατάξεων του είναι προσχηματική.

Αυτό που οφείλουμε να κρατήσουμε από αυτήν την πρωτοβουλία είναι ότι χαίρει αποδοχής από τη μαθητική και γονική κοινότητα. Κι αυτό είναι το πιο σημαντικό εν τέλει. Αυτό συμβαίνει γιατί έχουμε ένα μαθητοκεντρικό νομοσχέδιο, όπως ακριβώς πρέπει να είναι και το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Γονείς και μαθητές επιδοκμαζουν τις ρυθμίσεις για τη διεύρυνση του ωρολογίου προγράμματος, για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών σύμφωνα με πρόσθετα κριτήρια, για τη συστέγασση των ιδιωτικών σχολείων με άλλες μαθησιακές δομές. Επικροτούν την ένταξη της διδασκαλίας των ειδικών μαθημάτων που εξετάζονται σε πανελλαδικό επίπεδο και που μέχρι σήμερα δεν διδάσκονταν.

Ο λόγος που έχει βρει αποδοχή αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία είναι γιατί η μαθητική κοινότητα που φοιτά στα ιδιωτικά σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και που σίγουρα δεν είναι στην πλειονότητά τους γόνοι πάμπλουτων οικογενειών αλλά κυρίως παιδιά της μεσαίας τάξης, αντιλαμβάνεται ότι λειτουργεί υπέρ της μαθησιακής κοινότητας. Το επικροτούν όμως και οι ιδιοκτήτες των ιδιωτικών σχολείων. Κάποια στιγμή πρέπει να σταματήσουμε να αναπαράγουμε τον μύθο ότι η ελληνική εργοδοσία ταυτίζεται με την εκμετάλλευση της εργασίας. Ιδιαίτερα από τη στιγμή που η ελληνική εργοδοσία έχει σηκώσει μεγάλο βάρος στις πλάτες της όλα αυτά τα χρόνια και ιδιαίτερα από τη στιγμή που οι περισσότεροι ιδιοκτήτες ιδιωτικών σχολείων είναι και οι ίδιοι εκπαιδευτικοί.

Είχαμε, λοιπόν, την ευκαιρία στον διάλογο επεξεργασίας του νομοσχεδίου να κάνουμε μια πολύ σοβαρή κουβέντα για το ποιος είναι ο ρόλος του κράτους στο κομμάτι της εκπαίδευσης. Να μι-

λήσουμε με πολιτικό λόγο για το μέχρι πού πρέπει να φτάνει ο κρατικός παρεμβατισμός. Για το αν είναι προς όφελος του μαθητή να ρυθμίζεται ασφικτικά η οργάνωση και λειτουργία της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Για άλλη μια φορά δυστυχώς τα σπουδαία τα αφήσαμε πίσω μιας και αναλωθήκαμε σε υπονοούμενα, κατηγορίες και αιτιάσεις. Ας έχει, λοιπόν, υπ' όψιν της η Αξιωματική Αντιπολίτευση αλλά και συνολικά η Αντιπολίτευση ότι καταψηφίζοντας και στην Ολομέλεια το νομοσχέδιο δεν γυρνά την πλάτη στην Κυβέρνηση. Γυρνάει στην ουσία την πλάτη της για άλλη μια φορά στον ίδιο τον μαθητή και στην ελληνική κοινωνία. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Δούνια από τη Νέα Δημοκρατία, για έξι λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (ΝΟΝΗ) ΔΟΥΝΙΑ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία δίνει μεγάλη σημασία στην παιδεία και τη δημιουργία ενός συγκροτημένου σύγχρονου εκπαιδευτικού συστήματος που θα ακολουθεί τις διεθνείς βέλτιστες πρακτικές. Τα παιδιά μας αποτελούν το μέλλον της χώρας μας και οφείλουμε να τους παρέχουμε τα καλύτερα μέσα για να διευρύνουν τους ορίζοντές τους, να αναπτύξουν στο έπακρο τις δεξιότητές τους και να εισέλθουν με αξιώσεις στον επαγγελματικό στίβο και γενικότερα στην κοινωνία. Ακριβώς αυτό. Τα παιδιά μας και το καλύτερο γι' αυτά βρίσκεται στο επίκεντρο της εκπαιδευτικής πολιτικής μας αλλά και του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα.

Το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων για τον εκσυγχρονισμό της ιδιωτικής εκπαίδευσης είναι ένα νομοσχέδιο που ακολουθεί την προηγούμενη νομοθετική ρύθμιση για την αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου και αφογκράζεται τις ανάγκες της σύγχρονης εκπαίδευσης. Καθώς οι γονείς πολλών μαθητών επιλέγουν τα παιδιά τους να φοιτήσουν σε ιδιωτικά σχολεία η ηγεσία του Υπουργείου δεν κλείνει τα μάτια σε αυτήν την πραγματικότητα και επιλέγει να αναβαθμίσει την εκπαίδευση που παρέχεται στα εκπαιδευτήρια αυτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέρος του εκσυγχρονισμού των σχολείων μας αποτελεί πρώτα από όλα η ενίσχυση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και η μείωση του κρατικού παρεμβατισμού στον τομέα της εκπαίδευσης. Έτσι η πολιτεία δείχνει έμπρακτα την εμπιστοσύνη στα ιδιωτικά σχολεία παρέχοντάς τους την απαραίτητη ελευθερία και αυτονομία, ασκώντας βέβαια ταυτόχρονα την απαραίτητη εποπτεία. Τα ιδιωτικά σχολεία πλέον θα αξιολογούνται με ανάλογη εφαρμογή των κριτηρίων για τις δομές, το εκπαιδευτικό έργο και τους εκπαιδευτικούς των δημοσίων σχολείων. Θα έχουν, όπως θα έπρεπε από καιρό, εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας με έλεγχο νομιμότητας μόνον και όχι σκοπιμότητας.

Θα απολαμβάνουν μεγαλύτερη ευελιξία στη λειτουργία τους με τη διαμόρφωση διευρυμένου ωρολογίου προγράμματος. Το κάθε ιδιωτικό σχολείο θα μπορεί να δημιουργεί ένα πρόγραμμα ανάλογο της δικής του φιλοσοφίας. Να έχει ενισχυτική διδασκαλία, να ενδυναμώνει την γλωσσική μάθηση των μαθητών του και γενικότερα να έχει περισσότερες επιλογές για τις απογευματινές δραστηριότητες που θα προσφέρει. Θα του επιτρέπεται ακόμα να προσθέτει κατά βούληση δραστηριότητες εκτός των ημερών λειτουργίας του.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η καινοτομία πρέπει να ενθαρρύνεται γιατί απελευθερώνει τη δημιουργικότητα των παιδιών και δίνει στη σκέψη τους τα απαραίτητα ερεθίσματα. Την ίδια στιγμή θα επιτρέπεται πλέον η ίδρυση και λειτουργία δημοτικών σχολείων από ξένα σχολεία που ακολουθούν το ελληνικό υποχρεωτικό πρόγραμμα διδασκαλίας καλύπτοντας έτσι ένα σημαντικό κενό πολλών χρόνων αφού στη χώρα μας έχουν αδιάλειπτη και επιτυχή παρουσία πολλά ξένα εκπαιδευτήρια, τα οποία προτιμούν πολλοί μαθητές, χωρίς να έχουν λάβει ως σήμερα άδεια λειτουργίας. Οι γονείς πρέπει να μπορούν να επιλέγουν ελεύθερα το σχολείο που θεωρούν καλύτερο για τα παιδιά τους χωρίς περιορισμούς.

Έπειτα, το υπό εξέταση νομοσχέδιο δίνει στα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια μεγαλύτερη ελευθερία στη διαχείριση του ανθρώπινου

δυναμικού τους. Προβλέπονται συμβάσεις αορίστου χρόνου για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, διδασκαλία μαθημάτων από ειδικότητες συγκεκριμένου κλάδου, επιλογή του διευθυντή και των υποδιευθυντών των σχολείων από τα ίδια τα σχολεία, καθώς και τη δυνατότητα αντικατάστασης διευθυντή και υποδιευθυντών εντός του σχολικού έτους και επιτρέποντας την πρόσθετη απασχόληση εκπαιδευτικών σε δραστηριότητες εκτός σχολικού ωραρίου. Το σχολείο, οι δάσκαλοι και οι καθηγητές αλλά και όλο το προσωπικό που απασχολείται σε αυτό προορίζονται να εξυπηρετούν τις ανάγκες των μαθητών και προσαρμόζονται στις απαιτήσεις της εποχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύ σημαντική είναι και η διεύρυνση της δυνατότητας μεταγραφών μαθητών με απευθείας μεταγραφή μαθητή από ιδιωτικό σε δημόσιο, από δημόσιο σε ιδιωτικό ή από ιδιωτικό σε άλλο ιδιωτικό σχολείο καθ' όλη τη διάρκεια του σχολικού έτους χωρίς εξετάσεις. Με αυτόν τον τρόπο γονείς και μαθητές που για κάποιο λόγο δεν είναι ευχαριστημένοι από το σχολείο όπου φοιτούν τα παιδιά τους θα διευκολύνονται στην ομαλή αλλαγή σχολικού περιβάλλοντος.

Ταυτόχρονης, δε θα πρέπει να παραγνωρίσουμε τη σημασία των ρυθμίσεων για την αποτελεσματικότερη αξιοποίηση των σχολικών κτηρίων. Δίνεται πια η δυνατότητα συστέγασης όλων των ειδών φορέων εκπαίδευσης και προβλέπεται η αξιοποίηση κτηριακών εγκαταστάσεων και το καλοκαίρι. Οι σχολικές εγκαταστάσεις σχεδιάζονται για να ανταποκρίνονται σε όλες τις ανάγκες και τις δραστηριότητες των παιδιών και αυτό πρέπει να κάνουμε.

Τέλος, ως προς τις λοιπές διατάξεις θα ήθελα να κάνω μια σύντομη αναφορά: Στη στελέχωση των σχολικών μονάδων στις οποίες φοιτούν τυφλοί και κωφοί μαθητές κατά προτεραιότητα με εκπαιδευτικούς οι οποίοι διαθέτουν εξειδικευμένα σχετικά προσόντα, όπως και θα έπρεπε. Σε όλους τους μαθητές αλλά ιδίως τους μαθητές με ειδικές ανάγκες θα πρέπει να παρέχονται οι μεγαλύτερες δυνατότες διευκολύνσεις και το υψηλότερο επίπεδο σπουδών στην πρόληψη λειτουργίας των κέντρων περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και για το ερχόμενο σχολικό έτος. Στη θεσμοθέτηση για πρώτη φορά στα δημόσια σχολεία της χώρας της συστηματικής διδασκαλίας των ειδικών μαθημάτων που εξετάζονται στις πανελλαδικές εξετάσεις όπως το σχέδιο, η μουσική και οι ξένες γλώσσες. Έτσι οι υποψήφιοι και οι γονείς τους δεν θα επαφίενται πια μόνο στα φροντιστήρια για την προετοιμασία των μαθημάτων αυτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ιδιωτική εκπαίδευση απλοποιείται, αυτονομείται και εκσυγχρονίζεται. Παύει να δεσμεύεται από το μέχρι τώρα ασφυκτικό και συγκεντρωτικό πλαίσιο λειτουργίας της και αναβαθμίζεται με σημαντικά οφέλη για όλους τους εμπλεκόμενους στην εκπαίδευση αλλά κυρίως για τους ίδιους τους μαθητές οι οποίοι αποτελούν τη βάση και τον τελικό αποδέκτη της εκπαίδευσης. Τα ιδιωτικά σχολεία θα παρέχουν πλέον μια καλύτερα οργανωμένη σχολική ζωή με περισσότερες προοπτικές, καλύτερες και συνεχώς αξιολογούμενες εκπαιδευτικούς και μεγαλύτερη ευελιξία για μαθητές αλλά και για γονείς. Όλα αυτά αναμένεται να βελτιώσουν τη σχολική εμπειρία των παιδιών να τα εξοπλίσουν με πολύτιμες γνώσεις και να τους διασφαλίσουν ένα καλύτερο αύριο. Αυτό άλλωστε πρέπει να είναι και το μοναδικό μας ζητούμενο.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε. Το λόγο τώρα έχει ο κ. Ζαχαριάδης από τον ΣΥΡΙΖΑ για έξι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ.

Θα ξεκινήσω με ένα θέμα που δεν είναι στην ύλη του νομοσχεδίου αλλά νομίζω ότι είναι εξαιρετικά επίκαιρο και συνδέεται με αυτά τα οποία συζητάμε. Δυστυχώς, το θέμα της πανδημίας του κορωνοϊού αποδεικνύεται ότι δεν είναι αγώνας σπριντ. Δεν είναι κατοστάρι. Δυστυχώς είναι μααραθώνιος.

Στα πρώτα μέτρα αυτής της διαδρομής η χώρα μας, η Ελλάδα, με την υπεύθυνη στάση όλων μας τα πήγε πάρα πολύ καλά. Σήμερα όμως τα πράγματα είναι δυστυχώς διαφορετικά. Έλλειψη σχεδίου, πειραματισμοί μπρος πίσω, παλινωδίες και συμπεριφορά αλαζονείας παντογνώστη μας οδηγούν σε βήματα πίσω.

Η προστασία της δημόσιας υγείας είναι πρώτο καθήκον κάθε ανθρώπου. Εμείς και πάλι θα είμαστε μια υπεύθυνη και όχι μικροκομματική αντιπολίτευση, αλλά χρειάζεται σχέδιο, υπευθυνότητα και σοβαρότητα από όλους.

Όλη η κοινωνία την προηγούμενη άνοιξη έκανε μια τεράστια προσπάθεια. Μείναμε στο σπίτι για να είμαστε υγιείς εμείς, οι οικογένειές μας, οι φίλοι μας, οι άνθρωποι που αγαπάμε, όλη η κοινωνία. Κάσαμε σπίτι για να δώσουμε τον απαραίτητο χρόνο στις συντεταγμένη πολιτεία να οργανωθεί, να προσαρμοστεί. Και φυσικά αυτό ισχύει και για τα ζητήματα αυτού του Υπουργείου. Οργανώθηκε; Άλλαξε; Προσαρμόστηκε; Δυστυχώς όχι.

Στη γειτονική Ιταλία, που βίωσε την πρώτη φάση με ιδιαίτερα οδυνηρό τρόπο, θα λειτουργούν σχολεία με δεκαπέντε μαθητές ανά τάξη. Στις Ηνωμένες Πολιτείες του Τραμπ με δώδεκα. Στην Ελλάδα τι ακριβώς σκέφτεστε να γίνει, κυρία Υπουργέ; Τι δαπάνες ετοιμάζει η Ελλάδα για να αντιμετωπίσει την υγειονομική κρίση και τη σχέση της με την παιδεία; Ετοιμάζετε κάποιες προσλήψεις, κάποιες υποδομές; Υπάρχει κάποιο σχέδιο που δεν ξέρουμε; Υπάρχει κάποια συνεργασία, κάποιο σχέδιο δράσης με την τοπική αυτοδιοίκηση, που γνωρίζει καλύτερα τα ζητήματα, Πόσες αίθουσες υπάρχουν σε κάθε σχολική μονάδα, τι γίνεται με τις τουαλέτες και την καθαριότητα, τα προαύλια; Θα συζητήσουμε επιτέλους σοβαρά πώς θα καλυφθεί το κόστος για την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή και ηλεκτρονικό εξοπλισμό, με λάπτοπ και τάμπλετ για όλους τους μαθητές; Για όλους τους μαθητές, όλους ανεξαιρέτως. Πλούσιοι, μεσαίοι, φτωχοί, σε ιδιωτικά ή δημόσια σχολεία στην πόλη ή στο χωριό πρέπει να έχουν δυνατότητα πρόσβασης στη γνώση και στη διδασκαλία. Αυτό σήμερα, αλλά θα έλεγα ευρύτερα στην εποχή της ψηφιακής επανάστασης, περνάει από τα κομπιούτερ. Να λήξει επιτέλους το σίριαλ με τους αναπληρωτές και να είναι όλοι στη θέση τους την 1^η Σεπτέμβρη και όχι την 1^η Δεκέμβρη ή την 1^η Φλεβάρη, όπως έχουμε δει και στο παρελθόν. Έτσι με ένα τέτοιο σχέδιο διασφαλίζεται και θεμελιώνεται ο καθολικός, ο δημόσιος δωρεάν ποιοτικός χαρακτήρας της παιδείας, σε περίοδο και υγειονομικής, αλλά και οικονομικής κρίσης.

Τώρα, σχετικά με το νομοσχέδιο, για τη Νέα Δημοκρατία η κα- νονικότητα είναι να κάνει πάντα το χατίρι στους εργοδότες, να απαξιώνει και να καταργεί εργασιακά δικαιώματα και εκπαιδευτικές ελευθερίες. Αλήθεια, είναι στην ίδια κατηγορία ένα μεγάλο ιδιωτικό σχολείο με μια μεγάλη επιχείρηση, είτε αυτή είναι τράπεζα είτε είναι εμπορικό κατάστημα είτε είναι παραγωγική επιχείρηση; Φέρνετε ανατιολόγητες απολύσεις, μετάθεση της εποπτείας των εργασιακών δικαιωμάτων από το Παιδείας στο Εργασίας. Πραγματικά που πάμε;

Ακούτε τους ανθρώπους, ένα μέρος των οποίων σας υποστήριξαν πριν έναν χρόνο και σήμερα σας κάνουν κριτική; Τι λένε για παράδειγμα οι ιδιοκτήτες κέντρων ξένων γλωσσών για τη συστέγαση με ιδιωτικά σχολεία; Λένε ότι οδηγείτε σε αφανισμό έναν κλάδο. Εσείς που ήσασταν υπέρ της στήριξης των μεσαίων, κλείνετε τους κατ' εξοχήν μεσαίους και μικρούς, αυτούς οι οποίοι δραστηριοποιούνται και δίνουν ζωή στη γειτονιά. Λένε και κάτι άλλο όμως, πιο σημαντικό. Ότι λέτε ψέματα όταν ισχυρίζεστε ότι τα λέγατε προεκλογικά. Ισχυρίζονται ότι προεκλογικά τους λέγατε άλλα. Να πάμε σε αυτήν την ιστορία με το παράβολο των 3 ευρώ το οποίο αφήνει έξω από τη διαδικασία πάνω από δύο χιλιάδες εκπαιδευτικούς; Είναι αυτό επιτελικό κράτος; Δεν είναι αυτό η αποθέωση της γραφειοκρατίας; Δεν είναι η αποθέωση ενός κράτους που ταλαιπωρεί τον πολίτη; Λύστε το, είναι πάρα πολύ απλό. Δεν ξέρω αν θα το λύσετε εσείς ή ο κ. Θεοδωρικάκος. Εν πάση περιπτώσει πρέπει με κάποιον τρόπο να λυθεί, γιατί τιμωρείτε αυτούς τους ανθρώπους.

Ο κ. Λιβανός προηγουμένως στην τοποθέτησή του μας είπε ότι είναι προοδευτικός και φιλελεύθερος. Πραγματικά ετοιμάστηκαν να τον χειροκροτήσω για να υποκαταστήσω τον κ. Πλεύρη που είναι τώρα στην αίθουσα, τον κ. Βορίδη που δεν είναι, τον κ. Γεωργιάδη που οι άνθρωποι πραγματικά είναι φιλελεύθεροι και προοδευτικοί και σίγουρα θα χειροκροτούσαν. Θέλω όμως, να ακούσετε όχι τι λέμε εμείς, αλλά τι λέει η ΔΑΚΕ γι' αυτό το νομοσχέδιο. Ακούστε τι λέει η ΔΑΚΕ. Λέει ότι η αφαίρεση της εποπτείας του ιδιωτικού εκπαιδευτικού από το Υπουργείο Παιδείας

υπονομεύει την εργασιακή ειρήνη και δικαιοσύνη. Η ΔΑΚΕ το λέει. Η σταθερότητα στις εργασιακές σχέσεις των ιδιωτικών εκπαιδευτικών συνδέεται άρρηκτα με την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών και την προστασία του δημοσίου συμφέροντος. Η ΔΑΚΕ το λέει. Η εκπαίδευση αποτελεί ένα θεμελιώδες κοινωνικό αγαθό, ανεξάρτητα από το καθεστώς λειτουργίας, δημόσιο ή ιδιωτικό, της δομής που την παρέχει. Και συνεχίζει η ΔΑΚΕ: Το ιδιωτικό σχολείο είναι πρωτίστως σχολείο και ο εκπαιδευτικός λόγω της ιδιαιτερότητας του επαγγέλματος του δεν μπορεί να λογίζεται ως εργαζόμενος-λάστιχο. Άλλο η αναγκαία αξιολόγηση σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα και άλλο η εργοδοτική αυθαιρεσία, η εργαλειοποίηση της και οι ανατίτιες απολύσεις, οι εκβιαστικές περικοπές ή ακόμη και τα αντίποινα. Αυτά δεν τα λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, αυτά τα λέει η ΔΑΚΕ.

Και μια τελική αναφορά για να κλείσω. Πραγματικά θέλει θράσος και όχι θάρρος και από εσάς κυρία Κεραμέως και από τον κ. Λιβανό για να μιλάτε στη Νέα Δημοκρατία για διαφανείς και αδιαφανείς πόρους την περίοδο των εκλογών. Να μιλάτε εσείς, που το κόμμα σας είναι χρεοκοπημένο και χρωστάει εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ. Θέλει πραγματικά θράσος και όχι θάρρος εσείς που δώσατε με απευθείας ανάθεση τη χρηματοδότηση των μέσων μαζικής ενημέρωσης στην περίοδο του κορωνοϊού με την περίφημη λίστα Πέτσα σε εταιρεία που έκανε μέρος της προεκλογικής καμπάνιας της Νέας Δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Πλεύρης και αμέσως μετά ο κ. Σπανάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Είναι πολύ ενδιαφέροντα τα νομοσχέδια όταν έχουν και ένα ιδεολογικό πρόσημο. Και σήμερα εδώ θα μιλήσω με την ιδιότητα του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, αλλά θα μιλήσω και με μια άλλη ιδιότητα, του πατέρα που έχει τα δύο του παιδιά σε ιδιωτικό σχολείο. Και υπό αυτήν την έννοια, θα πω πράγματα που σίγουρα θα έβρισκαν σύμφωνο και τον κ. Τσίπρα, όπως και πολλούς άλλους Βουλευτές της Αριστεράς, που ενώ κάνουν χρήση των υπηρεσιών της ιδιωτικής εκπαίδευσης, ντρέπονται να το πουν. Διότι αυτή είναι η διαφορά μας, κύριοι. Εμείς πιστεύουμε και στην ιδιωτική εκπαίδευση και στην ιδιωτική υγεία, εσείς κάνετε χρήση αυτών των υπηρεσιών και έρχεστε εδώ και συκοφαντείτε. Ποιους συκοφαντείτε; Κατά βάση συκοφαντείτε τους γονείς που στέλνουν τα παιδιά τους στα ιδιωτικά σχολεία. Όταν ακούμε απ' αυτό το βήμα να λέγεται ότι θέλετε έτσι τα ιδιωτικά σχολεία, για να βγει η διαπαιδαγώγηση του παιδιού εκτός του πραγματικού κόσμου, ποιον προσβάλλετε; Προσβάλλετε τους γονείς που στέλνουν τα παιδιά τους σε ιδιωτικά σχολεία και σίγουρα δεν θα τους κάνατε μάθημα πώς θα διαπαιδαγωγήσουν τα παιδιά τους. Έχουν περάσει οι εποχές του παιδομαζώματος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Δεν άκουσα, κύριε Πλεύρη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Αναφέρομαι στο παιδομαζώμα, αναφέρομαι σε εποχές παιδομαζώματος. Έχουν περάσει, αυτό λέω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ντροπή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριε Φίλη, θα έλθω σε σας και θα πω συγκεκριμένα για σας, για το τι κάνατε. Γιατί εσείς ό,τι κάνατε ήταν μίσος όχι προς τα ιδιωτικά σχολεία, ήταν μίσος προς τους γονείς που στέλνουν τα παιδιά τους στα ιδιωτικά σχολεία. Και ποιοι είναι αυτοί οι γονείς; Γιατί όποιος μας ακούει σε αυτήν εδώ την Αίθουσα νομίζει ότι για να στείλεις το παιδί στο ιδιωτικό σχολείο είσαι ένα 2%, 3% το οποίο βρίσκεται σε μια άλλη οικονομική διάσταση. Κάνετε λάθος. Είναι γονείς που αγωνίζονται και που θέλουν το παιδί τους να βρεθεί σε ένα ιδιωτικό σχολείο, πιστεύοντας ότι εκεί πέρα θα έχει κάποιες ευκαιρίες παραπάνω. Είναι γονείς με μεσαία εισοδήματα, γιατί υπάρχουν όλων των τάξεων ιδιωτικά σχολεία, που ονειρεύονται να στερηθούν κάτι για να μπορεί το παιδί τους να βρίσκεται εκεί.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**)

Και τι κάνατε με τα δικά σας νομοσχέδια; Τιμωρούσατε αυτούς τους γονείς. Κόψατε δραστηριότητες. Εγώ το έβλεπα πέρυσι και

πρόπερσι, να μην μπορεί να έχει δραστηριότητες το παιδί μου, επειδή ο κ. Φίλης ήθελε να έχει ένα νομοσχέδιο που τελικά τιμωρούσε τον γονέα και να σου λέει το σχολείο «θέλουμε να κάνουμε δραστηριότητες, που δεν θα είναι με επιβάρυνση αυτές οι δραστηριότητες», αλλά όχι. Εκεί έπρεπε να τιμωρηθούν ως έχοντες και κατέχοντες. Αυτοί οι άνθρωποι τι κάνουν τελικά; Κάνουν χρήση ιδιωτικής εκπαίδευσης, πληρώνουν για τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, δίνουν χρήματα από τους φόρους τους για τα σχολεία -σας είπε η κυρία Υπουργός ότι είναι ένα τεράστιο το ποσό το οποίο υπολογίζεται ότι κερδίζει το ελληνικό κράτος, επειδή κάποιοι στέλνουν τα παιδιά τους σε ιδιωτικά σχολεία- και μέχρι και τα βιβλία τα πληρώνουν. Αυτό, να σας πω, δεν το κατάλαβα ποτέ. Να πληρώνεις για τη δημόσια δωρεάν παιδεία και επειδή επιλέγεις το παιδί σου να βρίσκεται στο ιδιωτικό σχολείο, ανακουφίζοντας το δημόσιο σύστημα, που θα ήθελε πολύ περισσότερα σχολεία για να μπορεί να καλύψει όλα αυτά τα παιδιά, θα τιμωρηθείς και εκεί πέρα.

Αυτές λοιπόν, είναι οι αντιλήψεις και είναι βαθιά ιδεολογικές αντιλήψεις. Έρχεστε εδώ πέρα και μας διαβάζετε και κείμενα άλλων εποχών. Έχουμε έναν πραγματικό κόσμο. Από την ιδιωτική υγεία έχασε η Ελλάδα πιστεύετε εσείς; Το γεγονός ότι αυτήν τη στιγμή έχουμε πέντε, έξι ιδιωτικές κλινικές που είναι ισάξιες ή ενδεχομένως και καλύτερες σε κάποιους τομείς με μεγάλα νοσοκομεία, χάνει ή κερδίζει ο πολίτης; Από τα ιδιωτικά σχολεία έχασε; Χάνουν τα παιδιά που πηγαίνουν στα ιδιωτικά σχολεία; Αντιθέτως, αφήνονται και κενές θέσεις στο δημόσιο σύστημα, το οποίο πρέπει να αναπτυχθεί και είναι μια κουβέντα η οποία γίνεται και παράλληλα υπάρχουν πάρα, μα πάρα πολύ καλά σχολεία που δίνουν τις δυνατότητες και πρόσβαση στο ελληνικό πανεπιστήμιο ή ενδεχομένως και κατεύθυνσης ξενόγλωσσας, που δίνει δυνατότητα στα παιδιά να πάνε να σπουδάσουν σε ξένες χώρες είτε στην Αμερική είτε στη Γερμανία είτε στην Αγγλία.

Σε αυτό, λοιπόν, όλο το πλαίσιο έρχεται εδώ η Υπουργός και με όλη την κατεύθυνση την οποία σας λέει, δίνει δυνατότητες να γίνουν αυτονόητα πράγματα, που τα αυτονόητα πράγματα δεν είναι ότι είναι επιχείρηση, είναι σχολείο και είναι και καλά σχολεία αυτά τα σχολεία και δίνουν και καλή εκπαίδευση στα παιδιά. Και επειδή ο γονέας θέλει να στέλνει εκεί το παιδί του, για να μη βρεθεί μετά ένας φιλόδοξος αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ που θα θέλει να έχει για οκτώ μήνες υπό κατάληψη το σχολείο, είναι μια επιλογή.

Η επιλογή των δικών μου γονέων ήταν να είμαι σε δημόσιο σχολείο και ήταν μια σωστή επιλογή. Γιατί όλο αυτό το πράγμα πρέπει να το δείτε εσείς ανταγωνιστικά; Και γιατί εν τέλει πρέπει να τιμωρήσετε την επιλογή του πατέρα και της μητέρας που λένε ότι θέλουν το παιδί τους να βρεθεί σε ιδιωτικό σχολείο.

Εμμέσως πλην σαφώς στις τοποθετήσεις σας εδώ ήσασταν έτοιμοι να πείτε ότι θα θέλατε και την κατάργηση των ιδιωτικών σχολείων, αν μπορούσατε να το κάνατε, όπως ενδεχομένως και την κατάργηση της ιδιωτικής υγείας.

Κι εδώ ερχόμαστε από εκεί που ξεκινήσαμε. Εάν, λοιπόν, πιστεύετε σε αυτά, να τα κάνετε πρότυπο στον τρόπο ζωής σας, στο πού στέλνετε τα παιδιά σας. Διότι όταν στέλνεις το παιδί σου σε ιδιωτικό σχολείο και έρχεσαι εδώ πέρα και μιλάς για επιχειρήσεις, προσβάλλεις τον εαυτό σου. Και πού πηγαίνετε άμα σας συμβεί ένα πρόβλημα υγείας. Διότι η Αριστερά πολλές φορές είναι καλή στη θεωρία. Όταν, όμως, έρχεται η πράξη, τότε στην πράξη απλά κάνει αυτά που κάνει όλος ο κανονικός κόσμος, αλλά ντρέπεται να τα πει, κολλημένη στις ιδεοληψίες της.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Βασίλης Σπανάκης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα από είκοσι πέντε άρθρα έρχεται σήμερα το Υπουργείο Παιδείας να κάνει τη δική του τομή, όχι μόνο στην ιδιωτική εκπαίδευση, αλλά και σε άλλα θέματα για τα οποία, δυστυχώς, δεν ακούστηκε τίποτα σε αυτήν την Αίθουσα.

Διότι στο νομοσχέδιο αυτό, από το άρθρο 14 και μετά, έρχονται σημαντικές διατάξεις για τις οποίες δεν ακούσαμε απολύτως

τίποτα. Διατάξεις για τη συστηματική και ενισχυτική διδασκαλία στα δημόσια σχολεία της χώρας των ειδικών μαθημάτων που εξετάζονται στις πανελλαδικές εξετάσεις, για ζητήματα ομογενειακών σχολείων της Κωνσταντινούπολης και του ελληνικού γυμνασίου - λυκείου 'Ιμβρου, για το μητρώο ωρομίσθιου του εκπαιδευτικού προσωπικού και συμβούλων των σχολείων δεύτερης ευκαιρίας και πολλές άλλες διατάξεις που μάλλον δεν θέλετε να τις αναφέρετε, δεν τις διαβάσατε γιατί και αυτές είναι θετικές διατάξεις για την εκπαίδευση.

Πάμε τώρα στα πρώτα δεκατρία άρθρα που αφορούν διατάξεις για την ιδιωτική εκπαίδευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ανεπτυγμένο κράτος, υπάρχει ευρωπαϊκό κράτος χωρίς ανεπτυγμένη ιδιωτική εκπαίδευση; Υπάρχει δομή εκπαίδευσης χωρίς αξιολόγηση; Διαφωνεί κανείς ότι οι κτηριακές εγκαταστάσεις μπορούν να αξιοποιούνται και πέραν του ωραρίου των μαθημάτων;

Πρέπει επιτέλους να αποφασίσουμε: Θέλουμε ή δεν θέλουμε ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας; Γιατί με τις διατάξεις αυτές που έρχονται για την ιδιωτική εκπαίδευση ενισχύουμε την απασχόληση των εκπαιδευτικών, οργανώνουμε καλύτερα τα ιδιωτικά σχολεία, επιβάλλουμε εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας για κάθε ιδιωτικό σχολείο που τελεί υπό την έγκριση του οικείου διευθυντή εκπαίδευσης.

Ποιος διαφωνεί με την κατάργηση των διетών συμβάσεων εργασίας και την υποχρεωτική απασχόληση του εκπαιδευτικού προσωπικού με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου ώστε να απολαμβάνουν οι εκπαιδευτικοί του ιδιωτικού τομέα πλήρη εργασιακά δικαιώματα αντίστοιχα με τους συναδέλφους τους του δημοσίου;

Τι σας ενοχλεί στην αξιολόγηση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να μιλήσω στην Αίθουσα αυτή όχι μόνο ως μέλος του ελληνικού Κοινοβουλίου, αλλά και ως τέκνο εκπαιδευτικών που είχαν επί σειρά ετών, επί δεκαετίες ολόκληρες, ιδιωτικό εκπαιδευτήριο και κυρίως τις δεκαετίες του 1960 και του 1970. Τις δεκαετίες αυτές, μέχρι και τη δεκαετία του 1980, η ιδιωτική εκπαίδευση άνθησε στη χώρα και σε λαϊκές περιοχές και συνοικίες. Οι γονείς μου είχαν ιδιωτικό εκπαιδευτήριο στον Άνω Κορυδαλλό, στο Σχιστό Κορυδαλλού. Το παιδί του εργάτη μπορούσε να πάει στο ιδιωτικό σχολείο με περηφάνια. Ο λοστρόμος ταξίδευε και έστελνε το παιδί του στο ιδιωτικό σχολείο γιατί ήθελε να μάθει γράμματα.

Έχει Αριστερό ή Δεξιό πρόσημο η εκπαίδευση, κύριε Φίλη;

Η ιδιωτική εκπαίδευση αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του ελληνικού κράτους από το 1827, όπου και θεσπίστηκε η αρχή της ελευθερίας της ιδιωτικής εκπαίδευσης, ενώ τα διατάγματα της περιόδου 1836-1837 έχουν πρόβλεψη και για την ίδρυση πανεπιστημίου, ένα θέμα που ακόμη δεν έχουμε καταφέρει να λύσουμε.

Το 1836 καταγράφεται η πρώτη ιδιωτική πρωτοβουλία με την ίδρυση της φιλεκπαιδευτικής εταιρείας και το 1843 ιδρύεται το Βαρβάκειο. Η ιστορία της ιδιωτικής εκπαίδευσης έχει να επιδείξει εξαιρετικά σχολεία. Να πω για τη Λεόνττειο Σχολή που λειτουργεί από το 1838 και έχει τιμηθεί από την Ακαδημία Αθηνών για την παιδαγωγική της προσφορά; Γνωστοί απόφοιτοι: Ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, ο Κωστής Στεφανόπουλος, ο Βαγγέλης Παπαθανασίου, ο Νίκος Χατζηκυριάκος Γκίκας, πολλοί συνάδελφοι και άλλοι.

Η Ευαγγελική Σχολή, λίγο πιο κάτω, στη Νέα Σμύρνη, ένα από τα παλαιότερα σχολεία του ελληνικού χώρου που ιδρύθηκε στα μέσα του 1700 στη Σμύρνη και επανιδρύθηκε το 1934. Έπαψε να λειτουργεί με τη μικρασιατική καταστροφή και μεταφέρθηκε στη Νέα Σμύρνη.

Όμως από τα πρώτα νομοθετήματα έως και σήμερα η ιδιωτική εκπαίδευση στη χώρα μας χαρακτηρίζεται από υψηλή κρατική παρεμβατικότητα, ενώ ένα άλλο βασικό χαρακτηριστικό είναι η απουσία της οποιασδήποτε κρατικής οικονομικής ενίσχυσης, κάτι που δεν συμβαίνει σε καμία άλλη χώρα της Ευρώπης.

Με το νομοσχέδιο που φέρνει σήμερα η Νέα Δημοκρατία δημιουργούμε επιτέλους ευελιξία και αυτονομία στην οργάνωση και λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων. Παρέχουμε πολλές δυνατότητες: Να ρυθμίζουν το πρόγραμμα μαθημάτων και να πα-

ρέχουν πρόσθετες εκπαιδευτικές υπηρεσίες πέραν του ωρολογίου προγράμματος του Υπουργείου. Δίνουμε πρόσθετες ευκαιρίες απασχόλησης στους εκπαιδευτικούς. Ας μην αγνοούμε τη συμβολή της ιδιωτικής εκπαίδευσης στη μείωση της ανεργίας των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων και των ειδικοτήτων.

Θα ήθελα να μιλήσω για τις τροπολογίες οι οποίες λύνουν πολλά θέματα για τη μεταφορά μαθητών, για την εκκαθάριση επιμισθίων των αποσπασμένων εκπαιδευτικών στο εξωτερικό, προβλήματα στελέχωσης των σχολείων, κάλυψη δαπανών των ΑΕΙ για τη συμμετοχή τους σε ενωσιακά προγράμματα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του Υπουργείου Παιδείας, ρυθμίσεις για τους νέους και προσωρινούς διευθυντές πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Πείτε μας εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, τεσσεράμισι χρόνια τι πράξατε προκειμένου να πάνε τα παιδιά μας στα δημόσια σχολεία; Τι παραπάνω κάνατε όταν και εσείς οι ίδιοι στέλνετε τα παιδιά σας στα ιδιωτικά; Δεν πρέπει επιτέλους να κόψετε την υποκρισία σε αυτή την Αίθουσα; Τελικά βρίσκεστε σε πλήρη ιδεολογική σύγχυση. Θέλετε τα ιδιωτικά σχολεία για τα παιδιά σας, αλλά όχι για τα παιδιά των ψηφοφόρων σας.

Αυτή είναι η αλήθεια, γιατί δημιουργήσατε ανασφάλεια στους γονείς, οδηγώντας τους να στέλνουν τα παιδιά τους στα ιδιωτικά. Επιχειρήσατε να καταστρέψετε την ποιοτική δημόσια παιδεία με τις ιδεολογικές σας εμμονές κατά της αριστείας και υπέρ της μετρίτητας, υποβαθμίζοντας τα πρότυπα και πειραματικά δημόσια σχολεία.

Εδώ πριν από λίγες εβδομάδες η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας έφερε σχετικό νομοσχέδιο που έγινε νόμος του κράτους για τα πρότυπα και τα πειραματικά δημόσια σχολεία και το καταψήφισατε και τώρα έρχεστε εδώ για να καταψηφίσετε κι αυτό το νομοσχέδιο. Επιτέλους, τι θέλετε; Θέλετε ή δεν θέλετε εκπαίδευση;

Ευτυχώς που ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης, πιστός στις δεσμεύσεις του, ένα από τα πρώτα πράγματα που φρόντισε να διορθώσει ήταν η επαναφορά και η αναβάθμιση του ρόλου των πρότυπων και πειραματικών δημόσιων σχολείων.

Κύριε Πρόεδρε, διαβάζω ένα άρθρο της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ» του 2019 το οποίο λέει ότι το 2017-2018 αυξήθηκε ο αριθμός των μαθητών ιδιωτικών σχολείων κατά 3,2%. Ξέρετε γιατί; Αποδίδεται στην κατάργηση των πρότυπων και πειραματικών σχολείων το 2015 και στην εικόνα υποβάθμισής τους που ακολούθησε τα επόμενα χρόνια.

Αυτό για τα Πρακτικά, με συγκεκριμένους αριθμούς.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος - Πέτρος Σπανάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν άρθρο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και κλείνοντας, κυρίες Υπουργοί, κυρία Κεραμέως και κυρία Ζαχαράκη, αφού σας συγχαρώ γι' αυτό το νομοσχέδιο, επιτρέψτε μου να πω πως θα μπορούσαν στο νομοσχέδιο αυτό να υπάρξουν κι άλλες ριζοσπαστικές διατάξεις που έχει ανάγκη η εκπαίδευση και που έχει ανάγκη η οικονομία. Σήμερα είναι παράλογο να υπάρχουν τεκμήρια για τα διδάκτρα στην ιδιωτική μέση εκπαίδευση το 2020.

Πρέπει να οδηγηθούμε σε κατάργηση των τεκμηρίων. Επιτέλους, πρέπει να πάμε σε οικονομική ανάπτυξη. Θα μπορούσαμε να θεσπίσουμε και φορολογικά κίνητρα, γιατί θέλουμε περισσότερους εκπαιδευτικούς να πιάσουν δουλειά. Θέλουμε περισσότερες θέσεις απασχόλησης, ώστε να μπορούμε να στέλνουμε τα παιδιά μας και να έχουμε την επιλογή να πάνε στο δημόσιο ή στο ιδιωτικό σχολείο.

Κλείνοντας, θέλω να σας πω ότι εγώ τελείωσα δημόσιο σχολείο κι αισθάνομαι πολύ περήφανος που τελείωσα δημόσιο σχολείο και δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να υποβαθμίζουμε την ποιότητα της εκπαίδευσης είτε στα δημόσια είτε στα ιδιωτικά σχολεία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείται στο Βήμα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γιάννης Ανδριανός. Μετά τον λόγο ζήτησε και θα μιλήσει η Υφυπουργός η κ. Ζαχαράκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, συζητάμε σήμερα ένα ακόμη νομοσχέδιο που υπογραμμίζει τη ριζική ποιοτική διαφορά αυτής της Κυβέρνησης, της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας με την προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ τόσο σε ό,τι αφορά το κρίσιμο πεδίο της εκπαίδευσης, όσο και ευρύτερα σε ό,τι αφορά τις βασικές αρχές και τη φιλοσοφία που πρέπει να διέπει το ρυθμιστικό και κανονιστικό πλαίσιο στη χώρα μας.

Είναι ένα νομοσχέδιο που έχει ως στόχο τη σημαντική απλοποίηση του πλαισίου λειτουργίας των ιδιωτικών σχολείων με την κατάργηση παρωχημένων, αντιπαραγωγικών και συχνά ιδεοληπτικών προβλέψεων, ένα νομοσχέδιο που έχει ως στόχο τη μεγαλύτερη αυτονομία και ευελιξία στην οργάνωση και την επιτέλεση της εκπαιδευτικής πράξης, την αποτελεσματικότερη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού και την αξιοποίηση των κτηριακών εγκαταστάσεων των σχολείων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τον τίτλο του παρόντος νομοσχεδίου, το περιεχόμενο δεν αφορά μόνο την ιδιωτική εκπαίδευση. Αφορά κάθε ελληνική οικογένεια με παιδιά σχολικής ηλικίας, είτε αυτά σπουδάζουν σε ιδιωτικά είτε σε δημόσια σχολεία. Και αυτό γιατί η ενίσχυση της ποιότητας, της άμιλλας και της δημιουργικότητας έχει θετικά αποτελέσματα συνολικά στην εκπαίδευση.

Αντιθέτως, η επιβολή της ομοιομορφίας και της λογικής της ήσσονος προστάθειας, η απαγόρευση της αξιολόγησης της δημιουργικής ώθησης, τα παράλογα και συχνά ανυπερβλήτα εμπόδια στους εκπαιδευτικούς που θέλουν να κάνουν το βήμα παραπάνω και στα σχολεία, δημόσια και ιδιωτικά, που θέλουν να ανταποκριθούν καλύτερα στις ανάγκες και τις επιθυμίες των παιδιών και των εκπαιδευτικών, όλα αυτά υπονομεύουν, όχι μόνο την ποιότητα της εκπαίδευσης, αλλά και τις προοπτικές ολόκληρης της κοινωνίας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς σε αντίθεση με την προηγούμενη κυβέρνηση, πιστεύουμε στην εκπαιδευτική άμιλλα στην ενεργή ενθάρρυνση και επιβράβευση της ποιότητας και της αριστείας, στην όσο γίνεται μεγαλύτερη αυτονομία των εκπαιδευτικών μονάδων.

Εμείς, σε αντίθεση με την προηγούμενη κυβέρνηση, πιστεύουμε στην ενίσχυση της σχολικής επιλογής, ώστε κάθε ελληνική οικογένεια να μπορεί εν τέλει να διαλέξει μέσα από ένα ευρύ φάσμα επιλογών το δημόσιο ή ιδιωτικό σχολείο που ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες και τις προτιμήσεις της.

Άλλωστε ποιος σε αυτήν την Αίθουσα μπορεί με λογικά επιχειρήματα να υποστηρίξει ότι θα πρέπει να διατηρηθεί ο παράλογος περιορισμός που δεν επέτρεπε μέχρι σήμερα στα ιδιωτικά σχολεία να προσφέρουν επιπλέον εκπαιδευτικές υπηρεσίες, αλλά και να αξιοποιούν τις κτηριακές εγκαταστάσεις για γενικότερους εκπαιδευτικούς σκοπούς, βεβαίως εκτός ωραρίου και βεβαίως με επιπλέον αμοιβή των εκπαιδευτικών; Ποιος μπορεί να υποστηρίξει τους περιορισμούς που μέχρι σήμερα εμπόδιζαν τα μέλη, τους εταίρους, τους μετόχους ενός ιδιωτικού σχολείου, εφόσον είναι εκπαιδευτικοί, να παρίστανται στις συνεδριάσεις του συλλόγου διδασκόντων, αλλά και τους περιορισμούς που μέχρι σήμερα εμπόδιζαν τα ιδιωτικά σχολεία να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα των στρατηγικών οφειλετών, που όχι μόνο επιβάρυναν τα σχολεία και τις υπόλοιπες οικογένειες των μαθητών, αλλά και απομείωναν σημαντικά τη δυνατότητα χορήγησης υποτροφιών σε παιδιά από οικογένειες με πραγματική οικονομική ανάγκη;

Και για να βάλουμε το δάκτυλο επί τον τύπον των ήλων, ποιος μπορεί με λογικά επιχειρήματα να υποστηρίξει τους περιορισμούς που μέχρι σήμερα εμπόδιζαν εκπαιδευτικούς και διοικήσεις να συμφωνούν εθελούσια στους όρους της συνεργασίας τους και να υπηρετούν όπως εκείνοι γνωρίζουν καλύτερα τις ανάγκες των παιδιών;

Αυτό το νομοσχέδιο, λοιπόν, απαντά σε όλα αυτά τα παράλογα εμπόδια, αφουγκράζεται τις ανάγκες των οικογενειών και των σχολείων και δημιουργεί ένα σύγχρονο, δίκαιο και αποτελεσματικό πλαίσιο λειτουργίας. Αλλά και σε ό,τι αφορά τη δημόσια εκπαίδευση, θέλω να υπογραμμίσω ιδιαίτερα τη θεσμοθέτηση της συστηματικής διδασκαλίας των ειδικών μαθημάτων που εξετάζονται στις πανελλαδικές εξετάσεις, τη λειτουργία των κέντρων

περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, την ενίσχυση της στελέχωσης των σχολικών μονάδων όπου φοιτούν τυφλοκωφοί μαθητές.

Ελπίζω τουλάχιστον, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, αυτό το άρθρο, αυτές τις διατάξεις να τις ψηφίσετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι θεμελιωδώς λανθασμένη αντίληψη ότι εμένα με το να συσσωρεύονται ρυθμιστικά εμπόδια στη λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων ενισχύεται τάχα η ισότητα μεταξύ των παιδιών από οικογένειες με διαφορετικές οικονομικές δυνατότητες. Το μόνο που επιτυγχάνει αυτή η λογική είναι να εντείνει τις ανισότητες ανάμεσα στα παιδιά των οικογενειών με χαμηλό και μεσαίο εισόδημα από τη μια και στα παιδιά των οικογενειών με πολύ υψηλό εισόδημα από την άλλη, που -ας μην ξεγελιάμαστε- με τον ένας τον άλλο τρόπο θα βρουν τον τρόπο να διασφαλίσουν την ποιοτική εκπαίδευση για τα παιδιά τους.

Η λύση, λοιπόν, στο υπαρκτό πρόβλημα των ανισοτήτων, δεν είναι η ισοπέδωση, αντιθέτως είναι η ενθάρρυνση της άμιλλας με λογικές που επιβραβεύουν τις δημιουργικές προσπάθειες και την αριστεία, λογικές δηλαδή που έχουν στο επίκεντρό τους τη δίκαιη αξιολόγηση. Λύση είναι η ενίσχυση της σχολικής επιλογής, ώστε οι οικογένειες να επιβραβεύουν τα σχολεία που ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τις προσδοκίες τους και να στέλνουν ηχηρό μήνυμα βελτίωσης στα σχολεία που δεν το κάνουν.

Λύση είναι η διασφάλιση των υλικών, θεσμικών και ηθικών προϋποθέσεων ώστε τα σχολεία, δημόσια και ιδιωτικά, να επιτελούν απερίσπαστα την αποστολή τους. Λύση είναι η ενθάρρυνση των υποτροφιών και κάθε είδους εργαλείου που θα επιτρέψει σε όλα τα παιδιά με ξεχωριστά ταλέντα να ακολουθήσουν με τις καλύτερες προοπτικές τον δρόμο της μόρφωσης, της προκοπής, της δημιουργικής συνεισφοράς στο κοινωνικό σύνολο.

Σε αυτή, λοιπόν, την κατεύθυνση το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί ένα ουσιαστικό βήμα, ένα βήμα που ανταποκρίνεται στις ανάγκες της χώρας και της κοινωνίας, στις απαιτήσεις, στα όνειρα και τις προσδοκίες των παιδιών και των νέων ανθρώπων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ και για την τήρηση του χρόνου.

Παρακαλείται η Υφυπουργός κ. Σοφία Ζαχαράκη να λάβει τον λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΖΑΧΑΡΑΚΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μόλις πριν ένα μήνα ψηφίστηκε εδώ στο ελληνικό Κοινοβούλιο το σχέδιο νόμου του Υπουργείου με αντικείμενο την ουσιαστική και ποιοτική αναβάθμιση και εκσυγχρονισμό του δημόσιου σχολείου, από το νηπιαγωγείο έως το λύκειο. Το αναφέρατε και πριν, κυρία Υπουργέ.

Θέλω να σας πω ότι είναι πολύ σημαντικό και δεν είναι κολυμβήθρα του Σιλβάμ, όπως ακούστηκε από τον αξιότιμο κ. Αμανατίδη, το να νομοθετούμε αυτά τα οποία εν τέλει υπήρχαν στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Ήδη μέσα σε αυτόν τον μήνα έχουν προχωρήσει οι διαδικασίες υλοποίησης, αυτά που εσείς ψηφίσατε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έτσι ώστε να μπορούμε να υλοποιήσουμε στην αρχή της σχολικής χρονιάς αυτά τα οποία υποσχέθήκαμε στον ελληνικό λαό. Ποια ήταν αυτά; Τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία μετά τις εξετάσεις και την κλήρωση που ήδη έχει υλοποιηθεί.

Συγχρόνως υλοποιούμε τον ορισμό των πειραματικών, των πιλοτικών σχολείων στα οποία θα διδαχθούν αγγλικά τα παιδιά. Θα εκπαιδευτούν με ένα παιγνιώδη τρόπο τα παιδιά του νηπιαγωγείου και συγχρόνως θα έχουμε διδακτικές πράξεις, πράξεις για τις νέες δεξιότητες. Είναι πράγματα τα οποία δεν ήταν αυτονόητο ότι θα μπορούσαν να υλοποιηθούν και όμως θα γίνουν πράξη από την αρχή της νέας σχολικής χρονιάς, με μέριμνα πάντα και για τις ειδικές συνθήκες που θα πρέπει να λάβουμε ούτως ή άλλως υπ' όψιν για να επιστρέψουν ασφαλείς στο σχολείο οι εκπαιδευτικοί και τα παιδιά μας.

Απαντώντας λοιπόν στην εύλογη και καλοπροαίρετη, φαντάζομαι, αγωνία και ανησυχία για τη νέα σχολική χρονιά, λέμε ότι ναι, λαμβάνοντας υπ' όψιν όλες τις οδηγίες των ειδικών επιστημόνων, θα επιτρέψουμε τη λειτουργία των σχολείων με τον κα-

λύτερο δυνατό τρόπο, όπως, κυρία Υπουργέ, έχετε πάρα πολλές φορές ούτως ή άλλως διαβεβαιώσει τον ελληνικό λαό και την επιστροφή εκπαιδευτικών και παιδιών με ασφάλεια στο ελληνικό σχολείο.

Βρισκόμαστε λοιπόν εδώ να συνεχίσουμε αυτό το έργο το οποίο ξεκινήσαμε και με το προηγούμενο νομοσχέδιο, μιλώντας για την παροχή ποιοτικής και σύγχρονης παιδείας, η οποία θα παρέχει σε κάθε νέο και κάθε νέα τα αναγκαία εφόδια για να είναι σε θέση να ανταποκριθούν αυτά τα παιδιά στις προκλήσεις της σύγχρονης εποχής.

Η προσπάθεια αυτή, όπως είναι αυτονόητο, δεν μπορεί παρά να αφορά και τα ιδιωτικά σχολεία και είναι και λογικά, αλλά και συνταγματικά επιβεβλημένο το ότι σε μία δημοκρατική κοινωνία το κράτος έχει την ευθύνη για την παιδεία που παρέχεται στους πολίτες συνολικά, είτε αυτοί επιλέγουν το δημοτικό, το δημόσιο σχολείο της γειτονιάς είτε ένα ιδιωτικό εκπαιδευτήριο.

Στο σημείο αυτό εντοπίζεται και ο ιδιαίτερος χαρακτήρας του παρόντος νομοσχεδίου, αλλά και η ειδοποιός διαφορά σε σχέση με το προηγούμενο καθεστώς και κατά συνέπεια η εκ διαμέτρου αντίθετη δική μας αντίληψη και θεώρηση για τα ζητήματα εκπαίδευσης και διαπαιδαγώγησης των παιδιών αυτού του τόπου, της χώρας μας.

Ποια είναι λοιπόν η ειδοποιός διαφορά; Η βαθιά μας πίστη και αφοσίωση στην υπεράσπιση και προστασία του θεμελιώδους σε κάθε δημοκρατία δικαιώματος κάθε πολίτη στην ελεύθερη επιλογή και ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του, όπως αυτό κατοχυρώνεται και στο Σύνταγμά μας, δικαίωμα το οποίο σαφώς έχει και όρια και ταυτόχρονα συνοδεύεται από συγκεκριμένες υποχρεώσεις.

Γιατί εμείς, σε αντίθεση με προκατόχους μας, πιστεύουμε ειλικρίνως στη σημασία της ιδιωτικής πρωτοβουλίας για το κοινωνικό σύνολο. Δεν την φοβόμαστε, δεν την αντιμαχόμαστε κολημένοι σε ιδεοληψίες ή άλλες παρωχημένες αντιλήψεις. Αντιθέτως τη θεωρούμε απαραίτητη για την επίτευξη ευρύτερης κοινωνικής ευημερίας, την πρόοδο και την εξέλιξη της χώρας μας.

Αυτό ακριβώς είναι και το πνεύμα του νομοσχεδίου το οποίο σήμερα έρχεται προς ψήφιση, αυτή η νέα ισορροπημένη πνοή που επιχειρούμε να δώσουμε στο χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Αξίζει να τονιστεί ότι αποδέκτες και τελικά ωφελούμενοι των μεταρρυθμίσεων αυτών, που αφορούν την ιδιωτική εκπαίδευση και μέσω των οποίων ενισχύεται η ιδιωτική πρωτοβουλία, δεν είναι δήθεν -όπως ακούστηκε από κάποιους εδώ στο Κοινοβούλιο, αλλά και στην Επιτροπή- μια κάποια ελίτ μεμονωμένων ιδιωτικών συμφερόντων, αλλά το σύνολο των μελών της κοινωνίας μας, είτε έχουν επιλέξει την εκπαίδευση των παιδιών τους στον ιδιωτικό τομέα, είτε -και μέσω ειδικών διατάξεων που έρχονται σε αυτό το νομοσχέδιο- στο δημόσιο.

Επιθυμούμε τη δημιουργία ή την εξέλιξη στην ανάπτυξη ενός ποιοτικού καινοτόμου ιδιωτικού εκπαιδευτηρίου, με την ένταση όμως αλλά και τη ζέση, με την οποία ενδιαφερόμαστε κυρίως πρέπει να σας πω, για τη λειτουργία του δημόσιου σχολείου, προς απάντηση ερωτήσεων τα οποία τέθηκαν νωρίτερα.

Επιθυμούμε την καλλιέργεια και τη θεμελίωση ενός περιβάλλοντος υγιούς ανταγωνισμού, με συνθήκες επιτελικής εποπτείας, το οποίο θα δημιουργεί κίνητρα βελτίωσης και μιας διαρκούς πορείας προς τα πάνω για όλα τα σχολεία, σε αντίθεση με τη λογική της εξίσωσης προς τα κάτω που βιώσαμε δυστυχώς στην Ελλάδα.

Ένα σύγχρονο δημοκρατικό κράτος οφείλει να την ενισχύει, θέτοντας τα πλαίσια εντός του οποίου ασκείται αυτή η εποπτεία. Με άλλα λόγια ο ρόλος του κράτους σε μια σύγχρονη δημοκρατία οφείλει να είναι επιτελικός και όχι παρεμβατικός σε σχέση με ζητήματα τα οποία ανήκουν στην άσκηση θεμελιωδών ελευθεριών των πολιτών του, όπως αυτή του επιχειρείν, αλλά και της επιλογής μεταξύ της δημόσιας και ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Αυτή είναι η κατεύθυνση του νομοσχεδίου σήμερα, με την οποία απελευθερώνουμε και απεγκλωβίζουμε τις ιδιωτικές σχολικές μονάδες από ένα αντιπαραγωγικό και αναποτελεσματικό κρατικό παρεμβατισμό, από υπέρμετρη γραφειοκρατία. Παρέχουμε ευελιξία και αυτονομία στις σχολικές μονάδες. Από τι; Από ένα πλαίσιο ασφυκτικού κρατικού παρεμβατισμού και αγκυλώ-

σεων που εν τέλει είναι μια επιβλαβής διαδικασία και περνάμε σε ένα στάδιο ουσιαστικής εποπτείας και παράλληλα ενθάρρυνσης και ανάπτυξης γόνιμης ιδιωτικής δραστηριότητας.

Απλοποιούμε γραφειοκρατικές διαδικασίες και συνεχίζουμε την εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας για θέματα λειτουργίας ιδιωτικών σχολείων. Ποια είναι αυτά τα θέματα; Αδειοδότηση, τήρηση εκπαιδευτικής νομοθεσίας, έλεγχος προσόντων και διορισμός διευθυντή και υποδιευθυντή, γνωστοποίηση πρόσθετων δράσεων, έγκριση κανονισμού λειτουργίας, έλεγχος τίτλων σπουδών. Ο έλεγχος της εκπαιδευτικής νομοθεσίας και των τίτλων σπουδών παραμένει όπως και πριν. Η ιστιμία των ιδιωτικών σχολείων είναι αδιαπραγμάτευτη και αποτελεί κύρια μέριμνα των πολιτικών μας.

Το παρόν νομοσχέδιο θέτει στο επίκεντρο κατ' αρχάς τις ανάγκες των ιδίων των μαθητών, το συμφέρον των οποίων πρέπει να είναι εξ ορισμού πρωταρχικό μέλημα για την εκπαιδευτική διαδικασία και άρα και για το Υπουργείο. Το ωρολόγιο πρόγραμμα διαμορφώνεται πλέον, έτσι ώστε να ανταποκρίνεται κατά το βέλτιστο τρόπο στις ανάγκες των μαθητών. Διευρύνουμε τις επιλογές τους για τη συμμετοχή τους σε πρόσθετες τυχόν δραστηριότητες που υλοποιούνται μέσα στα σχολεία τους.

Ομοίως, οι ρυθμίσεις αυτές, με την αξιολόγηση, αλλά και την αξιοποίηση του εκπαιδευτικού δυναμικού, στοχεύουν στην εγγύηση της παροχής έργου υψηλών προδιαγραφών από ανθρώπους καταρτισμένους, κατάλληλους και στους οποίους παρέχονται κίνητρα απασχόλησης στο αντικείμενο εξειδίκευσης του καθενός.

Ενθαρρύνεται το σχολείο να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες εμπλουτισμού, αλλά και εξορθολογισμού του προγράμματος και εν τέλει δίνεται η διασφάλιση για την υψηλότερη ποιότητα της παρεχόμενης παιδείας συνολικά. Πιστεύουμε στον υγιή ανταγωνισμό και πιστεύουμε και σε ένα δυναμικό δημόσιο σχολείο, που ακόμη μπορεί να πάρει και βέλτιστες πρακτικές μέσα από αυτές που επιτελούνται μέσα από ένα ιδιωτικό σχολείο.

Στέκομαι στα θέματα των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών, λόγω μιας προσωπικής ευαισθησίας και εμπειρίας που έχω μέσα από ιδιωτικό σχολείο, γιατί μπορεί να περιγράψουμε τα πράγματα, αλλά μπορεί να τα έχουμε ζήσει κιόλας.

Ακούστηκε κατ' επανάληψη ότι εγκαταλείπουμε τους εργαζόμενους, τους αφήνουμε έρμαιοι στις διαθέσεις των κακών εργοδοτών και κάποια άλλα σχόλια. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον βέβαια έχουν τα σχόλια από μέλη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που έχουν μάλιστα θητεύσει ως μέλη της κυβέρνησης, κατά τη διάρκεια της οποίας η εργασία δέχτηκε πολύ μεγάλη επίθεση. Ζητήματα ανεργίας και δημιουργίας θέσεων εργασίας ήταν καθημερινά στην ατζέντα του πολιτικού και του δημόσιου διάλογου.

Άρα, αν μη τι άλλο, απεδείχθη περλίτρα ότι οι πολιτικές υπέρμετρου κρατισμού και αυθαίρετης κρατικής παρεμβατικότητας όχι μόνο δεν προστατεύουν εν τέλει τα δικαιώματα των εργαζομένων, αλλά αντιθέτως πιθανότατα να οδηγούν και σε δυσμενέστερη θέση.

Θα σας μιλήσω για το τι γινόταν στην πράξη -αυτό που ζήσαμε- στην ιδιωτική εκπαίδευση τον τελευταίο καιρό με τη διετία. Τελικά αντί να προστατέψει, οδήγησε σε όξυνση και μεγαλύτερη ανισορροπία μεταξύ των σχέσεων εργαζομένων και εργοδοτών. Παρατηρήθηκε δε το φαινόμενο μη κατάρτισης συμβάσεων αορίστου χρόνου και τερματισμού της εργασιακής σχέσης στο πέρας της διετίας. Γιατί; Γιατί φοβούνταν στα ιδιωτικά σχολεία την πιθανότητα να εγκλωβιστούν στην επιλογή ενός εκπαιδευτικού για μια κατάσταση αορίστου σχέσης και σύμβασης.

Αυτές τις στρεβλώσεις αντιμετωπίζουμε. Επαναφέρουμε και διασφαλίζουμε την αυτονόητη ελευθερία των πολιτών να καταρτίζονται ελεύθερα συμβάσεις, να ρυθμίζουν ελεύθερα, ισότιμα και αυτόνομα το περιεχόμενο των μεταξύ τους σχέσεων. Αυτό θα είναι προς όφελος των εκπαιδευτικών; Πιστεύουμε πως ναι, θα είναι προς όφελος των εκπαιδευτικών, οι οποίοι κάθε άλλο παρά αφήνονται στην τύχη τους, έρμαιο της δήθεν κακής εργοδοσίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Και εδώ βέβαια είναι ύψιστο καθήκον και υποχρέωση και της

ιδιωτικής επιχείρησης και του σχολείου να τηρεί τη νομοθεσία και ως προς την κάλυψη του υποχρεωτικού ωραρίου, αλλά και στις επιπλέον δραστηριότητες, στο οποίο μάλιστα θα ασκείται και αυστηρός έλεγχος. Δεν απεμπολείται η εποπτεία επί των εργασιακών σχέσεων. Αναδιαμορφώνεται και επιβεβαιώνεται κυρίως με τη διατήρηση του διοριστηρίου, του ελέγχου μισθοδοσίας, του ελέγχου ωραρίου, των υπηρεσιακών και πειθαρχικών ζητημάτων που υπάγονται στην αρμοδιότητα των υπηρεσιακών συμβουλίων.

Η εποπτεία που οφείλει να ασκεί ένα σύγχρονο κράτος ουσιαστικά αναβαθμίζεται, καθώς είναι ενιαία προς όλους τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς. Συνάμα είναι ουσιαστικότερη μετά την απαλοιφή ιδεοληπτικών, αλλά και αναχρονιστικών αγκυλώσεων.

Θα φύγω από το κομμάτι της ιδιωτικής εκπαίδευσης, θέλοντας να συντομεύσω, κύριε Πρόεδρε, αν και δεν έχω χρησιμοποιήσει μέχρι τώρα παραπάνω χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Όσο μπορείτε συντομότερα, ολοκληρώστε.

ΣΟΦΙΑ ΖΑΧΑΡΑΚΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στο νομοσχέδιο περιλαμβάνονται διατάξεις οι οποίες αφορούν στη δημόσια εκπαίδευση και είναι ιδιαίτερα σημαντικές, αυτές που αφορούν, κυρία Υπουργέ, την πρωτοβουλία την οποία λάβατε για την εισαγωγή των ειδικών μαθημάτων των πανελλαδικών εξετάσεων, τα οποία για πρώτη φορά θα διδάσκονται και αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό. Νομίζω ότι όλοι κανονικά θα πρέπει να επιδοκιμάσουμε με μια θετική ψήφο τη συγκεκριμένη πρωτοβουλία. Διότι, όπου κι αν βρίσκεται το παιδί, το οποίο μέχρι τώρα δεν είχε επιλογές να διδαχθεί αυτό το μάθημα που του ζητούσαμε να δώσει ως ειδικό μάθημα, τώρα μπορεί, μέσα σε συστάδα σχολείου, να διδάσκεται αυτά τα ειδικά μαθήματα.

Νομίζω, κυρία Υπουργέ, ότι αυτή είναι μια πολύ σημαντική πρωτοβουλία. Το δημόσιο σχολείο μεριμνά και προετοιμάζει το ίδιο τους μαθητές του για τη συμμετοχή τους σε κάθε μάθημα το οποίο τυχόν εξετάζονται προκειμένου να εισαχθούν στη σχολή της επιλογής τους.

Κι επειδή έγινε λόγος νωρίτερα για το ζήτημα των ΚΠΕ -θα ήθελα να είναι ο κ. Φάμελλος εδω- να απαντήσω ότι παρατείνουμε τη λειτουργία των ΚΠΕ για ένα χρόνο, γιατί πρέπει να ολοκληρωθεί όλη η ομαλή μετάβαση προς το επόμενο βήμα που έχει να κάνει, ναί, με τους όρους βιωσιμότητας και με τους στόχους βιωσιμότητας, που ούτως η άλλως έχουν τεθεί και σε διεθνές επίπεδο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Σίγουρα ο καλύτερος τρόπος δεν είναι να νομοθετούμε και να μην έχουμε δημιουργήσει τις κατάλληλες συνθήκες εφαρμογής αυτής της νομοθεσίας, μιλώντας για τα ΚΕΑ. Κα πιθανότατα, επειδή δεν είστε και όλοι υποχρεωμένοι να είστε ενημερωμένοι γι' αυτό, βρήκαμε μια κατάσταση από τον ΣΥΡΙΖΑ τη μετατροπή των Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης σε ΚΕΑ, Κέντρα Εκπαίδευσης για την Αειφορία, χωρίς όμως να έχει γίνει όλη η προετοιμασία έτσι ώστε να λειτουργήσουν αποτελεσματικά και με συγκεντρωτικό τρόπο, ούτως η άλλως, διαχείρισης αυτών.

Τι κάνουμε λοιπόν; Παρατείνουμε τη λειτουργία. Μπορούμε να τα στελεχώσουμε. Θα ξεκινήσουμε τη λειτουργία νέων ΚΠΕ ανά την Ελλάδα και αμέσως μετά, με το νόμο που θα έρθει από το Υπουργείο για τις δομές, θα μπορέσουμε να πάμε στην επόμενη μέρα, σε μια μέρα η οποία θα συμπεριλαμβάνει προφανώς και τον στόχο της βιωσιμότητας μέσα από τα Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με όλες αυτές τις ρυθμίσεις οι οποίες αποτελούν φυσική συνέχεια όλων αυτών που έχουν γίνει στο Υπουργείο όλων αυτών τον καιρό και βρίσκονται σε πλήρη εναρμόνιση με τον τελευταίο νόμο για τον εκσυγχρονισμό του δημόσιου σχολείου, επιχειρούμε να επιφέρουμε τις απαραίτητες διορθωτικές παρεμβάσεις και στον χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Με αίσθημα ευθύνης και συνεπείς προς το Σύνταγμα και τις επιταγές του, μεριμνούμε με τον ίδιο τρόπο για την ποιοτική αναβάθμιση της παιδείας το σύνολό της, δημόσιας και ιδιωτικής, μακριά από φοβικά σύνδρομα και άλλες αναχρονιστικές αντιλήψεις. Συνεπείς προς τις δεσμεύσεις μας και την πολιτική μας ταυτότητα, ενισχύουμε και ενθαρρύνουμε την ιδιωτική αυτονομία η

οποία ασκείται εντός οριοθετημένου περιβάλλοντος κι έτσι επιφέρει πολλαπλά οφέλη για το σύνολο της κοινωνίας, αναβαθμίζει και ενισχύει την πολιτεία μας.

Μιλάμε για τα παιδιά μας, για τους μελλοντικούς πολίτες αυτής της χώρας, αυτήν τη γενιά που θα πρέπει να είναι όσο γίνεται καλύτερα εφοδιασμένη για να αντιμετωπίσει τις νεοφυείς κρίσεις και πρωτοφανείς προκλήσεις του εικοστού πρώτου αιώνα, ενός αιώνα μεγάλων αλλαγών, ραγδαίων παγκόσμιων μεταβολών που επιφυλάσσει για τις ζωές όλων μας.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Έχει γίνει μία αλλαγή του κ. Καϊριδή με τον κ. Κούβελα. Θα μιλήσει ο κ. Κούβελας τώρα και μετά ο κ. Χάρης Καστανίδης.

Κύριε Κούβελα, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργοί, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το σημερινό νομοσχέδιο που συζητάμε αποτελεί μια πραγματική τομή, μια πραγματική μεταρρύθμιση, αυτή τη φορά στον χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Σας αξίζουν θερμά συγχαρητήρια, κυρίες Υπουργοί, κύριε Υπουργέ, γιατί μέσα σ' έναν χρόνο ήδη δώσατε δείγματα γραφής και κάνατε νόμους όλες τις προγραμματικές μας εξαγγελίες, αυτές για τις οποίες ο ελληνικός λαός έδωσε ξεκάθαρη εντολή στην Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, όταν φώναξαν με την ψήφο τους «αλλάξτε ριζικά το χάλι στην παιδεία μας». Ζήτησαν να μεταμορφώσουμε το σχολείο σε κέντρο γνώσης και να παραδώσουμε τα πανεπιστήμιά μας εκεί που πραγματικά ανήκουν, δηλαδή στους καθηγητές και στους φοιτητές τους κι όχι στους διάφορους «μπαχαλάκηδες» οι οποίοι είχαν καταλάβει τα τελευταία προηγούμενα χρόνια τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

Γιατί αποτελεί σημαντική μεταρρύθμιση και το σημερινό νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας; Πρώτον, γιατί συμβάλλει στην αλλαγή του τοπίου της ιδιωτικής παιδείας, το μεταμορφώνει, ενισχύοντας τον σπουδαίο ρόλο των εκπαιδευτικών στον χώρο και φυσικά, όπως αναφέρθηκε και από την πλειονότητα των φορέων στην Επιτροπή, αλλά και των συμπολιτών μας που έλαβαν μέρος στη δημόσια διαβούλευση, έρχεται να διορθώσει πολλές αναχρονιστικές και ιδεοληπτικές παθογένειες του σύγχρονου παρελθόντος προς όφελος των μαθητών μας ιδίως, αλλά και των εκπαιδευτικών γενικότερα και της ιδιωτικής εκπαίδευσης τελικά.

Γιατί δεν πρέπει να μας διαφεύγει, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι το ιδανικό σύστημα για την πρόοδο στην εκπαίδευση είναι αυτό που βάζει τον μαθητή στο κέντρο κάθε πρωτοβουλίας, κάθε αλλαγής, δηλαδή το σύστημα εκείνο το οποίο κινείται γύρω από το καλό των μαθητικών γενεών. Κι αν θέλουμε, βέβαια, στην πράξη και όχι με λόγια να υποστηρίζουμε ότι τα παιδιά μας είναι το μέλλον αυτού του τόπου, τότε θα πρέπει να προχωρούμε σε σημαντικές, σε ριζικές μεταρρυθμίσεις. Βέβαια, καμία μεταρρύθμιση δεν μπορεί να λειτουργήσει στην πράξη, αν δεν αλλάξει ο τρόπος σκέψης όλων μας, ο δικός μας, των μαθητών, των εκπαιδευτικών, τελικά της κοινωνίας.

Τι κάνει το παρόν σχέδιο νόμου; Έρχεται να συμπληρώσει και να ολοκληρώσει σε πολλά σημεία τον κύκλο παρεμβάσεων που αναφέρονται στην αναβάθμιση και τον εκσυγχρονισμό του σχολείου γενικά, του δημόσιου και του ιδιωτικού σχολείου. Κι όλα αυτά σε συνέχεια ενός μεγάλου νομοσχεδίου που ψηφίστηκε μόλις πριν από ένα μήνα και αφορούσε την αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου από τη βάση της πυραμίδας, δηλαδή το νηπιαγωγείο, φτάνοντας μέχρι και την τριτοβάθμια εκπαίδευση, το πανεπιστήμιο.

Στόχος μας μέσα από το σημερινό σχέδιο νόμου είναι να δοθεί η δυνατότητα στα ιδιωτικά σχολεία ακόμη και να διαφοροποιηθούν από τα δημόσια, πάντα όμως στο πλαίσιο των συνταγματικών επιταγών και προβλέψεων.

Θυμίζω την απόφαση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ να απαγορεύσει την αξιολόγηση στα ιδιωτικά σχολεία. Θυμίζω την απόφαση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ να περιορίσει τη δυνατότητα πρόσθετων εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων στα ιδιωτικά σχολεία. Θυμίζω την απόφαση να επιχειρήσει βίαια να μονιμοποιήσει, επί της ουσίας ανεξέλεγκτα, τους εκπαιδευτικούς στην ιδιωτική εκπαίδευση αντί να τους δίνει κίνητρα για τη συνεχή βελτίωσή τους. Θυμίζω

ακόμη την αποτυχημένη, ευτυχώς, απόπειρα της προηγούμενης κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ να επιβάλει τότε ΦΠΑ 23% στην ιδιωτική εκπαίδευση που θα επιβάρυνε φυσικά τους γονείς και θα τίνιζε πιθανότατα όλο το οικοδόμημα στον αέρα.

Ως σχέδιο, λοιπόν, είχατε πρώτα την ισοπέδωση και μετά την επιβολή δυσβάσταχτων βαρών για να μην επιλέγει κανείς την ιδιωτική εκπαίδευση. Ήταν εξαιρετικά σοβαρή η καταγγελία που έκανε εκπρόσωπος των ιδιωτικών σχολείων στην συζήτηση του νομοσχεδίου στην αρμόδια επιτροπή, λέγοντας ότι ο κ. Φίλης, ως αρμόδιος υπουργός τότε, του είχε αναφέρει επί λέξει ότι «αφού δεν μπορούμε να σας κλείσουμε, θα σας κάνουμε αχρείαστους». Τελικά, παντού με απειλές και εκβιασμούς κυβερνούσατε την εποχή σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ;

Το νομοσχέδιο αυτό εισάγει μεγαλύτερη ευελιξία στη διαμόρφωση του διευρυμένου ωρολογίου προγράμματος πέρα από το υποχρεωτικό και το ιδιωτικό σχολείο μπορεί να εστιάζει και στα επιπλέον μαθήματα, επιλέγοντας ελεύθερα συγκεκριμένα αντικείμενα. Δίνεται μεγαλύτερη ευελιξία και αφορά και την προσθήκη άλλων δραστηριοτήτων, ακόμη και τα απογεύματα ή και τα Σαββατοκύριακα.

Επίσης, εισάγει ρυθμίσεις οι οποίες το εκσυγχρονίζουν και το βελτιώνουν, όπως η δυνατότητα μεταγραφής ενός μαθητή ιδιωτικού σχολείου σε άλλο ιδιωτικό, αλλά και η δυνατότητα να μη συνεχίζει ένας μαθητής σε ιδιωτικό σχολείο, εφόσον δεν πληρώνονται τα δίδακτρα σε αυτό. Άρα, λοιπόν, είναι μια πραγματική εξέλιξη στο πλαίσιο πάντα κανόνων.

Έτσι, λοιπόν, έχουμε την εισαγωγή της αξιολόγησης και στις ιδιωτικές εκπαιδευτικές μονάδες, με κριτήρια που ισχύουν και στο δημόσιο σχολείο. Μια αξιολόγηση η οποία θυμίζω είχε πολεμήσει τόσο πολύ από την προηγούμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Είχατε εκδώσει ακόμη και εγκύκλιο, σας θυμίζω, η οποία εγκαλούσε ιδιωτικό σχολείο γιατί τόλμησε να προχωρήσει σε αξιολόγηση των εκπαιδευτικών του, λες και επρόκειτο για ποινικό αδίκημα. Τελικά ούτε στην ιδιωτική εκπαίδευση ούτε στο ιδιωτικό σχολείο θέλατε την αξιολόγηση; Έχετε πολιτική αλλοργία και στο άζιο και στο άριστο και στο ικανό. Και εδώ βέβαια πρέπει να ομολογήσουμε ότι είστε πραγματικά συνεπείς, διαχρονικά έχετε αυτή τη στάση.

Ακόμη καταργούμε σύστημα συμβάσεων διετίας για τους εκπαιδευτικούς που τους κρατούσε σε ομηρία, δίνοντας τη δυνατότητα συμβάσεων αορίστου χρόνου έτσι ώστε να μπορεί να εξελιχθεί και να αναπτυχθεί αυτή η σχέση ιδιωτικού εκπαιδευτηρίου με τους εκπαιδευτές, με τους δασκάλους, τους καθηγητές της επιλογής τους.

Το ερώτημα το οποίο νομίζω ότι συνοψίζει τη σημερινή συζήτηση, πλησιάζοντας και στο τέλος της, είναι το εξής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Απευθύνομαι ιδιαίτερα σε όσους από σας, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, -του πρώην πρωθυπουργού κ. Τσίπρα συμπεριλαμβανομένου- επιλέγετε να στέλνετε τα παιδιά σας σε ιδιωτικά σχολεία, και πολύ καλά κάνετε εφόσον αυτό είναι για το καλό τους, για το συμφέρον τους, αυτό κρίνετε. Τελικά θέλουμε τον εκπαιδευτικό να κάνει σωστά τη δουλειά του, θέλουμε τον εκπαιδευτικό να σέβεται τους μαθητές, θέλουμε να είναι πραγματικός παιδαγωγός; Εάν κάποιος δεν είναι όλα τα παραπάνω, θέλουμε να συνεχίσει να διδάσκει τα παιδιά μας και στο ιδιωτικό σχολείο;

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, έρχεται -και με αυτό ολοκληρώνω, κυρίες Πρόεδρε- να βάλει ένα τέλος σε όλα αυτά, να δούμε λοιπόν πλέον να εξελίσσονται τα πράγματα σε μια σύγχρονη προοπτική, σε μια σύγχρονη κατεύθυνση, σε μια καινοτόμο κατεύθυνση και την ευκαιρία αυτή πήρε το Υπουργείο για να προσθέσει και την διδασκαλία στην Γ' λυκείου μαθημάτων τα οποία δεν διδάσκονταν στην Γ' λυκείου καθόλου ή πολύ λίγο, αλλά οι μαθητές εξετάζονταν στις πανελλαδικές εξετάσεις σε αυτά. Τώρα, λοιπόν, στο πλαίσιο αναβάθμισης του δημόσιου σχολείου προστίθενται περισσότερες ώρες διδασκαλίας τους.

Κλείνοντας θα ήθελα να μεταφέρω την αγωνία δημάρχων της Θεσσαλονίκης, κυρία Υπουργέ, οι οποίοι φαίνεται ότι δεν είναι έτοιμοι να καλύψουν τις ανάγκες σε αίθουσες για τα παιδιά τα οποία εντάσσονται στην υποχρεωτική προσχολική ηλικία, προνήπια και νήπια δηλαδή, λόγω γραφειοκρατικών καθυστερήσεων. Είμαι βέβαιος ότι αντιλαμβάνεστε το ζήτημα αυτό σαν πρόβλημα

και θα κάνετε ό,τι καλύτερο είναι δυνατόν.

Σας καλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να υπερψηφίσουμε και το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείται στο Βήμα ο κ. Χάρης Καστανίδης του Κινήματος Αλλαγής και στη συνέχεια θα πάρει τον λόγο ο κ. Στύλιος.

Ορίστε, κύριε Καστανίδη, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας τους αγορητές της Νέας Δημοκρατίας κατέληξα στο συμπέρασμα ότι χαμηλοφώνως πρέπει να σας παρακαλέσω: όχι άλλες εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις, όχι άλλες γενναίες τομές, όχι άλλα σημαντικά νομοσχέδια, γιατί έτσι αχρηστεύετε τη σημασία των λέξεων.

Η κυρία Υπουργός με τις διαδοχικές της επιλογές από τότε που έχει την ευθύνη του Υπουργείου Παιδείας συνεχίζει να μας εκπλήσσει, διότι οι επιλογές της προδίδουν στην καλύτερη περίπτωση έλλειψη στρατηγικής στον εκπαιδευτικό σχεδιασμό, στη χειρότερη περίπτωση αμηχανία ή σύγχυση.

Για να γίνω σαφέστερος, πώς αντιμετωπίζετε μία ιδιωτική εκπαιδευτική επιχείρηση; Η έμφαση είναι στην «επιχείρηση» ή στη λέξη «εκπαιδευτική»; Εάν η έμφαση είναι στη λέξη «επιχείρηση», τότε μπορεί να δικαιολογηθούν οι ρυθμίσεις για την απελευθέρωση των απολύσεων και η εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας, όπως συμβαίνει σε οποιαδήποτε άλλη επιχείρηση. Σε αυτήν την περίπτωση θα ήταν συνεπέστερο, επειδή είναι λογικό να λειτουργούν τα ιδιωτικά σχολεία με κέρδος, να έχουν τα δικά τους αναλυτικά προγράμματα, όπως κάθε επιχείρηση κάνει τον υπολογισμό του έργου της, να έχουν τις δικές τους εσωτερικές αρχές και να καταλήγουμε στο τέλος σε μία αξιολόγηση του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου, προκειμένου να βρεθεί η ισοτιμία των πτυχίων, των απολυτηρίων, μεταξύ ιδιωτικής σχολικής μονάδας και δημόσιας σχολικής μονάδας, μια ιδιωτική σχολική μονάδα να ανήκει στο Υπουργείο Ανταγωνιστικότητας και Ανάπτυξης.

Αν όμως η σημασία που αποδίδουμε σε μια ιδιωτική σχολική μονάδα είναι ότι πρόκειται για το εκπαιδευτικό έργο της γιατί παρέχει, επίσης, παρ' ό,τι ιδιωτικός φορέας, δημόσιο αγαθό, τότε δικαιολογείται να είναι ίδια τα αναλυτικά προγράμματα του δημόσιου σχολείου με το ιδιωτικό σχολείο και να υπάρχουν ειδικοί κανόνες όχι μόνο στην εποπτεία, αλλά και σε ό,τι αφορά το εργασιακό καθεστώς των εργαζομένων, των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Τότε δικαιολογείται να συνεχίσουμε να αποδεχόμαστε την υπαγωγή των ιδιωτικών σχολικών μονάδων στο Υπουργείο Παιδείας. Διαλέξτε όμως και πάρτε. Δεν είναι δυνατόν να εφαρμόζετε την κοινή εργατική νομοθεσία και ταυτόχρονα να λέτε ότι «επειδή πρόκειται για δημόσιο αγαθό κρατώ εγώ την εποπτεία του ιδιωτικού σχολείου».

Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι ένας εχέφρων και με αυτοπεποίθηση σχολάρχης δεν θα κάνει ποτέ χρήση των προβλέψεων της κ. Κεραμέως, δεν θα χρειαστεί. Αυτό θα το κάνουν άνθρωποι που ενδοχόμενως έχουν να εκκαθαρίσουν λογαριασμούς και ίσως έχουν οξύτερη την αίσθηση της επιχειρηματικότητας. Αλλά οι εχέφρονες άνθρωποι δεν θα το κάνουν, γιατί τιμούν το εκπαιδευτικό προσωπικό τους. Ξέρουν ότι στον δάσκαλο στηρίζονται. Αυτός είναι που θα δώσει το αποτέλεσμα στο παιδί. Ένας άλλος θα μπορούσε να σκεφθεί τη χρήση των διατάξεων. Υπολογίζει το Υπουργείο Παιδείας ότι για να απολυθεί ένας εργαζόμενος ή και για να υπάρξει ομαδική απόλυση -γιατί και η ομαδική απόλυση επιτρέπεται, εφόσον εφαρμόζεται η κοινή εργατική νομοθεσία- πρέπει προηγουμένως να υπάρξει αξιολόγηση.

Τι λέει, λοιπόν, η κυρία Υπουργός Παιδείας; Κοντά στα κριτήρια αξιολόγησης -ο Θεός να τα κάνει κριτήρια αξιολόγησης!- στη δημόσια εκπαίδευση -είχα την ευκαιρία πριν από ένα μήνα να μιλήσω- προσθέτω και ορισμένα ακόμα κριτήρια αξιολόγησης που πρέπει να έχει ο σχολάρχης στα χέρια του, χωρίς όμως να ορίζει ούτε με μία γραμμή ποια είναι αυτά τα νέα, πρόσθετα κριτήρια αξιολόγησης! Το μόνο το οποίο προσέθεσε ήταν ότι θα πρέπει αυτά τα κριτήρια αξιολόγησης να περιλαμβάνονται στον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας, δηλαδή τον εσωτερικό κανονισμό

λειτουργίας που ο ίδιος ο σχολάρχης κάνει για το σχολείο του. Θα φθάσει, λοιπόν, στην αξιολόγηση και θα πρέπει είτε για ανεπάρκεια εκπαιδευτική είτε για την εν γένει συμπεριφορά -σημειώνω ότι και οι δύο είναι βαριές κατηγορίες- να απολύσει, με βάση τα πρόσθετα και τα υπόλοιπα κριτήρια, κάποιον ή κάποιους εκπαιδευτικούς.

Επιτρέψτε μου τώρα αυτό να το καταδείξω με μία φανταστική ιστορία που συμβαίνει σε άδηλο χρόνο στην σύγχρονη Ελλάδα και η οποία έχει ως εξής. Για να καταλάβουμε τι ρυθμίζει η κ. Κεραμέως.

Ένας εμπνευσμένος Πρωθυπουργός μέσα σε συνθήκες διχασμού, διχασμένης Ελλάδας, αποφασίζει να καλέσει τρεις διακεκριμένους εκπαιδευτικούς σε μία βόλτα, σε έναν περίπατο μαζί του. Απαντούν οι τρεις εκπαιδευτικοί και στη διάρκεια του περιπάτου ο εμπνευσμένος Πρωθυπουργός τους λέει το εξής: «Κύριοι ο τίτλος τιμής της πρωθυπουργίας μου θα είναι μια βαθιά και ουσιαστική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Μπορείτε να βοηθήσετε»; Οι τρεις εκπαιδευτικοί αφινιδιάζονται. Είναι γνωσμένου κύρους άνθρωποι, οι οποίοι αποφασίζουν πράγματι να βοηθήσουν και σκέφτονται να ιδρύσουν μια εταιρεία, την εκπαιδευτική εταιρεία. Θα δουλέψουν ιδιωτικά, θα απευθυνθούν σε άνθρωπο ο οποίος θα κάνει συγκεκριμένες παρεμβάσεις στον γραφειοκρατικό και δύσκαμπτο μηχανισμό του Υπουργείου Παιδείας -τον οποίον δεν ελέγχει πολύ καλά ο εμπνευσμένος Πρωθυπουργός- προκειμένου να περάσουν αυτές οι ιδέες. Το πρώτο που σκέφτονται είναι ότι χρειάζομαστε να κατανοήσουμε τις ανάγκες της σύγχρονης Ελλάδας, τα παιδιά μας πρέπει να κατανοήσουν τι είναι η σύγχρονη Ελλάδα και τις ανάγκες της. Για να το κάνουμε αυτό πρέπει να θεμελιώσουμε την όποια εκπαιδευτική μεταρρύθμιση στην ομιλούμενη ρωμαϊκή γλώσσα, όπως έλεγε ο Βηλαράς. Και σκέφτηκαν ότι ένα παραπέρα βήμα, στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής εταιρείας θα ήταν να προχωρήσουμε σε νέα σχολικά εγχειρίδια και σε καινοτόμες παιδαγωγικές μεθόδους, δηλαδή, σε σύγχρονες μεθόδους διδασκαλίας.

Αρνήθηκαν οποιαδήποτε δημόσια θέση μπορούσε να τους παροχετεύει. Δούλεψαν, συστηματικά και κατέληξαν, λοιπόν, σε μερικά συμπεράσματα. Βρέθηκαν όμως ενώπιον ενός τείχους. Ο ευφάνταστος σχολάρχης στη σύγχρονη Ελλάδα ο οποίος έχει άλλα πρότυπα παιδαγωγικά, άλλες αρχές, ενδεχομένως συντηρητικές, στο σχολείο του, καταλαβαίνει ότι το εκπαιδευτικό αυτό προσωπικό το οποίο δούλεψε στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής εταιρείας -όπως την ονόμασαν- είναι κάτι επικίνδυνο για τις πεποιθήσεις του και τις αρχές του και θα πρέπει ενδεχομένως βάσει των πρόσθετων κριτηρίων -που κανείς δεν ονομάζει- να αποφύγει επικίνδυνους εραστές άλλων θεωριών και άλλων παιδαγωγικών προτύπων. Σκέφτεται να τους απολύσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τώρα σας παρακαλώ κάντε μία μετεγγραφή στο ακριβές ιστορικό πλαίσιο της φανταστικής ιστορίας που σας αφηγήθηκα. Ο εμπνευσμένος Πρωθυπουργός είναι ο Ελευθέριος Βενιζέλος. Η εποχή είναι το 1916. Η εκπαιδευτική εταιρεία είναι ο Μανώλης Τριανταφυλλίδης, ο Δημήτρης Γληνός και ο Αλέξανδρος Δελμούζος. Και οι κίνδυνοι τους οποίους διατρέχουν, είναι οι κίνδυνοι του σημερινού εκπαιδευτικού που θα κριθεί από τον ευφάνταστο σχολάρχη με βάση τις αρχές που κατοχυρώνει στον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας του σχολείου του.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Στύλιος από τη Νέα Δημοκρατία και στη συνέχεια είναι ο κ. Κωνσταντίνος Μπούμπας από την Ελληνική Λύση.

Ορίστε, κύριε Στύλιο, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόσο στην αρμόδια επιτροπή όσο και σήμερα στην Ολομέλεια είναι εμφανές ότι συγκροτούνται δύο διαφορετικοί κόσμοι. Από τη μία πλευρά ο κόσμος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και η αντίληψη που έχουν για την παιδεία, για το δημόσιο σχολείο, για το ιδιωτικό σχολείο, μια αντίληψη που ανταποκρίνεται σε μια περίκλειστη κοινωνία, φοβική στην εξέλιξη και στο καινούργιο, μονίμως αγανακτισμένοι και οργισμένοι, μια κοινωνία με τη γροθιά όρθια, με ένα εκπαι-

δευτικό σύστημα υπό ασφυκτικό κρατικό έλεγχο και μια ιδιωτική εκπαίδευση ουσιαστικά ανύπαρκτη. Ας μη γελιόμαστε αυτός είναι ο κόσμος του ΣΥΡΙΖΑ. Αν μπορούσαν -όπως ειπώθηκε και στην αρμόδια επιτροπή- θα καταργούσαν τα ιδιωτικά σχολεία.

Κι επειδή δεν μπορούσαν να τα καταργήσουν με ένα νόμο και με ένα άρθρο, προσπάθησαν στην πράξη με την αλλοπρόσβαλη πολιτική τους ως κυβέρνηση να τα κάνουν σαν να μην υπάρχουν, καταργώντας στην ουσία βαθμούς ελευθερίας από την ιδιωτική εκπαίδευση ώστε να μην διαφοροποιείται σε τίποτα από τη δημόσια, ακυρώνοντας στην πράξη το συνταγματικό δικαίωμα του γονιού στην επιλογή αλλά και το πρακτικό, τεχνικό δικαίωμα της οικογένειας να μπορεί να υποστηρίξει τα παιδιά της, να μπορεί να λειτουργήσει, γιατί οι περισσότεροι γονείς ειδικά της μεσαίας τάξης είναι εργαζόμενοι και είναι εργαζόμενοι για πολλές ώρες.

Αυτός λοιπόν ο κόσμος δεν έχει καμμία σχέση με την Ελλάδα της αυτοπεποίθησης, της εξωστρέφειας, του δυναμισμού, της καινοτομίας που θέλουμε, μια Ελλάδα όπως την ονειρευόμαστε εμείς στη Νέα Δημοκρατία και στην Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Προς αυτή την κατεύθυνση λοιπόν κινούνται όλα τα νομοσχέδια μας όπως και το σημερινό νομοσχέδιο για την ιδιωτική εκπαίδευση, το οποίο έρχεται ως συνέχεια του νομοσχεδίου που ψηφίστηκε τον προηγούμενο μήνα και αφορούσε την αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου από το νηπιαγωγείο ως το λύκειο. Το παρόν νομοσχέδιο έρχεται να συμπληρώσει και να ολοκληρώσει τη σημαντική αυτή παρέμβαση που έγινε στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Αλλά ας δούμε ορισμένα στοιχεία σχετικά με την εικόνα της εκπαίδευσης στη χώρα μας. Παρατηρείται μια παγίωση και συχνά διεύρυνση των ανισοτήτων. Το μαθησιακό χάσμα, το learning gap, αυξάνεται. Οι επιδόσεις χαρακτηρίζονται από εσωτερική παγίωση, ενώ παρατηρούνται έντονες γεωγραφικές ανισότητες. Πολλαπλές έρευνες που έχουν γίνει από ανεξάρτητες αρχές, όπως η ετήσια έκθεση του 2019 της Ανεξάρτητης Αρχής Διασφάλισης της Ποιότητας στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, η έκθεση παρακολούθησης της εκπαίδευσης και της κατάρτισης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το 2019 και τα αποτελέσματα του διαγωνισμού Pisa του 2012, του 2015 και του 2018 συγκλίνουν όλες μα όλες στο ότι το μεγάλο πρόβλημα είναι η μαθησιακή κρίση που επηρεάζει αρνητικά την ανάπτυξη του ανθρώπινου κεφαλαίου στην Ελλάδα.

Ειδικότερα οι επιδόσεις των μαθητών στην Ελλάδα υπολείπονταν κατά πολύ των επιδόσεων άλλων χωρών. Και μάλιστα το 2018 είναι σε πτώση σε σύγκριση με τα αποτελέσματα της Pisa του 2014. Δεν ξέρω εάν αυτό θα πρέπει να προβληματίσει τους συναδέλφους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ ή έστω να κάνουν μια αυτοκριτική για την πολιτική τους. Πού καταλήγουν όλες αυτές οι μετρήσεις λοιπόν; Οι άριστοι μειώνονται, ενώ οι αδύναμοι πληθαίνουν. Αυτό προκύπτει σχεδόν από το σύνολο των μελετών.

Και κάτι ακόμα: Το 2018 μόνο το 6,2% των Ελλήνων μαθητών πέτυχε πολύ υψηλές επιδόσεις σε ένα γνωστό αντικείμενο. Η αντίστοιχη επίδοση το 2015 ήταν 6,8%. Ας το αξιολογήσουν αυτό οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Αντίστοιχα για την Πορτογαλία το ποσοστό αυτό είναι 15,2% και για την Εσθονία 22,5%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς η Πλειοψηφία, η Νέα Δημοκρατία αντιμετωπίζουμε την ιδιωτική εκπαίδευση στην Ελλάδα ως ένα σημαντικό και διακριτό πυλώνα της εκπαίδευσης. Πόσος είναι ο αριθμός των μαθητών οι οποίοι φοιτούν στα ιδιωτικά σχολεία, σε δημόσια, γυμνάσια και λύκεια; Κάπου ανάμεσα από 80.000 με 85.000. Πόσοι είναι οι μαθητές οι οποίοι φοιτούν στο δημόσιο σχολείο; Πάνω από 1.100.000.000 ή 1.200.000.000 ανάλογα με την χρονιά που βρισκόμαστε και με τα δημογραφικά δεδομένα που υπάρχουν στην συγκυρία. Αρα δεν μιλάμε για έναν μεγάλο αριθμό μαθητών. Όμως μιλάμε για έναν διακριτό αριθμό μαθητών.

Κι ένα ακόμα στοιχείο: Το 2017 - 2018 παρατηρήθηκε μια αύξηση των μαθητών στα ιδιωτικά σχολεία και στα γυμνάσια και στα λύκεια. Ήταν 3,2% αύξηση στα γυμνάσια και 2,9% κοντά στο 3% στα λύκεια. Μήπως θυμόσαστε ποιος κυβερνούσε το 2017 - 2018 κι από πότε; Θυμόμαστε όλοι πολύ καλά. Πού οφείλεται αυτή η αύξηση; Οφείλεται στο ότι καταργήθηκαν τα πρότυπα και

τα πειραματικά σχολεία, τα οποία βέβαια ήταν δημόσια, δεν πλήρωναν δίδακτρα οι γονείς τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η ιδεοληψία όμως των κυβερνώντων από το 2015 και μετά οδήγησε στην αύξηση των μαθητών στα ιδιωτικά σχολεία σε βάρος των προτύπων και των πειραματικών σχολείων.

Δεν θα αναφερθώ σε συγκεκριμένες διατάξεις του νομοσχεδίου μας, διότι τόσο η εισηγήτρια μας όσο και η Υπουργός και κατά την διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή και κατά τη διάρκεια σήμερα της συζήτησης στην Ολομέλεια αναφέρθηκαν με λεπτομέρεια και πολύ μεγάλη ευκρίνεια και τεκμηρίωσαν τις θέσεις και τις απόψεις μας για το νομοσχέδιο.

Με τρεις λέξεις, εμείς πιστεύουμε ότι το νομοσχέδιο στηρίζει το σχολείο, στηρίζει το ιδιωτικό σχολείο, στηρίζει τους μαθητές που πάνε σε αυτά τα σχολεία, δίνει οφέλη στους εκπαιδευτικούς που εργάζονται στα ιδιωτικά σχολεία και τους δίνει τη δυνατότητα να μπορέσουν να εργαστούν και να δουλέψουν περισσότερο.

Για ποιον λόγο στην ομιλία μου αναφέρθηκα σε όλα αυτά τα στοιχεία; Αναφέρθηκα διότι σήμερα είμαστε στο 2020. Έχουν μεσολαβήσει πολλές εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις. Έχουν δοθεί πολλά χρήματα από τη χώρα, από τον δημόσιο κορβανά για να φτιάξουμε το δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης.

Τι θέλουμε λοιπόν; Θέλουμε μια ποιοτική εκπαίδευση για όλους τους μαθητές. Θέλουμε μια μείωση του μαθησιακού χάσματος. Και πιστεύουμε ότι η άμιλλα, ο ανταγωνισμός θα βοηθήσει και το δημόσιο σχολείο, θα δώσει δυνατότητα και στους μαθητές που πάνε στο ιδιωτικό σχολείο.

Έχουμε ένα όραμα και βάζουμε έναν στόχο: Η Ελλάδα να συγκλίνει με τον στόχο του ΟΗΕ για την παιδεία για το 2030, που είναι ο στόχος 4 για μια ποιοτική εκπαίδευση.

Για όλους αυτούς τους λόγους στηρίζουμε και ψηφίζουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει ο κ. Μπουμπάκης από την Ελληνική Λύση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πετυχημένη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση είναι αυτή από την εκάστοτε κυβέρνηση που κάνει τα λιγότερα λάθη. Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση στην Ελλάδα είναι μια τεθλασμένη. Ευθύνονται οι κυβερνήσεις της τελευταίας τριακονταετίας όπου πυρήνας είναι το παιδί, ο αυριανός ακαδημαϊκός πολίτης ως ενεργό κύτταρο, όπου τελικά μόνο για αυτόν δεν γίνεται λόγος.

Η περιρρέουσα κατάσταση είναι τελείως διαφορετική σήμερα; Ο λαός στην καθομιλουμένη με μία ρήση λέει ότι αν δεν παντρέψεις και αν δεν σπουδάσεις παιδί δεν θα δεις τίποτα. Πρόκειται για μια κατ' επίφαση δωρεάν παιδεία, όπου σήμερα η τρίτη λυκείου είναι ένας προθάλαμος απλά για να σε βάλει και αν διεισδύσεις στο επίσταμα. Έχει χάσει τον χαρακτήρα του το λύκειο ως ένα χαρακτήρα που θέλει να δώσει γενικές γνώσεις. Επιτυχημένο σύστημα, όπως λένε οι μεγάλοι φιλόσοφοι, δεν είναι αυτό που θα μάθει τα παιδιά τι να σκέφτονται, αλλά πώς να σκέφτονται.

Έτσι, λοιπόν, αυτή τη στιγμή έχουμε φτάσει σε μια φαινομενική ηρεμία που θα έλεγαν οι Λατίνοι, αυτό το *calma apparente*, σε ό,τι αφορά την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Υπάρχουν αγκυλώσεις στην ιδεολογική πλεύση που έρχονται στο κοινοβούλιο είτε από την Αριστερά είτε από την Δεξιά πτέρυγα.

Υπάρχουν πράγματα τα οποία θα συμβούν. Αδήριτη ανάγκη όμως είναι να πάμε σε μία αναβάθμιση και του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα στην εκπαίδευση. Μη μας τρομάζει να λέμε ιδιωτικός τομέας, διότι είναι τα παιδιά των μεροκαματιάρηδων. Ο κάματος του Έλληνα είναι ιερός. Καλείται να πληρώσει πάμπολλα έξοδα στα φροντιστήρια που αγγίζουν μέχρι και τρεις και τέσσερις χιλιάδες ευρώ ετησίως για να βάλει το παιδί σε μία σχολή πανεπιστημιακού χαρακτήρα με ένα αβέβαιο μέλλον στην αγορά εργασίας, όπως αυτή διαμορφώνεται.

Από την άλλη πλευρά, αυτή τη στιγμή όταν η Αριστερή ιδεολογική πλεύση του Κοινοβουλίου, η Αριστερά ακούει για ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια βγάζει εξανθήματα.

Από την άλλη πλευρά, η Δεξιά πτέρυγα όταν ακούει για εργασιακές σχέσεις και πώς διακυβεύονται και καταστρατηγούνται εργασιακά δικαιώματα την πιάνει ένας πολιτικός κνησμός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βάζω ως αυτά παραδείγματα για να δείξω ότι είναι επιδερμική η όλη κατάσταση. Εάν μάθουμε τα παιδιά να ψαρεύουν μόνο αφρόσφαρα που έχουν και Ω3 και πολύτιμες βιταμίνες, ο πλούτος και η μαγεία της εκπαίδευσης είναι στο βυθό. Πρέπει να διεισδύσεις περισσότερο.

Σήμερα λοιπόν, ο Έλληνας καλείται να πληρώσει πάρα πολλά για να σπουδάσει το παιδί του από πλευράς των ενοικίων. Σε μια ελληνική πόλη είναι πανάκριβα τα ενοίκια. Πιστέψτε με. Σε καμία περίπτωση, δεν πρέπει να υποβαθμιστεί ο όρος εκπαίδευση. Ο σωστός όρος είναι Υπουργείο Εκπαίδευσης και όχι Παιδείας. Το έχω πει και στην ομιλία μου, διαβάζοντας κάποτε έναν ψυχαναλτή, ο οποίος είχε πει ότι η παιδεία είναι αυτό το μόνο που μένει όταν όλα όσα τα υπόλοιπα έχουμε διδαχθεί θα ξεχαστούν.

Άρα λοιπόν εδώ τι γίνεται; Σε ό,τι αφορά τις εργασιακές σχέσεις μη κόπτεται η Κυβέρνηση και μιλάει για συμβάσεις αορίστου χρόνου. Οι αορίστου χρόνου δεν είναι τίποτα. Έχω υπογράψει συμβάσεις και αορίστου χρόνου και διετείς συμβάσεις και πραγματικά δεν κατοχυρώνουν ούτε η μία ούτε η άλλη τα εργασιακά δικαιώματα, διότι ο εκπαιδευτικός είναι θύμα μιας εργατικής νομοθεσίας, είτε ελαστικής είτε μιας εργατικής νομοθεσίας που εθελουφλεί απέναντι στα εργασιακά δικαιώματα.

Σύμβαση αορίστου σημαίνει απόλυση από μία καταγγελία. Θα πάω μετά και στην άλλη πλευρά του νομίσματος, στον λεγόμενο ιδιοκτήτη - σχολόρχη. Διότι δίκιο έχουν και οι δύο πλευρές.

Δικαιούσα ένα μήνα αποζημίωση για κάθε χρόνο εργασίας, δηλαδή στα πέντε χρόνια θα πάρεις πέντε μήνες από μία σύμβαση αορίστου χρόνου, σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Άρα λοιπόν, μη λέμε ότι οι αορίστου χρόνου συμβάσεις των εργαζομένων κατοχυρώνουν εργασιακά δικαιώματα. Είναι φαινομενικό και επιδερμικό.

Από την άλλη πλευρά, διετία σημαίνει άγχος, αν θα ανανεωθεί η σύμβασή σου από πλευράς του ιδιώτη. Να πάμε στην περίπτωση του ιδιώτη. Όταν έχεις μία εργατική νομοθεσία που δεν ξεχωρίζει κάποια πράγματα και δεν μπορείς να τα ξεχωρίσεις σημαίνει ότι θα τον κυνηγούν φόροι, το ΙΚΑ, η επιθεώρηση εργασίας, θα τον κυνηγάει το τεκμαρτό και θα φτάσει ο άνθρωπος να μην μπορεί να πληρώσει τους δικούς του εκπαιδευτικούς, διότι οι γονείς που θα έχουν χάσει τη δουλειά τους δεν θα τους πληρώνουν στην ώρα τους τα δίδακτρα.

Για να είμαστε ρεαλιστές, τι γίνεται εδώ; Έχουμε απέναντί μας ως εκπρόσωποι του λαού έναν καθρέφτη και μας διακατέχει ένας ναρκισσισμός. Η εκπαίδευση λένε οι μεγάλοι φιλόσοφοι και ειδικά, η παιδεία πρέπει τους καθρέφτες να τους μετατρέψει σε παράθυρα. Παράθυρα αυτή τη στιγμή δεν έχουμε. Η εικόνα της αγοράς είναι τελείως διαφορετική. Άρα, λοιπόν, και οι δύο πλευρές έχουν το δίκιο και το άδικο με το μέρος τους.

Από την άλλη πλευρά, βεβαίως, χρειάζεται προσοχή σε ό,τι αφορά, κυρία Υπουργέ, το πώς θα χρησιμοποιηθούν οι κτηριακές εγκαταστάσεις. Δεν μπορούμε να μετατρέψουμε εκπαιδευτήρια σε Airbnb ούτε σε άλλες ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις. Αν πάμε κατά τη ραστώνη του θέρους για αυτές τις δραστηριότητες, θέλει προσοχή. Διότι ο εκπαιδευτικός για να δείξει το καλό πρόσωπο και να ανανεωθεί η σύμβασή ή αν είναι αορίστου να μην απολυθεί θα πάει και πολλές και φιλοκερδώς. Άρα λοιπόν, πώς μπορούμε να στηρίξουμε την έξτρα αμοιβή και πώς αυτή μπορεί να διασφαλιστεί;

Από την άλλη πλευρά βεβαίως, το θέρος είναι ένα προνόμιο των παιδιών. Εξάλλου, η λέξη «σχολή» είναι ελληνική και σημαίνει συζήτηση. Σημαίνει αυτό που είχαν πάρε αργότερα και οι Λατίνοι, καθότι μόνο κατά τον ελεύθερο χρόνο μπορούσαν να συζητήσουν. Από εκεί είναι και η λέξη σχολείο. Θέλει και την ανάπαυλα του.

Μη μετατρέψουμε λοιπόν το παιδί σε ένα όργανο πειθήνιο ή - αν θέλετε - σε έναν απλά εξειδικευμένο αυριανό πολίτη που δεν θα αγαπήσει τελικά το σχολείο. Πολλές φορές, λένε οι Κινέζοι ότι ένα πράγμα αν σου το πω θα το ξεχάσεις. Αν σου το δείξω,

μπορεί και να το θυμηθείς. Αν το βιώσεις, όμως, δεν θα το ξεχάσεις ποτέ. Το σχολείο είναι βιώματα. Είναι παρέα. Είναι η μυρωδιά του σχολείου. Τι έχουμε να θυμόμαστε εμείς σήμερα; Θυμόμαστε τα πειράγματα με τον καθηγητή, το σκληρό τεστ, τα παιχνίδια, τις εκδρομές, το σκασιάρχειο ενίοτε. Όλα αυτά λοιπόν συνθέτουν μια εικόνα, με μόνη διαφορά ότι το σχολείο σε προετοιμάζει για έναν κόσμο, ο οποίος δεν υπάρχει. Διότι σε ένα μάθημα θα δώσεις τεστ. Αντίθετα, οι μεγάλοι φιλόσοφοι λένε ότι στη ζωή δίνεις πρώτα το τεστ και μετά η ζωή σε οδηγεί ποιο μάθημα θα ακολουθήσεις.

Θέλει προσοχή λοιπόν. Είναι αδήριτη ανάγκη να πάμε σε αναβάθμιση της ιδιωτικής εκπαίδευσης χωρίς να χάσει τον δημόσιο χαρακτήρα η παιδεία. Πάνω από όλα όμως, θα πρέπει να στηρίξουμε αυτά τα παιδιά. Το σύστημα των πανελληνίων σίγουρα είναι αδιάβλητο σύστημα. Λειτουργεί όμως ως προθάλαμος μόνο και τίποτα παραπάνω.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι υπάρχει μία ρήση του μεγάλου Διογένη που έχουμε πει: «Παιδεία τοις μεν νέοις σωφροσύνη...» οι νέοι πρέπει να έχουν σωφροσύνη, «...τοις δε πωρσι πλούτος» να είναι πλούτιοι για τους φτωχούς, «...τοις δε πλουσίοις κόσμος» να είναι κόσμημα.

Ή αυτό που έλεγε ο Ισοκράτης: «Παιδεία ευτυχούσι μεν κόσμος, ατυχούσι δε καταφύγιον». Για τους άτυχους πρέπει να είναι καταφύγιο η παιδεία. Για τους πλουσίους πρέπει να είναι κόσμημα. Άρα, λοιπόν, πρέπει να τα συγκεράσουμε.

Κλείνοντας ως Ελληνική Λύση θέλω να πω σε ένα άλλο θέμα, καθώς πριν από λίγες ώρες, η Υπουργός Εξωτερικών της Ισπανίας, η Αράντσα Γκονζάλεθ Λάγια είπε στον Τσαβούσογλου ότι είναι καλό που η Τουρκία θέλει ανάπαυλα ενός μήνα, γιατί αυτό δείχνει έναν δρόμο εμπιστοσύνης ανάμεσα στην Τουρκία και στην Ευρώπη. Έχουμε γίνει τηλεσόου, παρακαλώ, στα εθνικά θέματα. Δηλαδή η Τουρκία τι λέει; Λέει πάμε για διάλειμμα για διαφημίσεις και συνεχίζουμε μετά από ένα μήνα;

Να μην πέσει η ελληνική Κυβέρνηση, την καλούμε ως Ελληνική Λύση, στην παγίδα, διότι η Τουρκία έχει ανοίξει πολλά μέτωπα με την Αρμενία και τη Λιβύη που στρέφεται ενδεχομένως και εναντίον των ρωσικών συμφερόντων. Οπότε τι κάνει; Πάει να κερδίσει χρόνο για να μην ανοίξει τρίτο μέτωπο με την Ελλάδα και εν ευθέτω χρόνω θα ξαναυρίσει. Αν είναι δυνατόν! Πρέπει να είμαστε ψυλλιασμένοι, υποψιασμένοι στα εθνικά μας θέματα για το τι μαγειρεύει η Τουρκία.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει ο κ. Καϊρίδης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω με μια μικρή παρεμβολή σε όσα είπε ο προλαλήσας, τελειώνοντας. Νομίζω ότι η άμεση και αποφασιστική αντίδραση της ελληνικής Κυβέρνησης την τελευταία εβδομάδα οδήγησε την Τουρκία να βρει τοίχο και ελληνικό και ευρωπαϊκό, χάρη στη δικιά μας κινητοποίηση και να οδηγηθεί σε μια αποκλιμάκωση. Βεβαίως τίποτα δεν έχει τελειώσει. Είναι ένας μαραθώνιος. Κανείς δεν μπορεί να εφησυχάζει, αλλά δεν χρειάζεται ούτε μεμψιμοιρία και ηττοπάθεια στην αντιμετώπιση. Η Ελλάδα αποφασισμένη και έτοιμη, ενωμένη στο εσωτερικό και με τις διεθνείς συμμαχίες στο εξωτερικό, μπορεί και αντιμετωπίζει κάθε αμφισβήτηση από όπου κι αν προέρχεται, ιδίως από την ταραξία, τυχοδιώκτη Τουρκία.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Νομίζω είναι ξεκάθαρο το τι έχουμε μπροστά μας: Μια φιλελεύθερη μεταρρύθμιση, όπως δεσμευτήκαμε προεκλογικά και στις προγραμματικές μας δηλώσεις, που απελευθερώνει και την ιδιωτική εκπαίδευση εν μέρει από τα δεσμά του κρατισμού για το ποιος, τι και πού μπορεί να διδάξει. Και υπό αυτήν την έννοια θα ήθελα να συγχαρώ την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας για την πρωτοβουλία αυτή σε συνέχεια προηγούμενων μεταρρυθμιστικών πρωτοβουλιών.

Εξοργίζομαι από τον τρόπο που πολλοί αντιμετωπίζουν την ιδιωτική πρωτοβουλία, διότι εκτός των άλλων δείχνουν και πόσο ανιστόρητοι είναι. Σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, την ιερή, της Ολομέλειας του Κοινοβουλίου θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι η ελλη-

νική παιδεία έφερε ιστορικά την εθνική αναγέννηση και προκάλεσε την Ελληνική Επανάσταση του 21 που θα γιορτάσουμε του χρόνου.

Φορείς της ελληνικής παιδείας ήταν ιδιώτες, έμποροι και αστοί στην προ- επαναστατική περίοδο. Ιδιωτικής πρωτοβουλίας ήταν τα σχολεία που γέμισε ο ελληνικός κόσμος της εποχής και προκάλεσε τον ελληνικό διαφωτισμό και την εθνική αναγέννηση, με κορυφαίο γεγονός την Επανάσταση. Και βεβαίως ιδιώτες ήταν αυτοί που ήρθαν στη συνέχεια και προικοδότησαν τα εκπαιδευτικά μας ιδρύματα, όπως το Μετσόβιο.

Εγώ προσωπικά τυγχάνει να είμαι τυχερός και να υπηρετώ εδώ και χρόνια στο Πάντειο, το οποίο φέρει το όνομα ακριβώς του δωρητή χάρη στον οποίο δημιουργήθηκε αυτό το πρότυπο πανεπιστημιακό ίδρυμα κοινωνικών επιστημών στην πατρίδα μας. Δεν καταλαβαίνω πραγματικά καθόλου το μίσος και τη στοχοποίηση απέναντι στην ιδιωτική πρωτοβουλία στην παιδεία, η οποία εκτός των άλλων είναι όπως σας εξήγησα βαθιά ανιστόρητοι.

Σαράντα πέντε χρόνια και πλέον εγώ ασχολούμαι με την παιδεία με διάφορες ιδιότητες, είτε ως μαθητής, είτε ως δάσκαλος και είχα την τύχη να θητεύσω και σε δημόσιο και σε ιδιωτικό σχολείο στη βασική και μέση εκπαίδευση και στο ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο και στο καλό μη κρατικό, μη κερδοσκοπικό αμερικανικό πανεπιστήμιο και στη συνέχεια από θέσεις διοίκησης και εδώ στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Ξέρω πάρα πολύ καλά το πόσο γρήγορα αλλάζουν τα πράγματα στην εκπαίδευση, πόσο γρήγορα τρέχουν άλλοι στον χώρο αυτόν και πόσο καθυστερημένος είναι ο ελληνικός δημόσιος διάλογος συχνά αγκυλωμένος και αγκυροβολημένος στις δοξασίες και τα στερεότυπα της δεκαετίας του '70 και του '80 που σε τίποτα δεν έχει να κάνει με τις ανάγκες και τις απαιτήσεις του 21^{ου} αιώνα.

Όμως, πέραν αυτών και συζητήθηκαν πολλά στη μακρά σημερινή συζήτηση αλλά και στην επιτροπή προηγούμενα, νομίζω ότι εκτός των άλλων, πέραν της σύγκρουσης που μας περιέγραψε προηγουμένως ο συνάδελφος μεταξύ του κόσμου της ελευθερίας και του κρατισμού, της ελεύθερης πρωτοβουλίας και αυτενέργειας και των κρατικιστικών θεσμών, υπάρχει μια πιο θεμελιακή σύγκρουση που αποτυπώνεται στη συζήτηση που είχαμε εδώ σήμερα: Η σύγκρουση ειλικρίνειας και υποκρισίας. Νομίζω ότι ειδικά στο φλέγον ζήτημα της παιδείας η υποκρισία και ο φαρισσαϊσμός έχουν περισσέψει και εξηγούμαι:

Άκουσα τους μύδρους ενάντια στην αξιολόγηση και μάλιστα από ανθρώπους οι οποίοι στο παρελθόν είχαν στηρίξει την αξιολόγηση. Απευθύνομαι στην Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ. Την περίοδο 2009 - 2012 η κυβέρνηση Παπανδρέου με τον νόμο Διαμαντοπούλου, όχι μόνο στην ανώτατη παιδεία, συνολικά σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, επιχείρησε να φέρει αξιολόγηση. Δεν μπορώ να καταλάβω πώς οκτώ χρόνια αργότερα όλα αυτά πάνε περίπατο και δεν είναι καλά ξαφνικά.

Απευθύνομαι και στον αγαπητό και αξιοσέβαστο πρώην Υπουργό Παιδείας του ΣΥΡΙΖΑ. Διυλίζουμε τον κώνωπα για να καταπιούμε την κάμηλο; Μιλάμε για τη υπερ-ρύθμιση του ωρολογίου προγράμματος που θα διδάσκουμε στα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια την ώρα που και επί υπουργίας τους επιτρέπουμε σε ελληνόπουλα, παιδιά Ελλήνων γονέων να παρακολουθούν πλήρες ξένο πρόγραμμα αναλυτικό, το οποίο καθορίζει το Υπουργείο Παιδείας της Γαλλίας, της Βρετανίας και της Γερμανίας; Μας πειράζει αν θα κάνουμε μία ώρα παραπάνω ένα ιδιαίτερο μάθημα σε ένα ιδιωτικό εκπαιδευτήριο, αλλά δεν μας πειράζει τα παιδιά μας που μαθαίνουν ελληνικά ως ξένη γλώσσα, ακολουθώντας τις νόρμες της Βρετανίας και της Γαλλίας; Έλεος με αυτήν την υποκρισία! Και πραγματικά το λέω ως νέος Βουλευτής για να το καταλάβω πώς είναι δυνατόν στο ένα να εξαντλούμε την αυστηρότητα και στο άλλο να καταπίνουμε αμάσητα στη βασική και μέση εκπαίδευση τα παιδιά μας να παρακολουθούν εντελώς ξένα προγράμματα σπουδών, την ίδια ώρα που στο πανεπιστήμιο δεν επιτρέπουμε την παραμικρή ιδιωτική πρωτοβουλία. Δηλαδή, στην υποχρεωτική εκπαίδευση που είναι η βασική μέριμνα της πολιτείας επιτρέπουμε τα πάντα και στην πανεπιστημιακή που είναι μετά, δεν επιτρέπουμε τίποτα. Με συγχωρείτε, αλλά αυτό ένας τρίτος παρατηρητής αν το δει, είναι τουλάχιστον υποκριτικό για να μην πω κάτι χειρότερο.

Και βεβαίως δεν το λέω γιατί έχω κάτι εναντίον αυτών των πρωτοβουλιών, αλλά για να καταδείξω ακριβώς -τα οποία είναι πολύ καλά σχολεία και κάνουν πολύ καλή δουλειά και μπράβο στους γονείς που θέλουν το καλύτερο για τα παιδιά τους- την υποκρισία της Αντιπολίτευσης και πού εξαντλείται.

Τρίτον, άκουσα περί εκπαιδευτικής επιχείρησης με την έμφαση στην εκπαίδευση στην επιχείρηση. Μα, τα δύο αυτά συγκρούονται; Μια επιχείρηση που δεν είναι καλό σχολείο, δεν θα είναι καλή και ως επιχείρηση. Τα δύο αυτά, επιχείρηση και εκπαιδευτική ποιότητα, πάνε αναγκαστικά μαζί, αν όχι βραχυπρόθεσμα, σίγουρα μεσομακροπρόθεσμα. Ένα σχολείο το οποίο δεν επενδύει στο να βρει καλούς δασκάλους και στους δασκάλους του, δεν πάει καλά και ως επιχείρηση, δεν θα έχει μαθητές και δεν θα αναπτυχθεί και δεν θα διατηρηθεί.

Εν πάση περιπτώσει, αν εσείς δίνετε την έμφαση μόνο στην εκπαίδευση, και ότι δεν υπάρχει επιχείρηση, ας φέρομε τώρα εδώ τροπολογία να συζητήσουμε μια αποτυχημένη εκπαιδευτική επιχείρηση να πρέπει να κρατικοποιείται. Διότι, δεν είναι δυνατόν να μην αφήνουμε στην εκπαιδευτική επιχείρηση να είναι καλό σχολείο από τη μια, αλλά μετά όταν αποτυγχάνει, όπως απέτυχε ένα μεγάλο εκπαιδευτήριο τώρα, να λέμε ότι αυτό είναι πρόβλημα του ιδιώτη και ας κόψει το κεφάλι του και των έρμων εργαζομένων σ' αυτό και των έρμων γονιών και μαθητών σ' αυτό.

Επιχείρηση και σχολείο είναι έννοιες που μπορούν να συνυπάρξουν στο δικό μου το μυαλό. Ένα καλό σχολείο θα είναι και μια πετυχημένη επιχείρηση. Και μια πετυχημένη επιχείρηση που έχει κέρδη, μπορεί να επενδύει στους καθηγητές και στους μαθητές.

Με αυτές τις σκέψεις θέλω να εκφράσω τον ενθουσιασμό μου για την πρωτοβουλία της Υπουργού, της αγαπητής φίλης Νίκης Κεραμέως και όλης της πολιτικής ηγεσίας. Βλέπω και την Σοφία Ζαχαράκη, βέβαια, αρμόδια για το ζήτημα. Θα υπερψηφίσω κι εγώ μαζί με όλη την αντιπολίτευση και ελπίζω και ένα μέρος της Αντιπολίτευσης το σύνολο του νομοσχεδίου αυτού το οποίο ελπίζω να έχει και συνέχεια στο μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τελευταίος ομιλητής ο κ. Δημήτρης Κωνσταντόπουλος από το Κίνημα Αλλαγής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι και κυρίες Υπουργοί, το Σύνταγμα μας στο άρθρο 16, παράγραφος 8, προβλέπει τη λειτουργία των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων και τούτο όχι απλά ως δυνατότητα ιδιωτικής πρωτοβουλίας αλλά ως δημόσιο λειτουργήμα από ιδιωτικό φορέα που υπόκειται σε κρατικό έλεγχο και εποπτεία. Κρατική εποπτεία, λοιπόν, είναι το ζητούμενο που πρέπει να ασκείται μέσα από ένα σταθερό πλαίσιο προκειμένου να λειτουργεί και να εκπληρώνεται στην ουσία η συνταγματική επιταγή.

Το παρόν σχέδιο, κυρία Υπουργέ, πέραν της εύρυθμης λειτουργίας της σχολικής μονάδας και πέραν της ποιότητας διδασκαλίας των μαθητών οφείλει να σέβεται και να προσπαθεί τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Εδώ βέβαια αυτή η αυτονόητη διασφάλιση της εργασιακής και επιστημονικής οντότητας του εκπαιδευτικού πρέπει να θωρακίζεται και να τη θωρακίζει χωρίς να ακυρώνεται ή να ακυρώνει την ευελιξία και τη δυναμική που χαρακτηρίζει την ιδιωτική πρωτοβουλία. Δηλαδή, πρέπει να αποτρέπει αυθαίρετες πρακτικές από όπου και αν προέρχονται. Για μας, για το ΠΑΣΟΚ, το Κίνημα Αλλαγής, η εργασιακή ασφάλεια σε συνδυασμό με την υγιή επιχειρηματικότητα και την τήρηση των κανόνων είναι προτεραιότητά μας για μια σύγχρονη προοδευτική πολιτική στον χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαμορφώθηκε ιστορικά από την ελληνική πολιτεία ένα ρυθμιστικό πλαίσιο που εκφράστηκε πολλές φορές με νομοθετικές ρυθμίσεις. Σ' αυτή, λοιπόν, την ιστορική διαδρομή από την ψήφιση του ν. 682/1977 έως και σήμερα θα έλεγα είναι καθοριστική η συμβολή των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ. Οι δικές μας πολιτικές, οι πολιτικές ΠΑΣΟΚ συνέτειναν στη διαμόρφωση ενός δίκαιου ρυθμιστικού πλαισίου, ενός πλαισίου που για όλους διασφάλιζε τα εργασιακά δικαιώματα των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων. Ενδεικτικά να σας αναφέρω το ν.1581/1983, τον ν.1565/

1975, τον ν.2986/2002, τον ν.3848/2010 επί κυβερνήσεως Γιώργου Παπανδρέου. Στόχος δικός μας, στόχος του ΠΑΣΟΚ ήταν ένας: η βελτίωση της παρεχόμενης εκπαίδευσης ως δημόσιο και κοινωνικό αγαθό.

Στη λογική αυτή, αγαπητοί συνάδελφοι, θεσμοθετήσαμε και το ΠΑΣΟΚ νομοθέτησε διασφαλίζοντας την απαραίτητη ισορροπία μεταξύ της παντελούς απουσίας κρατικής εποπτείας και της ολοκληρωτικής κρατικής παρέμβασης, χωρίς αφορισμούς, χωρίς ιδεοληψίες. Λογικές φυσικά που δεν συνάδουν σε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος.

Ζήσαμε τα προηγούμενα χρόνια την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL όπου σε μια επίδειξη αριστερής απόκλισης ψηφίστηκαν ρυθμίσεις αντιφατικές με την ευρωπαϊκή εκπαιδευτική πραγματικότητα, ρυθμίσεις που όξυναν τη σύγκρουση των εκπαιδευτικών με τους σχολάρχες.

Σήμερα, κυρία Υπουργέ, βλέπουμε σε μια επίδειξη δική σας, συντηρητικής οπισθοδρόμησης, ρυθμίσεις που αλλοιώνουν την παιδαγωγική αυτονομία. Και λέω ότι αλλοιώνουν την παιδαγωγική αυτονομία γιατί αυτή είναι η ουσία. Και φυσικά αλλοιώνουν τον ρόλο του εκπαιδευτικού. Βλέπουμε ρυθμίσεις που μετατρέπουν το ιδιωτικό σχολείο αμιγώς σε επιχείρηση και το προσφερόμενο αγαθό της εκπαίδευσης σε εμπορεύσιμο είδος.

Η ιδιωτική εκπαίδευση, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορεί να ισορροπεί κατά το δοκούν των πολιτικών του Υπουργείου Παιδείας και των εκάστοτε Υπουργών. Οφείλει να υπηρετεί την εκπαίδευση μέσα σε ένα σταθερό πλαίσιο με αμοιβαίο σεβασμό στους εκπαιδευτικούς και τους ιδιοκτήτες. Και κυρίως στους μαθητές και στους γονείς.

Ωστόσο, δυστυχώς το παρόν σχέδιο νόμου, κυρία Υπουργέ, απορρυθμίζει τον χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Σας το είπαν η ΟΛΜΕ, η ΔΟΕ, ΟΙΕΛΕ και άλλα συνδικαλιστικά όργανα. Δεν σας προβληματίσαν; Για μας, για το Κίνημα Αλλαγής για το ΠΑΣΟΚ είναι σταθερή μας θέση η παράγραφος 16, του άρθρου 47, του ν.3848/2010. Δηλαδή, μία κατά έτος αιτιολογημένη απόλυση σε συνδυασμό με την άσκηση εποπτείας των ιδιωτικών σχολείων και τούτο αποκλειστικά από το Υπουργείο Παιδείας. Αυτή είναι η ουσιαστική μας διαφορά απέναντι στη φιλελεύθερη αντίληψη της Νέας Δημοκρατίας προς τους ιδιοκτήτες και στον αριστερό λαϊκισμό του ΣΥΡΙΖΑ και τους εκπαιδευτικούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω τονίσει κατ' επανάληψη ότι πρέπει επιτέλους στον χώρο της παιδείας να σταματήσει το ράβε ξήλωνε. Να σας θυμίσω ότι έναν χρόνο πριν ως αντιπολίτευση κατηγορούσατε την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL για fast track διαδικασίες, για έλλειψη διαλόγου, για απαξίωση των θεσμικών οργάνων διαβούλευσης.

Μάλιστα, ενθυμούμαι, κυρία Υπουργέ, τις κόντρες σας με τον κ. Μπαλτά, τον κ. Φίλη, τον κ. Γαβρόγλου. Σήμερα, κυρία Υπουργέ, τους μιμείστε και ακολουθείτε τον δρόμο του λάθους που χάραξαν αυτοί, όπως νομοσχέδια με διαδικασίες του επείγοντος ή του κατεπείγοντος, με διαβούλευση χωρίς ουσία, με τυπική ακρόαση φορέων και ψήφιση σε μια συνεδρίαση στην Ολομέλεια. Αυτό, αν μη τι άλλο, λέγεται υποβάθμιση του διαλόγου και απαξίωση των διαδικασιών. Για μας, για το Κίνημα Αλλαγής, για το ΠΑΣΟΚ, η πολιτική που ακολουθείτε να νομοθετείτε με σχέδια νόμου και να εφαρμόζετε την πολιτική σας με τροπολογίες, δεν μας βρίσκει σύμφωνους διότι ναρκοθετεί κάθε προσπάθεια εθνικού διαλόγου για την παιδεία. Γι' αυτό και σας κρούουμε τον κώδωνα. Άλλωστε όποτε κατανοήσει κανείς τον δρόμο του λάθους ωφέλεια είναι.

Μίλησα για τροπολογίες. Με αυτές, κυρία Υπουργέ, προκρίνετε την πολιτική σας χωρίς διαβούλευση και χωρίς καμμία προσπάθεια συναίνεσης. Αποκορύφωμα είναι η λήξη της θητείας των διευθυντών εκπαίδευσης. Κατατομείτε, κυρία Υπουργέ, εκατόν δέκα έξι στελέχη εκπαίδευσης. Στελέχη που επελέγησαν από την προηγούμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL, που έχουν επιλεγεί με ένα συγκεκριμένο νομοθετικό πλαίσιο, στο οποίο εμείς, το Κίνημα Αλλαγής, ήμασταν απέναντι και το καταδικάσαμε. Καταδικάζουμε αυτή την επιλογή.

Μάλιστα, με ερωτήσεις μας σας είχαμε επισημάνει ότι είχε λήξει η θητεία τους. Σας προτεινάμε να προχωρήσετε με νέο νόμο σε νέες επιλογές. Εσείς καφεύσατε, παρ' ότι αυτές κρίθηκαν αντισυνταγματικές και το γνωρίζετε. Να θυμίσω ότι γι' αυτές

υπάρχουν καταδικαστικές αποφάσεις, υπάρχουν αδικίες, υπάρχουν δικαστικές διώξεις. Και οφείλατε έγκαιρα να έχετε θεραπεύσει το γεγονός αυτό. Δεν το κάνατε. Μάλιστα, πριν είκοσι μέρες ψηφίσατε την παράταση της θητείας τους. Και σήμερα τι κάνετε; Ψηφίζετε τη λήξη της. Τι μεσολάβησε, κυρία Υπουργέ; Τι συνέβη; Ποια είναι η γενεσιουργός αιτία αυτής της τροπολογίας; Θα ήθελα μια απάντηση.

Κυρία Υπουργέ, το ίδιο έργο το έχουμε δει και παλαιότερα. Το έχει καταδικάσει η εκπαιδευτική κοινότητα. Δίνετε την εντύπωση ότι προσπαθείτε να δώσετε στην αντικατάσταση αυτή το περιτύλιγμα αξιοκρατίας. Μακάρι να το εννοείτε και να το κάνετε πράξη, ώστε να μη διολισθήσετε στα λάθη των προκατόχων σας και φτάσουμε στον ορισμό με κομματικά κριτήρια.

Να σας θυμίσω εποχές ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Στους δεκατρείς περιφερειακούς διευθυντές η αξιοκρατία ήταν δώδεκα ΣΥΡΙΖΑ, ένας αγνώστου πατρός. Προσέξτε, λοιπόν, μην τους ξεπεράσετε.

Επίσης, τεράστιο λάθος, κυρία Υπουργέ, η συγκρότηση του συμβουλίου επιλογής χωρίς τη συμμετοχή αιρετών. Είναι μία επιλογή για την οποία ιστορικά πρέπει να αναλογιστείτε τις ευθύνες σας. Πρότασή μας εδώ και τώρα, λοιπόν, με βάση τον ν.3848/2010, με τις αναγκαίες βελτιώσεις που του πρέπει με επιτροπή διακομματική για να επεξεργαστεί τον νέο νόμο για τις επιλογές και άμεσα να έρθει στη Βουλή για να νομοθετήσουμε.

Επιτέλους, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να μάθουμε από τα λάθη μας. Ας σταματήσουμε πλέον να θεωρούμε τον χώρο της παιδείας λάφυρο ή πολιτικό λάφυρο.

Ας σταματήσει ο φαρισαισμός, γιατί άκουσα πολλούς να μιλούν εναντίον των ιδιωτικών σχολείων, όταν πολλοί από αυτούς σε αυτά τα έδρανα, στέλνουν τα παιδιά τους σε ιδιωτικά εκπαιδευτήρια. Αναφέρθηκε στον ν.3848/2010 της Διαμαντοπούλου. Λένε οι πολίτες, μα δεν μπορείτε να καθίσετε να βρείτε μια κοινή συνισταμένη στον χώρο της παιδείας; Ο ν.3848, κύριοι συνάδελφοι, ψηφίστηκε όπως έχω πει κατ' επανάληψη από τα 4/5 της Βουλής. Αυτός ο νόμος που ψηφίστηκε από τα 4/5 της Βουλής αποδομήθηκε αρχικά από τον κ. Αρβανιτόπουλο και καταργήθηκε εν μία νυκτί από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Τα συμπεράσματα δικά σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

Να μας πείτε και για τις βουλευτικές τροπολογίες, ποιες κάνετε δεκτές και ποιες όχι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτα απ' όλα υπάρχουν τρεις υπουργικές τροπολογίες συνολικά, έχουν ενσωματωθεί κάποιες απ' αυτές ήδη. Προφανώς γίνονται όλες αποδεκτές. Τώρα, αναφορικά με τις βουλευτικές τροπολογίες, υπάρχουν πέντε βουλευτικές τροπολογίες, που αφορούν δύο θέματα. Οι τρεις αφορούν στο παράβολο, αναφορικά με τους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ. Ήρθε εδώ ο αρμόδιος Υπουργός, ο Υπουργός Εσωτερικών και απάντησε όπως ακούσατε ότι διερευνά το ζήτημα μαζί με το ΑΣΕΠ και θα συζητήσει με τον πρόεδρο για επίλυση του ζητήματος. Νομίζω δόθηκαν αρμοδίως οι απαντήσεις. Συνεπώς αυτές οι τροπολογίες στην παρούσα δεν μπορούν να γίνουν δεκτές. Άλλες δύο τροπολογίες που αφορούν σε ένα ζήτημα το οποίο έχουμε συζητήσει πολλές φορές, αναφορικά με τον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ του 2008. Και η κυρία Υφυπουργός και εγώ έχουμε τοποθετηθεί εκτενώς και σε επίκαιρες ερωτήσεις. Ισχύει ό,τι έχουμε πει στο πλαίσιο αυτό και ειδικά η αναφορά στις αποφάσεις των τριμελών συμβουλίων συμμόρφωσης και την υποχρέωση της διοίκησης σε συμμόρφωση η οποία έχει ήδη πραγματοποιηθεί. Συνεπώς, κύριε Πρόεδρε δεν γίνονται δεκτές βουλευτικές τροπολογίες.

Δράττομαι της ευκαιρίας, και κλείνω με αυτό, να πω ότι όπως ακριβώς είχαμε δεσμευθεί, σήμερα είναι μια πολύ σημαντική ημέρα. Είναι μια πολύ σημαντική ημέρα, διότι από σήμερα δηλώνουν οι εκπαιδευτικοί, οι διοριζόμενοι πλέον στην ειδική αγωγή - για πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας μας, μόνιμοι διορισμοί στην ειδική αγωγή μέσω ΑΣΕΠ-, τις περιοχές για τον μόνιμο διορισμό τους. Συζητάμε μεν για ένα νομοσχέδιο που αφορά στην ιδιωτική εκπαίδευση, παράλληλα όμως η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας εργάζονται πολύ σκληρά για τη συνολική

αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης, του δημόσιου σχολείου, του δημόσιου πανεπιστημίου. Σας ανέφερα σήμερα τους διορισμούς στην ειδική αγωγή. Σας ανέφερα χτες σημαντικές νέες θέσεις. Νέες θέσεις μελών ΔΕΠ και νέες θέσεις διοικητικών υπαλλήλων και ΕΔΙΠ και ΕΤΕΠ που δίνονται στα πανεπιστήμια μας. Άρα όσο συζητάμε για την πολύ σημαντική ιδιωτική εκπαίδευση, ταυτόχρονα όμως εργαζόμαστε διαρκώς για την πρώτη προτεραιότητά μας που είναι η συνολική αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου και του δημόσιου πανεπιστημίου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Η Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. Σακοράφα θέλει να κάνει ένα σχόλιο για την τροπολογία.

Παρακαλώ.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ρωτήσω την κυρία Υπουργό γιατί πραγματικά έχω κάνει και εγώ ερώτηση πάνω σ' αυτήν την τροπολογία που καταθέσαμε ως κόμμα. Κυρία Υπουργέ, είπατε ότι έχει τακτοποιηθεί το θέμα. Πώς είναι δυνατόν να έχει τακτοποιηθεί το θέμα, όταν αυτοί οι άνθρωποι είναι ακόμη αδιόριστοι; Είναι επιτυχόντες και έχουν ήδη δικαιωθεί από το δικαστήριο. Το Σ.τ.Ε. λέει ότι πρέπει να τους προσλάβετε. Εδώ ερχόμαστε συνεχώς με ερωτήσεις και αυτό παραμένει μια εκκρεμότητα επί έντεκα ολόκληρα χρόνια.

Εγώ θέλω να ρωτήσω κάτι που είναι βασικό, κύριε Πρόεδρε και έχει να κάνει με όλους τους πολίτες που μας ακούν αυτήν τη στιγμή και με όλους όσοι συμμετέχουν στον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ. Πρέπει να τους πούμε τελικά: Συμμετέχετε σε έναν διαγωνισμό κρίνεστε επιτυχόντες και τελικά έρχεται το κράτος, το οποίο Υπουργείο και λέει «δεν προσλαμβάνετε διότι εγώ έχω κάνει κάποια παράβαση». Αυτό θέλω να καταλάβω, κυρία Υπουργέ. Να το πείτε σήμερα εδώ, για να το ακούσουν και οι πολίτες και να το καταλάβουμε και εμείς για να μην σας ξανακάνουμε ποτέ την ερώτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρία Υπουργέ, ορίστε, για ένα λεπτό.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όπως σας έχω πει, κυρία Σακοράφα, και το έχουμε πει σε επίκαιρες ερωτήσεις, υπάρχουν αποφάσεις τριμελών συμβουλίων συμμόρφωσης. Αυτές οι αποφάσεις περιέχουν συγκεκριμένη αναφορά, αναφορικά με τη συμμόρφωση της διοίκησης σε αυτήν την υποχρέωση.

Αναφορικά με τη λήξη των πινάκων, υπάρχουν συγκεκριμένες αποφάσεις τριμελών συμβουλίων συμμόρφωσης. Αν θέλετε μπορεί να δοθεί η ευκαιρία να το συζητήσουμε ξανά το θέμα και ευρύτερα. Πάντως, έχουμε τοποθετηθεί επ' αυτού και σας έχω αναφέρει και στον δημόσιο διάλογο συγκεκριμένα τις αποφάσεις των τριμελών συμβουλίων συμμόρφωσης.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ, ένα λεπτό ακόμη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να ρωτήσω κάτι εσάς;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Καστανίδη, είναι οι τροπολογίες τώρα που είναι συγκεκριμένες.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, γι' αυτό θα ήθελα να σας ρωτήσω κάτι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Θα μπορούσε η εισήγηση να πάρει τον λόγο αν ήθελε πάνω στις τροπολογίες. Αν θέλετε για ένα λεπτό, μετά την κ. Σακοράφα.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, αυτό που θέλω να πω είναι ότι εδώ έχουμε έντεκα ανθρώπους, οι οποίοι έχουν επιτύχει σε αυτόν τον διαγωνισμό, το επαναλαμβάνω για να το ακούσει και η Υπουργός επειδή αναφέρθηκε σε πίνακες. Δεν τελείωσε ο πίνακας ποτέ, παρά υπάρχει μια παρατυπία της διοίκησης και από τον πίνακα που θα έπρεπε να ακολουθήσουν τα ονόματα αυτών που είχαν επιτύχει, «πηδήσαμε», συγχωρέστε μου την έκφραση, και πήγαμε σε κάποιους άλλους. Αφήσαμε δηλαδή έξω αυτούς που είχαν επιτύχει κανονικά και έπρεπε να τους πάρει η διοίκηση, να διοριστούν αυτοί

οι άνθρωποι, έμειναν απ' έξω και πήγαμε σε μια άλλη κατάσταση.

Μπορείτε να μου πείτε τι είδους συμμόρφωση είναι αυτή από τη διοίκηση, σε μια απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας; Για να το καταλάβω και να το καταλάβουν και οι πολίτες, κυρία Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ορίστε, κύριε Καστανίδη, για ένα λεπτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Απευθύνομαι, κύριε Πρόεδρε, σε εσάς, διότι δεν προτίθεται να μιλήσω ως νομικός σε πολιτικό πρόσωπο του οποίου δεν ξέρω ποια είναι τα απεμπισμένα νομικά του. Απευθύνομαι, λοιπόν σε εσάς.

Υπάρχει πιλοτική δίκη του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η πιλοτική δίκη το 2015 δικάωνει σειρά εκπαιδευτικών που προσέφυγαν στα κατώτερα διοικητικά δικαστήρια και με βάση την πιλοτική δίκη καλείται, με σειρά αποφάσεων των διοικητικών δικαστηρίων να αποδεχθεί η διοίκηση τον διορισμό αυτών που δικαίωθηκαν.

Από τη δικαστική σας εμπειρία μπορεί να υπάρξει τριμελής συμβούλιο συμμόρφωσης δικαστηρίου, που θα λείει στη διοίκηση «αξιολογώ ότι η πιλοτική δίκη του Συμβουλίου της Επικρατείας εξικνεϊται μέχρι αυτού του σημείου και από εκεί και ύστερα υποδεικνύω ό,τι θέλω».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Πρώτα απ' όλα δεν κατάλαβα ή δεν άκουσα. Εδώ μου λένε ότι αναφερθήκατε με τρόπο απαξιωτικό. Δεν άκουσα τι είπατε. Αν υπάρχει κάτι προσωπικό για τη νομική μου κατάρτιση, μπορείτε να το πείτε ευθέως και όχι στον Πρόεδρο.

Σε κάθε περίπτωση αν έχετε κάποια πρόταση να κάνετε σε συμμόρφωση με αυτές τις αποφάσεις των τριμελών, εδώ είμαι να το συζητήσουμε. Καταθέστε μία συγκεκριμένη πρόταση λύσης αυτού που λέτε, διότι όπως λέτε χρονίζει έντεκα χρόνια. Εδώ είμαστε λοιπόν, να συζητήσουμε. Η Κυβέρνηση και το Υπουργείο μας είναι πάντοτε ανοιχτό στον διάλογο. Αλλά απαξιωτικές συμπεριφορές και απαξιωτικές εκφράσεις, παρακαλώ πολύ όχι σε μας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Όχι, κύριε Καστανίδη σας παρακαλώ. Δεν είχε προσωπικό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Να σας εξηγήσω.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μια φράση μόνο, για το απαξιωτικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σύμφωνα με το 68 δεν απέδωσε μομφή αλλά ούτε αλλοίωσε το περιεχόμενο.

Αν θέλετε να δώσετε διευκρίνιση ότι δεν ήταν απαξιωτική η συμπεριφορά σας, για να αποκαταθεί η ηθική τάξη.

Πείτε μόνο αυτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα μου υποδείξετε τι θα πω.

Κυρία Κεραμέως, απαξιωτική συμπεριφορά ενός πολιτικού στελέχους δεν είναι η αξιολογική κρίση. Η απαξιωτική συμπεριφορά είναι να δηλώνει ευθαρσώς ότι δεν συμμορφώνεται προς αποφάσεις των ανώτερων δικαστηρίων της χώρας. Τέλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχουμε και τις δευτερομιλίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν ζήτησε κανείς τον λόγο και εν πάση περιπτώσει ήταν ενιαία η συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών.

Θέλετε να μιλήσετε για τις τροπολογίες;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Σας είπα ότι εκκρεμούν οι δευτερομιλίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Εντάξει, κύριε Φίλη. Θα δώσω τον λόγο σε όλους τους εισηγητές για τρία λεπτά και θα κλείσει μετά η κυρία Υπουργός.

Κυρία Πιπιλή, θα μιλήσετε;

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Αφού θα μιλήσει ο κ. Φίλης, θα κάνω μια δήλωση.

Κύριε Πρόεδρε, δεν πρόκειται να δευτερολογίσω γιατί νομίζω ότι από την αρχή ήμασταν όλοι σαφείς για το ποιος είναι ο στόχος του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Αναλύσαμε και την εκπαιδευτική του πλευρά, αναλύσαμε και την ιδεολογική μας πλευρά. Νομίζω ότι υπερκαλύφθηκε από τους ομιλούντες Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

Θέλω με την ευκαιρία να συγχαρώ την κ. Κεραμέως, την κ. Ζαχαράκη και τους συνεργάτες και να καληνυχτίσω το Σώμα περιμένοντας να ψηφίσω για λογαριασμό του κόμματός μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστούμε.

Κύριε Φίλη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ που μου δίνετε τον λόγο ακολουθώντας τον Κανονισμό της Βουλής.

Ανοίγω εισαγωγικά και θα καταλάβετε για ποιον λόγο, γιατί τα λόγια δεν είναι δικά μου: «Το προτεινόμενο νομοσχέδιο ανατρέπει προηγούμενη μνημονιακή δέσμευση καθώς προβλέπει τη μεταφορά των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών της ιδιωτικής εκπαίδευσης από το Υπουργείο Εργασίας στο Υπουργείο Παιδείας και την εκ νέου εισαγωγή μονιμότητας της απασχόλησης για τους εκπαιδευτικούς των ιδιωτικών σχολείων. Σύμφωνα με το προτεινόμενο άρθρο μια επιτροπή θα αντικαταστήσει τα δικαστήρια και θα έχει την εξουσία να αποφασίζει αν μια απόλυση θα είναι δικαιολογημένη ή όχι. Επίσης, τις τελευταίες εβδομάδες το Υπουργείο Παιδείας εξέδωσε εγκύκλιο με την οποία κηρύσσει παράνομη την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών που προωθείται στα ιδιωτικά σχολεία. Θα ήθελα να ζητήσω να ανακαλέσετε αυτή την εγκύκλιο ώστε να επιτραπεί στον ιδιωτικό τομέα να αξιολογήσει το προσωπικό του. Σε συμφωνία με τις δεσμεύσεις της αναμένουμε από την κυβέρνηση να απόσχει από την κατάθεση του παρόντος σχεδίου νόμου στο Κοινοβούλιο. Αντ' αυτού τα ζητήματα που ρυθμίζονται σε αυτό το νομοσχέδιο θα πρέπει να περιληφθούν στην αξιολόγηση της εκπαίδευσης».

Υπογραφή: Ντέκλαν Κοστέλο, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γενική Διεύθυνση Οικονομικών και Χρηματοδοτικών Υποθέσεων.

Ήταν μια επιστολή που εστάλη όταν ήμουν Υπουργός για να παρεμποδίσει την κατάθεση και την ψήφιση του νομοσχεδίου για την ιδιωτική εκπαίδευση. Απαντήσαμε εμπράκτως, το καταθέσαμε και το ψηφίσαμε. Τι έχει σημασία, όμως. Αυτή η επιχειρηματολογία σας θυμίζει τίποτα; Ήταν η επιχειρηματολογία σήμερα της Κυβέρνησης εδώ στη Βουλή γι' αυτό το αναφέρω.

Έχουμε ένα ηχείο μνημονιακών πολιτικών. Λέγατε ως κυβέρνηση παλιότερα ότι κι αν δεν είχαμε τα μνημόνια θα έπρεπε να τα εφεύρουμε, έτσι λέγατε. Και τώρα που βγήκαμε από τα μνημόνια επανέρχεται σε μνημονιακές σκληρές ρυθμίσεις. Είναι ένα γενικότερο ζήτημα, το τονίζω.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε κάνει κι εσείς Υπουργός. Όλοι οι Υπουργοί έρχεται η στιγμή που πρέπει να σταθμίσουν ένα πράγμα για να πάρουν αποφάσεις, το ποιο είναι το δημόσιο συμφέρον. Το δημόσιο συμφέρον στον χώρο της εκπαίδευσης καλύπτεται από το Σύνταγμα, από το συνταγματικό κεκτημένο της μεταπολίτευσης. Δεν έχουμε να κάνουμε με ιδιωτικά συμφέροντα που πρέπει να ευνοήσουμε. Έχουμε να κάνουμε με το δημόσιο συμφέρον.

Συνεπώς, ας αφήσουμε στη γωνία διάφορες μανιχαϊστικές απλοϊκότητες που ακούσαμε τώρα. Κανείς δεν ζητάει να κλείσει η ιδιωτική εκπαίδευση. Ζητάμε να εφαρμοστεί το συνταγματικό κεκτημένο.

Είπε η κυρία Υπουργός και το επαναλαμβάνω. Είχα δηλώσει και το λέω με περηφάνια σήμερα: Δουλειά, αποστολή του Υπουργού Παιδείας είναι να κάνει καλύτερη όσο μπορεί τη δημόσια εκπαίδευση ώστε στο τέλος να είναι περιττό το ιδιωτικό σχολείο. Αυτός είναι ο στόχος του Υπουργού Παιδείας και όχι να διαφημίζει τα ιδιωτικά σχολεία.

Τελειώνω και ζητώ συγγνώμη.

Πολλά θα μπορούσε να πει κανένας. Υπάρχει αυτή η τροπολογία που την είδαμε και σήμερα που κατατέθηκε για τον διορισμό των νέων στελεχών εκπαίδευσης. Κοιτάξτε, αυτή η τροπολογία δείχνει ότι οι αρεστοί είναι και άριστοι κατά την Κυβέρνηση.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ έχει ψηφίσει διαδικασία επιλογής διευ-

θυντών εκπαίδευσης. Τον εφίρμωσε για τους περιφερειακούς διευθυντές με τη συμμετοχή του ΑΣΕΠ και της Σχολής Δημόσιας Διοίκησης και είχε αποτελέσματα πολύ ουσιαστικά. Αξιοκρατικά έγινε η αξιολόγηση. Το ίδιο πλαίσιο υπήρχε και υπάρχει.

Δεν το εφαρμόσατε. Ξεκίνησε η διαδικασία, αλλά ανακόπηκε από τις εκλογές. Ήρθατε πριν από έναν μήνα και είπατε ότι θα το κάνετε αργότερα. Και τώρα σπεύδετε και χωρίς να ξέρουμε με ποιο πλαίσιο. Ποιος θα ορίσει την επιτροπή; Θα υπάρχει ΑΣΕΠ; Θα υπάρχει η Σχολή Δημόσιας Διοίκησης; Με ποια κριτήρια; Θα υπάρχει μοριοδότηση; Αυτά είναι ουσιαστικά ζητήματα που δυστυχώς τα αφήνετε σε μια κομματική επιτροπή, επιβεβαιώνοντας ότι για εσάς το Επιτελικό, όπως το λέτε, Κράτος είναι το γνωστό κομματικό κράτος της Δεξιάς.

Κύριε Πρόεδρε, ο συνάδελφος κ. Βερναρδάκης, απαντώντας στην έπαρση της κ. Κεραμέως ότι για πρώτη φορά νομοθετούνται για τα πανεπιστήμια θέσεις εκπαιδευτικού και διοικητικού προσωπικού, έφερε εδώ τα ΦΕΚ και έδειξε ότι επί κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ υπήρξαν εκατοντάδες νέοι διορισμοί διοικητικού και εκπαιδευτικού προσωπικού. Επίσης, υπήρχε και η επιστροφή στα πανεπιστήμια όσων έδωσε ο κ. Μητσοτάκης ως Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης στην κυβέρνηση Σαμαρά.

Σήμερα πράγματι έχουμε και ένα νέο στοιχείο, τους διορισμούς στην ειδική αγωγή. Χαίρομεθα, διότι οι διορισμοί αυτοί έγιναν με πρωτοβουλία του ΣΥΡΙΖΑ. Εγγράψαμε στον προϋπολογισμό του 2019 προϋπολογισμό για τεσσαρισήμισι με πέντε χιλιάδες διορισμούς στην ειδική αγωγή. Ψηφίσαμε νόμο για να γίνουν αυτοί οι διορισμοί. Τον είχε καταψηφίσει η Νέα Δημοκρατία. Δεν τόλμησε να τον «ξηλώσει» τώρα που έγινε Κυβέρνηση.

Και προφανώς χαιρόμαστε διότι αυτό είναι ένα πρώτο βήμα για να επανέλθουμε στη νομιμότητα που είχε διαταραχθεί με τα μνημόνια που είχε διώξει χιλιάδες εκπαιδευτικούς από την εκπαίδευση.

Είναι προφανές –το ξαναλέω- το ότι σταθμίζουμε τη δική μας πολιτική συμπεριφορά με ένα και μόνο κριτήριο: Το δημόσιο συμφέρον, αυτό που βάνουσα παραβιάζεται με το σημερινό νομοσχέδιο για την ιδιωτική εκπαίδευση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστούμε.

Κυρία Κεφαλίδου, έχετε τον λόγο. Και αφού ολοκληρώσετε, θα πω τις απόψεις μου.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, με την ευκαιρία που ανοίγει αυτός ο δεύτερος κύκλος, θέλω να επισημάνω δύο πράγματα. Τόσο η Νέα Δημοκρατία όσο και ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα πρέπει να φύγουν πολύ προβληματισμένοι από αυτή την κουβέντα.

Το πινγκ πονγκ που είδαμε ανάμεσα στο άσπρο-μαύρο στα δύο κόμματα δείχνει ότι δεν έχουν καταλάβει ότι ο χώρος της παιδείας είναι χώρος κυρίως συναινέσεων, κυρίως ένας χώρος όπου αναζητούνται ο κοινός τόπος, η κοινή λογική και δεν είναι πεδίο για μικροκομματικά συμφέροντα και παιχνίδια.

Θα σας έλεγα δε ότι αυτό που αναδεικνύεται σήμερα περίτρανα και που πρέπει όλοι μας να δούμε με διαφορετικό πνεύμα και αυτό που έχει σημασία μέσα από την επιτροπή μας να εκπέμπουμε, είναι η ποιότητα του δημόσιου σχολείου, το οποίο σε τίποτα δεν έχει να ζηλέψει τα ιδιωτικά σχολεία όταν λειτουργεί με αξιοκρατία, όταν λειτουργεί με αξιολόγηση, όταν λειτουργεί με επιμόρφωση.

Για να μπορέσουμε να πιάσουμε αυτούς τους στόχους πρέπει και η κυρία Υπουργός να χαμηλώσει το κεφάλι και να δει τα πολύ μεγάλα θέματα που έχει σήμερα το δημόσιο σχολείο και ο ΣΥΡΙΖΑ να καταλάβει ότι δεν μπορεί να συνεχίζει υποκριτικά να αντιμάχεται κάτι το οποίο υπάρχει εδώ και χρόνια στην ελληνική κοινωνία και είναι το ιδιωτικό σχολείο. Δεν λειτουργούν ανταγωνιστικά. Μπορούν να λειτουργήσουν παράλληλα. Μπορούν να βοηθήσουν το ένα στην εξέλιξη του άλλου γιατί στη δική μας αντίληψη η εκπαίδευση και η παιδεία είναι μία.

Θέλω να κλείσω με τις τροπολογίες κι έχω να σχολιάσω δύο θέματα. Έχω να σχολιάσω το καμάρι με το οποίο σήμερα η κυρία Υπουργός μιλάει για τις προσλήψεις και φυσικά ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να πάρει κάτι από τη δόξα, γιατί όντως με έναν νόμο Γαβρόγλου προχωρούν σήμερα αυτές τις προσλήψεις, αλλά θέλω να σκεφτείτε τα κριτήρια πόσο αξιοκρατικά ήταν και πόσο κό-

σμος που έχει τα προσόντα, αυτή τη στιγμή είναι αποκλεισμένος λόγω της στρέβλωσης που αυτή η προκήρυξη έχει δημιουργήσει. Ούτε ΑΣΕΠ, ούτε κριτήρια αξιολογικά. Κομμένο και ραμμένο ήταν όλο αυτό το κύκλωμα το οποίο και η κ. Κεραμέως και η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας είχε καταψηφίσει και δεν βρήκαν το κουράγιο να έρθουν και να υλοποιήσουν τη δέσμευσή τους που ήταν να καταργήσουν τον νόμο Γαβρόγλου.

Πάμε στα στελέχη διοίκησης. Για τα στελέχη διοίκησης αυτήν τη στιγμή είναι πάρα πολύ καθυστερημένη ενέργεια από τη μεριά της Κυβέρνησης και αυτό την εκθέτει διπλά. Την εκθέτει γιατί θα έπρεπε και ως συμβολική κίνηση να έχει ξεκινήσει με αυτήν την πρωτοβουλία και θα έπρεπε να φέρει ένα νομοσχέδιο και όχι αυτή την άρπα-κόλλα τροπολογία η οποία θα δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα σε έναν χώρο που έχει ήδη πάρα πολύ καθυστερήσει να βρει βηματισμό, διότι έχει προλάβει η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ να ισοπεδώσει ό,τι είχε εκλεγεί με αξιοκρατία και ό,τι είχε μία υπόσταση σε ένα θέμα αξιολόγησης που υποτίθεται είναι και το μεγάλο ζητούμενο αυτής της προσπάθειας που κάνει η Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο κ. Δελής έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όποιος παρακολουθούσε προσεκτικά τη σημερινή συνεδρίαση, αλλά και τις συνεδριάσεις της επιτροπής και παραμέρισε λιγάκι τους χαρακτηρισμούς και τις κορώνες που δεν έλειψαν σε ένα τέτοιο νομοσχέδιο και ήταν και αναμενόμενο άλλωστε, τότε θα κατέληγε νομίζω σε ένα συμπέρασμα.

Θα έλεγε ότι η πραγματική διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις είναι εκείνη που ορίζει το ποιος αποδέχεται και ποιος όχι την επιχειρηματική δράση στην παιδεία. Και την επιχειρηματική δράση στην παιδεία, στην εκπαίδευση την αποδέχονται όλα τα υπόλοιπα κόμματα εκτός από το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας. Αυτό για την αποκατάσταση της πραγματικής αλήθειας.

Τώρα σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο η κυρία Υπουργός στην τοποθέτησή της μίλησε για τις δέκα αλήθειες του νομοσχεδίου που το χαρακτηρίζουν. Όλες αυτές οι αλήθειες, κυρία Υπουργέ, είναι αλήθειες μονάχα για τους εμπόρους, μονάχα για τους επιχειρηματίες της εκπαίδευσης. Και αυτές οι αλήθειες γίνονται ένα επικίνδυνο ψέμα για τους εργαζόμενους στα ιδιωτικά σχολεία, στην ιδιωτική εκπαίδευση και για τα δικαιώματά τους.

Ποια είναι η ουσία του νομοσχεδίου που ολοκληρώνεται σε λίγο; Είναι διπλή. Από τη μια, το πεδίο της επιχειρηματικής δραστηριότητας των επιχειρηματιών της εκπαίδευσης διευρύνεται και χρονικά, αλλά διευρύνεται και σε πάρα πολλούς τομείς, μάλιστα ακόμα και σε αργίες ακόμα και τα καλοκαίρια. Φυσικά μεγάλωσαν τα επιχειρηματικά σχήματα τα οποία εμπλέκονται πια στο εμπόρευμα που λέγεται «εκπαίδευση» και χρειάζεται και η ανάλογη προσαρμογή. Την καταλαβαίνουμε αυτή την ανάγκη. Μεγάλωσαν τα «μαγαζιά», για να το πούμε απλά και λαϊκά. Και όλα αυτά βεβαίως, γίνονται με την επιδίωξη ενός ακόμα μεγαλύτερου επιχειρηματικού κέρδους.

Η άλλη πλευρά αυτής της ουσίας είναι η ένταση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων, η οποία χρειάζεται και τα ανάλογα μέσα επιβολής. Δεν γίνεται αποδεκτή εύκολα από τους εργαζόμενους η ένταση να τους εκμεταλλεύονται οι εργοδότες τους. Να, λοιπόν, το εργαλείο της αξιολόγησης, το εργαλείο του εσωτερικού κανονισμού, που είναι εργαλεία και όπλα για τους εργοδότες, και βεβαίως το υπερόπλο του δεν είναι άλλο από την υπαγωγή αυτών των εργαζομένων στο κοινό εργατικό δίκαιο.

Κοιτάξτε, αυτό ως απειλή το εισπράττουν οι εργαζόμενοι, γιατί το κοινό εργατικό δίκαιο, όχι μόνο δεν προσφέρει την παραμικρή ασφάλεια, αλλά ίσα-ίσα είναι επικίνδυνο όπως βλέπουμε, έτσι όπως έχει διαμορφωθεί κι έτσι όπως ισχύει.

Όλα αυτά, βεβαίως, θα μου πείτε για τους περισσότερους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας δεν είναι παρά ιδεοληψίες, αγκυλώσεις, κρατικός παρεμβατισμός. Έτσι αντιμετωπίζονται, δυστυχώς, από το κυβερνητικό κόμμα τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών.

Τώρα σε σχέση με την ελευθερία της επιλογής, γιατί πάρα

πολλά ακούστηκαν εδώ για το ιερό δικαίωμα της ελευθερίας της επιλογής. Κοιτάξτε, η ελευθερία της επιλογής, το είπαμε και στην επιτροπή, προϋποθέτει και τη δυνατότητα της υλοποίησής της, αλλιώς καταντάει ένα αδειανό πουκάμισο. Δεν έχει κανένα πρακτικό αποτέλεσμα.

Όσο για την ενισχυτική διδασκαλία, το πάμε πάλι στην επιτροπή, η Κυβέρνηση με τη διάταξη του άρθρου 14 πάει να ενισχύσει κάτι που δεν διδάσκεται; Και στα σοβαρά πιστεύετε ότι η ενισχυτική διδασκαλία, με τον τρόπο που έχουμε συνηθίσει να γίνεται αυτή, να ξεκινά δηλαδή γύρω στα Χριστούγεννα, να στελεχώνεται από αναπληρωτές εκπαιδευτικούς, θα σταματήσει να υπάρχει η ανάγκη για να πάνε στα φροντιστήρια και στα ιδιαίτερα τα παιδιά που επιλέγουν αυτά τα ειδικά μαθήματα; Αυτό νομίζετε;

Κλείνω για τις τροπολογίες, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχει μια τροπολογία σε σχέση με τη στελέχωση των οργάνων διοίκησης της εκπαίδευσης, με τους διευθυντές και τους προϊσταμένους. Δεν νομίζουμε ότι πρωτοτυπεί εδώ η Κυβέρνηση. Όπως θα έλεγε και ο Μότσαρτ: «così fan tutte». Έτσι κάνουν όλες οι κυβερνήσεις, δηλαδή τοποθετούν κάποια στιγμή, για ένα μεταβατικό χρονικό διάστημα τους δικούς τους ανθρώπους, έτσι ώστε η επόμενη διαδικασία της επιλογής να φέρει εκείνα τα αποτελέσματα που επιθυμεί.

Θα σταθώ σε μια τροπολογία η οποία πραγματικά είναι χαρακτηριστική για τον τρόπο που γίνεται η νομοθέτηση και η οποία εμποδίζει, εμάς τουλάχιστον, γιατί έχει τρεις διατάξεις, να ψηφίσουμε στο ένα ναι και στο άλλο όχι. Μιλάω για την τροπολογία που ρυθμίζει θέματα μεταφοράς των μαθητών -δεν τα λύνει, λέει ότι τα ρυθμίζει, αλλά πασαλείμματα γίνονται- και για την επίλυση του ζητήματος του καθарισμού των σχολείων. Καμμία επίλυση αυτού του ζητήματος δεν υπάρχει. Παραπέμπεται στους δήμους για τα περαιτέρω, χωρίς την ανάλογη φροντίδα από το κράτος.

Η τρίτη διάταξη αυτής της τροπολογίας αναφέρεται στους σχολικούς τροχονόμους και στην κατάληξη του θέματος της πληρωμής τους. Και μην φανταστείτε ότι μιλάμε για τίποτα σπουδαία χρήματα. Λίγα χρήματα παίρνουν οι άνθρωποι. Αυτό το φέραμε εμείς με γραπτή ερώτηση πριν από έναν μήνα. Με τον τρόπο, όμως, που έρχεται εδώ ως τροπολογία και επειδή δεν μπορούμε να ψηφίσουμε τα δύο προηγούμενα άρθρα, γι' αυτό και διευκρινίζουμε εδώ ότι το τρίτο κομμάτι αυτής της διάταξης θα θέλαμε να το ψηφίσουμε. Δεν μπορούμε, όμως, επειδή η τροπολογία έρχεται ενιαία και μας εμποδίζει να το κάνουμε.

Τέλος, είναι λυπηρό, δυστυχώς, το γεγονός της απόρριψης της τροπολογίας για τα 3 ευρώ. Καταδικάζονται άνθρωποι χωρίς να φταίνε. Οι περισσότεροι από αυτούς δεν φταίνε. Φταίει το σύστημα που δεν αναγνώρισε την πληρωμή αυτού του παράβολου και καταδικάζονται στην ανεργία.

Ελπίζουμε να αντιμετωπιστεί, αν και με τον τρόπο που τοποθετήθηκε σήμερα ο Υπουργός -και εννοώ ο Υπουργός Εσωτερικών- δεν μας αφήνει και πάρα πολλές ελπίδες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι όλο αυτό το διάστημα έχει γίνει μια εξαντλητική συζήτηση. Και λέω εξαντλητική συζήτηση γιατί το νομοσχέδιο ήταν πολύ μικρό, ήταν συνεκτικό, είχε συγκεκριμένη στόχευση και νομίζω δόθηκε άπλετος χρόνος για να συζητήσουμε σε βάθος ένα νομοσχέδιο το οποίο, όπως έχουμε ήδη πει, αφορά μεν μικρή μερίδα του πληθυσμού, πλην όμως ενέχει έναν πολύ βαθύ συμβολισμό.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω πάρα πολύ όλους τους εισηγητές και όλους τους συναδέλφους Βουλευτές για τις τοποθετήσεις τους. Και θα ήθελα να κλείσω με ένα σημείο στο οποίο νομίζω ότι κατ' εξαίρεση συμφωνούμε όλοι. Και αυτό είναι το γεγονός πως στο νομοσχέδιο αυτό συγκρούονται πραγματικά δύο κόσμοι. Σ' αυτό νομίζω ότι συμφωνούμε.

Από τη μία είναι ο κόσμος του προοδευτισμού, ο κόσμος που θέλει σχολεία υπό την εποπτεία μεν του κράτους, αλλά πιο ελεύθερα, πιο αυτόνομα, σχολεία τα οποία να μπορούν να αναπτύξουν ελεύθερα τις δράσεις τους και από την άλλη ο κόσμος της

οπισθοδρόμησης, της ήσσονος προσπάθειας, της πολεμικής εναντίον κάθε έννοιας αξιολόγησης, ο κόσμος δηλαδή που θέλει το κράτος να απλώνει τα πλοκάμια του παντού, το κράτος όχι μόνο να εποπτεύει την ιδιωτική πρωτοβουλία, αλλά το κράτος να διοικεί την ιδιωτική επιχείρηση.

Και στη σύγκρουση αυτή νομίζω αποκαλύφθηκε, με τον πλέον εύληπτο τρόπο, η ένδεια επιχειρημάτων και αναφέρομαι ειδικά στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Φάνηκε ότι υπάρχει κάτι ισχυρό. Τι είναι αυτό το ισχυρό; Αυτή η ιδεολογική εμμονή. Επιχειρήματα όμως δεν ακούσαμε.

Άκουσα όμως σήμερα κάτι και χαίρομαι που το άκουσα, γιατί επιβεβαιώνονται όλα όσα λέμε τόσες μέρες. Είπε ο κ. Φίλης, «ναι, θέλουμε το ιδιωτικό σχολείο να είναι περιττό». Ε, λοιπόν, κύριε Φίλη, εμείς διαφωνούμε. Εμείς αγωνιζόμαστε για το δημόσιο σχολείο. Καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια για το δημόσιο σχολείο, αλλά είναι αδιανόητο να λέτε μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, στο ναό της δημοκρατίας, μία φράση που αντιβαίνει με τέτοιο τρόπο στο Σύνταγμα της Ελλάδος, γιατί το Σύνταγμα της Ελλάδος προβλέπει τη δημόσια και την ιδιωτική εκπαίδευση. Δεν είναι δυνατόν και ως πρώην Υπουργός Παιδείας να λέτε αυτό που λέμε τόσες μέρες, «θέλω να καταργήσω την ιδιωτική εκπαίδευση».

Εμείς λοιπόν τι λέμε ως Νέα Δημοκρατία; Εμείς λέμε ότι θα καταβάλουμε κάθε προσπάθεια, θα αγωνιστούμε νυχθημερόν για ένα καλύτερο δημόσιο σχολείο, για περισσότερες ευκαιρίες για όλους, αλλά παράλληλα βεβαίως θα δώσουμε και την ευκαιρία, θα δώσουμε βαθμούς ελευθερίας και αυτονομίας στα ιδιωτικά σχολεία, τα οποία, ναι, εποπτεύει το κράτος.

Και όπως σήμερα ευθαρσώς, κύριε Φίλη, δηλώσατε την πρόθεσή σας να καταστρατηγήσετε το Σύνταγμα, το είπατε ευθαρσώς...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Έτσι θα μιλάμε τώρα;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων):

...αυτό κάνατε και με τα στελέχη εκπαίδευσης. Και το λέω γιατί σε αυτή την Αίθουσα ήμασταν, όταν νομοθετούσατε τον νόμο για τα στελέχη και σας λέγαμε ότι η πρόβλεψη για τη μυστική ψηφοφορία αντιβαίνει στο Σύνταγμα. Μας λέγατε υπερβολικούς, καταστροφολόγους και ούτω καθεξής. Ήρθε όμως το Συμβούλιο της Επικρατείας και έκρινε αντισυνταγματικό τον νόμο, με ποιο αποτέλεσμα; Αντισυνταγματική η επιλογή όλων των στελεχών, άκυρες οι τοποθετήσεις στελεχών εκπαίδευσης.

Να, λοιπόν, που και σε αυτόν τον τομέα -δεν μας εκπλήσσει αυτό- αποδείχτηκε ότι πήγατε ενάντια στο Σύνταγμα. Από το -πως το λέγατε;- «κάθε λέξη αυτού του Συντάγματος», πήγατε στην «καταστρατήγηση του Συντάγματος» και επίσης στην επιλογή σας να μην διορθώσετε αυτήν την παρατυπία, διότι μπορούσατε να το είχατε διορθώσει. Δεν το διορθώσατε. Άρα, λοιπόν, κύριε Φίλη, «στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοκίν».

Και θα κλείσω με το εξής. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή ημέρα είναι πολύ σημαντική. Είναι πολύ σημαντική πρώτα απ' όλα για τη δημόσια εκπαίδευση, γιατί γίνεται πράξη κάτι που δεν έχει γίνει ποτέ στην ιστορία της εκπαίδευσης στη χώρα μας. Για πρώτη φορά γίνονται μόνιμοι διορισμοί στην ειδική αγωγή μέσω ΑΣΕΠ. Αυτή η πολύ ευαίσθητη ομάδα, αυτή που έχει ανάγκη τη στήριξη της πολιτείας, αυτός ο πολύ ευαίσθητος τομέας της δημόσιας εκπαίδευσης, για πρώτη φορά θα αποκτήσει μόνιμους εκπαιδευτικούς και αυτοί οι εκπαιδευτικοί από σήμερα επιλέγουν το πού θα υπηρετήσουν. Είναι λοιπόν μια πολύ σημαντική ημέρα για τη δημόσια εκπαίδευση.

Είναι όμως και μια πολύ σημαντική ημέρα για την ιδιωτική εκπαίδευση, για τις σημαντικές τομές που γίνονται στον τομέα αυτό, για τη χρυσή τομή που βρίσκεται μεταξύ κρατικής εποπτείας και βαθμών ελευθερίας και αυτονομίας.

Και τα λέω αυτά, γιατί για μας και τα δύο αυτά -και η δημόσια και η ιδιωτική εκπαίδευση- συνυπάρχουν αρμονικά. Συνυπάρχει και η δημόσια παροχή και η ιδιωτική παροχή και αυτό δεν είναι κακό. Το αντίθετο, είναι υγιές και συνταγματικό και είναι αυτό που επιτάσσει το Σύνταγμά μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Πριν κηρύξω πε-

ραιωμένη τη συζήτηση, θα ήθελα να κάνω μία διαπίστωση.

Βεβαίως, ο Κανονισμός προβλέπει τις δευτερολογίες και αυτό δεν αμφισβητείται. Έχει όμως και άλλη διάταξη που λέει τον χρόνο ομιλίας των ομιλητών, των αγορητών, των ειδικών αγορητών και των εισηγητών, πράγμα που δεν τηρείται. Άρα, δεν μπορούμε να επικαλούμαστε τη μία διάταξη χωρίς την άλλη.

Πέρα από αυτό, κανείς δεν δήλωσε -από ό,τι πληροφορήθηκα, γιατί δεν ήμουν από το πρωί- ότι θα κάνει χρήση της δευτερολογίας. Γιατί αν κάνατε χρήση των δευτερολογιών, θα επιμετρούσαμε οι Προεδρεύοντες τον χρόνο και θα μπορούσαμε κάλλιστα να έχουμε μια ισομερή κατανομή και του χρόνου για κάθε ομιλητή, αλλά κυρίως να μη χρειαστεί να περικόψουμε στη συνέχεια το ένα λεπτό ομιλίας από τους Βουλευτές, οι οποίοι δεν φτάνε τίποτα. Είναι θέματα τα οποία μας απασχόλησαν και στη Διάσκεψη των Προέδρων. Αντιπροέδρους έχουν όλα τα κόμματα και αυτά έχουν ειπωθεί.

Εκτός αυτού, απ' ό,τι βλέπω όλες οι τροπολογίες ήταν εμπρόθεσμες. Η μια, η πρώτη έχει κατατεθεί στην επιτροπή και έχει γίνει δεκτή και ενσωματωθεί σε διάταξη του νομοσχεδίου. Οι άλλες δύο είναι γνωστές, η μία από 25 Ιουλίου και η άλλη από 27 Ιουλίου. Άρα, τις γνωρίζετε από το πρωί για να μπορέσετε να αναπτύξετε τις απόψεις σας. Δεν μιλάω για τις Βουλευτικές, μιλάω για τις Υπουργικές τροπολογίες, οι οποίες έγιναν δεκτές. Αυτό όμως δεν έγινε.

Μια γενικότερη διαπίστωση ως προς το άρθρο 66 του Κανονισμού. Τι λέει; Ότι ο αγορητής δεν μπορεί να απομακρύνεται από το θέμα της κύριας ομιλίας, δηλαδή από το κύριο θέμα που έχουμε στην Ολομέλεια. Βέβαια δεν μιλάμε για μια περίπτωση, όταν υπάρχει ένα εξαιρετικό θέμα της επικαιρότητας. Κυρίως μιλάνε ο Πρωθυπουργός, οι Αρχηγοί των κομμάτων και βεβαίως οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

Θα σας εκμυστηρευτώ τώρα ότι πήγα και έκανα και μια έρευνα στα Πρακτικά ως προς τα τελευταία γεγονότα που αφορούν τη διεθνή επικαιρότητα. Κάθε Βουλευτής -και δεν αναφέρομαι στους Αρχηγούς ούτε βέβαια στους Κοινοβουλευτικούς Εκπρόσωπους- μιλούσε επί παντός επιστητού, για ό,τι γινόταν στον διεθνή χώρο. Βεβαίως ήταν θέματα επικαιρότητας, όμως είχαν περάσει αρκετές ημέρες από πολλά γεγονότα και μιλούσαν όλοι για τη διεθνή επικαιρότητα.

Πήγα λοιπόν να δω λίγο τα Πρακτικά όχι για άλλον λόγο, αλλά για να τα χρησιμοποιήσω ενδεχομένως και αύριο στη Διάσκεψη των Προέδρων. Και τι διαπίστωσα; Βουλευτές όλων των κομμά-

των -δεν κάνω διάκριση- που δεν έκαναν τίποτα άλλο παρά να αντιγράφουν αυτά τα οποία οι αρχηγοί τους είπαν εδώ στην Αίθουσα. Αναρωτήθηκα, προς τι αυτό; Το αποτέλεσμα ήταν να ξεπερνάνε τον χρόνο ομιλίας και να την «πληρώνουν» οι Βουλευτές που έμεναν πίσω.

Αυτό λοιπόν πρέπει να το σεβαστούμε. Ούτε εγώ ούτε κανείς άλλος Αντιπρόεδρος έχει κόψει ποτέ ή έχει αφαιρέσει τον λόγο από τους ομιλητές. Όμως πρέπει να σεβόμαστε τον χρόνο ως προς τους συναδέλφους που ακολουθούν.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Εκσυγχρονισμός της ιδιωτικής εκπαίδευσης και άλλες επείγουσες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων».

Εισερχόμαστε στην ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Θέλω να επισημάνω ότι η ψηφοφορία περιλαμβάνει την αρχή του νομοσχεδίου, τριάντα ένα άρθρα, δύο τροπολογίες, -και λέω δύο γιατί η τρίτη έχει ήδη ενσωματωθεί- το ακροτελεύτιο άρθρο, καθώς και το σύνολο του νομοσχεδίου.

Κάθε φορά στην οθόνη εμφανίζονται ως τέσσερα άρθρα προς ψήφιση. Για να ψηφίσετε και τα υπόλοιπα, θα πρέπει να κυλήσετε την οθόνη αφής. Στο πάνω δεξιά μέρος της οθόνης εμφανίζεται κάθε φορά ο αριθμός των άρθρων που απομένουν για ψήφιση. Βεβαιωθείτε ότι έχετε ψηφίσει όλα τα άρθρα, τις τροπολογίες, καθώς και το ακροτελεύτιο άρθρο και το σύνολο του νομοσχεδίου. Αφού καταχωρηθεί η ψήφος σας, έχετε τη δυνατότητα να την ελέγξετε ή και να την αναθεωρήσετε έως τη λήξη της ψηφοφορίας.

Παρακαλώ να ανοίξει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Εφόσον έχετε ολοκληρώσει την ψηφοφορία, παρακαλώ να κλείσει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Οι θέσεις των κομμάτων, όπως αποτυπώθηκαν κατά την ψήφιση με το ηλεκτρονικό σύστημα, καταχωρίζονται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και έχουν ως εξής:

Εκσυγχρονισμός της ιδιωτικής εκπαίδευσης και άλλες επείγουσες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων

Επί της αρχής	ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
N.Δ.:	ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ:	ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής:	ΟΧΙ
Κ.Κ.Ε.:	ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ:	ΝΑΙ
ΜέΡΑ25:	ΟΧΙ
Άρθρο 1 ως έχει	ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
N.Δ.:	ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ:	ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής:	ΟΧΙ
Κ.Κ.Ε.:	ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ:	ΝΑΙ
ΜέΡΑ25:	ΟΧΙ
Άρθρο 2 ως έχει	ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
N.Δ.:	ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ:	ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής:	ΟΧΙ
Κ.Κ.Ε.:	ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ:	ΝΑΙ
ΜέΡΑ25:	ΟΧΙ
Άρθρο 3 ως έχει	ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
N.Δ.:	ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ:	ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής:	ΟΧΙ
Κ.Κ.Ε.:	ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ:	ΠΡΝ
ΜέΡΑ25:	ΟΧΙ
Άρθρο 4 ως έχει	ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
N.Δ.:	ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ:	ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής:	ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.:	ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ:	ΝΑΙ
ΜέΡΑ25:	ΟΧΙ
Άρθρο 5 ως έχει	ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
N.Δ.:	ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ:	ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής:	ΠΡΝ
Κ.Κ.Ε.:	ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ:	ΝΑΙ
ΜέΡΑ25:	ΟΧΙ
Άρθρο 6 ως έχει	ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
N.Δ.:	ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ:	ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής:	ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.:	ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ:	ΝΑΙ
ΜέΡΑ25:	ΟΧΙ
Άρθρο 7 ως έχει	ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
N.Δ.:	ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ:	ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής:	ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.:	ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ:	ΝΑΙ
ΜέΡΑ25:	ΟΧΙ
Άρθρο 8 ως έχει	ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
N.Δ.:	ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ:	ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής:	ΟΧΙ
Κ.Κ.Ε.:	ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ:	ΝΑΙ
ΜέΡΑ25:	ΟΧΙ
Άρθρο 9 ως έχει	ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
N.Δ.:	ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ:	ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής:	ΟΧΙ
Κ.Κ.Ε.:	ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ:	ΠΡΝ
ΜέΡΑ25:	ΟΧΙ
Άρθρο 10 ως έχει	ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
N.Δ.:	ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ:	ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής:	ΟΧΙ
Κ.Κ.Ε.:	ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ:	ΠΡΝ
ΜέΡΑ25:	ΟΧΙ
Άρθρο 11 ως έχει	ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
N.Δ.:	ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ:	ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής:	ΟΧΙ
Κ.Κ.Ε.:	ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ:	ΠΡΝ
ΜέΡΑ25:	ΟΧΙ
Άρθρο 12 ως έχει	ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
N.Δ.:	ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ:	ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής:	ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.:	ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ:	ΠΡΝ
ΜέΡΑ25:	ΟΧΙ
Άρθρο 13 όπως τροπ.	ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
N.Δ.:	ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ:	ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής:	ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.:	ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ:	ΝΑΙ
ΜέΡΑ25:	ΟΧΙ
Άρθρο 14 ως έχει	ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
N.Δ.:	ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ:	ΠΡΝ
Κίνημα Αλλαγής:	ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.:	ΠΡΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ:	ΝΑΙ
ΜέΡΑ25:	ΝΑΙ
Άρθρο 15 ως έχει	ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
N.Δ.:	ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ:	ΠΡΝ
Κίνημα Αλλαγής:	ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.:	ΠΡΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ:	ΠΡΝ
ΜέΡΑ25:	ΝΑΙ
Άρθρο 16 όπως τροπ.	ΟΜΟΦΩΝΑ
N.Δ.:	ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ:	ΝΑΙ
Κίνημα Αλλαγής:	ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.:	ΝΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ:	ΝΑΙ
ΜέΡΑ25:	ΝΑΙ
Άρθρο 17 ως έχει	ΟΜΟΦΩΝΑ
N.Δ.:	ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ:	ΝΑΙ
Κίνημα Αλλαγής:	ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.:	ΝΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ:	ΝΑΙ
ΜέΡΑ25:	ΝΑΙ

Άρθρο 18 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

ΜέΡΑ25: ΠΡΝ

Άρθρο 19 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ

ΜέΡΑ25: ΝΑΙ

Άρθρο 20 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

ΜέΡΑ25: ΝΑΙ

Άρθρο 21 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΠΡΝ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

ΜέΡΑ25: ΠΡΝ

Άρθρο 22 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 23 ως έχει ΟΜΟΦΩΝΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ

ΜέΡΑ25: ΝΑΙ

Άρθρο 24 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

ΜέΡΑ25: ΠΡΝ

Άρθρο 25 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

ΜέΡΑ25: ΠΡΝ

Άρθρο 26 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

ΜέΡΑ25: ΠΡΝ

Άρθρο 27 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

ΜέΡΑ25: ΝΑΙ

Άρθρο 28 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

ΜέΡΑ25: ΝΑΙ

Άρθρο 29 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΠΡΝ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

ΜέΡΑ25: ΠΡΝ

Υπ. Τροπ. 421/34 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Υπ. Τροπ. 429/37 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 36 (αρχικό άρθρο 30) ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

ΜέΡΑ25: ΠΡΝ

Άρθρο 37 (αρχικό άρθρο 31) ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Ακροτελεύτιο άρθρο ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

ΜέΡΑ25: ΠΡΝ

Επί του συνόλου ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Εκσυγχρονισμός της ιδιωτικής εκπαίδευσης και άλλες επείγουσες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων», έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Εκσυγχρονισμός της ιδιωτικής εκπαίδευσης και άλλες επείγουσες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Διατάξεις για την ιδιωτική εκπαίδευση

- Άρθρο 1: Ισχύς ρυθμίσεων περί ιδιωτικών σχολείων
- Άρθρο 2: Αξιολόγηση δομών, εκπαιδευτικού έργου και εκπαιδευτικών ιδιωτικών σχολείων
- Άρθρο 3: Οργάνωση και πρόγραμμα ιδιωτικών σχολείων
- Άρθρο 4: Εσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας
- Άρθρο 5: Υποχρεώσεις ιδιοκτήτη
- Άρθρο 6: Αξιοποίηση κτιριακών εγκαταστάσεων
- Άρθρο 7: Εγγραφές, μετεγγραφές και φοίτηση μαθητών
- Άρθρο 8: Διευθυντές και Υποδιευθυντές
- Άρθρο 9: Απασχόληση Εκπαιδευτικών
- Άρθρο 10: Συμβάσεις εργασίας ιδιωτικών εκπαιδευτικών
- Άρθρο 11: Αντικατάσταση αναπληρωτή
- Άρθρο 12: Ρύθμιση θεμάτων ξένων σχολείων
- Άρθρο 13: Μετάκληση αλλοδαπών εκπαιδευτικών

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

- Άρθρο 14: Ενισχυτική διδασκαλία ειδικών μαθημάτων
- Άρθρο 15: Λειτουργία των Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης (Κ.Π.Ε.) κατά το σχολικό έτος 2020-2021
- Άρθρο 16: Ζητήματα ομογενειακών σχολείων Κωνσταντινούπολης και Ελληνικού Γυμνασίου-Λυκείου Ίμβρου
- Άρθρο 17: Διορισμοί και προσλήψεις εκπαιδευτικών και μελών Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.) με πιστοποιημένη γνώση της γραφής Braille και της Ελληνικής Νοηματικής Γλώσσας (Ε.Ν.Γ.)
- Άρθρο 18: Προθεσμία έκδοσης του Κανονισμού Εσωτερικής Λειτουργίας του Ινστιτούτου Τεχνολογίας Υπολογιστών και Εκδόσεων «Διόφαντος»
- Άρθρο 19: Μητρώο Ωρομίσθιου Εκπαιδευτικού Προσωπικού, Συμβούλων Σταδιοδρομίας και Συμβούλων Ψυχολόγων των Σχολείων Δεύτερης Ευκαιρίας
- Άρθρο 20: Ταχεία διαδικασία χορήγησης αδειών διαμονής
- Άρθρο 21: Θέματα Οργανισμού Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων
- Άρθρο 22: Σύσταση της Κεντρικής Εξεταστικής Επιτροπής του Κρατικού Πιστοποιητικού Γλωσσομάθειας
- Άρθρο 23: Ζητήματα επιμισθίων εξωτερικού
- Άρθρο 24: Ρυθμίσεις για τον Εθνικό Οργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού
- Άρθρο 25: Ρυθμίσεις για τα Πρότυπα και Πειραματικά Σχολεία
- Άρθρο 26: Οριστικές τοποθετήσεις εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης
- Άρθρο 27: Χρηματοδότηση του έργου «Ανοιχτά Ακαδημαϊκά Ηλεκτρονικά Συγγράμματα Κάλλιπος+»
- Άρθρο 28: Κάλυψη δαπανών για τη συμμετοχή Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων σε ενωσιακά προγράμματα
- Άρθρο 29: Ζητήματα των Ειδικών Λογαριασμών Κονδυλίων Έρευνας (Ε.Λ.Κ.Ε.)
- Άρθρο 30: Προσωρινοί Διευθυντές Εκπαίδευσης
- Άρθρο 31: Ανασύσταση Υπηρεσιακών Συμβουλίων των εκπαιδευτικών

Άρθρο 32: Θέματα των Μουσουλμανικών Ιεροσπουδαστηρίων Οράκης

Άρθρο 33: Μεταφορά μαθητών κατά το σχολικό έτος 2020 - 2021

Άρθρο 34: Ρύθμιση ζητημάτων πρόσληψης προσωπικού για τον καθαρισμό των σχολικών μονάδων

Άρθρο 35: Αποζημίωση εθελοντών σχολικών τροχονόμων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 36: Μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 37: Καταργούμενες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

Άρθρο 38: Έναρξη ισχύος

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Άρθρο 1

Ισχύς ρυθμίσεων περί ιδιωτικών σχολείων

Στο άρθρο 2 του ν. 682/1977 (Α' 244) προστίθεται παρ. 6 ως εξής:

«6. Τα ιδιωτικά σχολεία διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος, οι οποίες κασιγχύουν κάθε άλλης ρύθμισης. Για τα θέματα που δεν ρυθμίζονται από τον παρόντα νόμο ή από άλλη ειδική διάταξη, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις που ισχύουν για τα δημόσια σχολεία.»

Άρθρο 2

Αξιολόγηση δομών, εκπαιδευτικού έργου και εκπαιδευτικών ιδιωτικών σχολείων

Μετά το άρθρο 2 του ν. 682/1977 προστίθεται άρθρο 2Α ως εξής:

«Άρθρο 2Α

Αξιολόγηση ιδιωτικών σχολείων

Οι δομές, το εκπαιδευτικό έργο και οι εκπαιδευτικοί των ιδιωτικών σχολείων αξιολογούνται με ανάλογη εφαρμογή των κριτηρίων για την αξιολόγηση των δομών, του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών των δημόσιων σχολείων. Η εφαρμογή πρόσθετων κριτηρίων αξιολόγησης από τα ιδιωτικά σχολεία είναι δυνατή, εφόσον τα κριτήρια αυτά ορίζονται στον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας του σχολείου, που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 11.»

Άρθρο 3

Οργάνωση και πρόγραμμα ιδιωτικών σχολείων

1. Το άρθρο 4 του ν. 682/1977 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 4

Οργάνωση και Πρόγραμμα

1. Τα σχολεία του παρόντος έχουν την ίδια οργάνωση με τα αντίστοιχα δημόσια σχολεία και ακολουθούν το ωρολόγιο και αναλυτικό πρόγραμμα διδασκαλίας που ισχύει για αυτά, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα.

2. Επιπλέον του υποχρεωτικού ωρολογίου προγράμματος διδασκαλίας της παρ. 1, τα ιδιωτικά σχολεία επιτρέπεται να παρέχουν πρόσθετες εκπαιδευτικές υπηρεσίες στο πλαίσιο διευρυμένου ωρολογίου προγράμματος, όπως, ιδίως, ενισχυτική διδασκαλία, πρόσθετη διδακτική στήριξη, ενίσχυση της γλωσσομάθειας, καθώς και διδασκαλία επιπλέον γνωστικών αντικειμένων. Η παροχή των πρόσθετων εκπαιδευτικών υπηρεσιών επιτρέπεται υπό τις εξής προϋποθέσεις:

α) Το ανώτατο όριο του διευρυμένου εβδομαδιαίου ωρολογίου προγράμματος διδασκαλίας του ιδιωτικού σχολείου, συμπεριλαμβανομένων του υποχρεωτικού ωρολογίου προγράμματος της παρ. 1 και των πρόσθετων εκπαιδευτικών υπηρεσιών της παρούσας, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις σαράντα (40) ώρες για κάθε τάξη κάθε σχολικής βαθμίδας.

β) Οι πρόσθετες εκπαιδευτικές υπηρεσίες της παρούσας αποφασίζονται από τον ιδιοκτήτη της σχολικής μονάδας, μετά από εισήγηση του Διευθυντή της, πριν από την έναρξη του διδακτικού έτους, ισχύουν για όλη τη διάρκειά του, αφορούν όλους τους μαθητές της τάξης ή των τάξεων για τις οποίες υλοποιούνται και εντάσσονται στο διευρυμένο ωρολόγιο πρόγραμμα της σχολικής μονάδας, το οποίο γνωστοποιείται στην οικεία Διεύθυνση Εκπαίδευσης.

γ) Κατά τη διάρκεια του διευρυμένου προγράμματος, οι ώρες απασχόλησης των εκπαιδευτικών της ιδιωτικής σχολικής μονάδας στις πρόσθετες εκπαιδευτικές υπηρεσίες της παρούσας, υπολογίζονται ως ώρες κανονικής εβδομαδιαίας διδασκαλίας.

3. Κατά τη διδασκαλία όλων των μαθημάτων, επιτρέπεται η κατανομή των μαθητών κάθε τάξης σε περισσότερα τμήματα.

4. Στο πλαίσιο του υποχρεωτικού ή του διευρυμένου ωρολογίου προγράμματός τους τα ιδιωτικά σχολεία μπορούν να διδάσκουν παράλληλα περισσότερες ξένες γλώσσες και να επιλέγουν ποιες και πόσες ξένες γλώσσες θα διδάσκονται, επιπλέον των ξένων γλωσσών που προβλέπονται στο ωρολόγιο πρόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων.

5. Μετά το πέρας του ωρολογίου προγράμματος, υποχρεωτικού ή διευρυμένου, όπως ορίζεται στο παρόν, τα ιδιωτικά σχολεία μπορούν να διοργανώνουν και άλλες, προαιρετικές παρακολούθησης, δραστηριότητες και δράσεις, ιδίως εκπαιδευτικού, μορφωτικού ή επιμορφωτικού περιεχομένου, αθλητικές, πολιτιστικές, καλλιτεχνικές, καθώς και φιλοξενίας, οι οποίες γνωστοποιούνται στην οικεία Διεύθυνση Εκπαίδευσης. Οι δραστηριότητες και δράσεις αυτές διοργανώνονται από το ιδιωτικό σχολείο πέραν του διδακτικού ωραρίου ή και των διδακτικών ημερών, εφόσον εξασφαλίζεται η κατά νόμον απασχόληση και αμοιβή του προσωπικού, τηρουμένων και των διατάξεων περί χρονικών ορίων της εργασίας, σύμφωνα με την οικεία εργατική νομοθεσία. Το προσωπικό που συμμετέχει στις δραστηριότητες και δράσεις της παρούσας μπορεί να περιλαμβάνει εκπαιδευτικούς και εκτός της σχολικής μονάδας.

6. Επιτρέπεται η συστέγαση των ιδιωτικών σχολείων με άλλα ιδιωτικά σχολεία, ξένα σχολεία, κέντρα δια βίου μάθησης, κέντρα ξένων γλωσσών, φροντιστήρια, καθώς και με άλλους φορείς που αναφέρονται στην παρ. Θ.3 του πρώτου άρθρου του ν. 4093/2012 (Α' 222).»

2. Το πρώτο εδάφιο της περ. α' της παρ. 2 του άρθρου 72 του α.ν. 2545/1940 (Α' 287) αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Αν διαπιστωθεί η λειτουργία Φροντιστηρίου ή Κέντρου Ξένων Γλωσσών χωρίς άδεια, η οικεία Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης εκδίδει διαπιστωτική πράξη διακοπής λειτουργίας της επιχείρησης, την οποία διαβιβάζει αμελλητί στην κατά τόπον αρμόδια αστυνομική αρχή.»

Άρθρο 4

Εσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας

Η παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 682/1977 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Κάθε ιδιωτικό σχολείο οφείλει να έχει έγγραφο Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας, ο οποίος ρυθμίζει την εσωτερική οργάνωση του σχολείου, τους όρους και τη διαδικασία υπό τους οποίους γίνονται δεκτοί και φοιτούν στο σχολείο οι μαθητές, καθώς και τις υποχρεώσεις των μαθητών και των γονέων ή κηδεμόνων αυτών. Ο Κανονισμός κοινοποιείται από τον Διευθυντή του ιδιωτικού σχολείου στον οικείο Διευθυντή Εκπαίδευσης, ο οποίος έχει τη δυνατότητα να τον αναπέμψει μόνον σε περίπτωση αντίθεσης συγκεκριμένου όρου του Κανονισμού προς ρητή διάταξη νόμου. Ο συγκεκριμένος όρος και η διάταξη νόμου στην οποία προσκρούει αναφέρονται στην πράξη αναπομπής, η οποία κοινοποιείται στον Διευθυντή του ιδιωτικού σχολείου, εντός αποκλειστικής προθεσμίας εξήντα (60) ημερών. Αν η προθεσμία αυτή παρέλθει άπρακτη, ο Κανονισμός θεωρείται ότι εγκρίθηκε.»

Άρθρο 5

Υποχρεώσεις ιδιοκτήτη

Η παρ. 3 του άρθρου 9 του ν. 682/1977 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο ιδιοκτήτης και κάθε μέλος, εταίρος ή μέτοχος του ιδιοκτήτη, αν ο ιδιοκτήτης είναι νομικό πρόσωπο, μπορεί να παρίσταται σε οποιαδήποτε συνεδρίαση του συλλόγου των διδασκόντων, εφόσον είναι εκπαιδευτικός.»

Άρθρο 6

Αξιοποίηση κτιριακών εγκαταστάσεων

Η παρ. 4 του άρθρου 12 του ν. 682/1977 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. α) Οι κτιριακές εγκαταστάσεις και το σύνολο των λοιπών υποδομών των ιδιωτικών σχολείων μπορούν να αξιοποιούνται σε χρόνους εκτός διδακτικού ωραρίου ή και διδακτικών ημερών για την παροχή υπηρεσιών, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 4, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές δεν αντίκεινται στη φύση της εκπαίδευσης και στον χαρακτήρα του σχολείου και εφόσον διασφαλίζεται η προσήκουσα παροχή υπηρεσιών γενικής εκπαίδευσης. Η άσκηση των ως άνω υπηρεσιών μπορεί να γίνεται από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που έχουν άδεια λειτουργίας ιδιωτικών σχολείων. Οι κτιριακές εγκαταστάσεις και το σύνολο των λοιπών υποδομών των ιδιωτικών σχολείων μπορούν να αξιοποιούνται σε χρόνους εκτός διδακτικών ημερών για τη διαμονή και φιλοξενία νέων έως είκοσι πέντε (25) ετών, καθώς και των συνοδών τους, με σκοπό τη διοργάνωση εκπαιδευτικών, ψυχαγωγικών ή αθλητικών δραστηριοτήτων και την παράλληλη παροχή καταλύματος σε αυτούς. Οι ως άνω δραστηριότητες και υπηρεσίες γνωστοποιούνται στην οικεία Διεύθυνση Εκπαίδευσης.

β) Για την εξυπηρέτηση των σκοπών της παρούσας, επιτρέπεται η απασχόληση των εργαζομένων, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 3. Η απασχόληση των εργαζομένων στις περιπτώσεις αυτές είναι νόμιμη και αμειβεται σύμφωνα με τις κοινές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, τηρουμένων και των διατάξεων περί χρονικών ορίων εργασίας και εργασίας την Κυριακή.

γ) Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις, η διαδικασία μετατροπής των κτιριακών υποδομών, καθώς και το χρονικό διάστημα της διαμονής για την οποία αξιοποιούνται οι υποδομές των ιδιωτικών σχολείων κατά την περ. α'.»

Άρθρο 7

Εγγραφές, μετεγγραφές και φοίτηση μαθητών

1. Στο άρθρο 14 του ν. 682/1977 (Α' 244) προστίθεται παρ. 4 ως εξής:

«4. Τα ιδιωτικά νηπιαγωγεία μπορούν να καθορίζουν τον ελάχιστο αριθμό των νηπίων ανά τμήμα, ανάλογα με τις εκπαιδευτικές τους ανάγκες και τις διαθέσιμες αίθουσες διδασκαλίας.»

2. Η παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 682/1977 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι διατάξεις που ισχύουν για την έναρξη και λήξη του σχολικού και διδακτικού έτους, τις εγγραφές, μετεγγραφές, απουσίες και τις δοκιμασίες που διεξάγονται, τη βαθμολογία, τις πειθαρχικές ποινές, την επανάληψη της φοίτησης, την προαγωγή και απόλυση των μαθητών των δημόσιων σχολείων, ισχύουν και για τους μαθητές των ιδιωτικών σχολείων, με τις εξαιρέσεις των επόμενων παραγράφων.»

3. Οι παρ. 4, 5 και 6 του άρθρου 16 του ν. 682/1977 αντικαθίστανται ως εξής:

«4. Επιτρέπεται η απευθείας μετεγγραφή μαθητή από ιδιωτικό σε δημόσιο, από δημόσιο σε ιδιωτικό ή από ιδιωτικό σε άλλο ιδιωτικό σχολείο, του ίδιου ή άλλου ιδιοκτήτη, καθ' όλη τη διάρκεια του σχολικού έτους.

5. Εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις που θέτει ο Εσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας, οι μαθητές των ιδιωτικών σχολείων εγγράφονται σε αυτά για έκαστο σχολικό έτος, κατά τη σειρά αποδοχής από το σχολείο της αίτησης εγγραφής τους.

6. α) Η μη επανεγγραφή ή η απομάκρυνση μαθητή από το ιδιωτικό σχολείο κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους επιτρέπεται:

αα) για πειθαρχικό παράπτωμα του μαθητή, κατόπιν αποφάσεως του Συλλόγου των διδασκόντων,

αβ) για παράβαση του εσωτερικού κανονισμού του σχολείου, που διαπιστώνεται με πράξη του Συλλόγου των διδασκόντων.

β) Μη επανεγγραφή ή απομάκρυνση μαθητή κατά την διάρκεια του σχολικού έτους, εξαιτίας μειωμένης επίδοσης, απαγορεύεται. Μη επανεγγραφή μαθητή είναι δυνατή και στην περίπτωση μη ολοχερούς εξόφλησης διδάκτρων δύο (2) σχολικών ετών.»

Άρθρο 8 Διευθυντές και Υποδιευθυντές

1. Το άρθρο 25 του ν. 682/1977 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 25 Διευθυντές και Υποδιευθυντές

1. Κάθε ιδιωτική σχολική μονάδα διευθύνει εκπαιδευτικός, που κατέχει τα προσόντα που ορίζονται στην παρ. 3 του άρθρου 34, ο οποίος διορίζεται με απόφαση του οικείου Διευθυντή Εκπαίδευσης, ύστερα από πρόταση του ιδιοκτήτη της σχολικής μονάδας. Ο Διευθυντής της σχολικής μονάδας μπορεί να αντικατασταθεί με απόφαση του οικείου Διευθυντή Εκπαίδευσης, ύστερα από πρόταση του ιδιοκτήτη της σχολικής μονάδας.

2. Αν αποδεδειγμένα δεν προσφέρεται ή δεν ευρίσκεται ιδιωτικός εκπαιδευτικός που έχει τα προσόντα της παρ. 3 του άρθρου 34, για να αναλάβει τη διεύθυνση της σχολικής μονάδας, η διεύθυνση μπορεί να ανατεθεί σε ιδιωτικό εκπαιδευτικό με βαθμό κατώτερο αυτού που ορίζεται για τους Διευθυντές, έπειτα από αιτιολογημένη απόφαση του οικείου Διευθυντή Εκπαίδευσης, ύστερα από πρόταση του ιδιοκτήτη της σχολικής μονάδας.

3. Αν το φυσικό πρόσωπο, στο οποίο έχει χορηγηθεί άδεια ιδιωτικού σχολείου, ή μέλος, εταίρος ή μέτοχος του νομικού προσώπου, στο οποίο έχει χορηγηθεί άδεια ιδιωτικού σχολείου, ή μέλος της ένωσης προσώπων, στην οποία έχει χορηγηθεί άδεια ιδιωτικού σχολείου, είναι και εκπαιδευτικός της αντίστοιχης βαθμίδας εκπαίδευσης, μπορεί να ορίζεται Διευθυντής της σχολικής μονάδας, εφόσον κατέχει τον βαθμό που προβλέπεται στην παρ. 3 του άρθρου 34.

4. Με απόφαση του οικείου Διευθυντή Εκπαίδευσης, ύστερα από πρόταση του ιδιοκτήτη της σχολικής μονάδας, μπορεί να ορίζονται ένας ή περισσότεροι Υποδιευθυντές, ανάλογα με τις ανάγκες και την οργάνωση της ιδιωτικής σχολικής μονάδας και τον μαθητικό της πληθυσμό. Με απόφαση του οικείου Διευθυντή Εκπαίδευσης, ύστερα από πρόταση του ιδιοκτήτη της σχολικής μονάδας, μπορούν να αντικαθίστανται οι Υποδιευθυντές ή και να καταργούνται οι θέσεις Υποδιευθυντών.

5. Οι Διευθυντές και Υποδιευθυντές των ιδιωτικών σχολείων δεν μπορούν να υπηρετούν παράλληλα σε άλλο εκπαιδευτήριο οποιουδήποτε τύπου και είναι υποχρεωμένοι να βρίσκονται στο σχολείο καθ' όλες τις εργάσιμες ώρες. Οι Διευθυντές και Υποδιευθυντές των ιδιωτικών σχολείων μπορούν να διδάσκουν σε άλλη σχολική μονάδα του ίδιου ιδιοκτήτη.

6. Σε όλες τις ανωτέρω περιπτώσεις ορισμού ή αντικατάστασης Διευθυντή ή Υποδιευθυντή, ο Διευθυντής Εκπαίδευσης οφείλει να ελέγξει αν ο προτεινόμενος κατέχει τα προσόντα ορισμού που ορίζονται στην παρ. 3 του άρθρου 34 ή αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 2 του παρόντος, εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την περιέλευση σε αυτόν της πρότασης του ιδιοκτήτη, και να προβεί στον διορισμό του. Σε διαφορετική περίπτωση, αναπέμπει εντός της ίδιας προθεσμίας την πρόταση στον ιδιοκτήτη, προκειμένου να προταθεί νέος υποψήφιος. Σε περίπτωση που η προθεσμία της παρούσας παρέλθει άπρακτη, θεωρείται ότι έχει εγκριθεί ο διορισμός του προτεινόμενου προσώπου και ο Διευθυντής και οι Υποδιευθυντές ορίζονται με απόφαση του ιδιοκτήτη.»

2. Η παρ. 3 του άρθρου 34 του ν. 682/1977 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο Διευθυντής και ο Υποδιευθυντής των ιδιωτικών σχολικών μονάδων πρέπει να πληρούν τις τυπικές προϋποθέσεις που ισχύουν για τα αντίστοιχα όργανα των δημόσιων σχολικών μονάδων.»

Άρθρο 9 Απασχόληση εκπαιδευτικών

1. Η παρ. 4 του άρθρου 27 του ν. 682/1977 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. α) Οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί, εφόσον επιθυμούν να εργασθούν λιγότερες ώρες από αυτές του διοριστηρίου τους, υποβάλλουν σχετική αίτηση προς τον ιδιοκτήτη της σχολικής μονάδας. Αν ο ιδιοκτήτης αποδεχθεί την αίτηση, τη διαβιβάζει στον οικείο Διευθυντή Εκπαίδευσης, και το διοριστήριο τροποποιείται αντίστοιχα. Ο διορισμός περισσότερων εκπαιδευτικών της ίδιας ειδικότητας με μειωμένο ωράριο επιτρέπεται.

β) Οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί, εφόσον δεν συμπληρώνουν το ωράριο του διοριστηρίου τους με βάση το υποχρεωτικό ή το διευρυμένο ωρολόγιο πρόγραμμα της σχολικής μονάδας, στην οποία εργάζονται, απασχολούνται λιγότερες ώρες από αυτές του διοριστηρίου τους, με ανάλογη μείωση των αποδοχών τους.»

2. Στο άρθρο 27 του ν. 682/1977 προστίθενται παρ. 5, 6 και 7 ως εξής:

«5. Οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης μπορούν να διατεθούν σε συσχετιζόμενες ή όμορες σχολικές μονάδες της ίδιας βαθμίδας και του ίδιου ιδιοκτήτη για την κάλυψη λειτουργικών και υπηρεσιακών αναγκών. Η διάθεση διενεργείται με απόφαση του Διευθυντή Εκπαίδευσης στον οποίο υπάγεται η σχολική μονάδα, έπειτα από πρόταση του Διευθυντή της σχολικής μονάδας, στην οποία υπηρετεί ο εκπαιδευτικός.

6. Η απασχόληση ιδιωτικού εκπαιδευτικού σε σχολείο, φροντιστήριο κέντρο ξένων γλωσσών, καθώς και σε άλλους φορείς εκπαίδευσης, σύμφωνα με την υποπαρ. Θ3 της παρ. Θ' του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, του ίδιου ή άλλου ιδιοκτήτη δεν αποτελεί κύλημα διορισμού.

7. Οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί δύνανται, σε συμφωνία με τον ιδιοκτήτη του σχολείου, να τοποθετούνται και να διδάσκουν εφεξής αποκλειστικά σε άλλο σχολείο ή σε άλλη σχολική βαθμίδα του ίδιου ιδιοκτήτη χωρίς καταγγελία της σύμβασης εργασίας. Στην περίπτωση αυτή, η σχετική συμφωνία γνωστοποιείται στον οικείο Διευθυντή Εκπαίδευσης, ο οποίος και τροποποιεί αναλόγως το διοριστήριο.»

Άρθρο 10 Συμβάσεις εργασίας ιδιωτικών εκπαιδευτικών

1. Το άρθρο 30 του ν. 682/1977 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 30 Σχέση εργασίας

1. Οι διδάσκοντες στα ιδιωτικά και στα ισότιμα σχολεία εκπαιδευτικοί προσλαμβάνονται και απασχολούνται δυνάμει συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και υπάγονται ως προς τα ζητήματα πρόσληψης, απασχόλησης και λύσης των εργασιακών τους σχέσεων στις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις της κοινής εργατικής νομοθεσίας, με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς και ιδίως, του άρθρου 36 του παρόντος νόμου.

2. Κατά τον δικαστικό έλεγχο της νομιμότητας και της καταχρηστικότητας της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας του ιδιωτικού εκπαιδευτικού της παρ. 1, εξετάζεται ιδίως, εάν η καταγγελία αποτελεί αθέμιτη εργοδοτική αντίδραση σε συμπεριφορές του ιδιωτικού εκπαιδευτικού νόμιμες και συμβατικές.»

2. Στο άρθρο 37 του ν. 682/1977 προστίθεται παρ. 5 ως εξής:

«5. Σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης εργασίας εκπαιδευτικού ισότιμου ιδιωτικού σχολείου, εκδίδεται σχετική πράξη από το αρμόδιο όργανο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων.»

Άρθρο 11 Αντικατάσταση αναπληρωτή

Στο τέλος της παρ. 4 του άρθρου 35 του ν. 682/1977 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Με απόφαση του οικείου Διευθυντή Εκπαίδευσης, που εκδίδεται έπειτα από πρόταση του ιδιοκτήτη του σχολείου, είναι δυνατή η αντικατάσταση του αναπληρωτή κατά τη διάρκεια της αναπλήρωσης.»

Άρθρο 12 **Ρύθμιση θεμάτων ξένων σχολείων**

Μετά το άρθρο 6 του ν. 4862/1931 (Α' 2) προστίθεται άρθρο 6Α ως εξής:

«Άρθρο 6Α
Ίδρυση και λειτουργία δημοτικών σχολείων

«Τα σχολεία που προβλέπονται στην παρ. 8 του άρθρου 35 του ν. 4186/2013 (Α' 193), μπορούν να λειτουργούν και σχολική μονάδα άλλης βαθμίδας εκπαίδευσης, ανεξαρτήτως εάν είχαν τη σχετική δυνατότητα κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος του νόμου αυτού. Για την αδειοδότησή τους εφαρμόζονται οι διατάξεις της υποπαρ. Θ.3 της παρ. Θ του πρώτου άρθρου του ν. 4093/2012.»

Άρθρο 13 **Μετάκληση αλλοδαπών εκπαιδευτικών**

Η περ. ια' της παρ. 1 του άρθρου 17 του ν. 4251/2014 (Α' 80) αντικαθίσταται ως εξής:

«ια) Εκπαιδευτικοί ξένων σχολείων που λειτουργούν στην Ελλάδα με άδεια του αρμοδίου οργάνου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων. Η ίδια διαδικασία εφαρμόζεται και για τους εκπαιδευτικούς των ιδιωτικών και ισότιμων σχολείων, καθώς και για τους εκπαιδευτικούς των φορέων της υποπαρ. Θ. 3 της παρ. Θ του πρώτου άρθρου του ν. 4093/2012 (Α' 222), εφόσον προσκομίζονται έγγραφες συμβάσεις, δυνάμει των οποίων οι εκπαιδευτικοί της παρούσας διδάσκουν μαθήματα στη μητρική τους γλώσσα, η οποία είναι επίσημη γλώσσα κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' **ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 14 **Ενισχυτική διδασκαλία ειδικών μαθημάτων**

1. Στο τέλος της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 26 του ν. 4368/2016 (Α' 21) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στην έννοια της αντισταθμιστικής εκπαίδευσης εντάσσεται και η ενισχυτική διδασκαλία που παρέχεται σε μαθητές της τρίτης (Γ') τάξης Γενικών και Επαγγελματικών Λυκείων, Λυκείων Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης (Ε.Α.Ε.), καθώς και της τέταρτης (Δ') τάξης των Ενιαίων Ειδικών Επαγγελματικών Γυμνασίων - Λυκείων (ΕΝ.Ε.Ε.ΓΥ.-Λ.), στα εξεταζόμενα στις πανελλαδικές εξετάσεις ειδικά μαθήματα που δεν περιλαμβάνονται στο ωρολόγιο πρόγραμμα.»

2. Στην παρ. 1 του άρθρου 26 του ν. 4368/2016, μετά από την περ. δ' προστίθεται περ. ε' ως εξής:

«ε) «Ενισχυτική Διδασκαλία Ειδικών Μαθημάτων»: πρόγραμμα διδασκαλίας, για το οποίο είναι αρμόδιες η Διεύθυνση Σπουδών, Προγραμμάτων και Οργάνωσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, η Διεύθυνση Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και η Διεύθυνση Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων. Σκοπός του προγράμματος, είναι η υποστήριξη και προετοιμασία των μαθητών της τρίτης (Γ') τάξης των Γενικών και των Επαγγελματικών Λυκείων, των Λυκείων Ε.Α.Ε., καθώς και της τέταρτης (Δ') τάξης των ΕΝ.Ε.Ε.ΓΥ.-Λ. στα πανελλαδικώς εξεταζόμενα ειδικά μαθήματα, που έχουν επιλέξει και που δεν περιλαμβάνονται στα αντίστοιχα ωρολόγια προγράμματα.»

3. Στο άρθρο 26 του ν. 4368/2016 προστίθεται παρ. 15 ως εξής:

«15. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Ι.Ε.Π.) για την κατάρτιση ειδικού ετήσιου προγράμματος υποστήριξης ανά ειδικό μάθημα, καθορίζονται η οργάνωση, η λειτουργία και η υλοποίηση του προγράμματος της Ενισχυτικής Διδασκαλίας Ειδικών Μαθημάτων της περ. ε) της παρ. 1, εντός των Σχολικών Κέντρων Αντισταθμιστικής Εκπαίδευσης (Σ.Κ.Α.Ε.), τα διδακτέα μαθήματα, τα κριτήρια κατανομής και ο αριθμός των μαθητών που συμμετέχουν, οι ώρες διδασκαλίας και τα Σ.Κ.Α.Ε.

στα οποία εφαρμόζεται το πρόγραμμα, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο ζήτημα για την εφαρμογή του παρόντος για κάθε σχολικό έτος. Το πρόγραμμα Ενισχυτικής Διδασκαλίας Ειδικών Μαθημάτων μπορεί να χρηματοδοτείται από ενωσιακούς ή και εθνικούς πόρους. Στο πρόγραμμα απασχολούνται μόνιμοι, αναπληρωτές και ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι παρ. 3, 6, 9, 10, 11 και 12.»

Άρθρο 15 **Λειτουργία των Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης (Κ.Π.Ε.) κατά το σχολικό έτος 2020-2021**

1. Τα Κ.Π.Ε. εξακολουθούν να λειτουργούν, σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4547/2018 (Α' 102) και για το σχολικό έτος 2020-2021.

2. Οι Παιδαγωγικές Ομάδες των Κ.Π.Ε. που ήδη λειτουργούν, καθώς και των Κ.Π.Ε. που θα λειτουργήσουν για πρώτη φορά κατά το σχολικό έτος 2020-2021, στελεχώνονται, σύμφωνα με την υπ' αρ. 83691/Γ7/22.7.2011 απόφαση της Αναπληρωτού Υπουργού Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων (Β' 1981).

3. Σε κάθε Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης (Κ.Π.Ε.) αποσπώνται εκπαιδευτικοί πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης για την στελέχωση και λειτουργία αυτού. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων καθορίζονται ο αριθμός των αποσπώμενων εκπαιδευτικών σε κάθε Κ.Π.Ε. και των υπευθύνων Κ.Π.Ε., η διάρκεια απόσπασης αυτών, καθώς και τα προσόντα, τα κριτήρια, τα όργανα και η διαδικασία επιλογής τους, τα όργανα και η διαδικασία απόσπασης τους και οι λόγοι ανάκλησης των αποσπάσεων αυτών, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο ζήτημα για την εφαρμογή του παρόντος.

4. Κατά το σχολικό έτος 2020-2021, το Κέντρο Εκπαίδευσης για την Αειφορία (Κ.Ε.Α.) Σύρου Ερμούπολης της Περιφερειακής Διεύθυνσης Εκπαίδευσης Νοτίου Αιγαίου, με έδρα την Ερμούπολη Σύρου, που ιδρύθηκε με την υπ' αρ. 91896/Δ7/7.6.2019 κοινή απόφαση των Υπουργών Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών (Β' 2261), λειτουργεί ως Κ.Π.Ε. Σύρου Ερμούπολης.

5. Κατά το σχολικό έτος 2020-2021, τα κτίρια που έχουν παραχωρηθεί για τη στέγαση Κ.Π.Ε. ή Κ.Ε.Α., με συμβάσεις οι οποίες έχουν συναφθεί μεταξύ του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και Δήμων, χρησιμοποιούνται για τη στέγαση Κ.Π.Ε..

6. Για το σχολικό έτος 2020-2021, όπου στην ισχύουσα νομοθεσία γίνεται αναφορά σε Κ.Ε.Α. και Προϊσταμένους των Κ.Ε.Α., νοούνται τα Κ.Π.Ε. και οι υπεύθυνοι των Κ.Π.Ε..

Άρθρο 16 **Ζητήματα ομογενειακών σχολείων** **Κωνσταντινούπολης και Ελληνικού** **Γυμνασίου-Λυκείου Ίμβρου**

Η παρ. 6 του άρθρου 14 του ν. 2640/1998 (Α' 206) τροποποιείται ως εξής:

«6. Τα πιστοποιητικά σπουδών που χορηγούνται στους μαθητές ελληνικής υπηκοότητας από τα ομογενειακά σχολεία Κωνσταντινούπολης και το Ελληνικό Γυμνάσιο-Λύκειο Ίμβρου από την έναρξη λειτουργίας τους με τα οποία βεβαιώνεται η περάτωση σπουδών σε αυτά, είναι ισότιμα προς τα απολυτήρια Γυμνασίου και Λυκείου της ημεδαπής.»

Άρθρο 17 **Διορισμοί και προσλήψεις εκπαιδευτικών** **και μελών Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.) με πιστοποιημένη γνώση της γραφής Braille** **και της Ελληνικής Νοηματικής Γλώσσας (Ε.Ν.Γ.)**

Στο άρθρο 7 του ν. 3699/2008 (Α' 199), μετά από την παρ. 2 προστίθεται παρ. 2α ως εξής:

«2α. Σε σχολικές μονάδες, στις οποίες φοιτούν τυφλοκωφοί μαθητές, διορίζονται ή προσλαμβάνονται κατά προτεραιότητα εκπαιδευτικοί ή μέλη Ε.Ε.Π., με πιστοποιημένη γνώση της γραφής Braille και πιστοποίηση της Ελληνικής Νοηματικής Γλώσσας (Ε.Ν.Γ.).»

Άρθρο 18**Προθεσμία έκδοσης του Κανονισμού Εσωτερικής Λειτουργίας του Ινστιτούτου Τεχνολογίας Υπολογιστών και Εκδόσεων «Διόφαντος»**

Η παρ. 2 του άρθρου 46 του ν. 4589/2019 (Α' 13) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το π.δ. της παρ. 1 εκδίδεται το αργότερο έως τις 31.7.2021. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων και Εσωτερικών, η προθεσμία της παρούσας μπορεί να παραταθεί μία (1) μόνο φορά.»

Άρθρο 19**Μητρώο Ωρομίσθιου Εκπαιδευτικού Προσωπικού, Συμβούλων Σταδιοδρομίας και Συμβούλων Ψυχολόγων των Σχολείων Δεύτερης Ευκαιρίας**

1. Στα «Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας» (Σ.Δ.Ε.) διδάσκει ωρομίσθιο εκπαιδευτικό προσωπικό, εκπαιδευτικοί, καθώς και εκπαιδευτές ενηλίκων, και παρέχουν συμβουλευτικές υπηρεσίες Σύμβουλοι Σταδιοδρομίας και Σύμβουλοι Ψυχολόγοι, οι οποίοι εντάσσονται στο «Μητρώο Ωρομίσθιου Εκπαιδευτικού Προσωπικού, Συμβούλων Σταδιοδρομίας και Συμβούλων Ψυχολόγων Σ.Δ.Ε.».

2. Μέλη του Μητρώου μπορούν να είναι όσοι εμπίπτουν στις παρ. 14 και 15 του άρθρου 27 του ν. 4186/2013 (Α' 193), καθώς και στην υπ' αρ. 5953/23.6.2014 (Β' 1861) απόφαση του Υφυπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων.

3. Το Μητρώο της παρ. 1 τηρείται στον εκάστοτε φορέα, ο οποίος αναλαμβάνει την υλοποίηση του Έργου των Σ.Δ.Ε. και είναι αυτοτελές και ανεξάρτητο από το Μητρώο Εκπαιδευτών που προβλέπεται στον ν. 3879/2010 (Α' 163).

4. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, η οποία εκδίδεται κατόπιν εισήγησης του Γενικού Γραμματέα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, Κατάρτισης και Διά Βίου Μάθησης, καθορίζεται ο Κανονισμός Διαχείρισης του Μητρώου της παρ. 1, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο ζήτημα τεχνικού ή διαδικαστικού χαρακτήρα.

Άρθρο 20**Ταχεία διαδικασία χορήγησης αδειών διαμονής**

Στο άρθρο 44 του ν. 4251/2014 προστίθεται παρ. 6 ως εξής:

«6. Η διαδικασία του άρθρου 37 μπορεί να εφαρμόζεται αναλογικά και για την ταχεία διαδικασία χορήγησης και ανανέωσης αδειών διαμονής σε πολίτες τρίτων χωρών που γίνονται δεκτοί για να φοιτήσουν στους φορείς της παρ. 1. Η διαδικασία αυτή μπορεί να εφαρμόζεται και για την ανανέωση των αδειών διαμονής των πολιτών τρίτων χωρών που φοιτούν στους φορείς αυτούς. Για την εφαρμογή της διαδικασίας της παρούσης συνάπτεται σχετική τριμερής σύμβαση μεταξύ του εκπαιδευτικού φορέα, του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, στη χωρική αρμοδιότητα της οποίας εδρεύει ο εκπαιδευτικός φορέας. Με απόφαση του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου ορίζονται οι κατηγορίες των εκπαιδευτικών φορέων της παρ. 1, στις οποίες εφαρμόζεται η ταχεία διαδικασία της παρούσας, οι ελάχιστες προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν οι εκπαιδευτικοί φορείς, ώστε να δικαιούνται την υπαγωγή τους σε αυτήν, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο ζήτημα για την εφαρμογή της παρούσας.»

Άρθρο 21**Θέματα Οργανισμού Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων**

Στο π.δ. 18/2018 (Α' 31) επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

1. Η περ. ιγ) της παρ. 3 του άρθρου 31 αντικαθίσταται και προστίθεται περ. ιδ) ως εξής:

«ιγ) τον σχεδιασμό, τη ρύθμιση, οργάνωση και υλοποίηση δράσεων και προγραμμάτων παροχής κάθε μορφής εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, με τη χρήση μέσων νέων τεχνολογιών, ιδίως δια

της σύνταξης και εφαρμογής αποφάσεων, εγκυκλίων ή πράξεων, καθώς και την εποπτεία, την αρωγή, τον έλεγχο και εν γένει τη διασφάλιση της ποιότητας της εν λόγω παρεχόμενης εξ αποστάσεως εκπαίδευσης σε όλους τους τύπους των σχολικών μονάδων πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, όπως και τον εν γένει χειρισμό και την αντιμετώπιση κάθε άλλου θέματος συναφούς προς την παροχή εκπαίδευσης από απόσταση, σε συνεργασία με τα υπόλοιπα Τμήματα και τις Διευθύνσεις του Υπουργείου, το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Ι.Ε.Π.) και άλλους αρμόδιους φορείς και υπηρεσίες,

ιδ) τον χειρισμό κάθε άλλου συναφούς θέματος.»

2. Η περ. ιστ) της παρ. 3 του άρθρου 32 αντικαθίσταται και προστίθεται περ. ιζ) ως εξής:

«ιστ) τον σχεδιασμό, τη ρύθμιση, οργάνωση και υλοποίηση δράσεων και προγραμμάτων παροχής κάθε μορφής εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, με τη χρήση μέσων νέων τεχνολογιών, ιδίως δια της σύνταξης και εφαρμογής αποφάσεων, εγκυκλίων ή πράξεων, καθώς και την εποπτεία, την αρωγή, τον έλεγχο και εν γένει τη διασφάλιση της ποιότητας της εν λόγω παρεχόμενης εξ αποστάσεως εκπαίδευσης σε όλους τους τύπους των σχολικών μονάδων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, όπως και τον εν γένει χειρισμό και την αντιμετώπιση κάθε άλλου θέματος συναφούς προς την παροχή εκπαίδευσης από απόσταση, σε συνεργασία με τα υπόλοιπα Τμήματα και τις Διευθύνσεις του Υπουργείου, το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Ι.Ε.Π.) και άλλους αρμόδιους φορείς και υπηρεσίες,

ιζ) τον χειρισμό κάθε άλλου συναφούς θέματος.»

3. Η περ. ιγ) της παρ. 3 του άρθρου 33 αντικαθίσταται και προστίθεται περ. ιδ) ως εξής:

«ιγ) τον σχεδιασμό, τη ρύθμιση, οργάνωση και υλοποίηση δράσεων και προγραμμάτων παροχής κάθε μορφής εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, με τη χρήση μέσων νέων τεχνολογιών, ιδίως δια της σύνταξης και εφαρμογής αποφάσεων, εγκυκλίων ή πράξεων, καθώς και την εποπτεία, την αρωγή, τον έλεγχο και εν γένει τη διασφάλιση της ποιότητας της εν λόγω παρεχόμενης εξ αποστάσεως εκπαίδευσης σε όλες τις σχολικές δομές και τα εκπαιδευτικά πλαίσια ειδικής αγωγής, στην ειδική και γενική εκπαίδευση, όπως και τον εν γένει χειρισμό και την αντιμετώπιση κάθε άλλου θέματος συναφούς προς την παροχή εκπαίδευσης από απόσταση, σε συνεργασία με τα υπόλοιπα Τμήματα και τις Διευθύνσεις του Υπουργείου, το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Ι.Ε.Π.) και άλλους αρμόδιους φορείς και υπηρεσίες,

ιδ) τον χειρισμό κάθε άλλου συναφούς θέματος.»

4. Η περ. ιζ) της παρ. 3 του άρθρου 34 αντικαθίσταται και προστίθεται περ. ιη) ως εξής:

«ιζ) τον σχεδιασμό, τη ρύθμιση, οργάνωση και υλοποίηση δράσεων και προγραμμάτων παροχής κάθε μορφής εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, με τη χρήση μέσων νέων τεχνολογιών, ιδίως δια της σύνταξης και εφαρμογής αποφάσεων, εγκυκλίων ή πράξεων, καθώς και την εποπτεία, την αρωγή, τον έλεγχο και εν γένει τη διασφάλιση της ποιότητας της εν λόγω παρεχόμενης εξ αποστάσεως εκπαίδευσης στις σχολικές μονάδες δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης, όπως και τον εν γένει χειρισμό και την αντιμετώπιση κάθε άλλου θέματος συναφούς προς την παροχή εκπαίδευσης από απόσταση, σε συνεργασία με τα υπόλοιπα Τμήματα και τις Διευθύνσεις του Υπουργείου, το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Ι.Ε.Π.) και άλλους αρμόδιους φορείς και υπηρεσίες,

ιη) τον χειρισμό κάθε άλλου συναφούς θέματος.»

5. Η περ. ιδ) της παρ. 3 του άρθρου 35 αντικαθίσταται και προστίθεται περ. ιε) ως εξής:

«ιδ) τον σχεδιασμό, τη ρύθμιση, οργάνωση και υλοποίηση δράσεων και προγραμμάτων παροχής κάθε μορφής εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, με τη χρήση μέσων νέων τεχνολογιών, ιδίως δια της σύνταξης και εφαρμογής αποφάσεων, εγκυκλίων ή πράξεων, καθώς και την εποπτεία, την αρωγή, τον έλεγχο και εν γένει τη διασφάλιση της ποιότητας της εν λόγω παρεχόμενης εξ αποστάσεως εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, στον τομέα της φυσικής αγωγής και αθλητικής παιδείας, όπως και τον εν γένει χειρισμό και την αντιμετώπιση κάθε άλλου θέματος συναφούς προς την παροχή εκπαίδευσης από απόσταση, σε συ

νεργασία με τα υπόλοιπα Τμήματα και τις Διευθύνσεις του Υπουργείου, το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Ι.Ε.Π.) και άλλους αρμόδιους φορείς και υπηρεσίες,

ιε) τον χειρισμό κάθε άλλου συναφούς θέματος.»

6. Η παρ. ια) της παρ. 3 του άρθρου 36 αντικαθίσταται και προστίθεται περ. ιβ) ως εξής:

«ια) τον σχεδιασμό, τη ρύθμιση, οργάνωση και υλοποίηση δράσεων και προγραμμάτων παροχής κάθε μορφής εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, με τη χρήση μέσων νέων τεχνολογιών, ιδίως δια της σύνταξης και εφαρμογής αποφάσεων, εγκυκλίων ή πράξεων, καθώς και την εποπτεία, την αρωγή, τον έλεγχο και εν γένει τη διασφάλιση της ποιότητας της εν λόγω παρεχόμενης εξ αποστάσεως εκπαίδευσης στις σχολικές μονάδες πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, στον τομέα της εκπαίδευσης για το περιβάλλον και την αειφορία, όπως και τον εν γένει χειρισμό και την αντιμετώπιση κάθε άλλου θέματος συναφούς προς την παροχή εκπαίδευσης από απόσταση, σε συνεργασία με τα υπόλοιπα Τμήματα και τις Διευθύνσεις του Υπουργείου, το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Ι.Ε.Π.) και άλλους αρμόδιους φορείς και υπηρεσίες,

ιβ) τον χειρισμό κάθε άλλου συναφούς θέματος.»

7. Η παρ. ια) της παρ. 4 του άρθρου 36 αντικαθίσταται και προστίθεται περ. ιβ) ως εξής:

«ια) τον σχεδιασμό, τη ρύθμιση, οργάνωση και υλοποίηση δράσεων και προγραμμάτων παροχής κάθε μορφής εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, με τη χρήση μέσων νέων τεχνολογιών, ιδίως δια της σύνταξης και εφαρμογής αποφάσεων, εγκυκλίων ή πράξεων, καθώς και την εποπτεία, την αρωγή, τον έλεγχο και εν γένει τη διασφάλιση της ποιότητας της εν λόγω παρεχόμενης εξ αποστάσεως εκπαίδευσης στις σχολικές μονάδες πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, στον τομέα της σχολικής αγωγής και προαγωγής της υγείας, όπως και τον εν γένει χειρισμό και την αντιμετώπιση κάθε άλλου θέματος συναφούς προς την παροχή εκπαίδευσης από απόσταση, σε συνεργασία με τα υπόλοιπα Τμήματα και τις Διευθύνσεις του Υπουργείου, το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Ι.Ε.Π.) και άλλους αρμόδιους φορείς και υπηρεσίες,

ιβ) τον χειρισμό κάθε άλλου συναφούς θέματος.»

8. Το άρθρο 37 του π.δ. 18/2018 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 37

Αυτοτελές Τμήμα Πρότυπων
και Πειραματικών Σχολείων

Το Αυτοτελές Τμήμα Πρότυπων και Πειραματικών Σχολείων υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Σπουδών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και είναι αρμόδιο για:

α) τη ρύθμιση θεμάτων που αφορούν:

αα) στην οργάνωση και λειτουργία των Πρότυπων Σχολείων (Π.Σ.) και Πειραματικών Σχολείων (ΠΕΙ.Σ.) πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης,

αβ) στην ίδρυση, τον χαρακτηρισμό και αποχαρακτηρισμό, τη συγχώνευση, κατάργηση και μεταφορά έδρας Π.Σ. και ΠΕΙ.Σ.,

β) τη διοικητική υποστήριξη της Διοικούσας Επιτροπής Πρότυπων και Πειραματικών Σχολείων, των Περιφερειακών Επιτροπών Πρότυπων και Πειραματικών Σχολείων και των Επιστημονικών Εποπτικών Συμβουλίων,

γ) τη ρύθμιση θεμάτων που αφορούν:

γα) στη διαδικασία των εξετάσεων ή της δοκιμασίας (τεστ) δεξιότητων για την εισαγωγή των μαθητών σε Π.Σ. και της κλήρωσης για την εισαγωγή των μαθητών σε ΠΕΙ.Σ. και

γβ) στην τράπεζα θεμάτων για τις προαγωγικές εξετάσεις των μαθητών των Π.Σ. και ΠΕΙ.Σ.,

δ) τη ρύθμιση θεμάτων που αφορούν:

δα) στην επιλογή των εκπαιδευτικών που τοποθετούνται με θητεία στα Π.Σ. και ΠΕΙ.Σ. και

δβ) στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών για την ανανέωση της θητείας τους σε Π.Σ. και ΠΕΙ.Σ.,

ε) τη διοργάνωση συνεδρίων και ημερίδων για την επιμόρφωση του εκπαιδευτικού προσωπικού των Π.Σ. και ΠΕΙ.Σ.,

στ) τον σχεδιασμό, τη ρύθμιση, οργάνωση και υλοποίηση δρά-

σεων και προγραμμάτων παροχής κάθε μορφής εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, με τη χρήση μέσων νέων τεχνολογιών, ιδίως δια της σύνταξης και εφαρμογής αποφάσεων, εγκυκλίων ή πράξεων, καθώς και την εποπτεία, την αρωγή, τον έλεγχο και εν γένει τη διασφάλιση της ποιότητας της εν λόγω παρεχόμενης εξ αποστάσεως εκπαίδευσης στα Πρότυπα και Πειραματικά Σχολεία, όπως και τον εν γένει χειρισμό και την αντιμετώπιση κάθε άλλου θέματος συναφούς προς την παροχή εκπαίδευσης από απόσταση, σε συνεργασία με τα υπόλοιπα Τμήματα και τις Διευθύνσεις του Υπουργείου, το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Ι.Ε.Π.) και άλλους αρμόδιους φορείς και υπηρεσίες,

ζ) τη σύνταξη των σχετικών πράξεων και εγκυκλίων και τον χειρισμό κάθε άλλου συναφούς θέματος.»

9. Η παρ. 1 του άρθρου 40 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο επιχειρησιακός στόχος της Διεύθυνσης Διοίκησης Προσωπικού Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης είναι η διενέργεια των διαδικασιών κινητικότητας και, ειδικότερα, μεταθέσεων, αποσπάσεων, μετατάξεων και, προκειμένου για Π.Σ. και ΠΕΙ.Σ., τοποθετήσεων με θητεία και ανανεώσεων της θητείας του εκπαιδευτικού προσωπικού πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και η παρακολούθηση και υλοποίηση των πειθαρχικών διαδικασιών.»

10. Οι παρ. 3 και 4 του άρθρου 40 αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Το Τμήμα Α' Κινητικότητας Εκπαιδευτικού Προσωπικού πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι αρμόδιο για:

α) τη διενέργεια και υλοποίηση των μεταθέσεων, αποσπάσεων και μετατάξεων των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς και των τοποθετήσεων με θητεία και των ανανεώσεων της θητείας εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης σε ΠΕΙ.Σ. και

β) τη σύνταξη των σχετικών πράξεων και εγκυκλίων και τον χειρισμό κάθε άλλου συναφούς θέματος.

4. Το Τμήμα Β' Κινητικότητας Εκπαιδευτικού Προσωπικού Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης είναι αρμόδιο για:

α) τη διενέργεια και υλοποίηση των μεταθέσεων, αποσπάσεων και μετατάξεων εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς και των τοποθετήσεων με θητεία και των ανανεώσεων της θητείας εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σε Π.Σ. και ΠΕΙ.Σ. και

β) τη σύνταξη των σχετικών πράξεων και εγκυκλίων και τον χειρισμό κάθε άλλου συναφούς θέματος.»

Άρθρο 22

Σύσταση της Κεντρικής Εξεταστικής Επιτροπής
του Κρατικού Πιστοποιητικού Γλωσσομάθειας

Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2740/1999 (Α' 186) οι λέξεις «ή ομότιμους καθηγητές» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ή ομότιμους ή αφυπηρετήσαντες καθηγητές» και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων συνιστάται επταμελής Κεντρική Εξεταστική Επιτροπή, η οποία αποτελείται από μέλη Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) ή ομότιμους ή αφυπηρετήσαντες καθηγητές των τμημάτων ξένων γλωσσών των Α.Ε.Ι., ή εκπαιδευτικούς της δημόσιας και ιδιωτικής εκπαίδευσης πανεπιστημιακής εκπαίδευσης των κλάδων Αγγλικής, Γαλλικής, Γερμανικής, Ιταλικής, Ισπανικής και Τουρκικής Φιλολογίας. Με την ίδια απόφαση ορίζονται τουλάχιστον δύο εισηγητές θεμάτων για κάθε εξεταζόμενη γλώσσα από τα προαναφερόμενα μέλη. Η θητεία των μελών της εξεταστικής επιτροπής είναι διετής, αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του επόμενου έτους. Με την ίδια απόφαση ορίζονται ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Κεντρικής Εξεταστικής Επιτροπής, εκ των μελών αυτής, καθώς και ένας Γραμματέας με τον αναπληρωτή του, από τους υπαλλήλους της Γενικής Γραμματείας Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, κλάδου ΠΕ, που έχουν γνώση μίας ξένης γλώσσας ή από εκπαιδευτικούς της δημόσιας εκπαίδευσης των κλάδων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης Αγγλικής, Γαλλικής, Γερμανικής, Ιταλικής, Ισπανικής και Τουρκικής Φιλολογίας. Για τη διοικητική υποστήριξη της ως άνω Επιτροπής μπορεί να ορίζεται με την ίδια απόφαση περαιτέρω γραμματειακό προσωπικό.»

Άρθρο 23 Ζητήματα επιμισθίων εξωτερικού

1. Μέχρι την έναρξη εφαρμογής της ηλεκτρονικής διακίνησης δικαιολογητικών του άρθρου 69ΣΤ του ν. 4270/2014 (Α' 143), κατά παρέκκλιση κάθε ειδικής ή γενικής διάταξης, τα ειδικά επιμισθία των αποσπασμένων στο εξωτερικό εκπαιδευτικών και διοικητικών υπαλλήλων, καθώς και των συντονιστών εκπαίδευσης, μπορούν να εκκαθαρίζονται, με μόνη την ηλεκτρονική υποβολή των υπεύθυνων δηλώσεων παροχής διδακτικού έργου και χορηγηθείσων αδειών στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις των αρμόδιων υπηρεσιών του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων. Σε κάθε περίπτωση, παραμένει υποχρεωτική και η υποβολή σε έντυπη μορφή των ανωτέρω εγγράφων που έχουν υποβληθεί σε ηλεκτρονική μορφή, εντός τεσσάρων (4) μηνών από την ηλεκτρονική υποβολή τους.

2. Το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της περ. α' της παρ. 3 του άρθρου 16 του ν. 4415/2016 (Α' 159) καταργούνται.

Άρθρο 24 Ρυθμίσεις για τον Εθνικό Οργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού

1. Στο τέλος της παρ. 5 του άρθρου 25 του ν. 4186/2013 (Α' 193) προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Οι αποφάσεις του Δ.Σ. του Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π., έπειτα από εισήγηση της Κ.Ε.Ε.Π.Ε.Κ., με τις οποίες συγκροτούνται οι επιτροπές πρόσκαιρου χαρακτήρα, για την υποβοήθηση του Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π. στη διενέργεια των εξετάσεων Πιστοποίησης Αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης, αναρτώνται στο πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» και δεν δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται και για τις εξετάσεις Πιστοποίησης Αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης του έτους 2020.»

Άρθρο 25 Ρυθμίσεις για τα Πρότυπα και Πειραματικά Σχολεία

Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 9 του άρθρου 62 του ν. 4692/2020 (Α' 111), το κόμμα και η φράση «σε περίπτωση αδυναμίας συγκρότησης των Π.Ε.Π.Π.Σ., σύμφωνα με το άρθρο 15 και τις παρ. 7 και 8 του παρόντος» διαγράφονται και το πρώτο εδάφιο διαμορφώνεται ως εξής:

«Ειδικά για το σχολικό έτος 2020-2021, οι κενές θέσεις εκπαιδευτικών στα Π.Σ. και ΠΕΙ.Σ. μπορούν να καλύπτονται με αποσπάσεις, διάρκειας ενός σχολικού έτους εκπαιδευτικών της δημόσιας εκπαίδευσης, οι οποίοι διαθέτουν αυξημένα ακαδημαϊκά προσόντα.»

Άρθρο 26 Οριστικές τοποθετήσεις εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

Στο άρθρο 62 του ν. 4692/2020 προστίθενται παρ. 12 και 13 ως εξής:

«12. Οι μεταθέσεις των εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης από σχολείο σε σχολείο της ίδιας περιοχής και οι οριστικές τοποθετήσεις σε κενές οργανικές θέσεις για το έτος 2020 εκτελούνται από τους αρμόδιους Περιφερειακούς Διευθυντές Εκπαίδευσης, με βάση τη νομική και πραγματική κατάσταση που ίσχυε κατά τον χρόνο λήξης και υποβολής των προτάσεων-αποφάσεων από τα οικεία περιφερειακά υπηρεσιακά συμβούλια.

13. Στις περιπτώσεις που στις προτάσεις-αποφάσεις των αρμόδιων περιφερειακών υπηρεσιακών συμβουλίων, οι οποίες εκδόθηκαν μέχρι και τις 12.6.2020, δεν συμπεριλαμβάνονται οι κατά προτεραιότητα τοποθετήσεις των εκπαιδευτικών από τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία, σύμφωνα με τις παρ. 4 και 5, αυτές πραγματοποιούνται κατά προτεραιότητα το έτος 2021.»

Άρθρο 27 Χρηματοδότηση του έργου «Ανοιχτά Ακαδημαϊκά Ηλεκτρονικά Συγγράμματα Κάλλιπος+»

Για την υλοποίηση του έργου της Συλλογικής Απόφασης

Έργων (ΣΑΕ) 546 με κωδικό 2020ΣΕ54600000 και τίτλο «Ανοιχτά Ακαδημαϊκά Ηλεκτρονικά Συγγράμματα Κάλλιπος+» επιτρέπεται η χρήση πόρων από το εθνικό σκέλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, σύμφωνα με το εγκεκριμένο σε κάθε περίπτωση Τεχνικό Δελτίο Έργου.

Άρθρο 28 Κάλυψη δαπανών για τη συμμετοχή Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων σε ενωσιακά προγράμματα

Επιτρέπεται η χρήση πόρων από το συγχρηματοδοτούμενο σκέλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, για την κάλυψη δαπανών των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων που συμμετέχουν σε λοιπά ενωσιακά προγράμματα, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του κάθε υλοποιούμενου προγράμματος. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων και των αρμοδίων κατά περίπτωση Υπουργών, καθορίζεται το ύψος της χρηματοδότησης κάθε προγράμματος.

Άρθρο 29 Ζητήματα των Ειδικών Λογαριασμών Κονδυλίων Έρευνας (Ε.Λ.Κ.Ε.)

1. Η περ. ζ) της παρ. 3 του άρθρου 23 του ν. 4009/2011 (Α' 195) αντικαθίσταται ως εξής:

«ζ) Τα έσοδα που εισπράττει ο Ε.Λ.Κ.Ε. από τις οφειλές που δημιουργήθηκαν μέχρι τις 31.12.2017 και αφορούν την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας καθηγητών και υπηρετούντων λεκτόρων, είτε ατομικά είτε μέσω εταιρείας, αποτελούν πόρους του Ε.Λ.Κ.Ε. και χρησιμοποιούνται κατά προτεραιότητα:

ζα) για τη χρηματοδότηση ερευνητικών ή εκπαιδευτικών έργων ή προγραμμάτων καθηγητών ή υπηρετούντων λεκτόρων, οι οποίοι μέχρι τις 31.12.2017 απέδιδαν στον Ε.Λ.Κ.Ε. το ποσοστό από την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας και δεν είχαν οφειλές εξ αυτής της αιτίας και

ζβ) για την κάλυψη των αναγκών του Α.Ε.Ι. και του Ε.Λ.Κ.Ε. του Α.Ε.Ι..

Για τον τρόπο κατανομής των πόρων της παρούσας αποφασίζει η Σύγκλητος, έπειτα από εισήγηση της Επιτροπής Ερευνών και Διαχείρισης του Ε.Λ.Κ.Ε..»

2. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 23 του ν. 4009/2011 προστίθενται περιπτώσεις ως εξής:

«θ) Άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας, σύμφωνα με την περ. θ) της παρ. 2, ατομικά ή μέσω εταιρείας, λογίζεται αποκλειστικά η παροχή κάθε είδους υπηρεσιών, που σχετίζονται με το γνωστικό αντικείμενο ή την οικεία επιστήμη των καθηγητών και των υπηρετούντων λεκτόρων πλήρους απασχόλησης.

ι) Στο ετήσιο καθαρό εισόδημα των περ. β) και γ) δεν εντάσσονται αμοιβές καθηγητών και υπηρετούντων λεκτόρων πλήρους απασχόλησης που προέρχονται από την παροχή διδακτικού ή διοικητικού έργου της περ. ζ) της παρ. 2.

ια) Καθηγητές και υπηρετούντες λέκτορες, οι οποίοι ασκούσαν επιχειρηματική δραστηριότητα κατά το χρονικό διάστημα των δύο (2) πρώτων μηνών από την ημερομηνία διορισμού τους στο οικείο Α.Ε.Ι. ή την ημερομηνία ένταξής τους σε κατηγορία πλήρους απασχόλησης, δεν υποχρεούνται στην απόδοση του ποσοστού του 7% επί του συνόλου του καθαρού εισοδήματός τους από την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας, σύμφωνα με την παρούσα, υπό την προϋπόθεση ότι υπεβλήθη διακοπή εργασιών ενώπιον της κατά τόπον αρμόδιας Δ.Ο.Υ., εντός δύο (2) μηνών από την ημερομηνία διορισμού τους ή την ένταξή τους στην κατηγορία πλήρους απασχόλησης.

ιβ) Σε περίπτωση κατά την οποία ένας καθηγητής ή υπηρετών λέκτορας δεν είναι ενταγμένος στην κατηγορία πλήρους απασχόλησης ολόκληρο το έτος, ως συνολικό ετήσιο εισόδημα των περ. β) και γ), λαμβάνεται υπόψη μόνο το εισόδημα που έχει αποκτηθεί κατά το χρονικό διάστημα, κατά το οποίο βρίσκεται στην κατηγορία πλήρους απασχόλησης, όπως αυτό προκύπτει από τα τηρούμενα βιβλία και στοιχεία, σύμφωνα με τον ν. 4308/2014 (Α' 251).

Εάν έχει παρέλθει χρονικό διάστημα μεγαλύτερο της πενταετίας από το έτος αναφοράς για το οποίο υφίσταται η υποχρέωση απόδοσης και εφόσον υπάρχει αδυναμία προσκόμισης των βιβλίων και στοιχείων για τον υπολογισμό των οφειλών επί του ετήσιου καθαρού εισοδήματος, σύμφωνα με την περ. γ), λαμβάνεται υπόψη το συνολικό ετήσιο καθαρό εισόδημα του καθηγητή ή του υπηρετούντος λέκτορα, πολλαπλασιαζόμενο με τον λόγο του αριθμού των μηνών που εντάσσεται στην κατηγορία πλήρους απασχόλησης δια του αριθμού δώδεκα (12), που αντιστοιχεί στους μήνες του έτους.

ιγ) Κατά της πράξης προσδιορισμού οφειλής μπορεί να ασκηθεί ένσταση εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της πράξης ενώπιον της Επιτροπής Ερευνών και Διαχείρισης του Ε.Λ.Κ.Ε., η οποία αποφαίνεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας εξήντα (60) ημερών. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων καθορίζεται η διαδικασία υποβολής και εξέτασης ενστάσεων και ρυθμίζεται κάθε άλλο τεχνικό ή ειδικότερο διαδικαστικό ζήτημα.

ιδ) Με τον Οδηγό Χρηματοδότησης του άρθρου 68 του ν. 4485/2017 (Α'114) ρυθμίζονται ειδικότερα θέματα, σχετικά με τη διαδικασία προσδιορισμού των οφειλών των καθηγητών και των υπηρετούντων λεκτόρων της παρούσας, την έκδοση και κοινοποίηση των πράξεων προσδιορισμού οφειλών, καθώς και την πολιτική προστασίας προσωπικών δεδομένων που εφαρμόζει ο Ε.Λ.Κ.Ε. του οικείου Α.Ε.Ι.. Μέχρι την έκδοση της απόφασης της παρούσας, και σε κάθε περίπτωση για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των τριών (3) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, αναστέλλεται η υποχρέωση έκδοσης και κοινοποίησης πράξεων προσδιορισμού οφειλών προς τους καθηγητές και υπηρετούντες λέκτορες πλήρους απασχόλησης, δίχως να υφίσταται ευθύνη των οργάνων διοίκησης των Ε.Λ.Κ.Ε. των Α.Ε.Ι. εξ αυτής της αιτίας.»

3. Στην παρ. 1 του άρθρου 54 του ν. 4485/2017 προστίθεται περίπτωση ιε' ως εξής:

«ιε) εκδίδει τις πράξεις προσδιορισμού οφειλής των καθηγητών και υπηρετούντων λεκτόρων, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 23 του ν. 4009/2011.»

Άρθρο 30 **Προσωρινοί Διευθυντές Εκπαίδευσης**

1. Από τη δημοσίευση του παρόντος λήγει αυτοδικαίως η θητεία των Διευθυντών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης που έχει παραταθεί καθοιονδήποτε τρόπον. Όσοι υπηρετούν στις θέσεις αυτές εξακολουθούν να ασκούν τα καθήκοντά τους και να λαμβάνουν τα επιδόματα θέσης ή απασχόλησης που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις έως την τοποθέτηση και ανάληψη καθηκόντων των προσωρινών Διευθυντών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, οι οποίοι επιλέγονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος.

2. Έως την επιλογή και τοποθέτηση νέων Διευθυντών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και σε κάθε περίπτωση έως την 31η.8.2021 τοποθετούνται προσωρινοί Διευθυντές Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, ύστερα από πρόταση του Συμβουλίου Επιλογής της παρ. 9.

3. Για την επιλογή των προσωρινών Διευθυντών Εκπαίδευσης εκδίδεται από τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων σχετική προκήρυξη - πρόσκληση, η οποία δημοσιεύεται με ανάρτηση στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και στο πρόγραμμα «Διάγεια» και κοινοποιείται σε όλες τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης με οποιονδήποτε πρόσφορο τρόπο. Με αυτήν καθορίζονται οι θέσεις που θα πληρωθούν, τα έγγραφα και δικαιολογητικά απόδειξης των τυπικών προσόντων των υποψηφίων που θα περιλαμβάνει ο φάκελος υποψηφιότητας, η προθεσμία, ο τρόπος και η διαδικασία υποβολής, ακόμη και ηλεκτρονικώς, των αιτήσεων, η διαδικασία επιλογής και κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετική με το θέμα αυτό. Οι αιτήσεις - δηλώσεις υποψηφιότητας με όλα τα έγγραφα και δικαιολογητικά του φακέλου υποψηφιότητας πρέπει να έχουν περιέλθει και πρωτοκολληθεί στη Διεύθυνση Υπηρεσιακής Κατάστασης και Εξέλιξης Εκπαιδευτικού Προσωπικού

Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης το αργότερο έως και την επομένη εργάσιμη ημέρα εκείνης που θα λήξει η προθεσμία υποβολής τους, ανεξαρτήτως του τρόπου που ο υποψήφιος επιλέξει να τα αποστείλει (ιδίως, ταχυδρομικά με συνημμένη επιστολή ή με εταιρεία ταχυμεταφοράς), άλλως δεν γίνονται δεκτές.

4. Δικαίωμα υποβολής αίτησης έχουν όλοι οι εκπαιδευτικοί της αντίστοιχης βαθμίδας που έχουν βαθμό Α', δεκαπενταετή τουλάχιστον εκπαιδευτική υπηρεσία στη δημόσια Πρωτοβάθμια ή Δευτεροβάθμια εκπαίδευση και έχουν ασκήσει διδακτικά καθήκοντα σε σχολικές μονάδες για δέκα (10) τουλάχιστον έτη. Πρόσθετη προϋπόθεση για την υποβολή υποψηφιότητας για τις θέσεις των προσωρινών Διευθυντών Εκπαίδευσης αποτελεί η άσκηση καθηκόντων, για δύο (2) τουλάχιστον έτη, σε θέση στελέχους της εκπαίδευσης της παρ. 2 του άρθρου 21 του ν. 4547/2018 (Α' 102), Οργανωτικού Συντονιστή Περιφερειακού Κέντρου Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού, Συντονιστή Εκπαίδευσης Εξωτερικού, Σχολικού Συμβούλου, Προϊστάμενου Γραφείου Πρωτοβάθμιας ή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης ή Προϊσταμένου οργανικής μονάδας του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων. Ως Προσωρινοί Διευθυντές Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης επιλέγονται εκπαιδευτικοί της οικείας βαθμίδας.

5. Εκπαιδευτικός στον οποίο, μετά από την ολοκλήρωση της πειθαρχικής διαδικασίας έχει επιβληθεί για πειθαρχικό παράπτωμα η ποινή της προσωρινής παύσης, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 109 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007, Α' 26), δεν επιλέγεται ως προσωρινός Διευθυντής Εκπαίδευσης. Εκπαιδευτικός του οποίου τα πιστοποιητικά των τυπικών προσόντων που προσκομίζονται κατά τη διαδικασία επιλογής είναι πλαστά ή υποβάλλει στη διαδικασία αυτήν αναληθείς δηλώσεις, καθώς και εκπαιδευτικός που έχει απαλλαγεί από τα καθήκοντά του, σύμφωνα με την περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 31 του ν. 4547/2018 ή έχει βαθμολογηθεί ως ανεπαρκής ή ακατάλληλο στέλεχος, δεν επιλέγεται ως προσωρινός Διευθυντής Εκπαίδευσης.

Εκπαιδευτικοί, οι οποίοι αποχωρούν υποχρεωτικά από την υπηρεσία, λόγω συνταξιοδότησης εντός ενός (1) έτους από την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας υποβολής των υποψηφιότητων, δεν επιτρέπεται να υποβάλουν αίτηση υποψηφιότητας για θέση προσωρινού Διευθυντή Εκπαίδευσης.

6. Οι προϋποθέσεις και τα κριτήρια αξιολόγησης πρέπει να συντρέχουν κατά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων υποψηφιότητων. Τα κωλύματα επιλογής της παρ. 5 δεν πρέπει να συντρέχουν τόσο κατά τον χρόνο λήξης της προθεσμίας υποβολής της αίτησης υποψηφιότητας όσο και κατά τον χρόνο τοποθέτησης από το αρμόδιο όργανο.

7. Οι υποψήφιοι προσωρινοί Διευθυντές Εκπαίδευσης μπορούν να υποβάλουν υποψηφιότητα για την τοποθέτησή τους σε θέσεις προσωρινών Διευθυντών Εκπαίδευσης μίας Περιφερειακής Διεύθυνσης Εκπαίδευσης. Η σειρά προτίμησης των προς πλήρωση θέσεων δηλώνεται κατά την υποβολή της αίτησης.

8. Για την αξιολόγηση των υποψηφίων προσωρινών Διευθυντών Εκπαίδευσης συνεκτιμώνται ιδίως, η υπηρεσιακή κατάσταση, η επιστημονική και παιδαγωγική συγκρότηση, η διδακτική σε συνδυασμό με τη διοικητική εμπειρία, για την οποία συνεκτιμάται και η ενεργός συμμετοχή του υποψηφίου, ως τακτικού μέλους υπηρεσιακών και πειθαρχικών συμβουλίων για το εκπαιδευτικό προσωπικό της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και το ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό για τουλάχιστον μία (1) πλήρη θητεία, η ικανότητα ανάληψης διοικητικών ευθυνών και συνεργασίας με τα μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας και η εν γένει συγκρότηση και προσωπικότητα των υποψηφίων, όπως αυτή συνάγεται από τα έγγραφα και δικαιολογητικά που θα υποβάλει καθένας από τους υποψηφίους.

9. Για την επιλογή των προσωρινών Διευθυντών Εκπαίδευσης συστήνεται πενταμελές Συμβούλιο Επιλογής, με έδρα στο κεντρικό κτίριο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, στον Δήμο Αμαρουσίου Αττικής, το οποίο συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων ως εξής:

α) Δύο (2) μέλη Δ.Ε.Π. Α.Ε.Ι. που εδρεύουν στην Αττική, τα οποία προτείνονται με τους αναπληρωτές τους, από τον Πρύτανη του οικείου Α.Ε.Ι., στο οποίο απευθύνεται εγγράφως ο Υπουργός

Παιδείας και Θρησκευμάτων ή ομότιμους καθηγητές Α.Ε.Ι., προερχόμενους κατά προτίμηση από συναφείς με την εκπαίδευση κλάδους,

β) έναν (1) Σύμβουλο Α' του Αυτοτελούς Επιστημονικού Γραφείου Συμβούλων του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων που ορίζεται με τον αναπληρωτή του, με την απόφαση συγκρότησης,

γ) έναν (1) Προϊστάμενο Γενικής Διεύθυνσης ή Διεύθυνσης του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, ο οποίος ορίζεται, με τον αναπληρωτή του, μετά από πρόταση του Γενικού Γραμματέα Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και Ειδικής Αγωγής του Υπουργείου και

δ) έναν (1) Περιφερειακό Διευθυντή Εκπαίδευσης, ο οποίος ορίζεται, με τον αναπληρωτή του, μετά από πρόταση του Γενικού Γραμματέα Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και Ειδικής Αγωγής του Υπουργείου.

10. Με την υπουργική απόφαση συγκρότησης του Συμβουλίου της παρ. 9 ορίζονται ο Πρόεδρος και ο γραμματέας του, με τους αναπληρωτές τους. Ως Πρόεδρος ορίζεται ένα (1) από τα μέλη της περ. α' της παρ. 9. Γραμματέας ορίζεται διοικητικός υπάλληλος ή αποσπασμένος εκπαιδευτικός που υπηρετεί στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων. Με την ίδια απόφαση δύναται να ανατίθεται η γραμματειακή υποστήριξη του Συμβουλίου Επιλογής μέχρι σε τρεις (3) διοικητικούς υπαλλήλους ή αποσπασμένους εκπαιδευτικούς. Στις συνεδριάσεις του εν λόγω Συμβουλίου, αν ο Πρόεδρος έχει κώλυμα συμμετοχής, προεδρεύει ο αναπληρωτής του και αν και αυτός έχει κώλυμα συμμετοχής, προεδρεύει μέλος του Συμβουλίου που έχει την ιδιότητα μέλους Δ.Ε.Π. Α.Ε.Ι. ή ομότιμου καθηγητή Α.Ε.Ι.. Κατά τα λοιπά, ως προς τη λειτουργία του Συμβουλίου Επιλογής, εφαρμόζονται οι διατάξεις περί συλλογικών οργάνων του Δευτέρου Κεφαλαίου του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690/ 1999, Α' 45).

11. Κάθε μέλος του Συμβουλίου Επιλογής της παρ. 9, με εξαίρεση τον Πρόεδρο, μπορεί να αναλαμβάνει τη μελέτη συγκεκριμένου αριθμού αιτήσεων, που του ανατίθενται από τον Πρόεδρο. Η κατανομή των αιτήσεων των υποψηφίων στα μέλη του Συμβουλίου γίνεται κατά τυχαίο τρόπο.

12. Στα μέλη του Συμβουλίου Επιλογής της παρ. 9 δεν καταβάλλεται αποζημίωση για τη συμμετοχή τους σε αυτό. Οι συνεδριάσεις του Συμβουλίου γίνονται με φυσική παρουσία των μελών του.

13. Οι προσωρινοί Διευθυντές Εκπαίδευσης, για όσο διάστημα ασκούν τα καθήκοντά τους, λαμβάνουν το σύνολο των επιδομάτων που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις για τους Διευθυντές Εκπαίδευσης.

14. Οι προσωρινοί Διευθυντές Εκπαίδευσης, όταν δεν υπάρχουν, απουσιάζουν ή κωλύονται, αναπληρώνονται στα καθήκοντά τους κατά τα οριζόμενα στην περ. β) του άρθρου 33 του ν. 4547/2018.

15. Όπου στις κείμενες διατάξεις αναφέρεται Διευθυντής Πρωτοβάθμιας ή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, νοείται ο προσωρινός Διευθυντής Πρωτοβάθμιας ή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

16. Οι υπ' αρ. Φ.353.1/3/41552/Ε3/18.3.2019 (ΑΔΑ: ΩΖΖΙ4653ΠΣ-ΖΓ0) και Φ.353.1/8/51919/Ε3/3.4.2019 (ΑΔΑ: 99624653ΠΣ-2ΔΤ) προκηρύξεις για την πλήρωση των θέσεων Διευθυντών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και οι υπ' αρ. Φ.353.1/2/41541/Ε3/18.3.2019 (ΑΔΑ: 6ΔΝΜ4653ΠΣ-ΧΩ9) και Φ.353.1/9/51927/Ε3/3.4.2019 (ΑΔΑ: Ψ83Δ4653ΠΣ-8ΒΜ) προκηρύξεις για την πλήρωση των θέσεων Διευθυντών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης καταργούνται.

17. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, δύναται να ρυθμίζεται κάθε άλλο ειδικότερο θέμα σχετικό με την εφαρμογή του παρόντος.

Άρθρο 31

Ανασύσταση Υπηρεσιακών Συμβουλίων των εκπαιδευτικών

1. Οι παρ. 2 και 3 του άρθρου 42 του ν. 4342/2015 (Α' 143) αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Το Περιφερειακό Υπηρεσιακό Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης (Π.Υ.Σ.Π.Ε.) συγκροτείται από τον Περιφερειακό Διευθυντή Εκπαίδευσης και αποτελείται από:

α) Τον Διευθυντή Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, ως Πρόεδρο, ο οποίος, σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος, αναπληρώνεται από τον νόμιμο αναπληρωτή του, σύμφωνα με την περ. β) του άρθρου 33 του ν. 4547/2018 (Α' 102). Στην περίπτωση αυτήν προεδρεύει ο Αντιπρόεδρος. Αν η θέση του Διευθυντή Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης είναι κενή, ως τακτικό μέλος και Πρόεδρος του Συμβουλίου ορίζεται ο νόμιμος αναπληρωτής του, ο οποίος αναπληρώνεται από Διευθυντή σχολικής μονάδας της οικείας Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, που ορίζεται από τον οικείο Περιφερειακό Διευθυντή Εκπαίδευσης.

β) Δύο (2) εν ενεργεία Διευθυντές σχολικών μονάδων πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης με ισάριθμους Διευθυντές σχολικών μονάδων πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης ως αναπληρωτές τους, οι οποίοι υπηρετούν σε οργανικές θέσεις στην περιφέρεια του οικείου Π.Υ.Σ.Π.Ε., έχουν τουλάχιστον δεκαπενταετή εκπαιδευτική υπηρεσία και ορίζονται από τον οικείο Περιφερειακό Διευθυντή Εκπαίδευσης. Με την απόφαση συγκρότησης το ένα από τα δύο ανωτέρω τακτικά μέλη, ορίζεται ως Αντιπρόεδρος.

γ) Δύο (2) τακτικούς αιρετούς εκπροσώπους των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, που αναπληρώνονται από δύο (2) αναπληρωματικούς αιρετούς εκπροσώπους αυτών.

3. Το Περιφερειακό Υπηρεσιακό Συμβούλιο Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (Π.Υ.Σ.Δ.Ε.) συγκροτείται από τον Περιφερειακό Διευθυντή Εκπαίδευσης και αποτελείται από:

α) Τον Διευθυντή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, ως Πρόεδρο, ο οποίος, σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος, αναπληρώνεται από τον νόμιμο αναπληρωτή του, σύμφωνα με την περ. β) του άρθρου 33 του ν. 4547/2018. Στην περίπτωση αυτή προεδρεύει ο Αντιπρόεδρος. Αν η θέση του Διευθυντή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης είναι κενή, ως τακτικό μέλος και Πρόεδρος του Συμβουλίου ορίζεται ο νόμιμος αναπληρωτής του, ο οποίος αναπληρώνεται από Διευθυντή σχολικής μονάδας της οικείας Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, που ορίζεται από τον οικείο Περιφερειακό Διευθυντή Εκπαίδευσης.

β) Δύο (2) εν ενεργεία Διευθυντές σχολικών μονάδων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με ισάριθμους Διευθυντές σχολικών μονάδων Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ως αναπληρωτές τους, οι οποίοι υπηρετούν σε οργανικές θέσεις στην περιφέρεια του οικείου Π.Υ.Σ.Δ.Ε., έχουν τουλάχιστον δεκαπενταετή εκπαιδευτική υπηρεσία και ορίζονται από τον οικείο Περιφερειακό Διευθυντή Εκπαίδευσης. Με την απόφαση συγκρότησης το ένα από τα δύο ανωτέρω τακτικά μέλη, ορίζεται ως Αντιπρόεδρος.

γ) Δύο (2) τακτικούς αιρετούς εκπροσώπους των εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που αναπληρώνονται από δύο (2) αναπληρωματικούς αιρετούς εκπροσώπους αυτών.»

2. Μετά την τοποθέτηση των προσωρινών Διευθυντών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του προηγούμενου άρθρου λήγει η θητεία των μη αιρετών μελών των Κεντρικών Υπηρεσιακών Συμβουλίων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (Κ.Υ.Σ.Π.Ε. και Κ.Υ.Σ.Δ.Ε.), καθώς και των Π.Υ.Σ.Π.Ε. και Π.Υ.Σ.Δ.Ε., τα οποία αντικαθίστανται από τους τοποθετηθέντες προσωρινούς Διευθυντές Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και από τους δύο (2) εν ενεργεία Διευθυντές σχολικών μονάδων, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1, για το υπόλοιπο της θητείας των μελών που θα αντικατασταθούν. Στα λοιπά υπηρεσιακά και πειθαρχικά συμβούλια στα οποία συμμετέχουν Διευθυντές Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, αυτοί αντικαθίστανται από τους προσωρινούς Διευθυντές Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, για το υπόλοιπο της θητείας τους.

3. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων δύναται να ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο θέμα που είναι αναγκαίο για την εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 32

Θέματα των Μουσουλμανικών Ιεροσπουδαστηρίων Θράκης

1. Στην παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2621/1998 (Α' 136), μετά την περ. γ' προστίθενται υποπερ. γα' έως γγ' ως εξής:

«γα. Τα Ιεροσπουδαστήρια έχουν ιδία πενταμελή σχολική εφορεία για τη στήριξη της διοικητικής λειτουργίας τους. Η θητεία

των σχολικών εφορειών είναι διετής και οι αρμοδιότητές τους, τα τηρούμενα βιβλία, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια για την οικονομική διαχείριση και λειτουργία τους καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων. Έως τη συγκρότηση των σχολικών εφορειών σύμφωνα με την υποπερ. γβ', οι σχολικές εφορείες που ήδη λειτουργούν, προβαίνουν μόνο σε πράξεις τρέχουσας διαχείρισης σχετικές με επισκευές και συντήρηση των σχολικών ακινήτων, καταβολή μισθωμάτων, εξόφληση λογαριασμών κοινής ωφέλειας και καταβολή εξόδων καθαριότητας.

γβ. Η σχολική εφορεία των Ιεροσπουδαστηρίων συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων και σε αυτήν μετέχουν:

i) ο οικείος Μουφτής, ως Πρόεδρος, με τον αναπληρωτή του, ο οποίος είναι εκπαιδευτικός κλάδου ΠΕ 73 ή εξέχον μέλος της μουσουλμανικής μειονότητας με θεολογικές γνώσεις και ο οποίος ορίζεται ύστερα από πρόταση του οικείου Μουφτή και

ii) τέσσερις (4) γονείς ή κηδεμόνες μαθητών του μουσουλμανικού, Ιεροσπουδαστηρίου, άνδρες ή γυναίκες, με ισάριθμους αναπληρωτές, ως μέλη, οι οποίοι εκλέγονται από τους γονείς ή κηδεμόνες των μαθητών του οικείου Ιεροσπουδαστηρίου.

γγ. Οι σχολικές εφορείες των Ιεροσπουδαστηρίων μπορεί να επιχορηγούνται από πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, κατόπιν απόφασης του αρμοδίου οργάνου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων.»

2. Στην περ. δ' της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2621/1998 προστίθεται υποπερ. νί ως εξής:

«νι) Θέματα σχετικά με τη διαδικασία εκλογής των μελών των σχολικών εφορειών των Ιεροσπουδαστηρίων, τον ορισμό αυτών, την έναρξη και λήξη της θητείας τους, καθώς και κάθε θέμα σχετικό με την υποστήριξη της λειτουργίας των Ιεροσπουδαστηρίων.»

3. Στην παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2621/1998, μετά την περ. στ' προστίθεται περ. ζ' ως εξής:

«ζ. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Παιδείας και Θρησκευμάτων, Υγείας, Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Οικονομικών μπορούν να ιδρύονται μαθητικές εστίες για την εξυπηρέτηση των αναγκών διαμονής και σίτισης των μαθητών και μαθητριών των Ιεροσπουδαστηρίων. Με όμοια απόφαση καθορίζονται ο τύπος, η διαδικασία, οι προϋποθέσεις (ιδίως κτιριολογικές, υγειονομικού χαρακτήρα) και κάθε θέμα σχετικό με την ίδρυση και λειτουργία τους. Για τη λειτουργία κάθε μαθητικής εστίας απαιτείται η έκδοση άδειας λειτουργίας από το αρμόδιο όργανο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση του Εποπτικού Συμβουλίου Μουσουλμανικών Ιεροσπουδαστηρίων Θράκης, καθορίζεται ο κανονισμός λειτουργίας κάθε μαθητικής εστίας, με τον οποίον ρυθμίζεται κάθε θέμα σχετικό με τη διοίκηση και λειτουργία της.»

4. Οι εκπαιδευτικοί που προσελήφθησαν με οποιαδήποτε σύμβαση ή σχέση εργασίας από τις σχολικές εφορείες των Ιεροσπουδαστηρίων που λειτουργούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος και απασχολούνται με οποιονδήποτε τρόπο στα Ιεροσπουδαστήρια πέραν του ενός (1) έτους συνεχώς, παύουν αυτοδικαίως να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους την 31η.8.2020 και δικαιούνται αποζημίωση αποχώρησης, για το διάστημα αυτό, ισόποση με αυτήν που θα δικαιούνταν κατά τις διατάξεις του ν. 2112/1920. Ο χρόνος απασχολήσεώς τους στα Ιεροσπουδαστήρια αποδεικνύεται αποκλειστικά και μόνο από βεβαίωση του οικείου ασφαλιστικού φορέα. Η αποζημίωση βαρύνει τον προϋπολογισμό της Περιφερειακής Διεύθυνσης Εκπαίδευσης Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης και εκκαθαρίζεται από τις κατά τόπους αρμόδιες οικονομικές υπηρεσίες, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, που υποβάλλεται στο Γραφείο Μειονοτικής Εκπαίδευσης της Περιφερειακής Διεύθυνσης Εκπαίδευσης Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης και συνοδεύεται από τη βεβαίωση του δεύτερου εδαφίου, εκδίδεται το σχετικό ένταλμα. Η βάση υπολογισμού της αποζημίωσης είναι οι δηλωθείσες στον ασφαλιστικό φορέα αποδοχές του μηνός Αυγούστου 2020.

Άρθρο 33

Μεταφορά μαθητών κατά το σχολικό έτος 2020 - 2021

1. Στις περιπτώσεις των εκκρεμών έως την έναρξη του σχολικού έτους 2020 - 2021 διαγωνισμών, τους οποίους προκήρυξαν οι Περιφέρειες για τη μεταφορά μαθητών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης δημοσίων σχολείων, η Οικονομική Επιτροπή μπορεί, κατ' εξαίρεση των κείμενων διατάξεων, να αποφασίζει την ανάθεση της εκτέλεσης των σχετικών δρομολογίων στους προσωρινούς μειοδότες ή προσωρινούς αναδόχους μέχρι την ολοκλήρωση των διαγωνισμών με την υπογραφή των οικείων συμβάσεων και πάντως το αργότερο μέχρι τις 30.6.2021.

2. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες:

α) δεν κατέστη εφικτό από τις οικείες Περιφέρειες να προκηρύξουν διαγωνισμούς,

β) προέκυψαν νέες ανάγκες μετά από την προκήρυξη των διαγωνισμών,

γ) υπάρχουν αδιάθετα δρομολόγια για τα οποία είτε δεν υποβλήθηκαν προσφορές είτε οι υποβληθείσες προσφορές κρίθηκαν μη κατάλληλες,

δ) δεν έχουν αναδειχθεί μειοδότες ή προσωρινοί ανάδοχοι στους εκκρεμείς διαγωνισμούς, η Οικονομική Επιτροπή μπορεί με απόφασή της να παρατείνει έως τις 30.6.2021, την εκτέλεση των συμβάσεων που ήταν σε ισχύ στις 30.6.2020.

Εφόσον δεν είναι δυνατή, για οποιονδήποτε λόγο, η παράταση της εκτέλεσης των συμβάσεων, η Οικονομική Επιτροπή δύναται να αναθέτει το σχετικό έργο με αιτιολογημένη πράξη της, ακολουθώντας τη διαδικασία της διαπραγμάτευσης, σύμφωνα με το άρθρο 32 του ν. 4412/2016 (Α' 147), λαμβάνοντας υπόψη κριτήρια οικονομικότητας και εξασφάλισης συνθηκών γνησίου ανταγωνισμού.

3. Οι δαπάνες μεταφοράς μαθητών δημόσιων σχολείων, που αφορούν και πραγματοποιούνται μέχρι και το σχολικό έτος 2020 - 2021, καταβάλλονται νόμιμα μέχρι τη σύναψη της σχετικής σύμβασης μεταφοράς, εφόσον ο οικείος Περιφερειάρχης βεβαιώνει με σχετική πράξη του την εκτέλεση της μεταφοράς των μαθητών και εφόσον το ύψος της σχετικής δαπάνης είναι σύμφωνο με την απόφαση ανάθεσης της οικείας Οικονομικής Επιτροπής.

4. Στις ανωτέρω περιπτώσεις, το συμβατικό κόστος εκάστου δρομολογίου δεν μπορεί να υπερβαίνει τη μέγιστη αποζημίωση που προκύπτει από την εφαρμογή της υπ' αρ. 50025/2018 (Β' 4217) κοινής υπουργικής απόφασης.

5. Τα κατακυρωτικά έγγραφα των προσωρινών μειοδοτών των ηλεκτρονικών διαγωνισμών μεταφοράς μαθητών των παρ. 1 και 2, όπως αυτά ορίζονται από τον ν. 4412/2016, γίνονται αποδεκτά, εφόσον κατατεθούν σε φυσική μορφή ενώπιον της Οικονομικής Επιτροπής, μετά από απόφασή της και σε χρόνο τον οποίο αυτή ορίζει.

Άρθρο 34

Ρύθμιση ζητημάτων πρόσληψης προσωπικού για τον καθαρισμό των σχολικών μονάδων

1. Η υποπερ. ββ) της περ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 18 του ν. 3870/2010 (Α' 138) αντικαθίσταται ως εξής:

«ββ) Από την έναρξη του διδακτικού έτους 2020-2021, αν οι ανάγκες των δήμων για τον καθαρισμό των σχολικών μονάδων δεν καλύπτονται από το μόνιμο προσωπικό τους, μπορούν να καλύπτονται με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου διάρκειας ίσης με το διδακτικό έτος, οι οποίες καταρτίζονται από τους οικείους δήμους, ύστερα από έγκριση της Επιτροπής της υπ' αρ. 33/2006 Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου (Α' 280). Οι συμβάσεις του προηγούμενου εδαφίου δεν συμπεριλαμβάνονται στον μέγιστο επιτρεπόμενο αριθμό των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου του άρθρου 89 του ν. 4604/2019 (Α' 50) και δεν υπάγονται στις διατάξεις του ν. 2190/1994 (Α' 28), αποκλείεται δε, η μετατροπή τους σε συμβάσεις αορίστου χρόνου. Η παρ. 1 του άρθρου δεύτερου του 4528/2018 (Α' 50) εφαρμόζεται και για τις συμβάσεις της παρούσης. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εσωτερικών ρυθμίζονται η διαδικασία πρόσληψης, οι όροι της σύμβασης εργασίας και οι προϋποθέσεις χορήγησής

τους, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο ζήτημα για την εφαρμογή της παρούσας.»

2. Η παρ. 5 του άρθρου 113 του ν. 1892/1990 (Α' 101) καταργείται.

Άρθρο 35

Αποζημίωση εθελοντών σχολικών τροχονόμων

Ειδικά για το σχολικό έτος 2019 - 2020, η προβλεπόμενη στην υπ' αρ. 47455/2007 κοινή υπουργική απόφαση (Β' 1734) αποζημίωση, καταβάλλεται, υπό τους λοιπούς προβλεπόμενους στην εν λόγω απόφαση όρους και προϋποθέσεις, στους εθελοντές σχολικούς τροχονόμους και κατά το διάστημα υποχρεωτικής αναστολής λειτουργίας των σχολικών μονάδων, λόγω των ληφθέντων μέτρων για την αποτροπή διάδοσης του κορωνοϊού COVID-19. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου ισχύει από την 1η.3.2020.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 36

Μεταβατικές διατάξεις

1. Κάθε σύμβαση εργασίας ιδιωτικού εκπαιδευτικού, διετούς διάρκειας, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 30 του ν. 682/1977, η οποία ολοκληρώνεται εντός του 2020, λήγει στις 31.8.2020 και καταβάλλεται η νόμιμη αποζημίωση, εκτός εάν τα μέρη συμφωνήσουν τη μετατροπή τους σε αορίστου χρόνου.

2. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος, σύμβαση εργασίας ιδιωτικού εκπαιδευτικού, διετούς διάρκειας, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 30 του ν. 682/1977, η οποία συμπληρώνεται εντός του 2021, μετατρέπεται αυτοδικαίως σε αορίστου χρόνου.

3. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος, καταργείται κάθε διαδικασία ελέγχου της νομιμότητας και της καταχρηστικότητας ή μη καταγγελίας σύμβασης εργασίας ιδιωτικού εκπαιδευτικού, που εκκρεμεί ενώπιον της ανεξάρτητης Επιτροπής του άρθρου 30 του ν. 682/1977.

Άρθρο 37

Καταργούμενες διατάξεις

Η περ. γ' του άρθρου 71 του α.ν. 2545/1940 (Α' 287) καταργείται.

ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Άρθρο 38

Έναρξη ισχύος

Οι διατάξεις του παρόντος τίθενται σε ισχύ από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε επιμέρους διατάξεις.

Αθήνα,.....2020

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

1. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

2. ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

3. ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

4. ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

5. ΕΡΓΑΣΙΑΣ,
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

6. ΥΓΕΙΑΣ

7. ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

8. ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

9. ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ

10. ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

11. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

12. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

13. Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας 1 Ιουνίου 2020, της Τρίτης 2 Ιουνίου 2020, της Τετάρτης 3 Ιουνίου 2020, της Παρασκευής 5 Ιουνίου 2020, της Τρίτης 9 Ιουνίου 2020, της Τετάρτης 10 Ιουνίου 2020, της Παρασκευής 12 Ιουνίου 2020, της Δευτέρας 15 Ιουνίου 2020, της Τρίτης 16 Ιουνίου 2020, της Τετάρτης 17 Ιουνίου 2020 πρωί, της Τετάρτης 17 Ιουνίου 2020 μεσημέρι, της Πέμπτης 18 Ιουνίου 2020, της Παρασκευής 19 Ιουνίου 2020, της Δευτέρας 22 Ιουνίου 2020, της Τετάρτης 24 Ιουνίου 2020, της Πέμπτης 25 Ιουνίου 2020 και της Παρασκευής 26 Ιουνίου 2020.

Ερωτάται το Σώμα εάν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Συνεπώς τα Πρακτικά της Δευτέρας 1 Ιουνίου 2020, της Τρίτης 2 Ιουνίου 2020, της Τετάρτης 3 Ιουνίου 2020, της Παρασκευής 5 Ιουνίου 2020, της Τρίτης 9 Ιουνίου 2020, της Τετάρτης 10 Ιουνίου 2020, της Παρασκευής 12 Ιουνίου 2020, της Δευτέρας 15 Ιουνίου 2020, της Τρίτης 16 Ιουνίου 2020, της Τετάρτης 17 Ιουνίου 2020 πρωί, της Τετάρτης 17 Ιουνίου 2020 μεσημέρι, της Πέμπτης 18 Ιουνίου 2020, της Παρασκευής 19 Ιουνίου 2020, της Δευτέρας 22 Ιουνίου 2020, της Τετάρτης 24 Ιουνίου 2020, της Πέμπτης 25 Ιουνίου 2020 και της Παρασκευής 26 Ιουνίου 2020 επικυρώθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.29' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Τετάρτη 29 Ιουλίου 2020 και ώρα 9.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαιρών ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, μόνιμη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Φορολογικές παρεμβάσεις για την ενίσχυση της αναπτυξιακής διαδικασίας της ελληνικής οικονομίας, ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των Οδηγιών (ΕΕ) 2017/1852, (ΕΕ) 2018/822, (ΕΕ) 2020/876, (ΕΕ) 2016/1164, (ΕΕ) 2018/1910 και (ΕΕ) 2019/475, συνεισφορά Δημοσίου για την αποπληρωμή δανείων πληγέντων δανειοληπτών λόγω των δυσμενών συνεπειών της νόσου COVID-19 και άλλες διατάξεις».

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ